

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १५३१

Title अनुमान मणि दीधिति- जागदीशी

Author जागदीशः

Extent २८६ Age ५

Subject याय त्रैलोक्यिकं

अनुमानमणिदीपितिरिष्यती जागदीपूरी

१५३१ २८६५३

72
112
144

१५३१
२८६५३

न्याय

तत्त्वचिन्तामणि प्रकाश

३०

ना. ५
उ. २

भवे ४

राम

१

१

३४

सा २२

नमो गणेशाय नमः शिवाय नमः सस्मिता नमः सरोज मंगणे रिं गमाताम निलोत्तुं तं रोच नो लुसितं
 मस्तु मे शैशवं नमः सि कैशवं वपुः ॥ प्राच्यो रतु चित वि विध दौ देः कस्तु बो कृतो यधु ना दी यति मणे रे वः श्री ज
 गदी श प्रका शितः स्युरदु उं नमः तै पा मा त्म ने स वौ कृ णा त्म ने नमः प्र कवे आ त्र उ य त्रि स्थि त्या दि कर्त क त्वं
 त स्य वै क त्वे स भ वो न मा ह का र्पे न रं दि ने त्प त उ त्तं तै मि ते प्र ज वि षु शि वा त्म का मे त्प र्थः ॥ तथा व त त्म शरी र स
 ह का रा ना ना का र्पे क र्ते त्वै ना तु प य त्रा मि त्रि भा क य य वि स्तु र्वा दि स न वा ति का र सा ता व छे द क त्वे
 न द्र व्य मा न सं प्र ति वि ष य वि ष या का र सा ता व छे द क त्वे न वा सि द्धा या आ त्म त्व जा ते रो श्व रा वृ त्ति त्वा दा त्म न
 इ त्य सं ग तं नि त्य स्थे त्या दि त्वा श्रि र प्र यो ज क त्वे न ता द श त्वे न ता द श जा ते रो श्व रा वृ त्ति त्वा य ग मे तु ग ग सा दा
 य वि त्त प्र सं ग ता द्र व्य त्वे मे व वा सु र्वा दि स न वा यि का र सा ता व छे द क त्वे न वा सि द्धा या आ त्म त्व जा ते रो श्व रा वृ त्ति त्वा दा त्म न
 वे ना त्म त्व जा ते रो श्व रा वृ त्ति नि मि त्त त या त्म प द ग र्मा श्र दि रे व त वा त्म त्व जा ते म त्वे प्र मा रा मि त्यु त्वा
 पि न मि स्ता या वि श्र वा त्म प दं कृ पा व द र्पे क मि त्या ऊः ॥ न म स्थ ता प्र यो ज के र यो त र म य्या ह स र्वे तै स र्व भू ता नि स
 र्व प्र णि नो वि ष भ्ये त्प र्थः ॥ क र्मे शि नि यु न्य प रि ति ष्ठ त इ त्य र्थः ॥ दे वि भु भू त य दं य या श्र ता त्म क मे व वि षं भो

सप्त १

थ

विसंयोगविशेषः न वविमुदपसंयोगस्वीकारादाकाशेनसमंतदसंभवा दसंगतिः न व्यसनेतुगगंश्वरा
 नतिरिक्तत्वात्तत्रचत्वप्रतिकोमिकसंयोगविरहेपिस्वरुद्रिसंयोगनपायादित्याहुः अखंडेतिप्रसङ्गेनित्याव
 नंदबोधोपस्यनस्मैनवसुखत्वात्तच्छेदेनपुरायजन्त्यतयान्नियसुखोसंभवः। श्रुतिवाक्येभ्योनित्यसुखवत्त्वा
 वगमात्सुखत्वाद्यंतरजातेरेवपुरायजन्त्यावच्छेदकत्वकल्पनात्। आनंदपक्षगोदिरूपायबोधो यस्य
 तादृशो अखंडेनित्यस्तस्मादिति कार्यः। अखंडोदुःखानवच्छिन्नः आनंदोयस्मादेतादृशोबोधो यस्य
 तस्मैषाद्यर्थस्तद्विषयित्वमिच्छितं। त्रिविभाज्येतिवक्तुंतेनियुजविभावनेस्तुयमेवदोषाः प्रपात्य
 तीतिभावः संगातिप्रदर्शनप्रतिषेधो रथोंतरत्वेनिराखिकोर्षुस्तपोप्रकृतोपयोगितार्थपतिपूर्वत्वादिना
 अत्रचसंगातिप्रदर्शनस्य फलमेकवाक्यताप्रतिपत्तिः प्रतियोगात्स फलं शिष्यवधानंतेत्योच्यते
 यश्चतुर्कूलन्यापारकत्वरूपतत्पदस्यनुकूलवर्तमानकृतिसाध्यता नादिपद्येवासिने अस्तिबोद्ध
 ग्रंथेपूर्वग्रंथसंगर्भकत्वहेतुनापूर्वग्रंथेनसहैकप्रयोजनहेतुप्रतिपत्तिरुक्तत्रयस्यपूर्वग्रंथैवेत्येवमित्याहुः
 मानंतज्ज्ञोत्तरग्रंथता नस्येष्टसाधनत्वधीयर्थवसत्रमतः प्रकृतप्रत्युपयोगितयासंगातिप्रदर्शनस्यना

पुणं

धर

चो४

ता३

लघु

२२

२

2

अ४

ति२

राम०

२

योतरत्वं मेवंप्रतिज्ञा ननुमाननिनूपरो लघुयावर्त्तमानकृतेः साध्यत्वं गो वपंतीड स्वरग्रथे प्ररत्यपयो
 गो नोवर्त्तमानकृति साध्यता तानस्य प्रयोक्तृकेति भावः अत्र च व्याख्येयं ग्रंथस्तु स्वैव लिखितस्यैव वारं
 संप्रदायसिद्धमतः प्रत्यक्षेत्वं यत्प्रत्यक्षेति तत्पुनर्मिति अमः दीधिति कृतैव व्याप्तेरनंतरमिति यद्वा
 ग्रंथस्य व्याप्तीति प्रकारेणाकृतत्वात् तादृशनि यमस्य संप्रदायासिद्धत्वात् परंतु नियमः क्वचिदेवं क
 चिदन्यथा विचारणामिति व्येयं अनुमाननिनूपरास्यैव प्रतिज्ञेयत्वेऽनुमितेरप्रतिज्ञाताया अत्रेति न
 यणामर्थान्तरसंभस्यादतोऽनुमितेरनुमानस्य द्वयोरेव निनूपणस्य प्रतिज्ञेयताया आवेदयितुमा
 ह अत्रेति अत्र प्रत्यक्षोपजीवकत्वादित्यादिग्रंथे फलतः फलमोः साक्षात्कामानुमितयोः स्वरूपतः
 प्रत्यक्षप्रमाणानुमानप्रमाणास्वरूपयोश्च योजकभावः प्रतिपाद्य इत्यर्थतया वमूले प्रत्यक्षय
 दस्य प्रत्यक्षप्रामित्युक्तकरणो नमय रतया नुमानपदस्य भावकरणात्पुन्यनिभ्यामनुमितितत्करणो
 नमय रतयाऽनुमितेस्तत्कृततास्य च द्वयोरेव निनूपणस्य प्रतिज्ञातत्वात् ननुमिति निनूपरोऽर्थांतरमिति

छोपनी २

भावः केचित् आचार्य मते ~~संज्ञा~~ नैवेदि नित्यस्य जात्या देरपि अनुमानत्वा दृष्टमाणा
 नुमानत्वावच्छेदेन प्रत्यक्षोपजीवकत्वस्य संगतित्वेनाभावात् फलत इति साक्षात् संबंधे न प्रत्यक्षोप
 जीवकत्वस्य संगतेर्लाभार्थं त्विगज्ञानकरणात्वादि नो मन्त्रिकारस्य भावलोभोक्तं त्वनपेक्षत्वात् ।
 तत्र त्विगस्य नित्यत्वेऽप्यनुमितीत्यादिग्रंथविरोधात् न च उपजीवकत्वेन संगतिरनंतराभिधानव्याप्यस्यैव सं
 गतित्वान्न अनुमित्युपजीवकस्य तत् साक्षात्कारस्यानुमित्यनंतरमनिरूप्यतया यस्य प्रमाणाक
 लस्योपजीवकं यत्प्रमाणाकलं तत्र निरूपणी नंतरं निरूप्यमिति व्याप्तिविरहादत आह प्रत्यक्षफलस्येति
 अनुपपत्तिरित्यादिपदे नानुमित्युपजीवकप्रकारकप्रत्यक्षसंग्रहः न सर्वेति अपेक्षदरित्यादि प्र
 त्यक्षस्यैवानुमित्युपजीवकत्वादिति तथा चोपजीवकत्वमात्रस्यानंतराभिधानव्याप्यत्वाभावेऽपि प्र
 माणाकलविभाजकोपधि व्यापकत्वविशिष्टमुपजीवकत्वात्तराभिधानव्याप्यवेति स्यादोपजीवक
 त्वेसंगतिरिति भावननुप्रमाणाकलविभाजकोपधिव्यापकत्वविशिष्टसाक्षात्कारोपजीवकमनु
 मित्यादिसिद्धं रीत्यादि यमशोदप्यनुमित्युपजीवकत्वात्तानुमितित्वावच्छेदेन साक्षात्कारोपजीवकत्वाभावा

तत्र

व्या ४
 मे २
 त्व २

प्रि

३

3

तत्कुतोऽस्य संगति त्वमत आह अनुमितपत्तिविासा सादनितया वो यजीव कत्वं प्रयोन्यतामात्रं
 नत्वे न नय पासिद्ध नियतत्वघटितमयी निभावः। नत्वे वमुक्तस्यै वो यजीव कताविशेषस्यै वा नंतराभि
 धानव्याप्यत्वे प्रत्य हो यजीव कत्वा दितु यजीव कता मात्रस्य ~~अत्र~~ व्याप्यता प्रयोजकोक्तत्वं यो विरुद्ध
 इत्यन आह पुरस्कर्त इति अये प्रमाणाफलविभाजनकोपाधिव्यापकत्वं नृप उक्त्यै यं य कता पिता
 तयै विषयीकृत सामान्यशस्यलक्षणाया विशेषबोधकत्वादिति भावः। ननु परं परो यजीव कत्वं स्या
 त्विसंगतित्वै प्रमाणाफलविभाजनकोपाधिव्यवस्थि नो यजीव कत्वं मयि न तादृशाभिधानव्यर्थं प्रत्य रूप
 मितावनुमितेस्तादृशो यजीव कत्वे च नुमितु त्वरंतद निरूपणात्तत्कुतोऽस्य संगति त्वामि ताशं कते
 यद्यपि त्वि अदृष्टत्वं नीमितितत् प्रयोजकोऽस्य यं समयः। शक्तिः मत्तत्त्वं यता दीप्त्यादियदादि
 साधनत्वादेः संग्रहः अये भावकाव्यमात्रं प्रत्य तददृश्यहेतुतया साहाय्यं प्रत्यपि धर्मादि
 कहेतुस्तच्च स्वकारणीभूते पागादे कं पागादिस्त्वगोचरप्रवृत्तिपागादिप्रवृत्ति आगादिगो कसाधन

राम०

३

घ ४
ल ५
क ६

स ४

त्विदं विना नानुपपद्यमानावेदस्य पदनां शक्तिग्रहमवेदते इदं पदमत्र शक्तं
 असति इत्यंतरे वृद्धे सत्रप्रसुक्तत्वादिष्वनुमिति नूयशक्तिग्रहविना वेदोक्त्यादर्थो गमासंभवादेवेष्टवृत्ति
 जनि प्राप्ता गोमत्कृत्तिसाध्य इत्यादि धीरस्य नुमानस्यैव दंतर्भावेन विधेः शक्त्यभावादि निरस्तु चिंत्यते य
 त्रशक्त्यादिदं कप्रत्येकपदार्थोपस्थित्या मनसैव शक्तौ नैकात्म्यत्वादेर्काग्रहान्प्रवृत्तित्रयादृष्टजन्यप्रह
 यत्वेरेवानुमिति अनुपजीवकत्वात्सर्वमेवेत्यापुनोक्तिरिति किंच पक्षदंतर्भावेन सामान्यव्याप्तौ व्यभिचा
 रेपि अनुमिति निष्ठुप्रत्यक्षोपजीवकस्य तदुपेयाप्रत्यक्षानेतराभिधानव्याप्त्यादेव तत्र संगतित्वेन नानासं
 भवात्साक्षात्कारादौ अनुमित्युपजीवकत्वे हेतुव्यभिचामप्रदर्शनानौ वित्यनिति दिक्कानुप्रत्यक्षफलमात्र
 म्यानुमित्युपजीवकत्वेपि तद्वत्तमनुमित्युपजीवकत्वेन प्रमाणाफलविभाजकचमव्योपकंप्रमाणाफलवि
 भाजकस्य साक्षात्कारत्वस्य नित्यत्वादेविसत्त्वादेत आह स्वरेति न्यायजन्यसाक्षात्कारत्वे फलविभाजके
 ननु साक्षात्कारत्वमात्रेति सेऽतिप्रसक्तत्वात् तत्प्रापकत्वविशिष्टमनुमित्युपजीवकत्वे वनानुमित्यनंतरा
 निधानव्याप्यमिति व्यभिचारस्तदवस्थरेति भावः ॥ ६ ॥ इति ६ ॥ रक्तदंतमात्रावरकत्वमदृष्टावरकत्वेपय

६४

६५

त्व २, तथा बहेतुसिद्धिर्न

त्व २

व्यस्य रूपयो गत्यादेव्याप्तेरप्रयोजकत्वात् प्रयोजकत्वेनासमापि ७ द वा छे भे च म वत्येव प्रत्यक्ष
प्रमाणो य जीवकं मनोना सिद्धिरिति भावः । ननु व्याप्तिज्ञानत्वेनानुमितिकारणात्वावच्छेदकं नित्यस्य स्वरूपयो
ग्यादेव्याप्तेरप्रयोजकत्वात् प्रयोजकत्वेनासमापि कारणात्पत्ती यत्वात् नैव प्राप्येतादृश्याप्तेः सर्व
त्रोद्भावितात्वात् अत्र आह दृष्ट्वा दारेति दृष्ट्वा न दारेत्यर्थः न या वा दं अदारीकृत्य पत् प्रमाणां यदु य जीवकं
तत्तदनंतरानि नृप्यमिमेव व्याप्तिः । ननु प्रमाणात्वावच्छेदकोपाधि अवा छे भत्तमपि निवेश्यमिति भावः । निरुक्त
मनुमानो य जीवकत्वं न प्रत्यक्षेति पतो व्य मिधाह स्यात् इत्याह न वेति अविना नित्येति सुतरा
नानुमानमये हत इति सचित्तं यथा ह सदा शीकृत्य सदा प्रमाणां यदु य जीवकं तत्तदनंतरानि नृप्यमिति न
व्याप्तिः । यत्र बहु र्धषणा दस विशेषानां वा पूर्व बहु र्धषा नंतरं बहु र्धषा नंतरं वा दस आह दृष्ट्वा दारेति दृष्ट्वा
र्षणा रसपानादि प्रयोजकतद्गते साधनत्वाद्यनुमानस्योपज्ञा वदेत्यनुमानानेतरानि नृपिते च र
मव बहु र्धषा रसपानादीन प्रकृत्य बहु र्धषा मिचारात् । न चात्र उ य जीवकत्वेन न्यर्त रूपमेव घटकं उ
क्तस्य लेतुवे ह्यु यो नुमान प्रयोज्यत्वमेवेत्यदोषात्तया सति अदृष्टा दारकत्वविशेषरावेय स्या य

५

५

५

तेरेत्याशयेन शक्यते अपेक्षितो उपजीवकमिति अहमदाशक्यत्वेत्यादि एवं कार्यमिति तत्रापि च विदि
 तौ यत्रोक्त प्रमाणयोश्च कुरंतरोत्यादस्तत्रत्य कार्यमित्यर्थः । प्राच्यैरनंतराभिधानव्याप्यस्यैव संगतित्वे विहितं
 अतस्तन्मतमनुसृत्यैव प्राक्प्रवृत्तैव सुतस्तादृशानियमाभावेपि न हतिः प्रत्यक्षोपजीवकत्वादित्यत्र
 ययं वमी न हेतुतायां किंतु ज्ञानप्रवोच्यतायां अर्थात्प्रवर्तत इत्यादौ तथाप्युक्त्यत्रैवेत्याशयेन परिहरति ।
 किं वृत्तित्यादि अनंतराभिधानव्याप्यस्यैव ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~
 ते ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~
 दभिधानानंतरंतदाभिधानस्य प्रयोजिकाया ज्ञिता सा तज्जनकज्ञानविषयो योऽर्थः स तस्य तत्र संगतिरित्यर्थः
 अत्रैव प्रत्यक्षं कस्यचित्कारणमिति ज्ञानोत्तरं प्रत्यक्षं कार्यत्वेन सामान्यतः प्रत्यक्षं कार्यं ज्ञानं ततः
 सामान्यप्रकारेणाज्ञानस्य विशेषधर्मप्रकारकज्ञिता सा जनकत्वादिशेषतः प्रत्यक्षं कार्यं ज्ञानं भवतीत्या
 शि ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~ ~~वृत्तित्वेन संगतित्वेन~~

प्रांता

स्तीकृतं २

राम

५

स्य

त्ये २

रूपप्रसङ्गकार्यसाधकानां गजानां ज्ञानात् तत्रैकान्तः सत्यता दशवाक्यस्य साधनता ज्ञानात् कंठकिपायां
 गुरोः प्रवृत्तिः ततस्तत्कंठं विद्यातदभिधातादि क्रमेण प्रत्यक्षकार्यमात्मकानुमानो धर्मावाक्यस्यानेन अभिधान
 रूपस्य निश्चयः त्रिविधे प्रत्यक्षान्तरमनुमानाभिधानस्य परंपरया प्रयोजिकायाः किं प्रत्यक्षकार्ये मित्याकारजिज्ञासाया
 ज्ञनकं यत्प्रत्यक्षकार्यं तैर्नेष्टु साधनमित्याकारज्ञानेन तस्य विषयः प्रत्यक्षकार्यत्वमिति तत्र तद्वशात् स मन्वेयः जिज्ञा
 सा ज्ञनकत्वात् न विषयत्वमात्रस्य घटादावतिप्रसङ्गत्वेन प्रयोजकत्वं जिज्ञासा विशेषणं प्रत्यक्षान्तरमनुमानस्या
 अभिधानप्रयोजिका प्रत्यक्षकार्याभिधाने छायायामिति ज्ञानकत्वात् तस्यैव प्रत्यक्षकार्याभिधानादतिव्याप्तिरित्येति जिज्ञासा विदु
 उत्तरां प्रत्यक्षकार्यज्ञानं स्वमतयत्नैर्दितक्रोचरज्ञानस्यापि तादृशजिज्ञासा प्रयोजकत्वात् तद्विषये सुरतादाविति
 व्याप्तिरित्येति दशजिज्ञासायाः प्रयोजकत्वं मुपेक्ष्य ज्ञनकत्वं मुक्तं। पलेष्ट्वैवात्यथासिद्धस्य कलज्ञानस्योपायेष्ट्वं प्र
 त्यक्षेणुत्वात् तादृशजिज्ञासा न निष्कायाः फलं छायाविषयेकलाद्येतया व्यतिप्रसंगः श्रुतो ज्ञानपदं। यत्र क्रमेण दंडव
 क्रमेण रूपगोचरं दंडं तस्य किं कार्यमिति जिज्ञासा पाद्यो निरूपितस्तत्र दंडकार्यस्य मपि घटे च क्रमसंगतिः स्यात्
 स्वयं ज्ञानेन रघ्याभिधानप्रयोजकजिज्ञासा ज्ञनकत्वात् न विषयत्वादत उक्तमर्थरतिज्ञानं ज्ञानादृशे व्यक्षार्यस्मृति

शा ४

सुरा ५
स्ता ४

विदु

५१

५२

६

६

प्रकारात्तापत्ररुतितदर्थसाधोक्तस्यलेदंडुत्तानेनैवदंडकार्यत्वप्रकारेणघटः स्फुरितोननुचक्रस्तानेनेतिना
 तित्याप्रिरेचंचैत्रवक्रस्तानोत्तमेवदंडकार्यत्वप्रकारेणघटस्तुत्तानस्यनिरूपणंतत्रदंडकार्यत्वमपिघटेवक्र
 स्पप्रसंगरूपासंगतिर्भवत्येव नचयथार्थपदवैषम्यंयत्रदंडकार्यकिमितित्तासायायत्रध्रुमवशेनदंडोत्तरंगगता
 दिरुनिरूपितंतत्रगगनादौदंडकार्यत्वस्यसंगतित्वापत्तेः। नवेवैषत्रप्रथमतएवघटबोधेयघटस्यनिरूप
 णंतत्रकस्यापिसंगतिर्घटेनस्यादितिवाच्यंइष्टत्वात्तदनंतरनिरूप्यत्वस्यैवतत्संगतित्वनियमेननिरूप्यमा
 त्रस्यसंगत्यनियतत्वात्। पद्यिवैवमपिप्रत्यहकार्यज्ञानमिष्टसाधनमित्येवंबोवस्येवप्रत्यहकार्यकिमितिति
 तासायांकारणत्वात्तद्विषयेज्ञानेज्ञानत्वादाविष्टसाधनत्वाद्येतित्याप्तिस्तथापिपदुर्मविशिष्टविषयज्ञान
 धर्मिकेष्टसाधनताज्ञानत्वेतदनंतरतदभिधानप्रयोजकलित्तासांप्रतिजनकत्वंतादृशोवर्मस्तस्यतत्रसंगतिरि
 तिबिवाहितेअत्रचतदनंतरंत/भिधानंप्रतिपक्षेणजिज्ञासायाःप्रयोजकत्वंतद्रूपावच्छिन्नकार्यताप्रतियोगि
 कमेवतादृशजिज्ञासाजनकत्वंयत्तत्वंतैयत्रकोपटकिंवैषम्यमिति समूहत्वंवृत्तेतिज्ञासायांनीलोपटइत्येवा
 भिधानंतत्रनद्रूपत्वेतिप्रसङ्गिनीलोपटरूपेवाभिधानंप्रतिनीललित्तासातैर्नैवप्रयोजकतयातदवच्छिन्नं

जि३

य५

शमः

६

न३

५२

ले२

निद्रव्यत्वविशिष्टविषयकज्ञानधर्मिकेष्टसाधनज्ञानत्वेनाहेतुत्वात्तत्र वय इमं विशिष्टविषयं ज्ञानेच्छात्वेन
 त्रिस्तार्स्योऽनंतरामिधानप्रयोजकत्वं तत्त्वमित्येवसम्यक्ज्ञानविषयत्वादिप्रवेशेनैव त्रिवाच्यतस्य न ह्यनंतर
 त्वेयिषयासन्निवेशेवैयर्थ्यविरहात् अतएव तदन्तरामिधेयवृत्तित्वेऽस्ति ज्ञानजन्यस्य त्रिप्रकारताय
 तत्त्वमित्येवसम्यगित्यपि समाहितैर्मनु कार्यत्वाद्यन्यतमत्वं संगतित्वमितित्त्रे तदन्तरामिद्रूपितेयित
 त्कार्यत्वादेः संगतित्वापत्तेः प्रमेयनिरूपणोत्तरं प्रमेयवत्त्वमितित्त्रे स्यात्प्रमेयवात्रिद्रूपितज्ञानप्रमे
 यत्वरूपायां प्रसंगसंगताव्याप्येऽप्रमेयभेदाप्रसिद्धा तदवयवमत्वस्य दुर्वचत्वादिति ध्येयसंगतिः षड्विधा त
 दुक्तेमभिपुक्तेः सप्रसंग उच्यते ज्ञातो हेतुतारस रस्तथा निर्वोहैककार्यत्वे षोडशसंगतिरिष्यते इति न त्रि
 दिष्टोपपादकत्वमुच्यते त्वं चिंतां प्रसूतसिद्धिर्मुपो ज्ञातं विडु बुधा इति प्राचीनगाथायामपि चिंतायदं कृतमि
 दिहितोभा वदुति न्यायेन चिंतनीयपरंतथावत स्यात् अयि प्रकृतसिद्धिपयादकया चिंतनीयत्वं प्रकृतसिद्धिपया
 दकत्वयर्थे वसेन्न मेवार्थः हेतुत्वं कारणात्वं अवसरौऽनंतरवत्त्वमैव अन्तरोद्दिष्टत्वं तथेति न्यायमाप्सर इत
 निर्वोहैककारणात्ता निर्वोहैककार्यत्वमिति त्रिधा वत एककार्यत्वं एककार्यपयोगित्वमुक्त्या एककार्य

७
7

कारित्वं प्रसंगत्वं न संगति त्वे ससुपो घातादि निश्चयं स तस्यो पेक्षानहं त्वं प्रसंगरति प्रयादेवि स्मृतत्वमने
 त राभिधान प्रयोजक द्वि तासा न न कस्मिन् विषय त्वे उ पेक्षानहं त्वं प्र संगत ह् रणो पे क्षां त्वे उ पो
 घाता दयंत द न्य त्वे ते न ततो वि प्रागुक्त स्ये वा येत्यनाम इति संक्षेपः कारणा त्वस्य कार्य त्व स्य वेति य स्य र्क प्र
 कारित्वं तथा च कार्यं ज्ञाते कारणा त्वेन प्रकारेण कारणा स्य ज्ञाना तकि मस्य कारणा मित्रि तासा कारणे च
 ज्ञाते कार्य प्रत्ये कारेण कार्य स्य ज्ञाना तकि मस्य कार्य मित्रि तासे त्व च पः कार्य कारणा ज्ञानोक्त कारणा
 कार्य ज्ञान ज्ञेयत्वमेक सं वं धि ता तस्या ~~पर सं वं धि स्मर कत येति भावः~~ मित्रि तासे त्व उत्तरं च कार्य
 दि धि जनक वा कोष्ठादि क्रमेण कार्या गुणि धान मित्रि शेष दुःखं चेति संगतो रं राभिधान व्याप्यं तत्वे चेत्यर्थः त्वे न
 थः प्रा कीति तथा च व्याप्य तार ह् रणोक्त उत्कर्षो नाद र सीयः प्र त्यक्षो पजीव कत्वा दिति पंचमी तु ज्ञान तत्त्व जिज्ञासा
 प्र सेष्यतायां न तु हेतुतायां मि भावः लाघवा येति संगति प्र दर्शन स्य यत्फल मेक वाक्यानां नुमाने तत्त्वा
 य वा येत्यर्थः ~~अनुमानोपमाने पक्षी रूप समूहा~~ अनुमानोपमाने पक्षी रूप समूहा
 लं व ने नैव वा तासा ध्यतानुमि त्य पे क्षा उपमान धर्मि के क वा क्यतानुमित्यंतर कल्पनायां नो कदिति भावः

सि
ति ४
ति ५
नं ५ ल्य ५
राम
७

क

ति ३

त्या घटि ५

पानुमानं बहुवादि सम्मतत्वं कथमुपमानसंगतिरुत आह सुप्रतिज्ञायेति इदं साधनी भूतप्रतीपत्रिक
तयेत्यर्थः सुप्रतिज्ञादत पात्रनिष्ठाजनकप्रतिपक्षिकत्वेनो हेतुनिर्वसनीयेत्यादि पात्रानुमानप्रतिपक्षविह
साधनत्वेन निष्ठाजनकत्वयोः सत्वात् तत्प्रतीत्या तत्रैव सौवाधकं प्राप्तिर्भावात् नापमान इति जिज्ञासा इ
त्युपपत्तेः अप्रतिज्ञादिति येषामुपमाने विमतिरेव तेषामुपमानज्ञानात्मनो धर्मिणा वा सत्वात्
कुत्रेच्छास्यादिति भावः यस्योपमाने सम्मतिस्तस्याप्युपमानप्रतिपक्षोऽङ्गतरदुःखा उच्यते प्रहानेच्छासं
तद्वदुःखे वत्तवद्देव्या भावदशायां प्रथमं जिज्ञासा जायते आह औत्पत्तिं कीमिति प्राप्यो वङ्गतरदुःख
जनकत्वेन ~~यह~~ देवो भवत्येवेति तेति मनुष्येत्यर्थः तथा चेति प्रथममनुमानं जिज्ञासोत्पत्तौ तत्रि
दत्रावुपमानविरूपणमिति भावः ननु प्रतिबंधकी भूतजिज्ञासा निवृत्तिरूपस्यैव सत्यं कुतः संगतित्वे
तत्प्रकारजिज्ञासापानंतरमननिधानादत आह यथा चेति अवसरस्य ~~अवसरपदार्थ~~ अवसरपदार्थस्यैव
च मतत्वे योधादौ अनंतरयत्नव्यत्यये वा वसरसा च वाक्परं किं वक्तव्यमिति जिज्ञासासंभवा नंतरा निधानात् संगति

इति नुबं धि

त५

एवेत्यतः

५३

जि१

8

लेखराग्याप्रिरेतेनावः अन्तरौदित्वात्नेवांतरः अन्तरव अवसरतः कथंकाशलिनित्रपरामितिपरि
 शिष्यानेन्यायभास्वरकृतोदेशलेखराग्याचसंगतिरित्युक्तमित्यपिकोचेत् सार्वभौममेवाहंश्रुतं
 रेतिकेसदृशोगवयपदवाच्यत्वाद्यतिदेशवाच्यत्वात्तस्यगवादिपदशक्तियहंवेनानुपपत्तेस्तद्विश
 लंअसतिवृत्त्यन्तरेष्वपुत्राद्यादिवादिअनुमानापेक्षाउपमित्यात्मकेत्यगवयादिपदशक्तिय
 हस्यउपमानाधीनत्वात्पूर्वतन्नापेक्षितमतः शब्दपरेत्युक्तगवयादिपदस्यनिःशक्तिकत्वग्रहेतिदेश
 वाच्यार्थज्ञानासंभवात्अप्रतिषेधार्थगवयपदंकिंचिद्वच्छिन्नशक्तिमतस्तथाप्यपदत्वादित्येवंविधमुप
 पत्तिविषयोभूतस्यगवयादिपदस्यापिशक्त्यनुमानं प्रागपेक्षितं संभवतीत्याशयेनाहसप्रवृत्तिनि
 मिहेत्यादिननुपपन्नसंभोगवयपदवाच्यत्वसहकृतसादृश्यज्ञानादुपमितिसन्नोपमानस्यश
 क्त्यनुमानानपेक्षितत्वात्त्रिलोपमानेअनुमानापेक्षत्वंन संभवतीत्यत आह अन्तर इति बहुवासे
 त्वाग्रंथतस्तादृशसंगतेरुत्ताभाएवकेचिदित्यत्रात्समः।आपोपत्तीवक्त्यसंगतेरंतराभिधाननिपा
 मकत्वोपेक्षा यामनुमानोत्तरमेवप्रत्यक्षंनिश्चितमत आह संभवति चेति।इहप्रत्यक्षानुमानस्यले

गोपि३

附

२३५

॥

[illegible]

स्यानुमाननिरूपणहेतुत्वात्मादसंगत्यापत्तेन व्याप्तिप्रत्यक्षफलानुमानयत्नयोः क्रमेणानिरूपणो
 नित्यामकाकांक्षयोमाहसंभतिवेत्तितत्पूर्वकमित्यादिस्तत्रैवानुमानपदेनावयुत्यत्यानुमितेरेव
 च व्याख्यादिप्रत्यक्षेति यथाश्रुतमिति तन्म्यगिति प्राहुः न च तावता सौत्रकर्मस्योपपादितत्वेऽपि प्रकृत
 रैर्गौयं यत्र मोनोपपादित इत्यत आह अत्रापीति अनुमानत्वेऽपीत्यर्थः सहकारेति अत्र प्रत्यक्षत्वमि
 द्विपलन्यज्ञानत्वरूपं प्रत्यक्षमण्युक्तं आह ननु साक्षात्कारत्वरूपं तथा सति प्रत्यक्षप्रमाणान्निरूप
 णस्य हेतुत्वाप्राप्तेरित्यवधातव्यं तन्निरूपणात् अनुमाननिरूपणोक्तं ~~ननु~~ तस्यैति प्रत्यक्ष
 त्वेऽप्येव कत्वेन सहकारप्रत्यक्षजन्यत्वेन चानुमाननिरूपणस्येत्यर्थः अनुमानोपमानयोरपि क्रमेण
 निरूपणो कार्यकारणभाव एव नियामक इत्याह एवमिति अथानुमानपदेननावयुत्यत्यानुमितेरेव नि
 रूप्यत्वेन प्रतिज्ञातत्वात्तत्रैव यत्र तच्छब्देनानुमितेः परामर्शः अनुमितेरेव निमित्तविशेषणत्वात्तस्यैव प्रमा
 र्थासंगतिरतः करणायुत्पत्त्यानञ्चमनुमानमेव परामर्शव्यावर्धेतन्निरूपणीय इति प्रकारेण व्याप्तिरिति

द्वैलक्षणं

य ४

नवानुमिति करणात्वादिना निरूपणीयेऽनुमाने व्याप्तिविशिष्टयस्य धर्मता नान्यत्वात् नत्वप्रकारेणा नु
 मितेरविशेषरात्वात् नत्रेयत्र सप्तम्यर्थता दृशविशेषरात्वमुपपादयितुं मध्ये प्रपत्तिः न ह्यरात्वरूपप्राप्तायादि
 त्रिपिमितकरणा मित्यादिना लक्षणस्य तच्च लिङ्गेत्यादिना त्वरूपस्य अथानुमानमित्यादिना प्राप्तायास्य च निरूप
 णोपदनुमानं निर्विकृतं च व्याप्तिविशिष्टयस्य धर्मता न त्वत्वात् नान्यत्वेनैवानुमितिर्विशेषरात्वाभासंगतिरिति
 भावेन नुप्रागुक्तक्रमेणानुमित्यनुमानयोर्द्वयोरेव निरूपणास्य प्रतिज्ञातत्वादनुमाननिरूपणापूर्वक्रमेव नानु
 मितिः कथं निरूप्यतेत्यत आह करणस्येति क्रियापाभेदोऽनुमितित्यादित्तेनाभिभाष्यते ता मन्त्रैः शरीरमनुमि
 तिकरणत्वादिरूपं स्यता दृशत्वेनेत्यर्थः तथा च विशिष्टबुद्धेर्विशेषरात्वा न विनानुसृत्योर्वमितित्तिरूप्यतेति
 भावः अत्रेति अर्थेति यरेणा नुपः व्याप्तीति व्याप्तिसंबन्धयस्य संबन्धयोः सामानाधिकरण्यं सैतं विधाय यदव
 गारुते वद्विव्याप्तिवैशिष्ट्यवत् पर्वतवैशिष्ट्यवानुधूमरस्याकारकत्वा नंतन्नन्यत्वे मित्यर्थः पदार्थता वच्छेदके
 तिनवक्तव्यं विशिष्टयस्य वैशिष्ट्यं बोधकत्वाप्यप्यवैशिष्ट्याप्रपत्त्यमेव पदार्थता वच्छेदकं तत्प्रकारकं च

शा ४

पू ४
ग ३

य ५

५

मनु ४

१०

10

६

ज्ञानं नोपाध्याय मनेपि हेतुरिति वाच्यं नारविहितं भ्रान्तं स्यादिति सिद्धं यदस्य वैशिष्ट्यं सतपात्वात् प्रवैशिष्ट्यं य
 त्रेति युक्त्या व्याप्तिवैशिष्ट्यस्यैव व्याप्तिवैशिष्ट्यं दार्पणता वच्छेदकत्वादिति भावः वचनत्वादिति सामानाधिकरण्या
 संबंधेन विशेषणार्थं वच्छेदकविशिष्टस्य विशेष्यता वच्छेदकस्यैव कर्मधारयोत्तरभावप्रत्ययार्थत्वादि ति भा
 वः इदं च नीलोत्पलत्वक्रियादौ तादृशसंयोगात् नीलत्ववदुत्पलत्वस्यैव तादृशप्रत्ययार्थस्य प्रकृत्यर्थो नीलो
 त्यत्वेऽथवा नीलोत्पलीयं नीलत्ववदुत्पलत्वमित्यत्र बोधः एतेन तादृशभावप्रत्ययस्यैव दिसामानाधि
 करण्यत्वेन शक्तिस्तदापदार्पणता वच्छेदकपोरेकदेशतया तत्राप्यासंभवे यदि वतस्तत्पदार्पणता वच्छेदक
 त्वैव सामानाधिकरण्यत्वेन शक्तिस्तदा तादृशसामानाधिकरण्यस्यावच्छेदकद्वयमात्रवृत्तित्वात् प्रकृत्यर्थ
 स्य तत्रानवयवप्रसंगः कथंचिदवच्छेदत्वादित्येन प्रकृत्यर्थस्य तत्राप्यासंभवेऽप्युत्पलत्वे नीलोत्पलत्वे
 मित्यादिव्यवहारप्रसंगः तादृशसामानाधिकरण्यस्य उत्पलत्वेऽपि सत्त्वालोत्पलत्वेन समवेतमित्यादिप्रयो
 गान्निस्येत्यादिकं समाहितं। पतुतत्र दिशेष्माता वच्छेदकादिने दारनेतरात्किं कृत्यनायत्वेन कर्मधारयोत्तर

नी२

 विंशति
 मा२

 रामः
 १०

२६

तु५

६३

रमाव प्रत्ययस्य उक्तयेराशक्तिः किंतु वृत्तित्वमात्रेण याव नौलोत्पलत्वमित्यादौ मावसामान्यशत्रयो
यस्यापितस्योत्पलत्वादेर्नीलावितवृत्तित्वे सहा वंभीलवृत्तित्वं त्वं वा कर्षे इति मते तत्र नौलोत्पलत्व
मित्यादौ नौलोत्पलयो रमे दा उभयस्यापलायप्रसंगात् । वक्तुं च दत्तमित्यादौ घटेतरा वृत्तित्वे सति सक
ल घटवृत्तित्वरूपेरा घटत्वस्यानुभवः सर्वोक्तिस्तत्र घटस्य ~~घट~~ यदादेवनाभा दित रा वृत्तित्वा
दौ मावप्रत्ययस्य शक्तिस्तत्राप्येतरावसाप्रयो वृत्तिमान्साक्यघटकीभूतं प्रति योगि त्वं मवच्छेदकं व
प्रत्येकमर्थः तथा च प्रकृत्यर्थस्य घटस्येतत्वेन स्यवाश्रये आश्रयस्य वृत्तिमतिर्हृत्तिमान्साक्यघटकीभू
तं प्रतियोगित्वमवच्छेदकं प्रत्येकमर्थः तथा च प्रकृत्यर्थस्य घटस्येतत्वेन स्यवाश्रये आश्रयस्य वृत्तिमतिर्हृत्ति
त्तिमतः पुनरितरत्वेऽच्ययात् घटेतरा वृत्तित्वत्वाभः एवं प्रकृत्यर्थस्य घटस्य वृत्तिमतिरस्य वेतरत्वेऽनंतरत्वे
स्य च प्रतियोगित्वे प्रतियोगित्वस्य वावच्छेदकेतस्य च पुनरितरत्वेऽच्यया घटत्वन्योन्याभावप्रतियोगिताव
च्छेदकामेव त्वरूपस्य सकल घटवृत्तित्वस्यत्वाभस्युत्पत्तिर्लोचिष्याच्चैकपदार्थो नापरस्य रमचेपः । नच विशि
ष्टस्यापदार्थत्वे प्रथमं विशिष्टं वैशिष्ट्याच्च यवौ न स्यादिति वाच्यं । इत्युक्तं चित्तस्य प्रथमं विशिष्टं वै

धो

११

हा ४

वौशिष्यबोधस्य विशिष्टे लक्षणादितोऽप्युपपत्तेः प्रकृत्यर्थेन दृष्टे दकस्य यादृशसंबंधो भासते तादृ-
 शसंबंधावस्थितं वृत्तिमत्त्वादिकं ग्राह्यं तेन घटत्वादिज्ञातेः कालिकादिसंबंधेन घटेतरवृत्तित्वे विनष्ट-
 तिर्न बाधेय्यतितासंबंधेन घटत्ववतोऽपि दस्य घटवृत्तित्वे विघटत्वादर्थे दृष्टेऽप्यन्योऽन्यभाषप्रतियोगिता
 नवछेदकत्वं [redacted] निःसत्त्वे प्रमेयत्वमित्यादौ च सदिता वृत्तित्वादेर्न भानमप्रसिद्धत्वात् किंतु सद्धि-
 भेदप्रतियोगितानवच्छेदकत्वादित्यस्य कलसद्वृत्तित्वादिमात्रेणैवमपि घटत्वमित्यादितोऽभाव-
 स्य गगरी देवोलाभप्रसंगः। स्वातंत्र्येणापि वृत्तिमतोऽवभाता इयं च नीलोत्पलत्वमित्यादिकर्मधा-
 रयस्य लेपिनोत्पत्तिश्चोत्पलस्य भावप्रत्ययार्थेन सह। च येनोत्पलत्वमवापिसमवायत्रयस्य पदार्थता-
 वच्छेदकसामानाधिकारणस्य भानं भवत्येव न चोक्तरीत्या भावप्रत्ययस्य शक्तिकल्पने गुरुत्वं मित्यादितो-
 रसवत्वस्य संयोगवत्त्वमित्यादितो द्रव्यत्वस्य तद्रूपत्वमित्यादितस्तद्रसवत्वस्य प्रतीत्या यत्त्रिप्रकृत्यर्थ-
 तावच्छेदकनिवृत्तिरिति विशिष्टप्रकृत्यर्थतावच्छेदसंबंधेन वृत्तिमत्त्वस्यैव शक्यवर्गप्रवेशोत्तमत्वं च
 निःखिलानि प्रसंगभंगादेतदावृत्तित्वादौ शक्तिकल्पनायां मानाभाव इति वाच्यता दूष्यता नुम-

भानं ५

वत्त्व ४

सामं ०

११

नां ४

त्व

व

वानुरोधादेवतत्र श नोः कल्पनादव्यावर्तकस्यापिशकातावच्छेदकत्वादितिसंप्रदायः कोचि लुघम
वेनेवधर्मेभावप्रत्ययस्य शक्तिस्तत्र वप्र कल्पनावच्छेदकनिष्ठा धेयत्व संबंधेनेवप्रकृत्यर्थे च यस्य व्युत्प
न्नत्वात् घटत्वमित्यादितो न द्रव्यत्वादेर्भावेन वा यद्वा दोषट्धर्मस्य द्रव्यत्वादेः सत्त्वे यियरादोषट
त्वेनास्तीत्यस्य वाक्यस्यायोग्यत्वमित्याहुः । तस्यैव घटे घटत्वमित्यादि वाक्यानि गकोत्तवापत्तेः घट
धर्मत्वावच्छिन्ने घटवृत्तित्वस्याचयकोषे उद्गपतावच्छेदकविधेययोरेकस्यावश्यकत्वादिति । न च
सूयटत्वमन्यत्वमित्यादि मुख्यप्रयोगसंभवात्वा घवेने घटत्वादिकं जातिर्भेदत्वादिरस्वेदोपाधि भा
वप्रत्ययस्य शकारार्थमवच्छेदकं घटत्वमित्यादौ घटत्वादिस्र कानेकालक्षणापेव बुद्धिरिति प्राहुः । ननु
वह्नित्वा यद्द्रव्यत्व वा नृपर्वत इत्येव परामर्शेन न्यानुमिताव्याप्तिस्तत्र व्याप्तिविशिष्टत्वसमाना
धिकरणपक्षधर्मताया द्रव्यत्वेऽभावादत आह ता नेति आंता नुमिति आंता स्या नुमिति सूत्रावतत्र
व्याप्तिविशिष्टत्वसमानाधिकरणपक्षधर्मताया द्रव्यत्वेऽभावादत आह ता नेति आंता नुमिति आंता स्या नुमिति सूत्रावतत्र
मादायेव तद्गुणसंगम इति भावः प बुद्धेर्देव क्रिमानित्यादौ व्याप्तिविशिष्टत्वसमानाधिकरणपक्षधर्म

१२

१२

त्वांसिद्धं तन्नाम संभवादव्याप्तिरत उक्तं तानपदेत्यादितनुं नत्रादशसामानाधिकरण्यात्
 प्रसिद्धं तज्ज्ञानासंभवस्यानुपदेवस्य मानेन संदर्भविरोधात् किंचित्तु बाधिता बाधितसाधारणोत्प
 स्यसदसत्साधारणोत्पत्त्यर्थः तथाच सदु परागेरासतो नस्य टीकाकृतास्तीकारादसदेवसामा
 नाधिकसापमादायकदेवद्विमानि त्वनुमित्यर्थे विनिरासाभिप्रायकोपेयं इत्याहुः परे तु पत्रवद्विजा
 विविशिष्टत्ववद्गुणसंयुक्तत्वं गान्धूम इत्यादिपरामर्शोऽुक्तो वैद्विमान इत्यनुमितेस्तत्राप्यस्याप्रिगुणा
 संयुक्तत्वरूपस्य यद्गुणस्मत्त्वस्याप्रसिद्धं तज्ज्ञानसंभवात् अत आह ज्ञानेति बाधिता बाधितेत्यस्य सद
 सत्साधारणस्य यद्गुणस्मत्त्वस्य ज्ञानलाभादित्यर्थः इत्याहुः सन्मंदे सदु परागेरासतः संसर्गमर्त्या
 दयेव भावनस्य टीका इत्यादिप्राचीनसम्मतत्वेन प्रकारविधया पुण्यसंयुक्तत्वादेर्भावासंभवाद्
 न्यथापरमताविशेषप्रसंगात्कश्चित्तु ननुवरमज्ञानपदस्य अर्थपरत्वे च भ्रमानुमिता वद्व्याप्तिरत उक्तं
 ज्ञानेति क्रमेण विता रिकं माह तद्विषयता दशपदं धर्मतायाज्ञानमात्रनिवेशे धूमगान्धूमवर्त इति ज्ञानज्ञान्य

भा३

ध४

राम०

१२

लि

बुद्धावच्छिन्नमिदं व्याप्तिरनस्तादृशं सामानाधिकरण्यावगाहिसत्त्वा न निवेद्यं इत्यासवेन ह्यवतिष्ठाम
 शो नेति अनुमितिजनकत्वा नेनेत्यर्थः नियमतस्यास्तित्वावच्छिन्न्याप्ये संवंधविशिष्टपर्यंतसंवंधवान्
 धूमो वद्वित्याप्यधूमवोऽप्यवर्त इत्यादि समूहात्वं न ज्ञानानुमितौ लक्षणासत्वे विवद्वित्याप्यधूम
 वान्पर्यंत इत्यादि धीज न्यग्रमानुमित्यव्याप्तिरिति भावः ननु व्याप्ति संवंधविशिष्टपक्षे संवंधनिश्च
 यत्वेन हेतुत्वोक्तस्य लेऽनुमितिरेवासिद्धा कुत्रा व्याप्तिरत आह गौरवेनेति लाघवात् पक्षे चो व्याप्तिवि
 शिष्टत्वेन यद्देवा व्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यं व्यावगाहिन्यप्यत्वेन हेतुत्वादि विभावेः ननु व्याप्तिविशिष्ट
 बुद्धित्वेन व्याप्ति संवंधावगाहित्वे बुद्धिः ॥ तत्संवंधादिसमूहात्वं नादयानुमित्यापातात् किंतु व्यप्ये संवंध
 संवंधावगाहित्वमेव तत्कुतो लाघवमित्यत आह संवंधेत्यादितद्विशिष्टबुद्धित्वेन तस्य कोऽस्ति कस्तानत्वं
 न पूर्वोक्तसंवंधसंवंधावगाहित्वं सर्वसंवंधावगाहित्वं समूहात्वं नेति प्रसक्तेः प्रकारितावविषयितावि
 शेषः सवस्वरूपसंवंधः पदार्थांतराया अतएवाधिकरणाभावयोः संधस्य स्वरूपे न निरेके पित दी यत्तु

ध३

बं

१३

13

तल्लं वनविशिष्टवृक्षोर्मैः न वतुल्य विषयकत्वेपि विषयमात्रेण लक्षणैर्न बुद्धिमेदेसा कौवादापत्तिरिति
 वाच्यं वा त्ववच्छेदनां प्रमाणाक्तयाप्यक्रान्तमशक्यत्वादित्योर्वोद्वाधि कारादिष्वन्योमुक्तादिति भावः न
 उत्पादिविशिष्टत्वसमानाधिकरणा यद्वाधर्म्यत्वाविशिष्टवैशिष्ट्ये निरूपितविषयता विशेषणत्वा
 नमदर्थे अत्र यादिसंज्ञाज्ञाने लभ्यते वद्विद्या व्यधूमवान् यवत इत्यादि धीन न्यप्रमानुमित्य
 व्याप्तिरत आह भ्रमस्य लक्षणं ज्ञानेति व्याप्तिविशिष्टत्वसमानाधिकरणा यद्वाधर्म्यत्वस्य ज्ञाने
 त्यर्थः तत्रावक्रान्ते वद्विमानु इत्यादि भ्रमानुमित्य व्याप्तिरिति भावः अथासदेव वद्विद्यापि विशिष्टत्वसा
 मानाधिकरणं कदवृत्तित्वे भ्रमस्य लक्षणे प्रसिद्धमन आह असदिति अतीते वक्षुः सन्निकर्षादेव्याप्या
 देः शब्दादेर्विरहेण प्रत्यक्षादिप्रमाणान्न तस्यासत्त्वस्यैव सत्त्वव्याघातात् तद्विनापि प्रमा
 नं व्यापारं तदुक्त्युपगमेव शशविषातीति प्रतीतिदशायां वंध्यासुतादेरपि ग्रहप्रसंगात् अगृहीत
 राशादिकस्य पुंसं शशविषातीमित्यादि प्रतीत्यनुत्पत्त्या कृत्वा शशादिविषयतामाह त्वभ्रमेत्येनै

(पदशक्तिः)

राम०
१३

आ३

वतादशप्रतीत्युपपत्तावतिरिक्तासंज्ञाजीकविषयत्वेमानाभावात्तादशविषयानामित्यादित्यवहारस्य
चापार्थक्यत्वात्तदशविषयानामसदित्यादित्यनेवासंख्यस्यात्यन्ताभावप्रतियोग्यार्थकत्वादिति भावः। स
हृदगंनिमुद्रावलङ्गनावाक्यज्ञः शास्त्रकोषोपपन्नः शास्त्राहंश्रयान्तरेतिमोक्षतासंशयस्याप्रतिबंधकत्वा
दुक्तैर्निर्णयः ~~इति तया बद्धधर्मज्ञाने व्याप्तिविशिष्टत्वे समाप्ताधिकरणोत्पत्तौ~~ इति तया बद्धधर्मज्ञाने व्याप्तिविशिष्टत्वे समाप्ताधिकरणोत्पत्तौ
रायोग्यत्वे निर्णये तादृशयद्बद्धधर्मज्ञाने नान्यदार्थः। अतः संभवतीति भावः। अत्रैव हेतुतयति विषयानां
इति विषयानां तावत्ते देवैर्गणसंबंधेनाभाव इति व्युत्पत्त्या अत्यर्थं शशसंबंधेति शशविषयानां तत्र तत्
रुषेशशयदलक्षितस्य शशसंबंधिनतादात्म्येन विषयानां च येशशसंबंधिभेदग्रहस्यैव शशसंबंधाभावः सं ५
ग्रहस्यापि त्वतो विनोषित्वा तदशशसंबंधावेत्यस्यैव वा शशसंबंधावच्छिन्नभेदोपपत्तयश्च विषयानां
जन्यकार्मुकमित्यादिवाक्यस्य तीव्रबोधाभिप्रायेणाकारैर्द्विनियान्तार्यस्य शशसंबंधादेः साक्षादेव विषय
नीदिनाकार्यः। अतः संभवादितुपरमार्थः न वेति वाच्यमिति परेणात्राप्युपपत्तेरिति प्रकृतयद्बद्धधर्मकप्रत्य
त्साध्यकप्रमानुमितिरेवेत्यर्थः। तेन भ्रमानुमितेरप्यंशतः प्रमात्वेपिन ह्यतिः प्रमायदस्य भ्रमसा मा

भा४

२ ति

सं ५

बं ३

न्यमित्रार्थ कलेद्रुपवर्तश्च वद्विमानित्यादिसमूहात्वं नानुमिते रलक्षणायापत्तेरिष्टापत्तौ चोपा
 ध्यायमनेषिता दृश समहात्वं नानुमिते वेदातिप्रसंगसंभवादत्रे यदि वेत्याद्युपि धानस्य संदर्भवि
 रोधाय तेति भावः न च त्रैमस्यात् न ह्येव दृष्टि कीत्यादि हेतुता योगे ध प्राप्ता वा वक्ष्ये न च योगे गंधवान् इत्यादि गभा ३
 भ्रमानुमितौ महानसीयेतरवद्विबाधसहस्यता यथायं वद्वि यगामर्शो ज्ञेयमाना योयर्वजो महान
 सी य वद्विमानु इत्यादि भ्रान्तानुमितौ चातिव्याप्तिरत आह यदि च्यादि यद्वृता वधेदकस्तामानाधिक वे ५
 रशयेनै व गृहीते व्यायकता वधेदकस्येनैव ववसायसाध्यस्यानुमिति रित्युपाध्यायमतमानोक्तो
 कं यदि चेति प्रथमतस्तानपदस्य प्रमापरत्वे तद्देष्टादवस्था प्रतश्चरमेति प्रमापरमिति प्रसृतयहध
 मिक्प्रकृतसाध्यवता प्रमापरमित्यर्थे तेन द्रष्टो वद्विमानु इत्यादि भ्रमानुमिते रंशतः प्रमात्वेपिनतत्राति
 व्याप्तितादवस्थायत्र व्याप्तिविशिष्टत्वसमानाधिक्यता यद्दधर्मत्वस्य हेतौ न भ्रमः किंतु यद्दधर्म
 हेतौ व्याप्यत्वे मात्रस्य व्याप्येवाहेतौ यद्दधर्मत्वमात्रस्य भ्रमस्तादृशपरा मर्शन्य प्रमाया रामः
 मव्याप्तिमाह श्रव्याप्येत्यादिनावस्तुतौ वस्तुगत्यातया च वद्वि व्याप्यद्रव्यत्ववान्तो दृश महानसत्ववा ॥१४॥

श्री

वि

नृवायवतइत्याकारः परामर्शोपत्रद्वयत्वगतमेवयस्यधर्मत्वंमहानसत्त्वगतमेवव्याप्यत्वंपरीकरोतित
 त्रैव्याप्यंयवतवद्विमानितिप्रमायामव्याप्तिरितिभावः। नचनुमितिमात्रत्वेवसाध्यव्याप्यवत्पक्षावगाहि
 त्वादुक्तस्यलीयानुमितिलिङ्गोश्रमरूपैतसावनलक्षणाश्रमसामान्यभिन्नत्वरूपत्वेवप्रमात्वस्यलक्ष्यल
 क्षणाद्योर्निवेशनीयत्वात्तयवतोऽदश्ववह्निमान्द्वयादिसमूहात्तद्वानुमितेर्नलक्ष्येपिद्वयभावात्कुतोऽ
 व्याप्तिरतःआहलिङ्गेतिसाधकाभावादिपादिनचधूमादियरामर्शजन्यतावच्छेदकतयैवानुमितेर्वद्विप्याप्यध
 र्मत्वादिविषयकत्वसिद्धिरन्यथाविनाविधूमादियरामर्शालोकादियरामर्शोद्वानुमित्युत्पत्त्याप्यमिधा
 रापातादितिचाव्यंभावेनापिद्रव्यवैतर्धतधार्मिकवद्वानुमितित्वावच्छिन्नप्रत्येववद्विप्याप्यद्रव्यत्ववत्ता
 निश्चयत्वेनहेतुततादृशानुमितेश्चप्रमात्वविषयमेतत्राव्याप्तितादयस्याप्राप्तवादेकध्व्याप्तेरनुमि
 तिप्रयोजकत्वेस्यव्यवस्थाप्यत्वादितिभावः। ननुपक्षस्यवस्तुगत्यासाध्यत्वेतत्रेश्वरोपस्यव्याप्तिशिष्टत्व
 समानाधिकरण्यायस्यधर्मताज्ञानस्यजन्यतासत्याभावात्पिरतःआहईश्वरेमिश्रतिप्रसंज्ञकत्वात्तवद्विप्र
 त्यक्षादिसाधारणत्वात्। इदमुपलक्षणाव्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मतेत्यस्यवैयर्थ्यमप्येदंयत्तथावज्ञान

व ५

या ४

-शदि २८

वि ४

त्वाद्यनवधि न मे वलन कर्त्तव्यं लक्षणो प्रवेश्यं ननु प्रकृतानुमिता की मृतानस्य नास्तीति भावाद्यपि व्या
 प्रविशिस्तत्त्वसमानाधिकाराय ह धर्मताया विषयिता विशेषेणाज्ञानमेव लक्षणो प्रविष्टमन्यथाय
 रामर्शानि यमत इत्युक्त दोषतादवस्थात् तत्रैव प्रकृतसाध्या यव्याप्तिवेशे मानाभावाद्यनुकिंचित्यदायी
 पव्याप्तिविशिष्टत्वे समानाधिकाराय ह धर्मताया विषयिता विशेषेणाज्ञानमादाय लक्षणासंभवा ननु कुत्र
 पव्याप्तिसंभावना तयापि प्रकृतव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यनिर्णयितव्यं लक्षणाविषयितासंबंधेन धर्मत्वस्यैव
 ज्ञानपक्षार्थेऽत्र यात सर्वसामंजस्येपक्षे दार्थपर्यंत प्रवेशवैयर्थ्यात् नैवमनुयोक्तव्य इत्याशयः न च सा
 ध्यादिभेदेन व्याप्तेर्भेदादेकोपादानेऽन्यसाध्याकानुमित्यव्याप्तिरतो ज्ञातिगर्भत्वप्रोक्षेन कुत्राप्यव्याप्तिरि
 ति वाच्यं त्वय ह वलनसाध्यकतद्देतुकानुमितित्वेनाविशिष्टेवलक्षणाज्ञाते घटनाया अनावश्यकत्वादेक
 विधव्याप्तेरेव सर्वत्रानुमितौ हेतुत्वादि व्यापापादिति अत एव उक्तानुमित्यव्याप्तेरेव विशेषविशिष्टविना
 कारकं विभक्तिमंतर्भावेव तत्पुरुषस्य व्युत्पन्नत्वादाहं तज्ज्ञानं वैति व्याप्तिविशिष्टेपक्षे ह धर्मताज्ञान
 मिज्ञानांततत्पुरुषोपि नेत्यर्थः आदिव दानुव्याप्तिविशिष्टा व्याप्ति समा नाधिकारायाय ह

३

१५५

सप्तमविंशोऽंशे
विचारः

राम०

१५

क्रिपानधि २

सप्तमी २

मतेत्यादि कर्मधारयपरिग्रहः मिश्रमतमुपन्यस्यति व्याप्तिविशिष्टमिति अथ चार्थे इंदु इति या
 गानिस्त्रैगावाये समस्यमान् पदार्थयोर्भेदे इंदुस्य विधानादुक्तवाक्यतः सत्त्रिंशदशमस्योत्पत्तिः
 तत्र व्याप्तिविशिष्टस्यैव पदार्थमेतया तदुभयोर्भेदविग्रहादत आह पदार्थयोर्भेदो अन्यत्र नीलघटयो
 रभेद इत्यादि वाक्ये तथा च सूत्रेण चार्थो भेदः समस्य मानं प्रतिपाद्यतां वच्छेदकयोरेव ग्राह्यः स च प्र
 कृते विद्यात्तिविशिष्टत्वे पदार्थमेतयोर्भेदादस्मिन्नेति भावः ननु पदार्थतां वच्छेदकभेदेन इंदुविधाने
 घटादित्यादि तत्रैकशेषो न स्यात् इंदुपवादकतस्य इंदो प्रसक्तत्वावसेमत्वात् न वा पदार्थो ध्ये
 द एव इंदुस्तथा च घटादित्यत्र पि घटपदार्थो ध्यानां घटत्वात् नोपरस्परं भेदस्यो भेद इति प्रसक्त
 वित्तिवाच्यं तथा सति घटकलसावित्येवमपि इंदुप्रसंगात् अनुशासनाभावेन तैकशेषस्य क
 लुं मशक्यत्वादिति चेन्न तत्रैकशेषासत्त्वे पितृत्वाभावात् यत्र विद्युत्सिंहत्वादिकं विभिन्नमैह
 रिपदार्थतां वच्छेदकं तत्रैकतत्वं भवति चेति दिक् अत्र नीलघटयो रभेद इत्यादि स्थले विभक्त्युपस्थाप्यादि
 त्वादिकं न विशेष्याचिते तस्यैव न वा वात् न विविशे यगति भूते नीलत्वघटत्वादावचितं तयोः पदार्थता

ति
 पद

इ
 य

दि

भावात्ताते संख्यामाजन वयात् २ केचित्तु ननु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मयोर्द्वंद्वयोर्द्वंद्वेयस्य स्वर्तरी विशेषविधिं विना तद्विपत्तिप्रवृत्तिरनुशासनात्
अत्यस्य रस्य पक्षधर्मपदस्य पूर्वनिष्ठा वर पतिरत आह विशिष्टपदस्येति इत्याहुः ५ सु०

१६८

मंगल

16

वधे दकत्वे नाकांशा विहाता ये त्वनचितमेवं न चैवं दित्वे यथै दाना इत्यत्र यदुवचनवत्ता च य
ते इत्येकवचनवत्ता साधुत्वार्यमेव तदुपयोगादिति यथे यत्वा मिंदे वरावेत्यत्रेव व्युत्पत्तिवैविध्योत्पत्तिः पदा
र्यता वधेदकेपि विभिन्नार्थस्य द्वित्वादेन च य इत्यपि दंति ननु यदार्थो वधे दकयोर्भेदे न दं दविधाने नो लो
त्यनमित्यादि कर्मधारयस्य लोपेत्ता यत्तिरत आह पदार्थेति भेदस्ता दंत्या तिरक्तसंबंधः अभेदस्ता दंत्या
नया वैक्यपदार्थधर्मिकपदार्थान्तरये शिष्यविषयता बहिर्भूत विभिन्नधर्मावच्छिन्नपदार्थद्वयविषय
पत्ताकबोधननकत्वेनेत्यर्थः तेनैकदानी लोत्यनमित्यस्य दं दकर्मर मो भवत्वे विन ह्यतिः पदार्थ
योर्भेदे दं दविधाने विन ह्यतिः शिष्याशये नाह विशिष्टपदस्येति विशिष्टविशिष्टेन पदधर्मनाया
दं देवद्रव्याप्यद्रव्यत्वान् यत्तत्त इत्यादि फलमशून्ययापि विशिष्टस्याविषयको ररागन्तत्र त्यानु
मिना वयाप्तिरतो वै शिष्यपक्षरतामाह धर्मेति वै शिष्यपक्षरतमेत्यर्थः नच विशिष्टपदस्य तत्प
रत्वेन ह्यरायातस्य वाक्यत्वेन शास्त्रभावादिवत्वात् धातोरेव शास्त्रावै शिष्यपक्षत्वाद्वा विहितकृत
प्रत्ययस्यातिरथकत्वादेस्तदा वेदयितुमेव प्रागपि विग्रहया को व्याप्तिविशेषमिति तत्र निदेशः कुतो नपु

नोदेवृ

धा६

राम०

१६

ति२

सकेमावेक इत्येवानुशासनादिति भावः उक्तत्वादिति तत्र व्याप्तिविशिष्टेत्यादिपूलस्य न घृहे न
 वधे मिश्रणं मूलकृतोक्तत्वादित्यर्थः। उक्तत्वात्तत्र विवक्षितत्वादिसर्थ इत्यपि केचित्। इयमिति त
 त्र व्यंजिविशिष्टस्य धूमस्यैव द्रव्यत्वेन ह्यधर्मत्वावगाहनादिति भावः। मीमांसकेति मीमांसकैरनुमि
 तित्वेनाभिमतज्ञानेनैवोक्तत्वात्तस्यानुप्रवेशात्तत्त्वादित्यर्थः तथा च यदि व्याप्यवाच्यं
 तस्यादिपदसमर्थं न्यानुमिता व्याप्तिज्ञातिजर्भतया वाग्राप्येव द्विव्याप्योपपन्नोपपन्नोपपन्न इ
 त्याकारं समूहात्वं न स्यानुपपन्नस्यैव नित्यव्याप्तिरिति भावः। ननु व्याप्तिर्न संबन्धः स संबन्धोपरस्य
 वैशिष्ट्यावगाहित्वेवाव्यं तथा चोक्तं समूहात्वं न स्यात्तथात्वोक्तोक्तव्याप्तिरित्यत आहमि य
 इति व्याप्यकत्वात्तत्र द्विव्याप्यधूमवान्यवत इत्यादिज्ञानस्यासत्त्वात् तया च तादृशपरा
 मशस्यत्वात्तानुमित्यव्याप्तिरिति भावः। तस्यास्य न्ययदं न स्यात्तद्विशेषपरमतो द्रव्यवर्तक इति
 तु प्रत्यक्षमात्रे विषयत्वेन तच्च न तु भयविषयकत्वनियतं घटज्ञानादौ व्यभिचारता तत्त्वस्य सम
 र्थप्रत्यक्षे विषयाद्यदि स्मृतौ चोदो धवि यत्वात्तत्त्वसमर्थयत्किं न हेतुता सत्त्वेन धर्म

यविध

 ग्रन्थपतितयुक्त
 रष्टवे द्वितीयपक्षे

१७

जगदीश

प३

विषय

त्य

त

पदं नाना वृत्तिवर्मात्मकं वाच्यमिति भावः वैषम्यादिनिमित्तं व्यापकं दुर्भयारिषयकत्वं सामा
 न्यत्वादिज्ञानं न न्येनातिव्याप्तिवित्याशं कथं निराचयेन चेति । व्याप्तिविशिष्टं यद्वधर्म
 तो भविष्यत्यनियतो धर्मः परामर्शत्वं तदवादि नकारराता निवृत्तिरेव कार्यत्वमस्य नुप्रिता वि
 तितत्रलक्षणासत्त्वं परामर्शो घनु व्यवसायेतु न परामर्शत्वादिना देहत्वं किं नाधिकरण्यात्म
 केतुर्भयविषयकत्वनियममेव व्यापकव्याप्तिविषयकं स मा नाधिकरणा धर्मावच्छिन्नेत्यस्ये
 व सम्यक्त्वात्तदुभयकत्वाभाववद्वृत्तित्वलक्षणा नियमस्य निवेशोऽव्यवसायकत्वा
 पक्षधर्मताविषयकत्वेत्यवैषम्यविरहेऽप्यनतिप्रयोजनत्वादित्यर्थः । न च व्याप्तिविशिष्टबुद्धौ व्या
 प्तिज्ञानत्वे न हेतुत्वात्तत्रातिव्याप्तिवार्थमेव यद्वधर्मसा प्रवेशः । तत्र निवेशोपि व्याप्यविशिष्ट
 वैशिष्ट्यबुद्धावति व्याप्तिरतस्तद्वारणार्थं चरमज्ञानस्य व्याप्यविषयकत्वेनावश्यं वि
 शेषणीयत्वेतत्तदव्याप्तिविशिष्टबुद्धावप्यतिव्याप्तेर्निरासात् । न चैव व्याप्यविषय

X

त३

त४

(मि३)

राम०

१७

कत्वे सति व्याप्तिरानन्तर्यत्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे व्याप्तिविषयकत्वनियतवर्मावच्छिन्नकारणत्वं
 प्रवेशोपि यथैति वाच्यं परमेश्वरीयव्याप्तिरानन्तर्यस्य वेदनादिप्रत्यक्षस्य चान्वयत्वेव तस्य सार्थकत्वा
 त्वाद्येयं विषयधर्मता विषयकत्वनियतवर्मावच्छिन्नकारणत्वेत्यादेरेव सम्यक्त्वान्न व्याप्तिपदोपादान
 वैयर्थ्यमित्यपि वक्तुं युज्यते। न चैवं धूमवत्यवतविशिष्टवृक्षावलेत्यादिश्रमज्ञानस्य पक्षधर्मत्वावि
 षयकत्वेन विशेषणीयत्वेना संभ्रमोऽनुमितिमात्रस्यैव साध्यां शेषज्ञसंबंधविषयकत्वादिति वाच्ये सा
 ध्यादिभेदे न व्याप्तिरिव वत्सादिभेदे न पक्षधर्मताया अपि। अत्र तपाधूमवतपर्वतविषयत्वनियतवर्मा
 वच्छिन्नकारणता कत्वे सति धूमवत्यवतविषयज्ञानत्वमित्युक्तो संभव विरहात् तस्याप्यभावाविषयकत्वप
 र्यवसन्नस्य व्युत्पत्तिविषयकत्वस्य चरमज्ञानविशेषणत्वेलाघवं। पक्षधर्मत्वाविषयत्वे शेषे तु गौरवमेवं
 धूमवान् पर्वतो वक्रिमानित्याकारिकैवानुमितिरेतिलिङ्गोपधानमतस्य प्रामाणिकत्वे सर्वत्रोक्तप्रकारो
 न संभवतीत्याशयेन पक्षधर्मतामात्रस्यैव यथमुक्तं संशयत्वस्य कार्यतावच्छेदकत्वे साधारणधर्मदशनिविधया हेतुमज्ञानि
 श्रयज्ञाने साध्यादिशयेन न्यासिभिरपि विनिर्दिष्टपदवैयर्थ्यनिरूपितमित्यपि कश्चित् यत्र साध्यस्यैव हेतुत्वं अनुमित्य

क. ५

यक. ४

६६

यावानुमितिः तादृशस्य लीयपक्षधर्मतामंतमव्योक्तक्रमेण लक्षणकरणस्यासंभवाद्यासि विशिष्टपदवैयर्थ्यनोक्तमित्याहुः इति तु
 स्यादिति यद्यपि धर्मो वक्रिव्याप्योऽयं पवति वृत्ति इत्यादिज्ञानस्यापि निरुक्तं रूपवत्त्वात्तदनुव्यावसाये निव्याप्तिः प
 क्षधर्मतांशो व्याप्तिप्रकारकत्वविवक्षासोनुमिश्रोक्तदंक्षेणानौचित्यं तत्राप्युक्तविवक्षासंभवात् तथापि व्याप्तिप्रकारकमि
 त्यस्य व्याख्या प्रकारो यस्येति व्युत्पत्त्या व्यास्यवच्छिन्नप्रकारताकमित्यर्थः तथा च ज्ञानात्तकर्मधारयेऽन्ययितावच्छेदेकावच्छेदेन
 विधेयतावच्छेदकान्वयस्य व्युत्पत्तिरिति सिद्धतया पक्षधर्मतावगाहितावच्छेदेन व्यास्यवच्छिन्नप्रकारकताकत्वस्य शब्दादेव ता
 माह वैवक्षांतेत्यात अणैव तद्विवक्षणीयमिति पूर्वतो वैलक्षण्यमिति भावः अत्रापि त्यपि कारेण प्रागुक्तसकलसमासः स
 मुञ्च्यते वक्रिव्याप्येधनयानित्युक्तौ तु साध्यवत्त्वात् वृत्तित्वरूपव्याप्तिमादाय कदाचित् सिद्धिं कुर्वति तो विशिष्यनिदिशति इंध
 नसमानाधिकरणेति अखंडव्याप्तेरिति न च नीलतमोऽखंडरूपवत्त्वादित्याहो नीलतमः समवेतत्वरूपपक्षधर्मत्वस्याप्रसिद्धा
 व्याप्तिसंभवात्तदनुक्त्या न्यूनत्वमिति वाच्यं पश्चादादिपदेन तस्यापि वक्तव्यत्वादिति भावः अमानुमितिरेति वृत्त्यानिमामक
 संयोगादिसंबन्धेन साध्यहेतुभावेऽखंडव्याप्तेः प्रसिद्धातत्रत्यानुमिताव व्यास्यसंभवात् वृत्तिनिशामकसंबन्धेन साध्यत्वे साधनत्वे
 सत्तनायात्रेत्युक्तं नितरापि अत्रातिप्रवेणान्वयः साध्ये हेतुव्यापकत्वावगाहियं साधने साध्यसामानाधिकरण्यावगाहियज्ज्ञा
 नंतस्यैव व्याप्तिप्रकारकपदेन विवक्षिततया कथं विप्रवृत्तिव्याप्तिवारणेऽप्यत्र हेतुव्यापकत्वसाध्यसामानाधिकरण्ययोरप्रसिद्धा
 व्याप्तिरेवेति भावः तावदिति प्रागुक्तक्रमेणावयव्याप्तिवैदिकेत्यादिः तथा विधमनुमित्युपयोगित्वात्परस्परसंबन्धावगाहित्वविशि
 ष्टवैशिष्ट्यविषयतारूपतदेव विवक्षितं व्याप्तिप्रकारकपदेनेत्यर्थः तेन धूमस्याधिकरणमधिकरणवृत्तिरभावइत्याकारकस्य तावत्प

तिर

नु

रण्य

हाथगोचरस्य समूहालंबनस्य वृत्तसः यद्यप्यन्योन्याभावादिगर्भान्वयव्याप्तिज्ञानस्थलीयानुमितावव्याप्तिः संभवति अत्यंताभा-
 वगर्भान्वयव्याप्तिर्विनिर्दिष्टवस्तुनामेवतावत्पदार्थेत्यादिना परामृष्टत्वात्तथाप्यन्यव्याप्तीनां मध्येऽत्यंताभावगर्भायाः सिद्धां-
 तोक्तव्याप्तेरेव अनुमित्युपयोगित्वमवसृत्य शंकतेन चेति व्यतिरेकिणीति व्यतिरेके व्याप्तिज्ञानजन्यानुमितावित्यर्थः केचित्तु
 निरुक्तावगाहिताश्च परामर्शनिन्यानुमितावित्यर्थः तथाचान्योन्याभावगर्भपरामर्शस्यापि संग्रहान्न सोष इत्यपि वदंति अ-
 त्र परामर्शस्य पक्षे साध्याभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगित्वेन हेत्ववगाहितयाऽन्यव्याप्तिप्रकारत्वाभावादिद्विभावः व्या-
 प्तिद्वये व्यभिचारधीविरोधित्वं ग्राह्यमिति भवति इति धूमत्वे इति गृहीत इत्यग्रे न्वितं ननु धूमव्यापकवक्रिसमानाधिकरणं
 सै रंभवान् पवति इति ज्ञानसत्त्वेऽपि धूमे व्यभिचारज्ञानादेशो यात्तस्यापि व्यभिचारधीविरोधित्वं अतस्तज्ज्ञानानुव्यवसाये-
 तिव्याप्तिरत आह तथा विधेति वक्रिव्याप्येत्यर्थः ततश्चानपक्षधर्मतांशे व्यभिचारधीविरोधितया चतस्रो विविशेष्य-
 कव्यभिचारधीविरोधिधीविषयकप्रकारकतत्वाच्छिन्नधर्मताधीजन्यत्वमित्यर्थः प्रागुक्तबुद्धिस्तु नैरासभत्वावच्छिन्नविशे-
 ष्यकव्यभिचारज्ञानस्य विरोधिनी धूमत्वावच्छिन्ने व्यभिचारधीविरोधित्वेऽपि न तस्य पक्षधर्मतया भानं अतो न सोष इति भावः ॥
 नव्यास्त ननु धूमव्यापकवक्रिसमानाधिकं मात्रं अन्यव्याप्तिस्तस्याः न व्यभिचारधीविरोधित्वं धूमव्यापकवक्रिसमा-

धूमसमानाधिक-
 रणं

मा
२८

१९

रिति ६

ततः ७

ण ३

मधू ३

९२

नाधिकरणो रासभ इति य हेपि रासभो वक्रियमिचारी ति प्रत्ययात् न तत्कथं व्यभिचारधी विरोधित्वेन तदनुगम इत्युक्तं तथा विधेति तथा वि
धं धूमव्यापकवक्रि निरूपितं धूमनिष्ठसामानाधिकरण्यं न तथा न व्याप्तिः सरोभाते पक्ष एति रासभाते व्यभिचारग्रहादनुमित्यात्म
त्म के कार्यस्या न्यव्यभिचारग्रहात् तथा च तदर्थमिव धूमव्यापकवक्रि समानाधिकरणं धूमत्वपर्यंतं प्रायुक्तमिति आहुः ननु
साध्यमा मानाधिकरण्यस्यापि व्यभिचारधी विरोधिधी विषयतया तत्प्रकारेण वक्रि समानाधिकरणधूमवान् पर्वति इत्या
दिज्ञानजन्ये तदनुव्यवसायादावतिव्याप्तिः यादृशविशिष्टविषयकत्वेन व्यभिचारज्ञानं प्रति विरोधित्वं तत्प्रकारकत्वोक्तौ चान्य
यव्याप्त्यसंग्रहः केवलं धूमव्यापकवक्रि ग्रहेपि धूमो वक्रियमिचारी तिज्ञानानुदयात् धूमत्वविशिष्टे वक्रियमिचाराग्रहप्र
तिबद्धो धूमव्यापकता निश्चयत्वेनैव प्रतिबंधकत्वधोये व्याप्तिनिश्चयत्वेन दृष्ट्युक् प्रतिबंधकत्वाकल्पनात् वस्तुतस्त
मानाकारस्यैव ज्ञानस्य प्रतिबंधकतया द्वयोरपि व्याप्तिबुध्यो व्यभिचारधी प्रतिबंधकत्वाभावात् अनुगमासंभवः न च व्य
भिचारधी पदेनान्यव्याप्ते व्यतिरेकव्याप्ते आभावविषयकं ज्ञानविशेषमुपासायतं द्विप्रतिबंधकतावच्छेदकप्रकारिता
त्वेनान्यव्यतिरेकं व्याप्तिप्रकारितादयमनुगमस्य तादृशप्रकारितावच्छिन्नपक्षधर्मताज्ञानजन्यत्वमथ इति वाच्यं धूमो वक्रि
व्याप्यो नेति बुद्धावधिकरणेन धूमोयमित्यादिज्ञानस्यापि विरोधितयानिधू मवान् पर्वति इत्यादिज्ञानस्यापि निरुक्त
रूपतया तदनुव्यवसायादावतिव्याप्तिः प्रतिबंधकतावच्छेदकादिभेदेन प्रतिबंधकत्वेनैव भेदादेव मय्यनुगमस्य कर्तुम
शक्यत्वाच्चेत्यस्वरसादाह व्यतिरेकेति तथा च व्यतिरेकव्याप्तिज्ञानं हतुरेव न कृतस्तत्तन्नातुमिनावयो तिरिति भावः ॥

स्ये

क५
तद्धितं

असंशयेति यद्यपि स्वमतेपि विशेषणज्ञानत्वेनोपनयविध्यावविशेषदर्शनस्य संशयोत्तरप्रत्यक्षहेतुत्वात् हेतुतामतइतिअसु
 कंतथापि प्रत्यक्षादिज्ञानस्यापि कालोपाधितया परामर्शजन्यत्वात् तत्कारणयावश्यं किंचिद्विशेषकत्वावच्छिन्नपक्षी भूतपर्वतादि
 विशेषकत्वावच्छिन्नेवापरामर्शजन्यत्वमेव लक्षणे निवेश्य तथावतत्प्रकारकबुद्धिवावच्छिन्नं प्रत्येव तत्तद्विशेषणज्ञानत्वादिना हेतु
 त्वाद्विशेषणज्ञानादिजन्यतायाः किंचिद्विशेषकत्वावच्छिन्नत्वात्तन्मादायदेवः किंतु संशयोत्तरप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नजन्यतामादा
 येवतादृशजन्यतायां धर्म्यते भविष्यावश्यत्वादिनिभावः विशेषदर्शनस्य विशेषदर्शित्वेन हेतुतामतइत्यर्थ इत्यपि कश्चित् यत्र काले
 पाधिविधया परामर्शजन्यतामादाय प्रत्यक्षादावतिथ्यासि निराकृतु प्रमिति विभाजकोपाध्यवच्छिन्नमेव परामर्शजन्यत्वं लक्षणे निवेश्य
 तादृशं न विशेषणज्ञानजन्यत्वं विशिष्टबुद्धित्वेनैव तद्वच्छिन्नं तादृशं हेतुतामतइत्युक्ते तेषां नैवापि तदलौकिकप्रत्यक्षप्रतीत्येव गतद्विषय
 कज्ञानत्वेन हेतुत्वात् व्याख्याद्युपनयजन्यतामादाय स्वमते संशयोत्तरप्रत्यक्षत्वान्वाप्तोत्संगतमिति वाच्यं तादृशहेतुतायां मानाभावात्
 अप्रसिद्धसाध्यकानुमितेः साध्यविशेषणकत्वव्यवहाराय तत्प्रकारकानुभवप्रतिवतद्विषयकज्ञानत्वेन हेतुत्वावश्यकत्वे ततएवोक्तं
 तद्धितं वनीतप्रत्यक्षसंभवात् इति मते एतावतापि भावस्य स्याद्युक्तं तदलौकिकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नप्रत्येव तत्तद्विशेषणज्ञानत्वेन हेतुतायां नाद्यक्रमा
 का तदुपनीतभावात्मकसंशयोत्तरप्रत्यक्षे स्वमतेप्यतिथ्यासि संभवात् अप्रसिद्धसाध्यकानुमितेरभावसाध्यकत्वानुपपन्नभावप्रकारकानुभ
 वत्वावच्छिन्नप्रत्येव तत्तद्विशेषणज्ञानत्वेन हेतुत्वस्य कृतवत्वात् अप्रसिद्धसाध्यकपरामर्शस्य साध्यविशेषकानुमितिप्रतिवद्विहेतुत्वात्ततः साध्यविशे
 षणकानुमितेः संभवाच्चेति ध्येयं असंशयोत्तरप्रत्यक्षे विशेषदर्शित्वेन हेतुत्वे मानाभावः विशिष्टबुद्धिसाक्षिणीतएव संशयोत्तरप्रत्यक्षस्या
 पिसंभवात् एककोटिविशेषदर्शनस्यापरकोटिविशिष्टधीप्रतिबंधकतयेवोपयोगात् नचैवं तदीयसंशयोत्तरप्रत्यक्षप्रतिपदीयविशेषदर्शन
 स्यात् हेतुत्वे संशयोत्तरविशेषदर्शनीत्यतिदृशायामपि तद्वत्तानिश्चयात्मकप्रत्यक्षस्योत्पत्तिः स्यादिति वाच्यं इष्टत्वात् लक्षणविलंबस्य शपय

त्वावच्छिन्नं

स्य ३

तत्प्रकारकप्रत्यक्षं

20

निर्णयति व्यत्वात् नयवक्रियाव्यधूमवतानि निश्चयस्य पर्वतधर्मिकवक्रिविधेयकत्वावच्छिन्नं प्रत्येव वक्रियाव्यधूमवत्पर्वतनिश्चयत्वेन हेतुत्वस्य
 अतो लाघवात् ननु तादृशानुमितिवावच्छिन्नं प्रतितथा हेतुत्वं गोखावस्वीक्रियाभां च तादृशविधेयताकृत्यमनुमिताविवृत्तमसंशयोत्तरप्रतिष्ठा
 यात्मकप्रत्यक्षेण नितन एव विशेषदर्शनोत्पत्तिकाले संशयोत्तरप्रत्यक्षस्य वारणं संभवतीति वाच्यं अतुमितावेव पक्षनिष्ठविशेषतानिरूपि
 तसोध्यप्रकारनानि रिकृतस्य विधेयत्वस्य निवेशनीयतया प्रत्यक्षे तस्य शंका नास्य हत्वादिति भावः । किंच भ्रमसंशयो विपरीतज्ञानत्वेनानु
 गम्यतादृशज्ञानाव्यवहितोत्तरतद्वर्तिकतत्प्रकारकनिश्चयात्मकप्रत्यक्षत्वावच्छिन्नं प्रतीवतद्वर्तिकतव्याप्यदर्शनहेतुवर्तिकतत्त्व $\times \times \times$
 त्वेन हेतुत्वं वाच्यं अन्यथा व्यभिचारत् नवेदं युक्तं अव्यवहितोत्तरत्वस्य स्वत्यादिगमत्वेनानुगतत्वात् तस्याव्यवहितोत्तरत्वं संबन्धेन तद्वर्तिकतु
 श्चादिविशिष्टतादृशप्रत्यक्षस्य मेव जन्यतावच्छिन्नमिति वाच्यं सर्वधानुगमस्यापि ते वावहत्वात् । विशिष्टबुद्धिसामान्यं प्रत्येवाविपरीत
 निर्णयस्य प्रतिबंधकत्वात् वाधभ्रमास्तत्वे तद्वत्ता प्रत्यक्षस्य विशेषदर्शनसहस्येण व्यसंभवात् निश्चयत्वस्याथ समाजयस्तत्वेन कार्यतावा
 छेदकत्वा संभवात् न च तद्वर्तिकतद्वत्तावधारणात्मकप्रत्यक्षं प्रत्येव तद्वर्तिकतव्याप्यदर्शनेन हेतुत्वं नियमावषयकत्वावधारणस्य त्व
 सर्वत्र भ्रमसंशयोत्तरप्रत्यक्षे संभवात् तस्याप्याथ समाजयस्ततया कार्यता न वच्छेदकत्वाविवक्षितारूपस्यावधारणत्वस्य समाभा
 वेन निरस्तत्वादित्याशयेन हेतुतामते इत्युक्तं तत्त्वात्स्वरसां जितः तथा विधनिश्चयत्वेनेति । पक्षधरे विशेष \times मिक्रियाव्याप्यवतानि
 श्रयं \times त्वर्थः न च तत्प्रामाण्यज्ञानात्कहितत्वस्यापि कारणतावच्छेदके प्रवेशात् तन्मात्राभिधानं मयुक्तं परामर्शधर्मिकतत्त्वे प्रामाण्य
 ज्ञानाभावस्य स्यात्तत्रोक्तवानुमितिहेतुत्वादन्यथाविशेषविशेषणभावे विनिगमनाविरहेण गुरुतरान्नकार्यकारणभावात्प्रस
 गात् गृह्यमाणामाण्यकस्यैव परामर्शस्योत्तरं अन्यपरामर्शाविलंबेनैवानुमितेः स्वीकारात्तदुत्तरपरामर्शाभावविशिष्टत
 तदप्रामाण्यज्ञानत्वावच्छिन्नाभावत्वेनेव वा हेतुत्वस्य वक्तव्यत्वादिति भावः केचित्तु भ्रमेत्यादितयानिश्चयत्वेनेत्यंतमेक एव ग्रंथः तेन विशेषदर्शनस्य

त्वमात्रेण

५४

२०

विजागदी श्री

२१॥

२१

कृता ५

३७

शान

समितिप्राक्तः अतएवेति तादृशनिश्चयत्वेन हेतुत्वस्य लक्षणघटकत्वादेवेत्यर्थः लिंगवत्त्वेति लिंगं व्याप्यं आदिपदेन पक्षपरिग्रहः लक्ष
णपदस्य रूपपरं तथा च व्याप्यवत्स्वरूपो योतिदेशवाक्याथस्तस्य यदज्ञानं वक्रिया व्याधूमवत्त्ववतिसद्वामहानसपदवाक्यामि
त्याकारकं तदज्ञानायाभिदं महानसपदवाक्यामित्याकारकोपमिता वित्यर्थः तथा विधेति तादृशो योऽतिदेशवाक्याथः सादृश्यं त
त्त्वसिंधानत्वेनेत्यर्थः ननु वाक्याथस्यापि अवेशो गोरवान्मानाभावाच्चेति ध्येयं नयेति वाच्यमिति परेणान्ययः न्यायायेति चिंताम
णिमेतैः पंचावयवा ज्ञान्यविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धिस्थी कृतोत् स्थमतेरूपनयाथ विशेष्यकनिगमनाथ विशेषणक बोधेति प्रसंगो
दृष्टव्यः ननु वक्रिया व्याधूमवानयमित्युपनयार्थज्ञानेन पक्षे व्याप्तिविशिष्ट प्रकारकं मतुवथस्य वक्रिया व्याधूमसंबन्धिन एव प्रका
रात् लक्षणघटकं तादृशमेव ज्ञानमतीनातिव्याप्तिः अयमित्यादिप्रयोगस्तु न सर्वसम्मतः इत्यत आह तच्छब्देनेति ननु यत्र सो
स्तीति वाक्याद्वक्रिया व्याधूमवत्त्ववती स्तीति धीः तत्रैव कारस्थलवद्व्याप्त्यादिघटकीभूतप्रत्येकपदार्थे एव तच्छब्दाशक्तिज्ञानात्प्र
त्येकपदार्थे पस्थित्या परस्परमन्वयादिति चेन्न तत्त्वदा व्याप्यवत्त्ववतिस्योपस्थितिरतीनातिव्याप्तिरित्येवं यदि ब्रूयात्तदा व्याह संके
तितेति यत्र वक्रिया व्याधूमवत्त्ववतएवेति तादृशसंकतग्रहः प्रथमज्ञातः तत्रादित्योस्तीत्यादिवाक्यजन्ये वक्रिया व्याधूमवत्त्वव
तोस्तीत्याकारकशाब्दबोधेति व्याप्तिरित्यर्थः शाब्दं तरेनिरुक्तं व्युत्पत्तेरसत्यादिति ननु उपनयाथज्ञानं न न्यायाथज्ञाने हेतुः तद्वद
कप्रत्येकपदज्ञान्यपदार्थस्मृतेर्महावाक्याथधीपयति मसत्त्वेनातीनातिरवाक्याथबोधस्य महावाक्याथबुद्धावहेतुत्वात्तु कथं त
त्रातिव्याप्तिरत आह व्युत्पादयिष्यत इति न घटकप्रत्येकपदज्ञान्यपदार्थस्मृतेर्महावाक्याथपयति मसत्त्वेपि पदज्ञान्यपदार्थस्मृतिमात्रेणान्यय
बोधहेतुः किं नु पदप्रयोज्यपदार्थस्मृतिमात्रं तत्रातीनातिरवाक्याथमात्रपतावत्यर्थं तस्तीति ननु तच्छब्दाद्वक्रियात्वेत्वेव पदार्थोपस्थितिः
अतः सोऽस्तीत्यादिवाक्यात्तन्यबोधेकमतिव्याप्तिरुक्तं त आह तदादौति व्युत्पादयिष्यत इति पूर्वैणान्ययः व्याप्यवत्त्वादेः सं

शान

२१

न४

न५

उ२

कारकस्मरणे विरुपेक्षान्यतद्वतानिश्चयत्वेन हेतुत्वस्य सामाणिकत्वे तत्रातिव्याप्तिवारणा यतथाविधनिश्चयत्वमात्रावच्छिन्नमेव हेतुत्वं
 लक्षणं प्रवेश्यमित्याशयेनाह तत्रातिरिक्तस्येति पदजन्यत्वस्येति कारणत्वं संबन्धनपक्षदुपस्थितस्याप्याकाशादेः शाब्दबोधस्यानुव्य
 त्यावृत्त्यापदजन्यतदुपस्थितित्वेनैव तच्छाब्दबोधं प्रतिहेतुत्वादित्यर्थः ननु चरमज्ञानपदस्यानुभवपरत्वेनैव स्मृतेर्वारणसंभवात् तथा
 विधनिश्चयत्वमात्रावच्छिन्नहेतुत्वं लक्षणं निवेश्यं किंतु तादृशनिश्चयत्वेन हेतुत्वमेव अन्यथा अनुमितावविभ्रमत्वज्ञानानां स्फुटित
 व्याप्यवतानिश्चयत्वेनैव हेतुत्वावसंभवापत्तेः तत्कृतः शाब्दधीवारणमतआह निश्चयत्वस्येति शाब्दबोधेततैदृथकिपदज्ञानत्वेन हे
 तुत्वं तत्रवृत्त्यास्यजन्यपक्षार्थोपस्थिति कारणताघटकप्रत्यासत्तिव्यादेवोक्तातिप्रसंगानिरासकौतरेपक्षार्थोपस्थितिहेतुतायां नपदजा
 न्यत्वप्रवेशोमानाभावादित्यतिव्याप्तेस्तादृशस्यैवमतआह निश्चयत्वस्येति काश्चित् स्मृतिरूपाया एव पक्षार्थोपस्थितेर्वापारत्याजस्याश्च
 निश्चयत्वनिषमाच्छाब्दबोधेपक्षार्थोपस्थितित्वेन प्रतिज्ञातजन्यपक्षार्थोपस्थितित्वेनैव वा हेतुत्वं ननु निश्चयत्वेनेति नातिव्याप्तिरिति भावः
 नवेति वाच्यमिति परेणान्यस्य तथापि पक्षार्थोपस्थितित्वेनैव तत्रातिव्याप्तेर्निरासेपि अत्र ब्रह्मदत्तबुद्धौ न घटत्वादिनिश्चयत्वेन हेतुत्वं किंतु घटत्वादिस
 कारकज्ञानत्वमात्रेणान्यद्वैतवेतिसंशयानंतरं मपितादृशबुद्ध्यादात्तकिंतु यत्रावशेषणतावच्छेदकांशे धर्मितावच्छेदकतया भासते तत्रैव
 तत्रकारकनिश्चयत्वेन हेतुत्वं यथानीलघटवत् रत्नोरो घटत्वविशिष्टविशेष्यकनीलनिश्चयत्वेनेत्यावेदयितुमुक्तं तत्तदिति वस्तुतः प
 क्षतोयक्रियाप्यधूमवानवत्पादिसंशयैरुपायां वक्रियाप्यधूमवत्पक्षवत्तयावच्छिन्नप्रकारताकस्येव तादृशविशिष्टपक्षवत्तयावच्छिन्नविशेष्यताक
 स्यापिज्ञानस्यातुत्यादात्तं भयत्रैवपक्षवत्तिविशेष्यकवक्रियाप्यधूमवत्तानिश्चयत्वेन हेतुत्वं तन्न्यतानुवक्रियाप्यधूमवत्पक्षवत्तयावच्छिन्नविष
 यताकज्ञानत्वेनैव बोध्याविशिष्टत्वप्रकारतोयोद्विधोरपितादृशविषयत्वात् एवं च विशिष्टविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धौ एकविशिष्टबुद्धौ अपरवैशिष्ट्यबु

संभवे

यदि निविशिष्टवैशिष्ट्य
किंचित्

२२
अथ २

अथ १

हो जो भेदाविशेषणतावच्छेदकप्रकारकनित्यत्वेन हेतुत्वमित्यादिपि तु तत्र हेतुत्वमिति ध्येयं विशेष्यविशेषणं तत्र विशेषणान्तरमित्यादिज्ञानस्या
विविशिष्टयैशिव्यज्ञानतया तत्र विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयस्य हेतुत्वा संभवात् तद्विपुक्तमित्यपि कश्चित् ॥ स्वलेकयोक्तव्यायेनैशाब्धी ॥ २२
इति मते प्रत्यक्षं प्रत्येव विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिर्णययोग्यं हेतुत्वं शाब्दादेस्तादृशाविषयितायां पराधेयि स्थित्यादेवैरेनियामकत्वसंभ
वादिति मते नैशाब्दीति व्याप्तिरतः प्रत्यक्षेयेत्युक्तं ननु विशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धौ विशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानत्वेनैव हेतुत्वं ननु निश्चयत्वेन गौर
वात्तत्वेनोक्त्यासिरत आह तं जोरक्तो न वेति तादृशसंशया नुवसायस्तरक्तत्वेन दंडुं संदेहीत्याकारको बक्तत्वं तदभावप्रकारकदंडविशेष्यकज्ञा
नवभावगही न वुरक्तत्वविशिष्टरक्तं ज्ञानावगाही रक्तं दंडुं संदेहीत्यनुवसायस्तरक्तदंडुं ब्रूयितुं स्यैव संशयस्य ननु दंडधर्मिकरक्तत्वसं
शयस्य तदीयत्वेवाविशेष्यविशेषणमिति न्यायेनैव न वेदं जोरक्तो न वेति संशयानंतरमयं रक्तदंडवान्न वेत्यौचित्यावहितः संशयोनस्यादिष्ट
यात्सत्येवातस्याविविशेष्यविशेषणमिति न्यायेन स्वीकारात् केचित्तु विशिष्टवैशिष्ट्यविषयताकस्याप्युक्तसंशयस्यानुभवसिद्धतया वशात्
गतावच्छेदकप्रकारकज्ञानत्वेनैव तादृशबोधहेतुत्वं ननु तन्निश्चयत्वेन गौरवात् व्यभिचारार्थं न च संशयसाधारणज्ञानस्याप्रामाण्यनिश्च
यात्कंदितस्यैव कार्यजनकतया तदप्रामाण्यनिश्चयाभावत्वेन हेतुत्वकल्पनेन गौरवमिति वाच्यं सर्वत्रैवाप्रामाण्यज्ञानस्यानुगतत्वेन विशेष्यत्वस्य
दुर्बलत्वेनाप्रामाण्यनिश्चयानां तत्तत्तत्कित्वावच्छिन्नाभावत्वेन हेतुताया गौरवानवकाशात् प्रत्युत विशेषणतावच्छेदकप्रकारकनिश्चयत्वेन हेतु
तापक्षेनैव तदप्रामाण्यज्ञानमात्रस्य कार्यविरोधितया तदप्रामाण्यनिश्चयव्यक्तीनां निवृत्तदप्रामाण्यसंशयव्यक्तीनां मप्यभावकृतस्य तत्तत्त
त्कित्वा विशिष्टवैशिष्ट्यधी हेतुत्वकल्पनायां विपरीतगौरवापत्तेः विशिष्टेति घटत्वादिविशिष्टो विषयस्तद्विषयकत्वेनैव तथैतथान्विनश्यद्वयस्य
ज्ञानजनितयो रिच्छादेषयो घटमिच्छामि घटं देहि इत्यादिविशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्यक्षे व्यभिचारात् न ज्ञानत्वं तदीयकारणतावच्छेदकप्रविष्टमिति भावः तेना ॥ २२

विनश्यदवस्थज्ञानजनितेष्टादेरिच्छात्वाद्यंशे निर्विकल्पकप्रत्यक्षस्य तज्जनकज्ञानादित्यादिप्रकारेण तादृशेष्टादेरितीयसाक्षात्कारस्य च प्रागुपनीत
घटादिविषयकेष्टात्वादितिर्विकल्पकादेव संभवात् तादृशस्य लेख्यभिवारसंभवेऽपि न क्षतिः ननु ज्ञानस्येष्टाद्वेषोपानेकार्यसहभावेनैव हेतुत्वमपि
विनश्यदवस्थज्ञानो न तयो रजननावकस्य प्रत्यक्षव्यभिवार इत्यतः स्थलांतरमाह कृतेष्टेति नवकृति साक्षात्कार एव विषयोपनीतमानर्थ
विषयस्मृतेरावश्यकत्वात् न व्यभिवारः सप्रकारकतद्विषयकत्वेनेष्टादिसाधारणेनैव तद्विषयकालौकिकप्रत्यक्षं प्रतिभसि हेतुत्वादिति भा
वः ननु प्रत्यासत्तिविधया विशिष्टविषयस्मृतेरतवेक्षायामपि विशिष्टबुद्धौ विशेषणज्ञानस्य हेतुत्वा नुरोधेन तद्वेक्षावश्यकीति कुतो व्यभिवार
इत्यत आह विशेषणविषयकादिति तथा च विशिष्टबुद्धावपि विशेषणज्ञानत्वेन न हेतुत्वं स्मृतौ व्यभिवारात् किंतु तद्विषयकत्वेन तदुक्त्यादिसा
धारणमतो नावाशिष्टस्मृतेरावश्यकतेति भावः ननु कृत्यादेरुत्पत्त्यनंतरं विशिष्टविषयकत्वेनैव क्षणविलंबेन तदुपस्थितकृत्यादेः साक्षात्का
र इति यद्विद्यया तदा स्फुटमभिवारस्य लमाह विशेषणति विशेषणोऽंशे विशिष्टांतरविषयकादित्यर्थः समानविषयकत्वेन संस्कारस्मृत्योः का
र्यकारणभावो विशेषणविषयकसंस्कारात् कुतो न विशिष्टस्मृतिरित्याशं कामयने नुं विशिष्टसंस्कारादित्युक्तं विशिष्टस्मरणारिति विशिष्टवैशिष्ट्या
वगाहिस्मरणादित्यर्थः तत्रेति तत्र विशिष्टवैशिष्ट्यबोधे इत्यर्थः तथा च विशेषणतावेष्टेष्टकीभूत तत्र तद्व्याप्तिप्रकारकतत्र तद्व्याप्तिप्रकारकत्वेन त
त्र तद्व्याप्तिप्रकारतान्यप्रकारत्वानिरूपित तत्र विशेषणविशिष्टता कत्वेनैव तादृशविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धौ हेतुत्वात् लक्षणेन तादृशप्रकारता कज्ञानत्वा
वच्छिन्नहेतुतायास्वनिवेशान्नातिव्याप्तिरिति भावः यद्यपि विशेषणतावेष्टेष्टप्रकारकतामात्रेण विशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धिरेव क्रियाप्यांशो भवतु दु
संस्कारात् तद्विषयसंयोगदशायां वक्रियाप्यर्थमवा न्वर्तत इत्याकारकविशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्यक्षापत्तिः संस्कारात्मकस्यैव सन्निकर्षस्य व्याप्य
शे सत्यात् भूमावक्रियाप्योनवेत्याकारिकायाज्ञानैकक्षणप्रतीतिः संभवाच्च नवापाद्यतत्त्वविशेषान्प्रति तत्र दुद्बोधकत्वेन हेतुत्वकल्पनाश

हेतु ३

सा.स.

म.स.

य.

23

प्रत्यक्षः स्मृतोक्तः
जनितप्रत्यक्षः

समावादेव तादृशप्रत्यक्षासंभवः तत्तत्प्रत्यक्षव्यक्तीनां पूर्वस्मृतियक्तीः कल्पयित्वा तत्रैव दुहो धक्यक्रियेन हेतुत्वकल्पनमप्येक्ष्यतत्र प्रत्यक्षव्यक्तिष्वेव तत्तदुहो
 धक्यक्तीनां हेतुत्वकल्पनायां तादृशवादिनिवाच्यं यत्र विशिष्टवैशिष्ट्यव्यक्तीनां पूर्वविशेषणतावच्छेदकप्रकारिकाः स्मृतियक्तयोनुभवसिद्धाकावैश्वर्य
 त्यक्षव्यक्तीनां शाब्दानुमित्याद्याम् कविशेषणतावच्छेदकप्रकारकज्ञानव्यक्तीनां तादृशत्वात् नहि तादृशप्रत्यक्षव्यक्तिष्वपि हेतुत्वमुहो धक्यक्तीनां पूर्वसंय
 नतत्त्वादेव तादृशप्रत्यक्षनिरोधः संभवति तथापि विशेषणतावच्छेदकप्रकारकसंस्कारसत्वे यद्यदुध्यादिदृशायां विशिष्टवैशिष्ट्यप्रत्यक्षं तत्तदुध्या
 द्यभावविशिष्टतादृशसंस्कारत्वेन विशिष्टवैशिष्ट्यो धं प्रतिप्रतिबंधकत्वकल्पनादोषः ननु ज्ञानत्वस्य कारणत्वावच्छेदकेऽनुप्रवेशमपेक्ष्योक्तं
 प्रतिबंधकत्वकल्पनैर्गौरवं ज्ञानोपरमेपि विशिष्टविषयोपधानेन कृत्यादि साक्षात्कारोत्पत्त्या ज्ञानत्वस्यानुप्रवेशनियमेन तादृशप्रतिबंधप्रतिबंधकभावा
 कल्पना गौरवं प्रामाणिक्यं स्यादित्याशयः न च नुमितोपपत्त्या प्रकारकतत्त्वाप्रकारकत्वमात्रेण हेतुत्वेन तु ज्ञानवाच्यं तर्भावेनेत्य
 संभवएवेत्यत आह इच्छादित इति ननु सावैत्यक्षावगाही छाद्वेषोर्दितीयक्षणे प्रायशोऽनुमितिस्त्वयापि वाच्ये छादिजनकस्य परामर्शा
 त्मज्ञानस्य पूर्वसत्त्वात् कृत्यत्वरं वद्विप्रक्षणेऽनुमित्यनुयातो निमित्तं तुमशस्य इत्यतः स्फुटव्यभिचारस्य लमाह संस्काराच्चेति संस्का
 रादीत्यादिपरादिच्छाद्वेषकृतीनां परिग्रहः ज्ञानत्वेनैवेति तदंतर्भावेनैवेत्यर्थः तत्रानुमितौ न चानुव्यवसायेऽतिव्याप्तिरिति तथाविधानि
 श्रयत्वेन हेतुत्वविवक्षितत्वादिति प्राक्तनो हेतुत्वरनुषंजनीयः सामान्यतोहीत्येव वाऽग्रिपाठः तेन नुवेत्यत्र हेत्यलाभोनेति ध्येयं विषय
 त्वेनेति साक्षात्कारोमीति प्रतीति साक्षिकविलक्षणविषयत्वेनेत्यर्थः तेनातोडियस्य गुरुत्वादेः सत्त्वं पीडिय संनिकर्षेन प्रत्यक्षं न
 तु निर्विकल्पकविषयत्वेनेत्यर्थः ज्ञानादेः सर्वत्रैकमानवेद्यतया तदीयप्रत्यक्षेयमिवारापत्तेः अनुवचकारणस्य ता

त्यर

अभिप्रायः

ध्यायाय

स्य

कृत्वा

23

दा त्वं कार्यं स्यतु लौकिकविषयत्वं प्रत्यासन्नितेनातीतविषयकप्रत्यक्षेऽतीतविषया नो महेतुत्वेपिन हतिः।
 ननु लौकिकविषयत्वस्यैव स्यात्तावत्कार्यता वच्छेदसंयमानुगमात् कथमनुगतः कार्यकारणभावः को
 ऽसन्निकर्षजन्यत्वादेरपि सन्निकर्षभेदेन नानात्वात्। न च साक्षात्कारत्वनिरूपितविषयत्वमेव कार्यताय
 ट्कसंबंधसाधनाविषयतया च प्रत्यक्षेनातीतादावतो न व्यभिचार इति गच्छं शुक्लि मृगत्वादि धार्मिक
 विस्यर जतमेवेदं जलमेवेदं इत्यादि प्रत्यक्षस्य दोषविशेषजन्यस्यातादृशविषयतासंबंधे नातीतरज
 तजलदावपि सत्वे न व्यभिचारात् तत्रापि तद्वत्तत्साक्षात्कारो मीत्यनुभवात् न च तत्र तादृशविषयता
 शोभनो माभावात् साक्षात्कारत्वनिरूपितविषयताया लौकिकसन्निकर्षस्यैव दोषविशेषस्यापि
 जनाता वच्छेदकत्वे प्रसक्तावेकशेषस्य कर्तुं मशक्यत्वात् लौकिकस्यैव दोषविषयजन्यस्यापि रत्न
 तत्त्वप्रकारकप्रत्यक्षस्य रजतानयनगोचरप्रवृत्तिहेतुतयोपादानप्रवृत्तिप्रवृत्तिजनकता
 वच्छेदकत्वेन तादृशविषयताया लौकिकवैभानविशेषसाधारणत्वाच्चावस्ततो विषयत्वस्य सानस

(लौकिका)

दोषः न्यप्रत्यक्षः

29

तत्

३३

मकालतयानिरुक्तविषयत्वावच्छिन्नस्य घटादेः प्रत्यक्षप्राज्ञानेऽसत्त्वात्तादृशविषयत्वे न हेतु
 त्वं यमिवाप्येत आह तद्विषयकेति अत्र न पदं विषये प्रत्यक्षेणोभयत्राचिन्तयान्न तत्र विषयक
 त्वं न त्रिविधेन तत्प्रत्यक्षव्यक्तित्वेन कार्यत्वं तत्र विषयव्यक्तित्वे न हेतुत्वं तत्र च कार्यस्य विषय
 तामात्रं कारणास्य तु तत्प्रत्यक्षस्य सत्तिर्न च विषयकत्वस्य कार्यतावच्छेदके प्रवेशो व्यर्थस्तत्प्रत्यक्ष
 व्यक्तेरेव विषयतासंबंधेनान्यत्रापि सत्त्वेन व्यभिचारवारकत्वादिति भावः न तु तत्र यरामर्षव्यक्तिप्र
 त्यक्षहेतुत्वं यरामर्षव्यक्तित्वे न हेतुत्वे यरामर्षप्रत्यक्षसामान्यं प्रत्यक्षियरामर्षत्वे न हेतुत्वमावश्यकं
 पद्विषयोरेति न्यासस्तथा च तदनुपवसायेऽतिव्याप्तिरेवेत्यत्र आह कदाचिदिति प्रमाणाभावात्तादृशी व्या
 प्तिरेव नास्ति सती वा तस्या मर्षत्वमप्यप्यको भूतत्वात्तान्त्वादधर्मावच्छिन्नकारणात्वमाप्येव च रितार्थानप
 यरामर्षत्वे न हेतुतां व्यवस्थापयतीति भावः यद्यपि विषयस्य प्रत्यक्षं प्रति हेतुत्वेनाभावात् न च घटादिविषयस्य

रा

राम०
२४

25

द्वि

नाशदशायामपि न त्रैन्द्रियसन्निकर्षश्चाप्युत्तरकालं तत्त्वज्ञापयति रिति वाच्यं यदा यत्र यत्कार्यस्योत्पत्तिस्तद्व्य-
वहितप्राकृद्गुणोत्तमत्राकारणमिति व्याप्तेः कारणात्ता संयादकतया विषयनाशकत्वात्तदेव विषये सान्ने कर्षा क-
कारणाविरहादेव तदसंभवता न च यदा यद्दृष्टि कार्यस्योत्पत्तिस्तद्व्यवहित पूर्वत दृष्टि कार्यस्य कारणा मित्येव व्या-
प्तिः कारणात्तद्विहेति विनयविषयस्य प्रत्यक्षगारणार्थं विषयस्य हेतुत्वमावस्य कर्मिण्यं कार्यकार-
णभावांतरकन्य नागोरवेर्न घटीष रूपे च रूः संपुत्रसमवायत्वे विद्यमानस्यासन्निरूप्य रूपांतरस्य प्रत्य-
क्षसंगेन च तादृशव्याप्तेः प्रतिहेतुत्वात् न च शब्दप्रत्यक्षं प्रत्यक्षं कर्मावच्छिन्नशब्देन विषयस्य हेतुत्वमन्य-
था कर्मा न वच्छिन्नस्यापि तस्य प्रज्ञापनं त्वावच्छिन्नत्वप्रत्यासत्त्या कर्मस्य तत्र हेतुत्वं कर्मावच्छिन्नसंयोगादेर-
प्येव प्राप्ता प्रत्यक्षप्रसंगादिति वाच्यं न च तापितानादि साक्षात्कारो विषयस्य हेतुत्वाप्राप्तेस्तथापि सत्योत्पत्तिर्यसं-
न्निकर्षादौ गुस्तत्वाद्यं तौ द्विययदार्था नाम प्रत्यक्षतया साक्षात्कारत्वं निरूपितविधत्वेन तादृशविषयता च दृष्टि-
धर्मशून्यत्वेन वा प्रत्यक्षसामान्यं प्रतिहेतुत्वं तत्र च नौ विकसन्निकर्षजन्यता वच्छेदकतया सिद्धस्य नौ कित्वाव्य-
विषयता विशेषस्य कार्यता वच्छेदकसंबंधात्वात् त्रैव्यापि विषयधर्मविषये वसं बंधविषयापि कार्यता वच्छेदकसिद्धौ वा-
धकाभावात्तद्व्यमते कारणात्ताया अतिरिक्तत्वेन तदवच्छेदकोपलब्धितस्यैव पूर्वसत्त्वापेक्षणां विवदंति

मर

यद्

यद्

२५

तत्र दितरत्वादिरेति व्याप्य प्रकारकत्वे व्याप्याभाव प्रकारकेतत्वादित्यर्थः। पञ्चमं त्वस्य विशेषणं वतुष्वपि
 दितत्वात् तस्मात्प्रदर्शनार्थं चेन्न वलोचितेत्यादिविशेषणं वतुष्वमुक्तं घटनद्विषयकत्वेति दं दत्तं रस्यत्वप्रपञ्चस्य
 प्रत्येकं संव्याजादशघटत्वेन हेतुत्वं तद्विषयप्रत्यक्षत्वेन च कार्यत्वमित्यर्थः। इत्यापत्तौ कायकमाह मानाभावा
 दिति। न चैतादृशकार्यान्वया तुल्यत्रिरेवमानं भविष्यतीत्यत आह न्यचेति। चैत्रावलोचनादिसामग्र्यस्य प्र
 त्यक्षादिसामग्र्याच दशप्रत्यक्षस्यैतत्त्वैरेत्यर्थः। तथा चार्थमात्रमस्तत्वाभौक्तत्वं कार्यतावच्छेदकमि
 ति भावः। विशिष्टस्मरणा इति वदित्वा यद्वृत्तमवत्यवतस्मरणा इत्यर्थः। संशयोत्तरं तदाकारस्मृत्या पक्षिभ्ये
 न स्मृतिजनकतायामपि निश्चयत्वे प्रवेशादित्याशयः। यद्यपि व्याप्यवत्तादिसंस्कारं प्रति व्याप्यवत्त्वादि
 निश्चयत्वेन हेतुत्वात्तादश संस्कारतुल्यत्वेन व्याप्यवत्तादिसंशयात्तत्रोपरस्मृतेः संभव इत्यनुभवस्य नि
 श्चयत्वेन स्मृतिहेतायामानाभावात्तद्विशिष्टस्मृतौ अतिल्याप्ति संभावेनातथापि कल्पन्यापारो प्रतिपक्ष
 रूपेणोक्तस्मरणास्य हेतुत्वादिनिष्ठाचीनमनेनेदं व्यापारीभूतसंस्कारं प्रत्यनुभवस्य निश्चयत्वेन हेतुत्वेनैव नैव
 तस्मृतिप्रत्ययिता द्रष्टव्या हेतुत्वमवश्यं चेत्तु तानपदेत्युक्तं करणात्पुनश्चापि प्रापेणाशङ्कते अथेति विशि

त्ये

स

26

४८

कस्मिन्संस्कारोपपत्तिरित्युत्पत्त्याविशिष्टसंस्कारेऽतित्याप्रिमित्यर्थः इति न संस्कारानुत्पत्त्येवेत्यादिग्रंथविरोधा
 पत्तेः। केचित्तु यादृशस्मृतौ वक्रित्याप्यधूमवत्ता निश्चयत्वे नानुगतत्वेनाप्युद्बोधकविषयत्वाहेतुत्वेनादृश
 स्मृतावित्यर्थः इति आह तत्र उपेक्षा न्यत्वेनेत्यादिग्रंथस्य व्याख्याविषयकत्वेनेत्यादिग्रंथस्य विरोधापत्तेः
 इदं तु विंशत्यधूमवत्तत्वादिहयोगावाप्यवृद्धादि गोचरादिविद्विपरा मर्षात् पर्यक्तो वक्रि मा नित्यनुमित्युत्पा
 दादनुमिति प्रतिपादित्याप्रिधूमत्वप र्यक्तत्वादिनिमित्तमितेन विशिष्टवैशिष्ट्या वगाहेता विरोधेनैव हेतुत्वं ननु ध
 प्रयत्नतात्पर्यतर्भा वेन यमि चसातस्मरसोनुधूमादिक संतर्भात्तैव तयात्वमव्यथाधूमत्वे न वक्ष्य गोचरादयनुभवात्ता
 दूष्येणाधूमस्मरसा प्रसंगात् तथाच स्मृते रग हीनग्राहित्वे प्रामाण्यापत्तेरिति अनुमितिजनकतावच्छेदकत्वेना
 स्मृतावहेतुत्वात्कथं न त्रितिव्याप्ति प्रसक्तिरिति। तत्र हेतुत्वमिति त्रिषु तौ हेतुत्वमित्यर्थः तथा च व्याप्यवत्ता निश्चयत्वा
 ता वक्रि न हेतु त्वस्य लक्ष्णो प्रवेशा न्त विशिष्टस्मरसोऽतित्याप्रिमिति भा वनुपेक्षात्वं यद्येकं तु वदंस्यात्तदात द
 न्यत्वेस्त्विति जनकतावच्छेदकं भवेत्तदेव नुन संतर्भात्तया शयेनाह उपेक्षात्वं हीनसंकरेति च सूपत्तं विहाय नुपेक्षात्वं
 सनुपेक्षात्वेनामुच्यते वा दुष्यत्वेना मिनीदशनादौ वर्जमानमे कत्र बाहु षे संकीर्णमित्यर्थः। वा दुष्यत्वादि व्याप्य

वर

हरा

गाम

२६

हरास्मरसादावुपेक्षात्वं विहाय

नानैवोपेक्षात्वेनिरुक्तमद्वेदकृद्विनिर्णयं स्मृतिजनकतावच्छेदकं यदि ^{बु} ^{त्व} ^{वि} पात्र दाह आ ^{वि} वेति लक्ष्मिनेरुक्तनेविदिदं रोउ
 पेक्षात्वे स्य च विदं रोवतदभावस्यानुनकादित्यर्थः न वयं नैरभेदस्तस्य मित्यादावनुकृता द्वांशिकत्वं न ज्ञातिवा
 धकमिति वाच्यं रूपानावसंबंधे यातदं भावादिनिभासः नास्ति प्रवृत्तीत्यदितथावत ^व वरप्रवृत्त्यजनकत्वे सति य
 त्तो वरनिवृत्त्या जनकात्तदन्यतस्तानत्वेन तज्जोवरस्तौ हेतुत्वतं ज्ञोवरप्रवृत्तिनिवृत्त्युभयजनकत्वेन न्युत्येकजन
 कत्वेपि यो न ज्ञोवरस्तौ हेतुत्वेन विचार्यमावद् यगर्भते त्रिधरेण अस्मितासिनेति तथा वतस्वकारकस्मृतौ तद्व्याख्या
 प्यधर्मप्रकारकज्ञितार्थया ज्ञनकं ^व तदन्यज्ञानत्वेन हेतुत्वं व्याप्यधर्मा नीमानुगमात्तद्व्याप्यधर्मप्र
 कारकज्ञितार्थसात्मनस्तानत्वं मय्यननुगतमतस्तादृश्यास्तुतिहेतुत्वा संभवादत्रापि निषेध इ यगर्भतावश्यकीति भा
 वः तादृशा द्वांशिकप्रवृत्त्या जनकादपीत्यर्थः नापि संस्कारेति तया वयं तदधर्मिण्याप्यवतास्वरूपां प्रति
 तदाकारसंस्कारजनकज्ञानत्वेनैव हेतुत्वात्तद्व्याप्यवत्तानि श्रवणादिभेदे तु नाघटितत्वात्तदास्य तत्रातिव्या
 प्तिरिति भावः जनकतावच्छेदकरूपोत्पत्तिरिति श्रवणमिभ्यस्य संस्कारजनकतावच्छेदकरूपस्यापि च पा
 दित्यर्थः तथा च निश्चयत्वात्तस्यैव तथात्वे स्मृतावयितादूयो नैव हेतुत्वं पलयापाशे प्रत्येकरूपेणा हेतुत्वा

दित्युक्ताति व्याप्तिस्तद्वत्त्वे चेति भावः ननु तद्वर्त्मिकतत्प्रकारकस्य ताविव तादृशसंस्कारे व्युत्पन्नवत्स्य
 तदाकारसंस्कारजनकत्वात् न त्वेनैकरूपेणाहेतुत्वं वाच्यमनो नाति व्याप्तिरत्र आह अन्योन्येति अत्राव
 येनैव सवद्येदकीभूतं च संस्कारजनकत्वं विभिन्नव्याप्तिघाटितमतोऽन्योन्याश्रयत्वं इतरथा पुनरात्मा
 अथोऽयं कः ननु तद्वर्त्मिकतत्प्रकारिकाया ययोस्तान्न व्यक्तप्रसादशसंस्कारानुयादिका सा तदेदं कृत्वा
 त्वमेवोपेक्षा न्यत्वं निरूप्यते तद्विशिष्टेन तद्वर्त्मिकतत्प्रकारिका निश्चयत्वेन तादृशस्य तौ तत्पाविधसंस्का
 रे च हेतुत्वं वाच्यमनो नाति व्याप्तिरत्र आह संस्कारे नीउपेक्षात्मकज्ञानादिसंदिग्धप्रवेशादिति पुपेक्षा
 न्यत्वाप्रवेशादित्यर्थः न च स्य ताविव संस्कारे पिसकानाकारनिश्चयत्वेनैव हेतुत्वा उपेक्षात्मकनिश्चया
 तसंस्कारानुत्पत्तिरेव दुर्घटेति वाच्यं समानाकारोपेक्षा बुद्धिद्वित्यस्तीनात् तत्तद्वर्त्मिकत्वेन समानाकारसं
 स्कारं प्रति प्रतिबंधकत्वोपगमा उपेक्षाज्ञानोत्तरं तत्राशे सत्येव ता नोपेक्षा संस्कारोत्पादादि निभा
 वः न च स्य ताविव संस्कारं संप्रयोगो प्रति धत्ते सुदृढवत्त्वाभ्यां विभिन्नरूपाभ्यां च हेतुषो हेतुतया फलव्यापारो

प्रत्येक रूपेण कारणास्य हेतुत्व नियमेन विचारानामपि नाकारणत्वेनैव स्मृतिजननं संस्कारं प्रत्येन
 निश्चयत्वेन हेतुतायां संशयात् संस्कारानुपपत्त्यै वात्सर्यासंभवात् न च विविगमना विरहस्य नाकार
 णानत्वेन संस्कारहेतुत्वे संशयजन्या नामनेतपं संस्काराणां तत्राशकत्वेन कारणांत र्गणां च कल्पनापत्तेरेव वि
 विगमकत्वात् तत्थावस्तुतौ नातिव्याप्तिशंकापिनवात्येनाजनकसंदेहव्यावृत्तेश्च यत्वेन हेतुत्वसंभवे तत्साधारणे
 नत्वसमानाकारज्ञानत्वेन स्मृतिहेतुत्वमन्या व्यंतया उपेक्षाज्ञानस्याप्यसंज्ञानकतया तदव्यावृत्तये नोपेक्षान्यत्वे
 नापि स्मृतिजनकत्वस्यावश्यकत्वायात् तदवकातः समानप्रकाशकज्ञानत्वेनापिन स्मृतिहेतुता किंतु स्मृतिसामान्येज्ञा
 नत्वमात्रेणातद्वर्त्मकतया कारकस्मृतिप्रतिपादशसंस्कारत्वेन हेतुत्वस्यावश्यकतया तदवकाद्विप्रसंगमंगादि विप्र
 तु संस्कारं प्रत्यपि समानाकारज्ञानत्वेनैव हेतुत्वेन ननु तादृश निश्चयत्वेन गौरवात् संशयेन संस्कारोत्पादे वि उद्यो
 यकसमवधानविरहादेव ततः स्मृत्यनुत्पादसंभवादि त्रितयसंशयजन्यसंस्कारयक्तीनां नाशार्थहेतुत्वेन तस्य नागो
 रवप्रसंगवत्पुंसः संस्कारसत्त्वेपित तदवकादशवक्तादर्शनादेव यदस्मृतिस्तत्तु यो यदस्मृतिसामान्ये प्रतिपत्तु कयो
 यतादृशवक्तादर्शनत्वेनानुगतैरूपेनैवोद्योयकस्य हेतुता संशयजन्यसंस्कारसत्त्वेन दृशवक्तादर्शनदशायां न

तुरुषी यय दस्मृताय त्रे ब्रह्मणा विचारयितुमशक्यत्वाच्चेतिदिक्। अन्ये तु निश्चयत्वं घटकद्वयस्य विशेष
 टा वि श्रो व्यभावेन गुस्तरकार्यकारणभाव इयकल्पनामपेक्ष्यत्वाद्यवेन तदिशेष्यकत्प्रकारक संस्कारं प्र नितदि
 शे स्य कतदभावप्रकारकज्ञानत्वेन प्रतिबंधकत्वेन दिशेष्यकतत्प्रकारकज्ञानत्व प्राप्तेरात्वेनेत्युभयकल्पन मेव
 चित्तं संशयो तत्रावर्ति निश्चयादपि संदेहनाशानंतरमेव संस्कारोत्पाद संभयादति प्रादु र्गतं संदेह तत्प्रकारकत्वा न्यप्र
 कारकत्वानित्तचित्तत्रिष्ट वि शेष्यताकज्ञानत्वे पर्यवसितेन निश्चयत्वेन हेतुताया निश्च यत्त्वघटकद्वयस्य स्वे
 वा संभयात्स्तेन व्याप्य संशयो त्र संव्याप्यवत्त्वस्य संशयाकारस्मृतेरुत्पत्तिमयेन नया वज्ञायाः स्मृतौ तत्रिष्ट
 यत्वेन हेतुत्वे किं व्याप्यवत्ता ज्ञानत्वे मात्रेण व्याप्याभाव प्रकारक स्मृतिं प्रति व्याप्या प्रकारक व्याप्याभाव प्रका
 रकज्ञानत्वेन हेतुत्वादेव व्याप्याभाव प्रकारत्वे नियतस्य व्याप्य संशयत्वे स्य स्मृता व संभयात् न व व्याप्या भाव
 वत्ता स्मृतिव्याप्या भाववत्ता निश्च यत्वेन व व्याप्य वत्ता स्मृतिप्रत्ययि व्याप्यवत्ता निश्च यत्वेन हेतुता या प्रमाणा प्र
 मतेन दप्य चित्तं भयेव संशयाकारस्मृते रोरणा संभवादि तिता च व्याप्यवत्ता निश्च यत्वेन हेतुत्वे व्याप्या भाव प्र
 कारकत्वे हेतुता व छेदककोटिप्रवेशे रवे व्याप्याभाववत्ता स्मृतिप्रतिव्याप्या प्रकारक संघटितेन व्याप्या

 रामः
 २८

मावयत्राज्ञानत्वेन हेतुत्वे त्व व छेदकतायवमित्यस्यैव विनिगमत्वात्तयोवव्याप्यवत्रास्मृतौ नातिप्रसंग
 शृङ्गारिनिश्चयत्वेन तत्र हेतुत्वादिप्यपिमतेनिरस्तं प्रागुक्तेदिशानिश्चयत्वेन तद्व्याप्यवत्रास्मृतौ नातिप्रसंग
 व्याप्यभावकत्वेत्यादिसंशयादपि तादृशसंशयाकारस्तस्यापत्रिभवेन व्याप्यभाववत्रास्मृतिप्रत्ययित्या
 व्याभावात् ~~भावप्रकारकत्वघटितेन व्याप्यभाववत्रा~~ निश्चयत्वेन हेतुताया आवश्यकत्वेन विपरीतगौरवात्
 निदिशकेचिन्नुसंकारप्रतिनिश्चयत्वेन हेतुत्वे तावविघटतिप्रत्यक्षानेतरं दिवसां नरे अर्थनघट इत्याकारिका
 धीस्तत्रतादृशज्ञानद्वयेन क्रमाज्ज्ञानितस्य घटत्वतदभावगोचरसंस्कारदयस्य सत्ता रूपघटो न वेति संदेहात्
 कस्मृत्यापत्रिर्नैव विरुद्धोभयकोटोरेकद्वयोधकसमवधानविरहात् अतथास्मृतिवैति कायं यस्य पुंलोच्यत तद
 भावयोः संस्कारसत्त्वेन दुभयस्य दशवक्तृविशेषदर्शनादेव तदुभयस्मृतिसत्तयुक्तीयघटत्वतदभावस्मृतिसामा
 न्यप्रत्येव तस्य सुखीयतादशवक्तृदर्शनत्वेनानुगतरूपे तोद्धोषकस्य हेतुत्वेन तत्समवधानस्यापि संभवात्तथाच
 तादृशसंशयाकारस्तुते र्वा न नीर्यमिदं ता व छेदेन ~~यद्वत्त्व~~ प्रकारकस्मृतौ तदव छेदेन घटत्वाभाववत्रास्मृति
 ते सामान्यास्तदृशवर्त्मिकघटत्वाभाववत्रास्मृतौ च तादृशघटत्ववत्रास्मृतिसामान्याः प्रतिबंधकत्वस्य प्रामाण्यं

29

न० विवसंस्कारजनकताया

त 5

कतया स्मृतिर्न कताया मयि निश्चयत्वेन प्रवेशनीयमन्यथैव संशयो त्रंशकारस्मृतेर्धोरणादित्याहुः। तच्चिं
 त्यसंशयजन्यपक्षसंस्कारयत्तीनां नाशार्थहेतुं तत्र कल्पनामपेक्षसंस्कारजनकतायां निश्चयत्वे प्रवेशे वना
 यथैवे नो विनत्यादिति संशयः तथा त्वपि तस्मिन्निहेतुत्वमित्यर्थः। तेषां निश्चयत्वमात्रेण स्मृतिर्न प्रहेतुत्वात्। म
 प्रतत्रलस्य रणातिव्याप्तिः प्रउभक्तं वजातिर्न तु स्मृत्यन्यत्वात् न चैवेन ज्ञानत्वाये ह्यप्युक्तपातस्य स्मृतिका
 रणात्तावच्छेदकत्वहानि रिति भावः द्विष्टा घनु भवत्काले खप्रत्यक्षरूपे नैकसंस्कारमाशेषि संस्कारोत्तरस
 त्वात्तरस्वरणसंभवस्यानुक्तं सद्यदि निश्चयविषयकस्मृतिरुत्तरमानतु भूतस्येत्यर्थः तेन समानप्रकारकत्वेनैव
 स्मृतेः संस्कारनाशकत्वाद्दृष्टोक्तु भूतस्याप्येकस्मृत्या संस्कारनाशात्तरणात्तत्वं संभवे सवृत्त्यर्थता तु सर
 रांश्वर्थमित्यया संनवात तैः स्वास्तु मर्कधातु व्यवसायस्यैव स्वास्तु मर्कधातु तत्संस्तुदुभूतत्वं वस्तुवोऽसिद्ध
 मिति वाच्यं स्वतः प्राकारापमिमानुयवभाषुं यस्य व्यवसायो ज्ञि रितुधर्मवर्द्धमिदं विषयकत्वासीका राह
 चिय फातरसं चारादिना पुन्य वसा या तु त्रिसंभवाद्येति भावः स्वरामोत्ररक्षितिकालांतरं रतिशेषे तेनैकसं
 संस्कारेनैव वृत्ति २ क्रमिकस्वरणस्योप्यादसंभवेति न ह्यतिः प्रसंगादिति तेषां अनुभवत्वे न हेतुत्वेमभिचारा

प्र 2
प 3

राम०
२५

२२

स्म २

चिश्चयत्वेनैव तथा त्वं वा व्यं इति स्मृत्या विचार्य सादवस्यैवेति भावः न तु संस्काराणां कर्मफलं न संस्कारनाशदे
 तु सत्तासमिधोऽप्यद्वयमित्याकारसंस्काराणां दोषवशात्तथा नित्यमाद्यदोषद्वयमित्याकारस्मृत्या न त्रासे पश्चा
 तयतोऽद्वयमित्याकारस्मृतेरनुत्पत्तिप्रसंगादत आह स मानेति तथा वधधर्मिकद्वयत्वप्रकृतकसंस्कारना
 शोऽथ वेद्युदप्रतितादृशस्मृति त्वे न हेतुत्वात्तादृशस्मरणस्य सत्त्वेऽपि धर्मिकतादृशस्मृतेरभावादेव नोक्तं स
 मूहात्वेन संस्कारस्य नाशो न च धर्मिकद्वयत्वसंस्कारनाशत्वावच्छिन्नस्यासामग्रीसत्त्वादसमूहात्तत्त्वं
 न इव प्रकृतेऽपि तदवच्छिन्नस्योत्पादोऽप्युक्तार इति वा व्यंघटधर्मिकद्वयत्वसंस्कारमात्रस्यैव सामग्रीवर्त्तनघटे वस्तु
 तरे वा यदा यदा तदा वगाहेत्व नियमेन यदा र्थानां गणोऽवतादृशस्मरणत्वावच्छिन्नसामग्रीविरहादेव धर्मिक
 द्वयत्वसंस्कारत्वावच्छिन्नस्योत्पत्त्यसंभवादिनिभा कसमूहात्त्वं न स्यादपि संस्कारस्याविवरतक्रमेण प्रत्येकगोच
 रस्मृतिद्वयजनकत्वसंभवात्क्रमिकेतु केंक्रमिकदिनद्वयाद्युत्पत्तेरिति दर्थः यद्यप्येवमपि कालांशेनादिना सं
 स्कारनाशस्येव विचार इति कालांशेनाद्युत्पत्त्यसंस्कारशत्वेनैव स्मृतिजन्यत्वे वा व्यं तत्र यो गार्हस्त्यत्वे
 तदेकदूतातेरि केंवुदुर्वंस्वयावतेषां विशेषभावे विनिगमकाभावादनकार्यकारणाभावश्चो व्येतन्नस्मृ

नाश ४

२२

विशेषण २

त

राम.
३०

अथ रत्न प्रकार कानुभाषोत्तरं युगतां दश संस्कारोऽनुभवांत वेचनतं दृष्टव्यं प्रकारैः संस्कारांतरस्वर न संस्कारो
 रोनत्र इती प स्य दृष्टव्य प्रकार क संस्कार स्य दृष्टव्य क ता प्रतीति इती प स्य रत्न तं वेचन सत्त्वा दिति वाच्यं
 उये स्तान्य ज्ञानस्यैवं संस्कार न क तया न त्रय द्वितीया नु भव स्याये स्तान् स्वीकारे रानतः संस्कार स्यैवा नुत्यनेः
 प्रतियोगितया संस्कार नास्ति वाच्ये न प्रतिप्राकृष्टा वृत्तित्वे विशिष्ट स्वजनकता संवेधेन स्मृते चे न हेतुत्वमि न्यपि
 कश्चित् च स्तः संस्कार नाशं प्रति सः सा नाकार स्मृतित्वे नेव ज्ञान सुख दुःखे छादेष प्रयत्न शब्दाना मपि नाश
 प्रतिसागानाधिकराय प्रत्यासत्ता ता नत्य सुखत्वादि प्रत्येक रूपेणो व हेतुत्वे ननु स्वीकरो स्यत पि शेष गुरात्मा
 दि नानायां स्तत्त्वस्य तत्र घट्टि विभ्रान्ति कत्वे नानुंत कार्यकारण भावाय त्तेरेवं ज्ञान सुख दुःखादौ चोत्तर हे
 ता स्य विना स्या रणा य प्रतियोगिता संवेधेन सा मा न्यं प्रति त्वप्रतियोग्य पि करणा ता स्य संवेधेन ध्वं स वस्तु
 खे नाप्यनुगत एक रूपेण हेतुत्वे कत्यं श्रुतो ता न सुखादीनां मि व स्मृतिजन्य संस्कार स्या पि ननु स्मृति कत्वे स्य
 प्रतियोग्य पि करणात्वं संवेधेन स वना याः संस्कारा दौ द्वितीया रण व संभवाधिकरा तात्वे वेह कालिक संवेधे
 न प्रवेश्यमतो न नित्य ज्ञाने छादेः दृष्टी कता प्रसंग इति सा दृश परिणीतः पंचा नुत्तु स्मृतिजन्य संस्कार नाश स्यत

नदेक

तत्र वरमस्मत्कृत् नंतरनष्टविषयकप्रतियोगिकत्वस्य लाघवेन कल्पनाज्ञादशप्रतियोगि नस्मत्कृत्यंतरमस-
 त्यानुस्मृतिजन्य संस्कारस्य दृष्टिकत्वाभिनिर्मुक्तं तथा सति सकृदनुभवजन्य संस्कारनाशस्यापि तत्र धे-
 त्येव स्मृतिशककाहीनसविषयकप्रतियोगिकत्वान्नोपायतस्मिन्निरहादेव नैकस्मरणोत्तरंतदुत्पादसे
 भवइत्यनुभवत्वेनापि स्मृतिहेतुतापाउच्यते यत्तैः केचिन्मूर्त्यादिकंप्रतिरूपादेरिव संस्कारप्रत्ययितेन नवम-
 स्मृतिशककाहीनसविषयकसमानाकारसंस्कारत्वेन प्रतिबंधकत्वं धारावहनस्यत्वे अनेकसंस्कारव्यतिक-
 ल्यनामवेत्तु नूकल्पने लाघवात् एवं च न कस्यापि संस्कारस्य दृष्टिकत्वं प्रोक्तं न संस्कारत्वेन स्मरणान्य-
 वहितं दृष्टो संस्कारानुत्पादात्त आशोत्तरमुत्पन्नस्य च संस्कारस्य तदानीं शक्यविरहादेव दृष्टिकत्वात्
 भवता न च यत्रैकस्मृत्यंतमेव स्मरणोत्तरशक्तन संस्कारनाशो प्रत्यावृत्तमस्मरणो न संस्कारोत्पादस्तत्र स-
 संस्कारस्य दृष्टिकत्वं दुर्गरामिति वाच्यं संस्कारस्य कार्यसहवर्तित्वे न स्मृतिहेतुत्वादेकस्मृतिद्वितीयोत्तरस-
 पानाकारस्मृत्यंतरा संभवादि त्याज्यं न संघटपटावित्याकारे संस्कारोत्तरं क्रमेण भवतु न घटस्य घटस्य सम-
 चप्रत्येकस्मरणोत्तरं पुनश्चादृशघटस्य स्मरणोत्तरं प्रसंगतां क्रमिकस्मरणान्ध्यां सप्रहात्वेन न संस्कारनाश

दशायात्रे रचरस्मरणास्यापि नाशात्तेन पुनर्घटसंस्कारि जननासंभवादिनिदिक्काननुस्मृतेः संस्कारजन
 कता सत्त्वं वतदा रास्मृतिजनकत्वे वाच्ये तदेव त्व सिद्धं संस्कारं प्रत्यपि अनुभवत्वेनैव हेतुत्वा दत्त आह जा
 यते चेति । न चावसंस्कारं प्रत्यनुभवत्वेन हेतुत्वे ऽठसंस्कारं प्रतियुनः पुनः स्मरणा हेतुत्वे न हेतुता न स्यात् सा
 मा न्य सामग्री विरहा दत्त संस्कारं प्रत्यपि निश्चयत्वे मात्रेण हेतुत्वमिति भावः । यां वस्तुसमा नाकार स्म
 रित्वेन संस्कारनाश हेतुता मते विप्रनेतात्मणे वर संस्कारनाशादुरोधात् पुरुष भेदेन कार्यकारणभावा
 नं तस्मादवश्यं कमेव तथा वतजदा । मीयां संस्कारसामान्यानां प्रत्येकतत्त्वात् मीय वमस्मृतिव्यक्तीनां तत्र
 व्यक्तीन्वेन हेतुत्वे पुनर्मंतराने त संस्कारं त्वं सकल्प नायागे रवा दवच्छेदक लाघवाच्च सत्त्वं संस्काराणां वर
 मस्मृतिपर्वत स्यात्पितृषु दोषकविहेतौ व मध्ये स्मरणा संभवात्तथा व स कृदनुभूतस्यापि स्मरणात्तत्र
 स्मरणा संभवात्तनुत्वेन स्मृतिहेतुतायां बाधकाभाव इत्यतः कुतः पुनर्घटसंस्कारे चेत्प्रादिक उक्तं चित्यं तावता स्मृतेः
 संस्कारजनकत्वसिद्धावपि स्मृतिजनकत्वाय तैः यत्र से दश पदार्थज्ञानत्वादिनाऽनुगत रूपादेव उद्घो
 षकस्य स्मृतिहेतुत्वं श्रौत रा स्मरणा धीरा प्रसंगाच्चा न युक्तं ननु स्मृतौ न स मा ना कार ज्ञानत्वे न हेतुत्वं स

कुरु भवत्यस्मिन् न्याये संस्कारकस्य नागौ रवापत्तेः किंतु नादशा नुभवत्वे नैव तथा त्वं न सं
 स्कारस्य फल नाशपतया सवृद्धनुभूतस्य स्मृता दया नुपयतिः वरमेकलभा प्रवृत्तिना स्मृतिव्याप्य
 विशेषेण संस्कारनाशहेतुत्वादित्यतो ज्ञायते वेत्यादित्यावच्छेद संस्कारात् स्मृतिप्रयोजकतया सवृ
 दनुभूतस्य हेतुन पुनः स्मृता स्पष्टा माहोक्तानां तत्कल्पनागौरवं किंतु संस्कारनाशकतावच्छेदकत
 या वरमे स्मृतिनिष्ठता त्रिकल्पनायामेव तदिति भावरत्याहुः ननु दृष्टव्यं न संस्कारगतज्ञातिर्मा नाभा
 वात्। परंतु ह्यटिमुद्धोचं संसंपत्तिः सा च नकारणानि यस्यात् स्यात् कार्यतानवच्छेदयत्वे विज्ञाप्य भावान
 कृतो नुभवत्वेन संस्कारहेतुता परित्याग इत्यत्र आह पतिपक्षे तत्र यावच्चिनाध्यनुभव स्मृतेरनंतरं सं
 स्कारस्य संभातं स्यानुभवे वत्वं संदिग्धव्यभिचारकं अतो व्यभिचारविघाप्रतिबंधा भूता दूष्येता हेतुत्वं के
 ल्यते किंतु निश्चिता व्यभिचारकेन ज्ञानत्वे नैव ज्ञानं विना संस्कारस्य केनाप्यनैरीकारादिति भावः वेद्यो
 नुभवत्वं विशेषधर्मपक्षे न्यस्ततद्यापकेन निश्चयत्वेन स्मृते हेतुत्वोपगमे घटिकं प्रत्यक्षं उत्वादिकं

३२

क ३

सामः

३२

कल्पनस्तु कं यरित्यघत्रव्यत्वादिनाहेतुतास्स्यादन्त आह इदमेव चेति गृह्यमानव्यमिवारकेरा करिगात्वकल्प
 नानुदय एवेत्यर्थः तथा च यत्र विशिष्टबुद्ध्यादौ विशेषराहान्तत्वादिविशेष्यस्येराहेतुतां व्यभिचारग्रहस्तत्रैव वि
 शेषराविषयकत्वादिसामान्यधर्मेनैहेतुत्वे घटादौ तु दंडत्व इव्यत्वाद्योर्द्वयोरपि निश्चिना व्यभिचारकत्वा इंड
 त्वादिविशेषधर्मेनैव न हेतुत्वेन तु तद्वाप्यद्वयत्वादिना तादुप्येराहेतुतायामन्यथा सिद्धे रिनिभावः कार्यता
 वच्छेदकत्वे विशेषरूपस्यैव पुनं न तु सामान्यस्य संदिग्ध व्यभिचारकत्वा इत्येव विशेषराज्ञे न्येत्तो नोत्वे
 शिष्टानुभवत्वे मैवैन तुता इशर्तनत्वे निशब्दैरुक्तमित्याशये नाह हेतुता यवच्छेदक इति ननु स्मृतेः संस्कारजन
 कत्वेऽपि सिद्धांत इत्यन आह अस्मिहितं चेति स्व कार्यसंस्कारविशेषीनाशकोपासामित्यर्थस्तथा वा वयवे यो न
 वा कार्यकाधीसंभवस्तदद्यटकप्रत्येकाय दार्थ्यस्मृतीनां तावत्कालं मत्वादिनिर्देशादर्थः साक्षात्ते ज्ञेयत्वं वाप
 रम इति कृत्य परामर्शजन्यत्वं तेन बाधादिष्वप्यप्यमर्षतुतो यद्वा ज्ञातुमिती नो व्यभिचिः न तु स्वाव्यवहिते प्रा
 कालवृत्तियामर्षजन्यत्वं तदर्थः स्मृतिविशेषेति व्याप्तिता इव स्यात्कश्चिदित्यनवरमज्ञानपदवैधर्ष्यापत्तिरित्य

म५

स३

की२

स्वस्वः स्वस्वः विशेष स्मृतिं प्रति साध्या व्यवहारा विश्वयत्न प्रकारेणानुगतयेगा हेतुत्व संभवतस्यामं ध्या
 निःपूर्वक व्यापे रूपागौरवं व वश्चिदित्युक्तं चित्तं ननु वदित्याप्यादिवि शिष्टवैशि स्युषो वदित्याप्यादि
 प्रकारक निश्चयत्वेनैव हेतुत्वं ननु ज्ञानत्वमनंतमप्य विशेषण घट्ये अनुदु संस्कारस्त्वैविवि शिष्टवैशि स्य
 प्रत्यक्षापत्तेः तत्त्व विशिष्टवैशि स्य प्रत्यक्षं प्रति तद्विशेषणा द्विज्ञानमन्तं विशि स्य कारणात् तस्य प्रतिबंध
 कत्वस्य वाक्यं नायोगो रवा तनवत्स्वादिष्टं स्वने व्यभिवाऽप्ये निवेष्टं तान्ना याव वदित्याप्य धूमव तयव
 तयानित्याकारप्रत्यक्षेति व्याप्तिवत्तदा रणा य प्रकारं नरानुसर सोततो विस्मृत्य निव्याप्तिनिगलः संभवतीति न
 चरस ज्ञानपदस्यानुभवपरत्वे को वा घाय तौरित्याशयेनाह किंचेति तत्र अनुमितौ न देवेति अन्यथा यत्तद्वि
 क व्याप्य वत्तानिश्चयत्वेन हेतुत्वस्य लक्षणा प्रविष्टत्वेऽनुमितिमात्रे ह संभवा यत्नेमि ति भावः ननु तद्विशेष्य कत
 त्रकारक स्मृतिं प्रत्यपित दु भयचौ शि घ्यावगाहि निश्चयत्वेनैव हेतुत्वं तत्राति व्याप्तिरेव मणीत्यत आह लक्ष्यतरेति
 यावाच्य व्यभिचारात्तो कस्मै सा तत्र हेतुत्वमिति भावः ननु ज्ञानतापित दु भयवैशि स्यावगाहि स्मृतित्वे नै
 व वाच्यातथाव का र्प्यतावच्छेदका रत्वेन स्यात्वादा भोक्तृदोषः स्यत आह अन्यथेति निपमेति निपमेतच्छ

ति०

रामः
३३

प्रसंगादिति एक धर्मि कस्मृति सा प्रग्या एवाप्यधर्मि कस्मृति सा प्रग्या इति भावः ननु तद्विशेष्य कतत्प्र
 कारकस्मृतौ तादृशानि श्रयत्वे न हेतुत्वे मया विवाच्यमेव नतः स्मरणा स्यौभय विशेष्य कत्वं परं रूपमय वैशि
 ष्यावगाहि निश्चयं नापि हेतुत्वे यदि मेव योरिति न्यायादेव न तत्त्वम्तः स्मृत्यतिव्याप्तिस्तदवस्थेवेत्यन आह स
 मानेति तथा च तत्प्रकारकस्मृति सामान्येन तत्प्रकारकज्ञाने न हेतुतयेव यदि यो विज्ञेया यस्य सामंजस्य
 नेन उभयवैशि ष्यावगाहि निश्चयत्वे पि नापि हेतुत्वं गौरवा दिति भावः । न तत्र तान स्मरणा योः विज्ञेयैति
 तद्विशेष्य कतत्प्रकारकज्ञानत्वादि नैवेत्यर्थः हेतुता मत इत्यनेन प्रागुक्त दोषः सूचितः नितरा मिति नातिप्रसं
 गशंका यो त्युपपत्तेरतथैव व्यभिचार धोविरोधोत्पादिरूपे नैव । अतएव तेषां व्याप्यपक्षेभ्य वैशि ष्यावगाहित्वा
 दिना जनकत्वे स्पष्टं लक्षणं प्रवेशादेवेत्यर्थः शानत्वे न निश्चयत्वे न हेतुत्वे योत्यपि नाऽस्वरसः सूचितः स व व्या
 पावत्वावच्छिन्ने योग्यं नु यल विविरहात् एव चिन्नाभावस्यातींद्रियत पानतत्र प्र तिघो गिता तच्छेद कविशिष्टप्र
 तिघो गिता न हेतुरभाव लौकिक प्रत्यक्षं प्रत्येव स्प हेतुत्वा दिक्त्वादि अधिकं सामान्य लक्षणं योव द्यते
 व्याप्यपक्षेभ्य वैशि ष्यावगाहि निश्चयत्वेन उभय निरूपितत्वां स गि कविष यता क निश्चयत्वे तथा च तादृ

योरावद्विषयाप्यधुमेयवर्तइतिज्ञानेदप्यनुमित्वायत्रिःपक्षेसाध्यव्याप्यार्धरत्नागगाहित्वस्यावसेस्य
 कोरिप्रवेशेनुपर्वनेगद्विष्याप्यधुमेयवर्तइतिज्ञानेदप्यनुमित्वायत्रिःपक्षेसाध्यव्याप्यार्धरत्नागगाहित्वस्यावसेस्य
 नातुकिंचपक्षधर्मिकव्याप्याभावप्रकारकान्यत्वेसतिव्याप्यविशेष्यकपक्षाभावप्रकारकान्यत्याप्यपक्षे
 भयवैशिष्ट्यावगाहिज्ञानत्वमेवतादृशनिश्चयत्वेवात्यंतयावतस्याप्यिविशेष्यमाविशेष्यभावमेवात
 गुह्यतरकार्यकारणभावापन्नितोव्याप्यवत्तमद्विनिश्चयत्वेनआधेयतयापक्षप्रकारकाधुमेयवर्तइति
 श्रव्यत्वेनवाप्यानुभवमनुमितिहेतुत्वेवाव्यमत्तादृशरूपावतिव्याप्यतादवस्थामेवेत्यतआहव्याप्यवि
 शेष्यकत्वेनेतिनव्याप्तव्याप्यवैपक्षवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेनहेतुत्वस्यतद्वशाद्यवत्वेवद्विषयवै
 वनित्याप्यनुमितावाप्यत्रौचयसमर्थस्यैकरूपेताहेतुत्वादतनुक्तंवास्यविषयकेतितयावाप्यत्रेःसाक्षात्कार
 तयापरमव्योपनीतव्याप्रेस्तद्विषयत्वनिपमात्रातिव्याप्यतादुक्तमदंयद्वधर्मतासौवर्तइतिप्रामाण्यकत्वस्या
 हार्यत्वस्यवाधिरूप्याप्यत्रितनकतावच्छेदकत्वादित्यस्यानुत्वाधनावभ्रमोत्ररंसातुत्वादित्यत्रैवस्यलेपि

प ५

प ४

रामः

३४

५२

क

पाद न प्रयत्नं पञ्चात्कृतिस्तत्र कृतिस्तद्वात्कारपूर्वं विषयस्मृत्यकल्पने विना संगतिरिति ध्येयं न चोक्तं
 नाद्या व्यभिचारवारणायि ज्ञानत्वमेतन्मोक्षहेतुत्वे मानाभावरतिवाच्यं विशेषणो भवानुबुद्ध संस्काररक्षा
 यां विशिष्टप्रत्यक्षा उत्पत्त्येतन्निवेशस्य वश्यकत्वादिति भावः अन्यास्तयागादि व्यापारतया सिद्धस्या
 पूर्वस्येवानुभवस्यापि व्यापारतया सिद्धस्य संस्कारस्यापि सति यथा कथं मानाभावादि शेषा विषय
 कत्वेनेव विशिष्टबुद्धौ हेतुत्वं संस्कारद्वारा समाजाकारनिश्चयत्वे नैव स्मृतिहेतुत्वेऽप्यतिप्रसंगाभावात्
 तन्न संस्कारस्य निर्विषयत्वेऽप्यन्यथा विद्यमानस्य पदं शब्दो वेदात्तत्रादेश ज्ञानस्य घटस्मृत्यु
 पधायकत्वजन्यसंस्कारसंबन्धेन सत्तातत्त्वस्यैव तस्यापि स्मरणमन्तिः यस्य पुंस्यप्यनुभवात् न रत
 तस्य दशवस्तु दर्शनादेव घटस्मृतिस्तत्पुरुषो मप्यस्मृतिसामान्यं प्रत्येवतदीयता दशवस्तु दर्शनत्वे नानुग
 तरूपे नो दोषः कस्य हेतुतया तत्त्वत्वे दशायां बुद्धौ विरहस्यपि वक्तुमशक्यत्वादिति वाच्यं न न्यसंस्कार
 रक्षाद्वारा तद्गमिकतत्त्वकारको वेदा न्याता दशनिश्चयत्वेनैवा विधस्मृतिप्रतिहेतुत्वाद् न स्य लेखपदे

त

रामः
३५

ये ह्यन्यत्विशिष्टस्य पटवर्म्मि कप रत्न प्रकारसूत्रानस्य सत्त्वसंस्कारद्वारा विरहादेव पटस्मृता पत्यसं
 भवौ त्वया विसंस्कारजन कर्तव्यामुपेक्षा न्यत्वस्य प्रवेश निषत पागौरवानकशाशात् अ न्यथोक्तस्य न पव
 रत्न प्रकारकसंस्कारस्य दुर्गरता यत्नेऽप्यनुस्वधे सद्धारैवा नु भवस्य स्मृतिहेतुत्वसंभवा दतिरिक्तः संस्कार एव ना
 त्त्रिकस्य सविषयत्वविंशतिरिति तु खं स्य दुःसः पयानुभवो त्रै न मिक्वतुः येष प्रत्यक्षा धृत्यस्य व्यवहित काल
 एव दशदिनेषु पटस्य दशस्मरणा न्युपेक्षात्मका न्युत्पन्नानितस्य तद्दिन एव स्मरणा नाम विषयस्य पुनः
 स्मरणा प्रसंगात् स्वधे सद्धारानुभवस्य सत्त्वात् तत्र तस्य दशस्मरणो ह्युद्धो धेकदशकस्य विशेषतो हेतुत्व
 कस्य न्ययात् तत्र तस्मै न्युत्पादसंयादना मये ह्यसंस्कारस्य स्मृतिहेतुत्व कस्य न्ययै तत्संयादनैला
 प्रवर्तसंस्कारस्य कलना श्यतया प्रथमस्मरणोत्पन्ना शादे वा स्मृते पुनः स्मरणा संभवात् न वत तत्र
 स्मरणा पूर्वं ह्युत्पादवत त्रस्मरणा स्यात्पाद प्रसंगे न संस्कारहेतुत्व वादिना पितत्रोद्धो धेकस्य विशेषतो हे
 तुत्ववक्तव्य मिति सांप्रति प्रत्यक्षादिसामग्र्याः प्रतिबंधकत्वादेव तत्र तस्मृति प्राक् ह्यसंस्मरणा संभ
 भवादिति प्राहुः केचित्तु स्मृतिना स्यतावच्छेदकतयेव संस्कारस्य सविषयकत्वमिद्विस्तुद्विर्मितस्य का

रकसंस्कारनाशं प्रत्येवता दश स्मृति त्वेन हेतुत्वात् स्मृति त्वेन सामान्यतः संस्कारनाशं प्रति हेतुत्वे घटस्वरूपादे
 व निश्चिन संस्कारनाशादनु भवति नरे विनोत्तर काले पयादि स्वरूपा नु यपत्तेः न हित न घट स्मृतिरेव स्मृति न्य संस्का
 रादाय ददि स्मृति ज्ञान पि तु मो के मित्र विषय कत्वात् अन्यथा ति प्रसंगान्न न वाप दादि धी रे वत न संस्कार दास
 असंभवात् तत्त न्य संस्कार स्यापि घट स्मृत्त्येव नाशा त न वर्त मि कत्वा घमे दया लाघवे नत इ मि क्त तत्प्रकार
 क स्मृति नाशयता व छेद कं संस्कार निवृत्तै जात्य मेव कल्पयितुं यु क्तं घट त्व प्रकार क स्मृति ना शयता व छे द क त्या
 ते घट यो भया नु भव ज न्येत दु भय स्मृति नाशय संस्कारे प ट त्व प्रकार क स्मृति नाशय ता व छे द क जा त्या
 संकरा त न वत नो भय गो घ र स्मृति नाशय ता व छे द कं चै जा त्यांतरं प्रत्ये क स्मृति प्रयो ज्य जाति विरुद्ध मे व स्मि
 कार्य मि ति वाच्यं तथा सत्य नंत जाति तदा अप कल्प न म नंत भाशय ना शक भाव कल्प नं वा ये रूप संस्कार स्य
 स विषय कत्व कल्प ना पा ए व लाघ वे नो चित्वा दित्या दूः न नु तत्प ह हेतु साध्य का नु मि मित्वं विशि शे क्त
 दूर्त व छे द कं वा च्य मत आह दै वा दिति साम ग्री व शा दित्य र्थं तथा च व द्भि व्याप्य धूमो द्रव्यं प र्वत श्रु व द्भि मानि
 त्या कारा नु मिय व्याप्तिरिति भावः । तान वृत्ति ज्ञान म म वेत त्वं ते न साक्षात् क मत्वादि कालिका दिसं वधे न ताद

॥

शज्ञानवृत्तित्वेऽपि प्रत्यक्षादौ नातिव्याप्तिः अनुभवत्वाप्येति अनुभवत्वाप्येति तर्कानुभवत्वाप्येति तर्कानुभवत्वाप्येति
 त्वीतदादायप्रत्यक्षादौ नातिप्रसंगः व्याप्यत्वे भेदगर्भे मिथ्याविकथितपतकिंचित अनुभववृत्तित्वे नातिज्ञानेर्विशेष
 रणोपपत्तिरित्येतात्पदेन मवायेन च तित्वे लाभापनातः स्यादादौ व्यभिचारः। अथानुभवत्वाप्येतात्तेर्निवेशो मूलो
 कं धरमस्तानयदेव्यर्थस्यार्थवत्त्वात्त आह एतदिति तया वनस्तानं येनाज्ञानयदार्थप्रवेश इति भावः। एषः अनुभव
 यव्याप्तिरिति नातिव्याप्तिः अनुमितित्वमादाय सर्वत्रैव न हेतुसत्त्वादिति भावः। अनुभवत्वाप्येता
 मनिवेशमूलस्य ज्ञानपदस्य ज्ञान्यत्वावच्छेदकविशिष्टयत्नयत्नदनुसारित्युक्तत्वात् साहचर्यवत्तव क्रियाप्येति भावः
 तावच्छेदकत्वं तत्कोटिनिविष्टतामात्रेणाश्रयमन्यथा अनुमितित्वस्यापि तादृशकार्यतावच्छेदकत्वपर्याप्तमन
 धिकरणात्वादसंभवाय त्रेस्तथा च वदन्नुमितित्वेन तन्न्यतायां वदित्वस्यापि प्रवेशात्तदादाय वदन्नादावतिव्याप्ति
 रतनुत्वं ज्ञानवृत्तिरिति ज्ञानसमवेतैतदर्थस्तेन च क्रियादेव पिकातिकादिसंवेद्येन ज्ञानवृत्तित्वात्तौदायः न वतादृश
 जातिमज्ञानत्वमेव वक्तुमुचितं ज्ञानवृत्तित्वप्रवेशे गौरवादिति वाच्यं तादृशजातिमज्ञानत्वं हेतादृशजातिविशिष्ट
 एतान्तेतथा च तस्य लक्षणात्वेनापि नाधिकरणात्सकथेशिष्टस्य हेतुतावच्छेदकविधया ज्ञानत्वत्वस्य च प्रवेशो

तिर

क

37

१ वस्तुतस्तु कार्यता वच्छेदकत्वस्य व्यासज्यवृत्तेऽपि सिद्धांतोऽन्यथा कुत्रापि कार्यता वच्छेदकधर्मस्य विशेषविशेषणभावे भेदा
२ नानात्वप्रसंगेन शास्त्रकृता विरुद्धतया च वच्छेदकत्वमिति त्वेन जन्यतायामनुमितित्वेनैव जन्यता वच्छेदकवन्निर्वाहिकं तु तादृ
३ राजन्यताया अप्रवच्छेदकता वच्छेदकमतो नोक्तत्वेण ज्ञानवत्त्वादिपदव्यावृत्तिरुचिता किं तु वन्निर्वाहविशेषयका नुमि
४ तित्वस्य वा विनिगमना विरुद्धत्वावच्छिन्नविधेयताक त्वसर्वधनाभावात्तद्वृत्तिवन्निर्वाहत्वस्याप्यपरा मर्शजिन्यता वच्छेद
विपरितरे योगे रवंस्यादिति भावः ननु मपरा मर्शकानुमितित्वेन तादृशपरा मर्शनाशकानुमितित्वेन वा तादृश
परा मर्शजन्यत्वात्तादृशजन्यतां तर्गतज्ञानत्वमादाय बुद्धिमात्रेति व्याप्तिरनव्याह सामानाधिकरत्येन वेत्तीविशे
ष्यविधेयावच्छेदिकेऽर्थस्तेन ज्ञानत्वस्यापि तादृशतया सामानाधिकरत्येनोक्तदोषेऽप्यपि परत वद्विषयायो
मपनिश्चयोत्तरज्ञानत्वावच्छिन्नत्वे वलाघवात्तादृशवैशिष्ट्यावगाहे निश्चयत्वेन हेतुत्वे परतन्मि कवक्र
नुमितित्वादेः कार्यता वच्छेदकको घप्रविहृत्वाऽनुमितिमात्रा वतु तेल द्वा एस्या संभवस्तथापि तदप्रामा
रायज्ञानानां कृदिततादृशो भयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयत्वेनैवानुमितिहेतुत्वे वाच्यमन्यपान्नमत्वेन न
ह्यमानोदपि परामर्शानुमितिप्रसंगत न व परामर्शधर्मिकतत्तदप्रामात्ये ज्ञानाभावस्य त्वान्तेऽपि रौगा
नुमितिहेतुत्वमतो नोक्तदोषः गृहीता प्रामाण्यकस्यैव परामर्शस्योत्तरं परामर्शानरोत्पादे तु अनुमित्यन
पत्रैः एवं च परत वद्विषयायो भयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयोत्तरज्ञानत्वमात्रस्य तादृशनिश्चयजन्यता
वच्छेदकत्वे गृहि ता प्रामाण्यकानुपर्वत वद्विषयायो भयवैशिष्ट्यावगाहिनिश्चयोत्तरं परत धर्मिकवद्विषये
परतवद्विषयायो भयवैशिष्ट्यावगाहिनिर्णयादनंतरं स्वसामग्रीवगाज्जायमानायां परतदेव त्वस्य च त्वरेव क्रैवद्विमत्यवतिववा द्वयत्वादेऽनुमितौ परतदेवा वद्वि
धेयकान्वयबुद्धौ धर्मेन परतवद्विषयकानुमितौ वद्विषयादित्युच्यते
६४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

वा माह सो वा न्नि त्तमा राय्यं व भूयादा वा ति व्यापि मा
 र्थि वे व डान य। ति पद म्म वा पद म्म स ग र्थि वे व ज्ञा
 न ता व ह्य द क त्व स्या इति वा स म्
 ए वि व क्ष या वा न्ति वा द (६)

जानुमिति त्वच/ष्टि वंप्रत्येव न तदप्रामाण्य ज्ञानानात्कं दिततादृश निश्चयत्वे न हेतुत्वं वाच्यमित्यनुमिति त्वत्वा
 पिकार्यता वच्छेदकैः उपवेशा न संभवः न च तत्र दप्रामाण्य ज्ञानानात्कं दित पर्वतवद्विद्या प्योभय वैशि
 स्थावगाहि निश्चयोत्तरज्ञानत्वा वच्छिन्नं प्रत्येव न तदप्रामाण्य ज्ञानानात्कं दिततादृश वैशि स्थावगाहि नि
 श्चयत्वेन हेतुत्वं वाच्यमनोन व्यभिचारपर्वतधार्मिकवद्वि ति धेय जानुमिति त्वत्वे ह्यपागुरुत्वेन तत्र दप्रामाण्यता
 नाभावप्रसृत्य तादृश निश्चयकार्यता वच्छेदक कोऽपि प्रविष्टत्वादनपैव दिशाऽत्रि मय्ये प्यसंभवो वा
 रणीय इति यवै रयक्षितः पंथाः ननु प्रवौक्त्युक्त्याप्यपक्षोभय वैशि स्थावगाहित्वेनानुमिता व चितहे
 तुत्वे सतः कल्यांतरमाह वक्षि माप्यवद्वि ति व्याप्तिज्ञानत्वा वच्छिन्नकनरात्त्व प्रवेशेऽनुमिता सं भावोऽनुमितिमा व ५
 त्रे ज्ञानत्वेन व द्वाधनुमितौ च व द्वादिज्ञानत्वेनैव वहेतुत्वस्य स्वयं व द्वा मा र्त्वा दतस्तत्परिचागः यद्यपि व द्वा
 तुमितौ व द्वादि व्याप्य च तानि श्चयत्वेनैव समान विशेषता वच्छेदकत्वं प्रत्यासत्त्या हेतुत्वमुचितं पर्वतत्वं च त
 स्त्वा घवच्छिन्नपक्षक निश्चिता नुमिति साधारण्या न तदात्म्य क्रीनामपि क चित्सुतपायरेषां विधये [redacted] वा ५
 त्वेवैव रूपतस्तत्र न पुरुषो मत्व स्यावच्छेदक कोटि निवेशोपि गौरवान्न च का शात न वर्वतत्वा घ वच्छेदेन साध्य वेत्ता

नुमितौतदवच्छेदेनवद्विधाप्यवत्रानिश्चयत्वे न हेतुत्व साधयकमुक्तमेवाहेतुतायांनदनिर्वाहादिति
 व्यंतावतापिपक्षतावच्छेदकसामानाधिकरण्यापेक्षानुमितौसमानविशेष्यतावच्छेदकत्वप्रत्यासत्त्यापराभस्य
 हेतुतायांबाधकाभावात्साध्याप्यवत्रानिश्चयवृत्तित्वविशिष्टयज्ञतावच्छेदकाद्यटकसंसर्गवृत्तिन
 स्यविशेष्यतावच्छेदकत्वस्यप्रत्येकतित्वेयज्ञतावच्छेदकधर्मावच्छेदेनानुमितारप्युक्तमेवाहेतुतासंभ
 वाच्चनेयापिसाध्याप्यस्यधुमालोकादेरननुगमाताक्षौक्याप्यवत्रानिश्चयत्वेनहेतुत्वज्ञावन्त्यतिनि
 कायायवनेधुमस्यवत्वेवालोकास्यसमूहात्वेनस्ययामर्काभ्यापमानायांचसाध्यानुमितौव्यभिचा
 रस्यादत्तयहीभूतस्ययवतादेरविचिशिष्यावच्छेदककोठावनुप्रवेशकृतपदिचतस्रस्योपवद्विधाप्यधु
 मवत्रानिश्चयत्वेनैवहेतुत्वेनतुस्योपवद्वानुमितित्वेनचकार्यत्वेनत्रवेकामयास्यविशेष्यतावच्छेदकत्व
 मेवसंबंधकार्यस्यज्ञेनतुस्यनिरूपकतानीयवद्विधाप्यधुमवत्राप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावच्छेद
 कत्वविशिष्टमेवविशेष्यतावच्छेदकत्वेसंबंधतादृशविशेष्यतावच्छेदकत्ववैशिष्ट्यनिरूपकज्ञानोक्त

रज्ञा नोयत्वसामानाधिकरण्याभेदसंबन्धेन ग्राह्यमित्युच्यते न दासमानविशेष्यतावच्छेदकत्वप्रत्यातत्या परामर्श
 नुमित्योः कार्यकारणभावसंबन्धेनैव परंतु विषयतायास्तानसमकालनताविनश्यदस्य परामर्शे नैव निता यामेव
 मित्रे विशेष्यतावच्छेदकीभूतयवत्त्वादेन दानीं तादृशपरामर्शविशेष्यतावच्छेदकत्वस्यासंभवादेवेदमुपेक्षितम
 स्मभिरिदं ध्येयं व्याप्यविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहिबुद्धावतिव्याप्तिवारणार्थं व्याप्यविषयकत्वमिति न व व्याप्यविशिष्टवैशि
 ष्ट्यावगाहितामैवैव जन्मतावच्छेदकतया परामर्शजन्यतावच्छेदकजातिविरहादेवनतत्र प्रसंगस्तथापि विशिष्ट
 स्मरणात् तस्य परामर्शजन्यतावच्छेदकतया तत्र स्मरसोऽतिव्याप्तिवारणार्थं व्याप्यविषयकत्वस्यावश्यकत्वात्
 व द्वाद्यापत्तावापत्तिवैजातिमादार्थं व्याप्तिवारकंतदित्यधिकश्चित्। ननु य उ व्याप्यविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धौ
 मत्ववद्वितीयादिना वाच्यगुणादिकमेव भवति तस्याभ्यवृत्त्या व्याप्यविषयकत्वात् तत्रातिव्याप्तिरर्थात्ता घात्राहं वा
 पिभान इति तादृशानुमित्यविषयो भूत घटादियत्न विषयकत्वस्य वैशिष्ट्यबुद्धावपिसत्ता प्राप्तमानां तेषां व्याप्तिमा
 नेऽवश्यं भासमानं साध्यतावच्छेदकीभूतं वद्वितीयादिकमपि तदविषयकत्वेवानुमितवसंभवीत्यत उक्तं तादृश
 नुमित्यविषयक इति तथा च तादृशं यदभावत्वधूमत्वादिकंतदविषयकत्वमेव शिष्यवक्तव्यमिति भावः। ननु वद्वि

अ२

ति५

विशिष्ट ३

व्याप्यालोकयतामर्षजन्त्यायायवतोवद्वि नानित्यनुमिती यमि वारादक्रियाप्यत्र नवत्यवतनिश्चयते न ननु मिहेतुच
 मिह्युक्तननुत्तासंभवः नद्यप्यवतं धर्मिकवक्रियाप्यधूमवत्रा निश्चयविशिक्षा उमितिप्रवेवता दृशनिश्चय
 तेनहेतुत्वंवैशिष्ट्या व्यवहितोत्र त्वसंबंधे नतच्च दृशा द्यसाधारण्येन विनश्यदवस्थ धूमयसामर्थ्यस्य लोपानु
 मितीवचित्तुपेक्षेति वा त्वं अथवहितोत्र त्वस्यसंबंधत्वे मानाभावात्तदा दशनिश्चयसा मो न्यायवहितोत्र
 रत्वा प्रसिद्धान्तस्यसामर्थ्या व्यवहितोत्र त्वस्यतौ नो अ ननुगता नोसेव निवेश्यत्वे ननु गतकार्यकारणा भावसं
 भवाच्चनापिधूमलिंगकपत्त धार्मिकवक्रिविधेयकानुमिते प्रत्येवता दशनिश्चयत्वेनहेतुत्वंधूमलिंगकत्वंतुधू
 मान्यमात्रलिंगिकायावत्पोऽनुमितयस्यावद्वेदकूटवत्वमतोनयमि यमइतिवाच्येतासतिता रधेदकूटांति
 लेख्यविशेष्यभावावमेदादन्तरकार्यकारणाभावधौ व्येता घवेनतत्तदनुमितियक्त्वाव किंनं प्रतितमेत्या
 मर्थव्याकित्वेनहेतुत्वेव औत्सिह्यदित्यतः स्वयंलक्षणा माहपाकाविदित्यादि नान्यराद्व्याप्यधूमवत पर्वतनिश्च
 यत्वेनकावरातायासंस्कारस्यता दशनिश्चयनाशकविशिक्षानुमिति तमेवकार्यतावच्छेदकमित्युक्तं लक्षणा मे
 वसम्यगितिवाच्यं धूमयसामर्थ्यो वरकामिनी सितासानेतरोत्तरतादृशयसामर्थ्या स्व नादृशा यामुत्पाद्या तुमि
 शा

लेख

रामः
३९

रसं ग्रहं यत्रैः कामिनी ता स या प्रतिबंधे ने एसा घनत्वादि ता न विरहे ता दशयसमर्षाद्वितीयस्य रोगो संस्कार
 रभिन्नस्य ज्ञानेण धृत्वा देव्यत्यसे भवादेवं सिद्धात्मकधूमपरा मर्षांतरमुपपन्नेनापेक्षा बुद्ध्या त्वेका नो कपरा
 मर्षे न ज्ञानितायां वक्रा घनु मितौ व्यभिचारात् ता नादि नाशं प्रतिनाशवे यो त्वो त्तो त्वत्वे नैव जन्म तदा धूम
 परामर्षांतरज्ञाने से योगादेरयितत्रा शकतया तदा तद्विद्या या मा त्वेकादि त्विग कानु मितवयि व्यभिचाराच्च अतए
 धूमपरा मर्षनाशकानुमितित्वा वक्षि च प्रत्येव वद्विद्याप्य धूमवत्ता निश्चयत्वे न हेतुत्वे न च विस्पदवस्य धूमप
 रा मर्षजन्यानुमित्यसंग्रहस्तत्र विशिष्टे वतत्र परामर्ष्य को नो कार्यकारण भाव स्वीकारात्तदति विरुद्धं न ए
 वोक्तानुगतरूपेणाहेतुत्वे संभवात् न च विनश्यदवस्य परामर्षजन्यानुमिते दशाया मयि परामर्षनाशकानु
 मिते आयात्ते सामग्री सत्त्वादिति वाच्यं कार्यसत्त्वं त्वेने वधूमपरा मर्षनाशकानुमितौ ता दशयसमर्षत्वे न हेतु
 त्वेस्योक्तत्वादित्यपि निरसंधं धूमपरा मर्ष व्यभिचारात्तानुमितित्वे को नामपि स्वोक्तोत्पत्तत्वे न ता दशयसमर्षना
 शकतया तत्रै व्यभिचारादिते न व्यास्तवद्विद्याप्य धूमवत्ताने श्रुपवेशिष्टानुमिते त्वेव ता दशाने च वत्वे

वि० ४

प्र

य३
ग४

य५
म४

रामः
४०

मिति प्रयोजकत्वं मनेव क्रिया यधूमवत्रानिश्चयविशिष्टकृतिमत्त्वावच्छिन्नं प्रत्येवता दृशानिश्चयत्वेन हेतु
 त्वादनुमितित्वे स्य न न्यतावच्छेदकतयोक्तत्वं ह्यस्यासंभवं स्यादतस्तत्त्वेन ह्युक्तमाह यौग्येति त्विदं नैति प्रा
 २॥ यत्तु वक्रिया यधूमवत्रार्थत निश्चयत्वं यदेन न मानसत्वं व्यापरा मर्शत्वं ज्ञातिरूपत्वं हि तेति तद्व
 छिन्नं कर्मणो ताता मतर्भा यौग्येन न ह्यसा संभवं प्रागनुभूत साध्यकपरा मर्शदप्यनुमित्युत्पत्त्या च परामर्श
 ये ज्ञाते नैव स्थितित्वया व्यताशं कापीति मतं तत्तु यौग्येति न पारमर्शत्वे जात्युपलक्षणो न त्वाप्रविषयकत्वं
 नोत्पत्त्या न वृत्तिरित्यादेश्यार्थता यत्रैव परामर्शत्वं स्यात् ज्ञातिरूपत्वे मानसत्वेन न्यायनयोपायेन प्रवृ
 त्तादिजनयतावच्छेदकत्वेन सिद्धये ह्यसाधनताज्ञानायादिज्ञात्यासां कर्मात् किंचानुमितेत्वावच्छिन्नं प्रति
 भानयेनैव हेतुत्वं भवतादृशज्ञातौ मानाभावं घटादावराग्यस्वरं जादेवि वा अनुमितौ ज्ञानमात्रस्य स्वरूपयो
 ग्यत्वेपि ह्यत्र विरहितं किंचानुमितिसामान्यं प्रतिपत्तमर्थत्वं ज्ञात्या हेतुत्वं स्वीकारेपि वद्वानुमितित्वावच्छिन्नं प्र
 त्यनुगतनिर्वाणकार्त्तमवद्वि विषयकपरा मर्शत्वेन न त्रहेतुत्वे वद्वि विषयको घटादिसाध्यकपरा मर्शदपि वक्र

नुमितिः प्रसंगात् न च य एवं धर्मिकव द्रु नुमिति त्वस्य कार्यता न च छेद कत्वात् न तदवच्छिन्नस्योत्पत्तावाया
 द काभावः तादृशं नुमिति त्वस्यापि पराम शोधर्मिका प्रामाण्यता नाभास्य पङ्कतादि शेषस्य वा कार्यता व छे
 द कत्वे न तदवच्छिन्नस्यापि संप्रभात इदं त्ववधातव्यं य एवं धर्मिकव द्रु नुमिति त्वाद्यवच्छिन्नं न कताव
 छेद कत याधू मालोकादि नानाहेतुकवद्विषय मर्षसाधारणो मा न सत्यव्याप्य पराम धर्मात्ताति कदाचित्कल्पयितुं
 राक्षत एव यदि वा ह्युद्यादियरा मर्षात् हेरापे लं वेनैवानुमिति ईदृशत्वं व द्रुः साध्ययोः समुहात्वं न य
 रा मर्षाद्वा द्रव्यत्वं व द्रुः नुमितिः किंतु प्रत्येकस्यैव पराम र्षाद न्य ~~यत्किंचिदपि न~~ नुमयेन न कताव छे
 द कत्वात् सोऽत्रैव संक रापत्रेतिदि द्रु के चित्तु व द्रु व्याप्य व सव त्वं न निश्चयत्वेनैव हेतुत्वं न न्य तातु ता
 द शधूमविशिष्ट य एवं धर्मिकव द्रु नुमिति त्वेनैव न च धूमसत्त्ववत्त धर्मिकव द्रु नुमिति त्वेनैव न च
 वादस्तज्जन्यतेति वाच्यं नानाविधाया व्याप्रेरनुमित्युपयोगितया न कता न विषयीभूतव्याप्रीनां विशिष्टा
 नुमितौ कार्यताव छे द कत्वात् एकविधव्याप्रेरेवानुमिति प्रयोजकत्वे तु मच्य वंत ह्यवच्छिन्न धर्मिकव द्रु नु
 मिति त्वेनैव न न्यत्वं च कथं लिं गो यधान स्यात्ताप्ये स स्म तत्वेन तस्यैव पराम र्षं जन्यताव छे द कत्वात् चित्वात् न

यावपूर्वोक्तं तद्गामे वसस्य कुं न चानुमितिमात्रस्य यद्देहे त्ववगाहे त्वे यत्र परामर्थोत्तरं यद्देहे त्वमावस्य दे-
 वमन्त्रौ किं वा प्रत्यक्षं तत्रानुमितिर्न स्यात् इति वाच्यमिष्टत्वात् न चैवं सति तदर्थोत्तरं न ते प्रत्यक्षाद्युत्पादे न सा-
 हातकारादिकं प्रत्यक्षं ननु मिति सामग्र्या विरोधितायां सिद्धाभावस्ये यय दधर्मिकदेत्वभावनिश्चयाभावस्यापि प्र-
 वेष्टे गौरवं स्यादिति वाच्यं मसि कृष्णस्मतेऽपि यत्र सिद्धे शेषमन्त्रज्ञानात्मकस्यैव परामर्षस्योत्तरं यद्देहे त्वमावस्य
 निश्चयस्तत्त्रैव मनुमिर्न स्यैव सिद्धेरनुमिति विरोधितायां तत्र दशमाभापज्ञानभावस्य प्रवेष्टे गौरवं स्यनु-
 त्वादस्मिन् कृष्णस्मते हेत्वभावनिर्णयेन प्रतिवृत्तं तत्रानुमितेरनुत्पत्त्या सिद्धे विरोधितायां तत्र दशमाभापज्ञानभावस्या-
 प्रविष्टत्वात् यत्रुल्लिख्ये धानपदेऽनुमितिमात्रस्यैव विशिष्टा वैशिष्ट्यबुद्धित्वेन तत्रिंशत्साम्याप्यवत्रा परा-
 मर्षजन्यत्वं वद्विद्याप्यवमवत्यवतत्वावद्विषयताकलेनेवावच्छिद्यते तादृशप्रत्यक्षादिसाधनरापेक्षानुत्पत्त्या त-
 त्तुं द्विष्यध्वमवत्यवतधर्मिकवद्भूतमिति त्वेन कार्यकारणभावांतरकस्य नेगौरवादि तिकुतः परामर्षजन्य-
 तावच्छेदकी भवमनुमितित्वमादाये प्रागुक्तं तद्व्यसंभवः न च तत्र तसाध्यका तुमिति त्वस्य परामर्षजन्यतान-
 यच्छेदकत्वेन द्विष्यध्वविशिष्टपर्वते वद्भूतमिति दशायां घटादेरपि तादृशपर्वतेऽनुमित्या यत्रिः पर्वतधर्मिक

घटविधेयकानुमितित्वस्यापि घटसाध्यक पक्षे तात्तन्मता वच्छेदकतया नदवच्छिन्नस्यापादना संभवादिनिवाच्यं
 लिङ्गोपधानयत्ने पर्वतवर्त्मिक घटानुमितिसाजस्येव घटव्याप्यवत्पर्वतत्वावच्छिन्नविषयताकत्वमित्यमेनात
 दवच्छिन्नप्रतिहेतोर्घटव्याप्यवत्पर्वतनिश्चयस्य विरहादेव तदा नीं घटविधेयकानुमित्यसंभवंत व्यायकध
 र्मावच्छिन्नसामग्रीसहितायास्वविधेशेधर्मावच्छिन्नसामग्र्याः कार्यजनकत्वादिति नन्दं पक्षे तावच्छेदकसा
 मानाधिकरापेन व्याप्यवत्तापरा मर्थात्तदवच्छेदेन साध्यानुमित्यनुत्पत्त्या नदवच्छेदेन साध्यानुमितित्वावच्छिन्नं प्र
 त्यवश्यं तदवच्छेदेन साध्यव्याप्यवत्तापरा मर्षत्वे न हेतुत्वादनुमितित्वस्याप्यवश्यं परामर्षजन्यतायामनुप्रवेशा
 त्पर्वतत्वावच्छेद्यत्वविशिष्टसंयोगसंवेधेन वद्वि व्याप्यधूमवत्पर्वतवर्त्मिकवत्ता घटानुमिते प्रतिपर्वतत्वावच्छे
 देन वद्वि व्याप्यधूमवत्ता निश्चयत्वेन हेतुतायास्तु वच्चत्वादित्याहुः तच्चिंत्यं तव्यक्तीत्यादि अनुमितिसंवेतत्वोक्ता
 वनुमितित्वे प्रवेशे गौरवमनस्तदप्रवेशो लाघवं सूचयितुं व्यक्तिपदं जानीत तस्यापि त्वरूपतः प्रकार्तव्याः क्वचिदि
 एतमाव्यक्तिगतधर्मांतरस्याभावेपि इत्यभांतरात्तदुपलक्ष्यं मिति समवेतत्वोक्ता वनुमितित्वप्रवेशेन सत्येव

वी०

बु०

लक्षणात्वं संभवे शेष वैयर्थ्यापत्तिरनसत्ता कृत्वेन प्रवेशः स्यादिति तत्र स्व रूपतोऽनुमितित्वस्य प्रवेशोपि हेतुत्वं
वच्छेदकत्वेनैव विवक्षितं न लक्षणात्वं संभवात् प्रत्यक्षत्वं मादायाति व्याप्तेर्गोचरार्थमाद्यं समवेतानं प्रत्यक्षत्वं स्या
प्यनुमितौ कालिकादिसंबंधेन सत्त्वानं समवेतं त्रिंशु भवत्वं मादाय प्रत्यक्षत्वं नित्याप्रिकारणार्थं मनुभवत्वा न्ये
नैव यद्यनुभवत्वं प्रति यो गिक भेद स्यानुभवत्वेयि सत्त्वा दुक्त दोषतादवं अनुभवत्वा यच्छिन्न प्रति यो गिता क भेदस्य
कौ वतत्त्वं चर को भूतं यत्सकता नुभवत्वं त्रित्वेन दवत्त्वं भेदस्यैव सम्यक्त्वे ज्ञानत्वादिगारकस्य अनुभवा न्यास
मवेतदलस्य वैयर्थ्यं तथाप्यनुभूतिरित्याकारय किं चित् बुद्धि प्रकारत्वा वच्छिन्न भेदस्यैव अनुभवत्वा न्यपदेनोक्तत्वा
ददोष सकलानुभवत्वं त्वित्यस्य तत्रापि विवक्षितं नित्याप्रिकारणार्थं मादाय सर्वव्यापि वच्छेदकत्वं मादाय रोहत्वं ज्ञाते प्रमाणि
कत्वे सकलानुभवत्वं त्रिभिर्ज्ञाता दशजाति मादाय सर्वव्यापि वच्छेदकत्वं मादाय रोहत्वं ज्ञाते प्रमाणि
रयकत्वा वै निधेयं ज्ञानत्वादिगारणार्थं मनुभवा न्यास सत्त्वं त्रिंशु भवत्वं मादाय प्रत्यक्षत्वं नित्याप्रिकारणार्थं मनुभवा न्यास
वृत्तेः समवेतत्वं प्रवेशः स्यादिति तत्र स्व रूपतोऽनुमितित्वस्य कालिकादिसंबंधेनानुभवादप्यत्र वृत्तेः समवेतत्वं प्रवेशः

सं ४

प्रति ४

वेने २

शतादशधर्मात्मकस्याप्यनुमितित्वस्यकाविकादि संवन्धेनेतरभेदत्वमिद्वारित्वात्समवायेननस्यहेतुत्वलाभ
 र्थसमवायित्वमुक्तेः। ननुत्वर्गघनुमितौसर्वमनुभवासीत्यनुव्यवसायविरहात्साक्षात्कारत्वमेवानुभवत्वेनया
 चानुभवत्वान्येतस्यवेदार्थमेतद्व्यक्तिममवेनत्वदनेनैवप्रत्यक्षत्वगमरणात्तत्त्ववित्यागेत्तुमिति। त्वमनुभवा
 न्यसमवेतमित्यसंभवस्तत्रानुभवपदस्यसुत्यन्यत्वात्नपरत्वेवस्वरणान्यत्वात्तन्मिमांसासंवेत्तुंफलितार्थमपेक्ष
 स्वरणासमवेतत्वेमेवकुतश्चरन्निवेशयितुमुचितमित्यादायेनाहअनुभवत्वेत्यादिनव्यास्तयोकोचिदनुमिति
 व्यक्तित्वमित्यस्यानुमितिस्मृतिमित्रेत्याकाशानुमितिव्यक्तिमित्यर्थेसद्योक्तिममवेतेत्यस्यवतस्यासादृशानुमिति
 व्यक्तेर्षाव्यक्तिर्विषयतासंवन्धेनाश्रयस्तत्समवेतेत्यर्थस्तथाऽनुभवत्वमादापप्रत्यक्षादावतिव्याप्रेकारणार्थेन
 भवत्वान्येति सकलानुभववृत्तिमित्रमात्रार्थकंतादृशानुमिति विषयनिष्ठस्यस्मृति त्वस्यवारनी र्थमनुभवा न्या
 त्समवेतेतिअथानुभवत्वेनजातिः किंनुस्मृत्यन्यत्वात्तत्तथाचतदन्यत्त्वस्यनिवेशोव्यर्थेत्वंस्मृत्यन्यत्वात्तान्या
 त्समवेताचरूपंअनुभवा न्यासमवेतत्वेमपेक्षस्वरणासमवेतत्वमात्रैलुत्तरंसावतैवस्मृतित्वस्यवारणासंभ

वादत आह अनुभवत्वातीति प्राक् ज्ञानत्वादिवमगायस्य स्यात्समवेतेति यद्यपि यद्यपि प्रत्यक्षा समवेतेत्युक्ता
 वयितक्षरासंभवस्तथापि प्रत्यक्षा समवेता यद्यपि न निरुक्ताः केन उ भवत्वास्यांगोकारेऽनं गीकारे च न ये वस्त
 न्यकुचमेतस्मात्तदनेतिकारत्वं सम्यक्त्वमिति विशेषायाप्रीत्यादि व्याप्यविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धिवारणार्थमवच्छि
 ज्ञातकार्यताविशेषाणां व्याप्तिविशिष्टबुद्धिवारणार्थपरानर्पत्वावच्छिन्नेत्यादि यद्यपि धूमलिंगकवद्वा नुमि
 तित्वमेव धूमनघटितव्याप्तिज्ञानस्य सत्यता वच्छेदकं ~~नदवादिने प्रतिचनवद्वि व्याप्यधूमप्रव~~
 त्यवतनिश्चयत्वेन हेतुत्वं धूमलिंगिका या आहानसंबन्धि मदिपाद्यनुमितौ व्यभिचयात् किंतु प वेत्तमहक
 तादृशा नुमिति व्यावच्छिन्नप्रत्येवतया हेतुत्वं तया वैका वच्छेदेन व्याप्तिज्ञानपरामर्शो ~~मयजनन्यत्याभा~~
 यादनुमितावसंभवस्तथापि धूमघटितव्याप्तिज्ञानस्य सत्यता परामर्शो ह्यनुमितिकरणात्तायो धूमलिंगकमव
 तयत्तकवद्वा नुमितित्वस्यैव कार्यता वच्छेदकत्वादेकैव वच्छेदेनोभयस्य सत्यत्वं संभवः अन्यथा धूमगतव्याप्तिव
 गहितावच्छिन्नव्याप्या लोकपरामर्शेन ज्ञानितायां यवतो यद्विमानित्यनुमितौ व्यभिचयेगात् सत्यपरामर्शो वा राध
 नीयव्याप्तिज्ञानस्यानुमितिकरणात्ता नुपयतेरित्याशयः सत्यता वच्छेदकावच्छिन्नोक्तभागस्य तादृशया

सिद्धान्तान्तरावच्छेदकधर्ममयितरूपावच्छिन्नात्मकत्वाद दोष इत्यप्याहुः अत्र पूर्वोक्तपुनर्नमितोप
 रात्र्यर्थत्वेन हेतुत्वासंभवेन वाप्याप्तिज्ञानत्वेन तयात्वमनुमितिसामान्येज्ञानत्वेनेव हेतुत्वस्याप्येव
 वस्याप्यत्वादित्याह यत्तु वसः केचिदित्यनेन सूचितः पदं न न्यत्वस्य शब्दात्त्राभार्यमाह विशेषणमिति॥
 भानरूपे विशेष्येः प्रथिमस्य न्यत्वतेनान्वितमित्यर्थः पदं च मताज्ञानेन तत्र च पदं तावद् नित्वघटकतया
 सहृजत्वसंवेनेन साक्षादेवापदत्वं ज्ञानविशेषणमिति भावः यथोक्ताया इति विशेष्याभावरूपायाः पदं
 ताः प्रत्यक्षस्य वारणा मेत्यर्थः ननु विज्ञात्वा भावरूपाः पदं तायाः कला घटीन्द्रियघटितत्वात्तत्त्व गोच
 रप्रत्यक्षहेतुत्वमत्राह विज्ञेयेति विशेष्यं सिद्धिस्तथा च प्रत्यक्षसाध्यस्त्वेनैव साध्यनुमितिर्न जातत्र सिद्धभावात्मा
 त्रैयसतासा च पोषत्वात् स पदं हेतुरेवेति तत्रैवातिव्याप्तिरिति भावः ननु पदं विशेष्यकसाध्यं रजनिर्णय
 त्वमेव सिद्धित्वं तदवच्छिन्नाभावश्च न योग्येति श्रुत्यस्यातीन्द्रियेश्वरज्ञातादिघटितत्वादिशानिश्चये वाप्राप्ता
 राय ज्ञानाघनात्कदितत्वे प्रवेशे सुतरामयोग्यत्वमत्राह आहति विशेषणभावरूपा पायेति तदर्थं स
 या च पत्रस्य लविशेषे सिद्धिकालीनपरा मर्षसमकालीन एकविधानुमिते स ये वा नुमितिर्न नितातत्रवि

ता३

सिद्धिं शायं हि

का ४

ता३

राम०

४४

शेषाणां भावहृत्पातादशा दशानुमितौ वयं ज्ञेते तिन तत्त्व सौत्रि व्याप्ति वारणा यंपरा मर्शे पादा नमितिमा
 वनत्वे नेति परामर्शत्वे नेत्यर्थं तत्वे नानन कतायाः फलमाहूते नेति वाधादिना सत्प्रतिपक्षं
 ग्रहं तथा च नदानीमनु मितिसामग्र्यभावात्तत्त्वसंभवना योति प्रतियोगि नीप हतायाः प्रतिशो मि नीया सिद्धि
 तद्विषयके नेत्यर्थस्तथा वसिष्ठ भावने किं प्रत्यक्षं त्वरूपै कधर्मा वच्छिन्नं प्रत्येक विषयविधया सिद्धि भा
 वस्य सिद्धि त्वरूप प्रतियोगितावच्छेदकप्रकारकप्रतियोगिता नत्वे न परामर्शस्य हेतुत्वमिति भावः ॥८॥ कावच्छे
 देने तस्य फलमाह तदुभयेति पक्षता परामर्शोभयेत्यर्थः न च परामर्शप्रत्यक्षे विषयत्वादिनैव तस्य हेतु
 त्विननु परामर्शत्वे नेति प्रागुक्तं तथा च तत्वे न कवे विवक्ष्यैव स मूलानं वन व्युदासः संभवती वाच्य वक्ष्याम्य
 धूमवत्त्ववर्तमाना मीत्याकारकस्य परामर्शोभयसापस्यतानधार्मिकत्वाप्यविशिष्टवैशिष्ट्यबुद्धितपा
 तत्रयवर्तधार्मिकत्वाप्यप्रकारकनिश्चयत्वे न हेतुत्वस्यावश्यकत्वात् यद्यपि पक्षता न्यता वच्छेदवन्तत्प
 रूपांसां कानुमितित्वेन तस्य न परामर्शजन्यता वच्छेदकं तद्विगकत्वस्याप्यधिकस्य तत्र प्रवेशादित्ये का केछे
 देन तदुभयसंन्यत्वमनुमिता वप्यसिद्धं तथापि पक्षता न्यता वच्छेदकघटितधर्मा वच्छिन्नं परामर्शजन्यत्वे

५ जन

ति ५

त २

ध २

45

विवक्षितं यत्कृताया अपि लिखितं विशेषं न न्यत्वमप्येवाच्यमतो वानोक्तदोषवत्कृतो विषयता संवधे नैव बहुभ
 घनन्यत योरवच्छेदकस्यैकं वा व्यंजना वविषयविधया परामर्शजन्यता वच्छेदकस्य व द्विमन् पूर्वतस्य प रं
 ताजन्यताया मापि विषयतया वच्छेदकत्वा नोक्तदोषः एतेन प रता जन्यत्वेत्यत्रा भावजन्यत्वमेव लाघवात्
 प्रवेशयितुमुचितं विदितं स्यादेति बोधस्य ग्राह्या भावनिश्चया भावजन्यत्वे विधर्मित्वे दकनि संचितस्य
 तः जन्यता वच्छेदकत्वस्य विशेषगता वच्छेदकप्रकारकनिश्चयजन्यता वच्छेदकत्वादेका वच्छेदेनाभा
 वपरामर्शो भव्यजन्यत्वाभावादेव तत्रातिशया श्रुतेरभावात्ति परासं विषयविधया बाधनिश्चया भावजन्य
 ता वच्छेदकस्यैव विषयतया विशेषगता वच्छेदकप्रकारकनिश्चयजन्यता वच्छेदकतया तत्रैवातिप्रसंगा
 यत्तेति तिदिकाना व्याप्तिरिति अन्यथैकसाध्यादिकमेतर्भा व्ययनामर्शो यो यादनेऽन्यसाध्यकाद्य
 नुमिता व व्याप्तिः स्यादेवेति भावः तच्चित्प्राप्तिपूर्वोक्तपुन्या परामर्शत्वे नुमांमिति हेतुत्वमेव नास्ति प
 रताया श्रुतेरुत्तमयेत्ययं निराकृतं व्यनित्यादिकमत्र चिंता वीजं तं न वेति व्याख्यानिसु श्रुतेः यं व्या
 प्तिज्ञानत्वमिति व्याप्तिप्रकारकज्ञानत्वमित्यर्थः न च परामर्शजन्यज्ञानकारणात्वेत्युच्यते नुमान

ता ४

रामः ४५

अहो ज्ञापिज्ञानत्वेन तस्या प्रवेशात्रवे चर्या मिति वाच्यं प्रप्रकारक निश्चयत्वावच्छिन्न का
 रणात्ताद्यदित निरुक्तं घटितमूर्ति कत्वात्तया यकता विशेषात्मनः कारणात्स्य तद्वद्वानिश्चयत्वेन निश्च
 यत्वेन हंविना दुर्ग्रहत्वादि विभावता दश निश्चयवद न्या वृत्तिस्तत् कत्वरूपया प्रेकारणात्ता यदकावे
 त्वाह व्याप्तिज्ञानमेव वेदित्या प्रप्रकारक ज्ञानमेव वेदयर्थे ननु साध्यादिभेदे न व्याप्तेर्विभिन्नतया
 प्रिज्ञानत्वादिक मात्रस्य पदत्वे भागासिद्धमनो व्याप्तिविशिष्टज्ञानत्वेन च त्वत्पुत्रवत्तया यज
 तिमत्करणात्वे हेतु कर्तव्यमत आह व्याप्तेर्वेति अधिकस्य तादृशज्ञातिमत्करणात्वे स्याभागासिद्धि
 तिमथाच यमिवारावारकाद्यादेयर्थमेति भावनफलनेति अनुमिति रूपेयत्पुलेन दुपधापकस्यैव
 त्वद्वत्तया त्वेतरमित्येन साध्यतया व्याप्तिज्ञानत्वे स्य वातुमित्यनुपधापकवृत्तिचेन व्याप्तिचासित्वा
 त्वे हेतुत्वमतस्तद्वा दशज्ञातिमत् फलोपहितकरणात्वे मेव हेतु कृतमिति भावः त्वरूपयोम्यस्य लक्ष्ये
 विनष्टतिरित्याशंभेनाह करणात्वेति तथा च धर्मिने दात्रवे यर्थमिति भावः ननु करणात्वे करणात्

वे ४
 अ ३

वच्छेदकोधर्मः सव प्रसूते व्याप्तिस्तान्त्वमेवेति न धर्मि भेदः संभवति अत आह यतिरे के स्यातिरे किं निरा
 व्याभावस्ये व हेत्वभावव्याप्यताग्रहा न्नवैषम्यं शकेति भावः । तस्येत्यादिमूलस्य लक्षणादरीश्वोरनुप
 योगादस्य पातदुष्टायापयति स्लिंगस्येति अतिस्य स्लिंगा नाम दृष्टादि दृष्टादविदिद्रियो यत्रो व क त्वसंभ
 वा न्नित्यत्वेपीति पर्यंतं मनुस्मृतं । अनुमितिकरास्य नत्सा मा यस्यात्तानेति तानाकरणा कृत्यनुभ
 वत्वव्याप्यतातिमत्वमर्थत्वेन विशिष्टवे शिष्यादिप्रत्यक्षे नाव्याप्तिः सा सात्कारत्वादित्युपलक्षणांतरस्य
 तानहेतु कस्यैवातिरिक्ता नुमनस्य व संभवा न्नदंशुक्तमित्यस्वरसे न कश्चिदित्युक्तं । न उगादशान्तिम
 त्कारणात्वे हेतुनेत र भेदसाधनेत्यातिमदंतभागे व्यर्थश्च दृष्टादेस्य नुमान्तमाकरणात्वेमात्रस्यैव हेतु
 त्वसंभवादित्यतस्तत्त्वेत्यादिमूलमिति नुव्याः । केचिन्तुल्लिङ्गस्य करणात्वे जगत्स्वरानुमानतयातदि
 तस्य प्रसिद्धाकथमुक्तलक्षणा स्य इत र भेदानुमापकत्वमतस्तत्त्वेति तया ईति प्राहुः । तच्चिंत्यं कार्यमात्रे
 प्रत्यकारणोपादिमांडव्यादानेवानुमितिकरणोत्तर त्वस्य प्रसिद्धिसौलभ्यादाचार्यमते पितृहेतुका नुमि

राम
 ४६

तोपरामर्शस्यैवकारणात्वादेतिदिक्^{३॥}बौद्धस्यानुमानत्वाप्रसिद्धात्तादृश्यापहृत्वासंभवावस्ये^त अनुमानत्वे
 नेति^३ अनुमानत्वा प्रसिद्धात्तदभिमतत्वमपि तथैवेत्यतोविशिष्याहधूमेति^३ अनुमानशब्दस्यत्वात्समाकत्वा
 पत्रेः कल्यांतरमाह असदितिपारमार्थिकेधूमादज्ञानेऽसतोऽनुमानस्यसंबन्धायोगादिनुमिति करणा
 त्वेविशिष्टस्यालीकातवैर्येदसत्त्वमितिभावः^३निर्विकल्पसमानविषयकत्वरूपसंवादस्यसंभावनाया
 मसंभवादाहसंवादाभिमानेति^३संवादासंभवेगीतमाहसंभावितस्येति^३असत्तत्त्वस्यैवहेतुरनुगताकाशेपि
 वदित्वाद्यनुगतवर्त्मवत्तरत्यर्थः^३अध्वदेनोनुगताकारस्यानुज्ञेखेहेतुगर्भविशेषणमाहपरमार्थत्वादियरीमा
 र्थस्तत्त्वमेवलहरां व्यावर्तकं यस्यतन्मात्रसाक्षिनैत्यर्थः^३परेषामभेदेनैवधर्मधर्मिभावादितिभावः^३सदि
 कल्पद्वयेपिपारस्परसंवादव्यवहारतत्प्रकारांतरासंज्ञादयदर्थेनिरूप्याहअध्वदेत्यादिसंभावितस्येत्यनु
 चि^३तेतथावसंभावितस्यैवमूलविकल्पो^३द्वितत्वादध्वदमूलविकल्पविषयकत्वरूपसंवादसंभाव
 नायामस्येवेतिभावः^३विकल्पसमानविषयकत्वस्यानादिवसेनामूलकेशशब्दो^३दि^३विच्ये^३सप्रसक्त
 त्वादध्वदमूलत्वमेवविकल्पोविशेषितः^३समयादिनोक्तानमात्रस्योपयोगेत्तत्संभावनासहकारेनैवशब्द

ला२
 ख३
 क४

शृ२

क२

५७ देः प्रामा न्यस्या दतनु क्तं निर्गो येति आदिना तात्पर्यादेः यमेग्रहं अप्रमारा साधर्म्ये न हेतुतायां च दूरादौ
 त्वनिवारादाह प्रौढेति न वै द्विष्ट्येति वच्चाप्रिनिश्चयत्वमपि प्रमानेता प्रयोजकमतस्तत्प्रामा न्यस्य न्यत्वे
 पङ्क्तत्वरूपा सिद्धिमेति गव्यं को न्योपाधी नामित्यादिप्रयोक्तृक्रमेण क्वचिदपि व्याप्तिनिश्चयस्यासंभवेन तत्त्वस्य प्र
 माराता प्रयोजकत्वा संभावादिनिर्भावः मणि कृता स्निग्स्यानुमान (येति रासात्र मने न दूरयति साधर्म्यदर्शनस्य
 वेति अभिहितमेवेत्येवकारः संभावनामित्यनेतरं योज्यतया का मिहितं यत् साधर्म्यदर्शनं प्रमाराता प्रयो न
 करूपस्य न्यत्व दर्शनरूपं तत्संभवेनामनुमानेऽप्रामा न्यस्य संभावा नाप्रोवेत्यादयति न त्वनुमिति यतो
 ऽनुमाने नैव तदप्रामा न्यसाधने व्याघातः स्यादिति भावः वदूरादिति यावयं दोषसं देहादि कमपि संभा
 ये वैच्छेदय राहः प्रयोक्तृव्यशनेन द्वितीयो विदोष इति भावः यावदसत्त्वाति ने व्यवस्थाप्यते ता वदेव न म
 जनकत्वरूपमप्रामा न्यं नोच्यते तस्याः सिद्धौ तु भ्रममात्रै स्यैवाप्तत्वातिरूपत्वादनुमानेन प्रमारा मिति
 वाक्यस्य भ्रमजनकत्वसिद्धावपि अनुमानस्य न प्रामा न्यसिद्धिरित्याशयेनोक्तमापाततश्च न वेति वाक्यमि

२४

रामः

४९

सचयसंख्येन न तत्सद्व्याविषयकत्वे प्रामाण्यावगाहित्वेन च स मात्रात्
 वनत्वादेव पितृत्वानिरेकत्वमस्यैवैकत्वसंभवः तस्यास्तथादेतत्सत्त्वेनातिरिक्तत्वात्संभारनयाद्यधर्मा
 हितादेव हेतुव्यामप्राप्तिकत्वायत्ने संभारनामानस्यैव प्रमात्वादिनिभासमर्थं अनुमानप्रामाण्यादुपपत्त्या
 देकाव्याप्तिनिश्चये सति व्याप्तिनिश्चयत्वेनैकत्वसंभारवैवर्ततेतत्तत्त्रिअपत्तेप्रमाणाताप्रयोजकरूपम्
 यत्तु यदैनास्ति इति त्वरूपासिद्ध्या अनुमाने प्रामाण्यात्तत्साधयितुं शक्यते इति भावः समा रूहेति समा
 यदनुमानप्रामाण्यापरीक्षांतत्कारणीभूतं पत्रव्याप्तिग्रहोपाद्यप्रतिपादनेन त्रिदाने व्याप्तिरूपनिरूप
 णामित्यर्थः अत्र व्याप्यरूपात्तत्त्वसंयोजि एतत्त्वादित्यादावित्यर्थः इदं च येन रूपेण संवधेन च साध्यत्वं तदवच्छि
 त्तं साध्याभावस्य प्रवेशं मा रूपा अन्यथा तु व्याप्यरूपात्तत्त्वाध्यकस्येति विविक्षाभावादिकमादापदोषो बोध्य
 अत्र व्याप्यरूपात्तत्त्वाध्यके व्याकाशादिहेताव व्याप्यभावादाहसध्वेनाविति त्रिमुद्रेतावितितदर्थः नमुसाध्य
 वद्विभोयः साध्याभाववानुसर्षसाध्याभाववत्तदवैपर्यसाध्यवत्तत्त्वात्तत्त्वस्यैव सम्यक्त्वात्तत्तत्
 तथाच प्रामाण्यापोहानसंगत्या व्याप्तिरूपनिरूपणमिति भावः

व
 निष्ठसमा
 शब्द

व्यर्थ

३२

प्रतियोगिताक

48

वृत्तिरित्येन समं साध्य वद्विन्न स्यात् न च या विवक्षित साध्याभावकतास्य ममे वनादात्तेन तस्याच्च यन्निवेद
 न्न वैयर्थ्ये मिति का च्यं या विसाध्य वद्विन्न तात्को मो ज्ञतु वयः सं वंधीत द वृत्तित्वे स्यैव सम्पत्तये साध्या भा
 वपद व्यर्थताध्नो आदत्त सप्तमी समा सं समस्य व्याचक्षे साध्य वद्विन्नेति साध्य वद्विन्नं स्पष्ट ताव न च
 या घया सन्निवेशे न वैयर्थ्ये साध्याभावे साध्य वद्विन्न वृत्तित्वे विशेष्यतां च व्याप्य वृत्ति साध्यक सं
 ग्रहार्थमेवेत्याशयः साध्य वद्विन्न वृत्ति द्रव्यात्वादिमति धूमा देः सत्त्वादव्याप्ति संभवात् स्यादतः साध्या
 भावेति न च कपिसंयोगित्वादि स्यादेष्टं ग्रहार्थमपि करणभेदेनाभावभेदमाप्तिर्ये तल ह्युगामि दं
 कार्यं ता च साध्य वद्विन्नेषोऽभावस्तद्वद वृत्तित्वमि ० त्वस्यैव सम्पत्तये साध्यपद व्यर्थमिति वा यो प्र
 तियोगिता संसर्गा साध्यापत्ते नैव साध्याभावस्य प्रवेशो न त्वभावस्य स्या पीति न द्वेष्ट्यं शंका न व कारा
 त्वावस्तुतः त्वप्रतियोगिता वच्छेदक संबंधे न साध्य वद्विन्ने व तैने पः साध्यता वच्छेदक संबंधे न साध्यापोऽभा
 वस्तद्वद वृत्तित्वमर्थस्तथा च साध्यता वच्छेदक संबंधे न साध्यापत्तौ क त्वस्य साध्य पदस्यानुक्तौ सि

राम०

४८

ति योगितावच्छेदकीभूतसमगायादिसंबंधे नव त्वादिमत्रो अन्त्यास्मिन्वर्गतादौ वर्तते यैः समगायाद्यव
 श्चिन्नवक्त्राद्यभावस्तदतिधूमादेः सत्त्वाद्यास्त्रिःस्यादतस्तदुपात्तमिति नव्याः। केचित्तु पापवृत्तिवत्त्वा
 यवृत्तिवत्त्वादि विरुद्धधर्माणां सात्त्विकयोगाद्यभावस्यैव रूपगुणास्यधिकरणभावेदेन भेदेन ननु गगनाद्यभा
 वस्यापि मानाभावात्। तथा वसाध्यवद्विन्नवृत्तिगगनाद्यभाववतिधूमादेः सत्त्वादध्याप्तिरतः साध्यपद
 पित्याहुस्तन्मंदं गुणगगनाद्यभावे गुणात्वादिसात्त्विकधिकरणयं ननु द्वयै गगनाभावेन शास्त्रमित्यादि
 प्रतीत्या गगनाद्यभावस्यापि गुणात्वादिसात्त्विकधिकरणयत्तदभावयोर्विरुद्धधर्मयोः संभवादिति हि
 नवचरत्त्वघटकाशसंयोगान्यतराचारश्चिन्नाभाववा नृगगनत्वादिसंज्ञायाः। साध्यवद्विन्नेघटेव
 त्वमानस्य गगनसंयोगात्त्वकसाध्याभावस्याधिकरणगगनत्वहेतोः सत्त्वादितीत्यर्थः। अभावेत्यादिरि
 कतामतएवैतैः सात्त्विकगगनादिति भावः। अत्र त्वद्विन्नवृत्तिरयं निष्ठसंयोगाभावतो मित्रत्वं इत्यर्थः। मानाभा
 वादिति तथा च न्याय्या यवृत्तिवत्त्वात् कसं धेतावयापि रिति भावः। अस्यापे रिति न च साध्यवत्त्वमिति
 योगितायो न्याभावस्यैव त्वावधिवा दसंभवरूपं सुसुचितो न्यायि रिति गोचरं वद्विमात्रगुणादि

वा भा ४

५१

प

राम०

४२

त्यत्र अत्र प्रतिगगनादिहेतोर्लक्षणासंभवात्तस्यापि सदेनुतायास्त्रयं वक्ष्यामाणा ल्यादिति माकसौध
 पदस्य सिद्धि कमेतल्लक्षिते पवनकान्तल्लक्ष्यवच्छिन्ना यो भाव सामानाधिकरसाप्यस्य पर्यवतिताये
 स्पष्टये पयि कीर्तयित्वा दावे वलं भवार्हे धवनी दयि कीर्तयित्वा दावे व्याप्ति कथनमित्यपि वदन्ति। सक
 लस्य साध्य प्रति योगिकभावस्याधिकरसा कसरा प्रसिध्या यमिचारिण्यति व्याप्ति वारसाप्यपादे साध्याभा
 वस्य विशेषणं सा कल्प्येत्तद्व्यक्तिमानन्तमादित्यादिसदेता वया तिस्र जायित तद्विषय हावृत्तौ वच्छि
 न्नाभा वन्नपस्यत तत्संज्ञा वृत्तित्वा वच्छिन्नाभा वन्नपस्य वा साध्य प्रयोगि का भावस्तु मस्याधिकरसा
 प्रसिद्धे त आह सा कल्प्ये साध्याभा ववतीति तथा च सा कल्प्ये तत्साध्याभावे विशेषणमनो नाप्रसिद्धि
 विति भावः। न चेवमयि साध्याभाववन्निखिलोत्तर्गते महा नसादौ वर्तमानस्याभावस्य प्रति योगित्वं धृ
 मादौ नास्तीत्यव्याप्तिना दवस्थामत आह साध्ये वेति तथा च सप्तो महा नसादिर्न सकलसा ध्यस्याभा
 ववानित्यदोषः। प्रो वस्तु यमिचारिण्यति व्याप्ति वारसाप्ये साध्याभाववन्निपावत्तति शेषोदते

५ योगि

स्याभावस्य

एवसाध्योपावत्त्वमयापि वारकतया सार्धकं भवत्यतः साध्याभाववत्येव साकल्ये प्राकृत्योत्पत्ति साकल्यमि
 त्वादिनेत्युक्तारयं तिनन्मदं॥ साध्याभाववत्ति साकल्यानुक्तोक्तवत्ति साध्यापि वारकतयेव साधे साकल्ये वि
 शेष साध्य प्रथमः सार्धक्य संभवाद न्ययाग गनभृतिजातिमान् इत्यत्यादि साधेय दत्तादित्त सागत तत्सा
 ध्यक्य तय भाव दुगादि निष्ठा भाव प्रतियोगिनि इत्यन्वादावति प्रसंगादि सिध्येयं ननु साध्य वत्यपि द्वि साध
 वत्ति च प्रतित्ता कस्य सक्रमाध्य प्रतियोगिका भावस्य सत्त्वाद संभवः किं व स कल पदोत्तर ना स्मात् सकल सा
 ध्य प्रतियोगिका भाववतोऽनुपस्थापनात्तेन समं सकलय दस्य कर्मधार पोष्य उपपन्न इत्यतः साध्याभावे वै
 त्तिन यावत् साध्याभाववत्येव साकल्यं देयं ननु साधेयीति भावः साध्याभाववत्ति साकल्य प्रवोत्तनमाह ते
 नेति विज्ञेय कदेशः कश्चिदि यद् साध्या निष्ठ साकल्यस्य साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नस्य वास्ति या नाधिक
 रार्थ्य भावस्योचितवद्वायाः कलमाह ना नेति एकव्यक्ति साध्या केसकल साध्या तावत्प्यापिरग्रेस्यास्य
 तोयाशयेन नानेतेत्युक्तं अथाप्यवच्छिन्न विमोक्ति तत्त्वादि साध्यादिसर्पः यद्यप्यग्रे हेतु भाव स्यापि प्र

50

सा ३

त्रियोगिवैयधिकराणावाक्ये न स्येव निवेशः करणीय इत्यव्याप्यवृत्तिहेतुवैयव्याप्तिः संभवति न चापि यथा
 तन्मूलस्यापि न तत्राव्याप्तिरस्यावेदयितुं व्याप्यवृत्तिहेतुत्वापि कारिणीति तत् दृष्टत्वात् न कपिसंयोगा
 दित्यादावित्यर्थः। अभावद्वयप्रतिपाद्या भावेहेतुभावे चेत्यर्थः। अत्र च व्याभावे प्रतियोगिवैयधिकराण्यं
 साधनाद्यदकसंबंधेन प्रतियोगिनो यदनाधिकराण्यं न दृष्टित्वेन न धूमाद्यभाववतो व्यप्यवृत्तिं जादेः कालिका
 दिसंबंधेन धूमादिमत्वेपि नातिव्याप्तिहेतुभावे प्रतियोगिवैयधिकराण्यं न प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधे
 न प्रतियोग्यनधिकराण्यदिते वाच्येन नाप्यन्तात्मात्मा नादित्यादौ साध्याभाववतो घटादेर्विषयतया हेतु
 भावप्रतियोगिमत्वेपि नातिव्याप्तिहेतुभावे अतिरिक्तमिदं अधिकराण्यमेदेनाभावमेदमात्रं व्यप्यवृत्तानुप्रतियोग्यन
 अधिकराण्यवृत्तिविशिष्टसकलसाध्याभावधिकराण्यमहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नं प्रतियोग्यनाधि
 करणावृत्तिविशिष्टहेतुभावेत्यावच्छिन्नधिकराणाकृत्यत्र तस्य तात्पर्यहेतुभावेति त्वपि नासंभवात् राम
 भावसंग्रहस्तो न विशिष्टसकलसाध्याभावेतित्यादौ नातिव्याप्तिः। यद्यपि साध्याभावो यो यो क्रमानुरोधोक्तुमुचितं ५

पा ५

अपिशदादेवहेत्वभावस्यलानसंभवात्तथापित्रप्रतियोगित्वं चेत्प्रेतनननूपदेनानिर्दिष्टहेत्वभाव
परा मर्शा संस्रवादे (वभावप्रतियोगित्वं चेष्टामेष्टाने व ~~म~~ गौरवादि स्थि अमिधानं प्रति यो गिता व छेद
कावच्छिन्नप्रतियोगिनिप्रतियोगियदं प्रतियोगिता व छेदकता घटकसंवेधेना व छेदकस्य वैशिष्ट्यभावात्
ते नद्रदादौ कालिकादि संवेधेन धूत्वा घ व छिन्नस्य काष्ठादेः संयोगसंवेधे नसत्वे पि ना व्याप्तिः तस्य प्रतियो
गित्वं हेत्वभावप्रतियोगित्वं हेतुता व छेदकस्येति हेतुता व छेदकसंवेधेने स्य विबोधतेनात्मनि नंद्य
त्वादित्यादौ साध्याभाववत्यात्मनि वर्तमानस्य प्रतियोगिता व छेदकसंवेधेन प्रतियोगित्वं धि करणास्यका
लिकसंवेधावच्छिन्नद्रव्यत्वाभावस्य प्रतियोगित्वोपेद्रव्यत्वस्य नातिव्याप्तिः ननु हेतुता व छेदकसंवे
धेन प्रतियोगि वैयर्थिकरूपोत्पेर्वंति व्याप्तिरसंभवादे ~~संवेधे~~ हेतुता व छेदकसंवेधेन प्रतियो
गित्वविवक्षा ज्यैतिगाथीतया सति निर्धूमत्वानुनिर्वहित्वा दौ निर्वहित्वमदमादाये वलस्य संप्रवे
निर्धूमत्वमपि त्याघुत्तयं च वस्तुमाणा त्वस्य तत्र प्रतापलो रिति व्यर्थं हेत्वभावे प्रतियोगिता व छेद

आप्य२ दित्या२

51

कावच्छिन्नवैयर्थिकारणविवक्षायां फलमाहनेन इत्यत्यादाविति अन्यथासाध्याभाववति गुरुणादौ वि
 क्षिप्तसत्ताभावस्य सत्तात्रयप्रतियोगिसमानाधिकारत्वादप्याप्तिरेव स्यादिति भावः । अत्र द्रव्यत्वस्य
 साधुतायां सकलसाध्याप्रसिद्ध्या व्याप्तेरुक्तविवक्षयाप्यप्रतीकारादादि पदं तेन गुरुणावत्त्वादिसा
 धुस्योपग्रहः । द्रव्येतरां भवेत्तन्मात्रेण प्रकृते द्रव्यावेति तिष्ठेयं । हेतवश्चेदकावच्छिन्नप्रतियोगित्वावि वक्ष्य
 याः फलमाहनेन वेत्तिसत्तादाविति द्रव्यत्वादौ साध्यादय उवर्तते । पत्रैकव्यक्तिकमिति तया च द्रव्यं पृथि
 वीत्यादियादावप्याप्तिं सकलसाध्याप्रसिद्धेरित्यर्थः । नाचि तोषात्वरसात्साध्यमानान्याभावस्यैव निवे
 शितत्वात् साध्ये सा कल्पेन देवैर्मेवेत्यत आह विषयो वेति । तथा वपत्रैकव्यक्तिरेव साध्याभाववती
 तत्रागतावृत्तिधर्मवान् गगनान्यत्यादि स्यादावप्याप्तिः साध्याभाववतः सा कल्याप्रसिद्धेरित्यर्थः । न
 नु साध्यादिभेदेन व्याप्तेर्भेदाद्यत्रैकव्यक्तिक एव विपर्यस्तत्र तल्लक्षणो साध्याभाववति सा कल्प्य विशेषणं
 न देयं भूतो दोषांतरमाह निर्वृत्त्याप्य इति निर्वृत्तस्य साध्यात्वे पत्रैकव्यक्तिकमित्यनेनैव गतार्थात्साध्या

उ

रामः

५९

मशेषवत्सकल्यं निवेद्य

त्य

दतो व्याप्यपर्वतं निर्धूमत्वे व्याप्यस्यापि त्रेहादेः स्नेहत्वादिना साध्यत्वे न व
 दसं ग्रहो न दोषा ये तेन उक्तं तत्वेन साध्य इति निर्धूमत्वे व्याप्यत्वेन साध्यत्वार्थः । प्रये क मिति हेतु भा वस्य
 म्ह न सी या दिव हेः साध्या भावत्स कत्वां न र्गत यदेता घट्ट शि त्वा द व्याप्ति रिति भावः । निरुक्त प्रतियोगि
 वैयधिकरण्यावच्छिन्न साध्या भाव व्याप कता व छेद कं निरुक्त प्रतियोगि चैय धिक्तरायावच्छिन्न यद्म
 वच्छिन्ना भावत्वेन दुर्म वत्वे व्याप्तिरित्युक्तौ तु नेष दोष इति ध्येयां ननु साध्यवत्प्रतियोगिका न्यत्वे स्य धर्मा
 दि मति सत्त्वाद व्याप्तिरत आह च त्रेति । तथा वसा ध्यावत्पदेन वि रे क्त न दृग्गो य स्यापितस्य विशिष्ट साध्या
 वत्त्वावच्छिन्न प्रतियोगिता कस्या न्य यदा र्थे कदेशे अन्यत्वेता दा तेन नाथ साध्यवति च साध्यवत्त्वावच्छि
 न्नमे दा सत्त्वा व्याप्तिः गुरु धर्मस्या व छेद कत्वा यग मा च द्रव्यं पृथिवीत्वा दित्यादौ द्रव्यत्वेन विशि
 ष्ट द्रव्यात्त्वावच्छिन्नमे दा प्रसिध्या ना व्याप्तिरिति भावः । धर्म विशिष्ट गो ध क य द स म भित्या कृते ना न्या
 दियदेतो यस्यापितेः न्यत्वा दित दुर्म वच्छिन्न प्रतियोगिता कत्व प्र कारे नौ वता दा तेना वयो न तर्क मा अप प्र

भा

साध्यावच्छिन्न

52

लेख

अथ च इत्येवमन्यत् इत्याद्यप्रयोगादाय निष्ठप्रतियोगिता कतेन भेदेन्यादिना न बोध्यते तदनुनिधर्मस्यैवानुयोगिता वदते
 एकत्वात् तत्र वदते घटान्यदस्य स्यवारणसंभवात् नहीत्यद्वयस्य धर्मिता वदते एकत्वव्यपत्ता नुधावनविनिमंभ्यः
 नियोगिकत्वेनेत्यत्र युस्यत्रोपमागमाह नही नितयावता दृशयुत्यत्यस्वीकारे नीलघटे घटप्रतियो
 गिकभेदसत्त्वात् नीलघटे घटान्यदस्य विषयवहारः स्यादिति भावः। नीलो घटे घटान्यत्वेव सम्यक् कृपाठः
 तथैव प्रकृतोपयोगित्वसंगते घटादन्यदतिपादस्तु साध्यवदन्त्यैत्रयं च मोसमौतेलुप्रविभक्तिस्मादि
 तप्रतियोगिप्रकृत्युत्पत्ता वच्छेदका वच्छिन्नत्वस्य संसर्गमर्थादयाभा नमाह्यकथंचित्संगमनीयघ
 टं यतो न द्रव्यादौ घटयदं मुख्यार्थमेव ननु प्रकृतवपठत्वा वच्छिन्नप्रतियोगिता कपरं निपातानि निरुक्त
 स्थलरुचना मार्ययोर्भेदात् यस्य व्युत्पन्नतया ननु पस्याप्यनेदेयठत्वा वच्छिन्नप्रतियोगिता कर्त्तृसंभ
 मंशौ वपठत्वा च यसं भवात्। यदत्वा वच्छिन्नप्रतियोगिता कर्त्तुं नैव पठत्वं मवच्छिन्नताप्रतियोगित्वा
 येति चित्तयमेव विशेष्यविशेषणभावाय त्रैसंस्पर्शो ननु वस्तुगत्या पठत्वा वच्छिन्नं पप्रतियोगित्वं
 तन्मात्रं घटेनेत्यत्र परत्वा वच्छिन्नत्वस्याप्यनुभवसिद्धत्वात्। अन्यथा प्रतियोगिता व्यन्तिभिरेव न
 दिशि क्वचुश्चुपयत्नोपठत्वा देस्त्रदवच्छेदकत्वमेव नस्यानाभावात् अतएव केवलात्वात् नपि

तत्र

रामः
५२

प्र. न. यं (२)

ला ३

त्या ३

मि ४

अथेवाहिर्नास्तीत्यत्र वक्षित्वेन द व छेद्वा कौचं प्रतियोगित्वं व संसर्ग मर्यादा पातत इति स्वयमप्युक्तं इत्य
मेव च प्रमेयं नास्ति कुंबुत्रीवादिमात्रास्तीत्यादि शाब्दबोधानां संसर्गकोटावेत प्रतियोगिताया प्रमेयत्वा
यवच्छिन्नो वगाहितया भ्रमत्वे संसर्गप्रकाशाभावाविशेषा विशेषाभावे स्पे व भ्रमत्वे दिघटकोतश्च न्य
यासु नृयसंबंधेन प्रमेयत्वा यवच्छिन्नप्रतियोगित्वस्यास्तीकृतया असंबन्धतत्संबंधेन प्रमेयस्याभावधर्मि
राय त्रयासंभवे न भ्रमत्वा नु पयत्नेः स उपगमेनोपयसतः संसर्ग मर्यादाया भावस्यानंगीकारात् कुंसे न
पटत्वा यवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन बाभावे प्रमेयस्य सत्त्वेन ता दशसंबंधेन भ्रमत्वस्य वक्तु मशक्यत्वा
तु यटत्वादि विपितान त छेदकतया तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन प्रमेयत्वादि विशिष्टस्यात्र ये निराकां
हत्वा व अ न्यथा घटवत्यमि घटो नास्तीत्यादिः प्रमाणात्वा पत्तेस्तत्र घटत्वा यवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन
घटविशिष्टस्य घटविशेषाभावस्य तत्र सत्त्वात् एतेन सत्ता समवायि न्यमिगुणा दो विशिष्ट सत्तात्वा यवच्छि
न्नस्य समवाये नासत्त्ववत्पुटत्वा यवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधे प्रमेयत्वा यवच्छिन्नस्वास्त्यमनः प्रमेयना

पटत्वा यवच्छिन्नवतोपि घटो भावस्य न तादृशसंबंधोत्पत्तिः
An eGangotri Initiative

53

स्त्रीत्यादौ घटत्वाद्यवच्छिन्नसमवायिनामत्ववत्तद्वत्त्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधे प्रमेयत्वो प्रतियो
 गित्वसंबंधेन प्रमेयत्वावच्छिन्नस्यैवाभावांशे भ्रमत्वमित्यदि प्रत्युक्तं घटत्वादेरनुयिता नवछेदकतया तदवच्छि
 न्नप्रतियोगितासंबंधेन प्रमेयत्वविशिष्टस्यानुयित्याकां हतयामाशा शब्दस्यासंभवादिति धोषो नीलोद्यो
 नास्तीत्यादौ तु नीलघटत्वस्यानुयितावच्छेदकत्वेतादृशवर्मावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव संसर्गो न तु नीलत्वा
 दिप्रत्येकावच्छिन्नप्रतियोगित्वं नीलघटस्य कीतघटस्य बाधिकरतो तादृशप्रयोगानापत्तेः नीलोपलक्षितस्य
 घटत्वमात्रस्यानुयितावच्छेदकत्वे तु घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वमेव तथा। संयोगे न घटो नास्तीत्यादौ तु
 तृतीयादिभक्तेर्नावच्छिन्नत्वमर्थः। संसर्गभूतप्रतियोगितायां तदवच्छिन्नसंभवात्। किंत्ववच्छिन्नप्रतियोगिता
 कत्वं प्रतियोगित्वमात्रं वा अवच्छिन्नत्वसंसर्गासंयोगादेस्तत्रावच्छिन्नपादेव विशिष्टत्वाभिसंभवात् न चैवं
 संयोगेन घटाभावस्यैव समवायेनैव विशिष्टद्रव्यत्वाभावतया समवायेन कपाले घटो नास्तीति व्य
 वहारपक्षितृतीयांतसमभियाहारस्य नेतृयस्याप्यप्रतियोगित्वस्यैव संसर्गात्वात्पुन्यत्रत्वात्समवा

 राम
 ५३

यावच्छिन्नघटप्रतियोगिताकाभावस्यचकपालेविरहीतश्चस्त्वैवाघटत्वावच्छिन्नत्वस्येवसंयोगादिसंवेधाना
 वच्छिन्नत्वस्यापिप्रतियोगित्वांशेसंसर्गमर्पादयैवभानंतृतीयांतसमाप्तिर्याहारस्यनियत्यकत्वाच्चनातिप्र
 संगः घटाधिकरणाभूतत्वमित्यादौकुनहरापाअधिकरणापदमेवघटाधिकरणार्थकंघटपदंतुतात्पर्य
 ग्राहकंअन्यथानाधिकरणापदेनाधिकरणासामान्यमित्राद्यौतौभूतत्वेतस्यवाधःस्यान्नवधूटावित्त्ये
 वाधिकरणास्यभेदस्तत्रनञाबोधनीयः।समासोसंसर्गतनभामुत्ररपदार्थमात्रवृत्तित्वव्युत्पत्तैःअन्य
 थानीतौघटोघटइत्यादौनीलघटान्यस्यघटत्वंनीलाप्रमेयःपटइत्यादौचनीलप्रमेयान्यस्यघट
 त्वंप्रमीयेतवस्तुतःसंश्लेषकपदस्यहेतुत्वमितिचेविज्ञानप्रतियोगितानवच्छेदकंघटानधिकरणामित्यादौ
 यद्यद्यत्तितस्यैवाधिकरणादेर्नदोभास्ततैरतिपरमार्थयोतैःशंसोनास्तीत्यादिशब्दबोधस्तन्नशब्दवत्त्वाव
 वच्छिन्नताप्रतियोगित्वमवगाहते।तन्मात्रस्यावृत्तिताभवच्छेदकत्वात्।शंसवत्तया निश्चितेधर्मिण्यप
 वितादशप्रयोगात्।परंतुमीतशंसत्वावच्छिन्नप्रतियोगितात्वेनसंसर्गमर्पादपाप्रतियोगित्वमवगाह

अन्यत्रविपदतत्पुरुषानुपगमेविघटस्यनाधिकरणत्वमितिचेविज्ञानावच्छेदकमित्यादिहिस्यविपदतत्पुरुषेणविशिष्टताभ

54

२२

तीरु

का

तेनर्त्रादिपदानां यद्गुणविशिष्टवैशिष्ट्या जगत्स्वोपस्थाप्याभावधर्मि च यवोधजनकत्वं नर्द्रमा वच्छिन्न
 प्रतियोगितात्वेन प्रति यो गिता संसर्गं गोचजनकत्वव्युत्पत्तयेऽप्यंस्तविशेषो यद्यदोना स्तीत्यादिशाहे
 सांमर्गिकी प्रतियोगित्वावगाहिता प्रसिद्धे न घटत्वा घटवच्छिन्नप्रतियोगित्वेनैव निरूपितापीतः शंखो ना ता
 स्तीत्यादौ लुपीत शंखत्वा वच्छिन्नप्रतियोगित्वेना प्रसिद्धे नैवेत्यादि कंरुतरमुह नीयं साध्या सामाना
 धि करणपदस्य साध्या वद्विन्न रत्नित्वा र्थकत्वे साध्य वैयधिकरणयेत्यादि द्वितीयान्न त्रगो न यौ न रत्न
 पत्तिरतो ज्यावक्षे साध्यमसमानाधिकरणं यस्येतितलमिति परेणा च यं वद्वि मा नस्यैव व्याधिकरणा
 तत्तद्द्रुमा सामानाधिकरणा त्वद्वि मा नद्रुमादित्यादावव्याप्तेराह पदधिकरणोति य दसि का राम न धि क
 रणं य स्येति व्युत्पत्त्यापस्याधिकरणं साध्या नधिकरणं तत्त्वमित्यर्थः तत्तद्द्रुमाधिकरणं तत्तत्तद्वि सा मा
 ध्या नधिकरणमनोर्नत्या प्रि विनिभा वः ननु घटादित्त्वरूप यद्यत्पधिकरणं साध्या भूतद्रुमा घनधि
 करणं तच्च त्रित्वानाधिकरणत्वं व द्वादेरप्यतोऽकमवान्वद्वेति त्यादावतिव्याप्तिर्यद्यच्छुधिकरणं साध्या न

ता

रामः
५६

स्त

जा० ३

निर्द्रव्यावाधनिर्द्रव्यकगुणार्णदिष्टातिवस्यतोशिखसत्तापांसत्वादित्यत आह साध्यनिष्ठेति धर्मानिष्ठाधेर्त्तन्निर्द्रव्ये
 जलादौ वस्त्राद्यधिकरणात्वाभावस्य बाध्यमिवापिनापतिव्याप्तिरतो व्यापकत्वे तु प्रतिमो गि वेयधिकरणा
 घटितमेव ग्राह्यते न संयोगे न वद्भूधिकरणात् स्याद्याप्यवृत्तिनयानदभीवस्यत प्रायः ५ वृत्तिव्येपि नातिव्या
 प्तिः ॥ वद्भूधिकरणात्वागानोभयावाधवाच्छिन्नाभावस्य धूमनिष्ठाधे यत्नानिर्द्रव्यकव्यापकत्वादतिव्याप्तिरत
 सामान्यपदं तथा च हेतुताघटकसंबंधध्विने यद्भूमौ वच्छिन्नौधिकरणात् सामान्याभावत्वे न साध्यनिष्ठाधे य
 त्वानिर्द्रव्यकधिकरणात् व्यापकत्वेन दूमेवत्वमर्थस्तेन वद्भूतनधिकरणात् जलादौकादि संबधे न धूमाधिकरणा
 तायाः सत्वेपि नाप्यपिर्नवावत्सर्पिर्गतात्वाभावस्यापि प्रमेयत्वादिर्न धूमानं चिकरणात् व्यापकत्वे य
 नित्यापि न च हेतुतावच्छेदकसंबधेन यद्भूमौ वच्छिन्नाभावत्वेन तादृशाधिकरणात् व्यापकत्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे
 धिकरणात्वीभी तद्वर्पतैप्रवेशो व्यर्थ इति राध्यं ॥ वृत्त्यनियामकसंबधेन हेतुतायाया मव्याप्तिप्रसंगात्तादृशसंब
 धा वच्छिन्नप्रतिमो गित्वा प्रसिद्धेरत्वा कंतुतादृशसंबधेन यद्भूते तु संबधित्वेन स्यात्तत्र मसंबधे विच्छिन्नाभाव
 प्रादायलक्षणा संभवात् ॥ किंचाधिकरणात्वा प्रवेशो व ह्यो ॥ देः साध्यैत्वे संयोगादि संबधे नापि तूपादिह

धिकरणध

दिक

साम०

५५

साध्यविषय
दि३

५२

56

वि ३ तस्य ३

कस्यविदपि वक्ति यत्कैर्नाधिकसाधुत्वविरेहेपिनवक्रिसाध्यकधुमाद्यसंग्रहः सर्वत्रकेवलान्वयि
 नित। द्वित्रेव॥ सार्वभौमस्यमतमुत्पाययति। केचिदिमोहेत्वधिकरणाइतिसंग्रहोऽवच्छिन्नत्वे सार्वसाध्यवद
 तित्वाभावेऽचितंतेनैवेति। हेतुतावच्छेदकसंबंधेनैवेत्येवमसाध्यवद्वित्वेनसहस्रवचःसाध्यवत्त्वमपि येनसंब
 धेनयेनरूपेणासाध्यतातत्संबंधेनतदुपायवच्छिन्नवत्त्वं बोध्यं। तेनसंवायेनवद्रेः साध्यत्वेधूमेविशिष्टसाध्यकेसत्ता
 दोनासित्यादि। नतदधिकरणामित्रत्वमितिनदत्येताभावेत्तो नौद्रयंसत्तादित्यादावतिव्याप्तिः। गुणावच्छेदस्य
 यद्वृत्तित्वाभावस्येवद्रव्यावच्छेदेनसत्तायामभावसत्तादतोमित्रयर्थेनानुसरणार्थेदत्तनाव्याप्यवृत्तिरिति
 व्याप्यवृत्तित्वेनुतादशाभाववतीयावतीव्यक्तिरद्वैतवत्त्वंवक्तव्यमितिभावः। हेतुतावच्छेदकसंबंधेनहेत्वधिक
 रणाइत्यस्यस्यफलमाहत्वावयवेसंयोगेनैवेति। अवृत्तावयिनस्तद्विषयकपावतादशसंबंधेनहेत्वधिकरणा
 (योप्रवेशोस्वाययवावच्छेदेनसमस्यावक्रियमत्संमुक्तात्वाभावेत्ताद्विक्रिमावृद्धमादित्यादाव्याप्तिः स्यात्। नपुनरसं
 भवोवाच्यंलेपत्वादित्यादावैवेत्तल्लगासंभवादितिभावः। अत्रचोत्तरिकालावादित्रेघटेपृथिवीवैतूपवद्वृत्ति
 त्वित्वेनेत्यादिप्रतीत्यादिबीजादौरूपवद्वित्वाभावाभ्युपगमेहेत्वधिकानित्येववच्छेदकत्वंनिरवच्छिन्नं
 कस्यनिष्ठ

त२
 सत्त्व
 व५
 व३ व३
 गमः
 ५६

घटाद्यवच्छेदेन

स्तान्तेन रूपवाच्ये चोत्पादित्यादौ नाप्याप्रि^त घटनिष्ठावच्छेदकत्वस्योत्पत्तिरालेना वच्छेदादि निधोयं।
 तेनैवेत्यस्य फलमाह वद्वि मतिवसम वायेनेति हेतुता वच्छेदकसं बंधेन साध्यवच्छेदनिष्ठावच्छेदकत्वस्योत्पत्तिरालेना वच्छेदादि निधोयं।
 छेद्यसाध्यवद्वि त्वसा मा-या भावेन प्रवेश्यः साधनाधिकरणा वच्छेद्यतादशाभावस्याप्रसिद्धेः किंतु यत्किंचित् संबंधेन साध्यवद्वि त्वस्या भावं प्रवेशनीयत्वा च हेतुवधिकरणापर्वता वच्छेदे न धूमादौ तद्वि मत्त समवेतत्वा बंधभास
 त्वादसंभवस्व स्यात्। यदि तेनैव संबंधेन साध्यवद्वित्वप्रवेशो न स्यादिति भावः। ननु हेतुवधिकरणा^{वच्छेद} वच्छेद
 यत्त्वविशिष्टस्य साध्यवच्छेदनिष्ठाभाय स्याधिकरणाप्रसिद्ध्यात् तद्गामिदमसंभवितादौ न दधिकरणास्यो वत
 त्रिषु धर्मावच्छेद^{द्वि} नैर्यगजन जलादौ वद्वि मत्त संयुक्तो भावस्य धूमवत्पर्वताद्यनवच्छेद्यात्वादत आहता
 दशाभावस्येति हेतुवधिकरणा वच्छेद्यसाध्यवद्वित्वभावाच्चेत्यर्थः। संबंधांतरेण हेतुता वच्छेदकान्य
 संबंधेन तथा च हेतुमत्पर्वता वच्छेद^{वच्छेद} यत्त्वविशिष्टस्य द्वांसंयुक्तत्वाभावात् साधिकरणात्वं पर्व
 त रूप्यादावेव प्रसिद्धमिति भावः। यद्यपि नूपादौ वद्वि मत्त संयुक्तत्वाभावस्य व्याप्यत्वात्तिवा तत्र पर्वता

६२

६३

६४

६५

६६

६७

57

हेतुतावच्छेद
संबन्धेन

दिक् नावच्छेदं कं भावाभावयोरेकत्रवृत्त्यर्थमेवावच्छेदकमेव स्वीकारादप्रसिद्धितादवस्थानाच्च महानसादि
 संयुक्ते कालिकादिसंबन्धेन पर्यंत निष्ठघातौ वक्रिमसंयुक्तत्वाभावस्य पर्यंतवच्छेद्यत्वप्रसिद्ध्या न दो
 षश्चेति वाच्यं इत्यमपि एतद्रूपवान् एतदसादित्यादौ तत्र साधिका रणावच्छेदेन तद्रूपवत्त्वमवेतत्वा भावस्या
 प्रसिद्धिर्देहत्वात् तथापि पर्यंतवच्छेदेन तदीयद्रूपे न वक्रिमत्संयुक्तत्वमित्यादि प्रतीत्या व्याप्यवृत्तेरवच्छेद
 कत्वे स्वीकारादित्यमाभिधानं साध्यवद्वन्निष्ठाभावविशिष्टस्य यस्याधिकरणो हेत्वधिकरणो तदन्यत्वे क
 यं यथा तत्पर्यंतया व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वासत्वेपि साध्यं हत्तिवत्त्वाभावाविशिष्टस्य तस्याधिकरणत्वमादा
 ये कलहसंगतिः ननु वस्तुगत्याय साध्यवद्वन्निष्ठाभावविशिष्टस्य दधिकरणत्वं हेतुमतस्तदन्यत्वे कौ
 वक्रिमानुधूमादित्यादवत्त्वात्तिः स्यावयवावच्छेदेन वक्रिमत्संयुक्तत्वाभाववर्तमानस्याधिकरणताया
 साधनवत्पर्यंतवच्छेदो सत्वात् साध्यवद्वन्निष्ठाभावविशिष्टस्य दधिकरणत्वं हेतुमतस्तदन्य
 त्वोक्तौ तु वक्रिमानुधूमादिदेवाद्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ सर्वत्रैवा संभवः साध्यवदयुक्तत्वादि विशिष्टतद्रूपादि

५३

त४

रामः

५७

सं

वा ४

वा ३

वा ३

तद ३

व्यक्तित्वस्य गुरुतया तद्विनाधिकरणाभावाद्भव
 रूपकतावच्छेदकत्वं कल्पनादिनिवाच्यं सार्वभौमानामने प्रतिपत्तिताया इव अधिकरणाभावात् अयिगुरुधर्मावच्छे
 धलोयगमात्रा अथवा समवेतत्वादिमये रूपसत्तेनाधेत समवेतत्वस्य गुरुतया साध्यं ह्यत्रिवावच्छिन्नप्रतियो
 गिताकाभावाप्रमिद्या सत्ता न इव त्वादितादावव्याप्तिप्रसङ्गात् ननु साध्यमानाधिकरणत्वं तन्नतदभाववत्ये
 मतोद्रव्यं स्वत्वादित्यादौ व्यभिचारिण्यतिव्याप्तिप्रसङ्गादित् आह व्यभिचारिरास्त्विति तादृशीति हेतुघटक
 संबंधेन हेतुमतीत्यर्थः तादृशाभाववत्वं साध्यं ह्यत्रिवाभाववत्वं अत्रैवानुभवं प्रमाणापत्तिस्तत्राप्यपित्वा
 दि एव सत्तायामपि द्रव्यत्वं सामानाधिकरण्यविरहे विशिष्टसत्त्वं त्रिविशिष्टं शब्दं यत्वे प्रतिपाद्यते
 वित्यर्थः यथा अनेगुरुधर्माण्यत्वे विशिष्टायां सत्तायाकावव्याप्ताशंकाकामुत्तरं यथैर्न निराहारादसंगत्या
 पत्तिः अतिरिक्तत्वं दिवितं यावगुरात्त्वादिकं न हेतुविकरणा अतो नाप्याप्ति उभयपक्षमपि एकविशिष्टा
 परत्वं नेवतत्वातिरिक्तमेव सत्तस्य शोबानुभूतत्वं तैर्त्वे भयमादित्यादावव्याप्तिरिति भावः यद्यपि हेतुतावच्छे

58

छेदकविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन इत्युक्त्वा अपि विशिष्टसत्त्वादिहेतौ न न्यायिः न च धर्माधिकरणा महान साव
 छेदेन यवती यादिधूमे वृद्धि मत्ते युक्तत्वाभावस्य चालनीत्याये न सत्त्वाभावात् न्यायि महान सादावधिकालिका दि
 सं वंने न यवती यधुमाद्यधिकरणात्वात् तत्र साध्य वद्धित्वा भव वत्ताया मवच्छेदकत्वादिति वाच्यं । स्वावच्छिन्ना धिक
 रणावच्छेदसाध्यवद्धित्वाभाववद्वृत्तिधर्मवत्त्वमिति फलितार्थस्य तत्र धूमत्वधर्ममादीपैयधुमादीनस्ते रासं
 भवेन धूमत्वस्य हेतुता न वच्छेदकत्वे विद्वत्समावा न यापि विशिष्टस्यातिरिक्तत्वात् तत्र वा व्याप्ति गारणा संभवे
 हेतुता वच्छेदकाधिकरणाप्रवेशागौरवमसंभवो वा विशिष्ट निरूपकाधिकरणात्वा प्रसिद्धेरे वंधमत्वादेर्वा य
 तान वच्छेदकत्वे ताद्रूप्येण कपायां हेतो रूपन्यासो न स्यादित्याशयः ननु विशिष्टस्यातिरिक्तत्वे मा नाभावः न च
 गुणो विशिष्टसत्ताको नृतिप्रतीत्य भाव व नान गुणा स्याति शिष्ट निरूपयिताधिकरणात्त्व विरहा देवतादशाप्रती
 त्य संभवात् । न च विशिष्टसत्तानि प्रयित मधिकरणात्वं यद्यपि रिक्तं तदापि शिष्टमेवति रिक्तमस्तु विशिष्टाधिकर
 णाभावात् । अत्राधिकरणास्वतंत्र्यत्वाद्युपगमात् । चिन्तविशिष्टस्यातिरिक्तत्वे इयं विशिष्टसत्ता वदिति निर्णयदशा -

स्वे

६२

रामा
५८

^य
 यामपि स्वयं न सत्तावदिति प्रत्यं प्रसंगः । सत्ताभावबुद्धिं प्रति सत्ता निश्चयस्यैव विरोधितया तदसत्त्वात्वात्
 तं चेष्टाविरोधित्वांतरवत्त्वेने गौरवान् एवं विशेषरा विशेष्यो मय ग्राहकसामग्रीविगममेविविशेष्यग्रह
 प्रसंगः । तदुभयग्राहकसामग्र्या विशिष्टस्य हेतुत्वकल्पने यि गौरवात् तं रं स्फुटमेव इत्यत्र आह अनति
 रिकृतत्वेति । पुनस्तु विशिष्टस्यातिरिक्तत्वादिति न चास्य विशिष्टनिरूपिताधिकारात् तस्यातिरिक्तत्वादिति
 भावः । तथा च हेतुतावच्छेदकविशिष्टहेत्वाधिरागावच्छेदेन तादृशत्वाभाववत्त्वमपि निवेशितमनो नाप्याप्तिरिति
 त्याशयः । विशिष्टाधिकारात्वं यदि नातिरिक्तं विशिष्टसत्तावानिति प्रतीतेः प्रत्येक निरूपिताधिकारात्तादृश
 वगादितयैवोपपत्तेरन्यथा विशेषरा भावनिर्णयदशया मापि विशिष्टवत्ताप्रतीत्या यत्तैर्विशिष्टवत्ताबुद्धौ वि
 शेषरा भाववत्ताज्ञानस्य प्रतिबंधकताः त्वातंत्रेणाधिकृत्य नाप्यदित्युच्यते । तर्ह्येह अनतिरिक्तत्वेति
 नीतिः प्राहुः । विशेषरातिविशेषरागुणा न्यत्वं विशेष्यसत्तातयोः सामानाधिकरण्यात्मकसंबंधस्येत्यर्थः ।
 साक्षात्संबंधेन तस्य व्यभिचरित्वाद् आह परंपरयेति । अवच्छेदकतारयत्वेन पसंबंधेनेत्यर्थः । सत्यगुणा क

नि ५

भाः ३

त

59

प्रान्यत्व योर्द्वय एव सामानाधिकरण्यामिति प्रतीत्या वच्छेदकतासंबंधेन तदुभयसामानाधिकरण्यास्य इत्येव
 वसत्वाच्च न च मिथार इति भावः न वैयं ते पक्षाधिकरण्याद्यद्यच्छेदेन वाच्यत्ववृत्तिश्चाभावात्स्यद्यदीयत्रया
 दोलत्वात्तादृशाधिकरणीमित्यतस्तस्येव होयत्वादितेति तत्रैकेवलान्वयिन्यव्याप्तिदोषो न संगतमित्य
 त आह केवलेति द्वितीयेति तत्र साध्यवृत्तिरत्वस्याप्रसिद्धत्वादिति भावः यद्यपि दूरे वाच्यं तेषां दिस्यदोतादात्म्येन के
 वलाच्चयिनिहेतौ प्रथमत्वं ह्यस्य व्याप्तिरसंभवति प्रमेयावच्छेदेन च त्ववदात्म्यविरहितोऽप्रसिद्धेन वच्छेद
 राद्यवच्छेदेन वाच्यत्ववृत्तिरतादात्म्यविरहोऽप्यंशो दोलुत्वं तथा स त्रिचटत्वं घटेन वाच्यमित्येव प्रतीत्या पत्रिः
 तथा पितृस्वाधिकरणा निरूपितहेतुतावच्छेदकसंबंधेन साध्यवृत्तिश्चाभावात्त्रलक्षणाद्यच्छेदस्य मिथ्याये रा द्वितीया
 मियेन द्वितीयाभिधानं तु पदस्य तत्त्वसाधनव्यक्तिपरतया तादात्म्येन यदात्म्यकहेत्वधिकरणीभूतयटलक्ष्मिनि रूपि
 ततादात्म्येन वाच्यवृत्तादाद्योत्पत्तौ भावस्य यद्यच्छेदेन पटत्वादिवेव प्रसिद्धिः वस्तुकेवलान्वयित्वं वृत्तिमैत्य
 वाभावात्प्रतियोगिकित्यमात्रं न त्वच्छेदकगर्भेन यावता तादात्म्येन केवलाच्चयिनिहेतौ द्वितीयलक्षणापेक्षा
 दृशकेवलान्वयिन्यव्याप्तिरसंभवात्तदव्याप्तिप्रतमेव सम्यगिति ध्येयं सत्तायां गुरो न द्रव्यत्वसामानाधिकरण्या
 नव्यात्तुकेवलान्वयिनिवाच्यासेरिति केवलान्वयिसामान्येऽव्यासेरभिधानेति द्वितीयलक्षणाभिप्रायेणोपार्थः प्रथमलक्षणे
 चित्रकेवलान्वयिनितादात्म्येन प्रमेयादिहेतावत्यावयिनिहेतोरित्याहुः ॥१॥

वा २

तत्त्व ३

रामः

५२

त्या ३

स्प २

पा ४

वं ३

ति २

मिति प्रतीतेः सत्त्वानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यात्वावच्छेदकत्वाभावं गुरोऽवगाहते इत्यत्र सामानाकारप्रतीतिः
 द्रव्यं यन्निद्रव्यावैगुणास्तथादि ननु उक्तं प्रतीतेर्गुणावच्छेदेन यद्यपि वीत्व सामानाधिकरण्याभावो विषयः गुरोर्द्रव्यत्वा
 नधिकरण्यात्वात् त्रिष्टुतिव्याभावश्चेदकत्वासंभवात् किंतु द्रव्यत्वे निष्ठं पत्यपि वीत्व सामानाधिकरण्यात् तदवच्छेद
 कत्वाभावो गुरोर्विषय इति तद्विषयमपीति भावः । अवच्छेदकत्वाभावमिति प्राप्त्यैकप्रत्ययाभिप्रायेति
 दं सत्त्वापां गुरोर्नद्रव्यसामानाधिकरण्याभिप्रायादिशास्त्रेऽवच्छेदकत्वोपस्थापक्यदोतरविरहः । नदभावस्य
 गुरोर्द्रव्यत्वात् किंतु सत्त्वानिष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरण्यात् न गुरोर्वच्छेद्यमित्याकार एव त्रयो
 भोगुरोरावित्यत्र सप्रत्ययस्य गुरोर्वच्छेद्यस्य न अर्थः च पादिति धेयं । नत्वेवं तादृशप्रतीतेः सामानाधिकरण्या
 भावविषयकत्वमनुभवसिद्धं विरुध्यते । सामानाधिकरण्यात् स्यात् अत्र त्वेनैव वच्छेदकत्वस्याप्रसिध्या तादृशाव
 छेदकत्वाभावविषयप्रतीतेः अत्र विषयप्रतीतेर्भ्रमत्वापत्तिरस्यादत आह परंपरासंबंधेनेति । निरूपकतासंबंधेने
 त्वर्थः । नत्वेव वच्छेदकारण्यस्वरूपसंबंधे त्वर्थः । सत्त्वापां द्रव्यत्वेन द्रव्यावै सामानाधिकरण्याभिप्रायप्रतीतिप्रसंगात् । सां
 मा नाधिकरण्याप्याप्यवृत्तिरपाऽवच्छेदकत्वसंबंधेन तस्यासत्त्वानुवृत्तिरप्या च द्रव्यसत्त्वादिपक्षावतिव्याप्तिरि

ने २

देवसास्यगृहत्रित्वाभावसिद्धिः अत्र भाविष्यतोत्पन्नयायापुंनरस्यापित्राग्रेषु संगे दित्यत्र आह किंच
 तीदमित्यादितयावकालोत्तेमानुगत्यादित्यादौ कालिकसंबंधे न हेतावव्याप्तिः तेन संबंधे न हेतुमहिमहाकाले
 तेन संबंधे न कालवृत्तित्वाभावस्य कुत्राप्यसत्त्वान्नवकालावच्छेदे न गगनादावेव लाध्यवद्भवित्वाभा
 वस्य प्रसिद्धिः कालस्य गगनाद्येनाधिकरणात्वे न तन्निष्ठवृत्तित्वाभावे कालावच्छेद्यत्वात् संबन्धानां कालि
 कसंबंधे न गगनादेवृत्तिमत्येत्वोक्त्याद्यधिकरणतत्तत्तद्गणावच्छेदेन कालवृत्तित्वाभा
 वस्य तत्तद्गणासमानकालीनेतत्तद्गणाग्रे चरत्तत्तत्प्रसिद्धिः तत्तद्गणास्याविविधप्रकाराद्यविविध
 प्रकारानाधिकरणात्तन्नात्रेष्टादशवृत्तित्वाभाववत्तापामच्छेदकत्वसंबन्धान् हेतुमहिमहाकालस्य
 वेतनामिमहाकालस्य कालिकसंबंधेनाधिकरणात्तत्तद्गणाग्रे चरत्तत्तद्प्रसिद्धिः तत्तद्गणास्याविविधप्रकाराद्यविविध
 तमनुसंधेदं महाकालनिर्णयितविशेषज्ञातया हेतावव्याप्तिः इदृश्यादमिदानीमित्याकारप्रतीतिन्या
 ममैकविशेषज्ञातया विशेषज्ञे न हेतुतापामितित्यारव्याप्यतादृशविशेषज्ञातया प्राप्तिः सामान्यतएव
 विभिन्नकालीनयोर्नानावधेयभावइति इति मते ना नुसिद्धसंबन्धादिति धेयं ययत्तिगंधोविद्गणानां

धारा

61

त्वासमानकालीनज्ञानस्यविषयताप्यनधिकरणात्वेनवदवहेनज्ञानेसाध्यवद्वास्तित्वाभावप्रतिपक्षसंभ
 भवादितिथ्येया। अत्रहेतुतावच्छेदकसंबंधेनसाध्यिकरणात्त्वनिवृत्तिवहेतावच्छेदकसंबंधेनसाध्यवद्वास्तित्वा
 न२ त्वाभावस्यविवक्षा मांकोविदोपरतिसाधनीभूतगोर्त्यधिकरणमहाकालाद्यवच्छेदेनगोत्वनिवृत्तिक
 तिकसंबंधेनसाध्यवद्वास्तित्वाभावस्यघटादावेवप्रतिपक्षत्वात् साध्यसामानाधिकरणत्वेयस्मि
 त्वासेवविषयत्वेयस्यार्थानंतरंवावाच्यत्वेननुतादृशदुर्भावश्चिन्तासिकरणावच्छेदेनहेतुवृत्ति
 कात्पेताभावप्रतियोगितावनवच्छेदकंतदुर्भावत्वविवक्षितं। इत्येवकार्यप्रमेयादित्यादौप्रमेयव्य
 त्प५ कीनांभेदेपिनव्याप्तेर्भेदस्मादुक्तवरणा केचित्तुस्वनिष्ठंयस्याप्यतिवहेत्वधिकरणावच्छेद्यत
 त्व४ दभावाधिकरणाभिर्त्रैमर्षस्वदशाभावाधिकरणात्वेसहेतुत्पलेखभिन्नव्यक्तावेवप्रतिपक्षतोनाया
 त्व४ पिरित्याहसाध्यतंविम्वृत्तित्वाभावाधिकरणात्वेसामान्येयत्रिषुत्वयदधिकरणावच्छेद्यत्वाभावात्त
 त्व४ त्वेव्याप्तिः परवर्तीयनूपादिषु कथंयतावच्छेदं वद्विमत्संपुक्तत्वाभावाधिकरणात्तदुमनिष्ठं अधिकरणात् रामः
 नि२ कुदेनततोनायादेव्यापवतेतदीयनूपावद्विमत्संपुक्तत्वमिति वत्यवतेकमेनवद्विमत्संपुक्तत्वमिषा ६९

वद्वय न२ यवधूमनिष्ठंनलधमा
 अधिकरणावच्छेदंभाधिक
 रणभेदेनाधिकरणतामेदात्त

दि प्रतीत्यापत्तेः अतोदक्षि मानुषादित्यादौ नाव्याप्यत्रिः व्याप्यवृत्तेरवच्छेदकत्वात्की कारेतुता दृशा
 धि करणात्सामान्येयदधिकतरागवच्छेदत्वाभावस्तत्त्वमित्येव वाच्यमित्यादिकंपुनरुक्तं रत्नाडुपेक्षितं
 वाच्यत्वादित्याद्येतादात्म्येन हेतावत्वात्प्रेरक्यत्वेव लादात्म्यभावाप्रसिद्धेः एते नैकमेतान्नद्रव्यत्वसामानाधिकर
 ण्यमिति प्रतीतौकर्मसाद्वकर्मत्वज्ञापोः समवायस्याचवच्छेदकत्वेभासने अचयादहानी सत्तायां नद्रव्यत्वसामा
 नाधिकरण्यमित्यादि प्रतीत्यापत्तेः एतकालस्यकं मानन्तिरेकाता एवैषेते तु व्यभिक्तरीय पदेतुता वच्छेदसंब
 धेनैसाध्यवद्वत्तित्वाभावच्छेदकत्वं नास्ति तत्त्वमर्थः कासौ गौत्वादित्यादौ कालवृत्तित्वाभावावच्छेदकस्य द्रव्य
 त्यादिनिष्ठत्वे समवेतत्वात् ~~वच्छेदकत्वं नास्ति~~ तदौ प्रसिद्धस्य गोत्वाधिकरणीय कालिकसंबंधो विरहाभाव्यापि वि
 त्यवि निरसं वृत्तिमिसं हेयः न चीश्वरेणा रूपस्य वाच्यत्वस्य गुणात्वादिसमवायित्वादित्यद्यधिकरणात्
 मोनेत्यतश्चाह वाच्यत्वमिति अस्माच्छ्रुत्यादय मर्षो बोद्धव्य इति श्वरेण विषयत्वं मर्षायां तंतरं वा वाच्यत्वं न तु ताद
 शो घातामिति प्रसक्तत्वात् न च न कस्यापि सतवायीभावः समवायितयेति मूलस्य समवायिकारणात्तयेत्यर्थ इ
 त्याहुः न चिदं वाच्यं शेषत्वादित्यादौ समवायितया वाच्यत्वाभावस्य साध्याभावस्य प्रसिद्धावपि प्रमेयवा

वा ६

लि ३

व ५
च ६

62

तिदि ४

तिर

अ३

मा

नवाव्यत्वादित्यादिकेसलावपि नितदप्रसिद्धेः अनुदा रा न्यूनस्य न्यूनानावमाह प्रमेयेति भावत्वेनेति मा
 वानां अभावः सर्वत्र सुलभ इत्यत्र यः ननु भावत्वेनाभावो नास्तीति प्रतीतिरभा वस्यैव प्रतीत्यो मि त्वे अवगाहते
 नयेतावता प्रमेयमात्रप्रतियोगिकाभावप्रसिद्धिस्तथाह वदित्वेनेति वदित्वेन निर्विक्रौ सर्वेषामभावः सुलभः
 तियोगिकैः नाननुवदित्वेन प्रमेयत्वे नास्तीति प्रतीतिरभा वस्यैव प्रतीत्यो मि त्वे अवगाहते न
 तु प्रमेयसां न्यप्रतियोगिकं वदितुमतितादृशप्रतीत्यनुवदित्वेन प्रतियोगिकाभावावगाहत्वेत्यावस्य क्वाने अ
 तश्चाह अचूतीति। तथाच गगत्वेन प्रमेयतास्तीति प्रतीत्यैव प्रमेयमात्रान्यप्रतियोगिकाभावो सिद्धिर्न हित्वा
 दिगगनमात्रस्य प्रतियोगिकत्वं भासते इति शक्यते वक्तुं विनिगमकाभावेन प्रमेयमात्रस्यैव प्रतियोगिकत्वमव
 गहते वाधकाभावात् कालिकसंबंधे न गगनत्वादिविशिष्टस्य प्रमेयत्वादिविशिष्टस्य प्रमेयस्य सर्वत्र ना
 भावः संभवतीत्यनउक्तं अचूतिमाह वदतीति। तथाच पादशोनसंबंधे न गगनत्वादेर्विषयदवृत्तित्वेनादृश
 संबन्धावद्विप्रतियोगिकत्वे दकतायोग्यमनत्वादिना प्रमेयतासाध्याभावो वा नैव्या इति भाका ननु कालिक
 संबन्धेन प्रमेयसाध्यैके साध्याभावस्यैव प्रसिद्धिः कार्यासाच कालिकसंबन्धेन गगनत्वेन प्रमेयतास्तीति प्रती

प३

रामः

६२

तानसंभवतितसंवंधेनगगनादेवंसित्वमेतेतादृशप्रतीतेर्गमनप्रतियोगिकत्वावगाहिताध्वोयेतनएवोषपतौप्रमेयांत
 रप्रतियोगिकत्वेमानामावातुशतआहविहकेति। तथाचघटत्वपटत्वाभ्यामप्रमेयनास्तीतिप्रतीत्यानिखिलप्रमेयप्रतियोगि
 कसूत्राप्यभावः। प्रसिद्धइतिभावः। इदमुपलक्षणासंयोगादिसंवंधेनघटत्वादिकमपिप्रमेयवतीतितसंवंधेनघटत्वावच्छिन्न
 प्रतियोगिताकप्रमेयसामान्याभावोपिबोध्यंअप्रसिद्धिदोषस्यापिकमेवेसेवकारेसम्यग्भित्तमावोसत्वात्नलेप्रतियोग्य
 वतीतिदोषांतरंकिमित्त्वप्यतमतस्तदर्थशंकतेनचित्ति। पारिभाषिकमेवेत्येवकारेणव्यभिचारभावोऽव्यभिचारइतिप्रतीतिगार्थ
 व्यवच्छिद्यते। अथमिवरितत्वमितिअश्रेयंवाच्यमित्यादिग्रन्थमिप्रेतमितिशेषः। तथाचनयेवंघटएवेत्यादिमूलस्यकेवला
 न्यभिनेत्याभिचारित्वेनालक्ष्यताप्रदर्शनप्रस्तातपूर्वमूलासंगतिरितिभेदोऽपदितादि। अत्रयत्समानाधिकरणाऽस्य
 तौसाध्यमकतावच्छेदकतावच्छेदकप्रतियोगिताकस्यआत्मत्वसामान्याभावस्यापिभावदंतर्गतस्यव्यापकताघटकसम
 वायसंवंधेनप्रतियोग्यधिकरणकेनापिसंवंधेनावृत्तित्वादयमात्माज्ञानादिसाक्षेअव्याप्यवतिरतस्तदुपातमित्यग्रेस्फुटीभविष्यति॥ नव
 आत्मत्वाद्यभावोपिसमानकालीनत्वादिसंवंधेनप्रतियोग्यधिकरणावृत्तिः॥ तथाविधसंवंधानां वत्तनियामकत्वात्कश्चिदपितेनसंवंधेन

तावच्छेद ३ कायच्छिन्नमाप

वृत्तिरूपप्रतीतिः॥ इत्थं च हेतुसमानाधिकरणात्त्वमपि हेतुधिकरणाद्येयत्वं ग्राह्यम्॥ ते ते आत्मत्वाद्यभावस्यापि हेतुधिकरणासंबन्धितान्नोक्तस्य
 तादृशस्य॥ न च हेतुसमानाधिकरणात्त्वमप्यस्य साध्यसमानाधिकरणायावत्तत्तादृशभावः स्वविशिष्टयद्वर्मावच्छिन्नहेतुधिकरणावच्छेदेन
 प्रतियोगिसमानाधिकरणास्तत्त्वमवश्यमिति चेत्कुतोलक्षणां न कृतमिति वाच्यम्॥ इत्थं आत्मत्वादित्यादौ मरुत्काले साध्यसमानाधिकरणास्य
 इत्यलौकिसामान्याभावस्य स्वविशिष्टहेतुधिकरणाप्रसिध्या तत्र श्रव्यादिप्रसंगः॥ यत्तु यस्मानाधिकरणायावत्तत्तादृशभावः साध्यसमा
 नाधिकरणास्तत्त्वमिति चेत्त्वमस्ति॥ स्वप्रतियोगिसामानाधिकरणप्रवेशे वीजाभाव इति तत्तु॥ तथा सति यत्तस्मानाधिकरणायावत्
 तोऽभावः साध्यसमानाधिकरणास्तत्त्वमिति चेत्सम्यक्त्वे साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताक इत्यस्य वैयर्थ्यस्य
 हेतुः॥ तन्मात्रोक्तौ च विनापि व्यधिकरणाद्यर्थावच्छिन्नाभावं लक्षणासंभवे प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्सादृश्यावतारानुपपत्तेः॥ यत्तु यस्मानाधिकरणा
 साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकायावत्तोऽभावो देशिकविशेषणतयो न यद्वत्तत्त्वमिति चेत्त्वमिति चेत्त्वमिति चेत्
 प्रतियोगिसामानाधिकरणांतर्भावे गौरवात्॥ हेतुसमानाधिकरणास्य तद्वद्व्योमालोकान्यत्वाभावस्यैव देशिकविशेषणतयो न यद्वत्तत्त्वमिति चेत्
 वातधर्मावाव हेतुसादृश्यावतिव्याप्तिविरुद्ध इति तन्मदम्॥ हेतुसमानाधिकरणास्य वृत्तिसंयोगात्तत्त्वभावस्य देशिकविशेषणतयो न यद्वत्तत्त्वमिति चेत्

रामः

का१

२ अत्र प्रतियोगिमतान् ग्रहणयोगिता नित्यामकसंबंधेनोभयवृत्तितो नकोपि दोष इत्येवमिति २

यत्पूर्वादि २

विरहादहिमान्धमादित्यौ श्रव्याक्षिप्रसंगात् नवभावमिन्नस्येव हेतुसमानाधिकरणाभावस्य प्रवेशान्न दोषः ॥ ततश्च न निन्ने घटलादित्यादा
वतिव्याप्यपत्तेः ॥ तद्वदभिन्नत्वाभावस्य ततश्च घटस्य रूपत्वेन भावत्वात् घटलादिना ततश्च न निन्ने घटमिन्नत्वाभावस्य बोधव्यतिरिक्तवृत्तित्वेन
अत्र यत्पदं यद्वर्मावच्छिन्नपरं श्रुते तत्त्वमित्यस्य हेतुताद्येदकार्ये ततश्च कर्मवत्त्वमेवार्थः ॥ तेन सकलधर्मव्यक्तिषु अनुगताया व्याप्तेर्लानः ॥
नवाज्ञातावृत्तमोक्षत्वे सति आसमनः संयोगादित्यादौ मनसि हेतुसमानाधिकरणास्पज्ञानाभावस्य स्वविशिष्टहेतुतावच्छेदकावच्छिन्न
हेत्वधिकरणाप्रसिद्धिनिबंधनायापि ॥ यत्तु गुणकर्मन्यत्वे सति सत्त्वादित्यादौ इव्यात्वादिसाध्यके हेतुसमानाधिकरणा इव्यात्वाभावस्या
तथात्वादव्याप्तिरतो यत्पदं यद्वर्मावच्छिन्नपरं मितित्तन ॥ इव्यात्वाद्यभावस्य कालिकादिसंबंधेन स्वविशिष्टं यत् हेतुतावच्छेदकावच्छिन्ना
धिकरणांजन्य इव्यादितदवच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् तत्राव्याप्तिविरहात् ॥ साध्यतेत्यादि ॥ साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नवनिष्ठा
भावप्रतियोगिता नवच्छेदिकापदभावप्रतियोगिता तादृशाभावादस्यार्थः ॥ अत्र च विशिष्टसातावान्न जातेरित्यादौ विशिष्टसत्तात्वाद्यवच्छि
न्नाभावस्येव सत्तारूपसाध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिता कतया तस्य च स्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्रतियोगिसामानाधिक
रणात्वादितिव्याप्तिरतो साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेति ॥ तथा च इव्यात्वाभावस्यापि निरुक्त्या वदंतर्गतस्यातथात्वात्तातिप्रसंगः ॥ साध्यव

संवात्रसाध्यतावच्छेदकप्रतियोगिताकलेषि संबंधे न ग्राह्यम् ॥ तेन वस्तुमात्रस्यैव विषयता संबंधे न ज्ञानवत्तात्
 घटत्वाद्विनावाच्यत्वाद्यभावस्यैव साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकलेषि समवायेन ज्ञानस्य साध्यत्वे इव
 त्वाद्विहेतोर्नातिव्याप्तिः ॥ समवायसंबंधावच्छिन्नज्ञानवन्निष्ठाभावप्रतियोगिता न वच्छेदकप्रतियोगिताकस्यात्म
 साध्यभावस्यैव प्रतियोग्यसमानाधिकरत्वात् अत्र च साध्यवन्निष्ठाभावः प्रतियोगिव्यधिकरणत्वेन विशेषणीयः ॥
 तेन साध्यवन्मात्रएव समाख्यायित्वावच्छिन्नवाच्यत्वाभावप्रतियोगित्वेन घटभावसत्वेऽपि न साध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगिताव
 च्छेदकप्रतियोगिताकानावस्थाप्रसिद्धिः ॥ इत्थं च तत्संबंधे न स्वावच्छिन्नानधिकरणासाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छे
 दको यो यस्मिन् न्यत्वे सति तत्संबंधावच्छिन्नाधेयतावच्छेदकत्वरूपं तत्संबंधे न साध्यव्यापकतावच्छेदकत्वं निरूप्यतान्नि
 रूपकाभावाः प्रवेशनीयाः ॥ न च तत्संबंधावच्छिन्नाधेयतेत्यादिकं व्यर्थं ॥ इवत्वाद्यभावस्य प्रतियोगिताया अपि सं
 योगादिसंबंधेन वस्तुादिव्यापकतावच्छेदकत्वापत्त्या वा वदंतर्गतस्य इवत्वाद्यभावस्य साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूत
 संयोगसंबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्याप्रसिद्ध्या सहेतुमात्रे वा समवायारणार्थतदुपाशनात् ॥ संयोगसंबंधावच्छिन्नाधेयत्वस्य इवत्वा
 दावसत्त्वेन इवत्वात्तात्

ना४

न्य१

नं५

क५

दितिष्टप्रतियोगितास्यतादृशावेपतानवच्छेदकत्वात्तत्संबंधेनसावच्छिन्नाधिकरणात्तुतत्संबंधेनसावच्छिन्नाधिकरणासामांभेदस्य
 नवद्व्यादिनिष्ठप्रतियोगितावच्छिन्नाधिकरणागगतोभयभेदस्यपदवादिनावद्यादिनिष्ठप्रतियोगिताधिकरणाभेदस्यचवद्यादि
 साध्यवतिसत्त्वेपिनत्तिः। अत्रअभावात्तद्विस्तरुपकथनं। वस्तुतः साध्यवन्निष्ठाभावस्यतत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सा
 माधिकरण्येनानवच्छेदकत्वात्तत्संबंधेनसाध्यव्यापकतावच्छेदकत्वात्तत्रचसाध्यवन्निष्ठत्वमभावस्यस्वरूपसंबंधेनग्राह्येति
 नसंदःकान्त्वादित्याहोसंदत्वाद्यभावस्यापिर्कोभिकादिसंबंधेनसाध्यवतित्वस्यापावर्ततेतत्वाद्वाच्यत्वाभावस्यावतादृशस्यप्रति
 योगिसमात्ताधिकरणात्वेपितातिव्याप्तिरेष्वेवजातिसामान्याभावादेरपिब्रह्मादिव्यापकतयातत्प्रतियोगिकस्यतात्प्रादिस्वरूपस्य
 हेतुसमानाधिकरणाभावस्यजातिसामान्याभावाद्यात्मकप्रतियोग्यसामानाधिकरणादसंभवात्प्रतिरतोऽभावात्स्यत्त
 भावमित्ररितिचतुर्थः। यथाचसामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वघटितायां व्यापकतायोनोवस्तुवाच्येप्रयंचापिष्यति। अत्र
 व्यापकतावच्छेदप्रतियोगिताकस्यत्रव्यापकतायाअवच्छेदोपपत्तिरुद्गीहोकाप्रत्ययस्तेनप्रतियोगितयासमवच्छेदकस्य
 समानकोपधात्वेपिपुंवभावस्तद्धितबुकोकोपधस्यैवपुंवनिषेधादस्यभिपुक्ताः। सर्वत्रोतिसदेतावसदेतौचेत्यर्थः। तथाचपाव
 त्वा नुक्तोअतिव्याप्तिरेवसात्राव्याप्तिरेत्याशयः। वाच्यत्वाद्यभावस्येति। घटत्वादित्याद्यत्वाद्यभावस्येत्यर्थः। तथावाताप्रतियोगि
 समानाधिकरणात्तत्तथाचधूमवानवच्छेदिस्यात्तावतिव्याप्तिवारणार्थमेवपावत्यहमितिभावः। ननुसाध्यतावच्छेदकव्यापक
 प्रतियोगिताकपावर्भावेत्तोवचाच्यत्वाद्यभावमाहायोक्तस्यातिप्रसंगस्यसुहाससंभवात्साध्यतावच्छेदकावच्छिन्न
 नव्यास्तुसाध्यतावच्छेदकेत्यादि साध्यभावच्छेदकानियावन्ति ननुस्येकद्विप्रतियोगिताकादिसंशयैकमावर्तिसाध्यकसुद्धोव
 व्याप्तिः नव्यावच्छेदकानुपपत्त्याः सदेकास्यमभिपुक्तेरुद्गीहोकाप्रत्ययस्तेनप्रतियोगितयासमवच्छेदकस्य
 तैकसमानाधिकरण्यवतिप्रतियोगिताकस्यैवनिषेधः। पनुराध्यवच्छेदनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकप्रतियोगिताकस्यैवनिषेधः। ननु
 साध्यकसदेतादृशप्रतियोगिताप्रतिपक्षेपान्तेनगजकूपीभावस्यतादृशत्वमिहानुसंगिकधिकरणत्वात्तद्विनिर्दि

व्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिकाभावात्तांयावत्वोपांतंगौरवग्रस्तमत्राह। अतएवेति। निरुक्ताभावेयावत्वोपादानादेवेत्यर्थः।
अन्यथाभूतत्वाद्यभावस्यसाध्यतावच्छेदकव्यापकप्रतियोगिताकात्म्यत्वाभूतत्वमूर्तत्वोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्यचतादृशप्रति
योगिताकस्यस्वविशिष्टहेत्वधिकारणावच्छेदेनप्रतियोगिसमानाधिकारणात्वादितिव्याधिं स्यादेवेतिभावः। यत्रसाध्यप्रतियोगि
कोपल्लिकिरभावोपइर्मवच्छिन्नहेत्वधिकारणावच्छेदेनप्रतियोगिसमानाधिकारणास्तइर्मवत्वमित्येवास्तत्त्वज्ञानो। कृतंयावत्त्व ग ४
मिति नृत्ताधूमवान्वद्देहिताहौघवत्वेन धमाभावस्यैव तादृशस्य हेत्वधिकारण इर्मवत्वमित्येव वच्छेदेन प्रति योग्यसमानाधि
करणात्वादितिव्याप्तिर्गुहासाहित्याशङ्क्या त एवेत्यादिकमवतारयेति। तत्रुद्धं। तादृशशंकायोधमवान्वद्देहितादिप्रसिद्धस्य ल एव
निधिमोभवयात्वाद्यवच्छिन्नाभावमाहायति व्याप्ति संभवे भूतत्वमूर्तत्वोभयवान्न इत्याद्यनुधावनस्पसं हर्मविशेषापत्तेः। परपिन
नुपादृशाभावस्य प्रतियोगितायो व्यापके साध्यतावच्छेदकतादृशः कश्चि रभावोपइर्मवच्छिन्न अधिकारणावच्छेदेन प्रतियोगिसमा
नाधिकारणास्तइर्मवत्वे व्याप्तिरिक्तौववा चत्वाद्यभावमाहायति व्याप्तिवारण संभवाद्यावत्तुर्मलज्ञानो गौरवग्रस्तमतस्तत् अत
एवेत्यादीति। तदप्यसंगते। प्रतियोगितामात्रस्यैव प्रात्येकपर्यवसितत्वेन बहिर्धूमोभयत्वादेस्तद्व्यापकत्वासेभवाद्बहिर्धूमोभ
यवान्वद्मादित्यादावप्राप्तिभयेन तादृशनिरुक्ते शंकितमशक्यत्वात्। नव्यास्त। साध्यतावच्छेदका वि ति रिक्तधर्मो न वच्छि एम
त्रसाध्यनिष्ठप्रतियोगिताकोपल्लिकिरभावोपइधिकारणावच्छेदेन तादृशप्रतियोगिसमानाधिकारणास्तत्त्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वे या ६५
ननुप्रतियोगिसमानाधिकारेण्यत्रप्रतियाग्यधिकरणत्वं साध्यतादृशपित्तमाधत्तो। ता अप्र ७
वच्छेदकसंबंधेन प्राप्तिसाधनं यावत्तु निवेशे सप्त आह माहायति व्याप्ति

साध्यनिष्ठप्रतियोगिताश्रयधूमसामानाधिकरण्याभावादितिभावः ३
 धूमोभयव्यापिभावोऽस्तिनामावमाहापधूमवान्वहेदित्याद्यैः ३

वत्वगर्भलक्षणं भोगोरवग्रस्तः प्रमेयवान्वाच्यत्वादित्याहोगगनाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकंप्रमेयाभावमाहायैवल्लक्षणसंगमा
 द्गगनादेर्द्विप्रत्ययत्वलक्षणधर्मत्वाभावात्। सामान्याभावाद्यन्यप्रतियोगित्वं प्रत्याश्रयं विभिन्नमतो घटत्वापदत्वाभ्यां प्रमेयमात्रस्याभा
 वमाहायधमवत्तुवहेदित्याहोनातिप्रसंगः। न चानवच्छिन्नान्तर्वैषम्यं बहिर्घटत्वादित्यासत्वाद्यभावमाहायविशिष्टसत्त्वात्सत्त्वादित्या
 हावतिव्याप्रेवैकत्वात्। साध्यनिष्ठयदमपितदर्थमेवाप्ययागगनाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकवाच्यत्वाद्यभावमाहायव्याभिचरिमा
 ज्ञेयतिव्याप्रापत्तैराह। अतएवेति। इत्थंचभतत्वविशिष्टमूर्तत्वाद्यभावस्यसाध्यतावच्छेदकातिरिक्तधर्मावच्छेद्यप्रतियोगि
 ताकतयातस्यप्रतियोगिसामानाधिकरण्येनातिव्याप्तिंसेयादयतीत्याशयेनहित्वावच्छिन्नाभावमर्थतस्यप्रतियोगिसामानाधिकरण्या
 धिधानमायिसाधुसंगच्छते। परंतुप्रकृतसाध्यव्याप्यतावच्छेदकप्रतियोगिताकेऽप्येकस्मिन्भावोयदधिकरणावच्छेदेनप्रतियो
 गिसामानाधिकरणाः तत्वमेवाव्यभिचरित्वंकुतो नोक्तंभूतदितिभावतीयमितिप्राह। भूतत्वेनात्मभिन्नत्वेमतिविशेषणसत्त्वं। तच्च
 नव्यापकतायाः प्रतियोगिवैयधिकरणाघटितत्कल्पेभतत्वमज्ञतोभयस्यव्यापकं। तादृशोभयवतिपदाहावुमात्रिहणाव
 छेदेनविशेषगुणत्वावच्छिन्नाभावसत्त्वादतउक्तंमनोभ्यत्वेति। साध्यस्यैवाभावमाहापतातिव्याप्तिः। सुतरांतुवस्तंतरेति केमुनि
 कस्यापेनोक्तंमनोभ्यत्वेतोत्यपिबह्वेति। अथातादिति। स्वविशिष्टहेत्वधिकरणवच्छेदेनप्रतियोग्यसामानाधिकरण्यादित्यर्थः। मन
 स्पेवव्याभिचारादित्यर्थः। ननुयत्सामानाधिकरणापावेतोभावाः प्रतिसामानाधिकरण्यसत्त्वमित्यस्यैवसमाकृतेसाध्यतावच्छेदकावच्छि
 त्वमूर्तत्वोभयव्यापिभावोऽस्तिनामावमाहापधूमवान्वहेदित्याहोगगनाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकंप्रमेयाभावमाहायैवल्लक्षणसंगमा
 भावमाहायव्याप्यसंभवाप

ननुयत्सामानाधिकरण्येयकश्चिदभावोस्वविशिष्टहेत्वधिकरणवच्छेदेनसाध्यनिष्ठपितसाध्यतावच्छेदकसंबंधनप्रतियोगिसामाना
 धिकरणसत्त्वकृतेनोक्तमिति। अतएवेति। ननुयत्सामानाधिकरण्येयकश्चिदभावोस्वविशिष्टहेत्वधिकरणवच्छेदेनसाध्यनिष्ठपितसाध्यतावच्छेदकसंबंधनप्रतियोगिसामाना
 धिकरणसत्त्वकृतेनोक्तमिति। अतएवेति। ननुयत्सामानाधिकरण्येयकश्चिदभावोस्वविशिष्टहेत्वधिकरणवच्छेदेनसाध्यनिष्ठपितसाध्यतावच्छेदकसंबंधनप्रतियोगिसामाना

66.

ज०
६६

च६

नचसाधनसमानाधिकरणमेवाद्यभावस्य हेतुधिकरणवद्वेनप्रतियोग्यसमानाधिकरणत्वादसंभवइतिवाच्यं। तस्यापि
 वेदइतिविशिष्टत्वाभावात्सकप्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् नचैवंशेयावन्निवारिण्यनित्यासिरितिवाच्यं। अभावस्यसमानाधिक
 रणधर्मवत्त्वेनस्वकीययत्नगिताश्रयसमानाधिकरण्यतद्व्यप्रतियोगितायाएववापर्यतिनानिरूपकतयाध्वमाद्यभावस्यप्रवृत्त
 रतित्वविशिष्टत्वाभावात्सकप्रतियोगिसामानाधिकरणत्वात् नचैवंशेयावन्निवारिण्यनित्यासिरितिवाच्यं। अभावस्यसमानाधिक
 जेत्पादिकेयर्थमेतद्व्याह। साधनेत्यादिगोलादीत्यादिपदेनगगनादिसंग्रहकृत्वाचतदनुक्तावसंभवः स्यादितिभावः। नचैवंयत्समा
 नाधिकरणाः पावंतः साध्यप्रतियोगिकाभावाः साध्यतावच्छेदकसंबंधेनप्रतिसमानाधिकरणास्तत्त्वमित्येवोच्यं तावत्तैवगोलाद्य
 भावामाहायासंभवस्यसुरासादतद्व्याह। तत्ररिति। तयाचोक्तविवक्षायांइत्यतएवकथंनिसाध्यकसदेतौलक्षणसंभवेपिबहिर्मानुष
 मातृजातिमानुसत्तादिसाहोसाध्यप्रतियोगिकानांतर्द्वाभावात्तस्मात्साधभावानां चप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादव्याप्तिरिति
 भावः। नचसाध्यापकप्रतियोगिकारूपस्यैकसम्यक्त्वेव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्वपर्यन्तेयर्थमितिवाच्यं। तत्रसाध्यप्राप्तीतौ
 गगनादीनां प्रमेयत्वाप्रकारेणसाध्यापकतयातदभावमालायासंभवायत्रैः। नचसाध्यापकसाध्यवन्निष्ठाभावाप्रतियोगित्वेनसाध्य
 व्यापकंनिरूप्यतप्रतियोगिकाभावाएवनिवेश्यतामितिवाच्यं। तस्यलक्षणंतरत्वेपुनस्तत्तत्साध्यादृष्टत्वादितिभावः। यत्समामाधि
 करणादस्यत्रहेतुधिकरणत्वेविशिनष्टि। येनेत्यादिना। तदधिकरणमिति तत्संबंधीत्यर्थेनतादात्म्येनाधिकरणाप्रसिद्धावपिनसंब
 धेनसदेतौनाव्याप्तिः। अतथातेपीति। प्रतियोग्यधिकरणवन्निवृत्तिव्याहेयोत्यर्थः। यद्यपिप्रतियोग्यसमानाधिकरण्यस्यविशिष्टहेतु
 धिकरणावच्छेदेनाप्यग्रेविवक्षणायां। तथाचहेतुतावच्छेदकसंबंधेनहेतुव्याधिकरणानुक्तौकालिकसंबंधेनधर्मस्यधिकरणोमहाका
 लेवर्तमानस्यप्रलयामयत्वाद्यभावस्यापि यावदेतर्गतत्वात्तद्विशिष्टहेतुव्यप्रसिद्धावहिमानुषमाहिस्याहाव्याप्तिः संभवति। तथापि
 स्वविशिष्टत्वाद्युक्तावेवतयेत्याशयेनप्रसिद्धहेतुधिकरणोत्पारेरुक्ता वनुक्तौचोभयाप्यापेक्षानगनात्मत्वादिसंज्ञायापिर्वहिमानुषमा
 हिस्यत्रतत्त्वविशिष्टत्वाद्युक्तावेवतयेत्याशयेनप्रसिद्धोहाहरणंप्रतिज्ञेत्यप्यनुमदाकालस्येवप्रलयात्पत्वाद्यभावविशिष्टहेतुव्यधिक

कद्वयं ३
 तम
 ६६
 १६७

१ एतत्तत्

मवात्स्वविशिष्टे त्याघुक्तावपि गहिमानुधमादित्यत्र नाव्याप्रिमहाकालस्य हेतुताघटसंयोगसंबंधेन धू
 माधिकरणात्वाभावे विहेतुसंबंधित्वानपाततादात्म्ये न हेतुत्वे प्रभामंडलतोः संग्रहा र्थं हेतुतावच्छेदक सं
 वंधे नैवो हेतुसंबंधीतद्वृत्तिरावदभीवानामेव निवेश्यत्वादिति मतं तनु छं संयोगमात्रेणाधूमहेतौः प्रभामंडल
 दोवृत्तिव्याभिचारितया पर्वतादिनिवृत्तिसंयोगे नैवंतस्य हेतुत्वात्ता दृशसंयोगेन वधुमेस्याधिकरणोपव
 तादौ प्रत्ययादिस्तूपस्य प्रत्ययान्यत्वाद्यभावस्य वैशिष्ट्याप्रसिद्धे रावश्यकत्वात्तद्विभक्तालीनयोः सं
 वंधसाधन्येनैवाधारार्थं यभावविरहादिति दिक्कू। ननु पृथिवीत्वगन्महाकालत्वात्तत्वात्कालकृपा
 लान्यतरत्वात्तत्वादावतिव्याप्तिः साधनसमानाधिकरणास्य महाकालान्यत्वाद्यभावस्यापि हेतुसाधिका
 महाकालावच्छेदेन कालिकसंबंधे नैव हेतुत्वे प्रतियोगिसमानाधिका रणात्तादत आह एवमिति एकसंवे
 धेन व्यापकत्वमन्यसंबंधे नैव हेतुत्वे प्रतियोगिसमानाधिकरणमित्येवंसेवधभेदानिबंधनः प्रोक्तातिव्या
 प्तिरूपोदोषः साध्यव्यापकताघटकसंबंधे न सांर्द्ध प्रतियोगिसमानाधिका रणघटसंबंधस्यैक्यविवरु
 पस्तिरसनीय इत्यर्थः। यत्संबंधेन स्यावच्छिन्नानधिका रणा साध्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद्य

इध

नि १

क २

नदन्यप्रतियोगिताकासाध्यवन्निष्ठाभावीयत्तसंबंधावधिप्रतियोगितासमानाधिकरणावच्छेद
 काच्यप्रतियोगिताकोवायोभावस्तस्यतादृशसंबंधेनप्रतियोगिनोयदधिकरणतद्विनिर्वाहोत्तमि
 तीकलितार्थः। एयिवीत्वाद्यभावप्रतियोगित्वंतुनकालिकसंबंधेनएयिवीत्वादिव्यापकतावच्छेदकंनिय
 एयिव्याप्यमिवात्तुकिंतुसंमतायेनैवतेनचसंबंधेनएयिवीत्वाद्यभावस्यहेतुधिकरणाप्रहाकाला
 वच्छेदेनप्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावाभोक्तोतिव्याप्तिरितिभावः। यत्तुयेनसंबंधेनव्यापकत्वेनेन
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्यायोक्तवपिनित्यतानमीश्वरसविषयकत्वादित्यत्रातिव्याप्येतिः। साधन
 सामानाधिकरणास्येष्टामित्राद्यभूमस्यापिसाध्यव्यापकताघटकविषयितासंबंधेनयागच्छेत्तुवि
 करणोप्रतियोगिसामानाधिकरणात्वात्रचयेनसंबंधेनव्यापकत्वेनेनप्रतियोगिसामानाधिकरणावि
 वृत्तणाभोक्तदोषस्तथासतिवाच्यदवैयर्थ्यापत्तैः। विशेषरातासामान्येनैवसाध्यवन्निर्मुक्तविशे
 षरातापिवाच्यत्वादेसाध्यव्यापकताघटत्वादिनावाचात्वाद्यभावस्येवतादृशसंबंधेनहेत्वधि
 विकरणावच्छेदप्रतियोगिसामानाधिकरणविरहात्धूमरावेहेरित्यादिप्रचारिरापतिव्याप्तसंभवात्

धि१

म१

राम

६८

इति तन्मंदविषयितासंबंधेन व्यापकतायाः सत्त्वादिषु विनासंबंधेन त्वावच्छिन्नाधिकारतायाः प्रसिद्ध्या
 स्वावच्छिन्नाधिकारतायाः साध्यवन्निष्ठेत्यादिव्यापकतायास्तोनसंबंधेनासंभवत्तानवनेनसंबंधेनत्वावच्छिन्न
 संबंधित्वमेव व्यापकतायां निवेशनीयं तदुक्तातिप्रसंगभयेनैव तस्यानिवेशनीयत्वात् न च तत्संबंधावच्छि
 त्र्ययोः साध्यवन्निष्ठभावप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्यात् न च तदुक्तधर्मवत्त्वलक्षणां व्यापकत्वे विषय
 यितासंबंधेन सुलभं साध्यवति नित्यज्ञानेस्तमात्रस्यैव विषययितासंबंधेन संबंधित्वेनित्यज्ञानान्य
 त्वेविशिष्टस्य धर्मादेर्विषयितासंबंधेनाभावस्य तत्र सत्त्वावच्छिन्नाधिकारभावादिनिगम्य विषययिताया रूपा नैया
 मकंतया तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेः यद्यपि मनस्तत्त्वान्परमाणां त्वादिस्य त्रातिव्याप्तिः।
 परमाणां त्वसमानाधिकरण्यास्य मनस्तत्त्वाभावस्यापि साध्यव्यापकतायुक्तदिकृकृतविशेषरातेया
 सबत्रैव परमाणां प्रतियोगिसमानाधिकरण्यात्त्वादितत्त्वमिच्छुं नित्यानां व्यावर्तकत्वाज्जन्यानामेवम
 त्तानां मेव दिगुपाधितया परमाणां दिकृकृतविशेषरातेया कस्यां त्वात्तैनापि संबंधेन साध्यव्यापक
 त्वविरहादयथा वस्तुमात्रस्यैव कालोपाधित्वसंभवात्तत्कदापि जन्यमात्रस्य न स्यादत एव प्रत्ययद

शीयादिदेशाविगोनात्तोत्पत्तिरिति संगच्छते अन्यथापरमारा नोसत्त्वात्तदानीमपि दिविमोगप्र
 संगदिति दिका यदि चस्यंदो महाकालत्वादि त्यादावति याप्ति साधनसमानाधिकरणास्य महाका
 लात्वाद्यभावस्यापि साध्य व्यापकताघटककालिकसंबंधेन महाकाले प्रतीयोगिसमानाधिकरणात्वात् न
 चस्य दश्याकारकपत्तिं चिह्नो ध्वत्वा विषयतासंबंधेनैवस्यंदत्वे व्यापकत्वात् सावदंतर्गतस्य स दभावस्य
 च साध्य व्यापकताघटक विषयतासंबंधेन हेतुविधिरास्य महाकाले प्रतीयोगिसमानाधिकरणात्वाभावा
 त्वाति याप्तिर्न हि तादृशो व्याक्तैः कालिकसंबंधेनापि स्यंदत्वे व्यापकत्वे भाविभूतस्यंदेषु व्यभिचारा
 दिति वाच्यं विषयतायाज्ञानसमानकालीनतयतदुद्दिष्टत्वाभावदशापामि वस्यंदत्वे वनि विषय
 तासंबंधेन तदुद्दिष्टत्वाभावसत्त्वादि विषयतासंबंधेनस्यंदश्याकारजन्ययुक्तेः साध्य व्यापकत्वात् स
 भवता किंच व्यभिचरणाधर्मो वद्विनाभावस्यासत्त्वेपि अधिकरणासंबंधी वद्विनाभावत्वात् ताभावमा
 दायैव केवलावपि साध्य कस्य लेल हरासमन्वयात् प्रतीयोग्यवृत्तिश्चेत्यादिमूलस्य दूषकत्वा उप
 पपत्तिः न चसाध्यवन्निष्ठाभावीयप्रतीयोनितायाः सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वेन व्यापकता

राम०
 ६२

पांच्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभावमादायासंभवमकस्यसामानाधिकरणेनेत्यस्यव्यर्थतायामेवतन्मूल
 ग्रथस्यतात्पर्यामितिवाच्यंसाभान्यधर्मेणाविशेषस्याभावमादायव्यापकत्वाप्रसिद्धिर्वासरगार्थमेवसामाना
 धिकरणापदत्वस्यव्यापकतायामवश्यंनिवेशनीयत्वादित्यादिकंविभाव्यतेतदासंबंधेयविशेषेनेग्रंथे
 ध्याप्यकत्वस्यतद्वच्छेदकप्रतियोगित्वस्यप्रतियोगिसामानाधिकरण्यघटकीभूतप्रतियोगियकाधिक
 रणात्वस्यचेकसंबंधावच्छिन्नत्वविवक्षयेत्यर्थस्तथाचत्वप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नसह्यव्याप
 कतावच्छेदकप्रतियोगिताकायावन्तोऽभावास्तुप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेनप्रतियोगिसामानाधिकर
 णात्यर्थत्वाभावावदंतर्गतस्यसमवायादिसंबंधेननित्यज्ञानत्वेमनस्त्वस्यदवाधभावस्यप्रतियोगि
 तावच्छेदकीभूतसमवायादिसंबंधेनमावक्ष्येतिधिकरणोप्रतियोग्यसामानाधिकरणात्वात्ज्ञानंनित्यमविष
 यकत्वात्तन्मनस्त्विकारमात्रत्वात्तास्येदोमहाकालत्वादित्यादौनकुत्राप्यतिव्याप्तिर्नैवैवंवाच्यंतेयत्वा
 दित्यादावत्याप्तिर्व्याधिकरणाधर्मावच्छिन्नवाच्यत्वाच्चैभावस्यैवतत्रघटकतयातस्यप्रतियोगितावच्छेदकसं
 बंधत्वेमानाभावादितिवाच्यंस्वरूपसंबंधेनघटत्वादित्यादाव्याप्तिर्नास्तीत्यादिप्रतियोग्यनुबोधेनतादृशाभा
 वस्यापिप्रतियोगितावच्छेदकसंबंधस्वीकारात्अन्यथाभूतत्वंसंयोगेनघटत्वाद्यवच्छिन्नघटवादित्येवेतिर्गो

ध

नित्य

५२

प सत्वेयिभूतत्वेसंयोगेन पटत्वेन घटो नास्तीति प्रत्ययाय लोः न वै वमपासिद्धं तो वा विकरगाध माध
 छिन्नोपि चेदभावः प्रमाणावस्तदा सर्वैः संबंधैस्तत्प्रतियोगिता अवच्छिद्यं स्तामिति ग्रंथ कुतैव सामान्याभा
 वेव ह्युपमाणात्वात्। केविलुसंबंधविवक्षयेत्यस्य साध्यवत्वं साध्यव्यापकत्वं प्रतियोगित्वं प्रतिपत्तिरसामाना
 नाधिकरणाप्येव शक्यं भूतप्रतियोगि अधिकरणात्वं वै केन साध्यतावच्छेदकसंबंधेन विवक्षणीयमित्यर्थः
 तथा च साध्यतावच्छेदकसंबंधो वच्छिन्नसाध्यव्यापकता वच्छेदको भूतत्वाद्दृशसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिता
 कायावैतोऽभावाः साध्यतावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगितसमानाधिकरणात्त्यर्थत्वाभावात् कुत्राप्यतिव्याप्ति
 न च प्रतियोगितायाः साध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नैव विवक्षणा व्यर्थमिति वाच्यं वा व्यत्वाद्यभावस्यै
 त्यादिस्त्रदातदनुकोष्ठं मादायैव केवलाच्च न्यादौ लक्षणासंभवे प्रतियोग्यत्वादिश्रेत्यादिमूलेन त्रिरा
 करणा स्यासंगतत्वापत्तेर्न चैवमपि सर्वत्र वा व्यत्वाद्यभावस्येत्यादिग्रथावैरोधो वाच्यत्वादेः संयो
 गादिसंबंधेन धूमाद्यव्यापकत्वादिति वाच्यं वा व्यत्वाद्यभावस्येत्यादिष्वदसत्त्वाद्यत्र त्वनूपसंबंधेन
 साध्यतातत्रवाच्यात्वाभावमादायसंबंधेन साध्यतायांचद्व्याद्यभावमादायातिव्याप्तिर्यत्तयैव तत्सं

रूप

जनेरित्वाङ्गनमंदं मनो न्यत्वा घमावस्येत्पाद्युत्तरं यं विमोधात् भूतत्वं पूर्णत्वं च मये स्य समवा
येन साध्यातायां धर्मो न्यवस्यतत्संबंधेन साध्यव्यापकत्वात् समवायव्यतिथिनिषामकत्वं संबंधेनाधिकरणा
त्वं स्य प्रतिबो गित्वस्य वा प्रसिध्यानेन संबंधेन साध्यातायां धर्मी चैवं चत्वा दित्यादिसंज्ञेता व व्याप्तेः। तद्
पाचरूपं चो दित्यादावतिव्याप्ते श्रुसाध्यता घटकसमवायसंबंधेन साध्यव्यापकतावच्छेदक प्रतिबो गि
तकानां व्यसिकरणाधर्मावच्छिन्नगुणात्वा यभा कानां सर्वेषामेव त्वविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन प्र
तिबो गिसामानाधिकरण्यादिति। महुविशेषरताविशेषेणा साध्यव्यापकत्वं तेनैव च प्रतिबो गित्वं
प्रतिबो गिसामानाधिकरण्यं च संबंधैक्यविवक्षयेत्यस्यार्थमाहुस्तदपि गुणा यभा वस्यात्मत्वाभा
वस्येत्यादिग्रंथस्यान्यत्र कत्वापत्तेरुपेक्षितानेति संक्षेपः। अत्र संबंधैक्यविवक्षा यात्रयसामान्याभा
ववानुपेक्षितत्वात् न न्यपेक्षितत्वात् तद्व्यतिथिद्वयव्याप्तिविवक्षायां न समानाधिकरणास्य
पेक्षित्वेन न्यत्वा यभा वस्यापि हेत्वधिकरणापेक्षितत्वात् न न्यत्वा यभा वस्यापि हेत्वधिकरणावच्छेदेनोदिकृतविशेषर
तया प्रतिबो गिसामानाधिकरणात्वात् न चैते स्यात्तत्त्वे जीनूपनित्याकारण्यत्वे चित्प्रमाण्यं त्रैविषय

६३

जन्मस्थितिवच्छेदेन वा २

विभिन्न कालीनयोः सामान्यतया धाराधेयभावं विरहात्
दिक्कृतविशेषणतयापि प्रतियोगिस्माननाधिकरणभावादिति

तासं वंधेन साध्यव्यापकत्वात् तदा वदंतर्गतस्य चतुर्दशवत्स्येव हेतुविषयताया वच्छेदेन प्राप्ते योगिसमाना
धिकरणापविरहान्नातिव्याप्तिस्तद्वशादुद्दिष्ट्यन्तेभिन्नकालो न च दौर्लभ्येनैव संवंधेनासत्त्वादिति वाच्यं
विषयतायास्तानसमानकालस्याप्यतिव्याप्तिस्तद्वशादुद्दिष्ट्यभावादशया मेव तत्रैव शून्ये गगनादौ विषयतासं वं
धेन तदुद्ध्यभावप्रतिषेधोच्चावच्छिन्नाभावसत्त्वात्तादृशताया न व्यत्ययभावस्य साध्यव्यापकतावच्छेदक
प्रतियोगिता कत्वाभावात् तत्त्वावच्छिन्ना नधिकरणा साध्यव्यभिचैत्युद्दिष्ट्या यकतायास्तदुद्दिष्ट्यन्तौ सत्वे
विप्रतियोगित्वैव अधिकरणापविरहसंभवात् साध्यव्यभिचैत्युद्दिष्ट्या यकतायास्तदुद्दिष्ट्यन्तौ सत्वे
असंनिध्यं कुरुते नूपमा मान्येत्यादिना पृथिवीत्वादिकमिति नित्यपृथिव्यादिगुणाधिक्ये भावनाभावा
दादियदंतैर्न जन्मपृथिवीत्वाद्युपग्रहः स देतुत्वप्रतिषेधो विरोधो निरस्यति प्रत्यय इति महाप्रत्यय
इत्यर्थः श्वं उप्रत्ययेतु पार्थिवपरमाणौ नूपमात्ये वा अन्यथोत्तरसर्गाया र्थिवश्चराकस्य प्रतिकूलं
संघं नूपोत्पत्त्यर्थपरमाणोः पाकंतरकल्पनाय तैरिति प्रांसप्रत्यय इत्यस्य पाकेन नूपोदप्रत्ययदशायामि

रामः

୭୭

नन्वेतावताप्यमासाज्ञानस्यैत्याहोअव्याप्तिरेव। घटत्वादिनासत्त्वसामान्याभावस्यापि
स्वविशिष्टहेतोर्विषयतयाऽधिकरणेघटस्यैव्यापकताघटकसमवायेनप्रतियोगिसमा
नाधिकरण्याभावादतआह। दलांतरेति। पञ्चाङ्गहेतुधिकरणावच्छेदेनेत्यत्रहेत्वधि
करणदलेपीत्यर्थः। संबंधनिबंधनोदोषः। एकसंबंधेनहेत्वधिकरणत्वंस्वविशिष्टहेत्वधि
करणेत्यत्रान्यसंबंधेनहेत्वधिकरत्वनिबंधनोऽव्याप्तिरूपोदोषइत्यर्थः। संबंधैक्यविवक्षये
तिहेतुसमानाधिकरणाइत्यत्रहेत्वधिकरणत्वंयेनसंबंधेनस्वविष्टहेत्वधिकरणावच्छेदे
त्यत्रहेत्वधिकरणत्वंतेनैवसंबंधेनेतिविवक्षयेत्यर्थः। इत्थंचदलांतरपदमपिसाधुसं
गच्छतेइतिनव्याः। यद्वाधूमवानवहेरित्यत्राऽतिव्याप्तिः। धूमसामान्याभावस्यापिहेत्व

जाग. अ.

४६

71

धिकरणायोगोक्तकावच्छेदेन स्वप्रतियोगित्वस्य कालिकसंबंधेनाऽश्रयीभूतव।
ह्यादेः समानाधिकरणत्वाद् अत आह। इत्थां तरेपीति। प्रतियोगिसामानाधिकरण्य
मित्यत्र प्रतियोगिताश्रयदत्तेपीत्यर्थः। संबंधभेदनिबंधनोद्देशः। प्रकृतसाध्यव्या
पकत्वस्यैकसंबंधावच्छिन्नावच्छेदकप्रतियोगिताकाभावस्याऽन्यसंबंधावच्छि
न्नप्रतियोगिताश्रयीभूतवह्यादेः सामानाधिकरण्यनिबंधनोद्देशः।
संबंधेक्यविवक्षया। यत्सं ~~समसंस्पर्शकालावच्छि~~ बंधेन व्यापकतावच्छेदक
त्वं प्रतियोगित्वस्य प्रतियोगिसामानाधिकरण्यमित्यत्रापि सास्यात्रापि
तेन संबंधेन ~~साधारणकालावच्छिन्न~~ प्रतियोगिताश्रयत्वविवक्षयेत्यर्थ इति संक्षेपः।

ताम

४६

७९

४ यद्यपि पाकेन रूपादि रूपनाशः काले विभक्त्यविनिर्मुक्ततामात्रावसत्वात् तथापि पीडुपाकादिमते तदसंभवात् अथ च मा
नावयवव्यवस्थानुसंधेन च तत्सन्निकालमात्रावसत्वात् (२)

त्सर्थात्तेन प्रत्ययानम्पुष्पगमेपिन कृतिरुत्पत्ति कालेवेत्यत्र च कारेणानिरुक्तप्रत्ययस्याप्यनुकर्षणीया
वयविन्यपिपाकदशायांतत्तथा नयं यन्मुनतेत्ययो। नेनुविरोधविरहेपि च दृष्टव्येदेन व्यामचारित्वोक्त
कुतः सदेतुत्वमन आह उत्यत्तीति तत्सत्त्वादिमि रूपादिसामान्याभावसत्त्वादित्यर्थः प्रति योमि वदिति प्रति
योमिन इवेत्यर्थः विरोधित्वे एकदेकदेशावृत्ति त्वंमानाभावादिमि प्रत्ययवच्छेदेन परमाद्यादौ रूपादिसा
मान्याभावेतु योग्यसन्निकर्षाभावात् प्रत्ययसंभवेप्यनुमानादिकमेव मानमस्तीत्याशयः य बुधदादा
वुत्पत्तिकालावच्छेदेन रूपसामान्याभावस्य प्रत्ययमेव संभवेति तत्तानीच ह्युः संयुक्त विशेषणतायास्तथा
सत्त्वेपि द्रव्यसमवेतवत्यभावप्रत्ययहेतोश्च ह्युः संयुक्तसमवेत विशेषणतायाः सत्त्वेन सन्निकर्षसंभवा
दिति तत्तुं व ह्युः संयुक्तसमवेतवत्यभावप्रत्ययहेतोश्च विशेषणतायास्तथा भावव्यावृत्त्यापत्त्याव ह्युः संयुक्तयोग्यसम
वेतविशेषणतायास्तथा भावग्राहकत्वेन द्रव्यान्पद्रव्यसमवेतवत्याभावव्यावृत्त्यवतत्तैव तावच्छेदकत्वा
दन्यथा सरेण वृत्यभाववाह्ये व्यामचारापत्तेरिति ध्येयं अतएवेति ध्वंसप्रागभावयोः सत्त्वाभावविरोधि
त्वेमानाभावादेवेत्यर्थः वत्तिसंभवाप्रागभावयोः सत्त्वमावेदयितुं अंतरापदं तच्चूयमिति न च रगुरो मुक्ता

वस्तुतः सत्त्वेः पूर्ववत्तुः संयुक्तसमवेतवत्यभावप्रत्ययहेतोश्च विशेषणतायास्तथा भावव्यावृत्त्यापत्त्याव ह्युः संयुक्तयोग्यसम
वेतविशेषणतायास्तथा भावग्राहकत्वेन द्रव्यान्पद्रव्यसमवेतवत्याभावव्यावृत्त्यवतत्तैव तावच्छेदकत्वा
दन्यथा सरेण वृत्यभाववाह्ये व्यामचारापत्तेरिति ध्येयं अतएवेति ध्वंसप्रागभावयोः सत्त्वमावेदयितुं अंतरापदं तच्चूयमिति न च रगुरो मुक्ता
वस्तुतः सत्त्वेः पूर्ववत्तुः संयुक्तसमवेतवत्यभावप्रत्ययहेतोश्च विशेषणतायास्तथा भावव्यावृत्त्यापत्त्याव ह्युः संयुक्तयोग्यसम
वेतविशेषणतायास्तथा भावग्राहकत्वेन द्रव्यान्पद्रव्यसमवेतवत्याभावव्यावृत्त्यवतत्तैव तावच्छेदकत्वा
दन्यथा सरेण वृत्यभाववाह्ये व्यामचारापत्तेरिति ध्येयं अतएवेति ध्वंसप्रागभावयोः सत्त्वमावेदयितुं अंतरापदं तच्चूयमिति न च रगुरो मुक्ता

४७
७२
दपुंसीत्यनुशासनाद्भक्तो रूपमिदं वप्रयोगोपुक्त इति वाच्यं वस्त्वेन विरोधमाभावात् न त्वेव शुक्लादि
गुणस्य तेन पुंसां नुशासनादन्तर्गुणं रूपमिति प्रयोगः सममासे मानेकैव व लुप्त इति चेद्यं लुप्तेन
लैर्येनास्तीत्याकारप्रत्ययः पूर्वेत्यादिपूर्वत्वं लुप्तेन लुप्तेन प्रागभावे इह नीरत्नेपीत्यर्थः न च रत्न
तादशा यावत् तमानस्यापिरत्नान्तरध्वंसादेस्तदा नीरत्नत्वावच्छिन्नप्रतियोगिता कल्पविरहान्नता दशाप्र
त्ययः तस्याव्याप्यवन्निर्वादिनिवाच्यं स्यादिप्रतियोगित्वस्यैव मानवच्छेदत्वात् न तदन्तर्गत्तत्त्वात् प्रागभावा
दिषुरत्नत्वाय वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं कल्पनाप्रमेदपरत्वेत्वावच्छिन्नात्मानमावसे वधौ योनराश्यामादि
कल्पनाया लघुत्वाच्च न च यावेति लुक् नूपाणि तत्ते ह्यतिवेधमानवच्छिन्नतत्त्वव्यक्तिनिष्ठप्रतियोगिताका
भावेरेवरत्नोत्पन्नास्तीति प्रत्ययः क्रियते प्रकृतेव विद्यमानरूपप्रतियोगिकस्य तादशाभावस्या
सत्त्वात् तत्राप्रतीतिरिति वाच्यं तत्रासत्त्वं तत्राश्यामेत्वं नूपेनास्तीत्याकारमिर्गायेयितत्र तत्त्वं नूयमस्तीति
प्रत्ययापत्तौ रोधिनः सामान्याभावस्यातिशयादिशेषाभावं वृत्तिगामि स्यात्प्रतिवेधकत्वादिन्यथासा
व

गम०

७२

माया भाव लघनसिधेदिनिमावः प्रोचस्तु प्रतियोगितासंवेधेन नृपत्वमात्रावच्छिन्नप्रकारता क
 संसर्गभावविशेषकप्रत्ययो नृपत्ववच्छिन्नप्रकारतावबुद्धेर्विशोधीति नृपत्वे प्रतियोगितासंवेधे कमेव
 नेति श्यामता दशायां नृपत्वावच्छिन्नाभावोत्पन्नं नृपनास्तीति प्रतीते न विमयः किं मनुकोधेन नृपध्वंसादिमति
 तावदत्यंताभावसिद्धिरित्याहुः नृपतिराश्यामेसमवायेन नृपत्वं नृपनास्तीति प्रतीतेः प्रमाणाद्यनुरोधादेव
 ध्वंसात्वेताभावोर्नविरोधात् नृपत्वालमवायावच्छिन्नप्रतियोगिताकलैश्च साध्यप्रसिध्यात्प्रतीतेर्भूत्या म ५
 पक्षैरिति नृपत्वासाध्यं तत्समानाधिकरणं वेति प्रतिजोगितामानाधिकरणं वेत्यर्थः स्वविशिष्टेति स्वयं
 साध्यव्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकतत्त्वदभावव्यतिरिक्ततथाचनत्वं दभावाप्रयोगभूतं यद्वैतुताद्यदव
 संवेधेन हेतुसमानाधिकरणं नृपत्वावच्छिन्नाधिकरणं तत्त्वदभावप्रतियोगितामानाधिकरणं या
 त्यामिथार्थः तेन हेतुसमानाधिकरणस्य घटत्वादनावच्छिन्नाभावस्य कालिकादिसंवेधेन धूमाद्यधिकस्य
 दादौ वायव्यताद्यदकसंयोगादिसंवेधेन प्रतियोगितामानाधिकरणभावेपि वद्विमाने धूमादित्यादि

य ३

घ २

२७२

यथा सन्निवेशे वैयर्थ्याभावात् ५ प२

ॐ ह्रीं

धिकरणानि संतोति न तत्र व्याप्तिः ७

घभावस्य गवानधिरागचत्वा घवच्छेदेन वृत्तौ न विरोधः न चैतत्प्रत्ययस्य चत्वरस्यैतत्कालावच्छेदेन ग
 वास्यंताभावो घपइति वाच्यं देशवृत्तौ कालस्यैव कालवृत्तौ देशस्यावच्छेदकत्वात् न भवादेकगोचस्य कर्तु
 भशक्त्या न रदानो गगाने गोर्नास्तीति प्रतीतिर्वा भावस्यैतत्कालावच्छेदेन गगनवृत्तित्वा कर्तव्यां भ्रम
 त्वा यत्रैश्वर्यगवा घभावस्यागन्नादौ सार्वदिकत्वे न व्याप्यवृत्तिरप्यकालावच्छेदका संभवा दिति भावः न इतो
 निगवादिमतोपर्यः कालेन न्यकालेन वस्मन्सात्मकस्य प्रत्ययात्पेनाभावाभावस्यापि यावदंतर्गतत्वा
 तस्य च सृष्टिकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावात्तात्तित्याहिरत आह महाकाले वैतित्वा वत्तस्या
 ये महाकाले प्रतियोगिसामानाधिकरण्यानस्य कालिकसंबंधे न जगदाधारत्वादि भावः न नुगोत्वादि जातेः
 प्रलये कालिकसंबंधे न सत्त्वे प्रमाणाभावाद्यदागोत्वंतदागोविति सद्भुतुरेवेति यद्विब्रूयात्तदाप्याह य
 त्रकालत्वमिति उक्तं विवक्षा नानाद्वेद्यदादिसाधारणत्वे गगानपितोः साध्यतायां अतिव्याप्तिरित्याशये न सा
 र्व्यान् महाजन्ये क्वचित्पि द्वयस्य साध्यतायां कालत्वे सौघातु रैव प्रत्ययेपि कालिकसंबंधे न परमाशब्दादे
 सत्त्वात्कार्येद्रव्या न धिकरणी भूतत्वे सति द्रव्यत्वेनेव वैमिर्भूतत्वात्ततो च व्यभिचारेति संबन्धेन येन न्यपेक्षे

वि५

४८

७५

ननु महाप्रलयानं गीकारे प्रागुक्तं हेतुद्वयमेव लक्ष्यं खंडप्रलयोपिवृत्तां डांलरेल न्ये द्रव्यसंवि
 दतः साध्यांतरमाह प्रलयपर्यन्तिर्वैतिरेव डप्रलयावृत्तिर्वैत्यर्थः । यद्यपि प्रतिपत्तिमि नोऽयं साधक
 रणांत इति त्वस्य देशिकविशेषणतासंबंधेन विवक्षायामपि यदा गौतमोदा गौतम्यादावतिव्याप्तिग
 रणांसंभ्रतिप्रलयावृत्तिरिति त्वाघवच्छिन्नाभावस्य स्वप्रतिपत्तियोग्यधिवत्त्वेन रणो महाकालादौ देशिक
 संबंधेन नवृत्तिविरहात्तत्र द्रव्यमहाकालत्वं दित्यत्रावृत्त्यादिः । कालिकसंबंधेन महाकालनिष्ठस्य
 द्रव्यत्वाद्यभावस्य स्वप्रतिपत्तियोग्यधिवत्त्वेन रणो देशिकविशेषणतायावृत्त्यभावादिति वाच्या हेतुसमाना
 धिकरणात् त्वस्यापि तादृशविशेषणतायावृत्तिरिति विशेषणतायावृत्त्यभावादिना नूयमिन्नगुणादीदियादौ सावन
 सामानाधिकरण्यात् नूयान्यत्वाद्यभावस्य नूयमिन्नप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वाद्यभावस्य नूयत्वादिस्वरूप
 तयातस्य देशिकविशेषणतासंबंधेन नवृत्तिविरहेण तावदेतर्गतत्वाद्यत्वादिना नूयमिन्नत्वाद्यभावस्य
 वसर्वस्यैव तादृशभावस्य महाकालादौ स्वप्रतिपत्तिसमानाधिकरणात्वादिना त्वपिरतः त्विविशिष्टहेत्वधि
 करणोत्पादिविवक्षानुसरणमिति वदन्ति वस्तुतो देशिकविशेषणतायावृत्तस्य नूयानंतरत्वादेकेनापरस्या

 राम
 ७४

मनु हेतुवि करणे विशेषण तथा वर्तमाना नोपावदमाना प्रातयोगि वृत्तिवमेव विशेषणता संबंधे नो वि तं प्रतियोग्यधिकरणत्वप्रवेशोपि वैयर्थ्यादिति
 तेषु च स्ववृत्तिविशिष्टा मां केवलावधिधर्माणामन्यताभा वस्यप्रतियोग्यवृत्तिवनासंभवापत्तेः नहिवाच्यत्ववृत्तिविशिष्टा नो वाच्यत्वात् नामावावोवाच्यत्वा
 न्यथाकर्तुमशक्यत्वादुक्तलक्षणेन वैयर्थ्यादिति ध्येयं प्रावांमते संयोगसामान्याभावसाध्यकं यमे यत्वं
 प्रत्यक्षव्यभिचारीत्यतः कपिपदं प्रतियोगिवैयधिकरणपद्यदितमेव साध्यव्यापकत्वमत्र निवेदिता यथा स
 त्रिवेशे वैयर्थ्यविरहादतस्तद्वच्छेदकत्वं संयोगाभावनिष्ठं प्रतियोगित्वेय्यज्ञातमित्याशयेन संयोगा
 त्मकाभावस्याभिधानंतद्व्यादितं साध्यव्यापकतायाः प्रवेशोत्तुगानत्वादिविशिष्टस्य गगनाद्यभावस्याभा
 वोपि मावदंतर्गत इति तस्यैव हेतुविकरणी भूतगगनावच्छेदेन प्रतियोग्यसामानाधिकरणात्वादप्याप्तिर
 तः त्वविशिष्टपदं बोध्यमेतदभिप्रायेणैव संयोगाद्यात्मकाभावे त्पत्रादियदमुपात्तं वस्तुतः सत्त्वाच्च न प्रत्या
 त्गुगतात्वेन नूयत्वादित्यादौ काले जन्यनूपेव हेतुसमानाधिकरणास्य सत्त्वाभावस्य गुगतात्वे सामान्या
 भावस्य वक्तव्येनापि संबंधे नात्मगतनासौ नित्यनूपेवावृत्तित्वात् हेतुधिकरणात्तच्छेदेन तस्यैव यावदंतर्गतस्य
 प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहादप्याप्तिः स्याद्यदित्वविशिष्टपदनस्यादिति दिव। ननु धूमाद्यभावनिष्ठो
 जलादिवृत्तिविशिष्टस्य गोत्वाद्यभावस्याभावो धूमाद्यभाव एव अभावप्रतियोगिकस्याभावाधिकरणा
 काभावस्याधिकरणात्त्वं नूयत्वात्तथा च धूमादौ साध्योवद्वादिहेतावति व्याप्तिः धूमाद्यभावस्य हेतुधिकरणा

दितुप्रतियो
 गिवृत्तिरिति
 दिक्

व छेदेनैव गोत्वाद्यभाव रूपप्रतियोगिसमानाधिकरणात्वादत आहं जलवृत्तीति नवतादृशाभावस्य धूमाभाव
 स्व नृपत्वेपि जलादेर्न तादृशाभावत्वावच्छिन्नाधिकरणात्वे किं तु धूमाभावत्वावच्छिन्नाधिकरणात्वेमेवेति
 न प्रत्ययातिप्रसंग इति वाच्यं एवं सत्यभावमात्रस्यैव प्रायेण भेदप्रसंगानुक्तमेवोक्तप्रसंगस्य वारणसं
 भवादिति भावः न नु तथापि धूमवानुहेरित्यादावतिव्याप्तिरसमं भावानामेकादृशाभावस्य धूमत्वैव प्रमेयाभा
 वादभिन्नस्यायोगेन कान्यत्वाभावादेऽप्ययोगेन केमेदत्वादिना भेदसामान्याभावादभिन्नस्य हेत्वधिकरणा
 व छेदेनैव वत्त्वादिभेदाद्यात्मकप्रतियोगिसमानाधिकरणात्वादि चेच्च त्रारूपावत्यस्य पल्लवः प्रतियोगिता
 विशेषणत्वेन साध्यव्याकृतवच्छेदको भूतयद्यत्प्रतियोगिताकोऽभावस्त्विति शिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदेन त
 तत्प्रतियोगिता अप्रसमानाधिकरणे विवक्षितं या वधूमादिसामान्याभावस्य धूमादिनिष्ठतादृशप्रति
 योगिकस्य धूमादिनिष्ठप्रतियोगिता अपेक्षावृद्धादिना हेत्वाधिकभावावच्छेदेन सामानाधिकरणाविरहाच्चाति
 व्याप्तिः न चैवं यत्समानाधिकरणास्यैवैवमिति वाच्यं । आत्मत्वसामान्याभावो यत्प्रतियोगितायां
 यिसौ स्याद्ययकत्ववच्छेदकमातस्य प्रतियोगिता कस्यात्मत्वसामान्याभावस्य तादृशप्रतियोगिता अप्रसमाना

न

राम०

१५५

धिकरणाविरहादयमात्मात्मानादित्यादावव्याप्तिरारकत्वान्नलत्वविशिष्टेत्यादिग्रंथस्तु वस्तुगतिप्रनु
 रुद्धौ गौतमेन तादृशाभ्यस्यत् माभावात्स्यत्वेपितस्य हेतुधिकरणावच्छेदेन साध्यव्यायकतावच्छेदको
 भूतधूमनिष्ठप्रतियोगितायत्ताश्रयसामानाधिकरण्याविरहावतिव्याप्त्यसंभवेपि नासांति नवधूमत्वैध
 माभावस्य धूमनिष्ठप्रतियोगित्वेन देवधूमत्वेन प्रमेयसामान्याभावस्य प्रमेयसामान्यनिष्ठप्रतियो
 गित्वेनाश्वाननुतद्विभेदप्रतियोगित्वानंतरं गौरवादितुक्तविवक्षया प्रतीकार इति वाच्यं त्वस्य संबंधात्तिग
 याः प्रतियोगितायाः सामान्याभावस्यने प्रतियोगिभेदेनैव भिन्नत्वादिसोप्रदायिकाः। वस्तुतः साध्यव्यायकता
 वच्छेदिकायाः स्वयूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नया दृशप्रतियोगितायानिरूपकोऽभावस्तु विशिष्टहेतुधिकरणावच्छेदे
 न तादृशप्रतियोगिताश्रयस्य सामानाधिकरण्यमेव अवक्तव्यं। तथा च धूमादिसामान्याभावे स्य धूमत्वादि
 नाप्रमेयसामान्याभावानतिरेकेपि वतदीपं प्रमेयसामान्यनिष्ठप्रतियोगित्वं स्वयूनवृत्तिनैव धूमत्वादिध
 भावस्य धूमत्वादिन प्रमेयसामान्याभावानतिरेकेपि वतदीपं प्रमेयसामान्यनिष्ठप्रतियोगित्वं स्वयूनवृत्तिनै
 व धूमत्वधर्मिणावच्छिन्नमन्तो न तादृशप्रतियोगिताश्रयसामानाधिकरण्यमुपादाति प्रसंग इति सुक्तमुत्पश्या

न३

ति६

या०

५१

76

मः यन्नुसमनियताभावे क्यमतेषु मवात्र हेरित्यादावतिव्याप्तिवारणार्थेन येन संवेधेन साध्यव्यापद
 तातैः प्रत्येकं प्रति योक्तिसामानाधिकरण्यापेक्षितं तेषां च व्यभिचारिमात्रवर्णकधिकसोन्यभिचारस्तद
 न्यत्वस्य स्वात्मस्वरूपसंवेधेनैसाध्यव्यापकत्वात् न द~~मि~~ भावस्य बहेतुभिरकारणारब्धेन तादृशान्यत्वनूप
 स्वरूपसंवेधेन प्रति योक्तिसामानाधिकरण्याभावात् तानि व्याप्तिरतस्तथ विवक्षितासंवेधस्य व्यापकताद्यद
 कत्वेपिनित्यज्ञानं नित्यसविषयकत्वादित्यादौ नानि व्याप्तिर्नित्यज्ञानत्वाद्यभावस्य व्यापकताद्यदकी
 भूतेन समवायसंवेधेनैव प्रतियोग्यसामानाधिकरण्यात्वादिति सांत्तु छेद्यत्वादिना वा व्यक्ताद्यभावस्यैव
 घटत्वादिना यद्विडान्यत्वाभावस्य नृपतया तस्य च व्यक्तताद्यदकेनायः विडान्यत्वनिनूयितस्वरूपसंवेधे
 न यावद्धेतुभिरकारणो प्रति योक्तिसामानाधिकरण्यविरहादेव भूमवानुवहेरित्यादावतिव्याप्तिविरहादेव इ
 त्यस्य स्तविशिष्टे सस्य यत्सामानाधिकरण्या इत्यस्य अर्थतापत्तिरिति दिक् ननु व्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभावा
 सत्त्वेपि सर्वत्र सद्धेतौ गगनलोकव्यत्वोभयाद्यभावे गगनत्वादिविशिष्टस्य गगनाद्यभावस्य च भावसमादाय प्रो
 क्तमनङ्गासंभोजत प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिमूलावतारानुपपत्तिर्नैव वैशिष्ट्यात् सत्त्वावच्छिन्नधर्मानवच्छिन्नत्वे

द्यावैरक्ष

गमः

१६

नत्यापकतावच्छेदकीभूतप्रतियोगितायाविशेषरूपितत्वात्रैवमितिगत्यंयमित्राशवारकत्वेनतादृशविशेष
 रास्यव्यर्थत्वादन्वयाद्यधिकरणाधर्मवच्छिन्नाभावकालीनत्वेनहेतुंविशेषैवप्रयावतारणकुतो न समर्थये
 तोलहसामंतरमाहपसमानाधिकरणांमितादिबुद्धिमात्रुक्तमात्रुक्तत्वादिवाच्यपिःसाध्यव्या
 पकप्रतियोगिकानोनलत्वविशिष्टद्वयत्वाभावगुणात्त्वितिशेषसत्वाद्यभावावास्तविशिष्टहेत्वधिकरणावच्छेदे
 नप्रतियोगिनधच्छेदकीभूतजनत्वविशिष्टद्वयत्वाद्यवच्छिन्नसामानाधिकरणाभावाद्दत्तुल्यैरूपावच्छिन्न
 त्रैतयावजलत्वविशिष्टद्वयत्वादेःसाध्यव्यापकतानवच्छेदकत्वादौषःपक्षुसाध्यव्यापकप्रतियोगिकस्य
 घटत्वेनवह्यभावस्यपावडेत्वविच्छेदकरणोघटत्वाद्यवच्छिन्नसामानाधिकरणाभावाद्वापकतावच्छेदकत्वा
 यावच्छिन्नेतिनदत्तंनमसघटत्वेवह्यभावस्यएववह्नित्वेनघटाभावतपातस्यापिपावडेनुमतिस्वप्रतियोगि
 तावच्छेदकीभूतवह्नित्वावाच्छेन्नसमानाधिकरणात्वात्।अमगमित्वस्यवाच्यत्वापकतानवच्छेदकत्वात्
 दवच्छिन्नवाच्यत्वाभावस्यसूक्तस्येतत्तद्वराणधर्मकत्वादाहवाच्यत्वादिनेत्रिशेषमित्यादियेनसंबंधेनहे
 तुत्वेनहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नहेत्वधिकरणावृत्तित्वमभावेग्राह्यतेनापमात्माज्ञानात्घटान्यत्वेमत्तात्मात्मा

दसं ये मा दसं योगात्तादिना यमवेत्ता न्यत्ताभावस्य न्यत यामस्य च व्यापकता घट के नास्य पिंडा न्यत्वनि न्यपिनस
 न्यसं वेधे नपावद्धे त्वा धे कर सो प्र। सि ये मि समाना धि क्ते सं योगा दा इत्यादा रात्मत्व सामान्या भावस्या तथा
 वेदिना व्याप्तिः एवं ये न संवेधे न व्यापकता न तु संवेधावच्छिन्न प्रति योगिता का भावस्य सुप्रति योगिता व छेदक संवेधे
 न प्रति योगिता व छेदका वच्छिन्न सा ना धि करणं गो ध्य मतो न व्यापि करणधर्मा वच्छिन्ना भावस्यासत्वे विध्यधिकरण संवे
 धा वच्छिन्नता व्यक्ता घभावमादायत दृशा। चय संभवान् प्रति योग्य दत्तो त्यादि ग्रंथा वतारानुपपत्तिः। न कत न त्वा
 देः समवायेन साध्यता यो महा कालत्वा दा वति व्याप्तिः प्रति योगिता व छेदका वच्छिन्न सा ना धि करणं व स्त विक्षिप्त
 होत्व धि करणा वच्छेदेन बोध्यं तेन द्वयं स त्वादि त्यादौ द्रव्यत्वा घ भावस्य काले हेतु मति प्रति योगि समा ना धि कर
 णात्वे पि ना ति व्याप्तिः। इदं त्ववधानं यं साध्य वच्छिन्ना भाव प्रति योगिता या सामाना धि करणं ना व छेदकत्व रूपमेव
 व्यापकता व छेदकत्व मत्र लक्षणे प्रवेशेन तु प्रति योगि वै पा धि करणं यं दितं तथा सति य धि करण धर्मा वच्छिन्ना भावा
 सत्वे पि प्रमेय पित्या कार ज न्य यत्किंचिदु द्वि विषयत्व सामान्या भाव मादा यैव सर्वत्र दृशा च य संभ वे प्रति योग्य रे
 त्ति श्वेत्यादियथा वता संस्कारानुपपत्तेः अज्ञानवृत्ति विषयत्वस्य तादृश ज्ञान दशा या नेव सत्त्वेन तदसत्त्व दशाया

याकि

रामः

३९

मेवतादृशज्ञानविषयत्वाभावस्य हेतुसमानाधिकरणात्वात् एवं चाप्रत्युपस्थिते पदं न कपि संयोगाद्यात्मकां वंग
 गनत्वादिविशिष्टस्यैवाभ्युपगमात् भावमुपादायकपिसंयोगाभावान्न प्रमेयत्वादित्यादावप्यापि वा
 केकपियोगाभावात्वादेरुक्तव्यायकतावच्छेदकत्वाभावात् किंतु हेतुमतिकालेव तत्मानस्य सत्त्वसामान्याभावस्य
 यिनिरुक्तरूपशान्तिव्याप्तस्य वात्मादावसत्त्वेन पावदेत्वापि कारणाप्रतिपत्तिवच्छेदावच्छिन्नसामानाधिकरण्या
 विरहसमनानुद्रव्यत्वादित्यादावप्यापि वाक्यमेव स्वविच्छेदयदं न वसाध्यतां छेदकसंबंधेन साध्यवच्छेदं प्राव
 छिन्नप्रतिपत्तिताकाभावापदेत्वापि कारणावच्छेदेन स्वावच्छेदकसंबंधेन प्रतिपत्तितावच्छेदकावच्छिन्नसमा
 नाधिकरणात्त्वमित्येव सम्यक्वाच्यत्वेत्वादिना घटाद्यभावमादायेव वाच्येते यथादित्यादौ लक्ष्म
 रासमन्त्र्यादिनिवाच्यं स्वरूपसंबंधेन प्रमेयत्वावच्छिन्नाभावाप्रसिध्या प्रमेयवानुत्पत्त्यादित्यादा
 वप्याप्येवंकारकगुरुधर्मावच्छिन्नप्रतिपत्तिताप्रसिध्या प्रमेयवतिमानुत्पत्त्यादित्यादावप्याप्येवैतानि
 यामकसंबंधस्य प्रतिपत्तितावच्छेदकतया गोमानयैत्राद्यादित्यादौ स्वात्मित्वादिसंबंधेन गवादेः सा
 ध्यतायामप्याप्येति दिक् ननु वन्ति त्वेन धूमवृत्तिसामान्याभावाप्रमीयसंयोगसंबंधेन द्रव्यसामा

शि ५

११

५३

78

न्याभावावाधुमाभाववतयापोलोलकभेदतदभावाभ्यतरत्वेनायोगोलकाभ्यवृत्तेरभावाऽयो
गोलकाभ्यत्वस्य न्यसंबंधेन भेदसामान्याभावाऽयोगोलकाभ्यभाववतमन्त्रियताभावाना
मेकात तयावधुमाद्यभावस्यप्रतियोगितावच्छेदकं यद्वह्नित्वादिकं लदवच्छिन्नेनैवैसमेपा
वदेविधिकरणमाद्यभावस्यप्रतियोगिसमानाधिकरणत्वादिसमाचहेरित्यादावत्रित्यादिः
सामान्यधर्मोपाविशेषाभावाभ्युपगमे तु सततं योधूमत्वेन धुमाद्यभावानामेव प्रमेयत्वादिना धु
माभावतया तस्य च त्वप्रतियोगितावच्छेदकी भूतप्रमेयत्वाद्यवच्छिन्ने समानाधिकरणत्वादिति चेत् अत्रा
पि यावत् तस्य कलनः प्रतियोगित्वस्य विशेषणतया साध्यत्वात् तावच्छेदकनूपावच्छिन्नमद्यत्प्रतियोगिता
कोयत्समानाधिकरणभाकत्वविशिष्टहेत्वधिकरणवच्छेदेन तत्प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसमाना
धिकरणत्वं पर्यवसितार्थस्तथावधुमादिनिष्ठतादृशधूमत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्य धुमादि
निष्ठसंयत्प्रतियोगित्वतदवच्छेदकी भूतधूमत्वाद्यवच्छिन्नसामर्थ्यहेत्वधिकरणवच्छेदेन सामानाधिकर
ण्यविरहान्नातिप्रसंगइति संप्रदायः वस्तुतोत्रापिसाध्यव्यवकतावच्छेदकनूपावच्छिन्नापास्तनूतवृत्तिधर्मो

३२

१५

राम०
५३
७८

^{पा} धर्मो न वच्छिन्नोऽपि दशप्रतियोगितया निरूपितोऽभावस्तददशप्रतियोगिताया यदवच्छेदकं तद्वच्छि
^{मु ३} न्नसामानाधिकरण्यां वक्तव्यं धूमत्वादिना धूमाद्यभावस्तन्न प्रमेयत्वादिना धूमाद्यभावस्तसामान्य
 धर्मैराविशेषाभावस्यानुपगमात् तदनुपगमे तु यादशप्रतियोगिताकाभावे तादृशप्रतियोगिता
 वच्छेदकावच्छिन्नवद्वलित्वस्य जगद्विभिन्नत्वस्य च योर्व्याप्तिरेकः साध्यव्यापकतावच्छेदक
 रथावच्छिन्नतादशप्रतियोगिताकाभावानां तादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकर
 ण्यं वाच्यमतो न कश्चिदोष इति चेयं वक्तव्यं न ह्यस्यान्यावके विहिते अनवच्छेदकमेतत्तम
 साध्यतावच्छेदकमिति परेणावृत्तिर्नाशब्दादिना वक्ष्याम्यभावमादाय वद्विमानुधूमादि
 त्यादौ न ह्यसंगतित्वमिवाविशोतुहेतुसमानाधिकरण्यास्य साध्यसामान्याभावस्यैव प्रतियो
 गितावच्छेदकसाध्यतावच्छेदकमतो नानुतिव्याप्तिः कामिसंयोगित्वादित्यादावव्याप्तिवारणार्थं
 व्याप्यतेति विहितत्वादिना घटदेवभावमाकादामाव्याप्तिरतः साध्येति अत्र च प्रति

चे

५४

79

त

नियोगो योगितास्य स्यात्तावच्छेदकसंबंधेन ग्राह्यातेन समवायादिसंवेन च ह्युपाधभावस्य हेतुसमानाधिक-
 करणस्य प्रतिपत्तिरिति तावच्छेदकत्वमपि बहिःत्वादेर्नासंबधः प्रतिपत्तिरिति चेद्येधिकरणप्रवेशात्तद्येतेषां
 त्वादिसादृश्यात्प्रतिपत्तिरिति व्यधिकरणसाध्याभावप्रसिद्धेस्तत्पारित्यागः आप्यवृत्तित्वं नु निरूप-
 छि न हेत्वधिकरणवृत्तिकत्वे हेत्वधिकरणाय न किंचिद्वृत्तिवृत्तिश्चाभावप्रतिपत्तिरिति योगितायाः सामानाधिक-
 रायेनानवच्छेदकं पदभाववद्वृत्तित्वं तावच्छेदकत्वाभावात्तमेव हेतुसमानाधिकरणस्यैव पुनै ननु स्वा-
 तंत्र्येण गतद्विशेषणं वैयर्थ्यात्पतकिंचित्त्वेनिर्देशाच्च कपिसंयोगाभावत्वस्य हेत्वधिकरणोभूतद्र-
 व्यानिष्ठाभावप्रतिपत्तिरिति संयोगिसावादिप्रादौ नातिव्याप्तिः ननु समनियताभावात्तैव्यमते-
 द्यतत्वेन बह्वाभावस्यैव बहिःत्वेन घटभावतया हेतुसमानाधिकरणस्य तादृशस्यैव साध्याभावस्य प्र-
 तिपत्तिरिति तावच्छेदकं बहिःत्वादिकमित्यप्याप्तिरतः समनित्ताभावेक्यमतेपि निरुत्तिमाह हेतुमानाधिक-
 रणस्यैव व्याप्यवृत्तेरभावस्य प्रतिपत्तिरिति सामानाधिकरण्येनानवच्छेदकं पदसाध्यात्तावच्छेद-
 कमिति योजनान्न वत्रापि हेतुसमानाधिकरणस्य बहिःत्वेन बहिः प्रसो न पाभावस्य प्रतिपत्तिरिति

राम

७२

य ३ बहिःत्वेन पर्वतारुतेरभावस्य च

ताया समानाधि कसां स देववह्नित्वमवच्छेदकं इत्याख्या प्रिकृष्टा दशप्रतियोगितायाः अन्वयनवृत्तिसति
 यदवच्छेदकं तदन्यत्वात्कामयितया अया प्रियवर्तते वह्नित्वेन तार्णात्तारोभयं नास्तीति प्रतीतिरिति इत्ये
 यता दशभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वमवह्नित्वस्य नवता दशाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं नवह्नि
 त्वमात्रययोः किंतु तार्णात्तारोभयत्वात् अयथा तादृशप्रतियोगितावच्छेदकी भूतवह्नित्वावच्छि
 नवतियवता दौता दशाभावात्सत्त्वप्रसंगादिति वाच्यं सोऽयमत्र प्रतियोगितावच्छेदकधर्मावच्छि नवता
 मात्रस्याभावाविरोधित्वात् घटवति घटत्वे न घटाभावात्स्यापत्तायापत्ते किंतु प्रतीतिवद्वाधिकर
 साधर्मस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वसिद्धौ सत्यां प्रतियोग्यशेषकारी भूतधर्मावच्छि य प्रतियोगिताव
 छेदकावच्छिन्ने नैव सार्द्धमनापत्त्याः भावस्य विरोधित्वं वाच्यं तदेतदह्नित्वादिना तार्णात्तारोभयाभावा
 दिसंवेद्यनवृत्तिकं अतएव द्रव्यत्वेन वद्विर्नादिवह्नित्वेन तदह्निर्नास्ति इत्यादिपुतोत्यासामा-यधर्मे
 साधिविशेषाभावाभ्युपेयते न हीनत्र वह्नित्वस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वं भासते इत्यत्वस्य तु नै

वीं शिष्यमात्रं विषय इति वाच्यं वहिमानयमित्येवं निर्णयसंबन्धि इत्यन्तेन वहिर्नास्तीति प्रत्ययाद्
 त्यस्यैवावच्छेदकतया भावात् अन्यथा वहित्वावच्छिन्नवह्निनिष्ठप्रतियोगिताकत्वे प्रकारेणावहाभा
 ववुद्धौ वा वहित्वेनेवाहिमत्तानिश्चयस्य प्रलिवंधकत्वात्तादृशप्रतीत्यसंभवापत्तेः। अस्माकं तु द्र
 व्यात्वावच्छिन्नवह्निनिष्ठप्रतियोगिताकत्वेन वहिभाववुद्धिं प्रतिद्रव्यत्वेन वहित्वविशिष्टनिश्चयस्यै
 वविरोधित्वात्तदसत्त्वादेवतादृशाभावप्रतीतिसंभवादित्यतो न दृशांतरमाह प्रतियोगिव्यधिकरणा
 स्य वेत्ति। केचित्तु सामानाधिकरण्यापत्तेरदस्तावहेतुसमानाधिरणाभावात्पक्षाभिन्नप्रतियोगिताया
 अवच्छेदकं यततदन्यत्वं साध्यतावच्छेदके विवक्षितं प्रतियोगित्वं ह्यस्वरूपसंबंधविशेषः। स च सामान्या
 भावस्य लेप्रतियोगित्ववच्छेदकत्वं रूप एव न तु प्रतियोगिगुणमादाधारार्थेपभावा नुपपत्तेश्च साभा
 न्यधर्मैरामविशेषाभावस्य ले च प्रतियोग्यशेषकारो भूतो विरोधधर्म एव तथाननु सामान्यध
 र्मः अतिप्रसक्तत्वात् व्याधिकरणार्थमावच्छिन्नाभावस्य लेप्रतियोगितावच्छेदकादित्यन्येन प्र

निश्चयः अत्र ३

विंतामणिकारणा

प्रियोगित्वं किं त्वतिरेकमेव अन्यथाप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतियोगिनेव सङ्गमभावस्य
विरोधित्वा तदवच्छिन्नवतिता दशभावस्यासत्त्वप्रधानताविकाक्षेप्यतिरेकायां प्रतियोगितायामे
व अन्यथासममनियताभावे को नानिखिलव्यधिकरसाधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव गगनाभावोत्पन्न
तया गगनाभावस्यो कर्तृत्वात्तदनेगीकारा नुपपत्तेः इत्थं च वहित्वे न यवतोतारगतार्गा वहीनस्तदिति
प्रतीतिवत्तात्ता दशाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य वहित्वे सत्त्वे पिता दशप्रतियोगित्वे न वहित्वो
मित्रं किंतु तादशोभयत्वा मित्रमतिरेकं वेति स्वामित्रायाः साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगिताया
यदवच्छेदकं तदन्वत्त्ववहित्वे सत्त्वावस्य धूमव्याप्यतावच्छेदकत्वहानिः । न च ननु ह्यो हेत्वधिकरणा क
वृत्तिव्यं अभावस्य संवधमात्रेण वाच्यं वहित्वे सोमाभावावस्यापि कालिकादिसंबंधेन धूमवतिसत्त्वा द
व्याप्त्यापत्तेर्नापि दैशिकविशेषणातया घटमित्रं इत्यत्रादित्यादौ वतिव्यापकापत्तेर्घटत्वस्वरूप
स्य साध्याभावस्य विशेषणातया वृत्तिविनहादित्यतो वदुर्नांतरमाह प्रतियोगि व्यधिकरणास्य वेति प्रा
कः प्रागुक्तव्याप्यवृत्तित्वं यत्किंचित् घटितत्वे न दुर्वचमत्तः प्रतियोगि व्यधिकरणास्येत्यादिलक्षणो

अपरेतु

तरमुक्तमित्यप्याहुः हेतुसमानाधिकरणास्य प्रतियोगित्वधिकरणास्याभावस्य प्रतियोगितायाः सा-
 मानाधिकरणेन न प्रवेष्टुं यत्साध्यतावच्छेदकमिति योजना। अथात्र प्रतियोगित्वधिकरणात्वं
 प्रतियोगि यधिकरणाभिप्रायं समनियताभावा नो अभिन्नतया घटत्वेन घटाभावादेरपि घटत्वे-
 न प्रमेयसामान्याभावस्य रूपत्वात् तस्य च प्रमेयात्मकप्रतियोगिसमानाधिकरणतया तद-
 व्यासंभवात् ॥ अतएव प्रतियोगित्वावच्छेदकावच्छेत्तसमानाधिकरणो यो यस्तदस्यैव मयि न तस्य
 या घटत्वेन घटाभावादेव प्रमेयत्वादिना घटाभावात् तस्यैव प्रतियोगित्वधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभाव-
 स्यादित्यतएव वारणासंभवे सामानाधिकरणेनेत्यस्य वैर्यापाताच्चा न वसाध्यतावच्छेदकसंवेध-
 नयादशप्रतियोगिताश्रयानधिकरणात् त्वधिकरणात्तादशप्रतियोगि योगित्वे प्रतियोगिताता-
 र्कस्यथा च वहित्वेन घटघटावयवघटनिष्ठप्रतियोगित्वे मयि तादशामतस्तदवच्छेदकत्वं वाहे-
 विव्यप्तीति सामानाधिकरणापपदं तादशप्रतियोगितायाः सामानाधिकरणावच्छेदकाप्रति-

अध्यासिकारक

तेन

CC-0 Dharmarth

प्रत्यक्षेण च दृष्टेः भावस्य गतादास्योपगमादप्राप्तिस्थापनेः।

ध्यात द्वित्र प्रतियोगितैवे लक्षणा घटिकेति वा च्यां वैशिष्ट्यसत्ता चानलातेरेत्यादावतिव्यप्योर्गु
 नादीनोति शिष्टसत्ता निष्ठ प्रतियोगिता अर्थस्य अधिकारान्न घटवानहं नहा कालत्यादिपा
 दाव्याप्तिप्रसंगश्च हेतुमतो महाकालस्य साध्यता घटककालिकसंबंधेन न घटा भावप्रतियो
 गिता अथाधिकारसातमा प्रतियोगित्वधिकारणाभावात् सिद्धोति चेदत्राहुः साध्यतावच्छेदकसं
 बंधेन स्यात्तथाप्यवृत्तिस्तथावच्छेदकधर्मावच्छिन्नाधिकारणावच्छेदत्वधिकारणिकाया तत्प्रतियो
 गितास्तदन्यप्रतियोगित्वं प्रतियोगितां नार्थः तत्राववहित्वे घटस्य भावस्यापि घटादि नि
 ष्ठा प्रतियोगिता तादृशीति तदवच्छेदकत्वेन हित्वे यस्तीत्यत सामानाधिकरण्यापदं घट्या नहा
 कालत्यादित्यादौ नुगगनाभावी भेगगन निष्ठ प्रतीवन्माधमिकरसाधर्मावच्छिन्नावच्छेदकता
 कप्रतियोगिता कोऽप्यभावोस्ति न घटो नास्तीति वत्तु मवावृत्तित्वेन घटवान किंतु घटत्वेन नि
 प्रतीवलाघाधिकारसाधर्मावच्छिन्नावच्छेदकता प्रतियोगिता कोऽप्यभावोस्ति अतएव तमवापि

२५

46
82
वृत्ति ३

तथा तावच्च वच्छेदौ घटादौ गृहधरमिश्रेः स्वी कृतस्तथा वयादशप्रतियोगिता वच्छेदकावच्छि
न्नीयत्वेन साध्यता वच्छेदकसंबन्धेन तादृशप्रतियोगिता अपाधिकारणा न्यत्वं हेतुमत्ता दशप्र
तियोगिता समानाधिकारणात्वा वच्छिन्नप्रतियोगिता कतादशप्रतियोगिता वच्छेदकात्वाभाववत्त्वं
साध्यतां वच्छेदके विचक्षितं। तथा रघुः दादिनिष्ठस्य वृत्तित्वेन यद्यभावप्रतियोगित्वं स्यात्पि ता
दृशत्वेन वृत्तित्वादेस्तदवच्छेदकत्वाद्याः प्रितः सामानाधिकारण्येनेत्युक्तं तथा वृत्तित्वस्य
तादृशप्रतियोगिता वच्छेदकत्वेपि तादृशप्रतियोगिता समानाधिकारणात्वेन रूप्यधिकारणाधर्मे
तादृशप्रतियोगिता वच्छेदकत्वाभावस्य सत्त्वाभावात्प्रिः कालो घटा वा महाकालत्वादित्या
दौनु घटकादिसामान्याभावप्रतियोगिताया अतएव त्वेपि घटत्वेन यदा घभावप्रतियोगितामा
दायेषैर्वैलक्षण्यसंगतिः कातः पठत्वेन य उक्तवान् रतु घटत्वेनेत्यर्थं भवत्तु वृत्तित्वादिसामान्येन
महत्तमस्य धर्माद्यभावसत्त्वे तु तादृशप्रतियोगिता वच्छेदकेत्यत्रा वच्छेदकत्वमनतिरिक्तं वृत्तिः

वृत्ति ५

राम ०

८२

वेद्या ९

५ एतन्मते च सामान्यरूपेण विशेषाभावात् न भुपगमो नातो वहित्वे न तद्वत् भावसाहाय्यादिः

मि४

हेताधिकरणं

अस्येया संत दतिरित्त्ववहित्वे सति तत्समानाधिकरणं यद्यत्र दन्यत्वं नातो व्यधिकरणावर्मावच्छिन्नप्र
तियोगितायास्तत्सववारा संभवे सामानाधिकरण्यदत्तवैपथ्यमिति अस्य दुरुवरणाः ॥ पलुं य
प्रतियोगिता वच्छेदकविशिष्टस्य प्रतियोगिताप्रत्ययवदयोः साध्यावच्छेदकसंवेधेनानधिकरणता
दृश प्रतियोगित्वे प्रतियोगितां तार्थस्य यावद्वहित्वेन घटा घभावस्य घटनिष्ठप्रतियोगिताया अघिना द
श्याद्वहित्वादेस्तदवच्छेदकत्वमादाय व्याप्तिः सामानाधिकरण्येनेति प्रत्युक्तार्थकं न च खनूपसं
वधात्मकप्रतियोगितायाः प्रतियोगिभेदेन भिन्नत्वाद्द्विमानुधूमादित्याद्या विवृति सामान्याभावा
यं यन्नहानसीयवद्विनिष्ठप्रतियोगित्वे तदवच्छेदकी भूतवहित्वविशिष्टस्य प्रतियोगिता अघी भूतम
हानसीयवहे श्वद्वयोननधिकरणात्त्वस्य हेतुमतिर्यवसत्त्वादिति वाच्यं प्रतियोगियत्तीनां भेदो रूधर्मा
वच्छिन्नप्रतियोगिताया तन्ना घवेनैकस्तीकारादिति न च कालो घटो नमहाकालत्वादित्यादौ तादृशप्रति
योगिताप्रसिध्या अत्र व्याप्तिर्गता भावीयप्रतियोगित्वे तदा अघी भूतगगनस्यधिकरणाप्रसिध्या निरु

घ ९

मि४

यत्प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टयत्प्रतियोगिताश्रयोभयत्वंवाहेत्तदधिकरणयत्किंचिन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं ता
दृशप्रतियोगितायाएवनिवेश्यतयाघटत्वेनगगनादिकमाहायेतत्रलक्षणसंभवावेति॥२

५२

४३

धर्मो न ४

कतूपाभावादिति राच्यां महाकालान्यत्वाविशिष्टघटाघभावस्य तादृशविशिष्टघटत्वाघवच्छिन्न
प्रतियोगितायुक्तेरेवतयात्वादितौ तत्र प्रतियोगिभेदोपि प्रतियोगितावच्छेदकभेदेन प्रतियोगिताया
यस्य घभेदेस्तदावहित्वेन घटाभावस्य यत्किंचिच्चिन्निष्ठाघटनिष्ठप्रतियोगितानेववहित्वेन
वहित्वेन ताभावस्यापि वहित्वावच्छिन्नाधूमादिनिष्ठापि प्रतियोगितात्वाघरात्रयाचसाभानाधि
करायेनेत्यस्यैव यथेदुर्वारं वहित्वेन घटाभावीयेयघटे निष्ठं प्रतियोगिभेदवच्छेदकीभूतव
हित्वविशिष्टस्य तादृशप्रतियोगिताश्रयोभूतावहित्वधूमदिश्रद्धयोऽधिकरास्य सर्वत्रैव हेतुमत्तिस
त्वेन वहित्वेनैवैव्यधिकरासाधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायात्नहृत्ताघटयत्वादितिक। एवं वेति तया
वाव्यभिचारस्य पारिभाषिकत्वा नादरेपिन हतिरिति भावः। वहित्वाघवच्छिन्नघटाघभावयति
धूमादेर्वर्तमानत्वा दुक्तं साध्याभावेति अत्र साध्याभावो ध्याप्यवतिर्वोध्यः॥ एवं प्रात्वापि। वि
शि केति महानसीयत्वादिविशिष्टवान्निष्ठस्येत्यर्थः। ननु विशिष्टस्यातिरिक्तत्वा न हनि सीयत्ववहित्वे

प्रमाण

रामः

८३

दि ४ त्री २

य

त्वयोर्वैशिष्ट्येववापरं परधानत्रावच्छेदकत्वात्रैषदोष इत्यत आह रुदत्ववाहेत्वेति ननु व्यापकव
 लित्वघटितत्वेनायोः संयोगोऽसत्त्वादित्यत्रातिव्याप्तिः स्वसमानाधिकरणाभावाप्रतियोगित्वत्रयस्या
 वच्छिन्नवृत्तिकारणत्वस्यवाच्याप्यवृत्तित्वस्यसंयोगाभावेऽसत्त्वादत आह सत्त्ववतीति तथा वहे
 तुसमानाधिकरणस्य व्याप्यवृत्तिरित्येतेन निरवच्छिन्नहेत्वधिकरणवृत्तिर्नहेत्वधिकरणीभूतयत किं
 चिद्व्यतिरिक्ताभावाप्रतियोगित्वेपाऽभावस्यविवक्षितमितिभावः ३० रुधर्मसाध्यतायां व्यभिचारे
 रायतिव्याप्तिरारणाय या रिभाषिकावच्छेदकाय नुसरणास्यावश्यकत्वे व्याप्यवृत्तित्वस्य प्रकृत
 निरुक्ताप्रवेशेन ह्यतिरिक्त्याशये नाहं वदामासावेति पथा अतस्य प्रतियोगितावच्छेदकानतिरि
 त्तवृत्तिः त्वस्योक्तौ सत्त्वावाक्यानेरित्यादावव्याप्तिस्तदशप्रतियोगितावच्छेदकीभूतविशिष्टसत्त्वा
 त्वानतिरिक्तवृत्तिघातः सत्त्वात्वस्येतो वदामासापिति सिद्धांतलक्षणे वदामासापित्यर्थस्तथा
 वहेतुमात्रिष्ठाभावीयमसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितायाः सामानाधिकरण्येनावच्छेदकं यदुर्म

चं ४

व ४

स २

विशेषसंबंधिनिष्ठाभावीयतत्सर्वधायि च प्रति योगितायाः सा मा^{ना}धिकरणापेनानवच्छेदकं तदेव
 रिभाषिकावच्छेदकं तदव्यक्तं साव्यतानच्छेदे केवाव्यमिति भावः न नृत्यत्रिदशायां गुणासा मा^{ना}या भाव
 त्यसंयोगवति घटादौ सत्त्वाङ्गुणात्वस्य संयोगत्वे विशेषसंबंधिनिष्ठाभावीयसमवायसंबंधावच्छि
 तप्रति योगितानवच्छेदकत्वावेरहान्नतदायसंयोगत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वसंभावना योस्यत
 आह गुणावृत्तित्वेति गुणा समवेतत्वेत्यर्थः घटादौ नृत्यत्रिदशायां पारिभाषिका समवेतस्य इत्यत्र
 देः सत्त्वाङ्गुणाभाव इति भावः संयोगिगुणान्यत्वे सति सत्त्वादिना दौ गुणावृत्तित्वमादाय संयोगत्वस्य
 न पारिभाषिकावच्छेदकत्वं संभवति गुणावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य हेतुसमानाधिकरणात्वाद्दुःसंयो
 गसौध्यक्यमिद्यारिमात्रे यद्गुणमादाय संयोगत्वं संभवति गुणावृत्तित्वावच्छिन्नाभावस्य हेतुस
 मानाधिकरणात्वाद्दुःसंयोगसौध्यक्यमिद्यारिमात्रे यद्गुणमादाय संयोगत्वस्य पारिभाषिका
 वच्छेदकत्वं तद्गुणमाह द्रव्यमात्रेति द्रव्यान्वासमवेतत्वेत्यर्थः उक्तं भागानामव्याप्यवृत्तित्वेति

योगत्मकत्वं प्रतिपोग्यधिकरणवृत्तित्वेन कदाचिदुपात्तत्वादित्युपायानां तत्प्रतियोगिना वच्छेदकानां सं-
 योगत्वविशिष्टसं बंधनिष्ठाभावप्रति-योगता न वच्छेदकत्वेन स्यात्तदेव तु नास्ति ते यो त्याप्यवृत्ति-
 यासंयोगात्मकत्वं प्रतिपोग्यधिरणा वृत्तित्वौ देतावन्मात्रेस्तु च यितुमुक्तं व्याप्यवृत्तीति ॥ ॥ ॥
 ले क्षर्षं दूषयितुमुपन्यस्यति। साध्यतावच्छेदकेति त्वयदेविशिष्टहेतुयोरंतरा च धर्मावच्छिन्नस-
 मानाधिकरणा साध्याभावत्वावच्छेदेन साध्यसामानाधिकरण्येनैव त्वयत्वेन पर्यवसितं अवच्छेद-
 कं चेन्न भवति किं बहुलं त्वयं विचारिणी हेतुसमानाधिकरणास्य साध्यसामान्याभावस्यैव सा-
 ध्यसामान्याभावविहरात्ताते प्रसंगः। विशिष्टसत्तावृत्तिरित्यादौ यावत् एव हेतुसमानाधिकरणासा-
 ध्याभावस्य सत्तास्य साध्यसामानाधिकरणापादति व्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नेति तया च विशि-
 ष्टसत्ताभावस्यैव तादृशस्य विशिष्टसत्तावृत्तिमत्त्वं न पृथग्युक्तेन द्रव्यत्वादिसामानाधिकरणास्य सामाना-
 ध्याभावस्य विषयतया सामानाधिकरण्यवृत्तावपि समवायेन ज्ञानसाध्यत्वे द्रव्यत्वादिरहेतौ नातिव्याप्तिर्न-
 शिष्टसत्तासमानाधिकरणत्वात्ताते प्रसंगः अवचसाध्यसामानाधिकरण्येन सं बंधेन साध्यताते-
 न सं बंधेन साध्यस्याधिकरण्येन दोषादिति ॥

नाधिकर

काल्प्रमेयत्वादित्यादौ सवेधामेव साध्याभावात् न साध्यवति काले कालिकसंबंधेन एतावन्निप्रसंगसा
 ध्याभावनिर्द्वहेतुसमाधि करणमपि हेतुतावच्छेदकसंबंधेन प्रकृतहेतोर्दधिकरणानत्र विशेषणान्त
 यावन्निमित्तत्रयं बोध्यं तेनायमात्मात्मानादित्यादौ विषयतया ज्ञानेन हेतोरधिकरणो वत्त्वमानस्या
 त्मत्वाभावस्य द्वयं विशिष्टसत्त्वादित्यादौ च साध्याभावस्य साध्याभावस्य सा
 ध्यसामानाधिकरणत्वा विरुद्धेनाप्यापि न कालः कालपरिमानादित्यादौ हेतुविशेषकालिकसं
 बंधेन बर्तमानस्य कालत्वादिसामान्याभावस्य साध्यवतिदेशिकविशेषज्ञानपादत्तिविरहेपि ह
 तिः साध्यभावात्कृत्यैवोक्तद्वितीयावोध्यत्वेन व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावात्तत्वेपि साध्यं विशि
 ष्टाभावादिकं उपादायैव तत्त्वज्ञानसंगमात्रप्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादियं यावता संगतिः कयिसंयोगिस
 द्वादित्यादौ तु कयिसंयोगाद्यभावसाध्यसमानाधिकरणत्वेपि द्वयमात्रसमवेतत्वाद्यवच्छिन्नाभा
 वस्य साध्यसमानाधिकरणविरहात्त्रातियापि कालिकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकेगगनाभावे

स्य ४

राम०

८५

माप

स्याभावेसो येषत्रमेयत्वादिकहेतुस्त्रहेतुमन्दिदेशिकविशेषरातयाचत्तमानस्याकाशोकाशाभावात्म
 कस्यसाध्याभावस्यसाध्याभावस्यसाध्यवतिदेशिकविशेषरातयाचत्तवविहेतुसमानाधिकरणास्यनित्य
 त्वादिसामान्याभावस्यापिनिरुक्तसध्याभावतयातस्यैवसाध्यसामानाधिकरणाविरहात्रातिव्याप्तिः
 कसमानाधिकरणास्योति।यत्समानाधिकरणासाध्याभावप्रमासाध्यैत्यर्थः।तेनधूमरात्रहेतित्यादौव्याप्ति
 करणाधर्मावच्छिन्नसाध्याभावप्रमायत्तैसाध्यावत्तातानावबोधितैविसाध्यसाध्याभावप्रमायाएवसा
 ध्यावत्ताज्ञानविरोधितयानातिव्याप्तिः।यधिकरणाधर्मावच्छिन्नसाध्याभावस्यसाध्यसामान्याभावेभ्रमद
 शायांयवतो नवाङ्गमानित्याद्याकारनदुद्धेसाध्यवत्ताज्ञानविरोधित्वादसंभवस्यादतःप्रमात्रोपादानं
 मात्वेवात्रभ्रमसान्धानिज्ञानत्वेनातस्तादृशबुद्धेरप्यशतप्रमात्वाडुक्तदोषतादवस्थंक्रदादौवन्ति
 मान्याभावप्रमायाःसाध्यवत्त्वविरोधीविरोधित्वादव्याप्तिः।तोयत्समानाधिकरणातिफलतःप्रमाविशे
 षरातयाचयदुमोवच्छिन्नवद्विशेषसाध्याभावप्रमासामान्यइत्यर्थः।तेनतद्दृष्टत्वसमानाधिकरणास्यसंयो

कै

६२

86

न सामान्याभावस्यैव गुरोर्धर्मिणि प्रमायाः साध्यवत्त्वज्ञानविरोधित्वेऽपि संयोगीति ह ह्यत्वादि त्वादिना
 नाव्याप्तिशक्तौ साध्यवत्त्वज्ञानविरोधित्वे हेतुमत्त्वाच्च वृत्तिधर्मावच्छिन्नविशेष्यकस्य साध्यवत्त्वज्ञानंतद्वि
 रोधित्वं नृपे वाच्यं तथा वगुरोर्धर्मिणि प्रमायाः संयोगीत्याकारबुद्धिविरोधित्वे पितादृशी साध्य
 वत्त्वधीर्न हेतुमत्त्वाच्च वृत्तिधर्मावच्छिन्नविशेष्यकगुरोरात्वादेहेतुमदयश्च त्वादिना नोक्तं परंतु
 तुल्यं यत्समानाधिकारोत्पत्त्यर्थता यत्तैः साध्यवत्त्वज्ञानमागच्छेत्तु नानात्रवृत्तिधर्मावच्छिन्न
 विशेष्यकसाध्यवत्त्वज्ञानस्य विरोधित्वेनास्मिन् तत्त्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वात् नानादिधर्मिकरहितसामा
 न्याभावप्रमाया साध्यवत्त्वधीविरोधित्वेऽपि धर्मवत्त्वाच्च वृत्तिधर्मावच्छिन्नविशेष्यकं पदं हि मत्ता
 शानंतद्विरोधित्वादेव हि मानूषमादित्यादावव्याप्त्यसंभवादिति दिक्। अत्र च साध्यतावच्छेदकेन सं
 वेधेन नृपे साध्यवत्त्वज्ञानं बोध्यते न परंतु संभवायेन न वृत्तिमानिति प्रमायाः संभवायेन न
 हि मत्तरबुद्धिप्रतिपत्तौ मत्ता न सीय वृत्तिमात्रे निप्रमायाश्च संयोगो न मत्ता न सीय वृत्तिमत्ता वो

 राम०
 ८६

धंप्रति प्रतिबंधकत्वेपि वाहिमानधूमादित्यादौ नाव्याप्तिः प्रतिबंधकत्वं चात्र वच्छेदकधर्मवत्ताया
 दिव्या वृत्त्येवाहंते न वाहिमानान्याभावावच्छेदकतया गृहीतस्य महानसौयवद्भावादेः पर्वतादौ प्र
 मायाः संयोगसंबंधावच्छिन्नपर्वतधर्मिकवाहिमत्ता बुद्धिरेवोपि नासंभवः सर्वत्र साध्यसामानाधि
 करण्यवच्छेदकत्वसमानाधिकरणत्वं त्वमित्यत्र प्रथमस्याद्वितीयस्य च यत्समानाधिकरणप्रमा
 सामान्ये साध्यवत्त्वात्तानाविरेक्यत्वं नास्ति तत्त्वतामिदं न स्वसामंजस्य आदिति भावः यत्तु यत्समानाधि
 करणसाध्याभावत्वावच्छेदेन साध्यता वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिसामानाधिकरण्येन त्वमेव प्रथम
 त्वसंभारार्थस्तथावधूतसमानाधिकरणस्य घटादिसामान्याभावस्य वाहेत्वाद्यवच्छिन्नघटादिसंघ
 सिध्या साध्यता वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिसमानाधिकरण्यभावादसंभवस्यादत आध्याभावप
 दं न वै वमपि प्रतियोगिपदवैयर्थ्यमेवेति वाच्यं। अनतिरिक्तवृत्तिरूप्यावच्छेदकत्वे साध्यता वच्छे
 दकावच्छिन्नप्रतियोगिता सामानाधिकरण्यस्यैव निविष्टत्वादेव द्वितीयलक्षणेपि सा

६३

87

य२

स्यतावच्छेदकावाच्छिन्नप्रतियोगिमन्त्रावोषविशेषित्वेन निवेश्यसाध्याभावपदसार्थक्यं बोधयामि नित
 नदं प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादियं शावतासामुत्तरेण साध्याभावस्य पूर्वोक्तद्वितीयेनैव वक्तव्यतया
 हेतुसमानाधिकरणास्य वहित्वेन घटाभावादेसाध्यतावच्छेदकावाच्छिन्नप्रतियोगिसमानाधिकरणाप
 प्रसिध्यातादृशपदप्रत्येये व्याप्तितादवस्थ्यात् न च घटत्वेव ह्यभाववत् वहित्वे घटाभावसममनि
 नियताभावानामैक्यात् तथा च तस्यापि साध्यतावच्छेदकविशिष्टवहिसूयप्रतियोगिनः सामाना
 धिकरणापमूलमेति वाच्यं तथा समतिवृत्ताभाघटसामान्याभावादेव विषयवादिना प्रमेय
 सामान्याभावात्मकतया तस्यापि साध्यतावच्छेदकी भूतवहिविशिन्नप्रमेयरूपप्रतियोगि
 समानाधिकरणातया तस्यादाया संभवे चोरकोस्य साध्याभावपदस्य व्यर्थतायावञ्चलेयत्वा
 दिति। प्रगल्भस्यैकतन्त्रतांतरमुपन्यस्य तिस्रविधं त्रिषु दृष्टावित्तिपत्रिषु साध्याभाववद्वत्तित्व
 सामान्य इत्यर्थे तेन वहि नित्यस्य अधिकरणाधमावच्छिन्नधृमाभाववद्वत्तित्वस्य धूमसाध्या

 रामः
 ८९

साध्यकानुमित्यविरोधित्वेयि धूमगात्रावहेत्यादौ नातिव्याप्तिः धूमादिनिष्ठस्यैव नत्वाद्यव
 छेन्नवत्वाभाववद्वत्तित्वस्याप्येव नत्वादिप्रकारेणावत्तानुमितेर्विरोधित्वादसंभवः स्यादतः प्रकृतेति
 साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन प्रकृतसाध्यकेत्यर्थस्तथाचतादृशसाध्याभाववद्वत्तित्वस्य च हित्वेन चत्तानु
 मितिप्रत्यविरोधित्वाददेशः प्रकृतानुमितिर्विरोधित्वेन प्रकृतानुमितिविरोधित्वानाविषयत्वमात्रेण प्र
 निष्ठवत्तित्वस्यापि वत्तानुमितिविरोधित्वेनाप्यभिचारभ्रमस्य विषयसंभवात् किंतु विषयतया प्रकृत
 अनुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वेन तावद्विच्छिन्नवत्तित्वमात्रस्य धूमसाध्यकानुमितिविरोधितावच्छे
 दकत्वाभावाद्वाभिचारिरागतिव्याप्तिरतः साध्याभाववतीति तथाच यत्रिष्टयात्रेष्ठसाध्याभाववद्वत्तित्व
 सामान्यं प्रकृतानुमितिप्रतिबंधकतावच्छेदकत्वमर्थः न च यदाभाववद्वत्तित्वादौ साध्याभाववद्वत्तित्व
 धूमदशायासाधिधूमसाध्यकानुमित्यनुत्पत्त्यावहित्वेनिष्ठस्य निर्धूमवत्तित्वस्य धूमसाध्यकानुमितिप्र
 तिबंधकतानवच्छेदकत्वमप्यभिचारिरागतिव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यं यत्रिष्टयासाध्यताभाववद्वत्तित्वे

व
 व

व

त्रित्वविषयितासामान्येन प्रकृतानुमिति प्रतिबंधकतावच्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वमित्यस्योक्तत्वात् साध्या
 भावस्तत्पूर्वोक्तद्वितीयरीत्या प्रवेशनीयत्वेन नानुमित्युक्तदोषः अनुमित्यविरोधित्वेन नैऋतित्वविरोधि
 त्वेन साक्षादनुमिति प्रतिबंधकत्वं व्यभिचारविषयः साक्षादतथात्वेन व्यभिचारिमात्रेऽतिप्रसंगाय
 तैः किं त्वमितित्तनकज्ञानविरोधित्वं तत्तनकं वपदि निरक्तव्याप्तिज्ञानं तदा दशज्ञानं पूतिमि साध्या
 भाववद्वृत्तित्वज्ञानं विरोधि किंतु साध्या भाववद्वृत्तित्वमनुमित्यविरोधीत्याकारकं ज्ञानमेव तद्योति
 व्यभिचारिण्यपि व्याप्तिर्यदि च साध्या भाववद्वृत्तिहेतुरित्याकारकं ज्ञानं प्रकृतानुमितित्तनकं तदानीं रु
 क्तव्याप्येन नुमित्यनुपपुक्ततया तदभिधानमर्थोत्तरयस्तमिति भावः एतेन यदि प्रकृतानुमितियदं प्रकृ
 तधर्मिकसाध्यव्याप्त्यनुमितिपरं ननु प्रकृतसाध्यकानुमितिपरं विरोधित्वं च तत्र साक्षादेव निवेद्य
 ते तदानव्यभिचारिण्यपि प्रसंग इत्ययाज्ञता दशव्याप्येन नुमित्यनुपपुक्ततया तदभिधानेऽर्थोत्तरता ददस्या
 दिति मिति प्रलक्ष्णं यति कृत्योपन्यस्यतिकेचिदिति केवलावपि निप्रसिद्धावपि वत्सादिसाध्य के व्यतिरेकि

मि२

तद्वृत्तं

रामः

८८

रोकेनियामेन साध्याभावात्तत्सजातीयत्वं तद्वत् न्यतरूपात्मकप्रसिद्धमतउत्तंप्रत्येकप्रितिया
 वंत साध्याभावात्तेषां प्रत्येकमपि सजातीयत्वमेकास्मिन्नभावे नास्तीत्यनउक्तंतत्सजातीय इति
 तदधिकरणवृत्तित्वाभावात्सुक्तेतत्पदेन पावसाध्याभावपरामर्शो वहिमान्धूमान्त्रयसामा
 न्याभाववान्वापुत्वादित्यादौ साध्याभावात्मकतत्तद्विपक्षावृत्तित्वावच्छिन्नाभावेयावद्वाद्यधि
 कसमाप्रसिद्धाद्वापिरतस्तदधिकसमातितायावप्रातिस्विकरूपेण साध्याभावाजुपादयतत्तत्सजातीय
 यस्तदधिकरणवृत्तित्वाभावो ग्राह्य इति भावः। व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नसाध्याभावस्य सजातीयं घट
 त्वादिना तदधिकरणवृत्तित्वाभावमादाय व्यभिचारिरापत्तिरव्याप्तेर्वारणा यथा वंत इति तथा च साध्य
 सामान्याभावसजातीयस्य तदधिकरतृत्तित्वसामान्याभावस्य तत्रासत्वाददोषः। साध्यसामान्याभावव
 द्द्वित्वस्यैव व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावो व्यभिचारिराप्यस्तीत्यतः सजातीय इत्युक्तं। ननु घटत्वेन नि
 र्धूनवृत्तित्वस्याभावो व्यभावत्वादिना धूमसामान्याभावसजातीय एवेत्यतिव्याप्तिरादवस्थमतश्च

६५

४९

हसा ज्ञात्येवेति यद्यपिसाध्याभावनिष्ठं यत्समानाधिकरणाधर्मा वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वव्यधिद
 रणाधर्मा वच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वान्यतर नूयंते ते वसा ज्ञात्येवाच्यं तथा व व हिसामान्या भावनिष्ठं यत्ता
 दशा-न्यतर नूयं व निष्ठं वच्छिन्नवच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वत्तु यं तस्य निर्वहति वृत्तिवत्सामान्या भर्गादावसत्त्वा
 दसं भवस्तथापि यावत्समानाधिकरणाधर्मा वच्छिन्नाभावात्तावदन्यतमत्कतत्वाभावा-न्यतर नूयेगासा ज्ञा
 त्येवाच्यमित्यदोषः समनियताभावे कानूगगना भावर व निश्चित व्यधिकरणाधर्मा वच्छिन्नाभाव इति
 मतेनुगगना भावत्वतदन्यत्वा-न्यतर नूयेगो वसा ज्ञात्येवाच्यं ते न घट्यते न निर्धूम इति त्वाभावस्ये वागा
 न त्वादिसामानाधिकरणाधर्मा वच्छिन्नप्रतियोगिताकतमाधूमसामान्या वस ज्ञातो यत्वेपि नातिव्याप्तिः
 साध्याभा-वश्चेति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नत्यापकतावच्छेदकनूयावच्छिन्नप्रतियोगिताका मावो न साध्या
 भावयदेन उक्त इत्यर्थः साध्यत्यापकतावच्छेदकप्रतियोगिताकत्व नूयप्रयमरीत्यभिधानेन च तत्त्वविशि
 ष्टवाच्यत्वाद्यभा-वस्यापिसाध्याभावयदार्थतया तत्स ज्ञातो यस्य तदधिकरणा वृत्तिवत्ताभावस्य कुत्र

रामः

८२

निरूपितं। पिहेतावसत्त्वादसंभवः स्यादतस्तत्पारेत्यामः। अत्र साध्यव्यापकता घटकसंबंधे नैव साध्यव्यापकस्याभा-
 वो ग्राह्यत्वे न ह्यसंबंधे न साध्यव्यापकस्य संबंधोत्तरावच्छिन्नाभाववति हेतोर्दृष्टीवपि न दोषः यत्र साध्यता च
 छेदकसंबंधे नैव साध्यव्यापकत्वे नैव च संबंधे न साध्यव्यापकस्याभावो निवेश्य इति मतं तत्रेच्छं यत्र तादात्म्ये
 संबंधेन प्रमेयमात्रं साध्यं तत्र तादात्म्यसंबंधेन साध्यव्यापकतावच्छेदकं यत्प्रमेयत्वादिकं तादात्म्येन तदवच्छि-
 न्नप्रतियोगिता काभावाप्रसिध्या तत्रत्यसद्वैतावस्थाः प्रमेयत्वे न पर्यटोभयभेदत्वी कारेण कथं वि-
 तत्राव्याप्तिगारोचिवृत्त्यनियामकसंबंधेन साध्यतापामयाप्तिः साध्यत्वच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगि-
 त्वाप्रसिद्धेः किंचैवं धूमवान् वहेरित्यादावतिव्याप्तिः संयोगेन धूमसाध्याभावस्याव्यापकत्वेन याधूमत्वे
 न घटाद्यभावस्यैव तादात्म्या र्हेतुर्गतत्वे न तत्सजातीयस्य तदधिकरणवृत्तित्वाभावस्यैव तौ सत्त्वादस्माकं तु
 स्वन्नयसंबंधेनाप्यपि उभेदस्य धूमव्यापकतावच्छेदकभाववद्वृत्तित्वादेवातिव्याप्तिनिरासाच्च इति ध्येयं।
 ननु कयि संयोगित्वादि तत्राव्याप्तिः कयि संयोगसामान्याभावात्स्यापि प्रतियोगित्वैव्याधिकरणपघटितसाध्य-
 व्यापकतावच्छेदकत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वे न यावदंतर्गतत्वात् तत्सजातीयस्य तदधिकरणवृत्तित्वा-

६६

१०

भावस्य हेता तभावादत आह व्याप्यवृत्ति श्रुतिव्याप्यवृत्ति मवच्छिन्नवृत्तिरुत्तिका न्यासं संयोगिता
 दि। का होतु इव्यत्वादि सामान्याभावस्यापि संध्याभावत याहेतोस्तदधिकरणा वृत्तिता देवनाति व्यापिः
 ननु रूपाव्यापिगीत्वादि सादावच्छिन्नव्यापिः नूयत्वेन नित्यसमवेता भावस्यापि निरुक्त्यावत्साध्याभावो न मे
 तत्वात्तत्सामान्यीयस्य तर्दधिकरणा वृत्तिवत्सामान्याभावस्य हेतावत्सत्वात्सामान्यधर्मराशिजो वा भावको
 रे सत्त्वं च यत्प्रतियोगिमतु नूयत्वेन तद्रूपाभावमादायाप्य व्यापिरत आह प्रति योगिता व छेदकेत्यादि प्रति
 योगिता व छेदकावच्छिन्नप्रतियोगि व्यतिरेकसत्त्वं च यत्प्रतियोगिता केऽभावे स्वाव छेदकसंबंधे न सामान्या
 धिकरणा स्वाव छेदकावच्छिन्न सामान्याभावे करणं तद न्य प्रति योगिता कत्वेने न नित्यरूपात्मके न प्रति
 योगिता व छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिता सामान्याधिकरणाप विरहेप्युक्ता भावस्य न संग्रहो न वा वाच्यत्वत्वे
 न मेयत्वाद्य भावस्यैव हेतयत्वेन वाच्यत्वाद्य भावत याव्यधिकरणा धर्मवच्छिन्नो भावमात्रस्यैव प्रति
 योगिता व छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिता सामान्याधिकरणात्वेपि तदसंग्रहः। निरुक्तायास्तद न्य प्रति योगिता
 पारवत्साध्यव्यापकता व छेदकरूपावच्छिन्नत्वं बोधनेन संयोगात्प्रकस्येव साध्याभावस्य समवेतसा

स्वी

स्व

रामः

२०

~~साध्याभावनिष्ठानि निमित्तं कुरुते कुरुते वास्तव्यं यमलोपो नित्यतायावत्तत्तद्व्यापकत्ववच्छेद~~
~~कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं~~
 कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं कुरुते वास्तव्यं
 प्रति यो गिता कत्वपि संयोगाभावे नूनं साध्यव्यापकता वच्छेदकधर्मावच्छिन्नप्रतिपत्तिता कत्वयोः
 सत्वेपि कत्वपि संयोगाभावे नूनं वाक्यादौ नूनं नित्यसमवेतत्वाभावे नित्यनूनसाध्या
 भावनयान्न नित्यनूनत्वमवच्छिन्नप्रतिपत्तिता कत्वसाध्यापकता वच्छेदको भूतत्रयत्वावच्छिन्न
 प्रतिपत्तिता कत्वयोः सत्वेपि च नूनं नूनं पृथिवीत्वादित्यादौ नान्यापि समवेततासाध्याभाव
 त्यावच्छिन्नप्रतिपत्तितायाः साध्यापकता वच्छेदकस्यानवच्छेद्यत्वादिभ्योपेक्षया द्वितीयरीतेः प्रयोगः
 स्य फलमाह साध्यापकत्वोक्तिरिति आभावेति वृत्तावधिहेतोर्नान्यापिरित्यत्र यः साध्यवृत्तिव्यापकः
 फलमाह अत्राप्यवच्छेदो साध्यापकत्वोक्तिरिति तत्र साध्याभावेत्यादि सामान्यतः साध्याभाववृत्तिरिति
 विव्यापकेत्युक्तौ वदितुं सामान्याभावस्योपस्य व्याधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावसाधारणतासा

ति ४

६७

११

५८

ध्याभाववद्वृत्तिरव्यापकप्रतियोगिताकाभावस्यापुनरित्याप्यतिरेकिमान्नेऽप्याश्रितस्तत्तदिति साध्या
 भावस्य विशेषांतरायावतिर्वहिरुत्तिवादि सामान्याभाव एव निर्वहिरुत्तिवत्त्वाप्यप्यप्रतियोगिताकस्तत्र
 साध्याभावसत्तातीयोऽसीत्यदोषः न चेवमपि निर्धर्मवृत्तिवत्त्वेन निर्धर्मवृत्तिवत्त्वहिमेदोभयाभाव
 स्य जलवृत्तिवत्त्वेन निर्धर्मवृत्तिवत्त्वाभावस्य निरुक्तस्य शास्त्रिनोवहोसत्यादित्यादि न च व्यासस्य
 वृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वं निर्धर्मवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वमेव प्रतियोगितायां विशेषांतराव्याप्यमतीतो
 लोकोपलब्धत्वादिभिर्धर्मैर्वृत्तिवत्त्वेन जलवृत्तिवत्त्वेन जलवृत्तिवत्त्वत्वात्तन्निर्धर्मवृत्तिवत्त्वोभयाभावात्
 दयानिव्याप्तिनादवस्थानगुणाभेदाभावसत्तातीयस्य पूर्वहारावतिवविशिष्टगुणसमवेतत्वाभावस्य
 हेतौ सत्त्वाद्गुणानि त्रैलोक्यादिसादावतिप्रसंगाच्च इत्यत आह तत्त्वत्वाभावाभाववद्वृत्तिवत्त्वानिरिक्तसमान
 धिकराधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिकोवागोध्यइत्यपेयाठः क्वचित्कतत्रेवानि रिक्रान्तेन निर्वहिरुत्तिवत्
 सामान्याभावोदसंयतोऽन्यथावहिसामान्याभावसत्तातीयस्य समानाधिकराराधर्मानवच्छिन्नप्रति

त्व३

रामः
८९

योगिताकाभावस्याप्रसिद्धौऽप्यापि प्रसंगता नवनिर्धूमत्वादिस्मात्तौ यस्य निर्धूमवृत्तित्वत्वा
दिनावहानुवृत्तेरभावस्य हेतौ सत्त्वाद्भवत्वे हेतौत्यादान्नित्याप्तिहेतुता घटकसंबंधावच्छिन्नं नान्निमात्र
निष्ठत्वेन प्रतियोगिताया विशेषणीयत्वेपि निर्धूमवृत्तिर्बलत्वेन सत्यवृत्तित्वत्वा न्यनिर्धूमवृत्तित्वोभया
भावमादायातिव्याप्तितादवस्थमिति वाच्यमेतदस्तरसेनेव यद्देत्यादितुल्यतांतरस्य वक्ष्यमाणत्वा
नपयपित्तसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावात्स्यस्यैव सम्यक्त्वे समाधिकराधर्मादिकं प्रक्षिप्य
निषेधत्वद्वयप्रवेशोव्यर्थं सर्वत्र व्यधिकराधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वेन घटाद्यभावस्यैव
तादृशसाध्याभावसत्तातौ यस्य संभवात् । तथापि यथा सन्निवेशाभेदपक्षे यत्र तादात्म्यसंबंधेन हेतुमात्र
सहेतौ व्यधिकराधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नतादात्म्यस्य हेतुसंभववत्ता
दात्म्यस्य लक्षणत्वेन यतया तादृशतादात्म्यस्य केवलावृत्तिर्बलत्वेन न दवच्छिन्नाभावप्रसिद्ध्याऽप्यापि स्याद
तौ निषेधैर्द्वयगर्भतास्याद्यधिकराधर्मावच्छिन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावात्प्रसिद्धे तादृशव
यन्तु । साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावात्स्यतौ असंभवः । ४९

६८

१२

त्रित्वत्वमपेक्ष्यत्वेन चो वृत्तिवत्मात्रस्यैवोक्ताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति नुष्ठं गुरोः प्रोक्तं
 पौर्णिकवच्छेदकत्वमंगीकृत्यैव लक्षणाकरणादन्यथा महाकालभेदे साध्येन न तद्विशिष्टघटादेका
 लिकसंबन्धे न हेतुतायामव्याप्तिप्रसंगात् महाकालभेदाभाववद्वृत्तिवत्त्वमपेक्ष्यत्वात् न च त्रित्वमात्रे
 रौवमहकालभेदाभाववद्वृत्तिवत्त्वाभावप्रतियोगिताया अवच्छेदान् महाकालभेदाभावसम्भोगस्य न
 च वृत्तिवत्त्वातिरेकसामानाधिकरणाधर्मनिवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावस्याप्रसिद्धेरिति ध्येयं ना
 दशवृत्तिवत्त्वव्यापकेत्यस्य प्रयोजनमाह यत्तिविशेषवृत्तिवत्त्वस्यैति अमादाय नातिप्रसंग इत्यवयव
 ननु व्यभिचारानि रूपकाधिकरणाव्यतिरिक्तत्वाभावस्यापेक्षायां भाववत्तया तद्वृत्तिवत्त्वसामान्याभावा
 न्यव्यभिचारान्यसत्त्वात् कुतो नित्यापि सौ आह पार्थिवत्वादिति पार्थिवत्वविशिष्टयान्निर्धूमवृत्तिवत्त्वं
 दहौ नास्ति नैरपार्थिवत्वादिति अतिप्रसंग इति भावः आदिना जलत्वादिसंग्रहः व्यास इत्यवृत्तिवत्त्व
 मीवच्छिन्नेत्यस्य प्रयोजनमाह द्वित्वाद्यवच्छिन्नस्यैवेति निर्धूमवृत्तिवत्त्वमेवोभयत्वाद्यवच्छिन्नस्येत्य

नै१

नै१

भाव ५

द्व०

राम०

६२

दिसं ग्रहः व्यासः स्वर्गः धर्मः वृद्धिः तेन स्य प्रयोजनमाह दित्वा घटच्छिन्नस्य रेति निरुद्धमवृत्तिरिति
 भेदो भवत्यो घटवच्छिन्नस्यैवार्थः न दोष इत्यन्यथा निर्वहिसंयुक्तत्वाभावस्य साध्याभाववद्वाति
 त्वत्वे व्यापकप्रतियोगिताकत्वाभावात् निर्वहिति त्वत्वे सामान्याभावस्य वक्ष्ये सत्त्वात् साध्यापिरेव स्या
 दिति भावः इत्थं चेति वृत्तिरिति स्य हेतुतावच्छेदकसंबंधे नो रत्नौ वे स र्थतादृशसंबंधे न हेत्वधिकर
 शाता प्रवेशे गे स्वमतः कस्यचिदित्युक्तं। तथा च हेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नाधिकरशाता तद्वृत्ति
 त्वेसाध्याभावविशेषणमित्यर्थः। सत्त्वादावित्यादिपदेन वृत्तिमानुषमादियरिग्रहः न चाप्योति सा
 माध्याभावादेः साध्याभावतया तदतिसे योगेन वृत्त्यसिद्धेरव्याप्तिरिति ननु इत्थं विशिष्टसत्त्वादि
 सत्त्वाव्याप्तिविशिष्टसावे स्य सत्त्वानतिरेकेणाद्व्यत्याभाववति वृत्त्याद्व्यत्याभावसत्तातीयस्य
 त्वत्वे वृत्तिरिति भावस्य हेतावसत्त्वात्तैवेवं विशिष्टहेत्वधिकरशावर्तमानरवसाध्याभावो ग्राह्यः
 तावत्तैवोक्तद्वयमुदासादिति वाच्यं तथापि धूमवान्नहेरित्यत्रातिव्याप्तेर्निर्धूमवृत्तिरिति सामा

जाति ५

७०

१५

घ्यापकीभूताभावस्यलाभाददोषः धूमादि सामान्याभावस्याप्यवहित्वादिना घटाद्यभावस्यप्रति
 यो गिता वच्छेदकेन वहित्वादिनावहित्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोग्यकत्वाद्याभिव्यक्तिरित्युक्तं सत्ताति
 पस्येति साक्षात्तु प्रागुक्तदिशा ग्राह्यतेन संयोगादिति संबंधावच्छिन्नद्वयत्वाद्यभावप्रतियोगिताव
 छेदकेन द्रष्टव्यत्वादिनावह्यादिव्यापकत्वेपि भूमावच्छिन्नहेरित्यादौ नातिव्याप्तिस्तद्दशाभावस्यापि धू
 मादि सामान्याभावसाक्षात्तु विरहादिव्येयं धूमादि सामान्या भावस्य ज्ञाप्यत्वद्विषयान्या
 भावप्रतियोगिता न वच्छेदकतया तद्व्यापकीभूततस्य च वाहिसंयोगाद्यभावस्यप्रतियोगिता वच्छेदकेन
 वहित्संयोगत्वादिनावह्यादिकं प्रतिव्यापकत्वादतिव्याप्तिरतो व्याप्यवृत्तिरिति वस्तुतो वहित्वे
 न धूमवद्वृत्तेरभावस्यप्रतियोगिता वच्छेदकेन वहित्वेन वाहं प्रतिव्यापकत्वादतिव्याप्तिरतो व्याप्यवृत्ति
 तानि नूयकप्रतियोगितात्माप्यव्याप्यवृत्तिपदं तेन पत्युति योगिताकाभावेत्या वच्छेदकावच्छिन्न सामाना
 यिकरणाव्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभिन्नत्वोभयाभावात्तादृशप्रतियोगिताया एव न ह्युपाधत्वा
 न्नोक्तदोषः धूमाद्यभावसत्तातोपस्य वृत्त्याद्यभावस्यप्रतियोगिता वच्छेदकेन वहित्वादिनावह्यादि

ती ५

राम०

२४

दिकं प्रतिष्ठापकत्वा इमं वाच्यं होरेत्यादावतिव्याप्तिरित्येव को भूतस्येति पद्यमित्यत्र ह्यमिवा
 स्यात्तत्त्वत्वाभावे स्यादिति नैरुक्तसाध्याभावतया तत्समा नाधिकरास्यं तत्समा तीयाभावस्य प्रत्ये
 गितावच्छेदकधर्मसातत्त्वद्वयोर्गोलकधर्मसाभेदत्वादिति नावहित्वाद्यवच्छिन्नं प्रतियोगिकत्वाभा
 वात् सामानाधिकरास्यमात्रोक्तत्वात्प्राप्तिस्तथापि साध्याभावव्यापकत्वधर्मेति नित्यो साध्याभावे
 जातोपाभावे साध्याभावसाभानाधिकरास्यस्याप्रविशत्तया न व्यापकीभूतत्वं पक्षस्य व्यर्थं तेति ध्ये
 यमुत्संध्यतावच्छेदकसंबंधेन साध्याप्यकतायाद्यदवच्छेदकं तेनैव संबधेन न दूषावच्छिन्नाभावोत्र
 साध्याभावश ईर्यस्तेषां वा योगे तत्त्वमेदत्त्वस्य न संयोगात्संबधेन साध्यतावच्छेदकसंबंधेन धूम्यापकता
 वच्छेदकत्वमिति तदवच्छिन्नाभावो न साध्याभावः किं धूम्याभाव एव तत्समानाधिकरास्यवत्तु गद्य
 भावस्य प्रतियोगितावच्छेदकेन वहित्वादि नावहित्वाद्यवच्छिन्नं प्रतियोगिकत्वादिति व्याप्तिरित्येव समा ना
 धिकरास्येत्यहं व्यापकीभूतस्येत्युक्तेन चैवं वहीमान्ध्रमादित्यत्रा व्याप्तिः संयोगेन वहीमान्ध्रमादित्यत्रा
 पिसाध्यावतया नस्य केवलावयित्वेन तत्समातीया व्याप्य हानिरभावाप्रतिहेति वक्तव्यं यावत्ते व्या

पद ५

मो १

तद्व्यापकीभावेति

७१

१५

४ भावा

पावृत्त्ययसाध्याभावातेषामेवेत्यतयावन्निस्साप्रान्याभावस्यानिरवच्छिन्नहेत्वधिकरणावृत्तिकत्व
 रयव्याथवृत्तित्वविरहेसायावदनंतर्गतत्वात्तदुभावस्तत्तहिमत्ययोगोत्पत्त्यतादशव्युत्पत्तिरिति त
 ततादात्म्येनप्रमेयमात्रस्यसाध्यातायामव्याप्तेस्तत्रप्रमेयत्वादेरेवतादात्म्येनसाध्याव्यापकतावच्छेदकत्वा
 तादात्म्येनतदवच्छिन्नाभावाप्रसिद्धेऽन्येतुयावेतःसाध्याभावाप्रत्येकंतस्मातीपनिष्ठं यद्यद्रयावच्छि
 त्रप्रतियोगिताकाभाक्त्वंतत्तत्साध्याभावव्यापकतावच्छेदकंतेतद्रूपोपद्रूपावच्छिन्नंप्रतित्याचरत्त्वम
 वच्छिद्यतेतद्रूपवत्त्वमर्थतत्रचसाध्याभावव्यापकतावच्छेदकत्वमपेक्षयसाध्याभावसमानाधिकरणाव
 त्तित्वोलौकौगुणान्यत्विशिष्टसत्त्वाभाववानुद्रव्यागपित्याविशिष्टसत्त्वाभावादित्यत्रातिव्याप्तिगुणा
 न्यत्विशिष्टसत्त्वाभावत्रूपस्यद्रव्यान्यत्विशिष्टसत्त्वत्रूपस्यवानिरुक्तसाध्याभावस्यसमातीयेसमाना
 धिकरणोक्तसत्त्वास्वरूपेभावेचर्त्तनेष्वेद्रव्यान्यत्विशिष्टसत्त्वाभावेत्वत्वरूपधर्मावाच्छिन्नंप्रतियोगिता
 काभाववर्त्तनेनद्रव्यान्यत्विशिष्टसत्त्वाभावत्वत्रूपधर्मेणाहेतुतावच्छेदकावच्छिन्नंप्रतिय्यापकताव
 छेदोत्साध्याभावव्यापकतावच्छेदकत्वोलौकौगुणान्यत्विशिष्टसत्त्वाभावत्वावच्छिन्नंप्रतियोगितावच्छिन्नं

तत्त्वनिर्घोषि
 तावच्छेदक
 रूपेण

राम
 २५

दिक् न गुणा न्यत्वानि शि क सत्त्वाभावाभावाद्यात्मकस्य द्रव्या न्यत्वा घभाव न्यस्य वा साक्षा भावस्य व्या
 यकतावच्छेदकं द्रव्यत्वं मिथ्या दतो नोक्तं दर्शयति प्राहुः । द्रव्या विशेषसत्त्वादित्यादौ व्यापकी भूतता दृशा
 भावप्रतियोगितावच्छेदकेन गुणात्वादिना सत्त्वादि कं प्र निध्याप्य न्यत्वा नवच्छेदादव्याप्तेरुक्तं यद्वा बहिः प्र
 तीति न वै वैगमनं स्य दत्त्वादि व्याप्यता दृशस्य गतित्वा घभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकी भूतगति त्वत्वादि
 नापि कालिसंवेधेन स्पंदत्वाप्यपकत्वा दितिव्याप्तिरिति वाच्यं तादृशभावस्य यत्प्रतियोगिताया अव
 छेदको धर्मस्तत्प्रतियोगितावच्छेदकसंवेधेन हेतुव्यापकत्वत्पेक्षत्वादिति भावः । परैः परिष्कृतं निरसितुमा
 ह साधनस्येत्यादिना तादृशेति यावेतः साध्याभावाः प्रत्येकं तत्संज्ञातीयव्यापकी भूता भावेत्यर्थः तद
 वच्छेदकत्वं । तच्च साध्याभावसंज्ञातीयतया व्यापकी भूताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेत्यर्थः । प्रथमे प्र
 यत्नामाह द्रव्यामित्यादि तादृशभावेति साध्याभावसंज्ञातीयव्यापकी भूता भावेत्यर्थः । द्वितीये द्रव्यसमा
 हृत्येयं प्रमेयादित्यादि । प्रमेयत्वादेरिति न च सायान्यधर्मेण विशेषाभावस्यापि व्यवस्थापित्वत्वा

वेर

न प्रमेयत्वेन गगनाभावस्यैव प्रागुक्तकर्मसाक्षात्प्राभाय स्वज्ञातीयस्य प्रतियोगितावच्छेदकं प्रमेयत्व
 मासयनायापि स्थितिवाच्यं (बहिस्त्वेन महानसीयवहेरभावादाय न प्रसाध्य कवहावतिव्यापिभिया
 स्वाधिकदेशवृत्तिधर्मावच्छिन्नाया एव प्रतियोगितायाः प्रवेशत्वात्। प्रमेयत्वेन गगनाद्यभाव प्रतियोगिता
 याश्चरन्त्यात्वात् तत्रापि विषयत्वापेक्षया गुरोः प्रमाविमयत्वेस्य प्रतियोगिता न यच्छेदकत्वेभोक्त्यापि साद
 वस्थ्यादिनिभावः न भवेत्तस्मात् साध्याभावाः प्रत्येकं तत्सज्ञातीयो यस्तत्समानाधिकरणो व्याप्य ह
 त्यभावस्तत्प्रतियोगित्वमेव व्याप्तिर्याप्यवति त्वंतु प्रकृतहेतुसामानाधिकरण्यात् अधिकराधर्मवच्छिन्ना
 भावमित्रत्वोभयाभाववत्त्वेन धूमसामावसमानाधिकरण्यात् तत्सज्ञातीयस्य च बहिर्धूमोभयवाच्य
 वच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगित्वे विधुमसाध्यकवहादौ नातिव्याप्तितादशोभयाभावस्य निरुक्तव्याप्यव
 त्तिवाभावस्य एव यत्राभावे प्रकृतसाध्यासामानाधिकरण्यात् त्रुधिकरणाधर्मवच्छिन्नाभावमित्रत्वोभया
 भावः स एव साध्याभावपदार्थस्तेनाभाववान् प्रमेयत्वादिसादौ साध्यप्रतियोगिकस्य यत्र वृत्तित्वाव

छिन्नाभावस्याधिकनरो घटादौ वर्त्तमानस्य तत्स ज्ञातीयहेत्वभावस्य निरुक्तव्याप्यवृत्तिश्चाप्रसिद्धावपि नव्या
 सिरेत्ये व इत्यं सत्त्वादित्यादौ गुराण्यत्वाद्यभावस्यापि निरुक्तसाध्याभावत्वात्तदधिकरसो गुरादौ वर्त्तमानस्य
 तत्स ज्ञातो याभावस्य निरुक्तव्याप्यवृत्तिश्चाप्रसिद्धौ वै नास्ति व्याप्ये र्वाच्यं प्रमेयादित्यादौ नु व्यधिकरणाधर्मा
 वच्छिन्नवाच्यत्वाद्यधर्मासमनाधिकरणास्य विरुद्धघटत्वपटावाभ्यां प्रमेयाभावस्य घटत्वादित्यावाच्यत्वा
 यभावस्यैव वा निरुक्तव्याप्यवृत्तिता शालिनः प्रतियोगितामादाय लक्षणासंभवरतिवया श्रुतमेवास्मि
 लक्षणासंभवरतिवया श्रुतमेवास्मि प्रसिद्धौ व्यापकीभूतस ज्ञातो यस्येत्यादि परे त्यागेन लघुलक्षणाभासयज्ञेति तादृशा
 इति प्रकृतसाध्यव्यापकतावच्छेदकरणावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावरत्यर्थः अत्रापि यत्संवेधेन साध्यव्या
 पकतात्संवेधेन वच्छिन्नाभावानां प्रतियोगितावच्छेदकधर्मैस्तत्संवेधेन य इत्यावच्छिन्नं प्रतिव्यापकत्वमेव वच्छि
 घटतृतीयस्य वसितार्थस्य न मनस्येदत्वादित्यादौ गमनाद्यभावप्रतियोगितावच्छेदकैर्गमनत्वादिति का
 लिकसंबंधेन स्पंदत्वादिहेतुव्यापकतावच्छेदकत्वेपि नातिव्याप्तिर्न वाच्यत्वादिति प्रतियोगिताव
 छेदकमात्रमेव केवलाव्यवस्थितेन लक्षणासंभवे प्रतियोग्यवृत्तिश्चेत्यादिग्रंथावतारकत्वानुपपत्तिरिति न सं
 शङ्क्यते

७३

१७

मत्वेन धूमाभावस्यैव वाहित्वेन धूमवद्वलित्वेन भावत्वादपि पिंडान्यत्वाभावस्य चाप्येव पिंडान्यत्वात् न ह
 रात्वेन यत्वं न भेदत्वोक्तौ भावत्वात् न त्वनित्योक्तितावच्छेदकी भूतकाले त्वभेदत्वादिभिर्वहित्वाद्य
 वद्विभेदप्रतियोग्यावच्छेदाद्धूमवानवहेतित्वादावने व्याप्तिरिति वाच्यं यत्प्रतियोगिताकाभावेत्ताव
 छेदकावच्छेदवद्वलित्वव्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नभावनित्योक्तौ भयाभावस्तादृशप्रतियोगिताया एवावच्छेद
 कधर्मस्य न ह राघटकत्वादिनिसंज्ञेयः ॥ योत्तित्विसाध्याभाववद्वलित्वस्य घटत्वादिनाऽभावमात्र
 यथाभिवादिशयस्य व्याप्तिरनोपायेन इत्युक्तं तादृशवृत्तित्वाभाववत्त्वमपि देशिकविशेषणतयैव ग्राह्यं
 तेन निर्धूमवृत्तित्वादिसामान्याभावस्यापि कालिकादिसंबन्धेन वद्वलित्वाद्यावत्सोपादानेपि नाति
 व्यभिचिदवस्थं वद्विधूमात्वाच्यं सेयत्वादित्यादावव्याप्तिर्व्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव
 ववत्संयुक्तत्वादिसमनियतप्रतियोगिताकस्य संयुक्तत्वादिसामान्याभावस्य हेतावत्त्वादत्रोद्वलितम
 हत्वय इत्युक्तं तनुक्तावसंभवस्तानास्तितादात्म्यसंबन्धेन सहेतावेव निरुक्तिगमनात् व्याधिकरणाधर्मा

६९

उत्तरा १

राम०

६९

शिवसि

तदभावस्येति। तत्सामान्याभावस्येत्यर्थः। आद्यादाविनि। समवेतत्वघटितजा तिलोत्पा संबंधांतरेण यो रतिमात्र
तद्वद्वित्तनुपदार्शनी न सति। मायासिः। हेतुताघटक संबंधेन यो रतिमात्रस्तद्वद्वित्तनुपदार्शनी न सति। तत्तादिति भावः। ३

वच्छिन्नसाध्याभाववत्तादात्म्यप्रतियोगिकस्य व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावस्यैव वस्तुगत्यातादृशवृत्ति
त्वयायकप्रतियोगिताकतयातयाविधयावदभावस्यैव हेतौ सत्तादिति ध्येयं। येन संबंधेन हेतावृत्ति
त्रिमद्वयस्य त्रयविधमिति त्रैविध्यमिति यावत्। अत्र त्रिमति वृत्तिर्देशिकविशेषणतयत्राद्याने नग
च्येद्रव्यत्वादित्यादौ वाच्यत्वाभाववत्समवेतत्वेन समनिमित्तप्रतियोगिताकस्य समवेतत्वेन सामान्या
भावस्य हेतुताघटकसमवायसंबंधेन वृत्तिमत्तिरस्य दौकात्वेन संबंधेन तत्तमानस्य देशिकविशेषण
नयाद्रव्यत्वादिहेतावसत्वेपि नाप्याप्तिः। इत्यत्रापीत्यधिकारेण साध्याभाववत्तिहेतुताघटकसंबंधेन
वयाद्येति व्यंजितेनेन तत्र द्रव्यमावयवान्यत्वाभावस्यापि पूर्वोक्तद्वितीयरीत्या साध्याभावत्वेन तद्वृत्ति संबंध
सामान्येन यावृत्तिस्तदभावस्य तत्र द्रव्यमावयवासमानकालीनद्रव्यवृत्तेर्द्रव्यहेतावसत्वेपि वृत्तिमात्रधूमादि
त्यादौ नाप्याप्तिः। ननु साध्यप्रतियोगिताकाभावमात्रस्यैव प्रवेशेन मस्य तत्र द्रव्यभाववद्वृत्तित्वा दिति मान्द्रव्यमा
दित्याव्याप्तिः। साध्याभाववच्छेदकधर्मावच्छिन्नाभावस्य प्रवेशेन गगनादे साध्यत्वे द्रव्यत्वादावतिव्याप्तिः।

तु

वृत्तिरपि

दा१

५३

७४

१४

आत्म

साध्याभावस्य केवला चयित्वादेवं द्वायाग्राह्यगुणावा न प्रमेयत्वात्वाद्यिवीत्वादित्यादावत्यापि न दश
 धर्मावच्छिन्नप्रति योगित्वाप्रसिद्धेन तत्राह साध्याभावश्चेति पूर्ववदिति प्रकृतसाध्यव्यापकता वच्छेदकत्वावच्छि
 न्नप्रतियोगिताको व्याप्यवृत्तिश्चा भावोऽत्र साध्याभावशब्दार्थः २ त्यर्थः यथा श्रुते साध्याभावत्वं प्रवेशेनासं
 गत्या यत्ने अत्रापि येन संबंधेन व्यापकता तत्संबंधेन ता दशरूपावच्छिन्नाभावो ग्राह्यत्वेन ता न वा नात्मत्वा
 दित्यादौ त्वत्वं संबंधेन साध्यव्यापकस्य प्रमेयत्वादेः कालिक संबंधावच्छिन्नाभावाधिकरणसमवेतत्वा
 भावस्य स्पंदत्वादि निष्ठस्यैतत्तद्देता वस्तुत्वेपि न हतिः ॥ यत्तु साध्यता वच्छेदकसंबंधेन ता दशरूपावच्छिन्नाभा
 वा तां विवक्षुः सात्ता न वा नात्मत्वादित्यादावत्यापि कालिकसंबंधेन प्रमेयत्वाभावस्य साध्यता घटकस
 मवायसंबंधानवच्छिन्नत्वादित्यं च व्यापकता यित्वैव संबंधेन ग्राह्यातेन विषयतया साध्यव्यापकस्य ता
 नादेः साध्यता घटकसमवायसंबंधेनाभाववृत्तिहेतोर्वत्तमानत्वेपि द्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादौ नाप्यपि
 रितित्तु चैव त्वनियामकसंबंधेन साध्यता यां तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धेताव्यापि धुनवाच
 नेरित्यावृत्तित्यापि अत्राधिकरणधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिवकस्यैव संयोगसंबंधावच्छिन्नाभावस्य स्पष्टा

साध

२८

दा२

सि

ता ३

त ३

घ ५

प्यवृत्तिर्यातद्वृत्तिर्याभावस्यापि व्याधिकरणाधर्मावच्छिन्नस्यैव वृत्तिमद्वृत्तिर्यात् प्रमेयं द्रव्यत्वादिद्वयोदो
 दात्म्येन साध्यतां याम व्याप्तेश्च साध्यता घटकता दात्म्यसं वंधेन प्रमेयत्वादेव साध्य व्याप्यता छेदकता यातत्वं
 वंधेनैव वच्छिन्नाभावाप्रसिद्धेरिति दिक्। वहिमान्धूमादित्यादावव्याप्तिर्वहिसंयोगाभावाभ्यापि साध्य व्या
 यकतयातदभावात्मकवहिसंयोगवद्वृत्तिर्यासामान्याभावस्यैव घटादिनिष्ठस्य हेतावभावादतो व्याप्यवृत्ति
 त्वैनाभावाविशेषितवस्तुतस्तनिरुक्तसाध्याभावाधिकरणात्वमवश्यंति शेषराताविशेषेण प्रवेश्यमन्य
 याद्रव्यं नूपादित्यादौ द्रव्यत्वाभावस्य कालिकसं वंधेनाधिकरणोवृत्तेर्द्रव्यत्वाभाववत्तत्समवेतत्व
 सामान्याभावस्य शानादिनिष्ठस्य हेतावसत्त्वादव्याप्यायत्वेत्तयावच्छिंसंयोगाद्यात्मकाभावस्य ताद
 शसं वंधेनाप्रसिध्वातमादाया ~~वृत्तिर्या~~ व्याप्तेर्कारणात् न व्याप्यवृत्तियदं यंतु नूपाधनूपाधि
 यीत्वादित्यादौ नित्यत्वादिनानूपाधभावस्यापि तादशधर्मावच्छिन्नाभावतातदसमवेतत्वाभावस्य नि
 त्यनूपादिनिष्ठस्य हेतावसत्त्वादव्याप्तिरतो व्याप्यवृत्तिमदं न वंस्यापि व्याप्यवृत्तिर्या दुक्तदोषतादय

व ५

गुणस्य ५

इ ननु वहिमानूधमादिसाशवालो कायवृत्तित्वादिनालोकारितिसामान्याभावोपि साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावो यावदंतर्गतः संयो
गादिसंबंधावच्छिन्नवहिसामान्याभाववद्वृत्तित्वापि आलोकारतिमध्ये निवेशात् एवमिधनत्वाद्यवच्छिन्नवह्यभावाधिकर
णीभूतमहानसवृत्तित्वादेः महानसवृत्तित्वादिनायोः भावः सोपि साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावो यावदंतर्गतस्तयोर्धूमादावस
त्वादसम्बद्धसुतआकाशवृत्तित्वाभावोपि साध्याभाववद्वृत्तित्वाभावो यावदंतर्गतस्तयोर्धूमादावस

स्यं यत्प्रतियोगिताकाभावे स्त्वावच्छेदकसंबंधेन स्वावच्छेदकधर्मावच्छिन्नवद्वितित्तस्य व्यधिकरणाधर्मावच्छि
त्राभावमिन्नत्वस्य वेदयोर्ध्वविरेकः । **वि** मध्यव्यापकवच्छेदकत्वे पावच्छिन्नता दशप्रतियोगिताकाभा
स्योक्त्या नूतित्यत्वादेनात्राधभावस्य व्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नताभावमिन्नत्वस्य स्वावच्छेदकोभूतानित्यत्वा
धवत्त्वमिन्नवद्वितित्वादेव व्युदासः एतेन संयोगाभावे स्त्वादेसाधवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेद
कतया प्रतियोगित्वेयधिकरणाधर्मावच्छिन्नतासाध्यव्यापकता नवच्छेदकत्वोपेक्षया एतेन पदवैयर्थ्यमि
ति श्येयं मिश्रतद्गुणैकवाच्यतत्त्वसाध्यभाववद्वितित्वव्यापकत्वात् नवच्छेदकत्वमिन्नवच्छिन्न
प्रतियोगिताकत्वप्रवेशे आलोकावच्छिन्नाधवच्छिन्नताभावस्य हेतावमत्वाद्द्विमानूधूमादित्यत्रा
व्याप्तिरतोऽव्याप्यावच्छेदव्यापकेति त्वंप्रतियोगितानद्यापकोभूतं पतंसाध्याभावनवद्वितित्वेन
व्यापकप्रतियोगिकत्वर्थः व्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नसाधारणासाध्याभाववद्वितित्वेन व्यापकप्र
तियोगिताकत्वव्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नताभावस्यैव द्वितीयावच्छिन्नव्याप्तिरतोऽव्याप्यावच्छिन्नवद्वितित्वेन

ਸਾਂ ੨

CC-0 Dharmartha Trust Pak. An eSangon Initiative

ਬ। ਜੜ

६३

वै३
रामः
५५
५५

ति२

तथाचनिर्धर्मवृत्तित्वाभावस्यैवस्वव्यायकतत्तत्साध्याभाववद्वृत्तित्वव्यायकप्रतियोगिताकतयातस्यवह्यादाव
सत्त्वान्ताव्याप्तिरितिभावः१९

न२

त२

तच्चदितिस्वनिष्ठवृत्तित्वस्वरूपेणवृत्तित्वसामान्याभावस्यव्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नसाध्याभाव
वद्वृत्तित्वसमनियतप्रतियोगिताकृत्यहेतुत्वमवच्छिन्नसिद्धिहेतुमात्रेऽसंभवापत्तेःकस्यानवमा
हन्तव्यदितिसमानाधिकरणाधर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्ययावदभावस्यैवव्यभिचारिण्यतिप्रसक्तत्वा
दतिरिक्ततां तथाचिनिर्धर्मवृत्तित्वस्यापिसामान्यतःसाध्याभाववद्वृत्तित्वव्याप्तिरित्यसमानाधिकर
णाधर्मतयातदवच्छिन्नसामान्याभावमादायातिव्याप्तेर्वारणायोगासन्नदित्युक्तंनयेवमाप्यधिकर
णाधर्मावच्छिन्नद्रव्यत्वाभाववद्वृत्तित्वत्वेनघटवृत्तित्वज्ञातित्यान्यतरस्यघटौघटौनैवोऽभावमात्रमा
दायद्रव्येणचितीत्यादित्यादावव्याप्तिहेतुतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नवृत्तित्वमिन्नावृत्तित्वेनाप्यप्र
तियोगितायाविशेषरूपितत्वात्तत्रैतन्नसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नाभावात्तुक्तौवाच्यंज्ञेयत्वा
दित्यादावव्याप्तिःसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नयदेतुताघटकसंबंधावच्छिन्नवृत्तित्वमिन्नावृत्तिप्रतियो
गित्वंतादृशप्रतियोगिताकृत्यवृत्तिमद्वृत्तिभावस्याप्रतिद्वेष्टोक्तनिषेधद्वयगर्भतातेनघटत्वादिनाता
दृशवद्वृत्तित्वाभावमादायैवतत्रसंगतिर्वैचित्र्यपद्यमितस्तसाध्याभाववद्वृत्तित्वत्वावच्छिन्नायावतोऽभावा

त२

उत्तरा

न२

त१

तु ३

तु ३

त- वद

७६

100

तु ६

साध्याभावव
द्वित्वत्वाय
न

तु ३

इत्येव लाघवाद्गुमुचितां तथापि वाच्यं प्रमेया दित्वा दोषादात्म्ये न हेतौ न गै एव साध्या भाववत्तादात्म्य
 तया तादृशतादात्म्यत्वावच्छिन्नाभावाप्रसिध्याऽव्याप्तिरतो निषेधद्वयगर्भता इत्येव विरुद्धं त्वयट्वाभ्यां
 एव तादृशत्वात्तिताभावः सुलभ इत्याहुः। यच्च द्वित्वमवेत्यगुरोर्वा व्यलाभावे द्वित्वस्य प्रतिपत्तिरिति
 ता नवछेदवक्तव्या केवलावच्छिन्नत्वात्प्रतिपत्तिरिति साध्याभाववद्वित्वत्वावच्छिन्नाभावा नोक्ता इति
 तत्रुच्छं। गुरुधर्मस्य प्रतिपत्तिरिति नवछेदकत्वमाह तैव न दूराकरणादव्ययैतत्कृत्यैव त्रिसत्यदवैय
 र्था यत्नेर्द्वित्वे साध्याभावस्य तत्र साध्याभाववद्वित्वत्वातिरिक्तसमानाधिकरणाधर्मतयेव न दवच्छि
 त्रं सामान्याभावमादाया व्याप्तिर्भवति किंचैव गुरुधर्मस्या नवछेदकत्वेन ह्यभिन्नद्रव्यत्वादित्यादा
 वनित्यापिरविस्मयात्। तद्वद्वद्वित्वायेह पागुरुत्वेन तच्चरभेदाभाववद्वित्वत्वावच्छिन्नाभावाप्रसि
 द्धेस्तद्यद्वित्वत्वे साध्याभाववद्वित्वत्वातिरिक्तसमानाधिकरणाधर्मतया न दवच्छिन्नाभावस्य
 तत्रुक्ता घटकत्वादेव त्रैशुन्यं द्रव्यत्वादित्यादौ त्रैहमस्यत्वाभाववद्वित्वत्वादेर्न लवृत्तिरित्यादि
 येह पागुरुत्वेन न दवच्छिन्नाभावाप्रसिद्धावप्यतित्याप्तिर्द्वैतव्येति दिक्। यस्य कस्यचित् सामा

तु ३

तु ४

तु २

गम ०

१००

च ३ ६२

तु ४

नाधिकरापमव्यावर्तकमतस्तत्प्रति योगि तासमानाधिकरात्वा निवेशा ये ह्येवा लाघवमनुत्तर
 त्याहवति त्ववृत्तिनावेति साध्या भाववद्वित्वेति चेत्तद्वेति पाठे साध्या भाववत्वं सं पाया तं यद्यपि
 त्ववृत्तिवर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकस्य धूमत्वादिसा मा न्याभावस्य घटाद्यन्यत्वा भावस्य वयाव
 दंतर्गतस्य हेतावसत्त्वावहिमानुधूमादित्यादौ सर्वत्रासंभवाद्दशधर्मानवच्छिन्नवृत्तिवृत्तिनिष्ठप्रति
 योगिताका भावविवक्षुसोपि घटनेदत्वेन घटभेदनिर्वाहिवृत्तित्वा न्यतर्कभावस्य तादृशस्य हेतावस
 त्वात् तथापि पूर्ववदत्रापि हेतुतावत्त्वसंबंधावच्छिन्नवृत्तिवृत्तिनिष्ठप्रतियोगित्वेति विशेष
 रणीयमित्यदोषस्तन्मूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नवृत्तिवृत्तिनिष्ठप्रतियोगितायां तादृशवृत्तिवृत्तिनिष्ठत्वाति नि
 स्सहवृत्तिनिष्ठधर्मानवच्छिन्नत्वं विहितमित्यपि कश्चित् त्ववृत्तिवृत्तिनाधर्मेति पाठे तु धूमत्वा
 यभावमादायासंभवतस्तद्वदधर्मेतावेति कल्प्योक्तोत्तरवत्तया च पूर्वमत्वं घटभेदत्वादेस्ता
 दृशवृत्तिवृत्तिनिष्ठत्वातिरेकधर्मत्वादेव तद्वत्तदवच्छिन्नतामा न्याभावमादाय नासंभवात्तत्वं प्रमेयादिसा
 दौ तु तादात्म्येन हेतोर्विरुद्धघटत्वं ता न्याप्रवृत्तिगतादितादवृत्तिता भादायलक्षणासमन्यय इति चेत्

रा ५

व ४ ग ४

त्व ३

प १

वा १

व मा १

७६

101
व३
वे४

८२

यं त्वव्यापकतत्त्वाध्याभाववद्वित्वत्वे तस्य व्याप्तिमाह । आलोकाद्यवित्वेनेति निर्वाहवति
 त्वस्येति प्रतियोगितायां तत्त्वाध्याभाववद्वित्वेनाप्यव्यपकत्वप्रदर्शनार्थेन च त्वव्यापकवद्वित्वत्वे
 तु तत्त्वालोकाद्वित्वावच्छिन्नाभावस्य गणना संभवात् प्रतियोगिता व्यापकत्वदिशि तत्त्वाध्याभाव
 वत्त्वो व्यर्थ इति वाच्यं । आलोकाद्वित्वेति त्वाभांदाया व्याप्तिगणना र्थेन स्यावश्यकत्वात् । स्वसमा
 नाधिकरणात्पेताभावा प्रतियोगितत्त्वाध्याभाववद्वित्वेति त्वाभ्यानिष्ठात्पेताभावा प्रतियोगिताव
 त्वेन यदवसितार्थेन तत्त्वाध्याभाववत्सकृदेकाने विवृतया वै यथ्यशंकानवकाशाच्च इति भावयत तत्
 त्वाध्याभाववद्वित्वेति व्यापकप्रतियोगितेत्यस्य फलमाह पञ्चेत्यादिना घटत्वादेसाध्य व्यापकताव
 छेदत्वाभावात्तदवच्छिन्नवत्त्वाद्यभावस्य लक्षणा घटत्वाडुल्लिखितत्वेति ईधनत्वावच्छिन्नसामान्या
 भावस्य महानसादावसत्वात्तमादाय ह्यति विरहादाह वत्त्वाभावेतितादृशवृत्ति त्वत्वाप्यव्यपकप्रतियो
 गितेत्यस्यानुक्ता संभवस्वस्यानुवृत्तिमान्धूमादित्यादावव्याप्तिमात्रं प्रमेयमात्रस्य हेतुता स्पलेपित

व१

त३
वमा४
प्रतियोगि

साम०
९९

छेति. २

तत्प्रमेयनिष्ठवृत्तित्वाभावस्य प्रमेयांतरवृत्तेस्तत्प्रमेयेविरहादित्यावेदयितुं सर्वसाधनसाधा-
राण्येनाहस्त्वनिष्ठनिष्ठयत्साध्याभाववृत्तित्वंतत्सामान्याभावस्येत्यर्थः। अत्र घटत्वादौ साध्येऽपि
यविशेषरातया घटान्यात्वादिहेतावतिव्याप्तिः साधनस्येव हेतुता च छेदक संबंधेन वृत्ति-
मत्तया तन्निष्ठस्य यावदभावस्येव हेतौ सत्त्वात् न चैतस्य विरुद्धत्वात् साध्यसमाना-
धिकरणात्वेन हेतुविशेषणादेव नातिव्याप्तिरिति वाच्यं। ~~विद्वत्त्वादौ साध्ये सत्त्वान्नैत-
स्य विरुद्धत्वात् साध्यसमानाधिकरणात्वेन हेतुविशेषणादेव नातिव्याप्तिरिति वाच्यं तथापि द्र-
व्यत्वादौ साध्ये समवायादिना सत्त्वादिहेतावतिव्याप्तिस्तदश संबंधेन हेतौ शब्दवृत्तिमत्तया तन्निष्ठ-
यावदभावस्य साध्यसमानाधिकरणात्वेन हेतुविशेषणादेव नातिव्याप्तिरिति वाच्यं तथापि द्रव्य-
त्वादौ साध्ये समवायादिना सत्त्वादिहेतावतिव्याप्तिस्तदश संबंधेन हेतौ शब्दवृत्तिमत्तया तन्निष्ठ-
यावदभावस्य साध्यसमानाधिकरणस्य च हेतौ सत्त्वात् एवं महाकालान्यो घटादित्यत्र कालि~~

स्वीय

क० क०

७७

102

कसंबंधेनहेतावतिव्याप्तिर्हेतुताघटकासंबंधेनमहाकालवृत्तेनसंबंधेनसद्वृत्तित्वासंभ
 वानुसामानाधिकरण्यास्यव्यापद्वृत्तित्वादव्याघटादिहेतावतिरवंडकालावच्छेदेनमहाकाल
 वृत्तित्वाभावसत्त्वाऽुक्तातिव्याप्तितादवस्थानात् एवंइत्यन्तादेःसाध्यतायामवृत्तिगगनादिहेतावति
 व्याप्तिर्विशिष्टसत्तायामव्याप्तिश्चद्रव्यान्वस्मिन्नगुणादौविशिष्टसत्तायावृत्तिमत्त्वादितिबदंति।य
 दिचवृत्तिमद्वत्तयोपाचंतेःसांव्याभाववद्वृत्तित्वाभावास्तदत्तावच्छिन्नाधिकरणातासामान्यकधर्मवत्त्वं
 व्याप्तिरिति विवक्षतेतदानेनेषामेकोपिदोषःयदमादधातिवृत्तिमद्वत्तयइत्यादौसर्वत्रदोषिकवि
 शेषणातासंबंधेनैववृत्तेर्निवेशनीयत्वादव्यापिकरणात्मात्रस्यैवसंयोगादिसंबंधेनावर्तमान
 त्वानुधूमवाचहेरित्यादावतिव्याप्तिरप्यसंगादितिध्येयं॥ ॥अन्येह्यत्यादिमत्रसाध्याभावकु
 दाधिकरणावृत्तित्वस्यघटत्वादिनाऽभावमादायव्याप्तिचारिण्यतिव्याप्तिरतोपावंतरइत्युक्तंमयावे
 तादृशवृत्तिसामान्याभावस्यैवतत्रहेतावसत्त्वात्तत्रसंगः।नचतादृशवृत्तित्वावच्छिन्नाभाववलोक्त्या

वै१

ति१

त्व१

राम १२

७३

वति ३

64

103

॥ १ ॥

[illegible]

११

903

संयोगाभाववानमेयत्वादित्यादौ च संयोगादिरूपः साध्याभावो न तादृशसंबंधेन वृत्तिमान्निर्वाचितस्त
मवायसंबंधेनैव निश्चयेत्ये संयोगोदितदभावधीविरोधित्वादतो न तत्राव्याप्तिः । २

न त्वप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टसाध्यवत्त्वबुद्धेः संसर्गविधया प्रतिबंधकता वच्छेदकोपः
संबंधस्तेन साध्याभावकूटाधिकरणत्वस्योक्तत्वात् केवला वयिनिवतादशप्रतियोगितावच्छे
दकविशिष्टसाध्यवत्त्वबुद्धिर्भ्रमः ~~इति~~ चैव सुलभसत्यांहि घटत्वेन चायं नास्तीति बुद्धौ ~~धट~~
त्येन वाच्यत्वमस्तीति ज्ञानानुदयात् घटभाववत्त्वावुद्धिप्रतिचसमवायादिना घटत्वादिसत्ता
निश्चयस्य प्रतिबंधकत्वादेवोक्ताव्याप्तादेव्युदासः । तादृश वृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताक
त्येप्रवोशित एव समुदायपदं सार्यकं भवत्यतः प्रागेव वृत्तित्वाभावं व्याचष्टे तादृशेति चेति संप्र
तियोगिता तद्व्यापकं यत्साध्याभाववद्वृत्तित्वत्वं तद्व्यापकप्रतियोगिताक इत्यर्थः प्रयोक्तृत्वं चे
ति । वृत्तिमान्धूमादित्यत्रालोकावृत्तिसामान्याभावस्य साध्याभावकूटाधिकरणावृत्तित्वव्याप
कप्रतियोगिता कस्य यावदंतर्गतस्य हेतावसत्त्वादव्याप्तिरतः स्वव्यापकेति । तथा चालोकावृत्ति
त्वावच्छिन्नाभावः ~~इति~~ प्रतियोगित्वस्य व्यापकं न निर्वहति वृत्तित्वं धूमत्वादौ व्यभिचारित्वा

घटत्वा
स्या ५

त्वं ३
घटत्वाभाववानुप
तादित्यादौ च संयोगा
व्याप्तिमुद्धरति यो

धि ३

७३

104

द्वि

श्री

हेता ॥

बोध ४

दित्ययमभावेनैव स्य घटक इति नाव्याप्तिः प्रति योगितायां तादृशवृत्तित्वव्यापकत्वात् नुक्तावाच्यं
 ज्ञेयत्वादित्यादावेव व्याप्तिरिति योगिताव्यापकसाध्याभावकूटवद्वृत्तित्वकस्य घटवृत्तित्वसामा-
 न्याभावस्यैव यावदंतर्गतस्य हेतवसत्वात्तदुपादाने च तादृशभावप्रति योगित्वं न गम्यत्वाभावात्
 वद्वृत्तित्वव्यापकं घटवृत्तिवैयर्थ्यामिदं दित्येतत्स्य लक्षणघटत्वाभावाप्यपि निमित्तं भावः अत्र स-
 प्रति योगिता अन्यूनवृत्तिधर्मानवच्छिन्नत्वात् तादृशतेनेदं वाच्यं ज्ञेयत्वादित्यादौ घटवृत्तित्वत्वेन वृत्ति-
 त्वसामान्याभावस्य घटान्यत्वादिरत्नेत्वात् वस्तुवैयर्थ्यात्पिः सार्वभौममते चैकविशिष्टापर-
 त्वमेवेति यत्वं तेन घटत्वं वृत्तित्वव्यतिरिक्तत्वं भयाभावमादायापि नासंभवस्तत्प्रति योगिताया-
 तादृशवृत्तित्वव्यापकत्वादिति धेयं स्वव्यापकत्वदलस्य पूर्वलक्षणैव व्यावृत्तिस्तदृशवृ-
 त्तित्वव्यापकत्वदलस्य तु प्रागेव वहिमान्धूमादित्यादौ व्यावृत्तिस्तत्र माहानसादेः साध्या-
 भावकूटानधिकरणात्वात् किंतु केवलान्वयि स्य लक्षणेनाह उक्तप्रापमिति न च स्वव्यापक-

शम०

۹۰۴

७२

त्याचपेक्षा त्याचवा तसाध्याभावकूटधिकरणादृत्तित्वावच्छिन्नाभावाख्यव्यापको निवेश्यंगमाद
 शब्दत्रित्वेन घटादेरभावमादायेव केवलाचर्येन हरासंभगादिति तावत्तु हिमानूधुमादीभ्यं शेष
 तादित्यादौ सर्वत्रासंभवायत्वेन गतिवृत्तिवत्त्ववृत्तिवत्त्वत्वापघेयमाणत्वेन तस्य भावकूटव
 दृत्तित्वव्याप्यत्वाभाकूटवदृत्तित्वत्वादेः प्रतियोगितानवच्छेदकत्वेन तदवच्छिन्नाभावस्याप्र
 सिद्धेरिति भावः ननु वृत्तिमहत्तयोपपादयंतः साध्याभाववदृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकाभा
 वस्तत्त्वमेवोच्यतां कतं कूटनिवेशेनेत्यत आह साध्याभावेति साध्यप्रतियोगिताकाभावेत्य
 र्यः व्यापिकरणोति साध्यप्रतियोगिताभाववदृत्तित्वसामान्याभावस्यावृत्तिमात्रनिष्ठत्वादि
 ति भावः अतश्चित्तथावधुमाभावकूटधिकरणावृत्तिव्यापकप्रतियोगिताकस्य निर्वृत्त
 दृत्तित्वस्य सामान्याभावस्यैव च ह्यादिहेतावसत्वाच्च न्यभिधारिरापत्तियाप्रिः न चैवंगगना

स्य ३

नगदी

105

दी. प्रिति

५ न

लाग

प्रति यो
लाग

राम
९०५

भाववान्वाद्यत्वादित्यत्राव्याप्तिः गगनस्यापि साध्याभावतयातदधिकरस्याप्राप्तिरिति
 वाच्यं वृत्तिमत्तैमिसाध्याभावातस्य विवक्षणीयत्वात्तन्मध्यमते गगनस्यत्वाभावविरहत्वे मा
 नाभावाच्चेति भावः। अत्र साध्याभावसमुदायाधिकरणवृत्तिर्त्वापि कथं प्रति यो गि के त्वत्र स
 मुदायपक्षेयदस्य फलं कृतैवोक्तं प्रति यो गिता व्यायक साध्याभावसमुदायाधिकरणावृत्ति
 त्वत्वेति त्वत्र समुदायपक्षेय फलं कृतैवोक्तं वृत्तिरिति भावमादाय वहिमान्धूमादित्यादावव्याप्ति
 चारणांमेव तत्फलमिति प्रांच। तच्च। स्वाश्रयनिष्ठात्वं ताभावाप्रतियोगिनः साध्याभाव
 प्रतियोगिककूटाधिकरणावृत्तिर्त्वास्याश्रये चर्त्तमानस्यात्यंताभावस्याप्रतियोगिताकाभा
 वत्वेनैव तादृशवृत्तिर्त्वाभावात् निवेशात्तत्र स ह देव समुदाययदस्योक्तर्भावे नोभयथातन्निवे
 राफलानुसंधानस्य दर्शनानुसंधानसमानत्वात् अन्यत्र साध्याभाववद्वित्वे त्वव्यायक
 प्रतियोगिताकस्य व्याधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभावस्यापि प्रतियोगिता व्यायक साध्याभावकूटवद्वित्वात् त्वव
 तादृशभावस्य स्वव्यायकवृत्तित्वे त्वव्यायकव्यापारणसंभवात् धूमत्यादौ वदितदभावप्रतियोगितासत्त्वात्
 परं तात्त्विकवृत्तिरिति तस्य भावमति यो व्याप्तिवारणं

त्वाभावादेव व्युदासात् तत्र मादायव्यभिचारिण्यतिप्रसंगवारणार्थं यंच कृतो समुदाय यदोपन्या
 सानोचित्या यत्रैरिति ध्येयं धूम इति नानि व्याप्तिरित्यनेऽद्य एवमप्येव ननु संबंधविशेषा
 विवक्षायां प्रत्ययोत्यन्नकर्मनित्यत्र यादिकमेव बहव भविकूटाधिकरणां वाच्यं विभुमुत्तयोपयायो
 गं कालिकसंयोगादिकृतविशेषात्ताभिर्वहिमत्वेन उच्यते साध्याभावकूटवत्त्वविरहात्वेत्यसमान
 कालीनस्य धूमसंयोगिद्वयस्यासत्तात्त्रयाच्च तत्र साध्याभावकूटवति हेतुतावच्छेदसंयोगसंबंधेन
 इत्यप्रसिद्धैव धूमेनातिव्याप्तिः समवायेन धूमस्य हेतुत्वे च विरुद्धत्वात् एवमद्युदाससंभवादतत्रा
 हसंयोगेन वेति तत्रात्येव हेः साध्यत्वे तथा चात्र बहव भावकूटाधिकरणां यन्नित्यत्र यादिकं हेतु
 ताद्यटकसमवायसंबंधेन तद्वन्नित्यस्य रूपत्वादौ प्रसिद्धस्याभावावर्त्तन एव बहव यवत्वे इत्यति
 व्याप्तिः स्याद्यदिसाध्यतावच्छेदसंबंधेन साध्याभावस्य प्रवेशो न स्यादिति भावः ननु समवायेन हे
 तुभावस्य वत्त्ववत्त्वात्मानाधिकरणात्वाद्ये हेतुस्मानेन साध्याभावो नाहेतुसमानाधिकरणात्वे

२१

धि ३

ध ४

विशेषणैव न तादृशा भावमेतर्भावोक्तहेतावतिव्याप्तिरतो हेतुं न रमा हयवर्तेति । अत्र समवायेन
 वत्त भावस्यैव वर्ते संयोगेन वत्त भावस्यैव वत्तवयवहेतुसमानाधिकरणात्वात् त्रुममघटितसाध्याभा
 वकूटस्यासिंकरांय नित्य नूयादिकंतत्समवेतत्वाद्यभावे स्यतादृशसंयोगे हेतौ सत्वात्प्रथं वत्तवतिव्याप्तिः
 मनुसंयोगे न वहेः साध्यत्वे वत्तवयवत्वस्य विरुद्धत्वादेतौ साध्यसामानाधिकरण्याविशेषणादेव
 तद्विरहितं शक्यत इत्यतश्च वर्तेत्यादिहेतुं न रमिदित्तुं वत्तवयववैषि संयोगेन वत्तंतरस्यैव स्याद्वि
 शेषविरहात् । तादात्म्येन साध्यत्वानुरोधात् साध्यसंबंधितामात्रस्यैव सामानाधिकरण्याप्रवेश्यत्वा
 ज्ञेति भावः । संबद्धयेति । यर्थतस्य संयोगवच्छिन्नवत्तभावाधिकरणात्वात् वत्तवयववैष्यवसमवायाव
 छिन्नवत्तभावानधिकरणात्वात् इति भावः । नातिव्याप्तिरिति प्रागुक्तरीत्या साध्याभाकूटाधिकरणोनि
 त्यनूपादौ हेतुता घटकसंयोगसंबंधेन वत्तप्रसिध्दावहेमानुभूमादित्यादावव्याप्तिर्वैषिद्व्य
 ल्पं अत्र वत्तनियामकसंबंधस्य प्रतियोगिता वच्छेदकत्वेन तत्तुल्येन वत्तवैष्यत्वादि

ने २

त्यादौ स्वत्वादिसंबंधेन साध्यायात्रा व्याप्तिः साध्यतावच्छेदकसंबंधातिरिक्तसमानाधिकरणासंसर्गो न
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकसाध्याभावो ग्राह्यः । इति न युक्तं नीडव्यत्वादित्यादौ व्यधिकरणावच्छेदकसा
 ध्याभावस्यैव तादृशत्वेनातिव्याप्तिप्रसंगतः ननु साध्याभावो यदि साध्यतावच्छेदकभूयेराधिवद्विस्तसदा
 प्रमेययानवाद्यात्वादित्यत्रा व्याप्तिः प्रमेयत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताप्रसिद्धेः न च साध्यतावच्छेदकानि
 समानाधिकरणावर्मानवच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावरूपवत् । साध्याभावो वक्तव्यस्तथा सर्ववृत्तिगता गगना
 दिना प्रमेयादेव भाव एव तत्र साध्याभावः सुलभ इति वाच्यम् । ग्रामाग्राह्यगुरावात्रुद्रव्यादित्यादा
 वतित्याप्तिप्रसंगात् तादृशगुरावस्य ग्राह्यगंधत्वायेदं पातुं त्वेन प्र । तियोगिता न वच्छेदकतया
 व्यधिकरणावर्मानवच्छिन्नाभावा नामेव तादृशसाध्याभावो दत्त आह वृत्तेति संबन्धप्रतियोगिता । प्रतियो
 गिता व्यापकसाध्यतावच्छेदकेत्युक्तं फलमाह ॥ एषिवीत्योभावादावितित्तु द्विपदो घटादिस्तथा
 यद्यदावृत्तित्वावच्छिन्नाभाव यदावृत्तिः त्वावच्छिन्नाभावादिघटितसाध्याभावकूटाधिकरणाप्र

सिद्ध्या एधि वीत्वा भावात् जलत्वं दि ॥ त्यादिना व्याप्तिर्घटा व नित्वा घवच्छिन्नाभावप्रतियोगिता
 याः परत्वादावपि सत्त्वेन साध्यतावच्छेदकस्य तदव्यापकत्वात्तादृशा भावानां न स्यात्तादृशत्वात् प्र
 तियोगिभेदे व्येकधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितायाः एकत्वादिति भावः। सदेताविति भावस्य व्याप्तिरित्यवयवः।
 वहिमान्धूमादित्यत्र साध्यतावच्छेदकसंयोगसंबंधेन विपुलं भूततत्त्वं ज्ञात्वा घवच्छिन्ना वच्छि
 न्नाभावकूटस्य गुणादौड्यं एधि वीत्वादित्यत्र विपुलं भूततत्त्वं नूयवत्तादिप्रत्येका समवेततामा
 न्याभावकूटस्य ज्ञात्यादावधिकरणात्तात्पर्यात्तदप्रसिद्धिनिबंधनात्वात्तेरुक्तस्य लेखिरहात्तदुभयं नो
 दाहृतं। ननु यावता मैकाधिकरायं तावत्समुदायस्य विवहायानोक्ता व्याप्तिरत आह एधि वीत्वा
 दाविति साधनसमानाधिकरणात्त्वेन साध्याभावस्य विशेषणीयत्वे ज्ञातित्वावच्छिन्नाभावमादा
 यनातिव्याप्तिः संभव इत्यादिपक्षमुपात्तं। तथा च जलासमवेतत्वावच्छिन्नाभावस्य तेजोसमवेतत्वाव
 च्छिन्नाभावस्य तेजोऽसमवेतत्वावच्छिन्नाभावस्य च साधनसमानाधिकरणात्तात्पर्यमुपघटितम्

ध्याभावकूटाधिकरणो ज्ञात्यादौ प्रकृतहेतोः सत्त्वादतिव्याप्तिरिति सा का प्रत्यक्षस्य समवायेन हेतुत्वे
 ता दश साध्याभावकूटावति ज्ञात्यादौ हेतुता वच्छेदको भूतसमवायसंबंधेन कृत्यप्रसिद्धौ वनाति व्याप्तिः स्या
 दतउत्तमं प्रत्यक्षप्रकारेति सा मा न्यादौ च त्वत्रयसंबंधेन कृत्तिका च्यत्योदो वेव सुलभा प्रमा विशेष्यत्वा
 दाविति नातिर्यगिति त्वयः ता दश प्रतीतिविषयत्वं भ्रममादाय ज्ञात्यादावपीति श्रुतः प्रमेति अप्रमिति
 योगिता व्यापकत्वं साध्यता वच्छेदकता घटकसंबंधेन वग्राह्यतेन नित्यज्ञानवतस्तादात्म्येन साध्यता या मी
 श्चरत्वादिहेतौ घटान्यभेदस्य च द्योर्विषयता संबंधेन प्रतियोगिता व्यापकी भूतानि त्यज्ञानापोरेकात्वे
 कसौ प्रसिद्धावपि नाव्याप्तिः नवाता दशत्वसाध्ये प्रत्यक्षप्रकारक प्रमा विषयत्वादित्यत्र एधि व्यादौ सा
 धनसमानाधिकरणास्य एधि व्यादिन वद्व्यानां प्रत्येकभेदभेदकूटस्याधिकरणो गुणादौ हेतो रसत्वेप्य
 तिव्याप्तिः न वैवं वहिधूमो भपवानधूमादित्यत्र व्याप्तिः प्रतियोगिता मात्रस्यैव प्रत्येकपर्ववसितत्वेन
 तो प्रतियोग्या स्यान्न साध्याता वच्छेदकसंबंधेन कस्याप्यव्यापकतया निरुक्तसाध्याभावाप्रसिद्धे

द्वय ३

८३

१०८

ता ५

दे ३

राम
१०८

विनिर्वाच्यो एकविंशत्या यत्र स्थानत्रिरिक्तस्यो मयत्स्य सार्वभौममने पर्याप्तमित्र संवन्धेनैव सा
 ध्यतावच्छेदकत्वादिति भावः साध्यतावच्छेदकत्वापि काप्रतियोगिते तस्य कसमाह नापीति घटत्वा भाव (वेम
 साध्यत्वे साध्याभाव कूटवत्वं घटस्यैव सुलभमतुक्तमभावत्वादिनेति आदिना प्रमेयत्वा नु यत्र
 तत्तायाभाववानु प्रमेयवानु वा घटत्वादित्यत्र साध्या समानाधिकरणा स्यात्तद्य हान्यत्वाभाव कूट
 स्याधिकरणाप्रसिध्या दुल्यापिः स्यादत उक्तं साध्यतावच्छेदकत्वकीभूताभावत्वादित्यापकी प्राप्तेयो
 गिकत्वाभावादेव तत्तद्य न्यत्वाभावा नान्न हराघटकत्वमिति भावः अत्र स्वप्न नृत्तिधर्मानवच्छिन्ना
 पाएव प्रतियोगिताया साध्यतावच्छेदकसमन्वयत्वं वाच्यं तेन घटत्वाभावत्वेन घटत्वभावत्वेन च प्रमेयसा
 मानाभावयोरेकाधिकरणाप्रसिद्धौ वयिनोक्त्या तादवस्थ्यं घटत्वाभावत्वादेः प्रमेयतामा सनिष्ठ
 प्रतियोगिता न्य नृत्तिवेनादश प्रतियोगिताका भावना न हराघटकत्वादेवं साध्यतामिति साप्रोना
 धिकरणमविहृतौ वक्तव्यं तेन सत्तावत् समवेतत्वेत्त्वसमन्वितप्रतियोगिताकस्य अधिकरणा धम

सि ३

८४

109

म३

नियतप्रतियोगिता कत्वाभावेन व्यधिकृताधर्मावच्छिन्नस्येव घटत्वविशिष्टाव्यवत्वाभावरूपस्य नृराय
 टकत्वस्ति। तथापि दूषणमिदं सुटतयोपेक्ष्य यथीति ननु सार्वभौमानामने विरुद्धं योक्तव्यं त्वस्य
 तिरिक्तत्वे विसमानाधिकरणा योरेकविशिष्टापरत्वमेवोभयत्वं तथाच पृथिवीत्वद्रव्यत्वोभयत्वेमपि पृ
 थिवीत्वविशिष्टद्रव्यत्वमेव साध्यतावच्छेदकीभूतं पर्यवसितमिति तत्समनियतप्रतियोगिता कत्वाभा
 वादेव न दुभयान्येतरावावच्छिन्नाभावमादाय नातीव्याप्तिस्तत्प्रतियोगितायाः पृथिवीत्वेपि न सत्त्वेन
 निरुक्ता साध्यतावच्छेदकस्य तदव्यापकत्वादित्यत आह अपि वेति उद्देश्यविधेयभावस्य लेसमानिलिङ्गा
 कत्वस्य तत्रात्मा। एषिव्यामन्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वस्य साधताभ्रमं निराकर्तुं यत्तुमुत्तिष्ठति ३६ मित्रिपृ
 थिवीति पृथिव्यन्यत्वेन त्रिद्व्यान्यासं वेतं वदित्यर्थः सकलद्रव्यवृत्तित्वांतर्भावेद्रव्यत्वस्य साध्यत्वेद्र
 व्यान्यासमवेतत्वावच्छिन्नाभावस्य तादृशसाध्यतावच्छेदकसमनियतप्रतियोगिता कत्वाभावाद्गुरु
 तरसकलद्रव्यवृत्तिघटितद्रव्यत्वत्वावच्छिन्नात्येताभावस्य चाप्रसिद्धत्वादग्रे द्रव्यत्वावच्छिन्नाभावभा

वे ?

सकलद्रव्यसमवेतत्वविशिष्ट

व१

इति श्री

रव ४

न३

राम०

८४

१०८

सापायैवातिप्रसंगः तद्वृत्तियोगिस्तान्द्विष

तावत्समुदायो विवक्षितः किंवा यावतां साध्याभावांतरेण सामानाधिकरण्यात् तावत्समुदायोऽपि प्रेतः
 प्रथमेश्चमिपादिअत्रेदमिति एचिवा विशेषणं ननुपहनिर्देशः तथासन्निघटतद्वापुदित्वपटत्
 द्वापुदित्वकुप्रतद्वापुदित्वा नमेवतद्वापुमिथः सामानाधिकरण्यात् नसाध्याभावानां अधिकरणो
 तद्वापुदित्वेति वा देववापुत्वादिहेतावति च्याप्युपपत्तेः। तस्यैविसमवेत्प्रतियोगिताभावात्
 स्य साध्यात्वे वापुत्वादेः सहेतुत्वात्। समवेत्तत्वापेक्षयागुरुत्वेनेत्येवैविसमवेत्तत्वावच्छिन्नाभा
 वस्यवाप्रसिद्धेवस्य साध्यात्वा योगाङ्गुरापदं। ननुत एचिवीवलिपुणत्वावच्छिन्नाभावसाध्यकमापिवा
 पुत्वादिकं सहेतुरेव प्रत्यये परमाणोवुत्पत्तिकालेचावयविनिवायौ तत्सत्त्वादतः साध्यांतरमाह॥ सत्त्वाचे
 तिअत्र एचिवीवदंतत्पचिवीपरं न न्यथाप्रागुक्तद्विव्यक्ती नो एचिवीत्वस्य चमिथः सामानाधिकर
 ण्याय नसाध्याभावतयातत्कटाधिकरणाप्रसिद्धेवातिव्याप्तिप्रसंभवापत्तेरिति ध्येयं अत्रायित्तत्पचिवीम
 मवेत्प्रतियोगिकाभावस्य केवलाचयितयातत्रसाध्यवापुत्वादेः सहेतुत्वादेस्तत्पचिवीसमवेत्तत्वावच्छि

नाभावस्य चाप्रसिद्धासाध्यता योगात् सत्ता न्यपदेन च सत्ता न्यतत्पृथिवीसमवेतत्वावच्छिन्नाभाव
 वस्य चाप्रसिद्धासाध्यता योगात् सत्ता न्यपदेन च सत्ता न्यतत्पृथिवीसमवेतत्वावच्छिन्नाभावो यद्यप्रसिद्धो
 इत्यतस्तस्यैव न दवच्छेदकत्वादिति वाच्येन सकल इत्यवृत्तित्वादिघटितस्य इत्यतस्तस्यैव न दशसमवेतत्वा
 येन पागुरुतया न वच्छेदकत्वादिति सत्ता न्यसमवेत्तावच्छिन्नाभावस्याप्रसिद्धत्वात् समवेतत्वावच्छिन्ना
 भावस्य साध्यत्वे च समवेतत्वा न स्यैव न भावतया मिथः सामानाधिकरण्यापन्नसमवेतकूटवृत्तिराप्यो
 हेतोः सत्त्वादेव नातिव्याप्तिरतः पृथिवीपदेन ननु वा यु तैस्योसाध्यसमानाधिकरण्याभावादेव न तत्रातिव्या
 प्तिः अतो हेतुं तत्र माह नूयवदिति अयं तु हेतुर्गुणादौ सामानाधिकरण्यात् नूपास्यताभा वस्य पृथिव्यामु
 ल्यल्लिखाना वच्छेदेन सत्त्वात्तत्रातिव्याप्ता संभवा दूय वदन्त्यत्वा अनुधावनम् नूयवद्वेदस्यापि तदानीं पृथिव्या
 नुयगमेत्वा ह इत्यादाविति आदिना वापु नूपा न्यवेतवत्त्वादेः परिग्रहः ता दशोक्तिमिथः सामानाधिकरण्या
 पक्षेत्यर्थः द्वितीयेत्वा ह वस्तुत इति ता दशाभावे तिल्य धि करणार्थमा वच्छिन्नसाध्या भा वे त्यर्थः स ह्ये त्व

विहिताचारः
नवा

८६

छेदकमेदेनाभावमेदमत्युपेत्योक्तं इति चेन्न ननु यावतामेकव्यक्तिवन्नितं तद्वत्समुदायस्याधिक-
रमोक्तानाप्रसिद्धिश्च प्रागुक्तातिव्याप्तिरवस्थादिभिर्भावः। नितु स तावदेतत्पि वीसमवेत शून्यत्वस्या-
भावोऽव्यवस्थमेव लाघवात् ननु सत्ता न्यतत्पि वीसमवेतमात्रं ~~वदन्ति~~ यावतामेव वादः परं परसामाना-
धिकरण्यापन्नतादृशद्वयत्वादित्वस्य साध्याभावस्तोमन्ति हेतोः सत्त्वादेव नोक्तातिव्याप्तिरिति पद्विषयात्
रादेषांतरमाह किंचेति यत् सत्ता न्यपि वीसमवेत शून्यत्वस्य न्ययसामान्याभावस्य चाभावोऽनुगतप्र-
तीतिवत्तादतिरिक्त एवेति तद्वन्निहेतोः सत्त्वा सत्त्वाभ्यां नोक्तातिव्याप्त्याप्योऽसंभवद्वयतः किंचेति
तन्मन्वेदानीमेवाभावाभावस्यातिरिक्तत्वेमंगीकृत्य दोषमिरासे भूतत्वमूर्तत्वादन्यतरत्वावच्छिन्नाभाव-
भावस्याप्यतिरिक्तत्वादिभूतत्वमूर्तत्वेत्यनराध्यावच्छिन्नात्ताहतामूर्तत्वादन्यतरत्वावच्छिन्नाभावभाव-
स्याप्यतिरिक्तत्वादिभूतत्वमूर्तत्वेत्यादिनातिव्याप्यमिधानस्य संदर्भविरोधाय त्वासाध्याभावकूटाधिक-
रगावन्ति त्वस्य संयोगसमवायादिप्रत्येकसंबंधेन प्रवेशमभिप्रेत्याह धूमादाविति अव्याप्तिरिति॥ नि

वद

राम०

१११

भाषा

न ४

अं ३

वाहि सम्पत्तत्वा सामान्याभावस्यैव यावदन्तर्गतस्य धुमेऽसत्त्वादिति भावः संबंधसामान्येन तादृश
 यत्नित्वस्य प्रवेशमभिप्रेत्याह साध्यतेति कानादावित्यादि पदेन दिशः पदे ग्रहः यमि वा रि शि पृथिवी
 द्रव्यत्वादि व्यादौ ननु धुमवान् हेरित्यादौ न त्र हेतुतावच्छेदकसंबंधेन वृत्तिविवक्षया म विव्याप्ति धूमाधु
 माधिकरणाकालदिशादौ मूर्तेमात्रस्यैव संयोग संबंधेन वृत्तेस्त सामान्याभावस्य हेतुतावच्छेदकसंयोगस
 र्वधेन यो वृत्तिमात्रद वृत्तित्वेन लक्षणा घटकत्वादिति ध्येयं सत्तादीत्यादिना समवेतादेः सा
 ध्यस्यैव ग्रहः शंभुते साधनेति तयाव सङ्केतु स्य लेयाधिकरणाधर्मा वच्छिन्नसाध्याभावस्यैव साधनस
 मानाधिकरणात्वात् साधिका रान्नित्वस्यापि तादृशभावमादायैव लक्षणासंगतिरित्येव वृत्तिम
 धुलियदस्य साध्या धर्मातिरोक्तापयिसि भवतीति द्रष्टव्यं यथा चैवं साध्यतावच्छेदकस्य प्रतियोगि
 ता व्यापकत्वदत्तस्य लसार्थकं ततो यथादितं प्रागेव यद्यपि हेतुसमानाधिकरणात्वेन साध्याभा
 वानाभिवेशे तादृशसाध्याभावकूटद्वित्वत्वे प्रतियोगिता व्यापकत्वस्यापादानं विफलं वृत्तिम

च ३

न धूमादित्यादावालोकादृत्तित्वावच्छिन्नाभावमादायाद्याप्रिसं गस्यतादृशभावेसाधनसमाना
 धिकरणासाधोभावकूटाधिकरणावृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकस्याभावादेव्युदासात् न वात्र कल्पे
 तादृशवृत्तित्वस्य प्रतियोगिता व्यापकत्वं न देयमेवेति वाच्यं न चासति साधनसमाना धिकरणा
 साध्याभावकूटाधिकरणावृत्तित्वव्यापकप्रतियोगिताकस्य द्रव्यत्वं नित्वे सामान्याभावस्यैव स्य ई
 वदन्यत्वे हेतवसत्वा द्ये भूतत्वमूर्तत्वेत्यादिनातिव्याप्तेरसंगत्यापत्तेस्तथापि वृत्तिवत्त्वालोका
 न्यत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावस्यैव हेतुसमानाधिकरणात्वेन साध्याभावेन कूटाधिकरणावृत्तित्वव्या
 पकप्रतियोगिताकस्य धूमहेतावसत्वेन तमादायाद्याप्रिवारकत्वेनैव तस्य सार्थकत्वेन च यवत
 वृत्तित्वपर्वतान्यवृत्तित्वोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावमादायाद्याप्रिवारणार्थं व्यास्य वृत्तिधर्मान
 वच्छिन्नत्वेन प्रतियोगितावश्यं चिबलुगीयेति तत एवोक्ता भावस्य व्युदास इति वाच्यं यवत वृत्तित्वे
 यवतान्यवृत्तित्वोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभाववारणाद्यवृत्तित्ववर्णस्य व्यास्य वृत्तिधर्मान वच्छिन्नत्वे

पा ३

रामः

२८
११२

नैव प्रतियोगितायावत्कृत्यात् तादृशप्रतियोगिताकृत्यस्य च वृत्तिवत्त्वालोका न्यतो भयाभावे
पिसत्त्वादिध्येयं भूतत्वमूर्तत्वन्यतरप्रतियोगिकाभावस्य केवला च वित्त्वोत्पत्तिरसाध्येत्यर्थं वदन्यत्वादि
कंसङ्केतुरेवेत्यतस्तुक्तमन्यतरत्वेनेति तादृशोति हेतुसमानाधिकरणोभूतत्वमूर्तत्वोभयघटितः साध्या
भावस्तोमस्रदतीत्यर्थः । एविव्यादावित्यादिना न लते जोनितानां परिग्रहः अत्र भूतत्वं वि शेषगुरावत्वे
सत्यात्मनि न त्वत्वं न तु गहि विं प्रिया ह्यजातीयविशेषगुरावत्वं मूर्तत्वमपि स्य शं व न नो न्यतरत्वं
जातिविशेषोक्तान्त्वं चि त्रय रिमाणावत्वं तथा सति मनः परिमा षं शं योरे व साधन समा नाधिक र
सातादृशसाध्याभावयोरे काधिकरा प्र सिद्धाति व्यसंभवा दिति साध्येयं ननु साधन
धिकरणाय किं विध्यति वृत्ति साध्याभा त कूट स्थानिवेशा नै ष दोषः क्व चिदपि स्पर्श व द्भिन्ने भूत त्व म्
मूर्तत्वोभयोरसत्या तदुत्तयान्यतरघटितसाध्याभावकूटवत्याकाशे मनसि च हेतौ सत्यात् वस्तुतः स
मनियताभावानामै क्यमते भूतत्वमूर्तत्वा न्यतरत्वावच्छिन्नाभावसुव भूतत्वमनस्त्या न्या

वध

२५

नसिवाहेतोः सत्त्वात्तेरस्तत्क समनिपता भावानामेव मते मूलत्वमूर्तत्वा न्यतरत्वा न्यतरत्वा वदित्वा
 आवरत्तमूतत्वमनस्ता न्यतरत्वावच्छिन्नस्य मूलत्वगगनत्वा न्यतरत्वा वदित्वा न्यतरत्वा वदित्वा न्यतरत्वा वदित्वा
 त्वगगनत्वं योरपि मूतत्वमूर्तत्वा न्यतरत्वावच्छिन्ना भावस्याभावाभावत्वादेव समानाधिकरणात्
 उभयघटितकूटाधिकरणात् प्रसिद्धोऽवबोक्तस्य लेखि व्याप्तिः। अस्तु वायावन्निनिरुक्तसाध्याभा
 वत्वात्तावतो प्रत्येकावच्छिन्नस्य स्थितिः यदधिकरणात् तद्वन्नित्यो भावावच्छिन्नमद्वैतयोपावेन सत्त्वत्वं
 मेव व्याप्तिस्तथाच मूतत्वमूर्तत्वा न्यतरत्वाभावोत्वावच्छिन्नस्याधिकरणमनस्यैव हेतोः सत्त्वात्ता
 तिव्याप्तिरत आह किंचेति। नेतु मूतत्वमूर्तत्वा न्यतरत्वावच्छिन्ना भावस्याभावादेव नुगत व्यवहार
 दतिरित्येक एव नेतु मूतत्वमूर्तत्वमप्येव नूयस्तथाच साधनसमानाधिकरणात् मूलत्वमूर्तत्वादेव हेतुः
 ववतिगगनेमनसिवाहेतोः सत्त्वात्ता तिव्याप्तिरत किंचेत्यपि वदन्ति॥ गु रुचरणात् ननु यावन्तो हेतुस
 मानाधिकरणापदार्थासाध्यद्वन्नित्यधिकरणाधर्मावच्छिन्ना भावमित्रत्वाभावावन्तत्वावच्छिन्न

६५

भावः

रामः

११३

^{गु१} यं कृदाधिकरणा वृत्तिवाभावावृत्तिमै महत्तयोपायंतस्तत्त्वित्वं विवक्षितं तथावहेतुसमानाधिकरणा
^{हु१} योर्गग नत्वममरत्त्वयोरेवतादृशयदार्थयोरेकाधिकरणा प्रसिध्दानातिव्याप्तिर्निरुक्तौ भयाभावरतांघ
 + एत्वयदत्तादीनामेकाधिकरणाप्रसिध्दावहिमानधूमादित्यादावव्याप्तेर्हेतुसमानाधिकरणायादान
 मित्यनन्विरेतिशङ्क। कालान्यवसाध्यकस्य कालिकसंबंधे नहेतौ विरुद्धत्वादेवतत्र नातिव्याप्तिर
 तत्तुल्यं मानेति तथाच महाकालान्यो घटादित्यादावित्यर्थः। इति तन्मात्रस्यैवेति तथाच महाकाल
 वृत्तिवसामान्याभावस्य वृत्तिमहत्त्वित्वाभावात् स्यादधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभावस्यवयावतस्य हे
 तोसत्त्वादतिव्याप्तिरिभावः अत्र केचित्तु सार्वभौममते सामानाधिकरण्याव्याप्यवृत्तिव्यापारखंडकाला
 घवच्छेदेन घटादावेव वृत्तिमतेवर्तमानस्य महाकालवृत्तिवसामान्याभावस्यपावडे (वधिकरणावच्छेदे
 नहेतावसत्त्वोतिव्याप्तिः इति महत्तयोपायंतस्तादृशवत्त्वाभावद्वित्यधिकरणावच्छेदेन तद्वत्त्वस्य विवक्षितं
 (याता अतस्वतदुपमित्रं गुणात्वादित्यादौ तादृपमित्रसमवेतत्वसमनियतप्रतियोगितो कस्यचधिकरणा

हे ५
 वा ५

नो २

नि २

२२

११५

२४

वर्मावच्छिन्नाभावस्यैव वृत्तिमद्वैतौ चोपेनानि व्याप्तिरूपं यावच्छेदेन गुरात्वादावेव वर्त्तमानस्य रूपं यमि
 भसमेवेतत्वं सामान्याभावस्य हेतौ च विकारागुरावच्छेदेन हेतावसत्वादि स्यादुक्तं त्विदं यत्तु वृत्तिम
 दत्ते यस्य स्य वृत्तिमद्वैतवृत्तित्वसाध्यवृत्तिप्रतियोगिकत्वेभेदानधिकरणत्वे मयैतथावमहाका
 लवृत्तित्वसामान्याभावस्यापि साध्यवृत्तिप्रतियोगिकत्वाविरहेण निरुक्तोभयानधिकरणस्य
 हेतावसत्वात् महाकालाद्योवटादित्यादौ नानि व्याप्तिरन्यत्र महाकालवृत्तित्वत्वापेक्षया न योः कालि
 कसंबंधावच्छिन्नवृत्तित्वत्वस्यैव महाकालवृत्तित्वाभावप्रतियोगितावच्छेदकतया महाकालवृत्तित्वस्य
 सामान्याभावस्यैव निरुक्तवृत्तिमद्वैतवृत्तिमद्वैतस्य साध्यवृत्तित्वप्रतियोगिकत्वादिति तात्पर्यं
 पावंति कालिकसंबंधेन महाकालवृत्तित्वानितावदन्यतमत्वावच्छिन्नाभावस्य तावद्धर्मिकयत्तु किंचित् बुद्धि
 विशेष्यत्वावच्छिन्नाभावस्य निरुक्तोभयानधिकरणस्य हेतावसत्वेन तथा च त्रितया समभवात् कालिक
 संबंधावच्छिन्नवृत्तित्वत्वमपेक्षयापदन्यतमत्वात् ननु ग्राह्यं भेदस्य एव तावदेव प्रतियोगितावच्छेद

त्व ३

राम
११४

कत्वोचित्यादिति न संदेहः । तथापि नित्यज्ञानाभिन्नं घटादिपादौ विषयितासंबंधेन हेतावन्नित्यापेक्षेत्रले
 पत्वा नित्यज्ञानविषयत्वसामान्याभावस्याप्रसिद्धत्वात् । यधिकरणाधर्मावच्छिन्नता दृशविषयत्वाभावस्य
 च यावत्तदवहेतोसत्वात् न न्याक्तं साधनसामानाधिकरण्याप्यवलेपोपावेतः साध्याभावाः साध्या
 मानाधिकरण्याप्यत्र नावच्छिन्नधिकरणावच्छिन्नत्वाभावे विवक्षितस्तथा च व्यभिचारीभावात् साध्याभावस्य सामाना-
 धिगत्तत्वात् साध्या सामानाधिकरण्याप्रतिषेधान्नातिप्रसंगः । पावेतस्माद् दृशः साध्याभावात् साध्याधिकरणा-
 स्य वा साध्यवत्त्वं विवक्षितं साध्यात्वाद् दृशवृत्तिवत्त्वाभावस्य तु पाक्येव । तत्र भूतित्वं शब्दापेक्षितं वैयर्थ्या-
 दित्येव साधनसामानाधिकरण्यापावेतस्माद् दृशः साध्याभावाः साध्याप्रयोभूतत्वावच्छिन्नताधिकरणावच्छिन्न-
 तापित्वात् हेतुसंसाधीकत्वोचित्यादिति न संदेहः । तथापि नित्यज्ञानाभिन्नं घटादिपादौ विषयितासंबंधेन हेता-
 वन्नित्यापेक्षेत्रलेपत्वा नित्यज्ञानविषयत्वसामान्याभावस्याप्रसिद्धत्वात् । यधिकरणाधर्मावच्छिन्नता
 दृशविषयत्वाभावस्य च यावत्तदवहेतोसत्वात् न न्याक्तं साधनसामानाधिकरण्याप्यवलेपोपावेतः सा-

पुनरु-
 १२५-५

यो १

ध्यामा वा साधु सामानाधिकरण्याय न तावत्कूटाधिकरणावृत्तित्वा मा को विवक्षितस्तथा च व्यभिचारिभा
 व एव साध्यसामान्यवृत्तिरूहे साध्य सामानाधिकरण्याप्रतिष्ठा नातिप्रसंगः। यो वं तस्माद्दृशाः साध्याभा
 वास्तूकूटाधिकरणास्य वासाध्यवत्यं विवक्षितं लाघवात्तादृशवृत्तित्वाभावस्य नुपपत्त्यं वृत्तिमद्वित्वं वा ना
 पोद्भूतं वैयर्थ्यादित्येवं साधनसमानाधिकरण्याय वं तस्माद्दृशाः साध्याभावाः साध्याश्रयी भूत्वा वत्कूटा
 धिकरणावृत्तित्वमापेक्षं सगं साधी यद्वि प्राहुः। वस्तुतः पूर्व लक्षणास्वात्रापि वृत्तिमद्वतयोपावतः साध्या
 भाववद्वृत्तित्वाभावास्तद्वत्त्वावच्छिन्नाधिकरणात्कधर्मवत्त्वमेव व्याप्तिर्वाच्यातत्र वृत्तिमद्वृत्तित्वं साध्या
 भाववद्वृत्तित्वं च दोषिक विशेषात्तयैव वक्तव्यमतो न कोपिन दोषः पदसादृशातीत्यवधानव्याप्तिरिदिकु
 ल्येनेति महाकात्यायो घटादिसादावतिव्याप्तिप्रसंगेनेत्यर्थः। परास्तमिति परेणावयः। अत्र वाच्यं हेय
 चात्सत्तावानुद्भूतव्यत्वादित्यादौ ना नाव्यक्तिकरत्ति साध्यकसङ्केतोतद्वृत्तिवृत्तित्वविशिष्ट साध्या
 भावस्य तत्तदन्यव्यक्तिवृत्तित्वं विशिष्टसाध्याभावस्य च द्वयोः साधनसमानाधिकरण्यायोः एकधिकरणा

ता माः एकाधिकरणा

राम०

११५

प्रसिद्धा साधनाधिकरणायत्किंविद्यत्किञ्चित्कूटाधिकरणावृत्तित्वसामान्याभावात्तां हेतावसत्वे
 न वाऽव्याप्तिरतः प्रतियोगिताकांते यावदभावविशेषाविशिष्टसत्तावान्ज्ञातेरित्यादौ ज्ञातिसामानाधिकर
 णस्य साध्या भूतसत्त्वव्यापकतावच्छेदकरूपावच्छिन्नाभावस्य व्यधिकरणाधर्मावच्छिन्नाभावत्वात्तौ न यमा
 दन्तिमहत्सत्त्वकूटाधिकरणावृत्तित्वाभावस्य यावत्तत्त्वं हेतौ सत्त्वादन्तित्याप्तिरतः साध्यतावच्छेदकाव
 छिन्नेति तथा च गुराण्यत्वाभावकर्मन्यत्वाभावयोरुपुक्तनूपावच्छिन्न प्रतियोगिताकांता लभ्यय
 दितकूटाधिकरणाप्रसिद्धे वनातिव्याप्तिः। अत्रापियेतसंधेन व्यापकताते नैव संबंधेनाभावो निवेश्य
 स्तेन समवायावच्छिन्न वन्तुभावघटितकूटाधिकरणावृत्तित्वाभावस्य व ह्यवयवत्वादिनिष्ठस्य हे
 तावसत्वेपि वहिर्मान्यवतत्वादिनान्याप्तिः ननु विशेषणता विशेषेण वसाध्यत्वा कृत्वादर्शरूपा वच्छि
 भा वस्तुग्राह्य साध्यस्य गुरा सामान्यस्याभाव इत्याद्युत्तरग्रंथ विरोधान् गुरास्य देशिकविशेषणता
 संबंधेन गुरात्वापकत्वात्पु साध्यातावच्छेदकसंबंधे नैव व्यापकत्वेतादृशरूपावच्छिन्नाभावो निवे

इति तु ननु संज्ञा

तु

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

संबंधेत्यर्थः १

वंप

धना

धात्मकाभावः

ववान्वावमदित्यादावव्याप्तिः साधनसमानाधिकरणास्य साध्यव्यापकतावच्छेदकीभूतसं
योगमात्राभावेत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यवहिसंयोगाकृतस्याधिकरणाप्रसिद्धेरतो व्याप्यवृत्तिय
दमित्याह केवलत्वादिनाकेवलावपिन इत्यनेनसाध्यव्यापकत्वाभाविष्यतासंयोगादित्यादिना
वहिसंयोगत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्योपसंहः तेन प्राचो मत्वेद्रव्येसंयोगासामान्याभावस्यासत्त्वैपि
न हतिः दोरी का व्याप्यवृत्तिसाध्य के प्रयोगे न पुनैकातिर्वत्याप्यवृत्तिसाध्य केतदाह एवमिति ननु
तादृशरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकानां समावासायां नामेव न ह्यराद्यत्कत्वात् संयोगाधात्मकाभावमादा
य नाव्याप्तिरत्र उक्तमेवमित्यपि केचित् न व्याप्यवृत्तिरित्याद्यगुणासामान्याभावस्य साधनसमान
साधिकरणासाध्याभावस्योपसंहः अधिकरणत्वेपि व्याप्यवृत्तित्वाभावादेव गुणान्नद्रव्यत्वादित्यादौ नाव्या
प्तिरन्यथागुणासामान्याभावस्यापि साधनसमानाधिकरणासाध्याभावतया तद्वदित कुचधिवरणा सम
वेतत्वे सामान्याभावस्य वृत्तिमतिनित्ये कत्वादौ प्रसिद्धस्य द्रव्यहेतासत्त्वा दव्याप्तिरेवैत्यादिति भावः

धू
सा २

ग्र ४

सं

दी ३

सि ४

२२

८२

११७

को ५

म ४

२३

त्वसमानाधिकरणोत्पत्त्युपपत्तिमाह उक्तं रूपेण साध्यव्यापकतावच्छेदकरावच्छिन्नेत्यर्थः क्वचिदि
 ति वाहेमानधुमादित्यादौ घट्याद्यात्मकतत्तद्विषयवृत्तित्वावच्छिन्नाभावकूटस्यापि निरुक्ताभावतया
 तदाधिकरणाप्रसिद्धिनिर्वचनाव्याप्तिर्गौरवार्थमेव त्वसमानाधिकरणोत्पत्तिमिति भावः । तद्युक्तमिदं य
 ठत्वादित्यादौ साध्यव्यापकतावच्छेदकरावच्छिन्नाभावकूटवत्वं तद्युक्तं प्रसिद्धमतस्तत्त्वात्
 संभवात्तत्त्वविदित्युक्तं च न हेतुवधिकरणा यत्किंचिद्यत्नौ दौशिकविशेषणतया वर्तमानत्वेमेव हेतु
 समानधिकरणार्थेभूतेन पृथिवीद्रव्यत्वे प्रकारकप्रमाविषयत्वादित्यादौ ज्ञेते ज्ञासि च साधनस
 मानाधिकरणास्य सत्त्वावच्छिन्नाभावस्य तेजोऽव्यवस्थेयवन्निरुक्तरूपावच्छिन्नप्रतियोगिताकृता तदुभ
 यकूटाधिकरणज्ञात्यादौ हेतोर्वृत्तित्वेपि नातिव्याप्तिर्हेतुवधिकरणाज्ञात्यादिप्रत्येकनिष्ठं यत्नादृश
 कूटंतदधिकरणोत्पत्त्यादौ हेतौ सत्त्वादिति भावः । उक्तं स मुदापेत्यादि तादृशाभावसमुदायाधिकरणा
 वृत्तित्वं हेतुतावच्छेदकसंबन्धेन ग्राह्यं तेनैव व्यभिचं सत्त्वादित्यादौ साधनसमानाधिकरणा साध्याभाव

३४

८२

११९

नो ३

क्र. ४

कूटवातिमहाकाले वृत्तिमन्मात्रस्यैव साक्षात्कालिकसंवेन वृत्तावधिनातिव्याप्तिः तादृशवृत्ति
 विभावस्तादृशवृत्तिवत्समनैयतनप्रतियोगिताकोशः तन्नैव यद्वत्तत्त्ववृत्तिवृत्तिसामान्याभावस्य वृ
 त्तिमत्त्वालोकाभ्युपगमपर्यवस्येत्ताभावस्य चहेतावसत्वे विवर्हिमान् नूमादिव्युत्पत्त्यादिप्राप्तौ ना
 संभवः अधिकमभिहितं प्राक्वृत्तिमद्वैतियः तत्रापि वृत्तिमत्त्वं हेतुतावच्छेदकसंवेनेनैव ग्राह्येनेन सं
 पुत्रवत्सामान्याभावस्यापि तादृशस्य समवायेन वृत्तिमत्तित्वात्प्राप्तौ नैव हेतावसत्वे विजाहेमा
 नूमादियादौ नात्याप्तिरित्यर्थः साध्यवत्ताज्ञानविरोधिताघटकसंवेनेनैव कूटाधिकरताताया
 पूर्वमुक्तायाः प्रकृत्युत्पत्त्याघटकत्ववत्तत्रोद्वेकितं । इत्यादिकमित्यादियदेन गुरोः प्रतियोगितावच्छे
 दकैव मते तादृशवृत्तिवत्त्वावच्छिन्नाभाववृत्तिमद्वैतयोर्भावतस्तत्त्वमिपादेः सूचनं ॥ १ ॥ अभा
 ववुद्धौ प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टप्रतिष्ठाप्रतियोगिज्ञानत्वेन हेतुतायाः स्वयमनेगीकाराद्वा
 गार्थसाहचर्यविशेषोति ननु घटत्वेन यदोनास्तीत्यादिबुद्धेर्घटत्वादिविशिष्टवैशिष्ट्यावगाहित्वमेवा

इति बुद्धत्वम्
 ज

٢٣

118

सिद्धमत आह-प्रभावेत्यादि न स्वातंत्र्येति न घटत्वादेः प्रतियोगिबलित्वमावेवपीकृत्येत्य
र्थः। तद्द्रव्योक्तं प्रतियोगित्वसंसर्गकाभावाप्रत्ययस्य तादृशसंबंधेन तद्द्रव्ये विशिष्टे गौरीस्य
वगाहित्वानियमादिति भावः अत्र घटत्वेन घटेनास्तीत्याकाशस्य नाधिकस्यासमानाधिक्य
रसाधर्मावच्छिन्नाभावप्रत्यक्षेयमिदं चारात्रोक्तं निषेध इत्यत आह घटेनास्तीति प्रवेदितया
च विशेषधर्मेणाने सामान्याभावोप्यसिद्धावतद्यत्तित्वेन घटेनास्तीति प्रतीतेर्घटतद्यत्तित्व
भावमात्रावगाहितत्वादतस्तत्र हेत्वभावादेवनव्यभिचारोऽन्यथा सामान्यरूपेण विशेषाभावस्या
पि स्वीकारापत्तेर्न च त्वेन घटेनास्तीत्यपि प्रत्ययप्रसंगादि छितिभावः प्रकृत्योऽन्यत्तदित्वेति
ह घटत्वेन घटेनास्तीति श्रान्ति लायस्यत्वे। तस्य व्यधिक रसाधर्मस्य। अथावगाहतरतिध्य
धिक रसाधर्मस्य विशिष्टं प्रतियोगित्वमित्युक्ते नान्यथः न च तत्तद्विधप्रमाया एवार्थसाधकत्वादि
ति भावः न नूक्तव्याप्तेरप्रयोजकं घटत्वादेः प्रतियोगिबलित्वमनवगाह्यापितदवच्छेदकत्वावगा

५२

राम
११

हिप्रत्ययसंभवात्तु व्यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः सेत्स्यतीत्यत आह यदि पुनरिति स्वरसवा
हीयथार्थः सच पटे घटत्वा न वगाह न एव संभवतीति भावः । घटत्वेन घटो नास्तीत्यादीत्यादिपदेन
घटत्वेन द्रव्ये नास्तीत्येतेन घटो नास्तीत्याद्यनुभवस्योपग्रहः । तुल्ययुक्त्या तद्वृत्तिधर्मेण तस्यैव
विशेषरूपेण सामान्यरूपेण च विशेषस्याभावे बाधकाभावादिति ध्येयं । घटत्वेन य
टो नास्तीति पाठे घटत्वेनेत्यस्य घटत्वविविशिष्टेनेत्यर्थः । तेन तादृशेण प्रतियोग्येण घटत्वकत्वं
मनवगाह्यं जाते समानाधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावप्रसङ्गे एवोक्तनिमित्तस्य व्यभिचारोदर्शितः ।
तादृशाभावेति स्वसनियन्तधर्मावच्छिन्नाप्रतियोगिताकाभाववारणमित्यर्थः । तेन सामान्यरूपे
ण विशेषस्य विशेषरूपेण च सामान्यस्याभावः संगृहीतः । यत्तु द्रव्यत्वेन घटो नास्तीति प्रतीते
घटत्वाद्यवच्छिन्नाभावेनैवोपपत्तौ सामान्यरूपेण विशेषभावादौ मानाभावइतितत्त्वागेव दूषि
तमिति यदपि संयोगसंसर्गकघटत्वावच्छिन्नाभावत्वावच्छेदेन तादृशसंबन्धेन घटत्वा

२४
 ११९
 वद्विन्नस्य विरोधित्वा कल्पनात्संयोगेन घटादिमतिघटत्वादिना पटाद्यभावस्यासंभव इति केचिदुक्तं
 तदपि मंदं। तावतापि गगनत्वादिना घटादेवाच्यत्वत्वादिना ज्ञेयत्वादेः अथ अधिकरणधर्मावच्छिन्ना
 भावस्य दुर्वारत्वादिति गगनादेरधिकरणस्य स्वरूपसंसर्गकवाच्यत्वतावच्छिन्नाभावस्य चाप्रसि
 द्ध्या तत्र विरोधस्य कस्यचित्तु मशक्यत्वादिति हि कू॥ इति यधिकरणधर्मावच्छिन्नाभावः समाप्तः॥
 ननु साध्यासामानाधिकरण्येन साध्यानाधिकरणवृत्तित्वं केवलाच्चयिनीत्याद्युत्तरग्रंथासंगतः
 नापि साध्याधिकरणवृत्तित्वं प्रव्यं सत्त्वादिसादावतिव्याप्तेः॥ साध्याधिकरणपदवैयर्थ्यादित्यतोऽप्या
 चष्टे। साध्यस्येति। साध्यासाध्यासामानाधिकरण्यस्य गगनादेरधिकरणाप्रसिध्या केवलमन्वयिन्यव्याप्तेराह
 तदभाववत्त्वमिति तस्मिन् साध्यासामानाधिकरण्यपदार्थाभाववत्त्वे साध्यासामानाधिकरण्यमत्वाद्य
 भावस्य धर्मादिसङ्केतावसत्तादाह तदवच्छिन्नेति। साध्यवदृष्टियदार्थाभाववत्त्वावच्छिन्नेत्यर्थः॥ अवच्छेदकत्वांशो
 स्यादक्षरतां निरस्यति। सतीति। साध्यवदृष्टियदार्थाभाववत्त्वे हेतु अधिकरणतावच्छेदकत्वं नृदन्ति स्तिवृत्तित्वं गच्छेत्तद्वदि

राम

११९

सादौ हेत्वाधिकरणात्वाभावात्प्रसिध्यात्तदनन्तरि प्रवृत्तिरिति प्रसिद्धे वहिमान्धूमादित्यादावव्या-
 प्तिर्वह्निमदवृत्तियदार्थविरहस्याधूमाधिकरणात्ताभाववन्ति अयःपि डेसत्वादेवंधूमगोत्रे हेतित्यादाव-
 न्नित्याप्तिरपीत्येव आह तत्रैति। ननु धूमवदवृत्तिर्न लत्वाभावस्य वत्सु अधिकरणात्ताव्यापकत्वान्धूमव-
 न्नवहेतित्यादावन्नित्याप्तिरत आह एवं चोति। सकलेनित्यावधूमवदवृत्तिसकलान्तस्यायःपि डेत्वा-
 भावस्यैव वत्सु अधिकरणात्ताव्यापकत्वविरहान्नातिव्याप्तिरिति भावः। ननु तादृशाभावत्वे यदन्यनवृत्ति-
 तत्त्वमित्यस्यैव सम्यक्त्वेऽधिकरणात्ताप्रवेशो व्यर्थ इत्युक्तं आह यथेति हेत्वधिकरणात्ताव्यापकत्वे-
 व्यापकत्वेऽप्येतेशात्रैव यथ्यमित्यर्थः। न चैवमस्मीति प्रयोगोक्तस्य मेवेत्यतो हेतुतावच्छेदकेति। तत्र-
 अधिकरणात्वे॥ अथवा हेतुमतिकालादौ साध्यवदवृत्तिस्य दत्त्वादेः सत्त्वेन तदभावस्य हेतुव्यापकत्वा-
 नुपपत्तिरिति भावः। ननु कालः प्रमेयत्वादित्यादौ साध्यवदवृत्तिरवतिरेकात्तथा च तदभावस्य हेतु-
 व्यापकत्वान्नित्याप्तिरित्येव आह पेनपेनेत्यादि। तथा च कालत्ववतिसमवायादिसंबन्धेनावर्तमाना

गति

हेतुव्याप-
कत्वात्

इत्यासमवेतस्य समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः। अनेनेति प्रत्युक्तमिपरोपा
निते। साध्यवदसमवेतस्येति प्रमेयत्वादेरिति शेषः। साध्यवद्वत्तिपदार्थस्य तत्त्वित्वं त्वं ध्वं प्रवेशे
यं सत्त्वादित्यावतिव्याप्तिः। ~~इत्यासमवेतस्य समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः।~~
~~इत्यासमवेतस्य समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः।~~ साधयेन हि समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः।

प्र १

ति १

२५

२ निमित्तं

२०

नस्य घटत्वादेः समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः। अनेनेति प्रत्युक्तमिपरोपा
निते। साध्यवदसमवेतस्येति प्रमेयत्वादेरिति शेषः। साध्यवद्वत्तिपदार्थस्य तत्त्वित्वं त्वं ध्वं प्रवेशे
यं सत्त्वादित्यावतिव्याप्तिः। ~~इत्यासमवेतस्य समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः।~~
~~इत्यासमवेतस्य समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः।~~ साधयेन हि समवायेनाभावस्य प्रमेयत्वाद्यापकत्वात्रोक्तदोषः।
विरजितायावद्व्यं रूचिर्वीर्यादित्याद्याप्यव्याप्तिरिति भावः। तदभावे वि। साध्यवद्वत्तिपदार्थस्याभावे
चितेनेव साध्यातावेच्छकः। संवर्धनेव तेषांच द्वयविवेदसमवेतस्य समवायेनाभावोद
यादाविवसुलभशितेनेकादोषः। केवलान्वेषित्वादितितेषांच सुतरोत्तस्य हेतुत्वा
पकत्वमिति भावः। अत एव उक्तातिव्याप्तेरेव समवायेनेति साध्यवद्वत्तित्वं दवच्छिन्नाभावः समवाये
नेत्यादिनेत्यर्थः ननु हेतु निवृत्तिरिति समवायेन साध्यवद्वत्तित्वादिकं वाच्यं। तथा च प्रमेयत्वसमवायाप्र
सिद्धेरेव नोक्तातिव्याप्तिरत आह इदं न ताति। समवेततादित्यादिना संपुक्तं ग्रहं नापीति साध्यव

नाभावः २

२५

राम०

२५

१२०

प्रदिशि १

३ मिति सूत
३ रूपमिमा

दृक्त्विचं न दृक्त्विचाभावसाधनतावच्छेदकसंबंधेनेत्यपिनेत्यर्थः। ज्ञातृभाववतिहेतुतावच्छेदकत्वस्यसंबंधेना
 वर्तमानस्य द्रव्यगुणान्तरत्वादेस्तेनसंबंधेनाभावस्यहेतुव्यापकत्वात्तुक्ताव्याप्त्यसंभवादाहस्तद्रूपमि
 भासमवेतानां सगद्येनाभावस्यवेतनाच्चयितयासुतरंगु एतद्व्यापकत्वादितिभावः। इत्यपिनातद्रूपमि
 भंगुगात्वादित्यस्यसंग्रहः सविषयकमात्रस्येति तथावघटमिन्नाविषयकंनिर्विषयकमेवतस्यदेवि
 षयतासंबंधेनाभावः प्रमेयत्वस्यव्यापकत्वेतिभावः। ननुघटमिन्नाविषयकस्यघटनिर्विकल्पक
 स्येवविषयतासंबंधेनाभावेऽप्युपमेयत्वव्यापकत्वे घटेऽप्यभिधारादित्यत आह घटनिर्विकल्पकत्वमेवपीति।
 न चविशेष्यतायासाव्यवच्छेदित्येतौनोक्तदोषः। घटमिन्नाविशेष्यकस्यघटमात्रविशेष्यत्वात्तानस्य
 विशेष्यतासंबंधेनाभावस्यहेतुत्वव्यापकत्वव्याप्यमात्रविशेष्यकत्वात्तानमप्रसिद्धं तद्देवसाध्यकप्र
 मेयत्वादावतित्याप्रितादवस्थादितिभावः। पेनपेनसंबंधेनेत्यत्रविशेषणाताविशेष्यतास्यापिनिवे
 शात्तत्रलप्यतिप्रसंगभंगेसंबंधात्प्रवेशोऽप्यर्थ इत्याशयेनाहविशेषणाताविशेष्यतावेति। मचेवंप्यमि

त्यादि ३

क

६४
दिति ३

इदमागततः तद्यत्नित्वेनतद्वृत्तस्मरणस्येवघटमिन्नाविषयकत्वेनविषयतयातादृशस्मरणभावस्यहेतुव्यापकत्वात्तद्यत्नित्वस्येवतद्वृत्तव्यक्तित्वरूपत्वात्
 तद्वृत्तिरूपरसादित्यरूपत्वे घटोत्पत्तिदशायांतद्यत्नित्वावच्छिन्नाभावापत्तेः तद्यत्नित्वात्तद्वृत्तव्यक्तित्वस्यरूपतोत्रादृशविशेष्यतादृशस्मृतौ
 धर्मतिरभाजमावश्यकं घटोत्पत्तिरूपत्वात्तद्यत्नित्वात्तद्वृत्तव्यक्तित्वस्यरूपतोत्रादृशविशेष्यतादृशस्मृतौ
 धर्मतिरभाजमावश्यकं घटोत्पत्तिरूपत्वात्तद्यत्नित्वात्तद्वृत्तव्यक्तित्वस्यरूपतोत्रादृशविशेष्यतादृशस्मृतौ

त्यासेन साध्यपदोत्तरन अस्तत्पूर्वप्रहेक्ष्य वेगा । ननु साध्यमित्रस्य धृमा ६॥ देः साधनसामानाधिकरण्या
 धिकरण्यादिति मानुषमादित्यादावत्या मिः प्रमेयवान् वहेरित्यो दो साध्यमित्रा प्राप्तिरित्येतत्
 ह साध्यविरोधीति अतुरो विद्यादिपदेन नो विरोधि बोधकताया व्युत्पन्नत्वादिति भावः । ननु साध्य
 विरोधित्वं साध्याभावव्यापकत्वं तच्च केवलाद्यपि न्यप्रसिद्धं मतं आह साध्यसामानाधिकरणीति ।
 साध्यसामानाधिकरण्या नाम साध्याधिकरणस्योक्तौ । केवलाद्यपि न्यत्यागितादवस्थानुतो बहुव्री
 हिमास्त्रित्यव्याचष्टेता नीति साध्यासामानाधिकरण्या नीत्यर्थः । ननु साध्यासामानाधिकरणस्य ज्ञेय
 त्वो देः साधनसामानाधिकरण्या नाधिकरणात् । ननु साध्यासामानाधिकरणस्य ज्ञेय
 सामानाधिकरण्याभावेति । वहेरिसामानाधिकरणस्य गगनोभयत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य धूमसामाना
 धिकरणभावाव्यापकत्वात् । उक्तातिव्याप्तितादवस्थानुतोः साधनसामानाधिकरणस्यो वच्छिन्नाभावत्वे
 न व्यापकत्वाविष्कर्तुं सामान्यपदमुपात्तं । साध्यैव हि साध्याभाववेदकविशिष्टसाध्यवतीत्यर्थः ।
 ध्येति १

तेन विहीनसत्तासाध्यकलातिमत्वादौ नातिप्रसंगः परं वहनु निरूपितं च। हेतुमतिरिति हेतुतावच्छेदक
 विशिष्टेत्यादिः तेन द्रव्यविशिष्टसत्तादित्यादौ नाप्याप्तिः तेनैव हेतुतावच्छेदकसंबंधे नैव साध्यता बध्ने
 दकसंबंधेन साध्यवत्यप्रवेशस्य कलमाह तेनेति हेतुताविति नातिप्रसंग इति परेणावयः समवायेन द्रव्य
 कीत्ववतिका लिकेनावहेमानस्य प्रत्ययादेकालिकेन हेतुमतिमहाकालेन नित्यं ~~ति प्रसंगो~~
 ५ न्यया प्रत्ययादेरपि पृथिवीवत्त्वमहाकालादिवृत्तेत्वात्। पृथिवीत्ववत्त्वमिति नित्यं न न स
 वेद्यतत्र हेत्वसमानाधिकरणस्य सत्तादित्याप्तिः स्यादेवेति भावः। पूर्वदलप्रविष्ट। हेतुतावच्छेदक
 संबंधावच्छिन्नवत्त्वैः फलमाह द्रव्यत्वादेश्चेति॥ ५ व्यत्ववत्यसमवेतस्य गुणात्वादेरेव हेत्वसमानाधि
 करणपरिवहनातिप्रसंगो ५ न्यया वल्लिमनात्रेत्येव द्रव्यत्ववतिमहाकालेवृत्त्यद्रव्यत्ववच्छि
 नित्वमवृत्तिरगगनादावेव स्यात्तच्च संबंधहेत्वसमानाधिकरणमेवेत्युक्त्याप्तिरिति भावः। द्रव्यत्वे
 साध्यगुणात्त्वस्य विहृतया साध्या सामानाधिकरण्यात्। विवक्ष्यपि निगमः भवतीत्यतः सत्यं

विमहानाठ

५३

राम०

५७

१२३

र्यस्तमनुस्मृता सत्त्वगुणादवित्यापि क्वचित्पाठः न प्रसज्या पाहेतुतायां हेत्वसामानाधिकरण्यात्
 स्य साध्यसामानाधिकरण्यात् व्यापकत्वाभावे हेतुमित्रे एवानुसरं पंगुना त्वस्य हेतुतायां तु तत्रैवायं
 सुग्रह इत्याशये न गुणात्वस्य पश्चादुक्तिः । हेतुतावच्छेदकसंबंधेन हेतुमत्वोक्तैः फलमाह न वा संयोगे
 नेति स्पंदत्वादेरिति वलावपीति परेणावयः । न चावयानि मान्यवन्त नूपादित्यत्र वहि मरुतमवेत
 स्य कालपरिमाणादेः कालिकसंबंधेन पर्यवर्तनीय नूपावति काले समवेतत्वे हि हेतुता घटकसमवायसंबंधे
 न तादृश नूपावति पर्यवर्तनादावसमवेतत्वाभावात्तिरिति भावः । कालस्यापि संयोगे न न हि मत्वा तस्मा
 ध्ययदसमवेतत्वेन कालपरिमानं स्यात् स्पंदत्वमनुस्मृतं काश्चिन्नुमहाकालस्य कालिकसंबंधेन नू
 पाद्यधिकरणात्वे सामानाभावस्तदानीमितानीमित्यादि प्रत्ययेन कालोपाधीनामेव तथात्वापगाहना
 दिति मतेष्वप्यापि संपत्तये स्पंदत्वपर्यवर्तनीयत्वात् नैवेत्यस्य ज्ञानमाह समवायेनेति तद
 दाधिकरणा इति वहि व्याप्यस्य रूपविशेषादेरधिकरणोपर्यवर्तनादावित्यर्थः तच्चित्यमिति । एतद्रूप

५३

123

मित्रं गुणात्वादित्यत्रातिव्याप्तिर्गुणात्तदसमवेतत्वस्यैतद्व्याप्तिनासमवेतत्वत्वात् यकत्वादेवं वा
 च्यत्वसाध्यकेतादात्म्येनैविषयतयावास्तानादिहेताव्याप्तिर्वा व्याप्तिनात्मकत्वस्यैव विषयत्वादेश्चाप्र
 सिद्धेऽनवसाध्यस्य हेतोश्च सामानाधिकरण्यां विशेषराना विशेषेणा प्रवेश्यमतो न कोपि दोषः
 इति वाच्यं तस्य व्याप्तिग्रहोपायेष्वयमेव ह्युपगमात्त्वादिति भावः। यथा संभवमिति अथ यथासाध्यव
 दवृत्तित्वस्यैकनक्षराद्यद्वकतयासाध्यानाधिकरणावृत्तित्वमादाय दोषप्रदर्शनस्यासंगत्यापत्तेरिति
 भावः। प्रतियोग्यनाधिकरणाहेतुमन्त्रिस्त्वनूयस्य प्रतियोगि विरोधित्वस्य निरवच्छिन्नहेतुमद्वृत्ति
 ताकत्वनूयस्य वा व्याप्तिवृत्तित्वस्य प्रवेशेव ह्युपगमात्त्वातिव्याप्त्यसंगतेराह प्रतियोगी तैत्ति। यामस
 तीति। नस्तीत्येवमुक्तं ननु गताधिकरणाव्याप्तिरित्यसंभवादेवातिरिक्तोऽभावः सिध्यति सोपि चेद
 धिकरणाभेदाभिन्नस्तदाधिकरणाव्याप्तिरेवाभावव्यवहारोत्प्लेक्षतमन्त्रि विरक्ताभावेनेति भावः न
 नु प्रतियोगिसामानाधिकरण्यात् तस्यैव सामानाधिकरण्याव्याप्यवृत्तित्वाव्याप्यवृत्तित्वनक्षरावि

तुगतप्रतीतेर३

१ सा मित्र

मित्र

रामः
१२३

दृग्धर्माध्यास एव इव गुणवृत्ति संयोगाभावाद्योर्भेदकोत्पन्न आह संयोगेति इव निष्ठेति प्रतियो
 गित्वं यो शेषव्यास त्वद्विधर्मानवच्छिन्नं व्यासमतो न हित्वा च वच्छिन्न भावमादाय गुणोपि संयोगाभा
 वस्याव्याप्यवृत्तित्वे एव पुनरत्रापि बोध्यं "अविरोधादिति संयोगाधिकरणा इत्यवृत्तित्वतदोपेकर
 णा गुणवृत्तिर्योर्भोगनास्य भावे सत्त्वंदिति भावः ननु विसमानाधिकरणत्वं ताभावाप्रतियोगित्वात्
 तत्सामान्यत्वे भावादिनिराकारविरुद्धधर्मस्य भेदको वाच्य इत्यत आह सामान्यत इति न तथा
 व्यतिरेक इत्यवृत्तयस्तथा व्याप्यवृत्तित्वसामान्याभावः प्रतियोगिसामानाधिकरण्यसामान्या
 भावः संयोगाभावेनास्मैव को भेदकः स्यादिति इत्येव सामानाधिकरण्यस्य व्याप्यवृत्तित्वमनुस
 रत्य अन्यथा प्रतिष्ठित्यो गिसामानाधिकरण्यतत्सामान्याभावयोर्द्व्यगुणात्मकावच्छेदकभेदेन सं
 योगसामान्याभावे कृत्वा वपि ह्यस्य भावादिति ध्येयम् साध्यगतिरिति साधनवन्निष्ठा न्यो न्याभाव
 प्रतियोगित्वप्रकृतं साध्यवतीति समस्य मानयदार्थ एवायं यस्यात्सर्गकत्वादिति भावः सचेति

८८

124

साध ४

स्य ५

त्व ४

तथाच साधनवन्निष्ठान्योन्याभावाप्रतिपत्तिरिति साध्यं वत्तु यस्याधिकरणं तत्त्वं वाकार्यः अ
 धिकरणात्वं च त्वं धित्वं अतस्तदात्म्येन गगनादिहेतौ नाप्याप्तिरस्यैव साधनं त्रिष्ठान्योन्याभावा
 प्रतियोगित्वेव मन्वेदयेदित्येव साधनसामानाधिकरण्यस्यैव यत्पदार्थस्यैव साध्येऽनुप्रवेशादित्या
 शये नाहस्यं साधनयोः प्रतियोगिता सामानाधिकरण्यमेवेति संबंधस्य नुमज्जते। सिद्धिकर्मादिभूयसा
 ध्यत्वादेर्वाप्यनिवृत्त्यत्वादप्यथाव्याचक्षेसाध्यत्वमिति यत्तद्व्यामिति। तथाच यद्वन्निष्ठान्योन्याभा
 वाप्रतियोगी यदीक्षते न समंतत्सामानाधिकरण्यव्याप्तिरिति फलितं। प्रतियोगितावच्छेदकमिति भाव
 प्रधानो निर्देशः। प्रतियोगितावच्छेदकमित्येवैवावगतेन वदित्वा वदित्वा त्रस्य वदित्वा त्रस्यैव धर्मस
 मानाधिकरण्यं तत्तद्विमत्यवदित्वा त्रभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपिन हन्तिः तादृशप्रतियो
 तावच्छेदकत्वस्यैव वदित्वा नान्यच्छेदादिति ध्येयं ननु तद्विमत्यवदित्वा त्रभेदस्यैव प्रतियोगितावच्छे
 दकत्वं वदित्वा वदित्वा त्रैवावच्छेदकत्वस्यैव साधनसामानाधिकरण्यसमुत्पत्त्या प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्यैव

तै २

व २

रूप ३

स्य ४

व ४

राम

१२४

चित्तव्याप्तिरित्याह नचेति बहिर्वाच्येति बहिर्वाच्यं वाच्यं हि निष्कमेवाभावस्य प्रतियोगि
 तावच्छेदकत्वं बहिर्वाच्येति न मित्येकवह्नि निष्कस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य ~~न हि नावच्छेदकत्वस्य~~ बहिर्वाच्य
 अवच्छेद्यत्वविरहात् ~~न हि नावच्छेदकत्वस्य~~ व्याप्तिरतस्तत्रैव युक्तिमाह धूमवा बहिर्वाच्येति अप्रतीतिरिति केचिन्नुपपत्ति
 यं तादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वं पर्याप्तधिकरणांतद्व्यवस्थावच्छिन्ना मानाधिकरणं विवक्षितमित्यथा
 कु। ननु सामान्याभावसिद्धेर्लक्षणास्य दोषद्वयत आह अत एवेति धूममेदाः तत्र हि मत्वा वै चित्र
 मेदाः एकाधिकरणीति अन्यथा बहिर्मत्वापि बहिर्वाच्येति प्रतीत्या यत्नेति भावः तदधिकरणादति त्व
 रूपस्य वैयधिकरण्यं प्राप्ते चेशे प्रमेयत्वादेवैयधिकरणाया प्रसिद्धेरिति मूलाभातिर्गता नादा वेवतत्प
 सिद्धेरतो व्यावच्छेदैयधिकरण्यमिति ननु साधनवैयधिकरण्यनिधिकरणात् प्रवेशेनैव सामंजस्ये समाना
 धिकरणापदं व्यर्थमत आह तच्चेति साधनसमानाधिकरणां क्तावपि केवला वयिसाधने वैयधिकरणाया
 प्रसिद्धिरेव साधनस्यापि त्वसमानाधिकरणायाव इमां तर्गतत्वा दतोदृष्टांतरमाह अतिप्रसं ज

यएव५

स्प

नचसमवायेन धूमस्य साध्यतायां वस्तुविकहे तोर्विकृतत्वात्साध्यतामात्राधिकरणप्राप्तिर्येवनातिव्याप्तिर्यावतोपारम्भकलक्षित
वाच्यतयाधिसंयोगेन धूमस्य साध्यतायां पितृसमाधिकरणस्य वस्तुविकहे साधनाधिकरणत्वेन अधिकरणत्वात्तद्वशसंयुक्तत्वप्रतिष्ठा
तिव्याप्तिरतोयावदिति ८

प्ररणाद्युत्तत्त्वमधिकदण्ड १

٩٥٥

^{न ३} ^{न २} ^{न ३} ^{न २}
 ऊच्यते पृथिवीत्वस्य द्रव्यत्वानधिकरणात्त्वादिति भावात्तद्वत्तथा च द्रव्यत्वसमानाधिकरणात् मूलतः
 लब्धत्वाधिकरणाद्वत्तित्वस्य पृथिवीत्वसत्त्वोक्तानि व्याप्तिरिति भावः । अत्र च येन संबन्धेन योयः समाना-
 धिकरणात्तेन संबन्धेनैव तत्तदधिकरणात् साध्यता व छेदकसंबन्धेनैवैति मत्वं तादृश वै यदधिकरणं
 तार्थो ग्राह्यत्वेन साधनसमानाधिकरणात्स्यायः पिं० वादेः संबन्धसामान्येनाधिकरणात्तदौ धूमा-
 देवद्वित्वे विधूमाद्वहेरित्यादौ नातिव्याप्तिः ॥ न वा ता नवानात्मत्वादित्यादौ साधनसमानाधि-
 करणात्स्यात्त्वादेन नधिकरणात्कालिकादिसंबन्धेन साध्यस्य तानादेर्ज्ञातव्यव्याप्तिः । धूमादेरिति
 समवायेन साध्यतामभिप्रेत्य संयोगेन तथा च द्रव्यत्वानधिकरणात्संयुक्तत्वाप्रतिष्ठा द्रव्यत्वमा-
 दायाति व्याप्तिः संभवादिति ध्येयं । द्रव्यत्वादेरिति तथा द्रव्यं ननु तदधिकरणाद्वत्तित्वमेव वै यदधिकर-
 णं वाच्यं । तथा च द्रव्यत्वस्य घटत्वाद्यनधिकरणात्मात्रवत्तत्वाभावात्तद्व्याप्तिरित्यत्राह तदनधिकरणा-
 त्ति । तथा च मात्रपदप्रवेशेनैव न पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिरिति भावस्तद्वत्तिसाधनसम्यमा-

नाधिः

६५

प्रा ३३

१५:

۱۲

त्वं २

त्वं २

नाधिकरणायावद्वर्ग इत्यर्थः। एवंचैतन्मूलस्थ साक्षात्तभागे ननु यवान्पृथिवीत्वादित्यादावव्याप्तिमुद्धरति
 नहीति धूमवान्बहेनित्यादावतिव्याप्तिनिरस्यते धूमत्वादिके चेति। नव वछेदकं मन्त्रान् ननु यत्संबंधं वृत्तिवो
 योमानाभावाद्गुरुधर्मैतदभावेन प्रमेयधूमत्वादित्येनासाध्यतायां व्यभिचारिण्यतिव्याप्तेः नान्यन्यूनवृ
 त्तिवै प्रमेयधूमत्वादित्यादावव्याप्तेः पर्यंतत्वाद्यनधिकरणाभावात्तद्वृत्तित्वात् नववृत्तित्वात् प्रमेयत्वस्य
 इत्यत आह तद्वच्छेदकत्वमिति। तदतिरिक्तेति तादृशधर्मानधिकरणाभावात्तद्वृत्तित्वशून्यावृत्तित्वमित्यर्थः
 तादृशवृत्तितामून्यवृत्तित्वंचसाध्यतावच्छेदकताद्यदसंबंधेन ग्राह्येन वृत्तिसमानाधिकरणात्त्वयः पिंड
 त्वोद्यनधिकरणाभावात्तद्वृत्तित्वशून्येऽपि ङी यव न्यादौ धूमत्वादेः कालिकसंबंधेन वृत्त्यावपिन तादृशा
 वच्छेदकत्वत्वात्। तच्चेति तदधीत्यर्थः। तच्छून्येति तदधिकरणाभावात्तद्वृत्तितामून्येत्यर्थः। तेन धर्मपदप्रवे
 शे शेषानां कतिव्याप्तिरिति तादृशवृत्तितामून्यो धर्मस्तद्वृत्तिमादायैव द्रव्यत्वे स्यावच्छेदकसंभवादित्यर्थः
 यः। नच गगनादेरपि कालिकादिसंबंधेन वृत्तिमत्त्वाद्गुरुदोषतादयेत्यं संबंधसामान्येनैव तेष्वाप्तवृ

अ३

क५

न३

यः सतादिक
 पा २

ता २

त्वं २

१०१

१२६

५ ए

लित्वोपगमान् वस्तुतः साध्यभावश्चेद्वत्संबंधेन संबन्धितत्वं नृपमेवात्र धर्मत्वे वाच्ये अन्यथा नादात्म्ये
न गगनसंधर्षकेशवत्त्वादावप्यप्यपत्तेः साधनसामानाधिकरण्यादव्यत्वाद्यनधिकरण्यामात्रवृ
त्तिताशून्ये वृत्तिमतिघटादौ गगनीत्वस्यावृत्तितात्रयाचमनादेः कालिकतादात्म्यादिसंबन्धेन धर्मत्वे
पिसम्बन्धसंबन्धेन नानात्वाविरहोक्तानि प्रसंगः। यद्यप्येवं संयोगेन द्रव्यसाध्यत्वे सत्त्वादावतिव्या
प्तिः साधनसामानाधिकरण्यागुणत्वाद्यनधिकरण्यामात्रसंयुक्तत्वे शून्ये गह्वरिदं दौर्बल्यमाननया
द्रव्यत्वस्य निरुक्तावच्छेदकत्वाभावात् गुणत्वाद्यनधिकरण्यामात्रवृत्तिताशून्यस्य संयोगे
न वृत्तिमतो प्रविध्या साधनसामानाधिकरण्यागुणत्वादिकमुपादाय - न दूरिता संभवान्न्यायिता दश
धर्मानधिकरण्यामात्रवृत्तिताशून्यत्वे निरुक्तत्वे वृत्तिमात्रोभयाभाववत्त्वात् अयस्मान्न्यक्तत्वे
वृत्तिमित्यदोषः। द्रव्यत्वावच्छेदेनैव गुणत्वाद्यनधिकरण्यामात्रसंयुक्तताशून्यत्वं संयुक्तत्वं लौभयाभाव
वत्त्वेन द्रव्यत्वस्य निरुक्तावच्छेदकत्वादिति भावः। अनुसाधनसामानाधिकरण्यागुणत्वाद्यधिकरण्यामात्रवृत्तिता

शा न

राम १२६

ये सात्वादौ प्रत्यक्षसत्त्वो मेयत्वादेः साध्यतावच्छेदकस्य वृत्तित्वात् आह वृत्तिसत्त्वो भयवान्जातेरित्यादाविति
 व्याप्तिरन आह वस्तुवृत्तिनितादशेति साधनसमानाधिकरणाधमाधिकभागाश्चोत्तरार्थः पूर्वकल्येति
 शिष्टाभाववच्छेदकतया साध्यकत्वेऽप्यत्र कल्येतादशधर्मानाधिकरणावृत्तित्वात् शस्यप्रवेशवैपर्ययोन्नये वंप्र
 मेयत्वादेरित्यग्निमन्त्रासंगतिः प्रमेयत्वाद्यनधिकरणावृत्तित्वस्य तद्वैपर्ययोन्नयेऽधिकरणासंगत्या नादो
 प्रसिद्धेरिति वाच्यं। तच्च स्य वैपर्ययोन्नयेऽधिकरणावच्छेदकप्रसिद्धिपरत्वादिति भावः। अत्रावृत्तित्राधिकरणा
 त्वं साध्यैताद्यच्छेदकसंबंधेन ग्राह्यं तेन समतायावच्छिन्नवत्त्वं अधिकरणात्तायाः साधनसमानाधिकरणा
 पर्वतत्वाद्यनधिकरणावृत्तित्वेऽपि न हि मानूधूमादित्यादावव्याप्तिस्त्रयसंबंधात्तस्याधिक
 रणात् तस्याधिकरणाभेदाद्भेदोपगमे साध्यताद्यच्छेदकसंबंधेन स्वावृत्तित्राधिकरणावृत्तिसामान्यं
 निवेशनीयं तेन महानसनिष्ठायावृत्तिवृत्तित्राधिकरणात्तायाः पर्वतत्वाद्यधिकरणाप्राप्त
 वृत्तित्वेऽपि नोक्तदोषः। न चैवं घटवान्महाकालत्वादित्यादावव्याप्तिः। कालिकसंबंधेन साध्यता

६

स्य

न

१०१

127

४ वरु

क्ष४

न४

यो महाकालान्यत्वविशिष्टघटत्वादे कयोचिदवच्छेदकत्वसंभवेपि महाकालनिवृत्तये वि
 शेष्टगातया साध्यता यो कुत्राप्यवच्छेदकत्वाप्रसिद्धेति वाच्यं। तादृशधर्मानधिकरणा मात्र
 त्यधिकरणात्वं सामान्यमिच्छन्तसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रकृतसाध्याधिकरणात्वं तत्सा
 मानाधिकरणाप्यप्यप्रित्यत्र नार्थतात्पर्यादिति ध्यो न नुगुणात्ताद्यधिकरणा मात्रवृत्तिर्यत्र य४
 न्येति मत्यादौ द्रव्यत्वसत्त्वोभयत्वादे साध्यतावच्छेदकत्वाघटकपर्याप्तिसंबंधेन नभूतैस्तस्या
 वच्छेदकत्वं त्वमेवैवमेवेत्यत्र आह गुरा न्यत्वेति। न चित्यादित्यतिरोक्तेत्वं भेदप्रतियो
 जितावच्छेदकत्वं। तच्च साधनाधिकरणात्ताद्यवच्छेदकसंबंधेन ग्राह्यं तेन गगनाभावसंयोगाभा
 यादेव्युदासः। ननु र्यदं मोक्तावपितत्समुदायाधिकरणाप्रसिद्धाप्रतिस्विकृतपेरातत्र
 दुर्मयेयधिकरणापंतथावपेष्ठावैयधिकरणाप्रसिद्धावचनसमानाधिकरणात्तत्तद्धर्माणा

प२

वृत्ति ३

राम०
१२७

१५

८४

४५

मेव विशिष्य प्रवेशात्सर्वसामंजस्येव्यतिरेकित्वनिवेशोऽप्यर्थस्तादृशपावदवच्छेदकमे
 दप्रापकतयैवमूलोक्तपावत्यदस्य सार्थकत्वसंभवादस्यथाव्यतिरेकीणोपि हेतुसमा
 नाधिकरणापावच्छेदोर्मोक्ततस्य इत्युत्पादेन अधिकरणोसंयोगेन वृत्त्यप्रसिध्या बहिमान
 धूमादित्येव व्याप्यापत्तेरित्यतस्तथैवाह वस्तुत इति तादृशस्येति साधनसमानाधिकरणा
 स्येत्यर्थः तथा केत्यादि साधनसमानाधिकरणात्तदुक्तमर्थेन अधिकरणाभात्र वृत्तिस्त्वावच्छिन्ना
 धिकरणात्तत्कंयमुदित्यर्थः। यद्यपि तादृशधर्मो न धिकरणाभात्र एव धिकरणात्तावच्छेदक
 त्वावच्छिन्नभेदोत्त्वावयिन हतिः तथापि पावत्यदस्यार्थक्यायभेदकूटोक्तिस्तद्विन्न धर्मत्वादौ
 धर्मयदे साध्यतवच्छेदकधर्मपरं ननु तादृशयवतत्वाद्यन धिकरणाभात्र वृत्तिस्त्वावच्छिन्ना
 धिकरणात्तत्कं महानसीय वान्निवमपित द्विन्नत्वे वनवहित्वे इत्युत्पादिरत आह यावत्तादृ
 शेति साधनसमानाधिकरणाभात्र वृत्त्याधिकरणात्तामिन्नपकतावच्छेदकत्वाकूटमुन्येत्य

१०३

128

४ हि

२५
 र्थागतथाच महानसीयवहित्वनिष्ठा यद्वा सत्यवृत्तिवदद्येदकत्वं तच्छून्यत्वं शुद्धवहित्वेऽस्ते
 वस्त्यदोषः। नचैवं पावन्ति तादृशधर्मानधिकरणात्मात्रवत्त्वधिकरणात्मावच्छेदकत्वानिति तत्र तत्र
 कावच्छिन्नभेदोक्त्या पूर्वकल्योपिसम्यक्त्विकीकृत्योपेयदवच्छेदकत्वं तदवच्छिन्नभेदस्य शुद्धव
 हित्वेसाद्यादिति वाच्यं तत्तदवच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदस्य सकृन्नावच्छेदकैश्च घटितसूत्रिक
 तयागोरवेनैतस्यानुक्तत्वादिति भावः। मूलोक्तयोरेत्यन्ताभ्यामप्यप्योक्तं कस्यार्थं प्राह तथा चेति
 त्वं च साधनसमानाधिकरणाधर्मत्वेन वदतिरेवाभिप्रेतरति ध्येयं एतेनेति विभिन्नसंबंधेन वेय
 धिकरणापमादाय दोषेणादित्यर्थः दोषमेवाह स मुक्तापितयेत्यादिन विहावितियथा श्रुतं मूलमभि
 प्रेत्य निरुक्तलक्षणाभिप्रायेतु वत्त्वधिकरणातीया मिति ध्येयं। तादृशेति साधनसमानाधिक
 रणीभूतेषु महानसत्वादिके तदाधिकरणावृत्तित्वनूपेवेयधिकरणावृत्त्यादित्यर्थः विशेषेति प्रथ
 मकल्पेयेन संबंधेन नर्मस्य साधनसमानाधिकरणात्वेनेनैव यत्तदनधिकरणान्मात्रवृत्तित्वस्य हि

संगमा ५

राम १२८

संबंध २ जे २

ती य कल्येव साध्यतावसाध्यतावच्छेदकसंबंधेन च रूपसंबंधेन वातदधिकरणा इति त्वस्यापि
 वहायां न संबद्ध भेदे निबंधनोदोष इत्यर्थः आत्माश्रयेति साध्यसमस्यास्य व्यभिचारसंबंधे
 नाभावरूपायामर्शो याधिकत्वे व्याप्तौ साधननिष्पन्नकृतसाध्यव्याप्तेरपि साध्यव्याप्यत्वं शो
 प्रवेशादिति भावः आत्माश्रयादिश्रयमितिसाध्यस्यापि साध्यनिष्ठव्याप्तिरूपकत्वेन साध्य
 निष्ठव्याप्तिरूपमैव साध्योपपत्त्या प्रोक्ता दशविधरूपकत्वप्रवेशादत्माश्रयोक्त्याः ननु इयं सत्त्वा
 दित्यत्रानौयाधिकत्वेन संज्ञाया व्याप्तिस्तत्र संयोगादेरुपपत्तिरिति ता संख्यापरिभाषणा देश्याल
 नोपपत्तेरनसाध्यवच्छिन्नाभावप्रतियोगितपोपाधित्वाभावादत आह यत्रेत्यादियत्साध्यक इत्य
 र्थापत्राधिकरणोपपत्तिवारः तद्विज्ञातत्वादेरेवाखंडस्य सर्वत्र सौलभ्यादंतत इत्युक्तं तत्र द्विजत्वेति
 साध्यवद्विज्ञातत्वं प्रकारकेत्यर्थः तत्रैव प्रकारकप्रमाणविशेष्यत्वस्य विशेष्यभेदेन नानात्वं दंड
 त्वासंभव इत्यतोऽभावद्वयगर्भा नुसरणं विशेष्यवनिष्ठस्य विशिष्टाभावस्य विशेष्यरणाभावप

नो ३

ति ५

मा ५

खं २

पौ २

तं ३

शकेति तत्तदभाववत्त्वोच्छेदको भूततत्तददेशकालानवच्छिन्नैयत्तत्तदभावाधिकरणरहितैतच्छून्यत्वमर्थः। तेन
 गोलायभावस्याप्युत्तरेदेशानवच्छिन्नरत्तिकलेपिनतत्प्रतियोगितायामप्यामिः। तदनवच्छेदकत्वं चेह भवच्छेदकता
 सेवधेन तदभाववत्त्वमिति न कश्चिदोषः। ६

१-४

र्यवशापिनः प्रतियोगित्वं विशेषणत्वं ननु विशेष इति प्राचीप्रवादमनुस्मृत्य यदि चेत्पुल्ले
 तस्याविश्वसंस्यापितत्र साध्यवति। साध्यसमानाधिकरणोत्पादियद्यपि प्रतियोगिता इत्यर्थे
 शिष्यासत्त्ववृत्तिधर्मानवच्छिन्नं ग्राह्यमित्येतावतैव मूलं समं ज्ञेयं तथाप्यार्द्रधनत्वादिन
 पेशोपाधिव्यवहारं समर्थयितुमवच्छेदकं पर्यंतानुसरणं सहानवस्थानविषमइत्यत्रानो
 पाधिकत्वभूषणियमस्य प्रकृतवत्त्वादिसंघीमत्वाभावादात्माश्रयासंभवादाह अनवस्था
 निति तेनेतिसंयोगाद्यभावस्यैकदेशावच्छेदेन दृष्टादिशामभाववैकल्यात्तावच्छेदेन प्रतियोगि
 सादेश्यावादेति भावः अभावविरोधित्वं न भावविरहव्याप्यत्वं येनानवस्थायोत्त किं त्व
 भाववदवृत्तित्वमेव तत्तावाच्यमित्याशयेन स्वयंभेदः प्रतियोगित्वं नित्यव्याप्तिमुद्धृतुमाह
 अत्रेति यथाश्रुतेतु मूलभित्तस्य नियमव्यतिप्रतियोगित्वस्याव्याप्तेरुक्तं ग्रंथे नानुदाय
 तादृशे वच्छिन्नमोषः वक्तव्येति अन्यथा तं ताभावप्रतियोगिन्यप्याप्तिसंभवेऽन्योन्याभाव

भा ४

प्रे २

स्य ५

राम ०

९५४

१२२

प्रात्रप्रतियोगिन्यव्याप्तिमिधानं मूलकृतो विरुद्धेति इति भावः इत्यसंबंधविशेषस्य निवेशो
तद्वतिसमवायेन सत्त्वाभाववतितादृशेति. प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन यत्प्रतियोगिसंबंधितद्वे
त्यभावकत्वमित्यर्थः अत्राश्लिष्यतादृशप्रतियोगिमत्ता बुद्धिविशेषिता घटकसंबंधेनैव ग्राह्यते
न सत्त्ववति महाकालादौ तद्विरहस्य कालिकादि संबंधेन च तत्रावधिना व्याप्तिः न चैवै सत्त्वा रूपस्य स
दन्यत्वाभावस्य प्रतियोगिन्यव्याप्तिः सदन्यत्ववति ज्ञात्यादौ तद्विधिता घटकेन समवायेन वृत्तेर
प्रसिद्धेति विवाद्यं सत्त्वसंबंधाधिकरणात् तस्य भावाधिकरणात् सामान्यस्या लक्ष्यता अभावमा
त्रस्यैव भावमित्रत्वोपागमात् तद्विशेषकत्वरूपसंबंधेनाश्लिष्यता च इति तु भ्रमः अगगनाभा
वस्य कालिकसंबंधेन यो विरहस्तदभावप्रतियोगिन्यव्याप्तेस्तादृशविरहाभावस्य गगनाभा
वात्मकस्य तादृशविरहात्मकस्य तादृशविरहात्मकप्रतियोगिमति निमित्तव्यादौ स्व
यसंबंधेन श्लिष्यतिरेति ध्येयं व्याधिकरणीति संयोगेन नृपाद्यभावस्य लेसंयोगेन नृपर

शे ५

१०५

130

दिसंवेधाधिकरणाप्रसिद्धेरितिभावः सिद्धांतेति। यत्प्रतियोगितां वच्छेदकसंबंधसामान्येय
 दोयत्वयस्यैवाधिकरणीभूतकिंचिद्व्यतिरेकतु यो गिकचोभयभावः तेन संबंधे न तस्य ब्रह्म
 वप्रतियोगित्वमिति क्रमेणोत्तर्यः। तस्योहारइति संयोगसामान्यत्ववत्तुपीयत्वतादृशरूपा
 भावाधिकरणा नुयोगिकचोभयाभावसत्त्वाच्चधिकरणासंबंधेनाभावस्य प्रतियोगिता
 याभावाप्रतिरित्यर्थः यथाश्रुतघटत्वादेरपि द्रव्यत्वाद्यभावप्रतियोगित्वापत्तिः। स्वीयत
 दभावाधिकरणा नुयोगिकत्वैत्याधुनैवस्तु प्रतियोगिकत्वपर्यवस्येन स्वीयत्वस्य वि
 नातिरिक्तप्रतियोगितां दुर्वचत्वमित्यादिदोषसत्त्वान्निर्दोषत्वासंभवादहो न वेति वाच्यमिति परे
 स्वकारणान्वयः घटादिभेदस्य प्रतियोगिकत्वव्याप्तिस्तस्य भेदविरहत्वाभावादेवं तत्प्रतियोगि
 कतावच्छेदके घटादावतिव्याप्तिस्तस्यैव घटादिभेदविरहत्वं त्वैतत्त्वमित्यर्थः। ननु प्रकृतानौपाधि
 कत्वेन व्याप्तिनिविष्टस्यैव प्रतियोगित्वस्य निर्वचनादन्वयान्भावप्रतिसंबन्धितदधितिभावात्

८

प

अपीति ६

राम०
१३०

वक्तव्यमित्यर्थः अत्रावृत्तिर्वन्ता दशाप्रतियोगिभवावुद्दिशिनाधेता घटसंवेधेनैव आहोते
 न सत्त्वतिमहाकालादोतदिरहस्यकालिकादि संवेधेन वृत्तावधिनात्याप्तिः न वैवंसन्नात्रपस्य
 सदस्यत्वाभावस्य प्रतिपत्तिरिति न्यायिः। सदस्यत्ववृत्तिनासादौ तद्विधिता घटकेन सभवायेन वृत्ते
 रप्रसिद्धेरिति वाच्यं। स्वसंवेधाधिकरणावृत्त्यभावाधिकरणातासामान्यत्वस्योक्तत्वात् अभावभावे
 स्यैवभावमिन्नत्वोपगमात्तादोशिकस्य रूपसंवेधेनावृत्तिर्वाच्यमित्यनुमगगनाभावस्यका
 लिकसंतंवेधेन पोविरहस्तदभीष्टप्रतिपत्तिरिति न्यायिः। अत्रापेक्षादशविरहाभावस्य गगनाभावात् कस्यतदे
 शविरहात्मकप्रसिद्धिपत्तिमतिरित्यत्र व्यादौ स्वत्रयसंवेधेन वृत्तिरिति स्थेयं यद्यधिकारपेक्षेति संयोगि
 न नूपाद्यभावस्य लेसंयोगिनत्रपादिसंवेधाधिकरणावृत्तिर्वाच्येति भावः। सिद्धातेति। यत्प्रतिपत्तिता
 वृत्तेदकसंवेधसामान्येवदीयत्ययदभावाधिकरणात् भूतयत किंचिच्छक्त्यनुपोयोगिकत्वोभयाभा
 वजेन संवेधेन तस्य तदभावप्रतिपत्तिरिति कुमेगोत्यर्थः। तस्य गीहरति संयोगसामान्य एव तत्तपी

१०६

131

५५५

यत्त्वतादृशस्वरूपाभावाधिकरणा नुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वाद्यधिकरणासंबंधेनाभावस्य प्रतियोगि
 र्गतायात्रायापि नित्यर्थः यथा श्रुते घटत्वादेरविद्रव्यत्वाद्यभावप्रतियोगिता यत्ति। स्वीययदभावादि
 चतस्रानुयोगिकत्वेत्याद्युक्तौ च त्वप्रतियोगिकत्वपर्यवसायिनस्त्वयित्वस्य विनातिरिक्तप्रतियोगि
 त्वमुर्वचवत्वमितिदिदोषत्वात्त्रिदोषत्वासंभवादाह नचेति वा व्याप्तिपरिभाषक। घटादिभेदस्य प्र
 तियोगिन्यव्याप्तिस्तस्य भेदविरहत्वाभावादेवं तत्प्रतियोगितावच्छेदके घटत्वादावतिव्याप्तिस्तस्यैव घटय
 दिभेदविरहस्वरूपत्वादित्यर्थः ननु प्रक्रमानौपाधिकत्वमप्यस्यापि नित्यस्यैव प्रतियोगित्वस्य निर्वच
 नादयोभ्याभावप्रतियोग्यव्याप्यादिकत्वं न ह्युक्तिकरं। साध्यवत्तिष्ठासंतापानविरहोक्तस्यो
 पाधेयत्राविरहस्तत्रैवानौपाधिकत्वस्याप्यर्थवसानादिसाहचर्येनैव ह्यसौम्यलोकोपाधिनह्यसौ
 वेयार्थमिति साध्यवत्तिष्ठासंतापानविरहान्यत्वेनैव धूमवानुवहेति सादावाद्भेदादस्य पापितया
 धूमवानुहेति सादोष्यापि न ह्यसातिव्याप्तिर्युदासादिति भावः। ननु आर्द्रधनादधूमसमानाधिकरणा
 यत्वेन तिसाधनवन्ति शासताभावविरहा

राम०

१५६

१३१

वे ४

रास्वच्चंसादि विरहस्वरूपतयातदन्यत्वाभावाद्नुयाधित्वं स्यादतो चं सप्रागभाववारकतयैवात्वं वयं संसाध
कं स्यादत आहिसर्वत्रेति नित्यस्येति व्यभिचारस्यानान्यत्वस्वरूपस्यापः पिंड भेदादेरित्यर्थः नित्यस्या
यि साध्यवन्निष्ठस्य स्वीयविशिष्टाभावादेर्विरहस्वरूपतया नुयाधित्वापत्तिरतो अवच्छेदकप्रवेशधो
व्येज न्यस्याप्यार्द्रं नास्तसाधारणा नूपेणोपाधित्वं संभवतीत्याह नित्यसाधारणोति तथा च साध्यवन्नि
ष्ठाभावविरहत्वा नवच्छेदकीभूतसाधनवन्निष्ठाभावविरहत्वावच्छेदकधर्मवत्त्वमेवोपाधित्वं इति तत्रा
पः पिंड भेदार्द्रं नान्यतरत्वादिनार्द्रं नस्याप्युपाधित्वं नुवचमिति भावः इतरयेति पद्यदुपेणोपाधि
व्यवहारस्तत्तद्रूपावच्छेदप्रतियोगित्वे स्यादित्यत आह नित्येति तथा च अपः पिंड भेदादेः सा
ध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्ताद्रूपेणोपाधिव्यवहारो न स्यादतो इत्यंतो यदमुपाधित्व
ज्ञानोसार्थकं स्यादिति भावः प्रांचस्मं इतरथा भेदसाधारणाप्रतियोगितामात्रस्य न ह्यत्वे तथा च तत्रापः
पिंड भेदादेः साध्यवन्निष्ठभेदप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्ताद्रूपेणोपाधिव्यवहारो न स्यादतस्तत्तत्

ग्रहार्थं भेद प्रतियोगितावारकमसंनयदं सार्थकमित्यर्थः इत्याहुस्तत्र नंदः अयं पिंड भेदत्वादित्ये
 सोपाधित्वाभावेपि व्यभिचरसाधिकरणी भूतायः पिंडमित्रत्वं नृपे गोचार्द्धे धनादेरयः पिंडभेदादेर्गोपाधि
 त्वसंभवात्तद्विधू मवति अयं पिंडभेदत्वावच्छिन्नस्य भेदसत्वेऽप्ययः पिंडमित्रत्वावच्छिन्नस्य भेद
 संभवो धूमवन्मात्रस्यैवायः पिंडमित्रत्वात् न च घटाभावाच्चो वाच्यत्वादित्यादौ व्याम्वानस्या
 न स्पष्टताभावस्य पदन्यत्वेन तदवच्छिन्नभेदोपि घटाभावाच्च त्वस्य साध्यस्य समानाधिकरणात्ताद
 राभेदस्य घटाभावत्वं नृपत्वादतस्तत्रैव व्याम्वारस्यानान्यत्वप्रकारे सोपाधित्वा संभव इति वा
 च्यं घटाभावाच्चैव घटाभावाच्चैव त्ववच्छिन्नभेदस्त्वनृपत्वात्तस्य व घटाभावाच्चैव त्वसाध्यस
 = मानाधिकरणात्तादन्यथा घटाभावस्य तथात्वे निर्घटे भूतत्वादावप्यपेक्षे न घटाभावाच्च इ
 ति प्रतीतिप्रसंगादिति दिक्। तदुक्तानेति अभावस्यानविते धितान प्रकारकत्वापेक्षत्वादित्यर्थः। भेद
 प्रतियोगिन्यव्याप्तिमुद्धरति प्रतिवध्नाति हीति कारणी भूताभावयति यो गित्वेन ह्युपपत्तिवधं नृत्वं

श्लो 3

राम

१३२

म२

स्यप्रतियोगिताघटितत्वेनात्माश्रयापत्तेराह प्रतिबंधकत्वंवेति। तथाचतत्त्वदमीवगोचरत्वात्नेनसहैकत्वा
त्वावच्छेदेनैकत्वावच्छेदमानस्यज्ञानस्य नेनसंबंधेनप्रकारत्वंतत्संबंधावच्छिन्नतत्त्वदभावप्रतियोगित्वमिति
समुदितार्थः। अत्रवस्तुविशेषतदभावयोरेकेनैवयुंसावेदंनैतत्राभावत्वात्नेनसहैकत्वावच्छेदमानस्यप्रति
योगिज्ञानस्याप्रसिध्याऽप्याप्रितउक्तमेवकात्वावच्छेदेनेतिप्रतियोगिज्ञानमात्रेणैवपरमेश्वरोपाभाव
त्वात्नेनसहैकत्वावच्छेदेनवत्त्वमानत्वादसंभवः स्यादतएकत्रैतुल्यं ननुभेदबुद्धौप्रतियोगितावच्छेद
कवत्त्वज्ञानस्यप्रतिबंधकत्वात्तदवच्छेदकैतिव्याप्तिरेवंबहुधादिव्याप्यवत्त्वज्ञानस्यवत्त्वार्थभावबु
द्धिविशेषित्वात्तद्विषयेकीत्यतआह अभावपदस्येति। यथादिभेदेनघटत्वादेरभावइतिनातिप्रसंगः
इतिभावः प्रतियोगितामत्रस्यनस्यैव्यंत्यंतपदंनदेयमेवसंसात्तंविशेषस्यनिवेशधौचेततएव
भेदप्रतियोगितावारणादित्याशयेनाहवस्तुतस्त्विति एकसंबंधेति। तथाचसाध्यवन्निष्ठास्यत्वाभावात्
प्रतियोगितासामान्यानवच्छेदकत्वेघटितोपाधिर्भवान्वहेरेत्यादिव्याभिचारिणपपिदुर्घटस्तसायः

पिंडमेदत्वादेरपि धूमवत्त्रिस्तुसंयोगादिसंवेधावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्तत्रमेदत्वस्यैवत्वयोः
 संयोगादिसंवेधावच्छिन्नानावप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्तत्रमेदत्वस्यैवत्वयोः संयोगादिसंवेधावच्छिन्नानावप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्तत्रमेदत्वस्यैवत्वयोः
 वेतिवाच्यं। अयोगोत्पत्तिरूपितस्वरूपसंबंधेनायः पिंडमेदत्वावच्छिन्नाभावताभावस्य धूमवत्
 वक्ष्यवाच्यत्वात्तद्विज्ञेतादृशसंवेच्छिन्नाभावस्यापि प्रतियोगितावच्छेदकमेदत्वमात्रं शक्यते वक्तुं तादृ
 शसंबंधेन मेदत्वावच्छिन्नस्यायः पिंडे सत्यात्तत्र तादृशसंबंधेनायः पिंडमेदाभावस्यानुपपत्तेरिति भावः।
 तत्संबंधावच्छिन्नेति। अन्यथा वाहिमान्धूमादित्यादौ समवायेन साध्यत्वाय कस्यच व्युत्पत्तौ संयोगो धनानसा
 व्यापकत्वात्तस्योपाधिताय तैरिति भावः। ननु याधित्वं वा व्यसदान्न संसर्गभावत्वे रूपस्यास्य ताभा व
 त्वस्य सदान्नत्वांशोऽत्यंताभावे निवेष्टावित्तामपित्या = ज्यमेव निष्प्रयोजनत्वादित्याशयेनाह संसर्ग
 भावत्वमित्यादि प्रतियोगितयोरेकसंबन्धावच्छिन्नत्वेनाभार्थमेवात्यंतपदमौलमिति तु वक्तुं शक्तिः
 वेति अस्वरसंश्लेषार्थः। मानाभावादित्यादित्वाभिः पंचस्य तैरचयः। व्यधिकरणीति। अभावज्ञाना

संसर्गभावत्वं

五

134
 त्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावनूपस्यप्रतिबंधकत्वस्य घटकीभूतप्रतियोगितायाः स्वरूपसंबन्धताप्रौढ्ये
 ध्ये सर्वत्रैव तादृशप्रतियोगितौ चित्त्वदिति भावः। ननु त्वीयतया त्ववच्छिन्नप्रतियोगिता तत्त्वभावकत्वमेव तत्त्वभा
 वप्रतियोगित्वं वाच्यमतस्तत्र प्रतिबंधकत्वाद्यप्रवेशा नोक्तदोषइत्यत आहतया विधेति। स्वीयत्वस्य त्व
 प्रतियोगित्वानतिरेकात् तत्रापि प्रतियोगित्वानुयोगतादवस्थमिति भावः। पदनिर्वाहस्येत्यर्थेन त्वमि
 त्यनेनापि साध्यस्यैव उपग्रहे व्याधकरणात्वाद्युक्तदोषतादवस्थमतेऽन्यथा व्याचष्टे यत्समानेति यस्य
 त्वसाध्यपत्साध्यमिति व्युत्पत्त्या तया त्वेताभादिति भावः नोक्तदोषः सोपाधेरप्यितयात्यादिति नोक्त
 दोषः प्रतियोगितयोः साधनवन्निष्ठाभावस्य साध्यवन्निष्ठाभावस्य प्रतियोगित्वयोरित्यर्थः ए केति रूपं
 गुणात्वादित्यत्रातिव्याप्तिः साधनवन्निष्ठाभावीयसंयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् या
 वतामेव रूपत्वस्य ध्वान्निष्ठाभावीयसंयोगत्वस्यैव संवधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् साध
 नवन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वेयद्यत संबन्धावच्छिन्नसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतिभयितलतसंबन्धावच्छि

 रामः
 १३४

नो ग्राह्यमित्युक्तौ चानुगमो गौरवं चेत्यात आह विशेषरातेति विशेषः कालिकादिव्या दृष्टस्तेन नित्य
 नित्यनूयनित्यगुणत्वादित्यादौ कालिकविशेषरातावच्छिन्नप्रतियोगितामादाय नान्तिया त्रिप्रथमनि
 रूत्तेः संबंधविशेषयाः फलमाहतेनेति प्रतियोगिभावश्चेदकमात्रस्येति मम मम नतितथाव धूमका
 नचहेरित्यादावति व्याप्तिः अपः पिंडं भेदत्वा देरप्ययः पिंडनि नूयितस्व नूयसंबंधावच्छिन्नायासा
 अवच्छिन्नाभावप्रतियोगिताया अवच्छेदकत्वादिति भावः न वै वसं पितत्रातिव्याप्तिर्विषयतासंबंध
 नायः पिंडं भेदत्वेव तौ ज्ञानादेः स्व नूयसंबंधेनाभावस्य धूमवतिसत्त्वाद्यः पिंडं भेदत्वादेरपि साध्य
 वच्छिन्नविशेषरातासंबंधावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति वाच्यं स्व नूयेसंबंधेनाज्ञानाभा
 वस्य केवलाचपितयानत्प्रतियोगिताया भेदत्वादि नैव विषयितयावच्छेदयः पिंडं भेदत्वादेस्तदापेक्ष
 गुरुत्वादिति भावः यत्समानाधिकरणाभावप्रतियोगित्वं यावत् साध्यसमानाधिकरणाभावप्रतियोगि
 तात्मकं तत्त्वं व्याप्तिः अवच्छेदकत्वाप्रवेशेन लाघवादिति न स्यात् द्वितीयमिरूत्तेः संबद्धविवक्षायाः फ

लमाहुरकेति सामान्यतः साध्यवन्निष्ठा भावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वोक्तौ धूमवाचहेरित्यादावति
 व्या • प्रि॥ गुरुधर्माणां भवतादशाभवेच्छेदकत्वादतोयत्किं वित्त्वं वावच्छिन्नायाः साध्यवन्निष्ठाभा
 भावप्रतियोगिताया अनवच्छेदकत्वं निवेशयंतयाव वन्निष्ठादि त्यादाव व्याप्तिरित्यर्थः । तत्र ह्येतादृशस्यैवैति न धूममा
 व्याप्तिमुद्धवतिव्याप्तिविरागीति ननु नय्यमते गुरुधर्मस्या यवच्छेदकत्वा दुक्तलक्षणादयमेव धूमवाचहेरि
 त्यत्रातिव्याप्तिविषयितया अप्येगालकभेदत्वावच्छिन्नस्याज्ञानादेः स नूयसंवद्धेनाभावस्य धूमवन्निष्ठत्वा
 स्यैवायोगोलकभेदत्वस्यैवायोगोलकभेदत्वोदेराय साध्यवन्निष्ठा भावप्रतियोगितावच्छेदकत्वादवच्छे
 दकत्वेद्वयावयोकसंवद्धावच्छिन्नत्वप्रवेशेचातिगौरवादतः प्रतियोगितयोरैकसंवद्धावच्छिन्नत्वा प्रवेशेन
 न नूनं कल्पनांतरमाह वस्तुतस्तुतिनचतादात्मसंवद्धावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वमेवाभ्योन्याभावत्व
 मित्यत्रापि प्रतियोगिताया संवद्धवित्त्वं शेषावच्छिन्नत्वं निविष्टमेवेति वाच्यं । नय्यमते भेदत्वस्यारवं
 डोपाधित्वात् अवच्छेदकत्वयोरेकसंवद्धावच्छिन्नत्वं पुनरत्रापि देयमेव न साधनवन्निष्ठाभेदप्रतियोगि

न धूममा

रामः

१३५

१३५

ताकन्मवद्धे दकस्यायोगोलकान्यत्वादेः साध्यवन्निष्ठस्यविषयकज्ञानमेदस्यप्रतियोगितावच्छेदकेत्वे
 विधूयान्वहेरित्यादौ नातिव्याप्तिरिति ध्येयं। वस्तुतोऽत्यांताभावगर्भं व्यापकत्वेस्यप्रवेशेसाधनाव्यापकं
 यावदव्यापकं यस्येत्यादि मूलेत्यायकादियदस्यव्यापकतावच्छेदकादौलङ्घ्योऽस्यादन्योभावगर्भं व्या
 पकत्वस्यप्रवेशेनैवमित्याशयेनैववस्तुतदस्याद्युक्तं इतिपुल्लसुत्यस्यामःसर्थाभिप्रेत्यावदित्यमेदं
 मंनिराकलंमाहयावतामिति तदेवाव्यभिचारिणस्येत्यर्थः। वन्निमानधूमादित्यादावव्याप्तिर्यावदंत
 र्गतस्यद्रव्यत्वादेःसाधनाव्यभिचारित्वाभावास्तत्राह तेषामिति। तथाचसाध्यं यावतामव्यापिचारि
 तेषामव्यापिचारित्वंयल्लितोर्थःद्रवितमित्यत्रमार्गिकताहेत्वनुयन्यासावस्त्वमेतमाहंकेवलमेति। नचै
 वमव्याप्तिभयादेवसाध्यव्यभिचारित्वसागेपुल्ललङ्घ्योवाधकाभावइत्यत आह सावेतिप्रमेय
 त्वादिसाध्यंयस्याव्यभिचारितादशवस्तुप्रसिध्याप्रकृतलङ्घ्योपि केवलान्वयव्याप्तिरि
 त्यर्थः। वस्तुमात्रादोषान् संगमायितुंसाध्याश्रयसाध्यसमानाधिकरणयोःकास्मान्निधानेनमू

स्मृति

लन्धूननतामपाकर्तुं च कांश्चिदप्यप्यदिनां सकलधूमसर्वं च स्येति मू
 लमुपपादयितुमाद्ये कल्पयति। आद्यइति साधने इति कल्पयितुं इत्यर्थः। अथाशेषसाधनस्य प्रत्येक
 समानाधिकरणात् त्रिसाध्यतावच्छेदकत्वं त्वस्य विवक्षणा नो लक्ष्येण द्रव्यावकाश इत्यतः स्वयं द्रव्यमाहूया
 त्रेत्येति पार्श्वे साधनाधिकरणात् त्रिसाध्यावेकरणात् कत्वं वाच्यमत्र आह॥ पृथिवीत्यादि समवायाव
 छिन्न स्थावराधिकरणात् पृथिवीनिष्ठाभावाप्रतियोगित्वं रूपं पृथिवीनिष्ठा न्योन्याभावप्रतियोगिता
 नवच्छेदकत्वं रूपं वा पृथिवीत्वव्यापकत्वं समवेतस्य गगनादेरपीति पृथिवीत्वेन समानाधिकरणात्
 भावादति व्याप्तिर्न स्यादतो गगनादिव्याप्यत्वे ज्ञातिपदं समवेतार्थकं द्रव्यत्वादि रूपास्ता दशज्ञाति
 प्रत्येकं हेतुतापमेकव्यक्तितदभावादित्यनेनैव गतार्थत्वं मनोऽनुगतनूपा उधावर्गो न चैवं पृथिवीस
 मवेतादित्यैव सम्यक्त्वे व्यापकत्वप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यं। कृत्स्नसाधने काधिकरणात् त्रित्वं प्रवेशो व्य
 तिव्याप्तिस्तानार्थतदुपादानादिति भावः अत एवेति। उक्तातिव्याप्तेरेवेत्यर्थः नेतरो न कृत्स्नसाधनेषु साध्य

३

सामानाधिकरण्यात्प्रित्यर्थः पूर्वमेकव्यक्तिसाधनस्यैव नुक्तत्वात्तत्परामर्शकत्वासंभवादन्वयाया
 वष्टेकव्यक्तिसाध्यवेति वद्विमानधुमादित्यादिविषमव्याप्तिविशेषसंख्यावाच्यरिमाणादिसमव्याप्तेरव्याप्ति
 भवात् मूलस्य न्यूनताभंगार्थं पुरयति समव्याप्तेरिव संख्यापरिमाणादा विनि संख्यासाध्यक्यरे माणादा वि
 त्यर्थं न दमावादि विमूलस्य सकलसाध्यसंबंधाप्रसिद्धेति नार्थः सैत्वप्रमेयत्वादावेव न सौलभ्या दत्तत्वादा
 न्यदर्थं करोति एकत्वैसाधन इत्यादि। ननु हेतुविशिष्टस्यांशे साध्यस्य प्रत्येकधिकरणात्तादृशधर्मवत्त्वे वि
 विवहितमिति नोक्त दोष इति न आह ॥ भावाच्चेति। सकलसाध्यसंबंधस्य न्यूनवत्त्यते। कृत्स्नसाध्यस्यै
 कधिकरणाप्रवेशे व्यतिव्याप्तिः। अर्थधूमेवावहेरित्यादि कमुपेक्षितं। आशंकितपोस्तृतीयवतुर्थयोर्धूप
 तिकृत्यद्वयमाह तृतीय इत्यादिना। अत्रैव तयोः संज्ञाचरुत्ति साध्यकेशब्दानुगगनत्वादिदित्यादौ
 तृतीयस्यैवाव्याप्तेर्न वतुर्थस्य साध्यसमानाधिकरणाया वदुर्मास्यव्याप्तिरित्यर्थः। आशंकितपोस्तृतीयवतुर्थयोर्धूप
 शयेनोक्तं यथा संभवति निव ह्युदाविति धूमस्य वह्निमदयः पिडावृत्तिरित्येव नोभयत्रैव वह्निमानधुमादित्यत्रात्या
 प्रित्यर्थः। अतिव्याप्तिश्चेति। सत्तायां वस्तुधिकरणाव्यावृत्तिरित्यवहिसमानाधिकरणायावत्समानाधिक

१३७
 रायस्य च सत्त्वा इति मानसत्वादित्यत्राति सत्त्वमां व्युत्तिरित्यर्थः साधनाश्रयस्य कालेनैव साधनाश्रयः सं
 वंधो वा कार्यः स्यात्तत्र वसंवंधो नाश्रितत्वं हेतुमात्रे प्रसूतेनापि समानाधिकरणसंघनाश्रयैः यवतादि
 भिः सामानाधिकरणस्य धर्मे विरहीदत्याप्रेरत उक्तमर्थपरिहारेति ॥ तथावाश्रितसाध्यसमानाधिकरणस्य मेव
 संबद्धयदस्य परिश्रुतोऽर्थ इति भावः । ननु यद्यत्राश्रयेणावति साध्यवत्वं तादृशधर्मवत्त्वाच्च मत आह
 एकमात्रेति । इत्यंश इति यादौ साधनाश्रयस्य पावत्वाभावादव्याप्तिरित्यर्थः उक्तक्रमेणा संगतेश्च हेतुयोक्तौ य
 रिक्कारपूर्वकमेवेत्यर्थः । ननु साधनसमानाधिकरणायावद्गुणानां प्रत्येकं सामानाधिकरण्यानिवेश्यं ननु
 नाप्रसिद्धिरित्यत आह तादृशानामिति साधनसमानाधिकरणानामित्यर्थः । ननु त्रायीति तथा वै कच्य
 क्लिप्ताध्यकसङ्केतो संभवेपि कान्तिमान्धूमादित्यादावप्याग्निरेव परवतीयादिव हेतुसत्त्वाद्यसमानाधिक
 रणात्वादिति भावः । न च साधनसमानाधिकरणायावद्गुणानां प्रत्येकसमानाधिकरणावत्तित्वं साध्यताव
 छेदकस्य वक्तव्यमित्युक्तदोषायोगरतिवाच्यं तथा सति श्यत्वन्यूनवृत्तिजातिमत्त्वा नूनपचत्वादित्यादावप्य १३७

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

ग्राह्या तथा वसन्तावानज्ञाने इति त्वादि त्वादि व्याप्तिः सामान्या स्यादौ समवाये न च त्वेन प्रसिद्धे रतः कल्प्य
 तस्माह साध्यं विना अभवति साध्याभावश्चावच्छेदनाभावस्यावधानं साधुभावव्यापकी भूतो अभि
 कोत्तम्यने अवच्छेदके त्वस्य व्यापकत्वे पर्यवसानात् साधित्वेन जायते न तस्याविधीभावस्यावधानं तत्राह
 शाभावाभावत्वं रूपप्रतिपत्तिं प्राप्यत इति न व्यभिचारिरापत्तिप्रसंगशंका यीत्याशयेन कलिना र्थमाह सा
 ध्याभावे तर्ज्जानादेर्घटादौ विषयवर्तमानं बहुस्य व्याप्तिश्चाभावादाह सामानाधिकरण्यामिति एकनिश्चित
 सामानाधिकरण्यास्य त्वदीयव्याप्तिव्यायोगादाह किंचिदुपेक्षितं याच्यते नैधूमसमानाधिकरण्यामेव
 इत्यत्रावच्छिन्नधूमस्य व्याप्तिरिति भावः व्यापकसामानाधिकरण्याव्याप्तिरिति द्वांतिमते पियमिचारि
 संवेदो वश्यं व्याप्तिवमस्तीति आशयेनाह मादेयमीति तदोधादिनिमित्तस्य व्यभिचारिग्रहदशापामि
 त्यादिरित्याशयेन शंकते न चेति तदोधासंबन्धमात्रस्य बोधः तस्याऽनुमिते हेतुः शंका निरूप्यति व्यभिचा
 रन घतिरेकयो रिति तदानीमनुमित्यनुत्पादे स र्पलनसिद्धत्वं विवादग्रस्तमत आह हेतुं तत्र इति हेतुं तत्रे
 व्यभिचारग्रहे प्यनुमित्युत्पादाच्चैत्यत्र फलानुत्पत्तेरनुमितौ तदनुगोचरज्ञानस्याभावो हेतु र्त्वं व्यश्य

रामः

१३८

तत्राह तत्रैव च त्रयोपान्तरे गोमित्रे पाव इत्यत्र त्रयेणाधुमे व्यभिचार ग्रहे पि धूमत्वावच्छिन्नहेतुकानुमिते न स्या
 दिति भावः ननु साध्यसमानाधिकरणत्वे तत्रैव वच्छिन्नवत्तात्तानस्य न्यानुमितौ तद्वर्मावच्छिन्ने व्यभि
 चारज्ञानाभावो हेतुरस्ति अत आह हेतुतावच्छेदकेति तत्रावच्छिन्नसमानाधिकरणत्वावच्छिन्नरत्या दोहेत्वं वच्छे
 कधूमत्वाद्यग्रहादिभावः ननु साध्यसमानाधिकरणत्वावच्छिन्नरत्यादिस्थतीयानुमितौ व्यभिचारस्य ज्ञाना
 भावस्याहेतुत्वेपि न हतिः यदि च वच्छिन्नसमानाधिकरणत्वे वच्छिन्नवत्तात्तानदशायां साध्यसमानाधिकर
 णवत्तात्तानानुमितौ साध्यसमानाधिकरणत्वावच्छिन्नधर्मिकव्याभिचारज्ञानाभावस्य
 यहेतुर्वक्तव्य इत्यत आह विवदंते चेति तत्रावच्छिन्नसमानाधिकरणत्वावच्छिन्नरत्यादिसाध्यसमानाधिकरणत्वावच्छिन्नरत्या
 हेतुदिति भावः ननु व्यापकसमानाधिकरणत्वावच्छिन्नरत्याहेतुतावादिमते सामानाधिकरणत्वाज्ञाने निश्चिता व्यभि
 चारकमेवेति तस्मिन्नेतस्य हेतुत्वे वाधकाभाव इत्यत आह व्यभिचारेति। व्यभिचारस्येति हेतुव्यापकत्वस्य सा
 ध्यां रोप्रकारज्ञानसहितस्य कारणत्वावच्छेदकत्वं युक्तमिदं न च प्रमायित्यभिचारज्ञानाभावसहितस्य
 हितसहयोगज्ञानत्वे न हेतुत्वाद्यभिचारज्ञानाभावोऽवच्छेदकत्वेति वाच्यं तथापि ज्ञानस्य हि धाप्रवेशेनावच्छे

दकगौरवात् निगमकाभावे न सहचारज्ञानसहितव्यभिचारज्ञानत्वेनापि हेतुतरीययत्ने श्रुतिमा तगौरवमि
 तियद्यपि व्यापकसाध्यामा नो धेकराय न्यय्यं विविशिय हेतु वैशिष्ट्यावगाहि निश्चयस्येता उ मिति हेतु
 व्याप्यमि चम संशय दशा यं च विशेषणात्वावच्छेदकी भूत व्यापकत्वमुक्तान् कानि च या भावात् ज्ञाना गाधे न तो
 दशकी केषु वैशिष्ट्यावगाहि निर्माणानुत्पत्त्येवार्त्त्याद संभवाद व्येचाप्यरांशे निश्चयवै ना पेक्षितं तथापि
 विशेष्ये विशेषणमिति न्यायेन परामर्शो दध्यतु मिति ता मता इति प्राचीनमतेने दं अन्यथा धूमव्यापकक
 त्ववच्छेदकेन तदन्येन्यावहित्वेनाव लि नवधि न बहि समाना धेकरा धूमवान्यकेश्यादिस्तो ना दध्यनुमि
 त्यापत्तेः न चाप्यभिचार निश्चयत्वस्य प्रवेशे पित दूष्टमिते दध्यनुमि ररै के रूपेणा हेतुत्वमेकोचितं व्यापि
 चाराज्ञानसहचारज्ञानयोक्तारज्ञाताद्वयकन्य नामपेक्षत्वा घटादिति याच्यं अत्र व्यभिचार निश्चयत्व घटक
 दनद्वयस्य विशेष्यविशेष्य विशेषणाभावेन कार्यकारणभाव इयस्य तवाप्यावश्यकत्वादिति भावः तथैवेति च
 मि चारज्ञानस्या ग्रामभाष्यं व्यभिचारभावाद्देशे क्यमि चार प्रकार कत्वेन चाचत त्रि श्य पत्त घट कस्य
 तदभावा प्रकार कत्वस्याप्यभिचार निश्चयत्व घटकव्यभिचारा प्रकारत्वापेक्षया गुरुत्वात् अत्र निश्च

नं २

पानस्तेदित व्यभिचारस्तानाभावत्वेन हेतुत्वं किंतु प्रमत्तत्वात् तानास्तेदित व्यभिचारनिश्चयत्वेनैवेत्यर्थः
न च व्यभिचारस्य तौ नरं भ्रम इति निश्चये विषयव्यभिचारसंदेहदशायामनुमित्यनुयादादप्रमत्तत्वेनैव
त्वनिश्चयविशेषाणामेव तत्त्वज्ञानिर्नेतृत्वं कल्पमिति प्रमत्तनिश्चयत्वेनाप्रवेशात् तौ नरव्यभिचारार्थं व्य
भिचारज्ञानत्वावच्छेदेन भ्रमत्वे निर्णयानां तादृश भ्रमत्वनिश्चयत्वेनानुगतत्वेनैव निर्विच्छेदात् तया विधा
नंत निर्णयानां तत्त्वज्ञानिर्नेतृत्वेनाभावकूरस्योत्पत्तिरुक्तत्वेनैव निर्विच्छेदात् तया विधा
नसत्वेनैव हेतुत्वं व्यभिचारविषयत्वेनैव हेतुत्वं प्रमेत्येवं वागुहीनस्य व्यभिचारिणां न स्योत्तरमनुमित्यनु
यादाद्व्यभिचारज्ञानत्वावच्छेदेनाप्राप्यज्ञानस्यानानुगतत्वेनानुगतत्वेनैव निर्विच्छेदात् तया विधा
नते। तदापि तत्त्वज्ञानाभावाविशिष्टव्यभिचारज्ञानाभावत्वेन हेतुत्वात् तत्त्वज्ञानाभावात् तत्त्वज्ञानाभावात् तत्त्वज्ञानाभावात्
व्यक्तीनां विशेषविशेषाभावाभेदेन गुरुत्वात् नंत कार्यकारणभावात् तिरव्यभिचारनिश्चयत्वेनैव तत्त्वज्ञाना
भिंकाप्राप्यज्ञानानां तत्त्वज्ञानिर्नेतृत्वं कल्पमिति प्रमत्तनिश्चयत्वेनाप्रवेशात् तौ नरव्यभिचारार्थं व्य
न च तत्त्वज्ञानप्रमास्य निश्चयानास्तेदित व्यभिचारज्ञानत्वावच्छेदेनैव निर्विच्छेदात् तया विधा

नं २

भावस्यतद्योक्तित्वेनानुमितिहेत्वात्तगौरवान्नवकार इतिवाच्यं विशिष्टाभावस्यविशेष्यविशेषणाप्र
 त्येकाभावानतिरेकेणोभयसाधारणस्यैव क्लित्वस्यासंभवात् अस्तवाविशिष्टाभावेतिरेक्तस्यापिप्र
 तियोग्यविशेषितस्यापितस्यतत्रैव क्लित्वेन हेतुत्वेघटदिष्टानैविशेष्यकारणप्रत्येकस्यतादृशविचार
 नस्य अन्यतरत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनोपलक्षितानामप्यखंडाभावात्तत्रैव क्लित्वेनानुमिति
 हेतुत्वात्तः किंचैवंसाक्षात्साक्षिकरणधीरप्यनुमितिहेतुर्नस्यादात्मनिपद्युक्तादशायांनानुमि
 तिसत्त्वात्तावच्छिन्नतादृशान्यतमत्वावच्छिन्नाभावस्यारवंदुस्यैवतत्त्वक्लित्वेन हेतुत्वं
 यामतिप्रसंगाभावात्तस्मादखंडतत्त्वभावत्वेनहेतुतायामवश्यमन्यथासिद्धत्वंस्वीकार्यंएते
 नकार्योत्तरेप्यखंडाभावाव्याख्यातः किंचव्यभिचारधियोऽनुमितिविनोदित्वेव्यभिचारव्याप्यानां
 व्याभिचारावच्छेदकानां चानेवधर्माणांतादृशेणाज्ञानाभावात्प्रपन्नतांअनुमतिहेतवोवाच्याःतत्त्वत्वेप्य
 नुमित्यनुत्यजेरित्यधिकंगौरवस्माकंतुहेतौव्यभिचारव्याप्यवत्त्वादिग्रहदशायांव्याप्तेर्मिर्णयवित्वा
 दानुमितिक्लित्वःएतेनव्याप्तिनिर्णयस्यहेतुत्वेतद्वर्णिकाणांनानाविधभ्रमत्वज्ञानानांनानाविध

 रामः
 १४०

त्वेनामा वा अप्यनुमितिहेतवो वाच्या इति लाघवात् । असत्त्वेनानिश्चीयमानव्यापि चारज्ञानाभावात्
 एवानुमानमिति हेतुरित्येवासां । अवापि व्यापि वा नावच्छेदकतत्त्वमवस्थाज्ञानाभावात् अनेन हेतुत्वस्यावश्यक
 त्वादिति संक्षेपः । अनाविधेति साध्यनिष्ठहेत्वव्यायकत्वसोपनानिष्ठसाध्याभाववद्वित्वादिभूतैर्यः ।
 अत्रु रित्यन्तरसमीक्षणं यादृशा व्यापिचारस्य ज्ञानं हेतुत्वोच्यते तद्विरोधि नोत्तरस्यैव व्यापिचारस्य ज्ञान
 भावो मयापि हेतुर्वाच्यो न घुयापि ज्ञानसत्त्वे व्यापिचारान्तरज्ञानदशाया मनुमित्युत्पत्तेश्चापि स्वीकारादित्यादिकं
 द्रष्टव्यं । अस्मिन्मयापि हेतुर्वाच्यो न घुयापि ज्ञानसत्त्वे व्यापिचारान्तरज्ञानदशाया मनुमित्युत्पत्तिं ननु साध्यसमा
 निकराया यल्लहितहेतुमत्त्वज्ञानं नानुमितिहेतुः किं नुप हेतुद्वि शिष्टहेतुमत्त्वनिश्चय एव तथेति तादृशज्ञानसत्त्वे
 व्यापिचारज्ञानदशाया मय्यनुमित्येव कारणं व्यापिचारज्ञानाभावेन हेतुर्वाच्यकृतो मोक्षं दत्तमित्यत आह साध्यानाधी
 ति साध्यग्रहंवेनेति यद्वैतवन्निमत्त्वा संदेशायां वन्निमद्विनिविष्टविशिष्टधूमवान्यवत इत्याकारज्ञानात्तुत्यात
 इति कतत्समाधिकरण्यविशिष्टबुद्धिं प्रति त इति कतत्त्वानिश्चयत्वेन हेतुत्वस्यावश्यकत्वादिति भावः । इति
 ह मितितया च तदर्थं पक्षे साध्यनिश्चयप्रौढ्ये विनानुमित्ता मनुमितिः कुत्रापि न स्यादिति भावः । ननु साध्य

अवत्सामान्यमिवावृद्धलित्वविवक्षणे प्रलोकदेवाभावात्किं ता केषां चिन्मतेष्वयं सिद्धांतमाह केवलं
 ति सामानाधिकरण्यामात्रेति मात्रयदेन्यमिवात्र हरौ हरौ वयं दुर्लभं तद्गु हेतुविकेवला च पितृग्रहो
 पितृकेवला च पितृग्रहोपितृकेवला च पितृत्वं प्रतियोगित्वादिकमित्यादियदने ता दृशप्रतियोगिता
 नवच्छेदकधर्मवत्त्वादेः संग्रहः कपिसंयोगाद्यभावस्य केवला च पितृत्वं शक्तिमदत्वं ता भावस्य व्याप्यरति
 त्वेन विशेष्यतया तदप्रवेरोलाद्यग्राह्येति आद्यमभिप्रेत्याह साधनवन्नरति वल्लैर्विशेषणात्वं मु
 चित्विशेषणत्वमित्यत्र पञ्चथावसाधनाश्रयद्वयं तन्मिति वचः। अतमभिप्रेत्याह तत्त्वस्य वेति
 साधनं हलित्वस्य वेति ~~साधनं वदन्त्या~~ अर्थः। अन्योन्याभावस्य चित्ता विशेषणात्वेन च पञ्चथा
 च साधनाश्रयद्वयं ता भावाप्रतियोगित्वं साधनवद्व्यन्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं तासां
 निवेशैकविधेवा च पितृत्वं साधारणीया विरनुमितिप्रयोजि जास्त केवला च पितृत्वं साध्या वदन्त्या
 वल्लित्वयोः सत्त्वायेन याद्यवादिति भावः न च लक्षणाभिः साधनभेदेन नात्वादेकसाध्यानु
 मिति स्यात्वेति तज्ज्ञानस्यानेककार्यकारणाभाव इति नाधावात् केवला च पितृत्वं साध्यसंबन्धः साध्यवदभ्याव

वैरलाहिकं तद्वद्वेषप्रतियोगिताकस्य
स्याभावस्याप्रतिबुद्धिरिति दुनव्याः ॥

142

इदं नदि नरो भयानकं
मनिषावमनि योगिता वच्छेदकं
नदमार्गं नानापातिरि

सुदृसाध्यता वच्छेदकस्थाने

वजातिमहावच्छेदकस्थाने (वशिष्टजातिमान्ता)
स्तीत्यादिप्रतीत्याविशिष्टजातेस्तद्वशात्प्रयोगिता वच्छेदकत्वान् ३

विशिष्टसाध्यता वच्छेदकस्थाने विवेकसूत्रेण साध्यता वच्छेदकत्वं तत्तदितरो भयानकं विवेकमिति योगिता वच्छेदकत्वं ९

मात्रिष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकत्वात्तत्र प्रतियोगितान वच्छेदकत्वमित्यत्रावच्छेदकत्वं निवृत्तिरिति वशिष्टप्रतिवेद्यां अ
न्यथा महानसेव वंतीयव हित्वा त्वविशिष्टजातिमन्त्रास्तीत्यादिप्रतीत्याविशिष्टव हित्वा त्वस्य तादृशभाव प्रतिप्रो
ता वच्छेदकतया व हिमान्धूमादित्यादावेव प्रतीत्यात् तदंडवा न्नास्तीत्यादिप्रतीत्यात् तत्रा विशिष्ट इडव्य
त्तेरेका वच्छेदकत्वावगाहनात् सुदृदंडव्यत्ती नो न वच्छेदकत्वेनेति ताव्यं प्रमेयदंडवा न्नास्तीत्यादौ प्रमेयत्वो
पलक्षितस्येव तदंडवा न्नास्तीत्यादावपि तत्रोपलक्षितदंडव्यत्तिमात्रस्यैवावच्छेदकत्वकल्पनात् केवलस्या
वच्छेदकत्वासंभव एव विशिष्टस्य तत्तात्विकीकारादन्यथा प्रमेयत्वविशिष्टदंडादेरपि तत्तात्वायत्नेरत आ
हरेत्मादाविति हेतुमतिदंडसाध्याभावसत्त्वादंडत्वमायेता दशा वच्छेदकमेवेत्यन उक्तं परंपरा संवंधेति
न या वच्छाश्रयात्मक परंपरा संवंधेन दंडत्वेनेदंडिनः साधनवत्यभावविरहाच्चापि साध्यता वच्छेद
कताघटकसंवंधी वच्छिन्नाया एव हेतुमत्रिष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकतयाः प्रविष्टत्वाद न्यथा विषाधि
तया नृपत्वादिमतेः समतायेनाभावस्य हेतुमति सत्त्वाद्दुपयान् एषिवीत्वादित्यादावप्यापि प्रसंगान्
तिभावः पादे च सुदृदंडव्यत्तेरवच्छेदकत्वावगाहिप्रत्ययान्तरसत्त्वात्तदंडी नास्तीति प्रतीत्या तत्राविशि

राम०
९४२

तथा न तत्रापि स्वतन्त्रवृत्तिजात्याश्रयत्वसंबंधेन रूपत्वमेव साध्यता वच्छेदकमिति भावः ५

खट्वद्वयत्वेरेवावच्छेदकत्वं पुनर्दंडी नास्तीति प्रतीत्यन्यथा नुमयत्यादंडस्यावच्छेदकत्वमिदं प्रमेयदंडवाचा
स्त्रीत्यादेरपि तन्मात्रावच्छेदकतयेव सामंजस्ये विशिष्टस्य तत्रावच्छेदकत्वात् न तत्रावच्छेदकमुक्तायाः प्रिमे
त्युच्यते न ह रूपत्वेन न वृत्तिजाते मत्वा नूनं यादित्यासवत्यासि सर्वसाधुवनीतत्वं योक्तव्यं नाना रूपत्वेन न
वृत्तिजातीनां साधनवत्प्रिष्टाभावप्रतियोगिताया मिव वित्रावच्छेदकत्वाद्भूय वने नीलनास्तीत्यादिप्रत्ययादित्या
शयेन दंडादित्यादिपदमुपात्ते साध्यता वच्छेदकमिति अनुमिते विधेयता वच्छेदकमित्यर्थः तथा बोक्तव्यासि
हानादंडं शोदंडत्वप्रकारिकादंडत्ववत्त्वात् न इत्येवानुमिते न तु दंडप्रकारिकापितस्य व्यापकता वच्छेदकत्वेनाप्रस
त्तकारणा बाधेन तदसंभवादिति भावः वक्तुं दंडत्वस्य साध्यता वच्छेदकत्वे दंडिमानित्यनुमितिः ~~ननु यथा~~
न स्यादंडानां व्यापकत्वात् न वच्छेदकत्वादित्यस्तरसादेव दंडत्वादिकमित्यत्रादिपदमुपात्तेन तदंडत्वत्वी
नां एव स्ववृत्तिदंडत्वेनात्याश्रयाधिकरणात् तल्लक्षणापरं साधनसंबंधेन साध्यता वच्छेदकत्वत्वाभादंडिमानित्यनु
मितिर्नानुपपत्तिरिति तत्वे विनुसाध्यसाधनभेदेन व्याप्तिग्रहानुमित्योऽकार्यकारणाभावभेदापत्रदंडत्वा
दिविशिष्टसाध्यता वच्छेदकतत्रहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकोपोधर्मः तद्विशिष्टावच्छिन्नसामा

143

११८

नव्यास्तु दंडिना नित्यादौ न संयोगेन दंडादेः प्रकारं किं तु स एति पुरुषता वक्षिणाधिक इत्यसंबंधेन न वैवमनुभवा
 पलापापतिः दिधिनि कृमते विहंस्यसाध्याता वच्छेदक धर्मविधया संयोगस्य च साध्याता वच्छेदकता वच्छेदकसमर्गविधया
 वगदिता पलापापतेरिति भावः ११९

नाधिकरणापत्रये व व्याप्तिस्तद्धि शिष्टावच्छिन्नविधेय कानुमिति प्रयोगेन कायत्रचपरंपरया दंडत्वादि
 कमेगानुमितौ विधेयता वच्छेदकं तत्र हेतु मन्त्रेष्वाभाव प्रतियोगिता न वच्छेदको यो धर्मः परंपरया तादृक् न स्यामा
 नाधिकरणापत्रये व व्याप्तिः प्रयोगेन केति सामानाधिकरण्यांशे दंडादेः प्रवेशाप्रवेश कृतो दंडिमात्रं दंडवत्त्वमित्य
 नुमित्यो दंडादिविषयकत्वेनियम इत्याहुः यत्र दंडधर्मिक निरुक्ता न वच्छेदकत्वज्ञानस्यैव कार्यता वच्छेदकं दंडं
 उच्यता वच्छिन्नविधेयता कानुमितित्वमित्यनुमितेर्दंडप्रकारकत्वं नानुपपन्नमिति तत्रुच्छं परंपरया दंडत्वावच्छि
 न्नविधेयकीनुमितित्वस्यापि तादृशज्ञानकार्यता वच्छेदकतया सर्वदेवैर्दंडिमात्रं दंडवत्त्वज्ञान इत्युभया कारानु
 मित्या पक्षे स भवधर्मा वच्छिन्नस्यैव सामग्री सद्भावादिति दिक् यद्रूपविशिष्टेत्यस्य कलमाह इत्यं चेति चोवधारणोऽ
 त्यादौ इत्यादिन्याय स्थलीय हेतौ तथा च नार्थक्यं यद्वानिर्देशं विनानास्त्यतोऽदं यदेन तन्निर्देशः एव मये चियन्तु
 वेधमिति तादात्म्येति गुणाधर्मणोः साध्याता भ्रमं निरसितुं इदमिति पक्षनिर्देश इति तन्मदं एव मयि दंडत्वमिति
 शिद्धे द्रष्टुं गुणाधर्मणोः साध्याता भ्रमस्यानिरासादिति गुणादावुत्तेरिति गुणादावभावादित्यर्थः तथा च हेतुत्व
 वच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणात्वं न गुणास्येति यद्यप्येवमप्यक्लृप्ताभिः वतत्ववत्त्वात्वात् तत्र धर्मविशिष्टमत्वादिना

त
त

शमः
१४३

त्व

५०

वाछिन्नाधिकरणात्त्यक्तित्वेनैव धूमवदिति प्रतीत्युपपन्नौ धूमत्वाद्यवच्छिन्नाधिकरणात्तायां मानां वा ह निमा
 नधूमां रावत्यानिर्हेतुतावच्छेदकी भूतधूमत्वाद्यवच्छिन्नाधिकरणात्वाप्रसिद्धेस्तथापि हेतुतावच्छेदकधर्मैव त्रिष्टु
 धिकरणात्तानवच्छेदकस्याधिकरणात्तावच्छेदकत्वस्य बहुषोऽर्थान्तिरेकस्तथापि धंहेतुतावच्छेदकाश्रयस्याधिकरणा मेव
 हेतुतावच्छेदकावच्छिन्नाधिकरणोत्यनेनैव वह्निने वह्निमानधूमादित्यादौ वतादशं हेत्वधिकरणां धूमस्याधिक
 रणमात्रं विशिष्टमत्वादित्यादौ न तादृशं हेत्वधिकरणां इयमेव ननु गुरादिविशिष्टसत्तात्वेनात्रिष्टुधिकरणात्ता
 नवच्छेदकत्वस्याधिकरणात्तावच्छेदकत्वस्य बहुषोऽसत्त्वादिति ध्येयं। साधनभेदेन व्याप्तेर्भेदात् पत्रहेतुतावच्छे
 दकं नाधिकरणात्तावच्छेदकं तत्र तदाश्रयसमानाधिकरणात्त्वमेव निवेश्यमित्यपि वदन्ति। ननु सामानाधिकरण्यस्य
 व्याप्तित्वेनैतस्य प्रतिधूमां निवृत्त्याधूमसामान्येव हि सामान्यस्यैकाव्याप्तिरिति व्यवहृत्य नुपपन्नरिति आ
 आह सामानाधिकरण्येति तथा च वह्नित्वधूमत्वाद्यनुगमादेव तत्र व्याप्तिरैकाव्यवहारो ननु वस्तुगत्या व्या
 प्तिरैक्यमिति भावः न चेवं महानसीय वह्नि सामानाधिकरण्यस्य स्मृतस्य पक्षे त्रिधूमादावसत्त्वात्। पर्वती
 यव वह्नि सामानाधिकरण्यस्य प्रागननुभवात्। कुतः परामर्श इत्याशंकायामेवैव हि सामानाधिकरणात्तावच्छेदकधर्मैव त्रिष्टु

स्थाभयाधिकर
 पक्षे ननु

ता शोऽ

जागदीशी

१४४

144

यसि द्वांनग्रंथे संगत इत्यत आह वस्तुतः स्थितिः समादीनितथाच धूमव्यापकवहिसमानाधिकरणाश्रय
 धानुपपन्न इति तानादय्यनुमितिः स्यादेति भावः न च धूमादिव्यापकवहिसमानाधिकरणाधूमादि निष्प
 त्वेन एव परामर्शस्य धूमादित्वात् अनुमितिहेतुत्वात् दुक्तव्याप्येरा समादिसाधरणापेक्षेन ह्यतिरेकित्वाच्च। य
 दधर्मतांशे विद्यमाना अनुमितेन न कतावच्छेदकस्यैव व्याप्तिपदार्थतया धूमत्वादेस्तत्र निवेशने हेतुत्वे तस्यैव व्या
 प्तित्वादिति भावः धूमत्वादि मतीति तथा च तस्मिन् लक्ष्यं तत्पदं लक्ष्यं ह्येवोभयत्रैवास्ति मिति भावः ननु सा
 धननिष्ठसामानाधिकरण्यास्य व्याप्तिर्लेशिष्टसत्त्वव्यापकी भूत इत्यत्र सामानाधिकरण्यावतः सत्त्वस्य गुरा
 दो परामर्शोद्गुरोऽपि इव त्वानुमितिः स्यादत आह तद्वदिति तादृशसामानाधिकरण्यावतीत्यर्थः तथा च तादृ
 शसामानाधिकरण्याविशिष्टधूमत्वव्याप्तिस्तत्रातिरेकैव यद्बोधमताधोरनुमितिहेतुस्तत्र च नीलघटत्वप्रका
 रकबुद्धौ घटत्वस्यैव सत्त्वपतएव धूमत्वस्य भावेन सत्त्वत्वेनैव तौ गौरवमिति भावः आद्ये नितथा च तमुक्त्वा येन
 पदं तोयवहिव्युपयोरसत्त्वि (कर्षात्तयोः कथं व्याप्तिग्रह इति परामर्शीयः पूर्वपक्ष इति भावः किं तोयेति तथा च
 तामाभिप्रेत्यैव एकैवहिसाध्याप्रितिरिग्रंथ इति भावः पत्रैकमेव साध्याधिकरणं तत्रैतद्व्याप्येन तद्व्याप्त्या

सामानाधिकरण्यत्वेन पदार्थस्य धूमस्य सामाना

रामः

१४४

याच्य

ननु तु न कथं निगद्यिष्ये तादृशज्ञानसत्त्वेन अनुमित्यापेक्षेन धूमत्वात् तद्व्याप्येन धूमत्वमेव व्याप्तिः व्याप्तिर्लेशव्याप्यस्य सत्त्वे तादृशोभ
 यावच्छिन्नप्रकारतानिरूपितपवर्तित्वात् न च विशेष्यताशास्त्रिज्ञानमेव हेतुः न च सामानाधिकरण्यं यादिव्याप्तिस्तदागच्छेत्तस्य पदार्थस्य धर्ममेवाध्याप्यसामानाधिकरण्येति

सां प्रदायिकमते संयोगसामान्याभावात्सामान्याभावस्य इत्येव सत्तात्पर्यमिति
 वदन्मते कयि संयोगभावात्सामान्याभावस्य इति ३

आद्यानुमितेर्विषयविधवाभनकनावच्छेदकमिनासिमुध्यवहासेवपि कीतिदिमीयात्तन्मते विषयविधवाऽनुमितिनकता
 वच्छेदकादकार नाना मिते वेतिकाश्चर

आद्याप्यभिन्नैव पत्रचद्रव्यत्वादौ साध्ये रूपत्वत्वाप्यजातिमत्तो हेतुत्वं तत्र हेतुतावच्छेदकीभूतानां नीलत्वा
 दिभातीनां नानात्वेन द्वेतीयाधिकचित्त्वविभिन्नैव इति नुमंत्येकयिसंयोगिन्येतत्पदार्थस्य साध्यता भूभवं
 डनार्थमयमिति यत्ने निर्देशांन चाभावे हेतुसामानाधिकरण्यास्यैव हेत्वधिकरणो निरवधि त्ररुत्तिमत्व नृप
 स्य निवेशा उक्त्या प्रियुदाससंभवात्प्रतियोगि वैयधिकरणविशेषराप्रवेशो मूलकृता मनुचित इति वाच्ये
 अग्रेसमावाप्त्यमानत्वात् इति भावः तदसमानाधिकरणात्तं ननु शाखा मूलादिसंर्गावच्छेदेन सर्वत्र द्र
 व्येगगनादिसंयोगस्य सत्त्वात् कुतस्तत्सामान्याभावस्य द्रव्ये संभव इत्यत आह संयोगस्येति वृत्तेशारवाच
 वच्छेदेन तत्र तत्संयोगसत्त्वेपि वृत्तवच्छेदेन कस्यापि कस्याश्चिदपि संयोगव्यक्तेरसत्त्वात्तदवच्छेदेनैव
 संयोगसामान्याभावसंभवोऽवच्छेदकभेदेनैव जात्राभ्यावाभावयोः समावेशादिति भावः ननु एवं
 वृत्ते संयोगसामान्याभावस्य कुतो नाध्य हेमत्त आह तत्र चेति तत्संयोगसामान्याभावे सत्त्वादित्यस्य
 प्रतियोगिता संबंधेनेत्यादिस्तथा बसंयोगसामान्याभावे स्याद्योग्यत्वात् नाध्यक्षमिति तत्र प्रति
 योगितावच्छेदकविशिष्टस्यैव योग्यत्वमत्यंताभावप्रहेतुं त्रमन्यागुणोयिसंयोगसामान्याभावस्य ताद
 शमत्यहंनस्यादत आह परिश्रितः प्रतियोगिग्रहात्मकाद्वाद्यादेत्यर्थः न चैवं प्रतियोगिग्रहदशा

प्रतियोग्यपक्षं विभक्त्यदोषाभावस्य संयोगसाक्षात्साभाव
प्रत्यक्षे कार्यसहभावेन हेतुत्वोपगमान्नोक्तदोष इत्यपि वदन्ति.

नचसहस्रगुणतावद्विनाभावमादायस्वरूपासिद्धीरकस्योभयावृत्तिष्वदस्यैवैयर्थ्यं व्यभिचार
वारकस्यैवसिद्धीवारकरस्यापि विशेषणस्य सायकतायाः प्रसूधरसिद्धादिसंभवात् अतएव
दोत्रिंशः स्मृत्यवलेखनि विशेषगुणान्तरासमाताधिकरणैकमात्रासिद्धतादितरेतावसिद्धीवार
कस्यरावेतराद्यकस्यावेतरात्तरस्यरावेमण्यालोकने सायकसिद्धसमायिनेषुपदोपदधा द्वितो
षाभावयानि सस्योपदयानौयमुसीवद्विप्रप्रतियोगिता नयावता विशेषाभावान्न प्रसेकावद्विना
नेसहस्रगुणतावद्विनाभावमादायस्वरूपासिद्धीरकस्योभयावृत्तिष्वदस्यैवैयर्थ्यं व्यभिचार

यामेव तत्त्वत्वं हं दुर्वारं प्रतियोगि युक्तं न भूत्वा सामिग्र्या अपि दोषस्तत्त्वोपगमात् प्रतियोगि न बुद्धत्वं चिरं इति
युक्त्यन्तस्यास्वकाप्रसक्तत्वादिनिभावः न हेतुः मानमिति परे कींचयः यो यदीयेति यो यज्ज्ञातिसमानाधिक
भोगाभ्यावृत्तिधर्मावच्छिन्नसमवायावच्छिन्नप्रतियोगिताकयावदभावज्ञानसंज्ञावच्छिन्नतत्त्वसंब
धावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावगानित्यर्थः तेन न त्वनूयासिद्ध्यादि सिद्धसाधनं वा ज्ञातृपादनात् गुरुध
र्मस्य प्रतियोगितानत्र छेदकत्वेन दवच्छिन्नाभावाप्रसिद्धानत्यप्रितारः यो यद्दर्मन्यूनं त्वेति धर्मावच्छिन्न
यावदभेदभावज्ञानं तदुर्मावच्छिन्नाभावगानित्यर्थस्तत्त्वसंयोगन्यूनवृत्तिधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्या
घटावृत्ति संयोगत्वादिवृत्त्यासमवेतत्वा घवच्छिन्नाभावस्यावदं तर्गतस्य वृद्धादौ त्वनूयासिद्धत्वा द
नुपादेयैः संयोगयावद्विशेषाभावात् तेन वत्सकी वच्छेदेन वृद्धादौ गगनादेरेक एव संयोगो लाघवात्
तितल्लेखाभावविरहात् संयोगयावद्विशेषाभाववत्त्वं यद्वै त्वनूयासिद्धमिति वाच्यं अतिप्रसंगभंगाय शाखा
दितत्त्वदवयवावच्छिन्नवृत्तिकसंयोगं प्रतितत्त्वदवयवत्वे न हेतुवत्स्यावश्यकतया वृत्तिगगन सं
योगस्यासंयोगसंभवादिति मार्कः प्राचां मते यत्तदर्थं पोरनुगमादाह एकावच्छेदेनेति १ दमुपाधेः सा

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।
नारायणाय नमः ॥

घनाव्यायकत्वरज्ञायै नचैवं तत्तत्संयोगाभावस्य गुणो व्याप्यवृत्तिवादे जावच्छिन्नत्वोत्साध्यव्यायकत्वं
 उर्ध्वमिति वाच्यं एकावच्छेदेनेत्यनेन नैर्देशो न वच्छिन्नवृत्तिवृत्तिविशिष्ट इत्यस्य विवक्षितत्वात् नवनयापि
 कृदिसंयोगासामान्याभाववति वृत्ते निरवच्छिन्नवृत्तिकत्वे विशिष्टस्य नदीयया वद्विशेषोऽभावस्य सत्त्वात्
 धेः साध्या व्यायकत्वमिति वाच्यं ज्ञातवच्छिन्नत्वस्यैवोक्तत्वात् साध्यविधया प्रवेशान् कापे स योगाभाव
 स्य चातयात्वे तने प्रतिनदीयया वद्विशेषोऽभावस्योक्तत्वेपेसा व्यायकत्वेपि सत्त्वात् नया सिद्धातादि सा
 मास्याभावस्य तु सत्त्वात् तत्र न निरवच्छिन्नवृत्तिकत्वे विशिष्टस्य नदीयया वद्विशेषोऽभावस्य सत्त्वादेव प्रमु
 पाधेः साध्या व्यायकत्वेनेवेति वाच्यं गुणाविभाजनं ज्ञातेरेव हेतुसाध्ययोः प्रवेशान् पक्षे कावच्छेदेनेत्यस्य
 परस्य नानवच्छेदकानवच्छिन्नवृत्तिकत्वे विशिष्टे त्वर्थमाह साक्षित्वे । व्याप्यवृत्तिरूपा दीनो विशेषाभावस्या
 वच्छेदकाप्रसिध्या तदनवच्छेदकस्याप्यसंभवेन तत्रैव साध्या व्यायकत्वादेव सत्त्वादिति भावः । यत्प्रप्योति
 नाकृतमनुगतानुमानमंशोऽपि निषेधति एते । नेति वक्ष्यमाणस्य दोषोऽतो त्वर्थः । व्यर्थेति संयोगासामान्याभा
 वस्य त्वन्मते केवला चेपितपातसाध्यतायामभाववत्त्वादि त्वस्यैव सत्त्वत्वादिति भावः अथाह्निभा

केचिदुक्तावच्छेदेनेत्यस्यावच्छेदकतासंबंधेन तदभावाधिकरणीभूतदेशस्यावच्छेद्यतासंबंधेनाभावत्वेनेत्यर्थः । तथा च तद्वि
 शिष्टयावद्विशेषाभाववत्त्वमुपाधिरिति । तद्विषयः

146

अनुक्तं तर्क रहितत्वादिप्रथः

वत्त्वादिकमेवार्हं हेतुरत आह अ प्रयोजकत्वादिति ननु निरुपाधित्वमेव प्रयोजकमत्र आह निर्गुणात्त्वादेरिति
 आदिना द्रव्यमित्रत्वादेरुपग्रहः अत्र यद्यपि निर्गुणात्वोपाधेर्न स्वाभावेन साध्याभावो नाप्यकत पादो बलत्वे
 संयोगस्यैव साध्याभावतया वृद्धादौ तस्येष्टत्वात् नापि व्यभिचारो नाप्यकतया तत एव तथापि स्वव्याप्यत्वे न सा
 ध्यस्य पक्षदाक्षित्वाभावो नाप्यकतया द्रव्यकत्वं बोध्यं संयोगसामान्याभावो न वृद्धवृत्ति निर्गुणात्वव्याप्यत्वा
 दित्यनुमानेनापि वृद्धः संयोगसामान्याभाववानित्यनुमिते प्रसिद्धादिति ध्येयं ननु यो यद्दुर्मस्यानवच्छेद
 कः स तदभावस्यावच्छेद इति व्याप्तेरवृद्धादेः संयोगसामान्याभावावच्छेदकत्वं संस्यत्वा शक्य निरावृत्तेन
 वेति तेषां च मित्रता नोक्त्या प्रिति भावः ननु वृद्धत्वे संयोगसामान्याभावावच्छेदकं संयोगसामान्यात्
 वच्छेदकत्वात् इति वि शिष्येव व्याप्तिर्वा व्याप्रमेयत्वसत्त्वादेः यद्दसमत्वा दतस्त्वव्याप्तिर्वा सिद्धिमाह यथा
 वेति प्रतिदंडमिति (मित्रत्वे) व्याप्तिर्वा सिद्धिमाह यथा वेति प्रतिदंडादिति मित्रत्वे योति यरेणा वपत्तत्सामान्य
 न्यस्येति घटपूर्ववर्तित्व सामान्यवन्त्सामान्याधिकरणस्य सामान्यस्य चेत्यर्थः केचिन्नुक्तयितव्याना
 ननु अथ वहित पूर्ववर्तितायाः अवच्छेदकं वृद्धं संसति प्रसंगात् किं त्ववहित पूर्ववर्तिता तीव्रतायाः सा च न मित्राभनः सं
 योगस्य ते एवावच्छेदकं पदं तमाह वाहिति २

त्या
गुणक्षितिः

बी ५

रामः

१४५

和

वप्रयोजकत्वमन्यथातदभावा नवच्छेदकत्वहेतुनातदवच्छेदकत्वमेव हि सा कुतो न वृत्तत्वादेः साध्यते वृत्त
त्वाच्च वच्छेदेन तत्संयोगव्यक्तीनां असत्वेपिसंयोगसामान्यस्य संभवादित्यामि प्रायकोपे प्रयश्च १५५५ रास्ये
ति सामान्याभाव इति परेशाच्च यः न वा घटस्य रो घटो गुरो नास्तीति प्रत्यक्षमसंभवे सन्निकर्षाभावात् प्रथम
होगो घटादौ गुरो नास्तीत्यादिव्यवहारादिव्यवसाच्चिन्मप्रा मारापकमत्रः स्यान्नो नरमाह प्रत्ययावच्छेदेनेति न दां नो
जन्यतैभावसत्त्वे प्रथमवत्याह न्येति भावः। ननु महप्रत्यये मानाभावात्तदवच्छेदेनेत्युक्तमन्यथाह नयेति
ननु त्वा प्रतीतिः पर्वत इति हुताशनावच्छेदकत्वाभावं शिवरे शिवरावच्छिन्नपर्वत इति त्वाभावं गुरुनाशे अ
वगाहने ननु पर्वते स्वकृता शाभावमिति पादिद्रुपात्तदाप्याह वृत्तेरिति तथा च पोपके यदवच्छेदेन यस्य संवेधा
भाववानुसत्तदवच्छेदेन तस्य तत्संवेधावच्छिन्नाभाववति तित्याप्यापिशिवरावच्छेदेन संवेगावच्छिन्नव
त्त्वभावसिद्धिरिति भावः। ननु त्वाप्याप्यवप्रयोजकत्वमन्यथातुल्यान्यायेन यो यदीपयसैवा न सत्त
संवेधेन तत्त्विति त्याप्याप्यकुं डादिसंयोगिनेव दवादेः संयोगेन कुं डादिमत्वापत्तेरित्युक्तावाह व

मिति घटवत्यापि काले रदाने तौ न घटति प्रतीत्या तत्त्व वच्छेदेनेतत्काले घटाभावस्तथा घटवत्यापि क
 पाले घटना श दशायां इ दानीमिह कपाले न घटत्यनु भवति तत्कालावच्छेदेन कपाले घटस्य सा मान्या
 भावः सिध्यति न घेदानीतेषु न घटत्यादि प्रतीत्येनेतत्कालावच्छिन्नं तु घेदं भावो विषयो न तु तत्त्व व
 छेदेनेतत्काले न घेति वाच्यं न तु घटाभावस्य व्याप्य रत्नितयैतत्कालस्य वदवच्छेदकत्वावगतं हने भ्रमत्वापा
 तात् न वतथाप्येतत्काले रत्नितघटाभावा एव तेन भासतां तत्रेति वाच्यं कालस्य प्रतियोगिकत्वावग्रहेपि तादृ
 शप्रतीतेस्तत्त्व वच्छेदेन समये घटाभावावगाहित्वस्यानु भवि कत्वादिति भावः तथा चेति गुणावत संयोग
 वत्त्वाद्वात्वात् चाहिमान्धमात्समयो घटवानेतत्कालात्वात्कपालं घटवत् घटधंसादित्यादिके अत्र
 लि वारणायेत्यर्थः तदिति असमानाधि ~~क~~ करणांत ~~न~~ नमित्यर्थः नोपादेयं चेति। येन सं धंधे
 न यस्याप्युत्तरे न सं धंधे न तस्य साध्या पात्रोपादेयमित्यर्थः तेन समवाये न्याप्य रत्नोपि द्रव्यत्वात् रामः
 दैः कालिकेन साध्या तायां तदुपादेयमेव अत्राप्युत्तरे साध्यके संयोगाभावात् गुणात्वादित्या होव विद्वद्देयं १५७

व्याप्यराशिसाध्यकेतुप्रयोजनविरहात् सर्वत्रैव नदेवं इत्यावेदयितुं सर्वत्रैवेत्युक्तं साध्यमेवेनेति साध्यता
 घटकसंबंधादेरप्युक्तं कं। यद्यपित्याप्यवृत्तिसाध्यैकस्थलेनैदृश्वेशेसत्तावनृजातेरित्यादावप्यादिः
 साधनवृत्तिस्यैवोसमवायेनसत्ताभावस्यापिकालिकादिसंबंधेन वृत्तेर्नद्याभावेहेत्यधिकरणावृत्तित्व
 स्यविशेषतातयाविवक्षणाचोक्तं दोषस्तथासत्यपिद्रव्यत्वमन्यं सत्तादित्यत्रातिव्याप्तेः द्रव्यत्वमप
 साध्याभावस्यविशेषरातयास्तत्त्वकारुत्तिविरहात्। द्रव्यमिन्नत्वप्रकारकमाविशेष्यत्वाभावस्यापिद्र
 व्यत्वानतिरिक्तत्वात्तानवाभावत्वप्रतीतेः प्रमात्वस्वरूपमभावाभावस्यारिक्ततयोक्तातिव्याप्यादिकार
 णानितिवाच्यं अभावत्वैवेत्यादिमग्रेथेनभावाभावसाधारणस्याभावस्यनिर्वचनविरोधायत्वेघटत्वाद्यभा
 वस्यकालिकसंबंधावच्छिन्नाभावेस्तूनूपसंबंधेनसाध्यगगनत्वादित्हेतावप्याप्रेस्तथाप्येवद्वाराव विरोधरा २४
 तयागाननिष्ठस्य घटत्वाभावस्यैवतादृशघटत्वाभावाभावत्वकल्पनासावतेवअभावत्वप्र
 तीतेः प्रमात्वसंभवात् अतएवसाध्यघटकसंबंधेनसाध्यवत्त्वबुद्धेर्विधयविधयाप्रतिबंधकतावच्छेदको
 यःसंबन्धस्तेनहेतुसामानाधिकरण्यामभावस्यग्राह्यमित्युक्तावपिनविस्तारःतथाविधसंबंधेनहेतुसामा

ता २

नवाच दव्यत्वाभाववत्तातिवादित्यादौ विशेषणताविशेषेण ज्ञातिव्याभावबुद्धेर्विषयव्याप्त्यसंबन्धकृतो
 धिप्रेतं तादृशसाध्यविधयवाप्रतिबंधकतावच्छेदकोपः स्वरूपसंबन्धेन ज्ञातिवत् स्वरूपाभावस्यप्रसिद्धिरितिभावः ३

नाधिकरारायाप्रसिद्धा प्रागुक्तगगनत्वादिहेतौ द्रव्यत्वाभाववत्त्वानित्यादित्यादौ चाव्याप्तेस्तथापिसाध्य
 तावच्छेदकसंबन्धेन प्रतियोगिमत्वबुद्धेर्विषयतया प्रतिबंधकतावच्छेदकोपः संबन्धे नहेत्वधिकरारावृत्ति
 त्वमभावस्य विवक्षितमित्यदोषः। वस्तुतो व्याप्यवृत्तित्वमत्र साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन यत्साध्यधिकरणं
 तद्वत्त्वभावस्य तादृशसंबन्धावच्छिन्न प्रतियोगित्वाभाव नूयंयं वृत्तोऽधिप्रेतं तादृशसाध्यकेव समवाया
 दिनात्वादेः साध्यत्वे ज्ञानवत्त्वादिकै समवायेनात्मत्वमिति समवायावच्छिन्नात्मत्वाभावस्य केनापि संबन्धे
 नावृत्तैस्तथाच तादृशसाध्यकत्व नोपादेयं। सत्तावानुजातेरित्यादौ पुनरुपादेयमेव सत्वमिति
 स्पेदादौ समवायावच्छिन्नसत्तावभावाप्यविकालिकादिसंबन्धे नवत्तमानतया सत्तादेर्न सत्त्वव्याप्यवृ
 त्तिव्याभावात् व्याप्यवृत्तिताघटकस्य स्वाधिकरारावृत्तित्वस्य संबन्धसामान्येन प्रविष्टत्वादेतत्त्वाभावंमेव
 सर्वव्याप्यवृत्तौ त्वत्तस्य संबन्धविशेषा निर्यत्रितत्वात्। व्याप्यवृत्तिनिवृत्तिरिति नामकतेनात्मत्वादे
 रपिनव्याप्यवृत्तित्वमिति चेयं। एकधर्मावच्छिन्न प्रतियोगितायाः प्रतियोगिव्यक्तीनां भेदेष्वेकमिति न
 व्यमतेव हि मानधूमादित्यादौ वत्त्वादिसामान्याभावमादाया व्याप्यसंभवादित्यादि वारणमेव प्रयोक्तव्यं
 सर्वव्याप्यवृत्तिसाध्यके प्रतियोगिव्यधिकरणया घटितव्यासि विनिश्चये हेतुमत्ता निश्चयोत्तराभासितो नोपादेयः प्रतियोगि
 त्वसमानाधिकराराज्ञानकतावच्छेदकोपादेयः साध्यसाध्यकवच्छेदकोपादेयः साध्यसाध्यकवच्छेदकोपादेयः साध्यसाध्यकवच्छेदकोपादेयः २

तय

धेव

रामः
 १४८

149

योगिता कत्वं समनियताभावयोर्लोघवादेकत्वादिति वाच्यं तावतापि हेतुमतो या दशप्रति योगिताश्रयान
 धि करणात्वं ता दशप्रति योगितां वच्छेदकत्वस्य भूतत्वमूर्तत्वोभयत्वेऽनयाया इति व्याप्तितादवस्थादि
 ति भावः उभयत्वस्येति प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्येरेणा वयः विरुद्धोपविचसमानाधि करणा योरप्युभयं मति
 रित्तामेव विरुद्धा विरुद्धस्थलीयप्रतीत्योः समानाकांत्वात् भूतत्वमूर्तत्वयोर्विरुद्धत्वभ्रमदशायां अयुभ
 यत्वस्य प्रत्यक्षाच्चेति भावः । तत्र भूतत्वमूर्तत्वोभयवान् इत्यत्र व्याप्तिरेवेति तयावतस्य तत्र तपभारसा
 प्रयासोऽनुचित इति भावः । तथात्वेपीति उभयत्वाश्रयमूर्तत्वस्य मनसि सत्येपीत्यर्थः तथा वहेतुं
 वच्छेदेन साध्यता वच्छेदकावच्छिन्नत्वात् तत्त्वव्याप्तिरतो नैतत्त्वमेति भावः । वृत्तिमतिव्याप्ते भाव
 स्य व्यभिचारनियतत्वाद्यभिचारं ग्राहयतीति अत्र मूर्तत्वाश्रये मनसि ननु वत्त्वादिभेदमादाया व्या
 प्तेः प्रतियोग्यसमानाधि करणादे नैव पाहं वारणादत्यंतपदं व्यर्थमत आह अत्यंतपदं चेति । अत्यंतभाव
 निरूपकं प्रतियोगित्वं तदाश्रयवैधियकरणापवि वत्त्वाः पक्षमाह अन्यथेति तदेदस्य समानाधि क
 रणाभावांतरभेदस्य स्वभावानतिरिक्ततयेति अनवस्थाभयेनेत्यादिः दुर्लभत्वापत्तेरिति । हेतुसमानाधि

२२

त्य

राम०

१४२

तावच्छेदकावच्छिन्नदेवधिकरणा

करणा मावमात्रस्यैव स्वात्मकमेदप्रतियोगिपदभावांतरं तत्समानाधिकरणात्वादिति भावः। अत्रेपिव तस्यैव
 यस्य साध्यता च कसं वंधेन प्रति योग्य समानाधिकरणात्स्यवहिगान्धूमादित्यादौ यद्यभावे सत्त्वा नुस
 वं न प्रसिद्धिः। किंतु स्व रूपसं वंधेनाभावस्य साध्यतायामेवेति सूचयितुं अप्रसिद्धि मयहापदुर्लभत्वमुक्तं।
 अतस्तथा भावति नूयक प्रतियोगिता न वच्छेदकत्ववि चक्षा याः फलमाहसर्वेषा मेवेति भावभेदस्यातिरिक्त
 तास्तीकाग्राहक आभावसाध्यकमिति। तथा वच्छेदमिदं परत्वादिप्रादौ परत्वसमानाधिकरणात्स्य नि
 रुक्तप्रतियोगियधिकरणा गोत्वाच्च भावस्य घटभेदभिन्नत्वात्तादृशभेदस्यव गोत्वाभाव रूपत्वात्त
 त्प्रतियोगिता वच्छेदकमेव घटभेदत्वमित्यव्याप्तिरिति भावः। संप्रदायमप्यस्य सत्त्वहीनेतु उक्तवि व
 हायाभाधमपिसर्वेषां हेतुसमानाधिकरणात्तथाभावा नामत्यं ताभावत्व निरूपकेण पूर्वज्ञाता दिवृत्तिस्य
 विशिष्टस्याभावात्मकेन प्रतियोगिना समसामानानाधिकरणादभावसाध्यका व्याप्तिरित्युक्तं पादराप्र
 तियोगिता वच्छेदकविशिष्टस्यानधिकरणां हेत्वधिकरणां तादृशप्रतियोगिता न वच्छेदकत्व प्रवेशे तु व्यर्थमेव
 त्वंतय दमिते ध्येयं। धंसवत्वेन निगतात्यं ताभावस्य गोधूसविरोधित्वादित्याशयः न च देशिकविशेषरात

कालिकसंबंधेन गो धंसवत्त्वपि प्रत्येयत एतं ताभावस्येयं। फलमावाका
 ति व्याप्तिरिति वाच्यं। प्राप्तां मते भूतानां दिशस्यैव काजस्यापि देशिकविशेष
 एन

याधुंसंयत्नान् अतएवत्वकसंयुक्तकालेविशेषणातयावापुस्यर्शनाशस्यग्रहः शङ्कानित्यतापो मित्रे
 रक्तः। यद्यप्येवमपिनातिर्याप्रिसंभवःकालिकसंबंधावच्छिन्नगवात्यंताभावस्यैवपुनयेकात्मिकसंबंधेनवर्तमा
 नत्वात्तुसांदिमतिदेशिकसंबंधेनैवात्यंताभावस्यानुपगमानातथाविप्रतियोगिवैपधिकनरापाद्यदितस्यव्या
 प्यदन्निमाध्यकस्यनीयत्नस्यसास्यावश्यंदेशिकविशेषणातयाहेतुसमानाधिकरणापद्यदितत्वात्तस्यैनात्रा
 तित्याप्रिर्वाध्यानवजात्मिकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यदेशिकसंबंधेनहेतुमात्रेह्यात्यंताभाव। स्याप्रसि
 ध्यातयापिनातिध्याप्येतिवाच्यंरहितकालरहित्यादिविशेषणोत्वाद्यत्यंताभावस्यैवतादशस्यप्रसि
 द्धत्वादितिभाषामिश्रमत्तनिसुसितुमाह संसर्गोभावेति। असंताभावपदेनेत्यादितयावप्रत्ययेनोत्वाद्यव
 छिन्नधुंससक्यदेवनातिध्याप्येतिनेवगेधुंसस्योत्वावच्छिन्नतास्वीकारेयिसाध्यतावच्छेदककालिकवि
 शेषणातावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वविरहानुकुतस्तमादायातिध्याप्युदासर्तिवाच्यंसाध्यतावच्छेदकसं
 बंधान्यसंबंधानवच्छिन्नस्यैवहेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितस्यलक्षणेप्रवेशनीयत्वात्तस्यवत्त

घोतावज्जिनारा नंतरस्मंदसत्ता तं पु कपयंतानुधावनं

घो२

संप्रतियोगितासाधारणपादिति भावाय दास्यंद इति स्यंदवतिरवंडप्रत्ययेसंगेतरीयघाणकप्रसि
प्राप्तावक्तेनैराणकत्वावच्छिन्नधंसविरहादित्यादि ननु महाप्रलयपूर्वतनीयदसोराणकत्वा
वच्छिन्नधंससत्त्वात्तातिव्याप्तिः नदानीमपिचरमघाणकनाशोराणस्य परमाणस्यंदस्यसत्त्वा
तत्कालोत्पन्नपरमाणत्वरसंघो नप्रलयपूर्वकदशावपश्चत्तस्यविनाशपत्वात्तादृशपरमाणत्वे
रसंयोगस्यकार्यद्वयेसासहेवस्वीकारात् नमित्येवमाश्रयताशादेवतत्राशसंभवादिस्तत आहयदा
इष्टमिति केचिनुमतेघाणकस्याभावात्स्यंदस्यवर्षंडप्रत्ययेवृत्तौवत्तवत्तरप्रमाणाभावाद्यदादृ
कमित्याद्युक्तमित्याहुः तद्वित्या नित्यज्ञानमादायसदेतुताकाराण यज न्यमितिनित्यसुखमित्येकैमा
दृक्मलेसदेतुत्वमाशंकासाध्यांतरमाहदुःखंवेत्ति ननु कार्यमात्रं प्रत्यक्षदृश्यस्यहेतुत्वात्प्रलयप्राक्
हेतुोपितस्यसत्त्वंतथाचतुदानीमेतदुःखत्वावच्छिन्नधंससत्त्वात्तातिव्याप्तिः उःखादेः ससाहाकारना
श्रयंयातदानीमसंभवात्किंवायावत्तदातांयुगपत्पुलयातुयगमेवत्तांतांतरवैरावमादायस

नु३

स्व५

त्व३

त
रक्षणासाधककारणकारिणैः साधारणभावात्

स्य कालवृत्तिता वच्छेदकत्वे मानाभाव इत्यत आह दे श इति तथा चानुभव एव देशस्य कालिक वृत्तिता व
 छेदकत्वे मानः अन्यथा गृहे ने दा नी गौ रित्यादि प्रत्ययवत्त्वात् गृहादि देशस्य गमात्वंताभाववत्ताया माप्ये का
 लो नावच्छेदकत्वात् तत्रापि गवभावे गृह वृत्तित्वे तत्कालवृत्तित्वो भयात् तत्रावगाहितायाः सुवर्णादि
 त्रिभावाः न वेवमपि प्रतियोगि वैपथिकरायघटितस्याप्यप्यवृत्तिसाध्यस्य नोक्तं ह्यस्य गोमानुगो
 त्वादित्यादावतित्याप्रिर्गताद्यभावस्य सप्रिकाले प्रतियोगि समा नापि करणात् यत्नह्यसायद कत्वा दाहने
 कृत्य इति गवादिभूत्येवेत्यर्थः तथाच यत्किंचिद्वृत्तवधिकरणावदेन प्रतियोगि वैपथिकराये यदग्रे वा
 व्यंतरस्यावाधमवेपि सत्वाच्च तत्रापि न ह्यसो डितित्याप्रिरिति भावः न वेति वाच्यमित्यत्र संसर्गभाववि
 शेष इति सदा तन संसर्गभाव इत्यर्थः संसर्गं तिस्र प्रतियोगिता वच्छेदकसंसर्गं रायप्रतियोग्यारोप सज्ज
 न्य प्रतीतिविषयो भावस्तु तमित्यर्थः संसर्गस्तु तादात्म्येन भिन्नो ग्राह्येन भेदस्युदासः प्रागभा
 वध्वंसपौरपुत्ररकालपूर्वकालावेव प्रतियोगिता वच्छेदकसंबन्धाविति ताभ्यामेव संबन्धभ्यां

व३

छे ५

तस्मात्

152

इति केचित् वस्तुतो नियमांतरस्य संसर्गनिघटितनियमस्य संसर्गत्वं विविदिषधीनकत्वं न नकत्वं च निषमघटितमिति क्रमेण संसर्गनिघटितनियमप्रवेशोपि इति भावः
 अत्र संसर्गभावत्वे न चापि तद्वद्व्यावृत्तिवत्त्वेन निवेशादिति भावः आहुरित्यस्वरसं प्रकाशयति वस्तुतेनैवादिद्वयेन शब्दपि ॥ ४ ॥ २

अ

प्रतिप्रोक्तारोपः प्रागभावश्च संसर्गः प्रत्यहेतुरतस्तयोर्नाव्याप्तिरिति प्राक्काशाशयः घटितमिति तथा च चक्र-
 कादिप्रसंग इति भावः तत्र जेत्येनियमोतरस्य साध्यसंबंधिता च छेद छेदक रूपवत्त्वादिसिद्धयस्यैव
 ननु भाववुद्धौ प्रतिप्रोक्तारोपस्य हेतुत्वे मा भवता भो वरुक्तसं स संसर्गभावत्वे घटितव्याप्तिरनुप-
 स्या संभवः कथंचिदभावत्वं किं प्रत्यहंप्रसारोपस्य हेतुतात्त्विकारेय्यतींद्रियसाध्यकेत्येभिवा-
 दिरापत्तिरित्याहिसूत्रहेतुसमानाधिकरणासाध्याभावस्यातींद्रियतयानिरुक्तसंसर्गभावत्वं विरहा-
 दत आह वक्ष्यते चेति भेदमिन्नाभावत्वं संसर्गभावत्वं सदा तनत्यविशिष्टं च न देवात्यंताभावत्वं
 भेदत्वं नु संसर्गविषयातादात्म्यावच्छिन्नं नियोगिताकाभावत्वं मनुयोगिताविशेषोक्त्याशयः
 यत्तु भेदत्वादिकंसंसर्गभाववत्त्वमप्यखंडोपाधिरिति तत्तुं भेदत्वादिकं खंडस्य संसर्गभाव-
 त्वस्यानुभवेनाविषयिकरणात् तां विवक्ष्यवहारस्य भेदमिन्नाभावत्वादिनाप्युपपत्तेः वस्तुगतिमनु-
 नुसंध्याह अनुपपत्तिरिति विवेकपिष्यत इति नदगपि वानोपादेयमित्यादिग्रंथे नेतिशेषः साव्यता

रामः
१५२

वच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगि वैयर्थिकस्य घटितं तत्तद्वशात्प्रतिपक्षे ह प्रयोजन विरह इति धृमा
 दिसमानाधिकरणास्य वच्छेदकस्य प्रतियोगिसमानाधिकरणात्वादेव तमात्राया व्याप्तिवि
 रहादिति भावः व्याप्यवृत्तिर्लक्ष्यकस्य लीयन्तद्वशात्साध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रतियो
 गिताघटितत्वात्तदभिप्रेत्याह अत्र व्याप्तिश्चेति तादात्म्येन गवादेव साध्यतायां तत्संबंधावच्छि
 न्नात्यंताभावाप्रसिध्या सस्त्वावत्वादावव्याप्तिरित्यर्थः इदमप्यभाववृत्तिरभावो नाधिकरणा
 त्वत्रयो न धर्मात्यंताभाव एव धर्मिणो भेद इति मतेन अन्यथा घटादिभेदत्रयस्य घटभेदत्वात्तंताभा
 वस्य यद्वत्तात्यंताभावस्य वा यदनिष्ठप्रतियोगिताया मेव तादात्म्य संबंधावच्छिन्नत्वादव्याप्तिविर
 हादिति ध्येयं ननु विषयताया वृत्त्यनियामकत्वमतेजानाभावस्य गानादौ सह जात एव प्रतियोगि
 धिकरणात्वात्तानि व्याप्तिरत आह विशेषगुणेति अत्र व्याप्तिवारनिर्मुक्तकालोदिकत्वं तत्र वका
 लेकालिकेन दिशि वदेशिकेन संबंधेन विशेषगुणास्य सत्त्वात्तदभावो न प्रतियोगिणाधिकरणा इति
 भवत्यनेत्याप्तिः विशेषपदव्याप्तिवारित्वरहा ये द्व्यत्वादित्युक्तौ संबंध सामान्येन विशेषगुणा

गि ४

न

स्यमस्यसत्त्वा न्नित्यात्रिसंभवकालोपाधिकवचदिगुपाधिस्यापिमनुस्यसत्त्वाद्यावर्त्तकत्वाद
 न्यथामनेसकालोपाधित्वमविष्यादतुल्ये मनोयेति यत्तु मूलमात्रस्यदिगुपाधित्वमहादिग्यात्वेन
 यामवच्छेदकत्वेनत्वधिकरात्वेमिति प्रावामने संबंधसामान्येनैवतस्यविशेषगुणानधिकरात्त्वा
 मनोन्यपदमितिन संद एवमव्यवच्छेदकता संबंधे नैव मनसो विशेषगुणवत्त्वापांसंवेरौम
 नोन्यपदवैपर्यायत्वेन नुस्त्वमने दिक्कालपौरीश्वरानतिरिक्तत्वादत्रव्याप्तिरेवेत्यत्राज्ञातो
 तिनवेजातेर्याप्यवृत्तितातत्साध्यकेप्रतियोगिवैधाधिकरायाप्रेषादेवनानित्याप्रेरितिवाच्यं स
 मवमेनाव्यापकत्वेदशायांअपि संबंधसामान्येनप्रतियोगिवैधाधिकरायघटितव्यापकत्वज्ञानात्
 समवायेनज्ञातनुमित्यापत्तेरेवप्रकर्तैतिव्यपिपदार्थत्वाज्ज्ञासापेयिप्रागुक्तव्याप्यवृत्तित्ववि
 रहाच्च अतित्यापिंयोजनपतिसाध्यमन्येतिविशेषरातादिकृताकालिकीचरकाथैतिसमवा
 यस्यापिसुात्त्वकस्वरूपसंबंधइतितत्रापिजात्येकार्थसमवायौस्तौत्याशयाप्रति योजितेतिनया

म४

म५

राम०
१५३

न्या

धे

वस्तुनाद्यभावस्य तादृशेन संबंधेन च दार्ढ्यं प्रतियोगि व्यधिकसंगत्वाच्चात्रित्याप्तिः न च तादृशयात्किं
 चैतत्संबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यभावात्तौ वा हेतुसामांभावस्यापि कमवस्य रता व छेदेन प्र
 हानसीयसंयोगेन प्रतियोगिस्मानाधिकरणत्वाद्वा हेतुमात्रेणमादित्यादावव्याप्तिः स्वप्रतियोगिताव
 छेदकसंबंधसाम्येन न तथा तौ कौचजात्रिमाननामिवादित्यादाववित्याप्तिः समवायेन जात्यभाव
 स्यैव तादात्म्येन न तिमिदं दत्वा तस्य च स्वप्रतियोगिताव छेदकतादात्म्यसंबंधेन यज्जातिसंबंधित
 हितित्वेन प्रतियोगिव्यधिकरणत्वाभावादिते वाच्यं। स्वप्रतियोगित्वं पादशसंबंधावच्छिन्नं ना
 दशसंबंधेन यत्प्रतियोगिसंबंधितं हतिवामाव स्योत्तत्वात् संयोगसामान्यावाच्छिन्नवस्तुभाव
 प्रतियोगितामहानसीयसंयोगत्वादिविशिष्टानवच्छेद्यतावत्प्रभावभावादाय धर्मादावव्या
 प्तिवारणार्थमग्रेसोच्यताव छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वं निवेशनीयं तथा च कपि संयोग
 वात्तादात्म्येन साध्यतायामेतद् हतत्वादावव्याप्तिर्भेदमात्रस्यैव स्वप्रतियोगिताव छेदकता
 दात्म्यसंबंधेन प्रतियोग्यधिकरणप्रसिद्धेरत आह संबन्धिवेति। न च तादात्म्येन च तत्ता
 स्यपर्वतदोमहानसीयसंयोगसंबंधेन प्रतियोगिसामानाधिकरण्यविरहेणास्वभावादिधिष्ये ननु समवायावच्छिन्नवस्तुभाव

जि४

मात्रस्यैव व्याप्यत्वात्तादृश संबंधेन साध्यतायां प्रति योगे वै यायेकगया प्रवेशादिदमपुत्रा
 मित्रिभावं मूलाद्यवच्छेदेन कपि संगवद्भेदस्य वृत्तादौ स्वयमेव कमात्तादात्म्येन कपि संयोगवतो व्या
 प्यवृत्तितात् न वैवंप्रति योग्यनध करणहेतुमात्रिष्ठानावेत्यप्रिप्रनिष्कर्षेण प्रतीकारः। प्रति योगि
 तावच्छेदक संबंधेन प्रति योगि संबंधि न स्तिष्ठान्तिह्यो वच्छिन्नमेदकूटविशिष्टहेतुमद्वित्वस्यैवैतन्नवक्तव्य
 त्वात्तुल्यतास्तादात्म्य संबंधेनापि न कस्यचित्प्रागुक्तव्याप्यवृत्तिवत्ततोपयाश्रितमेवासम्भूतं कोऽत्र प्रति
 योग्यनधिकरणहेतुमात्रिष्ठानावेत्यप्रिप्रनिष्कर्षेण प्रतीकारः। प्रति योगितायां यदुर्मावच्छिन्नत्वमसंबंधावच्छिन्नत्वौ भयाभाव इत्यो द्वि
 त्पमाणा निष्कर्षस्य तादात्म्येन साध्यतायां व्यभिचारिरूपतियापि तत्प्रति योग्यनधिकरणत्वेपरित्ये प्रति
 योग्य संबंधित्वमवयंत्रानिवेशमित्याशयेन संबंधि मुक्तामित्याहुः। ननु कपि संयोगस्याभावस्यापि य
 रणादौ प्रति योग्यसमानाधिकरणत्वात् कपि संयोगेत्वादित्यादावर्थावत आह तद्विशेषस्येति प्र
 तियोगि सामानाधिकरण्याभावविशिष्टस्य तयावहेतुप्रतिवृत्तादौ संयोगवद्वित्वाभावविशिष्टसंयोग
 गाभावेनास्तीति नाव्याप्तिः। विशेषनिर्वापताये पत्वमप्यतिरिक्तमित्याशये नंदयद्वातद्विशेषस्येत्यस्य हेत्वपि

जय

राम

१५४

करसोऽत्र यत्तत्र वषट्कार्योऽधिकरणात्वेनेन विहीतस्याधिकरणात् तद्वृत्तिवमभावे वा त्यामित्यर्थः य
 धपि प्रतियोग्यसमानाधिकरणात्वे हेतुविशेष एव कृत्यप्रतिषेधोऽप्यसामानाधिकरण्याविशीष्टो यो हेतु
 स्रदधिकरणावृत्त्यभावस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वाच्च नैव संयोगात्तत्वादित्यादौ नात्यात्रिसंभावना
 वृत्तस्य प्रतियोगिवैपाधिकरणावच्छिन्नहेतुविकरणात्वाभावात् तेषां विकर्मसिचसंयोगाभावात् प्रतियो
 ग्यसमानाधिकरणा इत्यग्रिममूलस्वरसेन हेतुसमानाधिकरणाभावस्यैव विरोधस्य प्रतियोग्यसमानाधि
 करणात्वं दलमत्र एतावान्प्रयास इत्यवधेयं ननु भेदस्य व्याप्यवृत्तिरपि प्रतियोगिसमानाधिकरणा
 भिन्नत्वे तैः प्रागुक्ता व्याप्तिरसामंभवेत्तद्विहीतस्येत्यादिकं विकल्पमत आहृतद्वितीये प्रतियोगिमद्व
 तिष्य भिन्नत्वमित्यर्थः अत्रेति अर्थवृत्तिरित्यवधेयं नतदभावात्त्वमितितयाचसंयोगात्तत्वादित्यावृत्तेत्याप्तिरे
 तिभावः ननु संयोगाभावेगुणो न संयोगसामानाधिकरण्यामिति प्रतिनिवलादेव मुणावच्छेदेन संयोग
 भावे प्रतियोगिसामानाधिकरण्याभावसत्त्वाच्चातिव्याप्तिरत आह प्रतीतिरिति उक्तप्रतीतिः संयोगाभावात्
 कृत्यसंयोगसामानाधिकरण्यास्यावच्छेदकत्वाभावमेव गुणादौ गृह्यत इति भाव इति मूलकारणम्

गी १४

चतदपि हेत्वाधिकरणरिति न कथ्ये संयोगाभावस्य प्रतिप्रतियोगिवैयर्थ्याधिकरणवच्छेदकीभूतगुराणाधव
 छिन्नत्वेनैव संयोगितत्वादि त्यागोनायाप्रितिरिति भावः ननु हेत्वाधिकरणो प्रतिप्रतियोगिवैयर्थ्याधिकरणवच्छेद
 कावच्छिन्नत्वं प्रतिप्रतियोगिसामानाधिकरण्येन वच्छेदकीभूतहेत्वाधिकरणरत्नित्वं न च व्याप्यवृत्तिरवच्छे
 दकविरहादप्रसिद्धं गुणरत्नत्वेत्यत्र आह प्रतिप्रतियोग्यधिकरणोत्यादिकस्य विदिते अनधिकरणमिति परेणा
 वयमस्मान्मते प्रतिप्रतियोग्यत्वेत्यर्थः त्वमते संयोगा सामान्याभावस्यैव तावदपि त्वत्तत्तत्साध्यकस
 त्वादिकं सहेतुरेवातः साध्याभरणमाह द्रव्यत्वाभावेति यद्यपि द्रव्यत्वाभावस्य व्याप्यवृत्तिवाततत्साध्यके प्र
 तियोगिवैयर्थ्याधिकरणप्रवेशादिदमसंगतं न वा त्रिकालिकसंबन्धवच्छिन्न द्रव्यत्वाभावः साध्यः स च गु
 रणाधवच्छेदेन कालप्रवायाप्यवृत्तिरिति वाच्यं तथा सति तस्याकेव व्याप्यवृत्तिवाततत्साध्यकसत्वादे
 सहेतुत्वेन तत्रायाप्रिरूपन्यास्यानौचित्यात् तथापि सत्त्वहेतौ द्रव्यत्वाभावस्य व्यभिचारधीदशापाम
 यि प्रतिप्रतियोगिसमानाधिकरणसत्त्ववच्छिन्नभाव प्रतिप्रतियोगितावच्छेदके द्रव्यत्वाभावत्वमित्याकारं व्याप्य

ति

स

का

क

सामान्यान्

रामः

१५५

कत्वाज्ञानादनुमित्यायातिरेकापेक्षितित्याप्रिशब्धार्थवस्तुतोद्वयत्वाभावाप्यापिनप्रप्रास-
 क्त्याप्यवृत्तिर्निमित्येयं प्रथमेसाध्येतिव्याप्तिं ग्राहयति साध्याभाववत्तदिति तत्प्रतियोगीतिरस्य
 संयोगात्वनः साध्याभावस्य प्रतियोगीसंयोगविशेषाभावस्तत्साध्यादित्यर्थः द्वितीयेतिव्याप्तिं धोत-
 यति नित्यत्वादीति नित्यत्वादिशेषं यतद्रव्यत्वमदभारोक्तमोपः साध्याभावस्य प्रतियोगीतदधि-
 करणात्वात् साध्याभाववतोद्वयस्येति सर्वेणावयवः ननु विगनसत्त्वादित्रापिसंयोगेन धाद्य-
 धावरूपप्रतियोगिअधिकरणास्तदोपं यदुनिष्टप्रतियोगित्वं यादृशेन संयोगसंबंधेनो विशिष्टद्रव्य-
 त्वाभावेनद्रव्यत्वस्वरूपसाध्याभावप्रतियोगीकिंतु विशिष्टव्यत्वमेवेतिद्रव्यत्वं प्रतियोगिः योधि-
 करणमेवेत्यत आह स्वाभावेतिस्वमित्यवृत्तिविविशिष्टद्रव्यत्वं नवनित्यत्वविशिष्टद्रव्यत्वाभाव-
 स्याभावो ननित्यविशिष्टव्यत्वं विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वात्तत्प्रत्येयिनित्यवृत्तिविविशिष्टद्रव्यत्वस्या-
 भावो नास्तीतिप्रतीतिप्रसंगात् किंतु नित्यैकत्वादिकमेवेति नातिव्याप्तिरिति गत्यं विशिष्टाधिकरणा-
 तायाः प्रतीतिनियामकतयै वातिप्रसंगभंगेद्रव्यत्वमपेक्ष्य नित्यानेतसंख्यापरिमाणादेता दर्शभावत्व

156

कल्याणापांगौनरात् । न त्वेवमपि निमित्तिरिवलाभावस्यैव आश्रयेतत्तद्व्यक्तिवविशिष्टं यत्त्वं न दभावात्म
 कत्वं प्रतियोगिना सहसमानाधिकरणात्वात् प्रतियोगित्वधिकरणाभावाप्रसिद्धे वनातित्याप्तिः एकैव
 क्रिमात्रवृत्तीनां गुरागघात्मकाभावनामपि पूर्वज्ञागएतित्वविशिष्टं स्य स्य योऽभावस्तदप्रतियो
 गिना नासां ईसा मानाधिकरणात्वात् न च वक्ष्यमाणं उशः प्रसिध्यागनाघभावएव प्रतियोगिना स
 धिकरणाः तस्यापिनित्यवृत्तित्वादिविशिष्टो योगगनाभावस्तदभावात्मकेन स्वप्रतियोगिना समानाधिकर
 णात्वात् गगनाभावस्यैव संयोगादिसंबंधेनाभावत्वावच्छिन्नाभावत्वं न पारं उशः प्रसिध्यापितस्य प्रतियोगि
 व्यधिकरणात्वा संभवाच्च एतेन नित्यत्वविशिष्टस्य गगनाघभावस्य योऽभावस्तदभावत्वं न गगनाभावस्य
 तस्य केवला नृपितयाज न्येयिनित्यवृत्तित्वविशिष्टस्य गगनाभावस्याभावेनास्तीति प्रतीतिप्रसंगात्
 किंतु नित्यत्वादेरेव तथात्वमित्युक्तावधिननिस्तारः इति चेदत्र न व्याप्याश्रयेपागुक्तक्रमेण प्रतियोगित्व
 धिरणाभावस्याप्रसिध्यावच्छिन्ना नृधुनौ दितुं त्यादावव्याप्तिरतः स्वप्रतियोगित्वं पादशसंबंधावच्छिन्नं
 तादृशसंबंधेन स्वप्रतियोगित्वं वच्छेदको वच्छिन्नाभावत्वं नृधुनौ दितुं त्यादावव्याप्तिरतः स्वप्रतियोगित्वं पादशसंबंधावच्छिन्नं

 राम
 १५६

व्यलावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिता न वच्छेदकत्वमेव न ह्यगोप्रवेशनीयं तथा च सहेतुस्य तद्वद्रव्यत्वाभावात्
 न सत्त्वादित्यत्रापिसंयोगेन घटाद्यभावएव प्रतियोगिभूयधिकरणात्तदीयघटनिष्ठप्रतियोगित्वं यादृशेन संयोग
 संबंधेनावच्छिन्नं तादृशेन संयोगसंबंधेन साधनवतो द्रव्यस्य तदीयप्रतियोगिता वच्छेदकावच्छिन्नसामान्या
 नाधिकरणात्वात् न चैव मयितदीयस्य साधनवच्छेदकीभूतत्वरूपसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वस्याप्रसिध्या न संग
 तिः पूर्वलक्षणावृत्तित्वादिविशिष्टस्य घटाद्यभावस्याभावएव तत्प्रसिद्धेरिति प्राहुः स्वावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नप्र
 तियोगिसामान्याधिकरणाहेत्यधिकरणावृत्यभावप्रतियोगिता सामान्ये यत्संबंधावच्छिन्नत्वयद्भीषा
 भावइत्यग्रिमत्वे ह्यगामिप्राप्ते शोदं संयोगेन घटाद्यभावस्यैव प्रतियोगिवैयधिकरणसौलभ्यादित्यपि वदं
 तिः प्राचांमते संयोगसामान्याभावसाध्यकसहेतुत्वे आत्मनि विरुद्धमतः कपिसंयोगसामान्याभाव उक्तः
 हादा बुद्ध्याल्लिकत्वावच्छेदेन गुणसामान्याभावसत्त्वाद्दृष्टत्वादिकं परित्यज्यात्मत्वं हेतुर्लक्ष्यं यद्यपि वृत्तादे
 स्वसमवेतकपिसंयोगप्रतियोगिनः समवेतसामान्याभावस्य द्रव्यमात्रसमवेताभावस्य चानधिकरणात्वात् वृत्त
 इत्वादिरपि हेतुतायामत्याप्तिः संभवत्येव तथापि सत्ताद्रव्यत्वाद्योरेव समवेताभावद्रव्यमात्रसमवेताभावयो

अन्यो १

ननु१

ननु२

रभावत्वं लाघवात् कृपितं योगाद्यात्मकं समवेतमात्रस्य तथात्वं गौरवादिशयः गुरासामान्याभाव
 स्य गुराप्रतियोगित्वमाविष्कर्तुं गुराप्रतियोगित्वेन तत्प्रतियोगित्वेति कृपितं योगीयप्रतियोगितावच्छेदकेत्यर्थः ।
 नच गुरासामान्याभावस्याभावो द्रव्यत्वमेव लाघवात् ननु गुरागौरवादः संयोगप्रतियोगित्वेन गुरासामान्या
 भावस्येति गव्यं दृष्टा दावुत्पत्तिदशायां गुरासामान्याभावस्यैव सत्त्वेन द्रव्यत्वं स्यात्तदभावत्वा संभवाद्भावाभा
 वस्य प्रतियोगित्वनियमाच्चेति भावः । पादरोति तथा च गुरासामान्याभावनिष्ठ प्रतियोगिता अवच्छेदकं संप्रगु
 सामान्याभावत्वं हेतुमतस्तदवच्छिन्नानधिकरणात्वेपि संयोगाभाववत्त्वस्य तादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात्
 दूयेरासात्पतायाम् सत्त्वं हेतौ नास्ति । द्रव्यत्वाभाववानसत्त्वादित्यादौ तु द्रव्यतियोगिवैयर्थ्ये करणे
 यप्रसंभवात्कालः प्रभेयवान्महाकालत्वादित्यत्र कालिकसंवेन प्रमेयसामान्यस्य व्याप्यवृत्तिर्यातत्र प्रति
 योधिगिवैयर्थ्ये करणस्यैवानुपादेयादेयत्वेन निर्दोषत्वादतः पूर्वकल्पेदेवांतरमाह अतएवेति यद्यपि संयोग
 मात्रस्यैव तद्वत्त्वावच्छिन्नत्वप्रतियोगित्वविरहाद्विधिमोभयाद्यवच्छिन्नाभावज्ञादायैव नातिपात्रिसंभवात्
 साधिवहिर्धूमोभयवान् हेतुत्वादौ संयोगस्य दित्वावच्छिन्नप्रतिकत्वविरहेपि समवायत्वाभयत्वेन द्रव्य

रामः

१५७

इवाधिनाधिकरणत्वाप्रसिद्धावपि धुमवान्यक्रेरित्यादौ नातिव्याप्तिर्धुमाधिकरणतत्तथाकिमेव त्वत्त्वमेव धुमसामान्याभावस्य प्रति
 योगितावच्छेदकावच्छिन्नवैयधिकरणसंभवादिति ध्येयम् नन्वत्र प्रतियोगित्वं नातिरिक्तः पदार्थः प्रतियोगित्वादि किं तु स्य रूपसं
 बंध इत्याद्युक्तं यथाविरोधात् किं तु स्य रूपविशेषः स यद्यदि प्रतियोगित्वस्य रूपस्य तावत्किमा नू धुमादित्यादित्यादौ सर्वत्र संभवाः
 पटादिस्य रूपस्यैकस्यैव पटाद्यभावेनैकस्यैव पटत्वसमवेतत्वं सत्येव तावच्छिन्नतया तादृशो वच्छेदकी भूतज्ञेयत्वाद्यवच्छिन्न
 स्य हेतुमत्तिसत्त्वात् प्रतियोगिव्यधिकरणभावाप्रसिद्धेः न च प्रतियोगितावच्छेदकस्य रूपमेव प्रतियोगित्वमिच्छेत्तुः स
 मवायेन वक्ष्येः साध्यत्वे धुमादावतिव्याप्तिप्रसंगात् समवायावच्छिन्नवक्ष्यभावस्य वक्ष्यत्वरूपं यत्प्रतियोगित्वं समवायव
 संयोगस्यापि तदवच्छेदकसंबंधतया स्वावच्छेदकं भूततादृशसंबंधेन साधनवतः प्रतियोग्यतयाधिकरणत्वाभावात् प्रतियो
 गितावच्छेदकी भूतयत्किं त्वसंबंधेन प्रतियोग्यतयाधिकरणत्वोत्पत्तादौ तदुसंयोगेन यद्वि साध्य के धुमादावव्याप्तिः समवायाव
 छिन्नवक्ष्यभावस्यैव समवायेन प्रतियोगिव्यधिकरणस्य वक्ष्यत्वस्य रूपं यत्प्रतियोगित्वं तस्यैव संयोगसंबंधेनाप्यवच्छिन्न
 वात्तु इति चेदत्र वदंति प्रतियोगित्वरूपं अवच्छेदकस्य रूपं वा यत्प्रतियोगित्वं तदपि कस्यचिदभावस्य केनचिद्वर्मेण संबंधे
 न वावच्छिन्नं यदहादवजा ननु सर्वेण संबंधेन धर्मेण वा समवायावच्छिन्नवक्ष्यभावप्रतियोगित्वं संयोगावच्छिन्नमिच्छादिव्यव
 हाराभावात् तथावयदभावीयस्य प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधतः तदभावीयस्य प्रतियोगिता निरूपितावच्छेदकी भूतधर्मावच्छि
 नासंबंधित्वं हेतुमतस्तदभावीयस्य प्रतियोगिता निरूपितावच्छेदकतास्तत्त्वसाध्यतावच्छेदके निवेश्यमित्यल्लेषः यत्प्रतियोगि

✓ प्रतियोगित्व

न

चित्तसंबन्धेनैव केचन नथान्वयति योगिताय उदकमहानसीय संवीग
सुपयत्किंचित्संबन्धेन प्रति वैभ्यश्चिह्णानां दक्षिमा नृप्यादिपापव्या
प्तिः पादशोभादिभूम्येव संबन्धोऽशुक्लव्यापन आह महति वदति ३

तन्मिति साक्षादधिकरण्ये संवर्धितानि वेदोक्तस्यार्थः धर्मिण इति वस्तुनरस्यार्थः । तथा च गोः साक्षात्वादिगृहीतः । दध्मवत्तस्याहोतादत्तस्य
 वंधेन व्यापकता व्याप्यता च संगच्छत इति भावः । ५

मप

करणास्य परग्रहप्रयोजनमाहंत यावेति धर्मिणो पीतिना सात्त्विकेन व्याप्यत्वं व्यापकत्वं च निर्वहतीत्यर्थः अन्यथा ता
 दात्म्ये न हेतोः साध्यस्य वाधिकराणां प्रसिद्धानतत्रिबीहादिति भावः योऽन्यो व्याभावः योऽन्यो व्याभावः योऽन्यो व्याभावः योऽन्यो व्याभावः
 व वस्तुमुच्येत अन्यो व्याभावत्वनिवेशो वै पथ्यादिति ध्वेयांत दवेष्टेद कव क्रि न तेति वक्रिम त्वं वक्रु धि करणात्वं तच्चाधि
 करणात्कीना भेदे व्यभिचरमेवेत्याशये ने दं अत्र साध्यसाधनयोश्चितदीपसं वंधयो रये भेदेन व्याप्ये भेदात्तादा
 त्म्ये न हेतुसाध्यस्य हेतुनिष्ठाभावात्तियोजे साध्यता दात्म्यमेव व्याप्यत्वं वस्तुमुच्येतात्वाद्यवादिति वदन्ति । ननु ना
 दात्म्ये न धर्मिणो धर्मव्याप्यतापामपसिद्धांत इत्यत आह तस्येति धर्मिणो धर्मव्याप्यत्वादेष्टेत्यर्थः तत्र व्यतिरेक्यादियं
 त्म्ये ननु समवायेन तत्वादेः पथिवीत्याभावव्याप्यत्वपरतपैव नु संसृष्टे संगतिः सा रो अतथा सति राये व्यांतत्वादि ने दसा
 धनार्थतदुपन्यासो न त्याघापकाभावेन व्याप्यतादात्म्यसंबंधो वच्छिन्नस्याप्याभावस्यैव स्येव सिद्धिरित्यपि नि
 दष्टांत पूर्वपत्तिरिति यथावेति धर्मावपव इति वक्रिधीरिति अत्र यः महानंसे संयोगेनेन निवर्त्तित इत्यत्र यः संयोगा
 वच्छिन्नस्याभावानुमितो भासत इत्यर्थः निवर्त्ततेवेति धर्म इति एवैराणा च यः तादात्म्ये नैवेति समवायेन व्याप्यता पांनुस
 त्रवायेन न निवर्त्तित इत्यत्र यः संयोगा वच्छिन्नस्याभावानुमितो भासत इत्यर्थः निवर्त्ततेवेति धर्म इति एवैराणा च यः तादात्म्ये

रिपु

रामः १५२

पहाविशिष्टेति पक्षविषयक इत्यर्थः प्राचीनते पक्षविषयक इत्यर्थः । कथमिति नियम उपपद्यत इति पक्षेणान्वयः ३
 कथमिति नियम उपपद्यत इति पक्षेणान्वयः ३

अथाः

160

आपकता

अनपसुधमेताधीस्तत्रैवा यंगौरित्यनुमितेर्गोविधेयकत्वमावश्यकमिति न दुरोधेनैवनादात्म्येन व्यापकत्वं
 वा व्यमित्याशयः यनुमुद्गमेत्वा बहिःत्रिविधेयकानुमितिं प्रतिगोत्व विच्छिन्न निरवच्छिन्न विशेष्यताकमेव प्रतियो
 गितानवच्छेदकत्वज्ञानहेतुरतो गोत्वत्वाग्रहेण त्वेसा स्मादित्यापकतावच्छेदकत्वग्रहसंभवा जोसाध्यकानुमि
 ते नीनुपपन्निरभावतौ विकल्पप्रत्यक्ष एवाधिकरणानावच्छेदकस्येष्टातदुपस्थितेहेतुत्वादित्यनुच्छेद्यमिवारता
 नाप्रतिबंधनयानादशमित्यनुग्रहस्यानुमित्यहेतुत्वादस्य यानुपपत्त्यासुद्धमेतद्विधेयकानुमितिं प्रति निरव
 छिन्नगोत्वविशेष्यताकत्वस्य प्रतिगोपनाधिकरणाहेतुमत्रिष्ठाभावापत्तिर्योगित्यज्ञानस्य हेतुत्वादयंगौरित्य
 नुमितेर्गोत्वत्वाद्यनुपस्थित्यावधिगोत्वरूपधर्मसाध्यकत्वस्य दुर्गतरा यत्रैरिति दिक् प्राचक्ष्णोतादात्म्यस्य तास्मा
 द्वापकत्वग्रहाहेव गोत्वादात्म्येनासिद्धिसंभवेन तदुरोधेन गोत्वादात्म्येन व्यापकत्वस्वीकारोपपन्नः संबंधगतत्वा
 पकग्रहादेव संबंधिनोऽनुमितेर्मिथ्यादेसम्पत्तत्वादुक्तं गोत्वत्वाग्रहदशाया मिति गोतादात्म्यत्वाद्यग्रहदशाया मि
 तास्मात्तद्विस्तृतं गौरितिविस्तृतं त्रीत्यरेणान्वयगोत्यतिरेकादिति तादात्म्येनेत्यनुपपत्तेः एवंवेति सामानाधिकर
 नापादौ संबंधित्वप्रवेशे त्वर्थसंयोगेन संयोगमात्रस्य प्रतिगोमितावच्छेदकसंबंधे त्वेव नियामकसंयोगस्यापि
 गोत्वत्वाद्यग्रहदशाया मित्यस्य गोत्वत्वेनाग्रहदशाया मिति तादात्म्येनेत्यनुपपत्तेः एवंवेति सामानाधिकर
 नित्वार्थधर्मिणी धर्मव्यापकत्वमवश्यं स्वीकार्यमित्यनुमितेः

ति

राम

१६०

न त्वं सर्वसिद्धिमतोपात्रपदं संवधस्य सति अन्यथा दशसंवेधावधि त्रप्रतियोगिता कामरा प्रसिद्धा गगरी देव
 यिवीत्वा दिव्यापकत्वं दुर्घटमित्येव्यादि निभा क तादृश संवेधस्य प्रतियोगितानवच्छेदकत्वे विद्वितीपक्यानुसारेणा व्या
 पकत्वं संयादपत्ति साध्यता वच्छेदकत्वं संवेधेनेति यावत्संवेधो वच्छिन्नघराघभावमादायेव न ह्यसामचय इति भाव
 द्रव्यात्त्वस्य गगनासंयुक्त विचिन्तरेन इत्यभिचारित्वा हेतुनरमाहं पृथिवीत्वातिव्यापकं मयोतिगगरी देविति स
 वंराच्यः न चेवेति स्त्रेव्याप्रे साना दुर्घटो गगनवानित्यनुमिति प्रमात्या दित्यत्र औहसिद्धिरपोत्तिनयैव वृत्त्यनिषामक
 संयोगेनैव तथावता दशसंवेधेन गगनानुमिते प्रमात्वमिष्टमेवेति भावः त्वेनासंवेधो त्वादेरेवे निभा क्रेतेना संवधित्वा
 निति येन संवेधेन साध्यसामानाधिकरण्यापरा मशोभासते ते नैवंवेधेन साध्यानुमितेः फलत्वातिभावा सामानाधिकर
 ण्यविषयो हेतुत्वस्यत दंशे संवेधविशेष निवेशस्य चानंगीकारमत्रेव्याह अत्रापकत्वात्वे त्रितेनेत्यनुषज्यते तयावता दश
 संवेधेन साध्यस्य हेतुव्यापकत्वं गत्यतेनेव संवेधेन साध्य सिद्धिः फलमतो ह त्रिनिषामकसंवेधेन व्यापकत्वात्सं
 भवादेव न तेन साध्यप्रमानुमिति स्यादि निभावः ननु ह त्रिनिषामकसंयोगेनापि गगनस्य पृथिवीत्वा दिव्यापकत्वं
 कृते दुर्घटं तादृश संवेधेनागगनसंवेधप्रसिद्धा गगनाभावस्य प्रतियोगित्वे विकरणात्वाभावात्तादृशाभावात्तत्र प्रति

त्व४

वसं५

दि५

ज श्रीः

161

पुण्याः

पोसिगित्स्वस्वगगनादावसत्वा स्त आह्वनीत्पादिबुद्धिनिपासकसंबंधे नगगनादेरव्यापकत्वं तेषां च निरु-
 ऋ प्रसेयोमिषं प्रतियोगित्वादिना व स्यपारा प्रतियोगित्वा मा नधिकराप्यवृत्तिनिपासकसंबंधे नगगनाभावे विस्था-
 स्यतीति भावः कालिकसंबंधे न गोत्वा दोसाद्ये घटादिकालोपाधिमात्रवृत्तिघटत्वादित्येन नान्यापि मित्रका नीन
 तत्र घटित्वा वच्छिन्नाभावस्येव घटादौ प्रतियोगिवैपथ्येकराग्य संभवादत उक्तमष्टव्याप्तिरिति केति एषिव्यादिचतुर्द-
 व्याप्तिरिति केति तु गगनादेः कालत्वचिरहादेव युदासादिति ध्येयं कर्म त्वत्वं उक्तं कालस्यापि मित्रका नीन तत्र घटि-
 त्वा वच्छिन्नाभावस्येव घटादौ प्रतियोगिवैपथ्येकराग्य संभवात्प्रति योग्य नधिकराग्यत्वप्रसिध्दान्मात्रवृत्तिरस्य दत्ता
 दिहेतौ नान्यापि रतश्चरमंदव्यपदेशतया विधेकालत्वादावप्युक्तदिशानां निरतो मात्रपदेनादृशधर्मस्य महा-
 कालत्वांति संवधावच्छिन्नव्यापकत्वं संभवीत्युक्तं अस्याप्यवृत्तीति तादृशासाध्यवैधेदिकं द्रव्यत्वादिकं च तद्वतो
 विकालस्य तदनधिकराग्यदेशावच्छेदेन कालिकसंबंधावच्छिन्नत्वं भावसत्वात् नन्वेव विधेयोपायत्वादिसादनधिक-
 रणाप्रसिध्दान्दवच्छेदेन कालिकसंबंधावच्छिन्नत्वं भावस्य काले संभवादिति भावः न स्यादिति तथा च कालोप-
 दकान्महाकालत्वादिसादौ व्याप्तिरहराग्यापि प्रतिभावाः प्रथमविज्ञानुसारेणादौ संसंगमयति सावच्छेदकेति प्रति

गमः

प्रति १६९

देः समवायादिना व्यापकत्वं संयोगाचयाप्यवृत्तेः सुघटमित्यत उक्तं विशेषणोति काळिकविशेषणतयेत्यर्थः व्याप्यवृत्तिप्रमेयत्वादेः प्रतियोगिवैपथ्यधिकराग्यावहितमेव का ४

दोषिकविशेषणतया २

योगिता वधे द्वांसं वंधेनेत्यर्थः काने महा काले तत्सं वंधाव चित्रत्वस्य साध्यता वधेद कीभूत कालिकसं वंधाव चित्रत्वा
 संभवादित्यत्रिणाचकदितीय विव ता नुसारेणाहतेन सं वंधे नेति साध्यता वधेद कीभूत कालिकसं वंधेनेत्यर्थः ननु महा
 काला-प विशिष्टघटभाव एव महा काले प्रदीयो गित्यधिकरणाः सुतभः न्यात्रविशेषणाता विशेषशब्देन महा काल
 प्रतीयत विशेषणा ता या एव विवदितत्वात्तो दशसं वंधेन निरुक्त प्रतिपो ग्यधिकरणा प्रसिद्धे वैजाभावस्यापि प्रतिपो गि
 वैपायिकरणा संभवर तिवाच्ये तथा सति कालवृत्तिधर्मस्य तादृश विशेषणा तपाकिमपि व्यापकं न स्यादित्यस्यैव सस्य
 त्वैः दृष्ट्यातिरेके त्वपि धानस्य संदर्भ विरोधापत्तेस्वरूपसं वंधेन गगनादेर्दृष्टि मत्वद्वयमि मत्रं यविरोधाच्च
 महा कालीयविशिष्टे विशेषणा तपा नादेर्दृष्टि मत्वपि तादृशसं वंधसा मा ये महा कालान्यत्व विशिष्टघटवाच्यव
 चित्रप्रति योगिता कस्य विरहात्तादृशघटवाच्यव चित्राभावस्यैव निरुक्तमेवा प्रतिपो गित्यधिकरणा त्वसंभवे
 न पूर्वतस्यैव सस्य कृत्यादिति चेन्न तदानी महा कालान्यत्व विशिष्टो घट इत्यादि प्रतीया महा कालस्यापि तजका
 नो याध्यव धेदेन महा काला घ वधेदेन महा कालान्यत्व विशिष्टघटवत्तादय्योक्तप्रतीया विं डका न एव वि
 शिष्टघटवाच्यता हने वस्तुमात्रस्यैव महा काले सत्त्व प्रसंगादि दानी तदानी मित्यादि प्रतीतेर्महा कालाविषय
 योः स्वरसतः कुत्राप्यसत्यान्न वैवं विं ड काल स्याधिकरणा तेना नाभावः प र्धंस विशिष्टकालः पटवदन्यदय्य
 काठेयं महा का काल्यत्व विशिष्टघटवान्

प्रदीपः २

पद्मसि ४

ता २

स्तीत्य २

162

वृद्धेदका

न प्राः

दिप्रमात्यानुरोधे नैवरवंडकालस्यत्रयात्यादितिसिद्धांउसारोपंथाः परेनुमहानसीयवक्रित्वेनवक्रिचरोभयत्वेन
 चाःवक्षिन्नप्रतिपोगिताकस्वधूमसमानाधिकरणाभावस्यप्रतिपोगितावच्छेदकत्वेवक्रित्वेप्ययस्मिन्निपावश्यंसाध्यता
 वच्छेदकताघटकोयःसाध्यवृत्तिधर्मस्तद्वैचित्र्येवहेतुसमा नाधिकरणाभावस्यप्रतिपोगितालक्षणे निवेशनीयाप्र
 त्येकमुभयत्रसंबंधेनासतो धर्मस्यतादृशसंबंधेनोभे ~~यथावच्छिन्नतासंभवेहेतुमन्निष्ठाभावप्रतिपो~~
 गितायप्यास्यधिकरणाभित्तत्वेनिवेशयोगादेर्वचप्रकृतेमहाकालान्यवदिशिष्टघटत्वाद्यवच्छिन्नभावात्स्यप्रतिपो
 गितायाःसाध्यतावच्छेदकताघटकेनमहाकालान्यत्ववैशिष्ट्यरूपसाध्यनिष्ठधर्मणावच्छिन्नतादृशप्रतिपोगिताका
 भावमादायनप्रतिपोगिव्यधिकरणाभावात्स्यप्रसिद्धिसंभावनापीनिशङ्कःतस्मिन्प्रमेयकारवाच्यत्वादित्यादौहेतु
 समा नाधिकरणातादृशप्रतिपोगिताकाभावात्प्रसिद्ध्याव्याप्तिप्रसंगात्तच्चलतोपादृशप्रतिपोगितावच्छेदकवैशिष्ट्य
 स्या नधिकरणात्वेहेतुमत्रत्यत्रावच्छेदकवैशिष्ट्यमवरूपंसाध्यतावच्छेदकघटकसंबंधमात्रेणावाच्येन्यथातत्रा
 यःपिंडस्यापिकालिकसंबंधेनपुत्रमत्वविशिष्टं वक्रादिकंसंयोगेनतदधिकरणात्तथाक्षमवान्वक्रित्वादावतित्या
 प्रापत्तेरित्येवचप्रसमवायेनघटवैशिष्ट्यस्यकालिकसंबंधेनसाध्यतात्रमहाकालान्यत्वविशिष्टघटत्वावच्छि
 न्नाभावस्यसाध्यतावच्छेदकताघटकसंबंधमात्रेणाप्रतिपोगितावच्छेदकावच्छिन्नत्वमप्रसिद्धंरूपसमवायाभ्यामेवतत्र

त्वात् ५

रामः १६२

केचित्

नथात्वात्विशिष्टनिरूपितसमवायानुपपन्नमादत्तत्वादशाभावमादायनप्रसिद्धिसंभवइतिध्वेयंयन्नुसाध
 भेदेनव्याप्रेर्विभिन्नत्वादिशिष्टसाध्यकस्यलएवयादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणात्वेहेतुमत
 इतिवक्तव्यंअविशिष्टसाध्यकस्यहेतुयादृशप्रतियोगितामपिनधिकरणात्वेहेतुमतइत्येवचक्तव्यंनथावमुदघ
 टस्यसाध्यतायामहाकालान्यत्वविशिष्टघटस्याभावोविप्रतियोगिसमाप्ताधिकरणाएवप्रतियोगितावच्छेदक
 धर्मस्वरूपैवनाघवात्तनुप्रतियोगिसंरूपानेषामपिननात्वेनगौरवादोनैकप्रतियोग्यधिकरणात्तामादायसंयो
 गीतत्वादित्याहुतत्रैत्येकालोघटवानमहाकालत्वादित्यादावव्याप्तिवारणार्थमेवांशिष्टसाध्येविप्रतियोगि
 तावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणात्प्रवेशस्यप्रामाणिकतयागौरवस्याकेवित्तरत्वादिति।सार्धमोममतमाशं
 भानिरावहेनवेतिवाच्यमितिपरमाण्वक्तत्वादृशसंबंधेनेतिसाध्यतावच्छेदकसंबंधेनेत्यर्थः।इदंवाच्यंतीत्यस्यप्रति
 तियोग्यचित्तंतादृशयदस्यप्रतियोगितावच्छेदकावच्छेदकसंबंधपरत्वेवपुनरप्येप्रतियोगितासाध्यतावच्छेदकसं
 बद्धेनाग्राह्यतादृशसंबंधेनेत्यस्यकलमाहसत्वादीतिविषयतापारत्यनियामकत्वेसत्त्ववत्तेघयदोज्ञानाभाव
 स्पसहजतएवप्रतियोगिवैयधिकरणसंभवतिइत्यतःसंपोगसामान्यस्यवेतिनाप्रसिद्धइतिज्ञानवाचसंपोगवा
 चेवासत्त्वादित्यादौनातिप्रसंगइत्यर्थःसत्रावद्वृत्तित्वसामान्याभावस्यसंयोगादावभावाकृत्योतिव्याप्तिवारण

वप्रतियोगिता

व्यादावव्या
सिरि

तिर

163

विशिष्टनिरूपिताधेयत्वस्यार्थः ७

पि२

तय

न आमेव यत्किंचित् त्वस्या विप्र योजनानामेति अवधेयां प्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टस्य फलमाह भूतत्वेनेति स्वपं
 मनसः संज्ञादात्तत्वं त्वस्य संज्ञेतुतामाशं क्युता कर्मोपादेनेति आदिविशिष्टान्द्वयं
 मनोगुणयोः क्रमेणान्वितं देवविशिष्टस्या न निगिक्तत्वे विविदिष्टधर्मावच्छिन्नाधेयत्वस्यातिरेकत्वमित्यभ्युपेतं
 अन्यथा सार्वभौममतेषु भयत्वस्यैक विशिष्टापररूपत्वे भूतत्वमूर्तत्वं भयसाध्यक मूर्तत्वस्य संज्ञेतुतामाशं कोय
 ताकर्मोपात्तविशिष्टप्रयोजनैरिक्ततया सहजन एव मनोगुणाघरुन्नितपाप्रतियोगितावच्छेदकविशिष्टस्य विधा
 नमसंगतौ सामान्यपदस्य फलमाह संयो गे सा मायंस्ति त्रितयाव संयोगेद्रव्यत्वादित्यादावव्याप्तिगारणा यमेव
 सामान्यपदमिति भावः विशिष्टस्येति तयावविशिष्टसंज्ञाकारज्ञातेरित्यादावतिव्याप्तिरिति भावः ननु तादृशसंब
 धावच्छिन्नपत्तिं विदेत्वधिकरणावृत्तितावच्छेदकप्रतियोगितावच्छेदकत्वे सामान्यकांतेन विवक्षितं प्रयोजनोक्त
 दोष इत्यत आह समवायेनेति ननु समवायेन जातेरव्याप्यवृत्तित्वात् तत्साध्यके प्रतियोगिवैयधिकरणमेव न देयं
 पंचाव्याप्यवृत्ति साध्यकस्य लीयनिर्हृत्तौ साध्यतावच्छेदके अव्याप्यवृत्तिता नित्यकत्वं विशेषणमतो न तत्रत्य
 लहना स्यात्तिव्याप्तिरत आह संयोगो दिति अत्र विशिष्टनिरूपिताधेयत्वस्यातिरेकत्वोपगमे प्रतियोगितावच्छेद

संज्ञायाश्च
स्यादिति ध्येयं

स्य ४

राम०
१६३

वृत्तिः

कावच्छिन्नत्वसाध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नोभयभावावच्छेदकत्वधिकरणप्रतिविध्यर्थित्वसामान्यत्वकस्य
 विवक्षणात्रोक्तोपिदोषइत्यस्मादुक्तवरणात् न व्याप्तिसाध्यतावच्छेदकसंबंधे नयावच्छेदकत्वधिकरणोवृत्तिप्रतिपो
 निकोपायस्तदन्त्यप्रतिपोगि न वै पधिकरणं वाच्यम तोगा नाभावमादायैव प्रसिद्धिर्नकोपिदोषं न
 वै संयत्संबंधेन यद्गम्यवच्छिन्नानधिकरणं हेत्वधिकरणं तत्र त्वसंबंधान्यसाध्यतावच्छेदकसंबंधे न न न द्गम्य
 वच्छिन्नसामोनाधिकरणमेव लाघवाद्याप्तिरस्तइति वाच्यं चरति त्वति शिष्टप्रत्ययत्वानघटत्वादित्या
 दाव व्याप्तिः केनापि संबंधे न हेतुमतः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नानधिकरणत्वासंभवादिति प्राहुः तादृश
 संबंधसामान्य इत्यस्य सर्वदूषो बोध्यः क्वचित्साध्यतावच्छेदकसामान्य इत्येव पाठः विवक्षितत्वादिति श्रमा
 वीन मूलग्रंथे सादितं यावसाध्यतावच्छेदकसंबंधसामान्ये पादश प्रतिपोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतिपो
 निकत्वहेत्वधिकरणभूत यत्किं विद्यमानुपोगिकत्वसामान्योभयभावावच्छेदश प्रतिपोगिता न वच्छे
 दकीभूतसाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसामानाधिकरणं व्याप्तिरित्यर्थं घटसंयोगे पक्षताग्रिसंयोजा हेतु न
 नमहात्मा नानुपोगिकत्ववद्विवावच्छिन्नप्रतिपोगिकत्वोभयभावासत्वाद्वापि मा भैरक्षमादित्यादावव्या
 संबंधसामान्यइत्याद्युक्तोक्तालिखतं संबंधे भूतप्रतिपोगित्वायः पिंडानुपोगि योभयसत्वाद्भूतवाचने रित्यादावतिव्याप्तिरतः सा
 ध्यतावच्छेदकेति समवायिनः संयोगेन साध्यतायां नातिमत्वादावतिव्याप्तिः साध्यतावच्छेदकीभूतसमवायात्मकधर्मे
 समवायित्वावच्छिन्नप्रतिपोगिकत्वगुणानुपोगिकत्वोभयसत्वेन साध्यात्मावस्थलक्षणाघटकत्वादतः संबंधपक्षे

संबंधं तावच्छेदकसामान्यप्रतिपोगित्वायः प्रसिद्धिः प्रसिद्धिः
 संयत्संबंधं तावच्छेदकसामान्यप्रतिपोगित्वायः प्रसिद्धिः प्रसिद्धिः
 संयत्संबंधं तावच्छेदकसामान्यप्रतिपोगित्वायः प्रसिद्धिः प्रसिद्धिः

164

ज श्रीः

प्रिरनः सामान्य पदं तथा च प्रहानसोयवक्रिसंयोग एव तादृशो भयाभावविरहाज्ज्याप्रिः संयोग सामान्यस्य
 च हेतुमदयोगिने कानुयोगिकत्वमत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वाभावात् सत्त्वाद्भूतानुवर्तते विद्यादोः नान्विया-
 प्रिः संयोग सामान्यस्य समवायनिष्ठपर्वतानुयोगिकत्वस्यवक्रित्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकस्यचद्वयोरभाव
 सत्त्वात्तथैवाव्याप्तिरतः सामान्योभये त्रितादृशो भयाभावः स्वरूपसंबंधेन बोध्यते न समवायादिनातदुभयाभा
 वस्य संबंधमात्रे सत्वे विच्छेदो नाव्याप्तिः एतदुच्यते न तदुच्यते। दिस्यादोः सत्त्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्व
 विशिष्टतदुच्यतानुयोगित्वाप्रसिद्धेरभावांतरमादायान्व्याप्तिवारणार्थं न प्रतियोगिकत्वविशिष्टमहा
 कालानुयोगिकत्वाप्रसिद्धागगताभावमादाय प्रकृत्यापि वारणास्य चासंभवस्यादतो न निरुक्तप्रति
 योगिकत्वविशिष्टयत्किंचिदेतदधिकरणा नुयोगिकत्वसामान्याभावात्परेत्यप्यनदुभयसामान्याभावउक्तः न च
 पादराप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकसंबंधसामान्ये हेतुधिकरणा यत्किंचिद्यत्तनुयोगिकसा
 ध्यतावच्छेदकसंबंधत्वस्यातथाविधसंबंधसामान्ये वा पादराप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वस्यप्यति
 रेकतादृशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वमेव साध्यतावच्छेदकस्य कथं नोक्तमिति वाच्यं द्रव्यवानुप्रमेयत्वादिसा

सं २

सा

गमः १६४

इति

सा ८

दो संयोगेन साधना यामात्रे व्याप्यतेः प्रमेया नुपयोगिकसंयोगसामान्यस्यैव द्रव्यसावच्छिन्नप्रति
 योगिकत्वेन साध्याभावस्य लक्षणा घटकत्वादिति धेयां एव वक्तव्यं संवंधसामान्ये महाकात्या नुपयोगिकत्वं
 सत्वेति गगनप्रति योगित्वचिरहाङ्गनादेरभाव एव घटकारमहाकात्यादित्यादौ प्रतिपत्तेरित्यधिकरणात्तया
 प्रसिद्धं भावः। ननु हेत्वधिकरणमिभूतपक्षे चिच्छत्रानुपयोगिकत्वं यदि न घटित्वेति त्वं न दास्य मया न वक्तव्येत्यादावति
 व्याप्तिधूमप्रति योगिकस्यापि संयोगस्य कालिकसं वंधेना योगोत्तरा नित्यात्पदि च साध्यता वच्छेदकसं
 वंधस्य संसर्गानियामकोय संवंधसो न हेत्वकरणात् त्वमेव तदनुपयोगिकत्वेन दा संयोगेन द्रव्यस्य साध्यतायां
 द्रव्यजात्यन्यतरत्वादित्यादावति व्याप्तिर्ज्ञानौ समवायेन एव प्रसिद्धेन च साध्यता वच्छेदकसं वंधावच्छिन्नाधि
 करणातां सामान्ये निरुक्तो भयाभावसत्वे विवक्षितं तत्र बहेत्वधिकरणात् त्वत्वेत्यस्य सं वंधे नैक्यायमिति साम्प्रतं अ
 तएवेत्यादिवत्समाराग्रंथासंगतिप्रसंगतसमवायस्यैकत्वेपि तदवच्छिन्नद्रव्यत्वाधिकरणाभावात् न निरुक्तो
 भयाभावसत्वेन द्रव्यं ज्ञातेरित्यादावति व्याप्तिर्ज्ञानौ संवंधावच्छिन्नसंयोगः पूर्वने वक्तव्ये सं वंधो न बतु वक्तव्यं तस्यैव
 दिप्रतीत्यादि किंचिदनुपयोगिके किंचित्त्विति योगिकं च संवंधत्वमनुभवसिद्धं कुत्रचिदेव संयोगादित्यनुसर्वत्र न

भा २ व

दो

न आः

१६५

वृत्तरूपसंबंधविशेषोऽतिरिक्तो वेत्यन्यदेतत्तथा वसाध्यता वच्छेदकसंबंधसामान्येतिरूपप्रतियोगिप्रति
 योगिकसंबंधहेतुधिकरणीभूतयत्किंचिद्यत्तनुयोगिकसंबंधोभयाभावस्य विवक्षणाद्रूपसंयोगस्यायोगेन
 काउ योगिकसंसर्गत्वविरहादेव नातिप्रसंगस्तत्पृथार्थविशिष्टधीनिपामकस्यैवैतदुयोगिकसंबंधत्वात् एतेन च
 द्विमानस्यैव द्विरूपादित्यत्रातिव्याप्तिर्यवैव द्विसंयोगएव च द्विप्रतियोगिकत्वहेतुधिकरणीभूतवद्रूप
 योगिकत्वोभयाभावविरहात् व द्विसामान्याभावस्य न ह्यस्याप्येकादित्यपास्तं यवैव द्विसंयोगस्य हेतुमद्वि
 त्वेति विवक्षानुयोगिकसंबंधत्वविरहात् तत्र तादृशोभयावसत्वात् न त्रयपार्थविशिष्टधीनिपामकस्यैवैतदु
 योगिकसंबंधाद् इदं तवधा तव्यं यत्रैकसंयोगे पत्यदार्थयोः परस्परं विशिष्टधीप्रमानत्रतयोरेकस्मिन् संयोगे न
 साध्येतदीय रूपादित्यादौ यन्निवारिण्यतिव्याप्तिस्तदभयसंयोगस्य निरुक्तोभयाभावविरहादिति यत्किंचिदि
 त्यस्य फलमाह हंतं योग इति श्रुत्या व रूपधिकरणा सामान्यानुयोगिकत्व ह्यमप्रतियोगिकत्वोभयस्यैव ह्यमसं
 योगे सत्तेन ह्यमाभावस्य प्रतियोगिवैयधिकरणाभावाद्रूपयान् व द्रव्येति श्रुतिप्रमाणः स्यादिति भावः यद्यर्थत्रयं
 रहादित्यन्यथा निरुक्तं पदस्य छलतः कलमाह नैवात्येति निरुक्तपदानुक्तोच्चेनात्यविविधैतदु वा नैतदु

व३

ता५

य३

रामः

१६५

दित्यत्र वैत्रयसेतदं संयोगसूत्रवैत्रा न्यत्वविशिष्टेन दंडाभावरूपेति योगिप्रति योगिकत्वहेत्वधिकरणीभूतवै
 त्रानुयोगिकत्वोभयाभावविरहात्तादृशदंडाभावस्य न ह्यसा घटकृत्यातिव्याप्तिः स्यात्तदुपादाने तु वैत्रा न्यत्ववि
 शिष्टेन दंडत्वावच्छिन्नप्रति योगिकत्वस्याभावादि च तत्रोभयाभावसंभव इति नातिव्याप्तिरिति भावः पदि वप्रति
 योगिताप्रत्याश्रयं नानैवत दार्यैत्रा न्यत्वविशिष्टदंडत्वावच्छिन्नपतवै त्रान्तिदंडनिष्ठप्रति योगित्वेन दाश्रयप्रति
 योगिकत्वहेत्वधिकरणीभूतवैत्रानुयोगिकत्वोभयाभावस्य संयोगसामान्य एव सत्त्वातिरुक्तपदं विना विनातिव्या
 प्तिः संभवतीत्यतस्तन्मतसाधारण्येनातिव्याप्तिरित्यर्थमुक्तमेतदिति संयोगेन साध्यतायांतिरुक्तपदस्य व्यावृत्ति
 मुक्ता समवायेन साध्यतायांतामाह गुणकर्मार्थित्वेति दंडसमवायस्य नानात्वमभिप्रेत्यतस्यैकत्वेन तस्यैकस्यैव गु
 णानुयोगिकत्वविशिष्टसत्त्वप्रति योगिकत्वोभयसत्त्वेन अतिव्याप्तितादवस्थात्वापघटिषादशप्रति योगितावच्छेद
 कावच्छिन्ने तु कौवक्षिधूमोभयवा नधूमादिसत्रा व्याप्तिसंयोगसामान्य एव वक्षिधूमोभयत्वावच्छिन्नप्रति योगिता
 कत्वपर्वता नुयोगिकपर्वतानुयोगिकत्वोभयाभावसत्त्वात्तत्र निरुक्तप्रति योगितावच्छेदकावच्छिन्नवत्ताप्रमायां सां
 सर्गिकविषयत्वमेव निरुक्तप्रति योगिकाचं यायेतच्च पर्वते वक्षिधूमयोः प्रत्येकसंयोगा स्याच्च स्तीति ना व्याप्तिः अ

ति ३

तथा

166

नपासंयोगेनवक्रिधूमोभयवानितिप्रमायादुर्घटतापत्तेरितिवाच्यंयासंनएवेत्यादिनात्रेवस्यमाणायावक्रिधू
 मोभयवान्वक्रेरित्यसिद्ध्याप्रेरसेगत्यापत्तेःवक्रिधूमोभयवतानिपामकसंयोगमात्रस्यैवहेत्वकायंनसत्क
 नेनानिधिकरणीभूतायोगोलकानुयोगिकत्वाभावेनवक्रिधूमोभयत्वावच्छिन्नाभावमादायेवातिपापसंभवा
 ततथापिसाध्यसाधनमेदेनव्याप्तेर्भेदात्त्यास्यरुत्रिधर्मेणसाध्यतायांनिरुक्तमपहस्यपादत्राप्रतिपोगिता
 अथप्रतियोगिकत्वघटितोभयभावावस्यैवप्रवेशान्नोक्त्यन्त्याप्यिःनचैवमुभयत्वेनसाध्यतायांव्यभिचापिराप
 त्तिव्याप्तिस्तदोषस्यातएवेत्यादिनावक्रिधूमोभयवान्वक्रेरित्यादौग्रंथकृतेवात्रेवस्यमाणात्वादिति।वस्तुतः
 संबंधत्वस्यैकप्रतियोगिकापरांनुयोगिकत्वनिपमादेरवक्रिधूमोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगितांकसंबंधाप्रसिद्धेव
 तडभयत्वावच्छिन्नाभावस्यलक्षणाघटकत्वान्नाच्याप्यपिरतएवात्रवक्रिधूमोभयवान्वक्रेरित्यादावनेव्या
 पिरप्यग्रेदास्यातेनववक्रिधूमोभयत्वावच्छिन्नप्रकारित्वादावेवतादृशोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगितांकसंबंध
 त्वप्रसिद्धिसंभवप्रायांमतेप्रकारित्वादेसंबंधाभावादिक्वैप्रमाणेयामकस्यैवतत्वादिनेधोपांनचैवमपि
 घटवन्नित्यज्ञानत्वादित्यस्याप्यपिर्विषयितासंबंधेनगगनीपत्वमित्यज्ञानानुयोगिकत्वोभयसत्त्वेनगगनाभा

पद

नाम १६६

वमादाप्यपि प्रसिद्धं संमयादिति याव्यं तादृशं संवंधं घटने देव्याप्यवृत्तिन पानत्ता ध्वक्ते प्रतियोगि वेषधिवराय
 स्पेकाप्रवे जादिति ध्येयं अत्र वर्गं मः साध्यतावच्छेदकसं वंधावच्छिन्न प्रकृतसाध्याधिकराता निरूपितत्वरूपसं वंधे
 नयादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नोधिकराता सामान्याभाववत्त्वे हेतुमतस्तादृशप्रतियोगिता नवच्छेदकत्व
 विवक्षितं वसामंतस्य निरूपप्रतियोगिप्रतियोगित्वे त्यादित्ये इति प्रसिद्धिर्विकल्पा कालोद्य २००० वा न महाका
 लत्वादि त्यादौ कालिक सं वंधावच्छिन्नवधराधिकराता निरूपितत्वरूपसं वंधे २००० त्रिसप्तत्सध्वक्ते प्रतियोगि
 मित्येयधिकसम्पत्त्येवाप्रवे नो धे न पट्वा घवच्छिन्नाधिकराता सामान्यस्येवाभावस्य निरूपप्रतियोगित्वधिक
 करणस्य सुलभत्वादिति ध्येयं एवं यादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकसं वंधसामान्ये साध्यताव
 छेदकसं वंधत्वहेतु अधिकरातिभूतपत्तिं विध्यत्तनुयोगिकसं वंधकोभयावस्तादृशप्रतियोगिता कथं नोक्तेति
 चिंतनीयं कालस्य जगद्धारत्वप्रवादमनुसृत्या हस्वरूपसं वंधेनेति कर्त्तव्यं विशेषशोतयेत्यर्थः तथा चोक्तप्रतीत्या
 विगगनाभाचोतप्रतियोगिमिकधिकराता इति घट्वा न महाका कालादि त्यादावव्याप्तिस्तदवस्थे वैति भावः निरूपतेति
 प्रतियोगितावच्छेदकसं वंधेन यादृशप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ना सं वंधेनुमतस्तादृशप्रतियोगिता सामान्ये
 इत्यर्थः तथा च संयोगादिना घटा घभा वमादायै वधट्वा न महाकालत्वादित्यत्र संगतिः घटा घभावप्रतियोगिता

भा ५

वंधे २

समवायिनः संयोगेन साध्यतायाश्च दत्तादिहेतुभ्यामिति साधनवन्निष्ठसमवाये संयोगितामाभ्याभावात्प्रतीतितायां संयोगसमवायावच्छेदः

तत्संयोगसंबंधावच्छिन्नः

ज श्रा
नेवस्तु
या

167

यां समत्वाद्यवच्छिन्नत्वोभयाभावसत्वेन धूमत्वादिनावद्भादिव्यापकत्वकारणापसामायेतिवत्तथावधूमत्वानि
 ष्यतोदशधृष्टियोगितायां भावसत्वेन धूमत्वादिनावद्भादिव्यापकत्वकारणापसामायेतिवत्तथावधूमत्वानि
 प्रतियोगितायामेवतदुभयसत्वाददोषः पत्संबंधेति चेत्विधादशसंबंधावच्छिन्नेत्यपि दृष्टं यं श्रौतं स्यानुपादेयत्वा
 तनेन ह मवतितत्संयोगसंबंधेन च क्रिसामान्याभावसत्वेपि नाप्यस्ति तत्तत्संयोगावच्छिन्नप्रतियोगितायामेवतदुभय
 पसत्वाददोषः पत्संबंधेति चेत्विधादशसंबंधावच्छिन्नेत्यपि दृष्टं यं श्रौतं स्यानुपादेयत्वा तनेन ह मवतितत्संयोगसं
 बंधेन च क्रिसामान्याभावसत्वेपि नाप्यस्ति तत्तत्संयोगावच्छिन्नप्रतियोगितायाः संप्रयोगावच्छिन्नप्रतियोगिताया
 संयोगसामान्यावच्छिन्नत्वात्संयोगत्वस्य तादृशसंबंधतावच्छेदकतात्पर्यमेव तथात्वादेवैवदमीवच्छिन्नेत्यत्रा
 पि चेत्विधादशधर्मावच्छिन्नेति बोध्यते न दंडिमात्रदंडसंयोगादित्यादौ तादृशप्रतियोगितायास्तत्र दंडावच्छेद्यत्वसं
 योगावच्छेद्यत्वोभयाभावं सत्वेपि नाप्यस्ति प्रमेयत्वावच्छेद्यत्वविशिष्टस्वरूपसंबंधावच्छिन्नत्वात्प्रसिद्धाप्रमेयान्वाय
 तादित्यादावप्यस्ति ततोविशिष्टाभावमहापतादशोभयाभावउक्तः न च निरुक्तप्रतियोगिभ्यधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावीष्यदमी
 वच्छिन्नप्रतियोगितासामान्येयसंबंधावच्छिन्नाभावस्तत्संबंधेन तदमीवच्छिन्नेत्याप्युक्तमित्यस्माधर्मात्तत्रावच्छिन्ना
 भावाप्रवेष्टो नत्वाद्यवादिनिर्वात्यघटवन्निवृत्तिरूपद्वयत्वात्तद्वत्तादित्यादावप्यस्ति साध्यतावच्छेदकीभूतसंबंधा

रामः
१६९

मे

नभे

वि

गसंवेधावेन समवायेनेतादृशप्रवृत्तिर्भावेमादायकयंवित्रचलक्षणासमन्वये दैवित्वविशीष्टप्रमेयगतस्मृतदक्षिमहा
 दित्यत्राद्यापिः केनापिसंवेधेन हेतुमतः साध्यतावच्छेदोवच्छिन्नानधिकरणात्संभवादिति भावः तेन संवेधेनेति न चैवं संयोगेना
 यिरूपस्य दायिगीत्वव्यापकतापक्षिस्ते न संवेधेन साध्याभावप्रतिपक्षोपनधिकरणात्प्रसिद्धेति कायंयावेति न संवेधेन साध्य
 साध्याभाविकरणप्रसिद्धेयव्याप्तिनक्षणात्स्यातिव्याप्तिविरहात्तद्वैयर्थ्यस्य साध्यतावच्छेदकसंवेधावच्छिन्नाधिकर
 णात्तानिरूपकतावच्छेदकत्वेन विशेषणीयतात्रवद्वयनियामकसंवेधेन साध्यतायामव्याप्तिस्तादृशसंवेधस्यापि प्रतिपो
 णितावच्छेदकत्वपक्षे तत्रिरूपतादृशान्निरूपप्रतिपक्षोक्तितासामान्ये पक्षमवच्छिन्नत्वपक्षसंवेधानि रिरूपसंवेधान व
 छिन्नलोभयाभावस्तसंवेधेन तद्वर्मावच्छिन्नस्य व्यापकत्वेति त्रितुन पुनर्यनियामकसंवेधेन साध्यतायाप्यपि
 चादिरावतिव्याप्यनैः पक्षास्त्वावच्छेदकताघटकसंवेधेन पादशप्रतिपक्षोक्तितावच्छेदकानधिकरणाहेतुधिकर
 णात्तादृशप्रतिपक्षोक्तितासामान्ये पक्षमवच्छिन्नावच्छेदकताकत्वपक्षसंवेधावच्छिन्नावच्छेदकताकलोभयाभावंस्तेन संवेधेन तद्व
 र्मावच्छिन्नव्यापकत्वेति तत्रैत्यनियामकसंवेधस्य प्रतिपक्षोक्तितावच्छेदकताभावेति प्रतिपक्षोक्तितावच्छेदकघटकसंवेधेन सर्व
 मममनेन संवेधेनोत्पद्यतीत्यादौ च तनियामका उक्तत्वं संवेधेन पादकविशिष्टायाः स्मृतेरभावस्य चैत्रादावच पदशाना
 तव्याप्तिविरहितुसाध्यत्वासाध्याभावप्रतिपक्षोक्तितायामेव तादृशोभयाभावविरहात्तद्व्याप्तिरिति न व्याप्तिन व्याप्यतासा

जि४

५४

ति

तथा

168

कृत्वा लेख्यं कृतं मेतौ वयापकत्वे निर्वोच्यमन्यथा हि डिमा नित्यादौ दंडित्यादिप्रकारेण व्यापकत्वात् न उपपत्तेस्त
 यावत्प्रमेयवान् घटत्वादित्यादावत्याप्तिः प्रमेयत्ववच्छिन्नस्याप्रसिद्धेः न च प्रकारित्यादौ तत्प्रतिदिः प्रति योगितायास्त
 यावच्छेद्यतायाः प्रकृतेति वेशनीयत्वादस्यथा प्रकारकत्वं प्रति योगित्वसाधारणौ जावच्छेद्यत्वविरहेण व्यभिचारित्य
 नित्याप्यापत्तेरग्राह्यसमवायेनेति स्वस्वरूपसंबन्धेन गगनादेर्दृष्टिमत्वेति प्रकृतसाध्यापसाध्यतावच्छेदकसंबन्धेन
 मात्मेतादृशोभयाभावविवहपैव सर्वसामंजस्यैकैविवहांतरेण घटका नृणां कालत्वादित्यत्र घटीयदृशोभयाता
 पांयटत्वावच्छिन्नप्रति योगिता कत्वविरहेण घटभावायैव प्रति योगि वैयधिकरण्यसंभवात् कालः प्रमेयवा
 न्महाकालत्वादित्यत्र च कालिकसंबन्धेन च प्रेयसामान्यस्य च व्याप्यवृत्तिन पातत्र प्रतीतिः को
 गित्वैयधिकरण्यस्यैवाव्यादेयत्वेन निर्दोषत्वादतः सर्वकल्पेदोषांतरमाहोत एवेति ध्वनि संयोगमात्र
 स्यैव द्वित्यावच्छिन्नप्रति योगिता कत्वविरहाद्विज्ञेयत्वावच्छिन्नप्रति योगिकत्वविरहाद्विज्ञेयमो
 भयत्वावच्छिन्नप्रति योगिकत्वविरहाद्विज्ञेयमो यत्वावच्छिन्नप्रति योगिकत्वविरहाद्विज्ञेयमो यत्वावच्छिन्नप्रति योगिकत्वविरहाद्विज्ञेयमो
 वद्विज्ञेयमो भयधात्रवद्विज्ञेयमो यत्वावच्छिन्नप्रति योगिता कत्वविरहेण समवायस्योभयै

प४

रामः

१६८

सोमवर्ग

त्वप्रतियोगिकत्वगुणानुयोगिकत्वोभयवत्वे न इदं ज्ञातेरित्यादौ नातिव्याप्तिरिति योजना. विरहेऽपि चेति. व
 कारस्तु प्रामादिक इति प्राश्नः. वस्तुतः संयोगस्य संबंधमात्रस्य हि तावच्छिन्नप्रतियोगिकता प्रसिद्धीत्यर्थः
 तथा च संबंधमात्रस्यैकप्रतियोगिकापरा नुयोगिकसंबन्धनियमेन न वहिर्धर्मोभयतावच्छिन्नप्रतियोगिक
 संबंधस्याप्रसिद्धा तादृशप्रतियोगिकत्वस्य लक्षणा घटकत्वेऽपि वहिर्धर्मोभयवान्वहेरित्यादौ नातिव्याप्तिः प्र
 कारित्वादेः संबंधत्वे मानाभावादिति नुप्रागेव प्रयोजितमस्माभिः. केचित्तु वहेरित्यत्र धर्मादिति नातिव्याप्तिरित्यं
 नंतरं चाप्याप्तिर्वेति पाठं कंयं तो इदं ज्ञातेरित्यादौ नातिव्याप्तिं वहिर्धर्मोभयवान्वहैरित्यादौ नातिव्याप्तिमेव पूर्व लक्षणे दो
 षसंगमयंति. ननु स्वरूपसंबंधावच्छिन्नत्वमकप्रतियोगिकत्वस्य विशिष्टधीजनकत्वरूपसंबन्धाघटकवियमघाट
 तत्वादात्माश्रयत्वमत आह. प्रतियोगितादिरिति. आदिना वद्धेदकत्वपरिग्रहः. न संबंधत्वेनेति. प्रतियोगितो हि ध
 मंतरप्रकारेण हेतुनिष्ठाभावीयत्वप्रकारेणैव वा तत्प्रवेशादिति भावः. संयोगत्वादिनेवेति. संबंधविधयेत्यादिः ननु प्रति
 योगितात्वमपि स्वरूपसंबंध एवेत्युक्तदोषतादवस्थः किं च तस्य नित्यामकसंबंधे न हेतुता स्थितेनेन संबन्धितस्यावश्यं
 प्रवेश एवेत्यतः संबंधत्वेन निवेशोऽपि न स्मात्तरित्याशयेनाह. व्यतिरेकेति. विशेष्यत्वविशेषणत्वात् विशिष्टधीविषयत्व
 एव संबंधत्वमिति भावः. भावमिन्नत्वरूपस्याभावत्वस्य प्रवेशो घटत्वाभाववान् इत्येतादिसावतिव्याप्तिरित्याह. अभाव
 त्वेति. इदमिहेत्यादि. इदं चासंतापोऽभावाभावतयोरभावतागर्भतामभिप्रेत्यतयोस्तद्गर्भतायां ताह. नदपि चेति. अभावत्वम

जा. म.

६२

169

पिवेत्यर्थः। अतिरिक्तविषयतापक्षस्यन्यायमतेपिकेनचित्स्वीकारात्तस्यदृष्टान्तात्। तत्त्वादीति। विषयता
 त्वादीत्यर्थः। आदिनाप्रकारित्वग्रहः। केचित्तु तत्त्वं तत्ता आदिना चेदं त्वस्योपग्रहः तत्तेदं त्वयोः पदार्थांतरत्वं विना
 दुर्वचत्वात्तत्रैवपर्यवसानादित्याहुः। तत्वेति। प्रतियोगितात्वाधिकरणात्तत्वेत्यर्थः। इति सिद्धं तत्र ग्रंथजागृहीतो। इहा
 नवच्छेदकमित्यत्रवच्छेदकत्वं अवच्छेदकत्वपदार्थः। विशिष्टसत्तासमनियतस्यसत्तात्वस्यलघुनोपिनविशिष्टाभा
 वस्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वं गुणादावपिसत्तानास्तीतिप्रतीतिप्रसंगात्। एथिवीसमवेतत्वासमनियतस्यापि
 चसमवेतत्वस्यएथिवीसमवेताभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वंअनतिप्रसंगात्। एवंघटरूपस्यासमनियतमपि
 रूपत्वंअधिकरणसंयोगादिसंबंधावच्छिन्नघटरूपाघभास्यप्रतियोगितावच्छेदकंअतःसमनेयत्वमकिंचित्
 करंयास्यावच्छेदकत्वस्वीकारेऽतिप्रसंगाद्यभावः। सरवावच्छेदकइसाशयेनाहःसंभवतीति। अतिप्रसंगाद्यभावा
 दकेतलघोसंभवतीत्यर्थः। ममेयधूमत्वस्यतादृशप्रतियोगितावच्छेदकतापर्याप्त्यधिकरणधूमत्वान्न
 निरेकादाह। कंबुग्रीवेति। नचकंबुग्रीवादिमत्वंकंबुग्रीवादिव्यक्तिरेवसाचप्रत्येकंहेतुमनिष्ठा
 सावप्रतियोगित्वं

त

त

राम

६२

कहेतु मन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकैवेतिकुतैति व्याप्तिरिति वाच्यं । परंपरया संस्थानगतकंबु मूर्तिदिज्ञा
 ति मत्वस्यैव साध्यभावच्छेदकत्वम् तस्य परंपरयावच्छेदकत्वकाल्यनामपेक्षणाद्येन घटत्वस्यैव
 साधकत्वात्तदिति भावः । ननु पृथिवीत्वते ज्ञादिना साक्य्यात् घटत्वं यदि नास्तदा ने कमपि घट
 त्वेकंबु ग्रीवादिमत्वसमनियतमत आह घ्राणेति घ्राणायास्यगुणात्वात् । नैह पालघोर्ग्राह्यगंधत्व
 स्यैव प्रतियोगितावच्छेदकत्वादिति भावः । घ्राणायास्यगुणात्वं घ्राणायास्यगुणात्वाव्यापकजातिमत्त्वं
 तेन गंधत्वस्य लघोः समन्येन पालेतात्पर्यमित्यपि कश्चित् व्यभिचारितो प्रमेयत्वादौ तु त्वसंधाति
 काया इति प्रतियोगिनिमित्तत्वे हेतुः । तत्तदभावप्रतियोगे गुरुभयस्वरूपापाशतिनदर्शस्तस्य प्रतियोगितात्रत्व
 रूपात्वे सा मा न्याभावविशेषाभावयोः प्रतियोगितामामविशेषापत्तिरिति धेयां धूमत्वादेरपीति तथाव
 धूमवाचनैरित्यादौ व्याप्तिरुक्त्या व्याप्तिरिति भावः । न वेति वाच्यमित्यत्र तन्निमित्तं तथाविधेति । एतकिं
 चित्पदं व्याप्यवृत्तिसाध्यकस्य लीयस्य हरा मिप्रायेण तथा च तथाविधो हेतुसमानाधिकरणोपपत्त
 किं विदभावस्तत्प्रतियोगित्वेति नानाभाववद्वान्निमित्तमर्थतथाविधाभावीयप्रतियोगिता सामान्यम्

निष्

व

ना

अति

नापीति तादृशप्रतियोगितायास्तद्व्यतिरावच्छिन्नभाववद्वत्त्वमपि तेन न तादृशप्रतियोगिताप्रतियोगिकाभाववद्वत्तितया धर्मतादेर
 वच्छेदकत्वाभादिति प्रसंगसमवायोरूपसंबंधात् साक्य्यादस्य नैव व्यभिचारिमेव धर्मतादेरिति धेयम्

170
 न्यत्वमप्रसिद्धं सर्वस्येव वस्तु न तादृशमावत्वावच्छिन्नाभावप्रतियोगितासत्तादत्तत्वं यत्किंचिदि-
 त्समनियताभावकोरेकानुपगमाच्चुद्यदादिसामान्याभावस्येव घटीयादिसंबंधेन प्रमेयादिसामान्या-
 भावनयापुनर्न प्रसिद्धिः एकधर्मावच्छिन्नार्थकं चैकपदं अत्राप्यवच्छिन्नसाध्यकस्य लीयने हतत्वं मिश्रा-
 येगांतया विधाया एकधर्मावच्छिन्नाप्रतियोगितातन्मन्यत्वमिति यो न नपायत प्रतियोगितावच्छेदकीभूतवर्मा-
 वाच्छिन्नानधिकरणत्वं हेतुमतस्तत्प्रतियोगिताया अवच्छेदकीभूतधर्मावच्छिन्नप्रतियोगितासामान्यमन्यत्वं त-
 त्त्वा इति वस्तु गतिः एकपदं अंगग्राहिकमात्रं तदभावप्रवेशाद्यमिति निर्दिष्टं ववस्तु निवेशस्यैव यथादि-
 ति धेयं यद्यपि प्रमेयवान्वाच्यत्वादित्यादौ समवाये न साध्यतायां व्याभिचासिपतिव्याप्तिः प्रमेयत्वावच्छिन्ना-
 भावप्रतियोगितासामान्यमन्यत्वाप्रसिद्धेस्तादृशभावांतरस्य निरुक्तप्रतियोगितानवच्छेदकतायां प्रमेयत्वे स-
 त्वा लयायितादृशयत्किंचिदेकाभावप्रतियोगितात्वं यदुर्मव्यायकतावच्छेदकं तत्वं विवक्षितं अस्ति च प्रमेय-
 त्वव्यायकत्वं प्रमेयसामान्याभावप्रतियोगितात्वायामित्यदोषः तदवच्छेदकत्वं अतएवेति पक्षिंचिदं देका-
 भावव्यक्तेः प्रवेशादेवेत्यर्थः यदिसामान्याभावो नास्ति तदावहितिष्ठतत्तद्वभावप्रतियोगितासामान्यम-

न्येधुमांतरेव तन्मा नतयाधुमत्वस्य निरुक्ता वच्छेदकत्वेन स्यादिति व्याप्तिरुणातिव्याप्तिरिति रासायमेव
सामान्याभावसाधयिष्यते तथा च धुमसाध्याभावस्यैव हेतुसमानाधिकरणास्य प्रतियोगितासाध्या-
मन्येव दाववृत्ते धुमत्वस्यावच्छेदकत्वमिति भावः ननु तादृशप्रतियोगित्वा नूनानतिरिक्तरत्नित्वं गत्यं व
हित्वंतु न घटवृत्तिता इ शप्रतियोगित्वा नूनवृत्त्यन-आहतात्वेति प्रतिप्रसंगादितेषां व्याप्तिरुणासं
भवइति भावः एतेनेत्यादि कंक्षाचित्कं च एतेन तासां तासां भयाभावमादाय दत्तदोषेण साध्याभा-
वप्रतियोगत्वमेकमेव समस्तप्रतियोगि वृत्तीति तदतिरिक्तवत्त्वे धुमत्वमनो नोक्तातिव्याप्तिरिति प्र-
क्तोक्तं दूषयति अतएवेति उक्तरीत्या वहित्वादाववच्छेदकत्वप्रसंगादेवेत्यर्थः ननु प्रतियोगितानवच्छेद-
कमित्यत्रावच्छेदकत्वं त्वत्रयसंबन्धवकाव्याख्यावच्छेदप्रतियोगितावत्त्वेन वसाध्यतावच्छेदं न विरोध
णीयमतो गुरुधर्मसाध्यतायां नातिव्याप्तिरत आह लघुनूपेति ननु घटवान्महाकालत्वादित्यादावव्या-
प्तिप्रियेव गुरुत्वेण साध्यतायामतिव्याप्तिमियापि प्रतियोगिताधर्मिको भयाभावघटितं लक्षणा वा व्यंजक
विदूषयति लघुनूपेत्यादिनेत्यधिके चिते वहित्वादि लघुसमानियनेत्यमेव वहित्वादिकं तादृशेण

ति

कं

मत

साध्यतायां धूमादाक्याप्तिरित्यर्थः प्रति योगितावच्छेदकेति हेतुसमानाधिकरणाभावात् प्रयोगितायां
 पदवच्छेदकं तदभाववृत्तित्वस्य मूलस्य प्रति योगितावच्छेदकं तेन विरहितत्वादित्यर्थः । अत्र च येन संबंधेन प्रती
 योगितावच्छेदकत्वं तेनेव तदभावो ग्राह्यः तेन धूमादिमानिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकस्य घटत्वादेः कालिका
 दिसंबंधेनाभावक्यात्मादौ वृत्तित्वादेः समवायेनावृत्तावयिनोक्तावच्छेदकत्वं न बाधमत्वादेः संयोगादिसं
 बंधेन स्वाभाववति समवेत्तत्वेप्यवच्छेदकत्वहानिः । यत्तु साध्यतावच्छेदकता घटकेनैव संबंधेन तदभावो ग्राह्य
 इति तल्लुब्धं । धूमत्वप्रकारकप्रमाविशेषाच्च हेतुत्वादावतिव्याप्तेर्लघुतया तादृशप्रमाणोपपत्त्याभावप्रतियो
 गितावच्छेदको भूतस्य धूमत्वादेस्वरूपसंबंधेनाभाववति धूमस्वरूपादृशप्रमाविशेषत्वस्य रत्नेः तदवृत्ति
 त्वं च स्वरूपसंबंधेन तद्वति साध्यतावच्छेदकता घटकसंबंधेनावर्तमानत्वे नार्तो धूमत्वाभावस्यैव कालिक
 संबंधेनात्र पेधूमे समवायेन स्वरूपसंबंधेन वतदात्र पेस्यं दादौ कालिकता धूमत्वस्य वर्तमानत्वेप्यव
 छेदकत्वहानिः न च समवायेन प्रमेयस्य साध्यतायां भावत्वादावतिव्याप्तिः प्रमेयत्वरूपस्यावच्छेदकस्याभावा
 प्रसिध्या प्रमेयाभावस्य लक्षणाघटत्वादिति वाच्यं । हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं पदं भावस्य न च

६५

रामः
१११

नितत्वस्यैव विवक्षितत्वात् अतएव समवायेन सत्ताश्रयस्य साध्यत्वे येनादशावच्छेदकीभूतस्य सत्त्वस्या
 भाववन्ति साध्यतावच्छेदकत्वाद्यदकीभूतसमवायसंबन्धे नष्टतैरप्रसिद्धावपि भावत्वादिहेतौ नातिव्याप्तिः इदं
 तु चित्त्यक्तादशप्रतियोगित्वावच्छेदकी नतिरित्युच्यते भिन्नत्वापेक्षया न न्यर्थः यथा प्रवेशाला घृणा ला
 दशावच्छेदकं यावत्तत्त्वत्येकातिरिक्तवत्तित्वं साध्यतावच्छेदकस्य विशेषणं कर्तुमुचितमिति ननु प्रमादिम
 त्रिष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यदस्यादिनिष्ठं पालत्वे तदतिरिक्तवत्त्वेन चित्तादिकमिति व्याप्तिरनन्तरा
 मसंभवीत्यत आह त्वसमानेति सं अनतिरिक्तवत्तित्वेनाभिमतं तथा वत्त्वसमानवत्तिकं यद्वेतुमत्रिष्टा
 भावप्रतियोगितावच्छेदकं तदनतिरिक्तवत्तित्वमर्थः ननु वह्निनिष्ठयावत्त्वादेरपि सत्त्वादि समानवत्तिक
 त्वमेवात आहतत्वे चेत् त्वं यथा प्रीतिर्न वत्तित्वपर्याय्यधिकरणोपाकृत्येव वा हेतुत्वावत्त्वादेरप्याप्रतीति
 हित्वस्यावच्छेदकत्वं दुर्वारमिति वाच्यं स्वपर्यायवच्छेदकधर्माच्छेदकपर्यायिकस्योक्तत्वात् वह्निव
 यथा स्यादवच्छेदकीभूततत्त्वद्वित्वावच्छेदेन यावत्त्वादेव पर्यायत्वात् न चैवमनतिरिक्तवत्तित्वोश
 वैयर्थ्यं वह्निवत्तित्वपर्याय्यवच्छेदकधर्मावच्छिन्नपर्यायिकं तत्त्वद्वित्वात्तरतोदिकमादाय वा हेतुत्वस्यापि या

तादृशता
 लोभयत्वे

५४

नावह्निवादि
 ५४
 त्व३

म५१ १२ क्लिबा १ मवाया ३

172

३४

रिभाषिकावधेदकत्वापत्तेरिति भावः यावत्वादि क मिति आदिनास्तार्किकारो भयत्वादिसंग्रहः न
 तथेति न वदति त्वयर्कः पूषिकरणावर्ष्याधिक मित्यर्थः । ननु वर्यापिः समवायः सवतारगतो रोगो
 भयत्वादिपक्षे त एवेत्यत आह पर्याप्तिश्चेति अन्यथैव द्वित्वगतिप्रतीत्योरविशेषप्रसंगान् इति भावः । न
 वायमेकं पारदे प्रतीते समवाये नैवोपपत्तावेकत्ववहित्वादेः पर्याप्ति संवंधे मानाभावात्ताद्रूपेण साध्यतायां
 व्यभिचारिण्यपि व्याप्तिरिति वाच्यमिदं त्वावच्छिन्ने वदित्वमेकत्वं वर्यापि ननु द्वित्वमित्याद्यनुभवत्वादे
 वतदभ्युपगमादिति भावः । व्यासज्यरत्नितदन्यत्वा न्यतरत्र ये रोगवसमानवृत्तिकत्वोक्त्यापि वहित्वादिवाचना
 संभवे त्वयर्कः प्रीत्यादियर्थेतानुधावर्गस्य प्रयोजनमार्हद्वित्वादिक मिति । तथाच धूमवान्निष्ठाभावप्रति
 पोहितावधेदकस्य वहि धूमघटत्रितयत्वस्य व्यासज्यरत्नितेयास्वसमानवृत्तिकस्य तस्यैव गतिरित्युक्ति
 त्वं वदित्वमोभयत्वं स्थायीति ताद्रूपेण समानवृत्तिकत्वोक्तौ वहि धूमोभयत्वं न धूमादित्यादावेव व्याप्ति
 त्वत्वाव्याप्तिः स्यादिति भावः । पक्षे पिता रोगा रोगो भयत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य प्रतिपोहितावधेदकताद्य
 कः संसर्गः पर्याप्तिरेव ननु समवायस्तारोमात्रसत्त्वे पिता रोगा रोगो भयं नास्तीति प्रतीतेस्तथाव प्रतिपोहितावच्छि

न ४

शमः

११२

दक्तानिर्वाहकपर्याप्ति संबंधे न तादृशो न यत्वा घभावति प्रत्येकवहो वृत्तिमत्त्वादेव वृत्तितां वच्छेदकत्वासंभवा
 तात्त्विकसमानं केति यथैतथापि प्रत्येकवहो पर्याप्ति संबंधे नापि न तात्त्विकता गौभयत्वादेव नो वृत्तिः किंतु घटादावेव
 अन्यथा तत्संबंधेन प्रत्येकार्त्विचर्मस्य तत्संबंधेन समुदायावृत्तिनि यमाडमयत्रैव प्रत्येकं द्वित्वाभावसत्त्वा
 दित्येव न द्वावित्यपि प्रतीत्यापत्तेर्न वैवं अये ह वित्यपि प्रत्येकप्रतीतिप्रमास्यादेकव्यक्तावपि द्वित्वस्य प
 र्याप्ति संबंधेन सत्त्वादिति वाच्यं। मूलानुच्छिन्नं यो गीत्यादि प्रतीतेर्मूलानुच्छेद्यसमवायेन कपिसंज्ञो
 गाघवगाहेत्ववृत्तिप्रतीतेरपीदंत्वावच्छेद्यपर्याप्ति संबंधे नैव द्वित्वमगाहिनयाप्रमात्वा यो गदेकव्यक्तेरपि
 दंत्वावच्छेद्यपर्याप्ति संबंधेन द्वित्वाहितत्वादत्तएवायं न द्वावित्याकारप्रतीते प्रमात्वमप्युपपद्यते। इदं
 त्वावच्छेद्यपर्याप्ति संबंधेन यो द्वित्वस्याभावस्तु इति तदवगाहितत्वात् न चेदंत्वावच्छेद्यपर्याप्तिप्रसिद्धिरे
 कत्ववृत्तितादौ तत्सोलभ्यादेकत्वे वा द्वित्वादिकं वदंत्वावच्छिन्नपर्याप्तिननु द्वित्वादिकमित्यनुभ
 वस्य सर्वसिद्धत्वात् न चेकस्य द्वित्वपर्याप्तिप्रकारात्वे घटद्वयशून्येपि गहादावत्र घटाविति प्र
 त्ययः प्रमास्यादिति वाच्यं तद्गृह्णन्ति यद्येघटद्वयत्वावच्छेदेकतद्गृह्णन्ति त्वेविरहात्तद्वयत्वावच्छेदेन

173

खं४

तद्गृहवृत्तित्वावगाहिन्याः प्रोक्तप्रतीतिर्भ्रमत्वादत एव घटो न तद्गृहनिष्ठावित्ये कथीतत्र प्रमातद्गृहस्थितस्या
 पिघटस्य घटद्वयत्वं चेदेन तन्निष्ठत्वाभावसंभवत् घटयटयोर्न घटत्वमित्यादिप्रतीतिः प्रमात्वानुरोधे न त्या
 सज्यवृत्तिधर्मो वच्छिन्नाधिकरणात्कस्य पुति योगिसत्ययितदभावस्य सर्वसंमतत्वात् न च घटयटो भयवृत्ति
 त्वाभाववत् घटत्वादायुक्तप्रतीतिविषयः सामान्यघटयोः समवायेन घटत्वमित्यादौ सामान्यघटो भयसमवेत
 त्वाप्रसिद्धात्तदभावस्य भावासंभवादिति संप्रदायविदः परेनुतदनतिरिक्तवृत्तित्वमत्र न तदभाववदवृत्तिवैत
 यासति हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यद् "वृद्धिर्भूभयत्वं प्रत्येकं तदभाववान् वृद्धिर्भूभय
 नित उभयवृत्तित्वस्यैव वृद्धिर्भूभयत्वे सत्वात्तादृशेण साध्यतायां बह्वादिहेतावतित्याप्यापत्तेः ॥
 किंतु तादृशप्रतियोगितावच्छेदकवतीयावतीव्यक्तिसत्त्वे दूरेकूटवदवृत्तित्वमेव तथावात्येनार्थवृत्तिमान्धूमा
 तस्यादावयापिरेव तादृशवच्छेदकीभूतं यत्तार्णातपोभयत्वादिकंतदतो निरित्युक्तं प्रत्येकमेकदूटवमे
 वाहित्वस्यावृत्तेरक्तत्वसमानवृत्तिकत्वं देयमेवेति ध्येयं केचिन्नुत्तार्णातपोभयनास्तीत्यादिप्रतीयोगिताव
 छेदकतामिर्वाहकसमवाये एव संसर्गोभासनेन तु यथापि दंडपुरुषत्वाग्रयस्य सत्वे पितदवच्छिन्नाभा

रामः
 ११३
 तीर्थति२

दिवासे वक्रितमणिगिरिमाषे कवचं दकं स्यादत्रादय दकमिति प्र
 तियोगिताधर्मिकमयामात्रयतिनपादितकसेलेकुर्केपेतासाध
 तामाभ्यासिमणिकर्तुमारुक्तेन ननुधर्मन ननुधर्मन एकस्मिन्नेव पया
 स ननुदिवादि कर्मिना विधीतेः प्रत्येकमात्रेणैव धर्मावच्छिन्ना

वस्तुतः प्रमेयसाध्यकभावत्वादित्देनाव्याप्तेर्विशिष्टाधर्मवशं प्रतियोगितावच्छेदकानतिरिक्तवृत्तित्वमित्यस्य हेतुमानिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यदस्य सृष्टि-
 त्वित्त्वमर्थोवाच्यस्तत्राभ्युपगम्य त्वं प्रतियोगितावच्छेदकताष्टकसंबंधेन वीध्यं वक्रितमोभयवाच्येति व्याप्तेः हेतुमानिष्ठाभावप्रतियोगिता
 वच्छेदकं यद्वक्रितमोभयत्वेनेत्यतादृशोभयत्वपयस्य धिक्करणं यद्वक्रितमोभयतत्वेन निष्ठस्य पयसि संबंधावच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगित्वेन तन्मन
 व वचुतादृशोभयत्वाश्रयस्य तारां मात्रस्य तत्वेरपि तादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावो न विरुद्धस्तदवच्छिन्नाधिक
 रगतया साईमेव तस्य विरोधादेवं च यथाश्रुतमेव सम्यगित्याहः तच्चित्तं ननु प्रतियोगितावच्छेदकानतिरि
 तवृत्तित्वस्य घटकं प्रतियोगितावच्छेदकत्वं यदि प्रतियोगितानतिरिक्तवृत्तित्वं न येतदा तर्मागतार्गोभयं वाछि
 त्वाभावमादाय वक्रितमानुधर्मोपिकरगाताकत्वावगाहितं वैधर्म्यपत्नो धूमत्वादेव धर्मोपि संबंधेनाभावर
 तेषु मयानवहेति तत्त्वादावतिव्याप्तिस्तद्वदेन धूमत्वस्य प्रतीतुमशक्यं दित्यादौ वक्रितत्वमपि पारिभा
 षिकावच्छेदकं स्यादुत आह घटकमिति प्रतियोगिताधर्मिकोभयाभावघटितत्वं हेतुगुत्तरेण साध्यता
 यामत्यापिमया कर्तुं माह एवं वेति ननु धूमत्वमेकास्मिन्नेव यथा धूमित्यादि प्रतीतेः प्रत्येकधर्मावच्छिन्नोपि त्वा
 देवं सत्तात्वस्याविशिष्टसत्तात्वात् नतिरिक्तवृत्तितया सत्तासाध्यकजातित्वादिहेताव्याप्तिश्चेत्यत आह
 वस्तुतः स्त्वित्तिनदवच्छिन्नेति हेतुमानिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकोभूतत्वं तदुक्तं वक्रित्वाभाववत्यसंबंधं
 धर्मविशिष्टसामान्यं तदेव पारिभाषिकावच्छेदकमित्यर्थः अत्र तदाश्रयप्रतियोगितां वेत्तु तौ तादृशधूम
 त्वाश्रयप्रतियोगिकोभयाभावादिमतिप्रमेयधूमत्वादेविशिष्टस्य संबन्धेन यावच्छेदकत्वं तस्यात् किं गगनत्व
 वृत्तित्वावक्रितुस्यावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन तथा त्वं वाच्यं तथा त्वत्तात्पर्यतालोभयत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन वक्रित्वाद्यभ्युपगम्य त्वं
 वक्रितमानुधर्मादित्यादौ वक्रित्वादेरवच्छेदकत्वावच्छिन्नप्रतियोगित्वसंबंधेन वक्रित्वाद्यभ्युपगम्य त्वं

ता३
 मा४

ननुदिवादि क५
 म४

मा२
 ३१

175

का३

देरेव तयात्वं स्यादतः तद्वच्छिन्नेति प्रतियोगित्वे साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन ग्राह्यतेनार्थघटस्तत्त्वादित्यादौ
 हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यत्तद्वच्छिन्नसंबन्धसामान्येन कालिकसंबन्धेन वर्तदवच्छिन्नाभाववन्निगग
 नादौ घटत्वस्यासंबन्धत्वेपि नाव्याप्तिः पूर्वतादेस्त्यात्रिकालावच्छेदेन संयोगसंबन्धावच्छिन्नधूमसामान्याभावव
 तिगगनादौ घटत्वस्यासंबन्धत्वेपि नाव्याप्तिः पर्यन्तादेस्त्यात्रिकालावच्छेदेन संयोगसंबन्धावच्छिन्नधूमसामान्या
 भाववत्त्वात्तत्र वधूमत्वविशिष्टस्य संबन्धत्वादेतसंबन्धस्त्वविशिष्टसामान्यकंगगनत्वादिकमुपादाय धूमवा
 न्नहेति त्यादावतिव्याप्तिरतः प्रतियोगिव्यधिरगात्वेन तदवच्छिन्नाभावो विशेष्यः प्रतियोगितावच्छेदकसं
 बन्धेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासंबन्धीतदवच्छिन्नाभाववान् ग्राह्य इति तु पर्यवसि तार्थस्तेन संयोग
 संबन्धावच्छिन्नधूमभावस्यैव धूमवत्यर्थतादो समतायादिसंबन्धेन प्रतियोगिव्यधिकरणात्वेपि धूमव
 स्य नावच्छेदकत्वहानिः न प्रव्यवृत्तत्वादित्यादौ हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यच्चुरमिन्नप्रव्यत्वत्वे प्रति
 योग्यनाधिकरणोत्पत्तिश्चिन्नाभाववन्निगगनादौ प्रव्यत्वत्वविशिष्टस्यासत्त्वेप्यव्याप्तिः। वृत्तानिरुक्तप्रति
 योग्यधिकरणात्वेमेव तदधिकरणस्यैव तदवच्छिन्नाभाववतः साध्यतावच्छेदकसंबन्धेन वाच्यं न तु

राम०

११४

४३

योगितायास्तत्संबंधावच्छिन्नैर्वृत्यनियामकसंबंधेन साध्यतायां तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वा
 प्रसिध्द्याव्याप्तिप्रसंगदिति ध्येयं। न च घटवानमहाकालत्वादित्यादौ तादृशप्रतियोगितावच्छेदकं यद्
 गतत्वं तदवच्छिन्नभावस्य प्रतियोगित्वे यद्विरुद्धाया प्रसिध्द्याऽव्याप्तिरिति वाच्यं अत्रापि साध्य
 तावच्छेदकसंबंधसामान्येतादृशधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वं यद्दनुयोगिकत्वोभयाभ्यस्तदसंबंध
 त्वस्य विवक्षितत्वात् तदसंबंधत्वमपि साध्यतावच्छेदकसंबंधेन बोध्यं तेन घटस्य घवच्छिन्नाभाववतिग
 न गत्वा दिविशिष्टस्यापि यथाकथंचित्तादात्म्यादिना संबधतया न पारिभाषिकवच्छेदका प्रसिद्धिनिबंध
 नोत्पत्तिरुत्तराणां संभक्कमवनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूततद्वहित्वावच्छिन्नाभाववतिवति
 विविशिष्टस्य तद्वहेरसंबधत्वाद्धिमान्धूमादित्यादौ वहित्वमप्यवच्छेदकैस्तसामान्यपदं। ननु कालि
 कादिसंबंधेन यद्गत्वा दिविशिष्टं घटादित्यतादृशप्रतियोगितावच्छेदकीभूतगत्वा घवच्छिन्नाभावव
 तिसाध्यता घटकसंयोगादिसंबंधेन संबधत्वात् पारिभाषिकावच्छेदका प्रसिध्द्याव्याप्तिरुत्तराणां संभ
 वः। न च साध्यतावच्छेदकता घटकसंबंधेन स्त्वैशिष्याधिधाना नैष दोषः पुरुषनिष्ठसंयोगसंबंधे

स्याऽ

नंदं डवनः काविकासिक विशेषरातयासाध्यतायां महाकालत्वादितेतावव्याप्यपत्तेर्गगनत्वादेः पुरुषनि
 सृष्टेः योगसंबंधेनाख्यायारिभाषिकावच्छेदकाप्रसिद्धेः नवहेतुमन्त्रिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वं पा
 दशसंबंधावच्छिन्नं तेनैवसंबंधेनसुवैशिष्ट्याभिधानाद्यदृष्टगगनत्वादौ पारिभाषिकावच्छेदकत्वं सु
 लभमिति वाच्यं धूमत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यवानवहेरित्यादौ साध्यतावच्छेदकमये द्युलघोर्ध्वत्व
 स्यैवमवायेनहेतुमन्त्रिष्ठसंयोगसंबंधावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकतयासमवायेनवधूमत्वप्रमा
 शेष्यत्वस्यैवत्यातस्यपारिभाषिकावच्छेदकत्वाभावप्रसंगात् नवसाध्यत्वतादृशप्रतियोगितयोरन्यतराव
 छेदकताघटकसंबंधेनैवत्वविशिष्ट्यविवक्षणा नोक्ता व्याप्यति व्याप्योः प्रसंगरतिवाच्यं गहात्म्ये न
 धूमवत्संयोगेनसाध्यतायां द्रव्यत्वादवतिव्याप्यापत्तेः धूमापेक्षपालघुत्वेनहेतुमन्त्रिष्ठाभा वप्रतियो
 गितावच्छेदकेयद्धूमत्वे तदवच्छिन्नाभाववतिप्रतियोगितावच्छेदकताघटकसमवायसंबंधेनधूमविशि
 ष्टस्य परमाणोः साध्यताघटकसंयोगसंबंधेनसंबंधतयाधूमस्यपारिभाषिकावच्छेदकत्वविर
 हादिति वेदत्राहुः यद्यतसंबंधेयद्यद्धूमं शिष्टसामान्यं निरुक्तधर्मावच्छिन्नाभाववतिसाध्यतावच्छेद

म४

रामः

११५

क संवंधेना संवंधेन तत्संवंधेन ता दृश धर्मा वच्छिन्नविशेष्यताभि चयत्साध्यता वच्छेदकता घटकसंवंधा वच्छि
 न्नविशेष्यत्वं तदवच्छेदक साध्यभावच्छेद कधर्मत्व स्य विवक्षितत्वात् न कोपि दोषः समवायेन ग्राहेत्वा वच्छिन्नविशे
 श्यतायाः स्वतयादिसंवंधेन गगानत्वा घ वच्छिन्नविशेष्यताभि चत्वादेना वच्छेदकाप्रसिद्धिनिबंधनासे भवत्यु
 दासादिनि नत्येवमपि विशिष्टसत्तावानुज्ञाते रित्यादावतिव्याप्तिस्तददृश द्रव्यत्वा घभावत्यपि पुराणादौ विशिष्ट
 सत्वस्य संवद्धत्वात् तादृश धर्मा वच्छिन्नाभाववच्छिन्नसंबंधितान वच्छेदकत्वविवक्षया कथं विवक्षारणोपि
 सत्तावानभावत्वादित्यादावतिव्याप्तिः सत्त्वा घ वच्छिन्नाभाववतिसामान्यादौ साध्येता घटकसमवायसंवंध
 धेन संबधित्वाप्रसिद्धेः सत्तात्वस्य निरुक्ता वच्छेदकत्वाभावात् न वसाध्यता वच्छेदकसंवंधसामान्ये तदव
 च्छिन्नाभाववदनुयोगिकत्वय इर्मा वच्छिन्नप्रतियोगिकत्वोभयाभावस्तत्वं विवक्षितं अतो नोक्तदोषस्त
 यासति प्रमेयधूमवान् व हेरिसादावतिव्याप्त्यापत्तेः धूमत्वघटिततादृशोभयत्वापेक्षमात्रमेतत्त्वघटि
 ततादृशोभयत्वस्य गुस्तया तदवच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिद्धिरित्यस्वरसादाह स्वविशिष्टेति सर्वपादिभाषिकाव
 च्छेदकत्वेनाभिमतंतयावहेतुसमानाधिकरणातादृशाभावे प्रतियोगिता वच्छेदकं पक्षिणं संवंधेपि निष्ठाभावप्रति

बुद्धिचित्रस्य च वा व्यक्तस्य कस्य च तत्र सात्वा प्रतियोगिच्यधिकरणाभावस्यैवाप्रसिद्धो योगितावच्छेदकं सत्त्वपारि-
 भाषिकावच्छेदकसदन्यत्वं साध्यतावच्छेदके विशेषणमिति अत्र त्वविशिष्टसंबंधित्वं साध्यतावच्छेदकसंबंधेन
 ग्राह्यं तेन प्रतियोगितावच्छेदके मात्रस्यैव यथा कथं चित्सं संबंधेन यत्त्वविशिष्टसंबंधित्वमिति भावप्रतियोगि-
 तावच्छेदकत्वेपि न पारिभाषिकावच्छेदकाप्रसिद्धिः अत्रात्र प्रतियोगि व्यधिकरणो बोध्यस्तेन घटत्वा-
 दवच्छेदकमात्रस्यैव त्वविशिष्टसंबंधिनिष्ठसंयोगसंबंधावच्छिन्नाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वान् पारिभाषि-
 कावच्छेदकावच्छेदकाप्रसिद्ध्या रहितान् धूमादित्यादौ न व्याप्तिः प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिताव-
 छेदके विशिष्टप्रतियोग्यसंबंधित्वं त्वविशिष्टसंबंधिने विशेषणं देयमिति तु फलितार्थः तेनाभावमा-
 त्रस्यैव यथा कथं चित्कालिकादिसंबंधेन प्रतियोगिनसंबंधे निवृत्तावपि न हतिः न वा हेतुमन्निष्ठाभावप्र-
 तियोगितावच्छेदकीभूतस्य विशिष्टसत्तात्वादेः सत्तात्वाद्यवच्छिन्नसंबंधिनिष्ठप्रतियोगिसामान्यव्याधिक-
 रणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वेपि सत्तावन्लानेरित्यादव व्याप्तिस्तद्वाधभावप्रतियोगित्वं सत्ता-
 ध्यतावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नं ग्राह्यं तेन घटत्वादेरपि त्वविशिष्टसंबंधिनिष्ठसमगयाद्यवच्छिन्नप्रति

धिर

 राम० ४३
 १७६

५

योगिव्यधिकरणाभौ वप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् नवाहेमानुद्यमादित्यादाववच्छेदकाप्रसिद्धिनिवृत्तनो
 दोषवत्कृतपूर्ववदेहायिसाध्यतावच्छेदकसंबंधेनानेकप्रतियोगिसंबंधित्वमेवत्वमिशिष्टसंबंधिनोवा
 व्योतेनवृत्त्यनियामकसंबंधेनसाध्यतायां दशसंबंधावाच्छेन्नप्रतियोगिताप्रसिद्धिरपि नाव्याप्तिः । न नूतन
 स्पयारिभाषिकावच्छेदकत्वस्यप्रवेशोत्तमोक्तप्रतियोगिव्यधिकरणापदस्यप्रतियोगितावच्छेदकावच्छि
 नेप्रतियोगिव्यधिकरणार्थकत्वेविफलं हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकस्यद्रव्यत्वत्वादेर्विशिष्टसत्ता
 त्वाद्यवच्छिन्नेवत्रिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वादेवविशिष्टसत्तावात्तातेरित्यादावतिव्याप्त्यभावात् न
 वसंयोगेनघटाद्यभावस्यैवतत्समनियतघटविशिष्टवाच्यत्वाद्यभावत्वात्तत्प्रतियोगित्वावच्छिन्नस्यवग
 व्यत्वस्यवसर्वत्रसंत्वाप्रतियोगिव्यधिकरणाभावस्यैवाप्रसिद्धिस्त्याद्यदिप्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नवैयर्थ्य
 करणप्रवेशो न स्यादिति वाच्यं यत्प्रतियोगिताविशिष्टस्यानधिस्तसाहेतुधिकरणांतत्प्रतियोगितावच्छेदकी
 भूतधर्मोपहितिष्टसंबंधेनिष्ठप्रतियोगिव्यधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकस्यत्यारिभाषिकावच्छेद
 कमित्यस्यानिर्दोषत्वात्तदभावस्यघटविशिष्टवाच्यत्वाभावत्वनूपत्वेयितस्यघटत्वावच्छिन्नपत्प्रतियो

177

पत्ते २

घ१

२४

मि४

गित्वेन ता अयय विकरणा स्वस्पतत्र सुत्त मत्ता दिति नवतत्राव छेदकने देपिप्रति यो गितैवैष्ट पृथग्मा
 गानामप्येकप्रतियोगितावत्वा विनिचेदत्र प्रां वयं प्रतियोगित्वा अयानविकरणाहे त्वाधिकूर रणां तत्प्रति
 यो गितावच्छेदकेत्याघमिधानेव हि मा नूधू मादित्या दा वयाप्तिः सत्र पसंवेधं त्मिकायाः प्रतियोगितामाः प्रतिय
 क्तिनित्रत्वावहि त्वावच्छिन्नाभावीधमस्तनसौषवहि निष्ठं यत्प्रतियोगित्वेन तदवच्छिन्नानविकरणाहेतु मत्पर्वतादे
 निष्ठवहिसामान्याभावप्रतियोगिता वच्छेदको भूतवहित्वा देस्व विशिष्टसंबंधिनिष्ठ निरूप्य प्रतियोगिव्यधि
 करणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वात् प्रतियोगिता वच्छेदका वच्छिन्नवैयधिकरणाप्रवेशेत्तुतादशप्रति
 यो गिताया अवच्छेदकं षड्वहित्वा दिक्तं तदवच्छिन्नानविकरणात्वेन हेतुमतः यवती देरित्यदा षडस्याहुः यरेतु प्रति
 यो भेदे ये कधर्मा वच्छिन्नाप्रतियोगितालाघवा देकैवेति मनेवहि मा नूधू मादित्या दौ ना व्याप्तिः परंतु तद्रूपा
 न्यत्वविशिष्टसत्ता वानूत्रमत्वा दित्या दा वतित्या प्रिरेव स्यात्तुपदि प्रतियोगिता वच्छेदका वच्छिन्नव्यधिक
 रणाभावेमो नोन स्यात् प्रतियोग्यनविकरणाहेतु मन्निष्ठा भावे प्रतियोगिता वच्छेदकस्य घटत्वादेः सर्वस्यै
 व न द्रूपान्यत्व विशिष्टसत्तात्वावच्छिन्नसंबंधिनिष्ठा भाव प्रतियोगिता वच्छेदकत्वेन तादशसत्तात्वस्यया

रामः
१११

रिभाषिकानवच्छेदकत्वादिति प्राहुः। इदं त्ववधारक्यमत्रापि लाहसो हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगित्व
 छेदकं यद्यत्संबंधेन यादृशयादृशधर्मविशिष्टस्य संबंधे निष्ठाभावप्रतियोगित्वानवच्छेदकं तत्संबंधेन
 तादृशधर्मोपस्थितविशेष्यतान्यसाध्यतावच्छेदकतायदकसंबंधावच्छेदविशेष्यतावच्छेदकत्वमेव साध्यता
 वच्छेदकेद्रव्यं नातः प्रागुक्तदोषाणां अवकाशेन कामहानसीयवह्नित्वादेः पारिभाषिकावच्छेदकताया
 तदन्यत्रस्य बहिर्त्वादावसत्वेपिवह्निमानुधुमादित्यादावप्याप्तिर्विशिष्टवह्नित्वानि न स्यादिति हेतु
 स्य विशेषगह्नित्वावच्छेदविशेष्यतान्यविशेष्यतावच्छेदकत्वानयाप्यदिति। ननु यद्वानमसकालत्वादित्ति
 त्यादावप्याप्तिर्गगनत्वादिति तस्य कालिकसंबंधेन संबंधे प्रसिद्धाया पारिभाषिकावच्छेदकसंभवात् नव
 साध्यतावच्छेदकसंबंधे सामान्ये तादृशधर्मोपस्थितानाभाववदनुयोगिकत्तय इमं विशिष्टप्रतियोगिक
 त्वोभयाभावस्तत्वं विवक्षितं तच्च गगनत्वादौ सुलभमिति वाच्यं तथा सति प्रमेयधर्मतानुवहेरिमादौ
 अतिप्राप्तिरित्युक्तत्वं तत्कमत्वविशिष्टप्रतियोगिकत्वं घटिततादृशोभयत्वायेह या प्रमेयधर्मत्वविशि

एप्रतियोगिकत्वघटिततादृशमुपयत्नस्य गुरुत्वेन तदवाधेन प्रतियोगित्वाप्रसिद्धेरिति केनैव वदन्ति। स्वविशि
 ष्टप्रतियोगिकत्वादिविशिष्योपादाय साध्यता वच्छेदकसंबंधसामान्यो हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगि
 तावच्छेदकीभूततत्त्वमोवाधेनाभाववदनुयोगिकत्वस्य यद्गमविशिष्टप्रतियोगिकत्वव्यक्तीनां प्रत्येकस्य च द्वयो
 र्यतिरेकः सधर्मः पारिभाषिकावच्छेदकः प्रमेयधर्मत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वघटितोपयत्नस्य गुरुत्वाप्रतियोगिता
 नवच्छेदकत्वे पित्ततद्रूपप्रतियोगिकत्वघटितोभयाभावकूटमादायैव नातिव्याप्तिः फालो घटवान्महाका
 नत्वादित्यादौ वगणनत्वमेव तादृशा वच्छेदकमादाय लक्षणासमचय इति केचित्तु तासाम्यसाध्यताघटका
 न्यतरसंबन्धः स्वविशिष्टसंबन्धीतत्रिष्टोऽस्वविशिष्टसंबन्धीतत्रिष्टोऽन्यतरसंबन्धेन प्रतियोगियधिक
 रणोऽभावस्तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वत्वमुक्तलक्षणासमचयतादृशान्यतरतादात्म्यसंबन्धेनापि गण
 नत्वविशिष्टस्य संबन्धिन्यक्ताशेव तैमानोपि गणनस्याभागेन तादृशान्यतरसंबन्धेन प्रतियोगिष्यधिक
 करणसत्तादात्म्येन प्रतियोगितावच्छेदकीभूतगणनत्वमितितदादायैव फालो घटवान्महा
 समानाधिकरणत्वात् किंतु घटाघभाववत्तमेतितत्प्रतियोगि

रामः

११८

कालत्वादित्यादौ संगतिर्न वैवंधू मगगनाभावा न्यतरस्य संयोगे न साध्यत्वेन ~~साध्य~~ ह्यादावतित्यादि-
 तादृशान्यतरत्वापेक्षया न युत्वेन धूमत्वस्यैव हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वात् सस्यैव
 स्य संयोगादात्म्या न्यतरसंबंधेन निष्ठद न्यतरसंबंधेनेयत्वाद न्यतरत्वविशिष्टस्य संबंधी गगनाभा-
 वस्तन्निष्ठस्य तादात्म्यसंयोगान्यतरसंबंधेन प्रतियोगित्यधिकरणास्य धूमाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकतया
 धूमगगनाभावन्यतरत्वस्य पारिभाषिकावच्छेदकत्वविरहादिति वाच्यं। धूमगगनाभावा न्यतरत्वस्याप्यसं-
 उक्त्यधूमत्वतुल्यतया तस्यैव तुल्यतां संबहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकस्यैव विशिष्टसंबंधिनिष्ठतादृ-
 शसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्यधिकरणाभावप्रतियोगितानवच्छेदकतया पारिभाषिकावच्छेदकत्वेनातिव्याप्ति-
 विरहादिति प्राहुस्तन्मदं उपगन्धत्वादित्यादावत्याप्तिप्रसंगात् हेतुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिताव-
 छेदकं यद्रूपत्वेद्रव्यान्यतरत्वेतस्य रूपत्वविशिष्टसंबंधिनिष्ठतादृशसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्यधिकरणाभावप्र-
 तियोगितानवच्छेदकत्वेन रूपत्वस्यापि पारिभाषिकावच्छेदकत्वान्न तथा हि तादात्म्यसमवायान्यतरसंबंधे

न यद्रूपत्वविशिष्टस्य संबंधे नृपे एषित्वादिकं वा तत्र तादात्म्ये समवाया न्यतरसंबंधेन प्रतियोगित्वधिक-
 रणो न नृपत्वद्रव्या न्यतरस्त्वावच्छिन्नाभावः समवायेन नृपे नृपत्वारस्य प्रतियोगिनस्त्वादात्म्येन नृपे
 त्वादौ द्रव्यात्मकप्रतियोगिनः संबद्धत्वात्। किंतु रूपत्वविशिष्टस्य तथाविधसंबंधे निष्ठः घटाद्यभाव-
 एव तादृशप्रतियोगिव्यधिकरणा इति नृपत्वद्रव्या न्यतरत्वेन प्रतियोगिता नवच्छेदकत्वध्रौव्यं नवहेतुस-
 मानाधिकरणाभावस्यापि तादृशान्यतरसंबंधेन प्रतियोगिवैयधिकरणाप्यवक्तव्यत्वात् नैष दोषस्तथा
 सति समवायेन घटत्वस्याप्रमेयत्वात्वाध्यत्वे तादात्म्येन हेतौ घटत्वप्रमेयेति व्याप्तिप्रसंगादिति दिक्।
 अतएवेति वक्तव्यत्वात् तत्त्वादिकस्य स्यादतत्त्वादेवैत्यर्थः। यथाश्रुतस्यावच्छेदकानतिरेकवृत्तित्वस्याद-
 रे लुसुतावाज्ञाते गेयत्राद्याः प्रिः स्यादेवेति भावः। अतिमन्त्रिष्ठाभावप्रतियोगितायां सासक्तत्वात्।
 सत्तात्वा न्यूनवृत्तिविशिष्टसत्तावच्छेद्यत्वसमवायसंबंधौ च छिद्येत्तौ भवसत्तावच्छेदता घटसंब-
 धेन बोध्यते न धूमत्वादीनां कालिकादिसंबंधेन धूमत्वादि विशिष्टस्य घटादेः संयोगिनिवर्तमान-
 वच्छेदताघटितलक्षणस्यापि प्रागुक्तस्य सत्तावच्छेदित्वादावव्यतिरेकतत्त्वपरिष्कारोति एवमिति स्वसाध्यतावच्छेदकं अवस्थावैशिष्ट्यं साधनावच्छे-

रामः

११२

स्याभावस्यप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपिधूमवान्वहेरित्यादौनातित्याप्रिःखविशिशुस्यसंबंधित्वंतुसा
 ध्यतावच्छेदकसंबंधेनग्राह्येतेनधूमत्वावच्छिन्नप्रतियोगितायां कालिकारिसंबंधेनयद्धमत्वादिविशिशुस्य
 संबंधितत्रिषुभावप्रतियोगितानवच्छेदकावच्छेद्यत्वविरहेपिधूमवान्वहेरित्यादौनातिप्रसंगः नचसा
 मात्मतोध्यसंबंधिनि संयोगेन सर्वस्यैवाभावसत्त्वादुमवान्निसंयोगसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदका
 प्रसिद्ध्या कथमनित्याप्रिरितिवाच्यां गोत्वैधयभावत्वाद्वावेवतत्प्रसिद्धे संयोगसंबंधावच्छिन्नगोत्वाद्य
 भावप्रतियोगितायां लाघवेन गवेतरा समवेतत्वाभावत्वादिरेवावच्छेदात् नचैवमयितदवच्छेद्यत्वाप्रसि
 द्यैवनातित्याप्रिर्गोत्वादिभेदप्रतियोगितायांतत्सौलभ्यात् सुहिसापिगवेतरा समवेतत्वभावत्वादिरे
 वावच्छेदात् नचैवमयितदवच्छेद्यत्वाप्रसिद्धैवनातित्याप्रिर्गोत्वादिभेदप्रतियोगितायांतत्सौलभ्यात् न
 हिसापिगवेतरा समवेतत्वमात्रावच्छिन्नागोनूपादौगोत्वभेदासत्त्वप्रसंगाद्यदिवगोत्वावाद्यवच्छेद्यत्वसं
 योगसंबंधावच्छेद्यत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धैवनातित्याप्रिर्गवेतरा समवेतत्वावच्छेद्यत्वमात्राव

180

सं ४ बं ४

ले २

रिततादृशोभयत्वस्यैवत्वघुत्वेन प्रतियोगितावच्छेदकत्वादिनिविभात्यतेन दोकरीत्यावहिमानधुमा
 दित्यादावव्याप्तिगारणार्थमेव साध्यतावच्छेदकसंबंधेन स्वविशिष्टस्य संबंधिनिवेश्येन निरुक्तप्रति
 योग्यनधिकरणहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्यत्वसाध्यवन्निष्ठाभावीयसंयोगसंबंधावच्छिन्नप्र
 तियोगितानवच्छेदकीभूतगोत्वत्वाद्यवच्छेदकयोगसंबंधावच्छेद्यत्वोभयत्वावच्छिन्नाभावसत्त्वाद्भूमका
 चेहेतित्यत्रैवात्रिव्याप्तिगुणतपोक्तवृत्तेरातादृशोभयत्वावच्छिन्नाभावांसिध्यावहिमानधुमादित्या
 दावव्याप्तिकी स्यात् अतः प्रतियोग्यसंबंधित्वेनाविस्वविशिष्टसंबंधीशेषगोचस्तदर्थश्च प्रतियोगिता
 वच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्नासंबंधित्वेन संबंधसामान्येन यः प्रतियोगिताव
 छेदकावच्छिन्नासंबंधीय रंतादिस्तत्रिष्टस्य प्रलयोत्पन्नकर्माद्युत्पत्ताभास्यप्रतियोगितानवच्छेदकं य
 द्यत्वादिक्लृप्तदवच्छेद्यत्वसंयोगसंबंधावच्छेद्यत्वयोसाधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगितायां सत्त्वेपिसत्तावा
 नृतातेरित्यादावप्रसंगं प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोग्यसंबंधीयः साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसंबंध
 वन्निमानधुमादित्यादौ नाव्याप्तिर्न वा प्रतियोग्यसंबंधीसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतविशिष्टस्य साध्यावच्छेद्य
 त्वसमवायसंबंधावच्छेद्ययोः साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगितायां सत्त्वेपि x २

प्र ५
वि ५

तामः
१८०

धीन त्रिष्टाभावप्रतियोगिता न वच्छेदकं न घटाभावत्व गोत्वत्वादिकंत स्यापि साध्या व त्रिष्टासादृश
 भेदादिप्रतियोगिता वच्छेदकत्वात् किंतु न घुसमनियतगुरु प्रमेयप्रमत्वादिकमेव तथातया वतद्वच्छेद
 त्वाप्रसिध्या व हिमा न धू मादित्यादावसेभवोऽ व्याप्तिर्वैयतः साध्यवत्त्रिष्टाभावप्रतियोगि खमपि साध्यता
 वच्छेदकसंबंधा वच्छिन्नग्राह्यतेन संयोगादिसं वधावच्छिन्न प्रतियोगिता न वच्छेदको भूत गोत्वत्वा घ वच्छेद
 त्वप्रसिध्यै वत्तत्वासेभवः। वस्तुतः प्रागुक्तं स्यात्साध्या वच्छेदकसंबंधेन निरुक्तं योग्यसंबंधित्वे-
 मेव साध्यता वच्छेदकावच्छिन्नसंबंधिनो वस्तुतः न तु प्रतियोगितायिता दशसंबंधेन ग्राह्यं न चैव साध्या वच्छेदक
 वच्छेदकसंबंधेन प्रतियोग्यासंबंधि साध्यता वच्छेदकावच्छिन्नसंबंधिनिष्ठा भावा प्रसिध्या विमुक्त विशिष्ट
 घटवान्महाकालत्वादित्यादावच्छिन्नमिहा फलान्मत्वे विशिष्टघटत्वा घ वच्छिन्नाभावस्य वता दशस्य
 कर्षयिन्महाकाले प्रसिध्या तत्राप्तिवारोपित इही पसंयोगेन वहेः साध्यता यां सहेता व व्याप्तिस्तत्सं
 योगे न यत्प्रतियोगि संबंधित द न्यत्वस्य न द्वा हि मत्यभा तात् महाकालनि र्गुणता विशेषरात या घटादेः सा

प्रतिप

गि.

181

ध्यत्वे महाकालत्वादिहेतावुक्तमेव साध्याप्रतिवारणासंभवाच्च तेन संवंधेन यप्रतियोगि संबंधीत
 दन्यत्वस्य महाकाले विरहात् न वसाध्यतावच्छेदकसंवंधसाध्यासाध्यतावच्छेदकावच्छिन्नसंवंधियत् किं
 वित्युक्तं नु यो गोकत्वया दृशप्रतियोगिताच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वोभयाभावकृता दृशप्रतियोगिता न
 वच्छेदकावच्छेद्यत्वे निवेशं अतो गानाभावः सैव प्रसिद्धिरिति वाच्यं। स्वरूपसंवंधेन गानाभावो देवृत्ति-
 मत्वपक्ष एव प्रतियोगिताधर्मिकोभयाभावगर्भनिरूप्या दरात्तत्र गानाभावमादाय प्रसिध्यसे भवान्का-
 लिकविशेषेणातायां गानत्वावच्छिन्नप्रतियोगिकत्वसाध्यवन्महाकालानुयो॥ गिकत्वोभयोः सात्वोदिति
 वेति चेदेतद्वारसे नैव प्रतियोगितयो रित्यादिना प्रतियोगि वैमर्षिकरणमुपेक्ष्य न हरांतरं वत्स्यत इत्ये-
 को यरेतु निरूप्यप्रतियोगि असंवद्धिप्रसक्तसाध्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितां यद्धर्मवच्छिन्नत्वसाध्यताघटक
 संवंधावच्छिन्नत्वोभयभावप्रतियोगिता वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोग्यनधिकरणाप्रसक्तहेतुमात्रे निष्ठाभाव
 प्रतियोगिता सामान्येतादृशोभयाभावकृत्वत्वे विवक्षितं अस्ति च समवायाघवच्छिन्नघटाघभावप्रतियोगि

५२

वां ध्यत्वे

राम०

१८९

भया

स ४

गितां यो यत्कालिकसंवेधावच्छिन्नत्वघटत्वाद्यवच्छिन्नत्वोभावरत्वं न देवप्रतियोग्यनाधिकरणा महाकाल
निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्येयीति घटत्वमहाकालत्वादित्यादौ नाप्याभिः यद्यदिति तेषां दशानि
रुक्तप्रतियोग्यनाधिकरणा त्वेनुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्येयगुणात्वावच्छेद्यत्वसंयोगसंवेधाव
च्छेद्यत्वोभयाभावत्वोपि धूमवाचहेतित्यादौ नातिव्याप्तिं धूमत्वाद्यवच्छेद्यत्वसंयोगसंवेधावच्छिन्नत्वोभया
भावस्यापि तादृशत्वेन तस्यैव प्रतियोग्यनाधिकरणावाहेमन्निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्ये विरहान्
संयोगसंवेधावच्छिन्नधूमाभावप्रतियोगितायांतदसत्त्वादित्याहुः ॥ ॥ ननु स्याद्विशिष्टसंवेधिनिष्ठा
भावप्रतियोगितानवच्छेदकेत्यत्रानवच्छेदकत्वेन तादृशावच्छेदकप्रतियोगिकभेदभेदमात्रं धर्ममा
त्रस्यैव तादृशयत्किंचिदवच्छेदकमिन्नत्वेन व्याप्तिनक्षणासंभवप्रसंगात् किंतु तादृशप्रतियोगितावच्छे
दकत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको भेदेदत्तया चावच्छेदकगर्भाया निरुक्तैः प्रमेयवहित्त्वमानुसृत्यादित्या
दावतिव्याप्तिरवच्छेद्यतागर्भायास्तु प्रमेयवहित्त्वमानुधूमादित्यादावव्याप्तिः प्रमेयवहित्त्वविशिष्टस

बं ४

वधिनित्वाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्प्रतियोगितायाः लाघवेन न हि मन्त्रिष्ठाभा वप्रतियोगिता
 वच्छेदकत्वेनैकावच्छेदात्त आह प्रतियोगिताश्चेति तादृशा वच्छेदकनिष्ठप्रतियोगिता च त्रयोविंशति
 तत्तदवच्छेदकत्वावच्छिन्नत्वेन प्रवेशनीयान्तेषु गततादृशा वच्छेदकत्वेन यतो गुरुधर्मस्यानवच्छेद
 कत्वे व्याप्तेर्दुवचत्वे स्यादित्यर्थः। खविशिवत्तं वं विनिष्ठाभा य प्रतियोगितायाः त्रिंशोऽप्यादायत
 तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदकूटवत्त्वेन प्रवेशनीयमिति त्रिंशोऽप्यादायत तत्प्रतियोगिता
 विशेषिता वच्छेदकत्वव्यक्तीनां वास्तविकतत्तदवच्छेदकत्वव्यक्तिरूपे ह्येव नैव तत्प्रतियोगि
 तानि नृपितावच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदानामप्यप्रसिद्धा दुर्वचत्वात्तदवस्थाद्यदिव समनियतनामा
 त्मनस्य तत्प्रतियोगित्वस्य भेदे मानाभावस्तदा तत्प्रतियोगितावच्छेदकत्वावच्छिन्नभेदकूटस्य प्रवेशेपि
 न ह्यतिस्त्रादृशप्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य तत्तदवच्छेदकत्वसमनैयत्वाभावेन गुरुत्वस्या किंचित्त्वारत्वा
 दिति ध्येयसंवेधभेदेति इदं च प्रागेव निरुक्त्याख्या प्रपञ्चिता। ननु प्रतियोग्यनविकरणात् हेतुमन्त्रि

यां

ग

राम

१८२

इष्टाभावप्रतियोगितायासंयोगत्वावच्छेद्यत्वेवितसंयोगत्वस्यस्त्वविशिष्टसंबन्धिनिष्ठाभावनप्रतियो
गितानवच्छेदकत्वाभावात्। संयोगितत्वादित्यत्रातिशयोक्तिरत आह अभावश्चेति निरुक्तिरूपे योक्त
शेषः। तथाच प्रतियोग्यसमानाधिकरणात्त्वविशिष्टसंबन्धिनिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वं संयोगत्वे
प्यदुत्तमिति हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितायास्तदवच्छेद्यत्वादिवनालियाप्रितितिभावः। ननु संयोगमा
महाकालत्वादित्यत्रापि गौतमविशिष्टसंबन्धिनिष्ठाभावमात्रस्यैवसाध्यताघटकात्संबन्धेनम
हीकालेप्रतियोगिसमानाधिकरणात्पात्ताविशिष्टसंबन्धिमिष्टप्रतियोग्यसमानाधिकरणाभावप्र
तियोगितावच्छेदकताप्रसिद्धेरत आह कालिकेति। तथाचत्वावच्छिन्नानाधिकरणात्साध्यवत्त्वं दृक्काल
निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेवतत्रास्तत्वेनिरुक्तावच्छेदकत्वं तुल्यमिति भावः। ननु हेतुम
न्निष्ठाभावीयसंयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकमात्रस्यैव घटत्वादिविशिष्टसंबन्धि
निष्ठाभावीयसंयोगसंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकत्वात्। पारिभाषिकावच्छेदकाप्रसिध्या।

तिव्याह्य

रामः

विशिष्टस्य सत्त्वादिनिभावात् ननु हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं यदयोगोलकात्संयुक्तत्वं प्रम
त्वविशिष्टस्य तदवच्छिन्नाभावदध्वनित्वादेव न तित्थासि रता आह न ही निरस्यं बभेदक निरुत्तौ प्रतियो
गिवैयर्थ्यकराण्यस्य प्रदेशधौ व्योम नोक्त हेतुसमानाधिकरणाभावेपितदवश्यं निवेश्य मन् यथा हेतु
मन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतसंयोगत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य प्रतियोगिवैयर्थ्यकराणावच्छिन्न
स्याधिकरणगुणादौ संयोगत्वादिविशिष्टस्यादत्तसंयोगेद्वयत्वादित्यादावप्याप्रतिभावात्
यचमभिप्रेत्याह प्रतियोगितपेरिति मेलेदमीय प्रतियोगित्वेन योरित्यर्थः ॥ तत्रावहेतुमन्निष्ठा
भावीयर्थसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकीभूतकिंचिद्वर्मावच्छिन्नमिदं मिदं शक्यते न तत्तत्
त्रलत्तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभाववदसंबंधस्तु विशिष्टसामान्यकत्वं प्रथमतस्तद्विधिस्य
तु स्वशिष्टसंबंधे निष्ठाभावीयतत्तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकीभूतहेतुसमानाधिकरणा
भावीयतत्तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकवर्मत्वमर्थः ॥ तत्तत्संबंधावच्छिन्नत्वपर्यवस्य
दकीभूतहेतुसमानाधिकरणाभावीयतत्तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छेदकवर्मत्वमर्थः ॥ तत्तत्

क्र३ जि३

वेवावच्छिन्नत्वपर्यवस्यत्येकसंबंधवच्छिन्नत्वस्याननुगमादिशेषरातावच्छिन्नत्वप्रवेशावश्यक
 त्वेन नाघवाचीहविशेषरातेति अभावीपविशेषवत्स्येकसंस्थितिकरातायात्नदराघटकत्वमभिप्रे
 त्याहंतदन्यत्वेति प्रमाविषयत्वीयविशेषरातायास्तयात्वं मसिप्रेत्याहंतदन्यत्वं प्रकाशेयादिसा
 ध्यवत्वेत्यावश्यापस्थितिकरातातदुद्यत्तधर्मस्योपस्थितिलाघवात्तमादोयेवातेयाप्रितारस्योस्तु
 घटमित्याशयेनाहसाध्यवत्वेत्यादि। न त्वेवं हेतुमन्निष्ठाभावीयविशेषराताविशेषावच्छिन्नप्रतियो
 गितासामान्येयदुर्मिशिकसंबंधिनिष्ठाभावीयविशेषराताविशेषावच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेद
 कीभूतवर्मावच्छिन्नत्वसाध्यतावच्छेदकसंबंधवच्छिन्नत्वोपपाभावः साध्यतावच्छेदकसं
 बंधेमतर्मावच्छिन्नोहेतुव्यापकइत्युक्तक्रमेण ततोपस्यार्थः फलितः तयावविशेषराताविशेषा
 वच्छिन्नप्रतियोगितासामान्यस्वसाध्यतावच्छेदकीभूतसंयोगसंबंधवच्छिन्नत्वाभावेन तादृशोभया
 भ्याभासत्वाद्दुर्मगान्वहेरित्यादावतित्याप्तिः नरहेतुमन्निष्ठाभावीयप्रतियोगितायांविशेषरातावि

क३

रामः

१८४

ता

गितानवच्छेदकत्वेन तादृशप्रतियोगितात्वव्यापकतावच्छेदकत्वात् अस्माकं तु प्रमेयधूम
 त्वावच्छिन्नवन्निष्ठाभावप्रतियोगितात्ववच्छेदकं यद्यपि ईदं भेदत्वं तद्वच्छेद्यत्वाभावस्यैव साधनेन
 च त्रिष्ठाभावप्रतियोगितात्वव्यापकत्वाभावेनातिव्याप्त्यसंभवात् एतेन साच न समानाधिक
 रणाभावसामान्ये यद्गुणवच्छिन्नसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिताकत्वं तादृशाभावप्रतियो
 गितासामान्ये चायद्गुणवच्छिन्नसमानाधिकरणाभावप्रतियोगितात्वं साधने तद्गुणवच्छिन्न
 सामानाधिकरण्यामेव व्याप्तिर्लाघवादि व्यापिप्रयुक्तमिति चेयांसाध्यमेवेन व्याप्तेर्भिन्नतया प्र
 मेयवन्निष्ठादिनागुरुधर्मेण साध्यतास्थलत्वसाध्यतावच्छेद्यत्वाप्रसिध्या प्रोक्तकर्मणा व्याप्तिर्वा व्या वच्छेदका
 वन्निमान्धूमादित्यादौ तु लघुधर्मेण साध्यासाध्यतास्थले हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितासामान्ये यत्
 संवेद्यावच्छिन्नत्वयद्गुणवच्छिन्नत्वोभयाभावघाटितैव सारकव्याप्यैव साध्या किंचित्कारत्वादि रामः
 त्याह यत्र सङ्केतविशेष इति न त्यमतमुपन्यस्यति गौरवेति यादृशप्रतीत्यागुरो वच्छेदकत्वमिदं १८५

श्री

तद्वशवुद्धौ गौरवज्ञानस्य पदिविरोधित्वं स्यात्तदा प्रमाणभावादगुरोरवच्छेदकत्वं न स्यात्
 वेतदंतीति भावः। यद्यपि गौरवस्य ज्ञानमात्रं नावच्छेदकत्वधीप्रतिबंधकं विशिष्टसत्त्वा
 त्वस्य इत्यत्रायेह यागुत्तग्रहे विविशिष्टसत्त्वानां स्मृतिं क्रमेण तातदवच्छेदकत्वग्रहस्य प्रा
 च्यैव विस्वीकारात् नवनद्धर्मसामानाधिकरणावर्मिकस्तदयेह पातलधुग्रहस्तद्धर्मस्यावच्छेदकत्व
 धीप्रतिबंधकः। नीलधूमत्वसमानाधिकरणाधूमत्वेतादयेह पातलधुत्वग्रहे विनीलधूमो नास्तीति
 प्रतीत्या नीलधूमवच्छेदकत्वावगाहनस्य सर्वसम्मतत्वात्त्रापितद्धर्मसमनियतधर्मिकवतद्ध
 र्मायेह पातलधुत्वग्रहस्तद्धर्मस्यावच्छेदकत्वधीप्रतिबंधकइति सांप्रतं घटज्ञानत्वायेह पातलधुनो
 यितानत्वस्य घटज्ञानत्वसमनियतत्वाभावाद्गुरोपि घटज्ञानत्वस्य संयोगसंबंधावच्छिन्नघट
 ज्ञानाभावस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वायत्ने सार्थपिसंसर्गमर्प्यादया प्रतियोगितावच्छेदकत्वस्य
 ग्रहप्रतितादात्म्येन कंबुग्रीवादिमत्वरूपसद्वत्तदगुरुधर्मप्रतिबंधकइति न कदाचित्तदवच्छेदकत्व

तद

श्रीसदाशिवो
 जति ७०
 ७०

नापितादृशयहोतायतएवान्वयाकंबुग्रीवादिमत्वावच्छिन्नस्यविशिष्टबुद्धौतदवच्छिन्नप्रतिमाविच्छिन्न
योगिताकत्वे

ग्रहरतिप्राचांतात्पर्यावस्तुतःसंसर्गविधयाकंबुग्रीवाद्यवच्छेद्यप्रतियोगिताकत्वावगाहेज्ञाने
प्रतिसमानविशेष्यत्वप्रत्यासत्याकंबुग्रीवाद्यपेक्षयालघुधर्मस्यप्रतियोगिताकत्वज्ञानत्वेनैव
प्रतिबंधकत्वेप्राचामभिप्रेतेतथावस्तुत्वादौनिर्वहित्वस्याग्रहदशायांवाहेमत्वप्रमस्येवउक्तं
क्रमेणगौरवस्याग्रहदशायामपिकंबुग्रीवादिमत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनैवाभावनिश्चयस्या
प्रतिबंधकत्वादितिध्येयं प्रतीतेर्वलंअवच्छेदकत्वावगाहेत्वेगुरपीतितथावस्तुतयसंबंधन्या
वच्छेदकत्वघटितंमूलोक्तंयथाश्रुतमेवव्याप्तिलक्षणांसम्यक्प्रमेयधर्मत्वादेरपितादृशवच्छेदक
त्वेनव्यामिचरिण्यतिव्याप्तिविरहादितिकृतंपारिभाषिकावच्छेदकत्वंनिर्वचनेनेतिभावःननूत्क्रमे
णगौरवज्ञानस्यविरोधित्वात्तादृशप्रतीत्यावच्छेदकत्वंनावगाह्यतेपरंतु कंबुग्रीवादिमन्त्रिषुप्र
तियोगिकाभावमात्रमित्याशङ्क्यनिषेधतिनयेतिअथनंविषयःतथाविधेति कंबुग्रीवादिमत्वा
येत्यर्थःतादृशप्रतीतेःकंबुग्रीवादिमात्रास्तीत्याकारप्रतीतेःअनुदयादितितथाचतमतेकंबुग्रीवादि

पाता

तः

समः
१८६

लं ६२

मदंतरस्याभावमादायत्तुदपप्रसंगइति भावः नुनयाविधयत् किंविद्यस्तिनिर्नयेस एवप्रतिबंधको
न्यथाविशेषादर्शनदशायांतत्रापिकेवुग्रीवादिमाभास्तीति प्रतीतिर्जीयतएवेत्यत आह अतएवेति गुरु
धर्मस्यावच्छेदकत्वादेवेत्यर्थः न प्रमाणाविति केवुग्रीवादिमत्वागच्छिन्नाभावशून्येकेवुग्रीवादिमत्वावे
छिन्नाभावप्रकारकत्वेन तादृशावयवोद्योभ्रमइति तादृशशब्दस्य भ्रमजनकत्वेनाप्रमारात्वेत्वं न ते च के
वुग्रीवादिमत्प्रतियोगिभावशून्यतापाघटवत्यभावात्तादृशप्रतीतेर्न भ्रमत्वमितेतादृशोप्यप्रमाणां न
स्यादित्यर्थः न तु भ्रमत्वस्य प्रकारभेदेन मित्रत्वात् सर्वतएवावद्विशेष्यत्वं न भ्रमवघटकं समवायेन
गगनादिभ्रमेतन्निवेशवैयर्थ्यात्तथावतत्रैव प्रकृतैपिकेवुग्रीवादिमतप्रतियोगिकौ भावप्रकारतामा
त्रेणातादृशावयवोद्योभ्रमोपविष्यतीत्यत आह प्रमारांवेति तथावतत्रापिकेवुग्रीवादिमाभास्ती
तिशब्दः प्रमारां न स्यादित्याकामेनापि प्रकृते भ्रमत्वं तदभाववद्विशेष्यकत्वं घटितं वाच्यमिति भा
वः। धूमो न वहिष्याप्यइत्यादि न श्रोतहि व्याश्रयभावकूटाव्यवतकेवुग्रीवादिमाभास्तीत्यादि स्थ
धोमेवेकेवुग्रीवादिमतप्रयोगिकाभावकूटोपकत्वादेव तादृशशब्दस्य प्रामाण्याद्युपपत्तिर

प्रतिबन्धिकाका

३६

मपिनने

सुले

६०

त्ये २

187

न्ययाधूमात्नोकसाधनानां नुगनयाधूमात्नोकगर्भ्याप्रित्वावच्छिन्नामावस्यधूमेसत्त्वात्
 मादायधूमोनवाहेत्याद्यइत्यादिकाव्यस्यप्रमागयापत्रेरेवंगुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वात्तद्देशधर्मा
 वच्छिन्नस्याविशिष्टबुद्धिं प्रतितादृशधर्माश्रयप्रतियोगिकाभावकूटवत्त्वानिश्चयत्वेनैवावनन्यगत्या
 विरोधित्वकल्पनाकंबुयोकोदिमात्रास्तीतिप्रतीतिदशायांकंबुयोकोदिमात्रास्तीतिज्ञानप्रतीरोधोपि
 सुघट्यतनुं प्राचीनमतनिर्गर्कगुरुधर्मस्यानवच्छेदकत्वेन्याप्येद्वं वत्त्वमित्याहनवेदेवमित्याल
 धिनिर्गर्कगुणादिशिष्टसत्त्वादित्यादौसंनियतानां गुणावत्त्वविशिष्टसत्त्वादीनामित्यर्थः। अत्रापि
 मुपपादयति। गुणादीननुहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वव्यक्तीनांतत्त्वव्यक्तित्वेनाभावकू
 टवत्त्वमेवसाध्यतावच्छेदकोशेनिवेश्यमतोनोक्तदोषइत्यत आहतत्वादिति यद्यपिगुरोवच्छेदकत्वय
 हेतिसुसुप्रतियोगिव्यधिकसागाभावघटितयाप्रेस्तत्त्वप्रतियोगिताव्यक्तिगर्भत्वेनउत्तरेयत्वेनया
 पित्याव्यवृत्तिसाध्यकस्यलीयव्याप्तमिप्रायेणोदन्तप्रतियोगिवैयधिकरायाप्रवेशात्निरवच्छिन्न

ति४

 रामः
 १८७

हेत्वधिकारगच्छति नास्तीति भावः प्रति योगिता न वच्छेदकत्वमेव सर्वत्र व्याप्तिरिति मित्याशयेनेदमिति तु
 परमार्थत्वेनात्यायवृत्तिसाध्यकस्य लैप्येयात्वे तदुत्तरेण व्याप्तिरिति चेयं। इत्यत्र निष्ठाभा
 वप्रति योगिता वच्छेदकत्वापेक्षया इत्यत्र त्वत्वावच्छिन्नवन्निष्ठाभावप्रति योगिता वच्छेदकत्वस्य गुह्यं यत्तदवच्छि
 त्वाभावाप्रसिद्धेति भावः। ननु हेतुमन्निष्ठाभावप्रति योगिता वच्छेदकी भूतयत्किंचिदुत्तरेण निष्ठाभाववद
 संवेदित्वविशिष्टसामान्यकमिदं त्वविशिष्टसंवेधिनिष्ठाभावप्रति योगिता न वच्छेदकी भूतत्वात्तदशेष
 र्मकाभेदं वा यत्तत्सामान्यता वच्छेदकं तत्त्वच्छिन्नसामानाधिकरण्याप्यपिरित्यत्र हेतुमन्निष्ठाभावीयवि
 शेयताविशेषावच्छिन्नप्रति योगिता सामान्येयदुर्मविशिष्टसंवेधिनिष्ठाभावीयतादशप्रति योगि
 ता न वच्छेदका वच्छेद्यत्वं नास्ति तदुत्तरेण निष्ठाभावप्रति योगिता वच्छेदकी भूतत्वात्तदशेष
 व्याप्तिर्वाच्येतत्तत्राहु उपदर्शितेति तत्त्वादीति आदिपदेन व्यापकाप्यवसन्नस्य तत्त्वदवच्छेद
 काभावगर्भसमिन्त्यत्त्वस्योपग्रहः। अतएव गुणैव वच्छेदकत्वादवसंगच्छत इति अन्यथा ग्राह्यगंधत्वा

न२

धत्ता२

वेदपागुरुत्वेन धाराणाग्राह्यगुणात्वावच्छिन्नाभावाप्रसिद्धानद्वयत्वत्रयं व्यभिचारित्वं तत्रान
 स्यादिति भावः पञ्चविंशत्याप्यवयवतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नाभाववद्वयत्वमेव व्यभिचारः। सवग्राह्यगं
 यत्वावच्छिन्नाभाववद्वयत्वमेव तत्र सुलभ इत्यपिशक्यते बलुं तं याचितुं दुर्देः प्रकृतस्याध्यानुमित्येव
 धर्मात्वाहेत्वाभासतानस्यात्। यद्विषयकत्वे पादशा नुमानविशेषित्वेन स्येव तत्र शक्यत्वादिति भावः।
 ननु व्याप्तिनिर्गुणप्रसन्नार्थसामान्याभावव्यवस्थापनमर्थान्तस्य स्तमित्युपोद्घातसंगत्यातदवयवा
 रयति न चिति अत्र तत्तद्वहित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावो वहित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताको न वेति वि
 प्रतिपत्तिर्द्रष्टव्या यथेत्यादिनावहित्वस्यावच्छेदकत्वं तत्त्वेत्यादिना व्याप्तिपुष्टं नदवच्छिन्न
 भावस्य हेतुसमानाधिकरणं प्रकाशितं विरोधाभावीयत तद्वहित्वावच्छिन्नप्रतियोगितायां च ववहित्व
 वच्छिन्नानामिनतु सामान्यधर्मावच्छिन्नं प्रतियोगित्वांतरं सामान्याभावश्चेतत्राप्यतिरिक्ते मानाभावा
 दित्याशयेनाह तत्र चेति महानसाद्यवच्छेदेन तत्र तद्वह्यभावानां यत्प्रतियोगित्वावच्छेदको भूतत्वेन

न०

रामः

१८८

नित्यावच्छिन्नवैयर्थ्यकरायेतन्निर्वापिकायास्तत्र दहेत्वावच्छिन्नाप्रतियोगितास्तदवच्छेदकमे
 ववहेत्वमित्यर्थनयावयादशप्रतियोगितायाअवच्छेदकीभूतपत् किंवेदुर्मावच्छिन्नानधिकसां हेत्व
 धिकराणांता दशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वगर्भं लक्ष्मणसमस्यकूनयेयादशप्रतियोगितावच्छेदकीभूत
 यद्यदुर्मावच्छिन्नानधिकराणांता दशप्रतियोगितावच्छेदकतत्त्वदुर्मभिन्नत्वंसाध्यतावच्छेदकेनिवेशमि
 तिवाच्यं। तथासतिहेत्वाधिकराणां यदुर्मावच्छिन्नानाधिकराणांतदुर्मभिन्नसाध्यतावच्छेदकेत्युक्तेरेव
 सम्यक्त्वेऽवच्छेदकोतयैयर्थ्यादितिभाक्। अत्रापिरिति पक्षयितलक्ष्यत्तिवृत्तित्वेशिष्टद्रव्यत्वा वि५
 यभावकूटस्यैवद्रव्यत्वाद्यवच्छिन्नाभावत्वात्तद्रव्यपृथिवीत्वादित्यादावप्युक्तलक्षणांसा
 द्यादसंभवेएववक्तुमुचितस्तथापिवाच्यं हेतुत्वादित्यादावेवसंभवादप्यापिरित्युक्ते। कावि
 देपिवाच्यत्वंनस्तीत्यप्रतीत्यास्तनूपसंबंधावच्छिन्नतलक्ष्यत्तिवृत्तित्ववेशिष्टवाच्यत्वाभावकू
 टस्यप्रतियोगितासुवाच्यत्वत्वावच्छेद्यत्वाअपगमादितिभाक्। ननुयादशप्रतियोगितावच्छेदका

189

४ दश

त४

वच्छिन्नसामान्याधिकाराहेत्वधिकाराणां दशप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे वाच्यं तथा च धूमव
 तस्तत्त्वद्विहोवावच्छिन्नानधिकारात्वे विवक्षित्वावच्छिन्नानधिकारात्वाच्चाप्यसिरेत्याशंक्यमिरा
 चक्रे न वेति एवं विशेषावच्छिन्नप्रतियोगित्वस्यैव सामान्यधर्मावच्छिन्नत्वे तद्वृत्तित्वात् नैया
 न्तत्वे वाच्यभावात् प्रतियोगिक्यधिकारात्वं दूरेति दूराद्वृत्तिर्यस्तदुभयभावप्रतियोगिताव
 छेदकं यत्तत्सदाह्नित्वं तदवच्छिन्नस्य तदसादेयित्यर्थः अतिव्याप्तीति यद्यपि प्रागुक्तमेवा प्रतियोगिक्यधिकाराभावात्
 यो गित्यधिकाराभावात् प्रसिध्या धूमवाच्यहेरित्यादौ नास्ति व्याप्तिरभावमात्रस्यैव तत्र दधिकार
 णाच्चाह्नित्वं नूय प्रतियोगिवच्छेदकाधर्मः वच्छिन्नसामान्याधिकारात्वात् तथापि तत्तदभावप्रति
 योगितावच्छेकावच्छिन्नानधिकारात्वात्पि तादृशवच्छेदकावच्छिन्नवत्त्वापि नूय प्रतियोगिसंगण वा
 नित्यमपि पदेन विवक्षितस्तथा व प्रतियोगिक्यधिकाराभावात् प्रसिध्या धूमवानवहेरित्यादावप्या
 सिरेति भावः शंकाते प्रयेति तथा व प्रतियोगिवच्छेदकावच्छिन्नवत्त्वापि नूय प्रतियोगिसंगण वा

त३

त४

त५

रामः

१८२

त४

शंकां निरस्यति अनवच्छेदकमेवेति अनुगतनूपं प्रतियोगितामात्रस्यैव न वच्छेदकमित्यर्थः
 ननु विशेषाभावीयप्रतियोगितानवच्छेदकत्वे व्यतिरेकसामान्याभावस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकोऽनुग
 तवर्मः स्यादित्यत आह अत्र मायान्तरं त्रिंशद्देवहि नोस्तीत्यादिप्रतीतेर्वैति प्रतियोगिताकाभावात् कु
 टमात्रावगाहेनान्यप्युपयत्तिरिति भावः ननु मा भूदनुगतवर्मः प्रतियोगितामात्रस्यावच्छेदकत्वे
 ततः किमत आह तथावेति तद्रूपेति तत्राप्येति अनुगतधूमत्वाद्यवच्छिन्नसाध्यकेव ह्यादावि
 त्यर्थः प्रत्यक्षविधया प्रमाणात्वे संशयत्वपर्यंतस्य विशेषाभावनिरास्यस्यैवानुसरावैपथ्या
 पन्नेराह संशयाप्येति तथा च वायूयवात्रवेत्याकारकं तत्र तद्रूपाभावादिश्च योत्र कालीना
 भावसंशयात्वादित्यतिरेकानुमानमेव रूपसामांभे मौनमत्तः कुम्भिकतत्तद्रूपाभावनिरासो
 येव्यभिचारवारणाथैहेतौ संशयत्वा अनुसरणौ घटाभावाद्यप्रकारकत्वेन पक्षे विशेषणत्वा
 न्नतैः सिद्धसाधनमर्थान्तरं वेति सा क अयमिति वा यौपेन वेत्यभिलष्यमान इत्यर्थः न

वातिरिक्ताभावप्रकारकस्तत्तद्रूपाभावात्

१७० वा

पोः प्रकृतेति रूपसमिकवायुवृत्तिसं देहं प्रतिवायुधर्मिकं नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन
 रूपसामान्याभावासाधकत्वादिति भावः। पचयिवायुवृत्तिसामान्याभावसाधकतयेवोक्तसंशयस्यो
 पयोगित्वं संभवति प्रसिद्धं पत्सं नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन
 याविरोधात्तस्यापितुल्यमिदं दुपात्तानामोक्तनूपाभाववत्त्वमनुसंधातं पापीति उक्तपदा
 नांतत्राणामर्थ्यादाहनात्यर्थमिति न नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन
 अहं अंत्यस्त्विति तथा वैतिवायुधर्मिकं नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन
 गाहितानत्वावच्छिन्नं प्रत्येव विरोधितपायु कृतोपयोगित्वं संभवादिति भावः प्रकृतोपयोगि
 र्णमाह अभिकरणा रतितादिति दृष्टान्तार्थतत्रेति। सप्तम्यर्थो विशेष्यत्वं तथाच वायुधर्मिकं नू
 पवृत्तानि श्रयस्थेवत इति नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन
 धकत्वात् प्रकृतोपयोगिभावः। इत्यावत्वेवेति प्रसिद्धं नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन नूपाभाववत्त्वानि श्रयस्या विरोधित्वेन

य ५

रामः
१८०

पातस्यैव विशेषदर्शनतया प्रसिद्धतावद्रूपाभावस्य यावद्रूपाभावव्यायोग इति भावो लता
 वं त्येवेति प्रसिद्धनूतनपारायेव रूपारणित्यवधारणादशायां तस्यैव विशेषदर्शनतया प्रसिद्ध ~~व~~ रूपा
 भावे ~~या~~ यावद्रूपाभावव्याप्यता निश्चयसंभवान्नेहेतुकत्वेन ~~एव~~ एव यावद्रूपाभावनिश्चयः स्यादिति भा
 वः ॥ तेषामिति अनिर्णयश्च इत्येते नूयः ॥ एवमग्रेष्वपि यावत्वेन तेषामिति यावत्प्रकारेण नूपाभा
 वानामित्यर्थः ॥ यावद्रूपत्वेन यावद्रूपप्रतियोगिकत्वेनातयेति यावत्तो नूपाभावास्तेषां यावन्ति नूपाणि ते
 दभावा नाववस्तुगत्यानिर्णीतत्वादित्यर्थः ॥ तस्येति प्रतियोग्यभावे कार्यवत्त्वोत्पत्तेश्च प्रतियोग्यताया
 मनुपपुक्तत्वादित्यर्थः न वेति कं वाक्यमित्यत्र यः तत्प्रतियोग्यकतस्य प्रतियोग्यकस्य च प्रकृते संभावना
 सत्त्वादित्यत्र नूपाभावनिश्चयः संदेहं न प्रतिवर्धयिष्यादिति भावः ॥ ननु पार्थिवार्थिगतिरित्येन नूयमास्ते न वे
 तित्याकारिकैकसंभावनावाच्या सावेतादृश नूपा प्रसिद्धा दुर्घटेत्यत आह संभाचनावेति ननु सर्व
 त्रैलोक्यसंभावनायाः सामग्रीसंभावाद्रूपं नास्तीति निर्णयस्य प्रतिवध्यवसंशयो न स्यादत आह

वर्ततेवेति गौरवादिति नूपाभावनिर्वापाभावत्वापेक्षया संभावनाविरहविशिष्टतादृशानि श्रया
 भावत्वेन हेतुतायां गौरवादित्यर्थः ननु नूपाभावनिश्चयाय धेतत्त्वस्यैकप्रतियोगिकभावत्वेनैव त
 दृशसंशयहेतुत्वं वाच्येन तु तादृशानि श्रयेत्वा वदित्वा भावत्वेन सा सामान्याभावानुपपत्त्यात्वं सा
 दिभिरत्यंतभावस्य विरोधाच्च तथा च संभावना कालीन नूपाभावनिश्चयानामप्रवेशेन संभावना विरह
 विशिष्टाये नूपाभावनिश्चयात् तत्त्वत्वेकाभावत्वेन हेतुताया मेव विपरीतलाघवमत आह विना यो
 नि यत्तु संभावनादिविरहविशिष्ट नूपाभावनिश्चयत्वा वदित्वा भावस्याखंडस्य तत्रैव निमित्त
 न हेतुत्वं गौरवानवकाशा दुर्लभं विना यो त्यदित्तु छं सामान्याभावानुपपत्त्यात्वं नूपा
 वच्छिन्नस्य खंडाभावस्य शक्तिमुपपत्त्यत्वात् विशेषाभावनिश्चयेति विशेषाभावत्वप्रकारक
 निश्चयेत्यर्थः सामान्ये (पादि) सामापदमवच्छिन्नप्रतियोगितायां चाचितं तथा च सामान्यावाच्छि
 न्नस्य त्वावच्छिन्नप्रतियोगितत्वं संसर्गापाद्य एव विरोधीत्यर्थः सन्न नूपाभावनासीत्यादि प्रतीति नू

यत्तु पतुपाध्यायम तमुत्थापयति अथेति नू भावनिर्वापि

उग

रामः

१२९

पत्वाद्यवच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्वस्या प्रकारत्वेन लुप्तात्तव सामान्या भाववादिनः अति प्रसंगादिति
 अभावत्वादिति प्रकारेणापि सामान्या भावस्य निश्चयेता दृशसंशयानुपपत्तिप्रसंगादित्यर्थः सवेतिता
 दृशनिश्चयोनसंशयस्य लक्ष्यार्थः तत्सत्वे संशयस्य केनाप्यंगीकारादिति भावः । ननु विशेषाभावस्यैकसा
 मान्यावच्छिन्नप्रतियोगितावच्छिन्नपक्षे ननु यत्र नानास्तीति प्रामाण्यात्तत्रापि यत्र किं द्रव्याभावसत्त्वा दत्त-
 ह अभावस्य वेति ननु विशिष्टस्या नतिरिक्तं तया तद्दोषतादवस्थानत आहत दत्तत्वे दत्तनेति यावद्विशे
 षाभावाधिकरणावृत्तिर्वावच्छेदेनेत्यर्थः । तथाच रूपवतो यावद्विशेषाभावाधिकरणात्त्वादिव न तत्र नूनं न
 स्तीति प्रत्ययः । नन्विदमसंभव उत्तिकं तत्तद्रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया रूपावच्छिन्नप्रतियो
 गितात्त्वाद्रूपवदवच्छेदेनापि तत्तद्रूपाभावस्य रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्वादित्यथा तत्तद्रूपावच्छिन्न
 प्रतियोगिताकृत्वमपि तदवच्छेदेन न स्यादत आह संभवति वेदमिति इदं यावद्विशेषाभावाधिकरणावच्छेद
 नैव सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्वं तादृशेति सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताया विशेषधर्मावच्छिन्नप्र

पत्रि ४

तियोगितातिरिक्तत्वादित्यर्थः। अथपिसामान्या विशेषाच्छेन्नयोः प्रतिपत्तिरिति कोपिन ह्यतिः। सामान्यावच्छिन्नत्वविशिष्टप्रतिपत्तिरिति कत्वावच्छिन्नस्य विशेषवत्त्वस्य चादेवातिप्रसंगमंगदन्यथागुणान्यत्वे विशिष्टवस्तुगत्यापन्नत्वं तस्यैव गुरोर्वि सत्वात्त्रापि विशिष्टसत्त्वाप्रतीत्यापत्तेस्तथापि अनुगतप्रतीतिवत्त्वसामान्यावच्छिन्नप्रतिपत्तिरिति व्यक्तेरतिरिक्तत्वसिद्धौ तत्प्रमाणसंग्रहस्युदासः संभवतीत्याशयेनेदमभिहितमिति द्रष्टव्यम्। सामान्याभाववत्त्वं नीरूपमित्यादिप्रमाणविशेष्यत्वं मिश्रमतमाशंक्यते। न वेति वाच्यमिति घरेभ्योऽप्यः अभावभेदेत्यस्य सर्वत्रेत्यादिः। नियामकत्वादिति अन्यथा यद्यपि यदा यमावयोरपि भेदो न सिध्येदिति भावः। भेदसिद्धिरिति सामान्याभावविशेषाभावयोरित्यादः अवच्छेदकीभूतयोः सामान्यविशेषधर्मयोर्भेदादिभावः ननु प्रतिपत्तिरिति भेदस्यैव कत्वाभावभेदनियामकत्वात् यद्यपि यदा यमावयोरपि भेदो ननु सामान्यविशेषाभावयोरिति मिश्रप्रतिपत्तिरिति कत्वादत्त आह प्रतिपत्तिरिति तत्वेऽभावभेदत्वेऽपि प्रागाभावादिना ध्वंसात्पतन्योऽन्याभावाभावापत्तिग्रहः अभेदप्रसंगाद्भेदो सिद्धिप्रसंगात्।

क

ति३

रामः

१२३

न च वच्छेदकमेदस्य नियामकत्वे पुनः दोषतादवस्थं घटत्वादित्युक्तत्वावच्छेदकस्यैकत्वादत आह अ
 वच्छेदकं त्वेति नोक्तं विद्युदस्यान्योन्याभावस्य लोपादात्म्यस्य तथात्वादित्युक्तं वच्छेदकत्वादिति त
 दर्थः। एवमग्रेष्वेकविद्युदस्यात्यन्ताभावस्य लोपसंयोगस्य संयोगादेः क्वचिदिति धंसस्य लोपसंवेकात् नो नत
 ६ घटत्वस्य प्रागभावस्य लोपोत्तरकालीनतद्घटत्वस्य प्रतियोगितावच्छेदकत्वादित्यर्थः। दुर्ववत्त्वादि
 तिनया नानुगमार्त्तं कथं नियामकमिति भावः ननु संसर्गविधया विशेषणविधौ वा अ वच्छेदकयो रन्य
 तरभेद एव नियामको वक्तव्य इति नानुगम इत्यत आह पूर्वोक्तमानाभावाच्चैत्रितया वसं सर्वसाधारण्य
 दिति भावः न नूतनक्रमेणैव वच्छेदकमेदो नित्याभावभेदो वक्तव्य इत्यत आह किं चोक्तं एकाभावनि
 ७ त्वस्योराभावभेदस्याधिकरणात् रूपत्वमते इति रिक्तत्वे तात्पर्ययाप्यस्य नित्यत्वादिति भावः। वैयधि
 करणादादित्येव पितृद्रुपाभावीयावच्छेदकतत्त्वद्रुपत्वभेदस्य तत्त्वद्रुपाभावभेदेनाधिकरण्यं रूपत्व
 घटत्वादिवैवमुक्तं भंतप्रापियवशाश्रतस्य तत्त्वद्रुपाभावेस्त्वैक्यमिच्छा मित्वा घटभावप्रतियोगितावच्छे

पा ५
 भावा ५

न सामा

तत २

प ३

योगिताकान्यः न यत्तेतरधर्मा वच्छिन्नप्रतियोगित्वादित्याद्यनुमानं प्रयोजकमिति भावः अतएवेति उ-
 क्त्या प्रौमानाभावादेवेत्यर्थः। दुःखदित्यादिना धर्मा धर्मा केयमिग्रहः न वा त्मत्वा येन या गुरुत्वने सु-
 खवत्त्वादेरवच्छेदकत्वा संभवस्तस्यैश्वर्यवृत्तिर्यातिप्रसक्तत्वेन लाघवस्या किं विकरत्वादिति भावः।
 ननु सरवावच्छिन्नस्यैवादेसत्येति भूतत्वादाविदाने रदुःखविशिष्टो नास्तीति प्रत्ययादिदमसंगतमत-
 आहतत्वं संख्येति इयत्वापेक्षया गुरुताः संख्यावत्त्वादेरवच्छेदकत्वायोगादुक्तं तत्त्वमिति नानाधर्मा-
 वच्छिन्न इति नानाधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताक इत्यर्थः। ननु क्त्या प्रौसत्वे घटपटाद्यभावा नापि भेदो न सि-
 द्धो दत आह भेदसिद्धिस्तिति। तया घटवद्विवादि विरुद्धधर्मवत्त्वादेव घटाद्यभावाद्भेदः पटाभावात्तौ
 साध्य इति भावः। अस्तीनामिति येन संबंधेन यान्यस्तीति तेन संबंधे न तेनापि कुरुवाभाव इत्यर्थः तेन व-
 त्तिमतोपि नूपादेः संयोगादिसंबंधेनाभावस्याप्यग्रहः। समन्वितानामिति उक्तादेकत्वेयमिमाणादिव्य-
 क्तीनामित्यर्थः पुष्पागपदिनष्टानामेकत्वं सोपुगपदुत्पन्नानां वैकल्यप्रागभाव इत्यर्थः। समदेशाव-

वृद्धिप्रयोगविमिश्रकलोत्पन्नविशेषप्रयोगाभावधंसनात्वाद्युपपत्तितुल्यविभक्त्या
 योः समानाधिकरणा योरविभक्त्या योः कदेशे वृत्तिर्योर्युगपदुत्पादविनाशशालिनीत्यसंयोगो योः
 प्राग्भावधंसस्य विभिन्नत्वात्। समानियतदेशानामित्युक्तं मूलाग्रवृद्धिप्रवृत्तवृत्तिर्योर्युगपदुत्प
 न्नविनष्टयोरपि संयोगयोर्धंसप्राग्भावनात्वाद्वाह असतीति तत्र धंसादेरेकत्वे मूलावृद्धिप्रसंयोगो
 गोऽत्रेन कदापि दियतीत्यापत्तिरेव बाधिकेति भावः। यत्तु युगपदुत्पन्नविनष्टानामपि समनियतनूपर
 सादीनां धंससादेरेकांतया सति तदुपनष्टमिति वत्तत्वात् सो न कदापि बाधकत्वात्तु पापत्वे रूपधंसस्यैव सधंस
 त्वेव नृपयोग्यत्वस्य वस्तुमशक्यत्वादत उक्तं सति बाधक इति तत्तु धंसस्यैव नृपयोग्यत्वेति स
 प्रतियोगिकधंसत्वेन योग्यत्वात् स भगवत्प्रतियोगि विरोधमंतर्भावे ताभावेत्यत तदिन्द्रिययोग्यतायातिर्वा
 च्यत्वादिति। प्राग्भावधंसपुगदुत्पन्नस्यैव यत्तु तात्तु पादिवतु कदाप्यविमिश्रप्रवृत्तप्राग्भावः। कथमन्यथासा
 म्यश्रमेदेकार्यस्य नृपादेर्निमित्तोद्देश्यत उक्तं सति बाधक इति न वनित्यानामिव तन्त्यानामपि नृपादिव

तुरागविरुध्यधर्म्यासादेवमेदोपपत्तौ सा मयी भेदस्य कार्य भेदाप्रयोजकत्वे सा मयी भेदस्य कार्य भेदा
 प्रयो जनकत्वे सा मयी विशेषस्य कार्य विशेष निया मकत्वे सा युयेहापत्तौ कार्या तां कालां मया उत्यादस्यापि
 विरुद्धधर्माभ्यासादेवोपपत्तेरित्याहुः प्रति योगिता इति वक्तुं प्रतियोगिभेदेन स्व रूपसंबंध इत्यायाः प्रतियोगि
 ता या नाना वशाभिप्रेत्य वस्तुतस्तद्वर्मानधिकरणेषु सर्वेष्वेव तद्वर्मावच्छिन्नैकप्रतियोगितास्वीकारे घटनिष्ठ
 पटत्वावच्छेदप्रतियोगिताय तैरेव पटनिष्ठ घटत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताया घटवत्पटिघटत्वेन घटो नास्तीत्या
 दित्यवहारस्य प्राप्तापायतिरतो अतिरेकादिप्रतियोगिताया मया भेदात्तानेवेति ध्येयं सर्वं श्रुतिसमानाधि
 करणोपधि करणो श्रुत्यर्थः अथात्र व्यस्य ~~व्यस्य~~ अधिकराधर्मावच्छिन्नप्रतियोगिताया संबंधावच्छिन्नत्वं
 याविवेचितमधस्तम्। लाघवादाह आकाशाभाव एव वेति एतन्नयेका लाघभावस्याप्याकाशाभावत्वात्
 वकारासंगतिः। एवमिति तत्तदधिकरणा मंतर्भात्यविशेषाभावेरेव सामान्याभावस्यान्यथा सिद्धावित्य
 यः। देशे काले च व्याप्यवृत्तीनां घटादीनामभावस्य तत्तदधिकरणा हत्यभावमात्रे नीत्यप्यकत्वेन

195

म

शक्यत्वादाहृततदेशकालावच्छिन्नेति प्रतियोग्यनवच्छेदकीभूतदेशकालावच्छिन्नेत्यर्थः अयं को नैमाव
 मध्येयिग्रहेद्यतो न स्तितदा नो निवेदानो मयिग्रहेद्यतो नास्तीत्यादिप्रत्ययोद्यद्यवच्छेदकदेशकालाव
 छेदेनायिस्मान्न अधिकरणाव्यवस्थाव्यवस्थानि यमादिति भावः व्याप्यरत्नो नांगोत्व
 त्वादीनामभावस्य गोत्रादिभ्यः न्यतन दधिकरणावृत्तिविशिष्टाभावमात्रेणान्यथा सिद्धि संभवात्
 देशकालावच्छिन्नत्वं न प्रवेशयमित्याशये नाह अनवच्छिन्नेति देशकालावच्छिन्नेत्यर्थः तत्र दधिकरणा
 नि प्रतियोगिभ्यः न्येत्पादि विशिष्टस्यानतिरिक्तत्वादाहृतदवच्छेदो वेति देशकालावच्छिन्नानवच्छि
 न्नतत्र दधिकरणावृत्तितावच्छेदेन वेत्यर्थः तद्वेदोपीति घटपटाद्यभावभेदोपीत्यर्थः सामान्या
 भावस्थानरूपपुल्लेस्तौल्यादिति भावः शक्यत्वेन प्रतियोगिकत्वमिति तत्त्वभावस्तत्र दभावस्वरूप न चेति
 तादृशस्वभावत्वं ह्येतत्प्रतियोगिकत्वेऽधिकरणाविशेषवृत्तित्वस्यांतर्भावो घटकत्वमवच्छेदकत्वं नानु
 लो तदभावस्वरूपस्य सधेनाविशेषात्तथा च घटाभावस्यैव घटाभाव त्वैव घटात्ययि पटो नास्तीति

६१

राम०
१९५

प्रतीत्यापत्त्यात योर्भेद इति भावः शंकां निरस्यति इति नुसमानमिति सामान्यावधि न प्रतियोगिता क
 त्वमपि तत्र दिशे साभावत्वरूपमेवेति तत्र यावदिशे साभावाधिकरणावृत्तित्वे स्यात् न तर्भावादन वच्छेदकत्वा
 वृत्त्यवत्यपि रूपं नास्तीति प्रतीत्यापत्त्या सामान्य विशेषाभावयो रस्य वश्यं भेद इत्यर्थः स्यात् सत्यवृत्तीति तथा
 वतत्पर्याप्तधिकरणास्य विशेषाभावकृतस्य विरहादेव रूपं नास्तीति न प्रत्यय इति भावः तत्त्व
 भावस्य तत्र दभावर्यवसित सामान्यावधि न प्रतियोगिता क त्वत्वरूपस्य तत्त्वध्यासज्यवृत्तित्वे
 न नु सामान्यावधि न प्रतियोगिता क त्वं न तत्त्वभावस्य रूपं किं त्वतिरिक्तमेवेति तस्य व्यासज्यवृत्तित्वक
 ल्यनेवावकाभावरत्यत आह अतिरिक्तकल्यनेवेति अतिरिक्तेति प्रागुक्तघटपटादि प्रतियोगिकेका
 भावेनेत्यर्थः घटपटादिप्रतियोगिकत्वमपि न तदभावव्यक्तिस्य रूपं किंतु सामान्यावधि न त्व
 वदतिरिक्तमेवेत्यपि मिति घटादिप्रत्ययतत्त्वधिकरणावच्छेदेनैकस्यैवातिक्ताभावस्य घटपटादि
 प्रतियोगिकत्वे स्यादधिकभावात्तथा च घटपटाद्यभावानामपि भेदो विबुध्येतेति पूर्वमेवानु

कर्त्तृतश्चिमावा ननु घटघट पोरि चतुर्भयाभा वयोपिमिथो मे दस्यानु मवसि दत्वा न्तदिलो यप्र
 संगः सां मा न्यावेच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वेत्यातिरेकस्य न्यासस्य वृत्तितायां बाधकं प्रतिवं शुं नं वैय
 त आह किंवेति न्यासस्य वृत्तिप्रत्यक्षं प्रत्येकाधिकरसाया पत्रया वदश्रयासां सन्निकर्षस्य हेतुत्वेन मारमा
 निप्रसंगा संभवा तथा हेतुतायां व्यभिचारं दर्शयन्नाह व्यधिकरसायोरिति इदं प्रसन्निकर्षस्य विशेष
 वदधिकरसा दृष्ट्यादिमात्राबद्धेदेनेत्यादिः प्रत्ययः साहाकारः तथा च घट टयमात्रसन्निकर्षे चिन्न
 पेनास्तीति प्रत्यक्षं स्याद्दृष्ट्याभावकूटस्यैवोभयत्र सन्निकर्षादिति भावः ननु न्यासस्य वृत्तिव्यत्येन
 रप्रत्यक्षं प्रत्येकाधिकरसाया पत्रया वदश्रयासां सन्निकर्षस्य व्यभिचारेणाहेतुत्वं च यव्यतिरेकायां सा न्या
 वेच्छिन्नप्रतियोगिता कत्वेत्यलं प्रति तथा विधे सन्निकर्षत्वे न हेतुत्वे बाधकाभावात्तदोक्तदोष इत्यत
 आह अयि वेति नूपांतरेणोक्तित्यासस्य वृत्तिव्यानि नूय केन गुणात्तु यप्रतियोगि कत्वेत्यादि प्रकारेणो
 त्यर्थः कृतमभिधेयाह संवेधविधेयावेति मानाभावादिति द्रव्यांतरासन्निकर्षदशायां घटो गुणावानि

ध०

कु२

व३

म४

ले४ ना४

रामः

१२५

रूपः

त्यादिप्रत्यक्षेणागुणात्वादिति प्रकारेणादित्वादेर्घ्येनैव प्रतियोगिकोऽभाव इत्यादिप्रत्यक्षेणावप्रति
 योगिताकैव प्रकारेण रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताव्यक्तैर्विषयीकरणे सत्यभावादिनिभावः सामान्या
 भावेति स्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वसंसर्गेश्च रूपप्रतियोगिताकत्वेनादित्वादि सामान्यविशिष्टवैशिष्ट्या
 वगाहभावप्रत्यक्षप्रसंग इत्यर्थः न च संसर्गप्रकारसाधारणा सामान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वेनो
 क्तिकप्रत्यक्षमात्रप्रत्येव निरूप्यावदाश्रयसमन्वितकर्मत्वेन हेतुत्वाच्चोक्तदोषः । तथा सत्यं नंत सामा
 न्यातर्भावेना नंतकार्यकारणाभावकत्व नामपेक्षुनाघपादतिरिक्त सामान्याभावकत्व न स्येव यु
 त्त्यादिनिभावः न च यत्किंचिद्रूपसन्निकर्ष दशायां रूप सामान्याभाव प्रत्यक्षज्ञापतरे वद्व
 नानेपि घटत्वादौ रूप सामान्याभावस्य सन्निकर्षकृतया घटत्वेन न नास्तीति प्रत्यक्षस्य तदानीं दुर्वा
 रत्वादिनिवाच्यं घटद्वय सन्निकर्षदशायां रूपत्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वपक्षोपपत्तिकरणाभा
 वेपु घटद्वयैव वगादिनो घटे रूपं नास्तीत्याकार प्रमात्मकप्रत्यक्षसाध्या घटात् घटद्वयोनां

प ५

(धर्म)

राम ०
७६६

व्यक्ताणां भावस्यावश्यकत्वात् अभावाद्दौ संख्यायाः समवायेनासत्त्वेऽपि यथाप्येवं संवेन स
 त्वे वाचकाभावात् तत्त्वस्य च धर्मिके पर्याप्तवृत्तिकस्य भ्रमात्मकप्रत्यक्षेण तुल्यवृत्तिकमि न त्वस्य भ्र
 मात्मकमेव प्रत्यक्षेणोषः समानविशेष्यताप्रत्यासत्त्योहेतुर्वक्तव्य इत्याश्रयभेदभ्रमादित्वादि
 भ्रमो नानुपपन्न इति वदन्ति अयेहायामनुपपत्तिरेकोदर्शयन्ति तदज्ञानमैत्यादिनां यावदाश्र
 याणां मत्ताने परस्परसंबन्धे ज्ञाने वा व्यासज्यवृत्तिधर्मस्य द्वित्वादेरप्रत्यक्षान्तरित्यर्थः अतएव
 द्वरत्वादितो घातुमायत्र वृत्ताणां मभेदभ्रमेतत्र सतो विदित्वादेर्न साक्षात्कार इति भावः तद्भ्र
 मेति अतएव संध्याच्छादितैर्कुंडलवभेदभ्रमात्तदुद्दयी बुद्धिरिति भावः अत्र सामान्यावच्छि
 न्नत्वस्य नैवावशिष्टाभावात् नामिति पाठनामा अपाणां च विशेषाभावाः परस्परभेदस्याभावा
 त्तेषां नैत्यर्थः प्रपञ्चे सामान्यावच्छिन्नत्वग्रहात्पूर्वेतस्युति योगि नामिति तस्य परस्परभेदस्य ये
 प्रतियोगिनो विशेषाभावात्तेषां विशेषस्तदभावव्याप्तिरिति नानुपस्थितेरित्यर्थः अत्र पाचसा

मान्यावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्यस्य व्यासत्वं नित्ये कारणावाधानप्रत्यक्षमेव न स्यादिति भा-
 वः केचित्तु वक्ष्यादिकार्यजनकत्वे नोत्तेजसाभावविशिष्टमप्योदिसामान्याभाव आवश्यको न
 हितस्तैव नान्यैभावत्वे न हेतुत्वं अनन्तकार्यकारणाभावाय तैर्नाप्युत्तेजसाभाव विशिष्टमसित्वा
 वच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्येनानुगतधर्मैराविशेषामागानामेव तत्र हेतुत्वं अवच्छेदकगौरवापत्तौ
 स्यात् केत्वं संज्ञादृशमन्यैभावव्युत्पत्तिरैव हेतुतायामधेच्छेदकत्वाघात न चोत्तेजसाभाव
 विशिष्टमसित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्यसंबंधेन प्रामाण्यभावत्वेनैव हेतुत्वं तादृशप्रतियोगि-
 कृत्यस्याभावांशमसित्वावच्छिन्नीयसंज्ञात्वं विरहाभावात् न्ययामसौ मत्पदिदेशमसौ नास्ती-
 ति प्रत्ययाय तैर्विशिष्टमसित्वावच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्यसंबंधेन प्रामाण्यमात्रमावस्तस्य तत्र
 सत्त्वादतएव घटत्वोवच्छिन्नप्रतियोगिताकृत्यघटत्वविशिष्टस्यैव संज्ञासंज्ञा न तु द्रव्यावप्रमेयत्वा-
 दिविशिष्टस्येति निर्दिष्टघटो नास्तीति एव प्रमाणानुरूपं प्रमेयं वा नास्तीत्याकार इति सिद्धांतानव-

त्य-

 रामः
 १५७

प्रतिपोग्यविशेषितस्यासंज्ञाभावस्य तद्व्यक्तित्वेन हेतुतायामन्यथा सिद्धिरन्यथा मणोस्त्र
 द्यादीनां वाच्यतमत्वे चित्राभावस्याप्यसंज्ञस्य तद्व्यक्तित्वेन दाहजनकत्वापत्तेरिति वाच्यं
 त्वमनेष्वेतदोषस्य तु न्यत्वाद्यदमो वच्छिन्नभावत्वापेक्षया पदमो वच्छिन्नभावत्वे गुरुतां धर्मत्व
 चित्राभावत्यलौचिकमो वच्छिन्नभावत्यलौचिकमन्यथा सिद्धेऽस्य वचत्वाच्चेति वदन्ति यत्तु विज्ञेया
 भावकूटस्य सामान्या वच्छिन्नप्रतिपोगिताकत्वोपागमे प्रमेयं नास्ति प्रमेयाद्रेदस्यादि प्रती
 तेः प्राप्तायापत्तिस्तत्त्वमेपात्यंताभावकूरस्य तत्त्वमेपभेदकूरस्यौ च प्रमेयत्वा वच्छिन्न
 प्रतिपोगिताकत्वसंभवादिति तत्र प्रतिपोगिता वच्छेदकीभूतं यत्सामान्यतद्वच्छिन्नप्रतिपोगि
 ताकत्वस्यैव विशेषाभावकूटेषु स्वीकर्तव्यत्वादस्या सामान्या भावस्वीकारे पितृदोषता
 दवस्थादिति संशयः तद्व्यासत्येति सामान्या वच्छिन्नप्रतिपोगिताकत्वपर्याप्तितरुणायास
 यत्तु तत्त्वस्यैवार्थः । अनुत्तव सामान्या वच्छिन्नप्रतिपोगिताकत्वतदाश्रयो भयोः कस्य नोपपत्तिः

४२३

४२९

199
 मान्यावच्छिन्नत्वनद्व्यासस्य हित्वोभयोः कृत्यनामा कुत एकत्र नाद्यवमात आह कृत्य नी
 पेति एतदंतिरेकभावे सामान्या वच्छिन्नप्रति योगिता कत्वेन स्य व्यासं स्य वृत्ति सामान्या व
 च्छिन्नप्रति योगिता कत्वे स्य गुरुत्वादि पर्यायेः संबंधांतरं नियतत्वेन बहुविधा वेष्टु कृत्य नी
 पस्य नू संबंधकत्वेन गुरुत्वादित्यर्थः ननु पर्यायेः संबंधांतरं नियतत्वे मा नाभावाद्भिन्नोपाभा
 वेष्टु सामान्या वच्छिन्नप्रति योगिता कत्वे स्यातिरिक्तः पर्यायाख्य एव संबंधो वाच्यो ननु
 स्व रूपसंबंधोपीति शेषाभावकृतेपि सामान्या वच्छिन्नप्रति योगिता कत्वे स्य पर्यायिमा
 त्रकृत्यनामां न गौभवमत आह विनिगमना विरुहेपीति विवादास्पदयोरेकमात्रे प्रया
 नास्य सद्रावो विनिगमना तद्विरुहस्य ले च यत्रोभायत्रैधप्रमा विरुहस्तत्रोभयमेव न सि
 द्ध्यति यथा वक्रविशिष्टदंडत्वेन वदंडविशिष्टवक्रत्वेनापिन घटे प्रतिजनकत्वं लाघवसं
 हकृतप्रत्यक्षादिप्रमागो न दंडत्ववक्रत्वाभ्यां एवेतदवधारणा ता यत्रोभावेपत्रैधप्रमा

रास्यावतामस्तत्र ह्यमेव सिध्यतीति प्रकृते सामान्या वधिः प्रतियोगिता कृत्य स्वपर्याया आख्य संव
 ध इतरेषां अपेक्षतिरिक्ते त्रपन्नासीति प्रत्यक्षप्रमाणात्पत्तो ल्यादवश्यमिति रिक्तं। सामान्याभा-
 वो वाच्य इति भावः ननु यत्र प्रमाणासद्भावेऽपि धर्मकृत्यनातो धर्मिकृत्यना पंगुरुत्वमिति न्या-
 यलक्षणे मेव गौरवं सामान्याभावे धर्मिकी जधरे न विध्यतीत्यत आह चर्मैति कृत्यनीयेति तया चैने
 कस्या कृत्यतया सामान्याभावधर्मिणाः कृत्यने गधकाभावरति भावः सामान्याभावधर्मिणाः क-
 त्यने तस्मिन् कृत्यने के ल्या मेवेत्यत्र शं क्य निरावृत्तेन चेति गधमिति यदेतावत्तयः। वाच्य इति त्रपन्ना च भावः
 निप्रायेणा एवं सतीति धर्मिकृत्यने तत्कृत्यना गौरवं स्यादधिकृत्यना विरोधित्य इत्यर्थः। अनावमात्रे
 नितत्तद्रूपादिप्रतियोगिकत्वेनातिमिताभावस्यानंतभूतला घधिकरसोतत्संवंधस्य च कृत्यनामपे-
 क्षात्वात् नानंतभूतला घधिकरणा वृत्तिकेषु तत्तद्रूपत्वादिधर्मेषु तत्तद्रूपत्वाद्यवाच्छिन्नप्रतियो-
 गिता कृत्यकृत्यनापामेवला घवस्य सुवचत्वात् तत्तद्रूपादि विशेषाभावाप्यतिरिक्तो न सिद्धो तद्रूप

धर्मि

वनास्त्रीत्यनु गतं प्रतीत्याति र्देवविशेषाभावेति दौ सत्यान्त्रा ने काधिस्तु ता सं वं ध कल्प नागौरवस्य फ
 लसुरवत्वाद दोष त्वं तु प्रकृते वि सामान्या सा वेत न सुख मिति अत्र प्रतिवं दि रनुत्तर मित खर स्म के नि दा हु रि
 त्या भाष्ये त्र वित इत्येव चि वीत्वादित्या दा व व्याप्त भावादाह ना न्य की ति जाति ते न वाना ना व्य क्ते
 साध्यता या म व्या प्य भावा इपा र्दीत्यु क्तं न य वात्र सा दित्या दो य द्रव्य व्य क्तेः प्र ति यो गि व्य धि कर ता
 य द्र स व त्रि ष्ठा भावा प्र ति यो गि त्वं त द्रव्य सा ध्या या य व्या प्य भावा इपा र्दीत्यु क्तं मा ना धि कर ता म्यस्य
 त द्र स च कौ व्या प्ति त्व सं भ वा दाह ए क व्य क्ती ति न य वा न त द्र सा दित्या दा वे क व्य क्ति हे ता व व्या प्ति वि
 हात पृ थि वी त्वा दित्यु क्तं अ व्या प्ति न य मा त्र स्यै व वा स नी न्या ये न त त्त्यु धि वी नि ष्ट प्र ति यो गि व्य धि क
 र ता भा व प्र ति यो गि त्वा दि ति भावः न चे ति वा च्य मित्य वयः न य व त्वं न या धि कर ता त्वं त द्र व्य धि कर ता
 ने दा द्रि त्वा मे वे त्यु क्त दो ष ता द व स्या दा ह त वे ति न य त्व ए धि वी त्व योः सा ह्या सा माना धि का रा य
 भावा त्वं यं त यो व्या प्ति र त आह य र म्या ये ति त्वा अ या धि कर ता त्वं यं वं ध ने त्य धि न नु ए धि वी त्व व

शब्देन ३

य ४

राम ०

२००

रिति ४

परासं १

मन्त्रायात्रिज्ञानाद्वैतादिमाध्यमैकानुमितिव्यतिरिक्तज्ञानादेव साध्यादिमाध्यकानुमितः संभवात् स्ववृत्तिरूपत्वावच्छिन्नवत्संबंध

तिसमवायेन नूयत्वस्याभावसत्त्वानुवयंतन्निष्ठाभावाप्रतियोगित्वमत आह तेन चेति तदभावो न
पत्वादेव भावः प्रतियोगितावच्छेदकसंबंधेन प्रतियोगिताप्रयानाधिकुराणि भूतं हतु मन्निष्ठाभावस्य सा
ध्यातावच्छेदकसंबंधावच्छिन्नापारवप्रतियोगितापालहराघटकत्वादिति भावः असाध्यत्वमनुमित्य
विधेयत्वेन नूपादे साध्यायामुक्तव्याप्तिज्ञानादपि नूपादि साध्यकानुमित्युत्पादे वा वक्ताभावा
त्तैत्यत आहैदं व्याप्यत्वेति ननु विशेष्यवति विशिष्टाभावाविशेष्यभावा एवेति द्वयनिष्ठस्य द्वया
न्यत्वविशिष्टसत्त्वाभावस्य प्रतियोगित्वे द्वयान्यादादौ विशेष्य एव ननु विशेष्ये सत्तायामतो
ना व्याप्तिरत आह युत्यादपि व्यतर्ति विशिष्टसत्त्वाभावस्य प्रतियोगित्वे द्वयान्यत्वादौ विशेष्य
एव ननु विशेष्ये सत्तायामतो ना व्याप्तिरत आह युत्यादपि व्यतर्ति विशिष्टाभावावस्थावदतिरिच्यतां
कनाद्वैतद्वयत्वविशिष्टसत्तानास्तीति बलात् द्रव्यनिष्ठाभावस्य वैशिष्ट्यावच्छिन्नप्रतियोगि
त्वे पुनः सत्तायामावश्यं मन्यथा विशिष्टसत्तावेज्ज्ञानेति त्यादवति व्याप्यापनुविशेष्यत्वेन
दिति भावः केचिन्नुननुविशेष्यताविशेष्ययोः संबंधाभावपर्यवसन्नस्य विशिष्टाभावस्य प्रति

अव्याप्तिरिति व्याप्यवृत्तिसाध्यकसूत्रे प्रतियोगित्वे व्यापिकारणस्यानुपादेयत्वात् तत्रत्यवक्षणस्याव्याप्तिरित्यर्थः ननु तत्र हेतुमन्निष्ठा
भावप्रतियोगित्ववैशिष्ट्यानवच्छिन्नवाच्यमतो ना व्याप्तिरित्यत आह अन्यथा तत्र ७

प्रतीति ३

योगित्वं तदु मयोः संप्रत्ययानुविशेष्य इति नाप्याप्तवशादित्यत आह अन्यथेति विशेष्यस्य विशेषि
भावाप्रतियोगित्वे इत्यर्थः । ननु न ह्यवगतिप्रसंगवारणान्यथानुपपत्तिर्न वस्तीसाधिकार इत्यत आ
ह युक्त्यादपि व्यतस्तीत्याः भावाप्रतियोगित्वे इत्यर्थः ननु न ह्यवगतिप्रसंगवारणान्यथा तु य
मत्तिर्न वस्तीसाधिकार इत्यत आह युक्त्यादपि व्यतस्तीत्याः । ननु साध्यतावच्छेदकं हि भवेन य
दैशिक्यावच्छिन्नं प्रति योगित्वं न दन्यत्वेन हेतुमत्तिष्ठाभावप्रतियोगित्वं विशेषणीयमतो नो
त्पाद्यप्रतीत्या प्रीत्यत आह द्वितीयादीति तथा च सत्तागुणाद्योभावस्य द्रव्ये सत्तामादाय सत्ता
वानुद्भवत्वादित्यत्राव्याप्तिः । न च साध्यतावच्छेदकं भिन्नोपसाध्यनिष्ठधर्मस्त्वनवच्छिन्नैव हेतुम
त्तिष्ठाभावस्य प्रतियोगिता निवेशनीयेत्युत्पाद्याप्यादित्युदासस्तथापि प्रमेयवानुधाव्य
त्वादित्यादावप्याप्यायतैर्घटत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्य तादृशधर्मवच्छिन्नत्वमप्रमेयत्वावच्छिन्नाभा
वस्य वाप्रसिद्धत्वादिति भावः । सा वै भौममतमुत्थापयति अथेति । अतियोगित्वं मूलोक्ताप्रतियोगि

५४

मया ५

राम०

२०१

६४ अ५

न०

七

क ५

डादौ घटजनकत्वाद्यभावः पटत्वाद्यवच्छेदेन घटाभावप्रतियोगिताभावश्च घटादौ सिद्धेदिति भा-
 वः प्रतिबंधैर्ननु रत्नादाह प्रमेयेति सुवचत्वाच्चेति तथा च प्रमेयधूमवानुवहे रित्यादावव्याप्तिरिति भा-
 वः। अयेति तथा च साधननिष्ठसामानाधिकरण्यानि रूपकतावच्छेदक्यधर्मावच्छेदेन हेतुमन्निष्ठाभा-
 वप्रतियोगित्यभावस्तद्धर्मावलीकृतसामानाधिकरण्याव्याप्तिरित्यर्थः अत्र साधननिष्ठसामानाधिकर-
 ण्यनिरूपताया अवच्छेदकत्वमनतिरिक्तवृत्तिविशिष्टं स्वरूपसंबंधं स्वरूपसंबंधमात्रं वा प्रथमं अस-
 मानेति असमानाधिकरण्याद्युपपत्त्यत आह येषां स्थवहे स्वरूपेति यातदवच्छेदकं न धूमानिष्ठसामाना-
 धिकरण्यानि रूपकतावाता नोति रित्युक्तं तत्राद्यवच्छेदमानुषमादित्यादावव्याप्तिरिति भावः द्वितीयेत्याह
 कंबुग्रीवेत्यादि असाध्यत्वमव्यायकत्वं घटत्वाद्यवच्छेदक्यागुं रेतरे कंबुग्रीवादिमत्त्वाद्यवच्छेत्ताधिकरणा-
 त्वाप्रसिध्या तस्य समानाधिकरण्यानि रूपकतानवच्छेदक्यादिति भावः अतएव लघुसमनियतगुरु-
 नूपेण साध्यतायामव्याप्येरेवाननिस्सारइति धूमसाध्यैक्यमिदं निरापत्तित्वाप्येति रासेपितसाध्यकस-
 र्वेतावद्याप्येतादवस्थादिति भावः। न च पूर्वकं ननु इत्यात्रापि साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकं

न १

 राय०
 १६७
 २०२

मावा

तत्

व

धर्मविशिष्टसंबंधिनिष्ठाभावप्रतियोगित्वावच्छेदकं तद्विज्ञवर्मेतासामानाधिकरसायं व्याप्तिरित्युक्तौ नि
 स्तारइति वाच्यं तद्वशाप्रतियोगित्वाभावस्य त्रविशिष्टसंबंधिनिष्ठाभावे प्रतियोगित्वाभावकूटत्वेन
 निवेश्योऽन्यथागुरोरेव छेदकत्वं विना उर्वचत्वापत्तौ स्थावराणि मानुषमादित्यत्र वा व्याप्तिर्धूमवन्नि
 ष्टाभावप्रतियोगितावच्छेदकीभूतस्य घटत्वादेः स्वविशिष्टसंबंधिनिष्ठमगद्यभावीयप्रतियोगित्वाभावात् न व
 छेदकत्वेन पारिभाषिकावच्छेदकाप्रसिद्धे घटादौ पटाद्यभावप्रतियोगित्वाभावस्य व्याप्यवृत्तिर्त्वेनावच्छेदकान
 पेक्षणात् न वतादशयन् किंचित् प्रतियोगित्वाभावस्यैवावच्छेदकत्वां निवेश्यं तथा च घटत्वादेस्त्वविशिष्टसं
 बंधिनिष्ठस्य तत्र घटमगद्यभावस्य प्रतियोगिताभावावच्छेदकतयेव पारिभाषिकावच्छेदकत्वमिति वाच्यं
 तथा सति धूमवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकस्य घटत्वादेर्वहित्वादिविशिष्टसंबंधिनिष्ठमगद्यभा
 वप्रतियोगित्वाभावावच्छेदकत्वावहित्वादेर्वहित्वादेरपि पारिभाषिकावच्छेदकत्वापत्तेरि
 ति भावतादशेति हेतुसमानाधिकरसाभावीयेत्यर्थः। यौनरुत्स्यमेपाकलुमाह आत्यंताभाचगर्भाति सा
 मान्यविशेषेति च व्यायकसाध्यसमानाधिकरसाधनजातीयत्वं सामान्यं तत्साधननिष्ठतादशसाध्य

सामानाधिकरण्यां विशेषः साध्यवमपि प्रेत्य द्वितीयमवतारयति प्रथम इति तथा च साध्य न वा त्रिष्टा न्योन्या
भावाप्रतियोगित्वा अपरं सामानाधिकरण्या न्यस्य प्रथमं लक्षणार्थस्य साध्याधिकरण्यात्तादृशी निवेशे
न गुरुतया नदपेक्षुः साध्यवादेव साधनवा त्रिष्टा न्योन्याभावाप्रतियोगिताध्यवृत्तित्वयव्यवसिने द्वितीयं ल
क्षणमुत्तममित्यर्थः । तद्वच्च ननु सादित्याद्येकव्यक्ति साध्य कस्य लेऽन्योन्याभावस्य प्रतियोग्यवृत्तित्ववि
वेक्याप्यव्याप्तिर्विरात्वेन वादाह नानाव्यक्तीति नानैव व्यक्तिसम्प्रयोगस्य तादृश साध्यक इत्यर्थः । तथा च
तत्रैव भेदे मादाय वहिमानधुमात् इयं पृथिवी त्वादित्यादावव्याप्तिरिति भावः ननु हेतुसमानाधिकरण्या
न्योन्याभावप्रतियोगितानवच्छेदक साध्यवत्त्वविवेकवत्त्वात्तादृशान्नैष दोष इत्याह तत्र साध्यवत्त्वस्य
चेति तदवच्छेदकत्वादित्यत्र यः । तथा च वहिमानधुमात् नृपत्वाव्यापकजातिमानुत्त्वादित्यादौ
तत्र दहिमान् साध्यवत्त्वेन भेदं वादाया व्याप्तिरिति भावः । इति अधिकरणाभेदे एकैव मोक्षिनाधिकरण
स्वस्यैकमतेनेदमन्यथायह त्वावाधि अवत्यस्यापि पर्वतादौ नानात्वेतदोषतादवस्था पत्नैर्हेतुमन्निष्ठ

भेदे नीलपीतत्वाद्यवच्छिन्न २

भेदेनाधिकरणत्वस्य २

न्यो-या भावप्रतिपत्तिता वच्छेदकत्वसामान्येयद्रूपानवच्छिन्नं तद्रूपवच्छिन्नसामानाधिकरण्येवा तात्पर्यं। ननु यद्रूपवच्छिन्नवत्त्वमित्यत्राप्यस्य सर्वत्र चर्ममनुचैव हि मा नृधमादित्यादावप्यभिर्वहित्वादेर
 खंडं त्वादरवेडवं मय रत्वे व व हिसंयोगवत्तिसंदिह्यादौ ते येत्याम आह व-स्यादा विनि। गद दादौ व हिसं
 योगवदादौ। वहित्वादिकमेवेति तथा च सर्वत्रैव यान्यदे नाखंडधर्मो वेत्तव्य इति भावः तादृशेति हेतुसमा
 नाधिकरणोत्तरार्थः। नवेवं वहिसंयोगिसमुपनिर्भस्यतादृशसंयोगत्वस्य व्यापकत्वा न वच्छेदकत्वेना
 नुमित्तदवच्छिन्नविधेयता कत्वा संभवादतः साध्या धनभेदेन व्याप्तेर्नानात्वाद ननु गतेव स्यात्ताद्ये
 त्याह पदित्यादिना यदि तिद्रव्यं पृथिवीत्वादित्यादौ स साध्यतादृशा न्यो-या भावप्रतिपत्तिपौ गितानव
 छेदकमिति ० एवं वक्तव्यमत्र एव द्रव्यमित्यनुमितौ निरवच्छिन्नद्रव्यत्वनिष्ठविधेयता कत्वापि स
 र्वसिद्धं सद्रूपते निरुक्तव्याप्तेस्तादृशा नुमित्ततावेव प्रयोजकत्वादिति भावः। वहि मा नृधमादित्यादि कम
 नि प्रेत्याह यद्रूपवच्छिन्नमिति आधिकरणात्त्वमिति शेषः। तेन न प्राप्नुक्तदोषः। एवमप्येव वहिसंयोग
 या नृइत्यादि कमभिप्रेत्याह पादुरोति। उक्ततायेति। नूपादिसाध्यकपृथिवीत्वाद्यव्याप्तिमिषोपपत्तिः। अ

किंचित्करं व्यधिकरणा योर्व्याप्यभावाप्रयोऽन्यथा तात्पर्यमिति तथा चासामर्थ्यिकरणा योर्व्याप्यभावेनैव
 तादृशप्रतियोग्योपपत्तिभावः। व्यधिकरणा योर्देशिकव्याप्यसंभवात्। तादृशव्याप्योपगमद्वयाद
 विनाशायो रक्षितत्वात् आह व्याप्तिरेवेत्यस्येति अर्थोतरत्वमपाकर्तुमवतारयति अन्येनैक
 दित्यहं स्यात्स्येकत्वमविहितं ननु भेदस्यापि प्रत्याभिज्ञानात्तत्र कागतिरन आह न चावेति अभेदस्या
 बाधितत्वे चेत्पर्यः। अनुयमानेति। अनुयमानस्योपमानसंयोगभेदविषयता कर्तव्यमर्थः। तथा चेत्पादिना
 मथाक्षिरिगे नो धर्मिणा असत्त्वे वि शिरयो विनय इति प्रतीत्या विशेषणानुसृत शिरवाया एव सन्त्योभा
 भावो गृह्यते। तथा संयोगभेदेपिन संयोगीति प्रतीत्या विशेषणा स्वसंयोगस्यैवाभावो गृह्यत इत्यर्थः।
 न वे कंगु रानेन संयोगीति प्रतीतेरपि संयोगाभावरूपविषयोक्त ननु संयोगि भेदः तथा च संयोगी सत्त्वा
 दित्यादौ निरुक्तत्वात् तद्व्याप्यत्वात् आह मत्र वेति। भेदसंयोगिभेदवता तदभावस्य संयो
 गिभेदाभावस्येतदुपपन्नैरिति एकत्र धर्मिणी संयोगिभेदतदभेदयोर्निष्प्रयोपपत्तेरित्यर्थः। वस्तुतः रामः
 प्रत्यक्षमरीत संयोगिभेदस्यापि अत्राप्यव्यतिथौपगमात् वद्वै संयोगित्वावच्छिन्न भेदसत्त्वेपिन २०४

इतिरत्यंताभावगर्भायां प्रति योग्यनधिकररात्वेना न्योन्याभावगर्भायानपि व्याप्नोति स्वप्रतियोगित्वोवच्छि
 न्नाभिन्नेन हेत्वधिकररा विशेषणादेव कपिसंयोगितत्वादित्यादाव व्याप्त्यसंभवात् न चेवं न चान्योन्याभा
 वस्येत्यादि मूला संगतिः कपिसं योगित्वावच्छिन्नभेदस्येव कपिसंयोगिभेदप्रतियोगित्वावच्छिन्नभेदस्या
 विमूर्तौ वच्छेदेन वृद्धे सत्वमाशंक्येन तदवतारात् अभेदस्येत्यादि मूलस्यापि कपिसं योगिभेदप्रतियोगित्वा
 वच्छिन्नाभेदस्येत्यर्थकत्वादित्यस्मद्गुरु रचरणाः ननु भेदस्यात्यंताभावो न प्रति योगितावच्छेदकी भूतसंयोगादि
 रूपोपेना व्याप्यवृत्तिस्तस्य भेदेन समं विरोधो न स्यात् किंच तिरिक्तरूपेति न विरोधो दुर्वार इत्यत आह
 यथा चेति ननु यद्वत्वाज्ञानेयदं त्यंताभावग्रहस्तस्यैव तदत्यंताभावविरहत्वे प्रति योगित्या व्याप्त्यस्येत्यादि
 तया व्याप्यनिरत आह अभावेति भावत्वेनाप्य वद्विषयमानत्वादलस्तत्र स्वतंत्रासिद्धिमाह अभावव्यवहा
 राच्चेति कश्चिद्विरोधधारणोतदत्यंताभावस्याभावव्यवहाराच्चेत्यर्थः स एव प्रति योगितावच्छेदकावच्छिन्नर
 वाननुवक्तृनां संयोगव्यक्तीनां संयोगिभेदाभावत्वकल्पने गौरया दभावत्वप्रतीतेः प्रमात्यानुरोधात्वातिरि

त्वेव संयोगिभेदाभावः कल्पनाहं त्यत आह अधिकोपीति अद्याप्यवृत्तिर्वादिति तथा वैकत्र मे दत्तद
 भावयोः संभावानुमिषो बाधकत्वमिति भावः। अतएव भेदस्याप्याप्यवृत्तिर्वादे वतथा भेद बाधकं असंभवा
 दितिकपिसंयोगाद्यात्मकस्यातिरेकस्य वा संयोगिभेदाभावस्य मूलाघवोद्यत्वा संभवादित्यर्थः तथा चोक्तं
 प्रतीतेर्विषयबाधः स्वरूपबाधमप्याह असिद्धेति मूलावरोधेन भेदस्यैव प्रत्यया मूले वृद्धः कपिसंयोग्यमि
 त्तिज्ञानस्यैवा सिद्धेरित्यर्थः। तानामिति पूर्वैरागा वयः। एवमप्येति तद्वृत्तिवैवर्तः ज्ञाने कपिसंयो
 गिभिर्भेदज्ञानं असिद्धेरिति मूलावरोधेन भेदस्यैव प्रत्यया त्वादशाभिर्भेदज्ञानस्यैवा सिद्धेरित्यर्थः त
 थाव स्वरूपबाधः विषयबाधमहं तद्वदित्यादि ननु प्रतियोगितावरोधेन बाधर्मस्यभिन्नभेदत्वं
 नदृष्टवरमत आह नहीति सर्वत्रेति न वद्यत् त्वस्यैकत्वेन च भेदभिन्नत्वोपगमे पिसंयोग्यत्वीना
 मनेकत्वात् तेषु संयोगिभेदासिन्नेत्येह या त्वाघवादतिरिक्त एव संयोगिभेदोपपत्तिर्वा व्यंतयात्वे
 पित स्यादप्यवृत्तिर्वाद्यथा मूले वृद्धः संयोगिभिर्भेदेति प्रमापत्तेरिति भावः अतएवेति परास्तमित्यत्रे

६४
 वृक्षवृत्तिनस्ये
 व

राम.
 २०५

वप्रतिपोगितावछेदकयोः स संकोच्यतामिति पूर्वोक्तपक्षः विशेषणवदिति घटमेव घटत्वादीनां विशेषणस्य
संकोचोपि संयोगतद्वद्भेदयोस्तथात्वेनाभावात्

वपः आद्यपोरसंताभावप्रतियोगिनोः सविशेषः संकोच्यतां अंशतोऽप्यविषयत्वेन कल्पतां ननु मूलं
वृत्तौ न संयोग इति प्रतीतेः संयोगवद्वेदविषयकत्वं मेव कल्प्यतामित्याद्यप्येव संकोचमात्रं भावइत्यत आ
हनहीति संयोगस्यैव तत्त्वमिति क्वचिदुपस्थितिसंभवात्त्रियमतस्तु कं अनुयायित्वेनेति तथा च वारणावाधादेवता इति
प्रतीतेर्न संयोगिभेदादवगाहितमिति भावः अनुभववाधमप्याह प्रतिपोगीति। अभावांशे साक्षात्परं परपार्वप्र
कारत्वेन संयोगप्रतोऽनुयवसाये नाग्रहणाच्चैत्यर्थः। भासमानं प्रोक्तुपस्थितं यद्विशेषां संयोगस्तदभावविष
यत्वेनेत्यर्थः। अतिमप्येव न्याभावाप्यवृत्तित्वे वाधकाभाव इति भावः ननु संयोगभेदेनावच्छिन्नवृत्ति
कः अन्यो न्याभावत्वाद्यदभेदवत् इत्यनुमानात् संयोगिभेदस्य व्याप्यवृत्तित्वसिद्धावर्थवसंसंघेन व
संयोगे न संयोगस्य विरोधः संयोगिभेदा न संयोगवद्वृत्तिसंयोगिभेदत्वात् घटत्वाद्यभाववत्त्वमिति रेकिशा
गतस्य व्याप्यवृत्तित्वसंघात् इत्यत आहीत्यता भावेनैव वाधिते निविमित्रावछेदत्वादिः तथा च संयोगिभे
दोऽवच्छिन्नवृत्तिकसत्त्वेन प्रमीयमानत्वादित्यनेन प्रतिबंधादनवच्छिन्नवृत्तिकत्वाद्यभावकल्पनमेव दुःशक्तमि
ति भावः। मूलवृत्तौ न संयोगिप्रतीतेः शिखी विनष्ट इति वदन्नासमानविशेषणाभावविषयत्वपदुक्तं तत्र घटत्वादेव

ना

इति

वर्ण

माह किंचेति विशेष्ये शिखरे नित राधात् साक्षात् संसर्गो द्विशेषगाधिं सशितया व शिरवीवि नष्ट इत्यत्र शिरवा-
 निष्ठ प्रतियोगित्वं न्यपरंपरासंबंधेन शिखि नो ध्वंसे प्रकारत्वमित्याशयः न वैवंसं स विपुस्ते शिखीवि नष्ट
 इति वत्पुरुषो विनष्ट इत्यपि प्रतीतिरस्यात् इति गान्यंतत्र द्विशेषगा ध्वंसादौ तत्र द्विशेषगा धव छिन्नस्येव निरु-
 क्तपरंपरायाः संसर्गत्वादत एवायं घटः श्यामो भविष्यतीत्यादौ श्याम न्य निष्ठ प्रतियोगितायाः प्रागभावेन
 म नूपाव छिन्नस्य संसर्गत्वे विघटत्वविशिष्टस्य संसर्गत्वं अतस्तत्रैव घटो भविष्यतीत्यादिको न प्रत्यय इति धो-
 यं विशिष्टमैमित्यस्य भेदत्वेनेति शेषकथामिति ना दशप्रतीतावतंता नावत्त्वानुत्प्रेरयादिति भावः एको लै-
 र्विप्रत्ययस्यार्चवागहि लोपगमे भ्रममात्रस्योच्छेद इत्याहुन खल्विति बाधकैः कारणात्ताधादिभिः श-
 क्यते इत्यन्यथा शुक्लो रजतत्वादि प्रतीत्यवत्तापो देवान्यथाख्याति तिर सनेति तं प्राभाकरै रिति भावः
 तस्यान संयोगिते प्रतीतेर्विषय इति स्व संयोगे निष्ठ प्रतियोगित्वं संबंधेनैव संयोगी नो भेदे प्रकारत्वादिति भा-
 वः अत्र अत्रि न व संयोग भेदवर्था वस्तुस्योक्तपरंपराया संयोग भेद स्पष्ट हेतवेति तस्य व्याप्यवृत्तित्वेनाप्र-
 तं छेद्यत्वादेव न ता दशप्रत्यय इति वा ज्यंत या स तुल्य क्रमेणा संयोग भेदस्य मूलानवच्छेद्यत्वात् मूलन

वि३

संयोगीत्यापि इत्याभावात्तेरिति भावः। अथ विशेषाणां प्रामाण्यानुरोधादपि भेदस्याभावात् वृत्तिवैवाच्यं
 इत्याह दुष्यते चेति विवरयात् कारुण्यमेव तत्र दृश्यमानाभ्यां वाप्यवृत्तेर्वत्तु तत्रैव दृष्टीति श्यामयदस्यगु
 रोगशक्तत्वात्तदत्यन्ताभावावोधनेऽर्थसमर्पणत्वेन निबन्धननिरोकात्तत्वात्संभवात्प्राह देहादीमित्युक्तं न च
 वहाराः प्रामाण्यमिति शेषः। तत्र च दौर्नश्यामरत्वाद्यौ विशेषास्यं श्यामत्वदं देहनुयोजिनीति तत्र न आ
 संसर्गभाववोधनेन दर्थक्यमदोतस्त्वस्यसंज्ञादिति भावः। न देवघटपतिनखत्विनिननूक्तस्य लेसं
 सर्गभाववोधने कारुणिरतप्राह तथा त्वेति प्रसंगादिति घटेपि घटात्वेनाभावस्य सत्त्वादिति भावः ननु य
 त्र नैवावहितयोः प्रतिमो ग्यनुयोगिनोः साकारत्वं तत्रैव न आश्रयावोधने प्रकृते च घटे घट इत्यस्य निरा
 कांक्षत्वात् न अपि घटे घटस्य भेद इव संसर्गभावोपिन बोध्यते चेत्तु श्रीवादिमानुघट इत्यादिकं तु भूतले न घ
 ट इत्यादिभिः समाने इत्यतः प्राह अपि घेति विशिष्टवाचकेति वैयाकरणमते नेह यद्वाकार्यमप्यादया विशि
 ष्टकवोधकेत्यर्थं देहादीनां कालेन वाचकत्वासंभवात्तदमीति मतं वर्धसंबन्धिनि विशेषाणां न गोपस्थितस्य
 इत्यर्थः। उपास्थितेत्यस्य वृत्तिशब्दादिपादिः तेन नीतो घटः पटश्चेत्यादौ घटविशेषाणां न गोपस्थितोऽपि

वा५

सा३

नीलादेः पटेऽत्रयो नील घटः पटश्चेत्यादौ तु दक्षिण शब्दादेव नीलस्य तयो पस्थि निवृत्तः पटेन स्य ना च फ
 विशेषणमात्रेति तथा च वैत्रो न दंडीत्यत्र मनुष्यसाधुना मात्रं फलं च न तु शाब्देन दर्थ प्रवेश इति भावः । दुर्ग
 वादित्येय घटिभूतत्वं न घट इत्यत्रैव वैत्रो न दंडी इत्यादावपि पूर्व पक्षिणा दंडात्वं ता भाववुद्धौ विहा
 यत्किंचिदुक्तं सत्त्वात् तत्रापि न त्राप्यस्य न त्राप्यस्य तं भाववोधनेन त्राप्यप्रथमांतत्वं प्रथमा सा कां
 रूत्वं वा तत्रैव न्ययात् हे दंडस्य नेत्यतो विदं डात्वं ता भावप्रतीत्या पत्रैव तत्रैव नो न दंडीत्यादौ दंडस्य
 प्रथमांतत्वं तस्य प्रथमा सा कां रूत्वं तस्य वा भावात् न दत्वं ता भाववोधो न ता इ धटः चैत्र मैत्रयोर्दंडघ
 टौ नेत्यादिवया संरन्त्यस्य ने चैत्र धर्मिक दंडात्वं ता भाववोधे व्यभिचारेऽपि । प्रथमा सा कां रूत्वं मस्त्येव
 दंडोऽत्रैव प्रथमा सा कां सकल प्रकृत्यर्था च पित्वा दिति दिक् । एतेनेति वैत्रो न दंड इत्यादौ दंडो तं ता भावा
 प्रत्ययेनेत्यर्थः । विनैवेति । यत्रा धिरा भाव योरा धारा धेय भाव संसर्गस्तत्रैव सत्येय वेत्तरा सैव नो न दं
 डीत्यत्र दंडा भाववत्त्वादात्म्यस्यैव चैत्रे संसर्गत्वात् न सप्तम्यये हेति भावः । ननु चैत्रो न पंचमीत्यादौ पाव

प्रथमांतत्वं

राम०

२०७

कतेरिव वैत्रो न दंडीत्या दावपि दंडस्यात्यंताभावः सप्तमीं विनापि प्रतीयतामनं आहं एव वेति
 वैत्रो न दंड इत्या दौते सगभा वप्रतीतिमिद्या सप्तम्यपेक्षया वेत्यर्थः शक्त्येति शाश्विका नो मते नंवा
 यमते नाहलक्षणाया वेति। मेदोभा सत इति तया व दृष्टाता सिद्धिरिति भावः न चैवं अनुभवसिद्धस्य वृत्त
 ताभावबोधस्यापत्ताय इत्यत आह वस्तुत इत्यादि स्यात् इत्यादिभेदेन विभक्तैर्देविध्या दुदाहृत्य
 दयं प्रातिपदिकार्थस्येति अभावाच्च यवो धनैत्यनुषज्यते। निष्पन्नतरामिति। यत्रानुयोगिनिप्रतियो
 ग्यवये सप्तम्यपेक्षा तत्रैव नञ् आत्यंताभावबोधने सप्तमी अपेक्षते ननु सर्वत्रेति नमुवा देव
 क्षमासाक्षादिति भावः भेदस्य व्याप्य दृष्टिर्वादि प्रावां मते रक्ता दशापां नश्यामशपादित्येव हा
 रमुपपादयति। नञ् इत्यादिना ननु वैधर्म्यमपि भेद एवेति तद्वत्त्वं तत्र वाधितं अत आक्षेपधर्मवेति
 नत दौशे स्यात्कालावच्छेदेन तद्वति वत्ते मानस्याभावस्य प्रतिपोगित्वं तद्व मविशिष्टस्य वैधर्म्यत्वे
 तथा चरलो नश्याम इत्यत्र श्यामत्ववैशिष्ट्यावच्छेदेन श्यामश्यामवृत्त्यभावे प्रतिपोगिधर्मवानुरक्त

इसांकारकस्तत्र बोधननुपपन्नं ननु मित्रं ननु विशिष्टधीजनकत्वादिगर्भस्य संवंधत्वस्य प्रवेशो
 व्याप्ताश्चाद्यादिरेवेत्यत आह निरूपितेति साध्यकानुपपत्त्येति साध्यवत्त्वं साधनसंवंधोऽप्येकव्याप्त
 चाधिकरणात्वे ननु व्याप्तेस्तत्र प्रवेशादिति प्रागेवावोक्तमिति भावः ॥ ननु लेकस्येति कुत्रेत्यादितया च किं
 साध्यकानुमिति जनकतावच्छेदिका कात्यायिनित्यर्थः ॥ ननु तदेतु साध्यकानुमिति प्रत्ययिते तदेतु साध्यकानां
 ना नाविधव्याप्तिज्ञानानो हेतुत्वात् इत्यमप्यनुगमस्त्वित्यत आह दीधित्या विध्यंवेति इत्यमपीत्यर्थः
 वदुत इति तदेतु साध्यकस्य मिथ्याधी विरोधिधी विषयमत्वे न तदेतु साध्यकानुमिति प्रतिन हेतु साध्यक
 निविन व्याप्तीः अनुमप्यत इति वरतान त्वेनैव तदेतु साध्यकानुमिति प्रतिहेतुत्वं व्याप्तिप्रलोपा
 पेधवत्त्वेत्यर्थः ॥ लक्षणाप्रयस्यैव यथा श्रुतस्या व्याप्तिप्रभावा देत इत्यनेन प्रसादया मिथानमसं
 गतमतो व्यावर्धे इति तया चान्योन्याभावगमत्वे न च पोरैवादेव द्विवचनोपपत्तिरिति भावः ॥ धर्मिराः
 सिध्यसिद्धिपरहेतत्वादिति रिक्तं ॥ त्वा घवच्छिन्नाभावस्यासत्त्वं विद्युमयाप्यत्वात् अन्यथाचि

त्यंता २

रामः

२०८

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

व
६

लोत्तमिति भावः। ननु त्वप्रकारेणाभवे निश्चयस्यैव तद्विरोधित्वात्त आह विषये निघटय प्रत्येकाभा
वस्याहं श्य को ननु गतत्वादिति भावः। विशेषरात्ता विशेषावच्छेदकानुगमादेव घटय दो नस्त इत्यादि प्रत्ययस्य
नुगताकारत्वमिति अभिप्रायेण संकल्पने न वेति द्वित्वविकरसोक्तिं यावघटयटययोः सिद्धित्वात्प्रत्ययप्रति
योगिकाभावत्वेनैव घटादि प्रत्येकाभावस्यानुगमः ननु घटय दो नस्त इति प्रतीतेः कुत्रचित्त्वं इमेऽवच्छेद
कत्वांगहि त्वस्यानुभवसिद्धत्वात् नोक्तं मेगातत्रिगोह इत्यत आह द्वित्वसमानेति मात्रयदेन द्वित्वस्या
वच्छेदकत्वमुदाहरणमिति स्पष्टयटयटेत्यादिः शंको निरस्यमितादशोक्तिं यावघटयटययोः
भयश्च न्येघटयटो भयवाय पिघटयटो नस्त इत्यादि प्रतीत्या पक्षिर्निभावः। ननु घटत्वपटत्वाभ्यां
निर्गुणत्वसमवायेनैव घटयटो नस्त इत्यत्र धर्मस्य द्वित्वसमानाधिकरणं निवेश्य एवं कुम्भ
कुशलो नस्त इत्यादावपि यथायोगेन द्वाघे अतो द्वितोय कल्पेनायं दोष इत्यत आह द्वित्वसमाना
नेति अत एवेति यदनुपास्थितिदशायां यो घटो दशप्रतीतिस्तदवगाहित्वस्य तादृशप्रतीताव
संभवादेवेत्यर्थः। यदस्येति। स्वपण्यास्यधिकरणावत्त्वात्संबन्धेनेत्यर्थः तादृशद्वित्वेति घटयटव

रामः
२०९

त्रिदिवेत्पर्यः। इति तस्य धर्म्यादित्यादिः। द्वयोः प्रतियोगित्वो लोके रवेविप्रतिपन्नं प्रत्याहं द्वित्वादेरिति
 घटपटयोर्द्विवत्वाप्रत्यक्षे तु न्यवृत्तिवैधन्यादि त्वैघटपटद्वित्वावगाहने विनियमितविषये
 हस्यत्वे संभवादस्माकं तु नीलघटो नास्तीत्यादौ नीलघटत्वाभ्यामिदं घटय दौ न तत्र इत्यादि शाब्दस्य
 लेघटत्वपटत्वं द्वित्वैव वच्छिन्नं प्रतियोगिताकस्यातिरिक्ताभावस्य बोधना नानुपपत्तिः। अत्र चे
 दकत्वस्य त्रितयस्त्वप्यप्युक्तत्वादिति भावः। अतस्त्वं वैशिष्ट्यानुपस्थिताभावपुलकप्रतीतेरेव न
 वैकविशिष्ट्यापरत्वं मेवोभयत्वमिति वैशिष्ट्यानुपस्थितौ घटय दोभयं नास्तीति प्रतीतिरिति चेद्वेति
 अत आह किं द्वयोरेति उक्तत्वात्। तेन घटत्वपटत्वयोरेव द्वित्वेनाभावस्य प्रतीतेः सिद्धान्तमिरिक्तापुलक
 त्वेपिन दूतिः। कृत्स्नस्य घटत्वाद्यवच्छिन्नाभावस्यैव प्रतियोगितावच्छेदकं द्वित्वं इत्यस्य कथं निरस्यति नां
 त्वेति तथा त्वेति द्वित्वादेः कृत्स्नप्रत्येकाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वेपि तादृशाभावेति साधनवन्ति
 स्वात्मलान्योन्याभावेत्यर्थः। ननु तदोषमिमावरं साध्यतावच्छेदकातिरिक्तत्वात् सत्यवृत्तिधर्मान

योगि
वि

भु

वधि अत्रेन प्रतिवैव कृतं तावता प्यं पगमेवेति अं येनाति रिक्ताभावमंगीकृत्य सिद्धो नो नोदित
 इत्यनस्तमपि व्यवस्थापयति अंतरेणावेति। अभावांतरमिति घटद्वयत्वाद्यवधि अप्रतियोगिताकमि
 त्यादिः एकैकेति तथा च न घटवावधि आभावेन तदन्यथा सिद्धिः। घटद्वयेति तत्र घटत्वावधि आभा
 वेनापि न तदन्यथा सिद्धिरिति भावः। यद्यपि यावेनो घटाभावाः प्रत्येकं तत्र घटान्य घटत्वावधि
 आभावे वैवकुप्ये ३ घटद्वयत्वावधि अप्रतियोगिता कत्वकल्पने घटद्वयवति घटौ नस्त इत्य
 स्य न प्रसंगः न वा एक घटवतिता दृश प्रत्यया प्रसंगः। तथा न तेषां भावेषु तादृश प्रतियोगिता
 कत्वकल्पनामये दृष्टथाविधप्रतियोगिता कत्वेनाति रिक्ताभावकल्पने वल्लोपस्य सा मा
 न्याभावस्य लक्षणवयुक्तैस्त्वोल्यादिति भावः। ननु साध्य धृतो भयस्य प्रतियोगित्वे सुतरां सा
 ध्यस्यापि तथात्वा इति दुभयमित्यादि — अत्रासंगतिरतो व्यावष्टे तदुभयानि त्रितयावभावप्रधा
 मो निर्देशः। ननु तथाप्यप्रतियोगित्वे गभीरी यथा अतल दूरपाणि अ व्याप्याये वेति अत आह

यथ

राम०

२१०

अयमेवेति न ये वेति अप्रति योगि यदस्य प्रतियोगितानव छेदक धर्मैव त्वेति चेत्तु प्रतियोगिता
 न व छेदकत्वगर्भेषु सक्तत्वेन न ये प्रतियोगितानतिरिक्त र त्वेति न यस्तद व छेदकत्वमपि प्रे
 त्यंशकित्तु मूलं अथोति त्वत्पसंबंधविशेषरवाव छेदकत्वं निविष्टमित्याशयेनैव परिणतं अस्य
 पामेवेति तदुभयामित्याह तसर्वत्र धर्मपरो निर्देश इत्यर्थः स्वप्न ह्यस्मात्मा धापरत्वेन्यभिधा
 रिष्यति वाप्येराह स्वप्नमिति यथा श्रुतार्थतत्त्वो जीवमाह स तेनेति प्रत्युक्तमित्यनेन व
 : तादृशौ संधनवान्निष्ठाभाव प्रतियोगीताव छेदकैरवच्छिन्नस्येति अप्रामेहिरित्य
 योऽन्वयः तथा च व्यावर्तनाव छेदकविस्पे विशेषणमिति भावः तादृशाव छेदकावच्छि
 न्तस्मापि व्यावर्तनाव शेषणमित्याह तादृशावच्छिन्नयावहिनि प्रतियोगीकस्येति अत्रा
 प्यप्रामेहिरित्यन्वयः तनुतादृशायाव प्रतियोगीकायाव हृदि बाधवच्छिन्नाभावस्य

छा

सिद्ध इत्यत आह अतिप्रसंजकादिति तथा च यावत्वाद्यवधि त्रता दशाभावमादाय धर्ममात्रे
 रित्यत्रातिव्याप्तिमया यावत्वाद्यनवधि आभाव एव बलहेतोर्विरोध इति तदप्रसिध्यावहेमानध
 मादित्यादावसंभव इति भावः ननु द्वितीयापेक्षानावस्थया बलत्वेन विवक्षितः समासतिष्ठे वे नापि
 तेन तत्पुत्र्यन्निवेष्टावन्त्यदस्याभेदात् ननु यो धकत्वसंभवादत आह तादृशो बहिःत्रे नितयाप्रसिद्धिस्त
 या वेत्तस्य वेत्ताद्यन्त्याभावकृदाधिकरणाप्रसिध्या नानावृत्तिसाधनये प्रत्येकपि जीत्यादित्या
 दावव्याप्तिरिति भावः वाच्यं गानेत्वादित्यादावेकव्यक्तिकृत्तिसाधनीता दशमावदभाववत्त्वं साधनव
 त्येव प्रसिद्धमनप्राप्य इत्युक्तं ननु तादृशपावदभावानां प्रत्येकाधिकरणावृत्तित्वं साध्ये वाच्यं अतो नो
 क्तप्रसिद्धिरत आह न च मादीति तादृशेति तत्र चान्यत्वाभावकृदस्यापि निरुक्तभावतया तत्प्रत्ये
 कसमाताधिकरणस्यैक्यकृत्रापि न घेऽस्तत्वात् न च तादृशपावदभावानां प्रत्येकसमानाधिकरणमव
 ॥ त्वं साध्यतावच्छेदके वाच्यं अतो नोक्तोक्तः ॥ दंडिमानदंडिसंयोगादित्यादावेव व्याप्तेरिति भावः ॥
 घायेतादृशपावदभावानां प्रत्येकाधिकारोपदमवच्छिन्नस्योपधिकारो हेतौ तदवच्छिन्नस्य सामा

प्र

निव

राम०

२११

वम२

नाविकरणापविवक्षायां नकोपि दोषः तथापि सत्येव फलतः कल्प्यान्तरेणाग्रे वक्ष्यमाणान्नाशं कि
 तमिति भावः ननु यावन्तः साधनवन्निष्ठाभावप्रतिपत्तिरिति नोपसमा नधिकरणाभावप्रतिपत्तिरिति न
 रत्यस्यैव सम्भवे अत्र बध्नेदकद्वयोपादानं व्यर्थं अथ पिंडभेदस्यैव साधनायापकस्य साध्यवन्नि
 ष्ठाभावप्रतिपत्तिरिति त्वविरहानुधूमकाचने रित्यादिसोपाधावतित्याप्यभावादत आह सर्वत्रोति ध
 र्मांतरेति साध्य न्यूनवन्निघटत्वादिति शिष्टत्वेनेत्यर्थः विक्षिप्तस्यातिरिक्तत्वे मुद्रापक्षेऽभेदस्य
 विक्षिप्ताभावप्रतिपत्तिरिति तासंभवादाह आदिनेति तेन द्वित्वावच्छिन्नतदभावसंग्रहः तत्र साधन
 वन्निष्ठाभावप्रतिपत्तिरिति तावत्यः साध्यवन्निष्ठाभावप्रतिपत्तिरिति तावत्कौत्सु कौत्से दोषः तत्रापः
 पिंडभेदत्वावच्छिन्नप्रतिपत्तिरिति तावत्येकैकमवन्निष्ठाभावप्रतिपत्तिरिति तावत्कौत्सु कौत्से दोषः तत्रापः
 त्रिधेयः मत्तांतरमाह साधनसमानेपादिना अभावेऽप्यद्वैतावच्छिन्नेति तेन च मूलेना दशप्रतिपत्ति
 र्तां कात्यंताभावाः समानाधिकरणापस्येति बहुव्रीहिः नायाप्रतिपत्तिरिति च नूयसा मान्याभावाभावा
 वत्वस्य नूय नूयध्वंसं प्राप्नोति पोरपि प्राचीनमते ज्ञातपोश्च भावमित्रपारपि निखिलपोले लावेसा

स्वरूपा ५

[illegible]

स्यादित्थत्वादिभिर्भावेः ननु घटध्वंसत्वात् ध्वंसस्य दित्यत्रातिशयोक्तिः घटध्वंसस्य त्वस्यैव भावेः घटध्वंसत्वात् त्वस्यैव भावः

सप्तनाथि करणः

रूपाय

राम०

२१२

रापादत आह घटं स इति भावाभाववृत्तिरिति पायाभावनिष्ठत्वं भावप्रतियोगिकत्वस्याना
 धिकरणास्त्रयत्वेन तत्र न चित्तत्वं दधावम्भत्र निष्ठत्वं नैवमादात्मनस्तुमात्रवृत्त्यभावस्य विशि
 ष्टव्युपपत्तौ तत्र दधावभिन्नत्वाद्यभावस्यातिरिक्तकत्वं न्यनेमानाभावादिनिभावात् तत्रैह वत्
 सत्त्वानाधिकरणाभावप्रतियोगिता वच्छेदकं यस्मै जत्वाभावात् अनुरत्वावच्छिन्नभावत्वं तदवच्छि
 त्तप्रतियोगिता को यो धं निरुक्तो भावमिन्द्रोऽभावत्वेन तत्त्वानां गोप्राप्त्यर्थे तेन नृपप्र
 भावात्वंताभावत्वावच्छिन्नाभावानं नृपप्रभावाद्ये सात्मकानां भावभिन्नानां जलत्वसोपाना
 धिकरायाभावे यिज्जलं त्वेह वत्त्वादि तत्र नाव्याप्तितादवस्थाननुष्ठे सौ सत्त्वादित्यत्र व्याप्तिर
 भावप्रतियोगिकाभावभात्रस्याधिकरणास्त्रयत्वं ताद्यद्यत्वंताभावादि वृत्ते घटं सौ तं ताभावस्य
 घटत्वंताभावादि तत्र यस्य घटं सत्त्वसाध्यमा नाधिकरणायात् पटं सौ तादिति नृपस्य
 वघटं सत्त्वावस्थे पटं सत्त्वात्मकस्य वा सत्त्वात्वंताभावत्वविरहे राल ल सा घटकत्वा दोष
 टं सत्त्वादि दित्याहुः । त नानं अभावप्रतियोगिकाभावा नं अधिकरणास्त्रयता मा शं क्य घट

स्वाभा

वः सत्ताभाव
 श्रुतयोश्च नसा
 ध्यसामानाधि
 रुपायं सत्ताभा
 वस्य जलत्ववि
 रुद्धत्वादित्यादि
 क्रमेण जलं त्वेह
 वत्तादिति मास्य
 नादित्यादाव
 प्रारिश्यरमेनय
 दंतीषु कं माप्र
 दधिकोक्तभाव
 भिन्नइत्यस्य वा
 सत्तात्वंताभा

चं सेत्यादेरन्तरात्तु मवन्निष्ठाभा व प्रतियोगिता व छेद जी मन्त्र घट ध्वं सत्त्वा व छिन्ना भावस्य द्रव्य
 त्वाभावनिष्ठस्यापितुल्यपुत्र्या द्रव्यत्वा च भावकत्वं कस्य वहे सामानाधिकरण्याभावात्ता वन्ति
 मानधूमादित्यादावत्या प्रवृत्तं संभवेद्यद्वं सत्त्वादित्यादावन्ति व्याप्तिपर्यन्तानुसरणास्य संद
 र्भविरोधापत्तेः न त्वात्कृताभावमित्र इत्यत्र भावेन मित्रः प्रतियोगि विधया संभिन्नो भावः
 प्रतियोगिक इति यावत्तत्वेन ह वत्तत्वात् सामानाधिकरण्यात् हि मा वृत्तिस्त्रयस्याभावः प्रतियो
 गिता व छेदकं यद्विमा वृत्तिरभावत्वं तदवच्छिन्न प्रतियोगिता क्मावच्छिन्ना येन र्गतस्य तत्त्वत्वाभावे
 स्य साक्षात्सामानाधिकरण्यापेक्षितत्वे ह वत्त्वादित्यादौ नाप्याप्तिः हि मा वृत्त्यौ सौ वत्त्वस्य मा
 वृत्त्याभावात्तत्वादवच्छिन्नाभावस्य भावमात्र प्रतियोगिकत्वाभावात् न चैवेद्यद्वं सो ध्वं सत्त्वा
 दित्यादावन्ति व्याप्तिर्यमि चारमित्र पक्षे पटवत्त्वाभावात्तद्वं सत्त्वाभावादेव भावात्तत्वाभावात्
 कचे विरहे सा लक्षणा घटवत्त्वात् न न्यत्वे सति भावमित्रत्वे पर्यवस्यन्नस्य संत्यक्त्वा वत्त्वविर
 हात् घटात्वं ता भावादेस्तादृशस्य च साक्षात्समानाधिकरण्यात्त्वा दतश्च ह धटवत्त्वं सत्त्वादेव भावमित्र

४ वेपि

मात्र

मात्र

र

३३

ध्वं

शमः

२९३

मा ४

न्तत्वाविशिष्टत्वं न्यस्तमेव संसृत्वं दूरवन्द्यं तदमेव वांतायाच घटं संसृत्वा भावस्यैव भावमात्रप्रतियोगि
 किं कत्वा तै नै तौ प्रातिव्याप्तिनिवासो संभवतीत्याशये नाहं घटं संसृत्वा देहि। ति आदिना घटप्रमाणं वाः प्रागभा
 वत्वादिपादौ घटप्रमाणत्वादेः परियहः स न्यत्वे सति भावमिश्रत्वं संसृत्वा मितुं कथपि न हतिर
 भावांतायादाये वातिव्याप्तेर्निरासं न वादित्याशये नाहं तत्पर्यं केति भाववृत्तिरित्यने। तौ तु गतप्रेती-वाभा ४
 तिप्रमाणावत्वं तादृशाभावस्याविरुद्धं तत्र अतिरिक्तो भावः को नित्य इत्यर्थः। इति प्राहुः। ननु यावन्तः स्वस्य स्व
 मिचारिरास्त्रस्य मिचारिसाध्येत्यर्थेव। हेमानुधमादित्यादौ सर्वत्र संभवः साधनस्य मिचारिणः
 प्रमेयत्वद्रव्यत्वादेर्व्यभिचारिण्यसाध्ये विरहादन्त आह स्वमिति स्वतन्त्रपदस्य साधनपदत्वे सोपाध
 वतिप्रसंगादाहसाध्यत्वे त्रिसाध्यव्यापकप्रतियोगिकस्य तत्तद्विषया न्यत्वाद्यभावकूरस्याभि
 करणागमसि प्रसिध्यावहिमांनुधमादित्यादौ विव्याप्तिरामहं तु प्रसप्तमीकस्य त्रितया च
 यावन्निषद्यायकस्याभावेपस्याअसमा नाद्यकरस्य तस्य तत्त्वमेव व्याप्तिरिति भावः चिरे

214

प्र

धरागम मे दानुयसाक हंते नपदस्य विशेषगाभावेपिन हृतिर्वसूमात्रस्यैव साध्य व त्रिभि
 ष्ठाभावप्रतिमोतिनेन तदतिमो गिनोऽप्रसिद्धिर्याप कत्वातिरिक्तपावत्वं व डर्ववमित्येतेनि
 कर्षमाह नया वेति एतत्सार्थः प्रागेव प्रपंचितः ननु कल्या लिवन्नपोपावत्तं ध्यापक
 तावच्छेदकेन यावच्छिन्नाभावात्तेषां सामानाधिकरण्यात्तैवार्थः कुतो न कृतः तद्विषयान्य
 बोधभाव कूटस्यैवत्य निवृत्तिता ~~अव्यवस्था~~ भावादेव तेषां अधिकरणा प्रसि
 द्धावधिबहिर्मादित्यादावव्याप्य संभवाद न आहं केन तावयि चेत्तत याविधः साध्यव्या
 यकतावच्छेदक रू यावच्छिन्नप्रतिमोतिता कृत याचत देधि करणा प्रसिध्या प्रमे मंका व्यत्वाह
 त्यासव व्याप्रिभियैवता दृशार्थस्य कृतिभावः अत्र बहिर्मा नधूमा दित्यादाव व्यापि
 न्निव्याप कस्य रू दत्विशिष्ट द्रव्यत्वाभावस्य योऽभावोऽत्यं विदिसु रमा दिसामा नो
 करणायस्यै वसत्वा दभाव विरहात्तत्तत्त न ह्या प्रतिमो गित्वा न्य क नुपप त्या ड द्रव्यत्वेत्ये

सा ३

श्रमा ५

नि ५

रामः

२१४

क

ला २

विशिष्ट इत्यत्राभावाभावत्वादप्यप्यगगनस्यापि स्वाभावाभावत्वे मानाभावान् केवलानुपि
न्यव्याप्यापत्तेरित्यस्वरसः संप्रदीय इत्यनेन सखितः। अतएवैतदोषं निरस्य तामतमुपेयस्य निवेदि
त्विनितादशेति साध्यव्यापकत्वावच्छेदकत्वावच्छिन्नं प्रति योगिताकाभाव सामान्याभावत्वेन य
दधिकुरातायाव्यापकत्वं तत्त्वमित्यर्थः सामान्याभावत्वाभावे व यावत्पदोपादानात्ते न तादृशा
भावानां यावत्त्वाद्यवच्छिन्नभावस्य केवलानुपि त्वैषि न धूमवानवहेरित्यादावतिप्रसंगः। न वेति वा
च्यमित्यनुपपत्तादशेति साध्यवच्छिन्नाभावात्तैर्भूतैः। अनतीति साध्यव्यापकानां यावत्त्वे नाप्रवे
शादपेयार्थसंभवात् इति भावः। एकाधिकरसास्येति त्रैषां प्रत्येकाश्रयत्वस्य प्रवेशेन तादृशतत्तद्
हिमत्वस्य धूमाव्यापकत्वादप्यपिरसंभवेति भावः। योतरेण किंचिद्विशिष्टत्वादिना तथा व
तादृशाप्रतियोग्यप्रसिद्धावच्छेदकोशो निवेशित इति भावः। अत्र गगनस्य भावविरहे त्वे माना
भावः। त्वन्यसंबन्धः विशेषस्यैव प्रति योगित्वादितः केवलानुपि न्यव्यापिरित्यस्वरसः। कोचिदि

स्वा

त्यनेन सूचितः स्वमतेन साध्यव्यापकता यच्छेदकाया वैतो धर्माः य इमावस्ति न व्यापकता यच्छेद
 कास्तस्मैव त्वमेव नौ याधिकत्वं प्रागेव पूर्व पक्षे विवक्षितमिति ध्येयां लक्षणा योः यौ नरुक्तमप्य
 कर्तुं विवर्तयन्ति अवच्छिन्नमित्यादिना ननु व्याप्य वच्छेदकस्य धूमादेः सामानाधिकार्या वच्छेद
 कधर्मस्य व्यापित्वाजुपपत्तिः विभिन्ना यो रेवा वच्छेदा वच्छेदकभावादत आह इत्येवेति । दंड
 त्वादेरिति तथा चोक्तं नियमो व्यभिचारीति भावः ननु इतोपि बाधकतकारणात्त्वमिति निष्कर्षः यदा यश्च
 ति दंडत्वादेस्तद्वच्छेदकत्वे सुषुप्तमेवेत्यत आह उपहितेति समर्थनीये इति धूमत्वादेर्व्याप्य वच्छेद
 कत्वमिति पूर्वपक्षा चेयः । तथा च शुद्धे धर्मस्य व्याप्य वच्छेदकं सामानाधिकार्या वच्छेदकत्वोप
 पहिते च तदवच्छेदकमत्येव लविशिष्टमेवोपगमात्सांगतिरिति भावः । तत्र तत्त्वोपपत्त्येवेत्यनेन
 अवच्छेदकपनामर्थद्वितीयत्वरूपमात्रेदप्रसंग इत्यतो व्याप्य वच्छेदसासं वंधितैर्निरवबुधमूलैर्यस्याः
 संवंधितायाः अवच्छेदकस्य वत्त्वं पत्र इत्येवमवधौ बोध्यः । ननु कत्वादिन्याः संवंधिताया व्या

सित्विरेहात आह सामानेति जनकत्वादित्यादिप्राप्तिना न न्यत्वादेः परिग्रहः विशिष्टेति विशिष्ट
 सत्त्वाद्यवच्छिन्नं यद्गुणादिसामानाधिकरण्यात्तदतः सत्त्वादेरित्यर्थः गुणाद्यनुमित्यापन्नमिति
 सत्त्वाद्यनुमित्यापन्नमिति तत्राद्यनुमित्यापन्नमिति तत्राद्यनुमित्यापन्नमिति तत्राद्यनुमित्यापन्नमिति
 ह्यधर्मज्ञानपायादिभातिवः ननु ज्याया वृत्तिरस्य हेतोः यद्दधर्मज्ञानमनुमिति हेतुरतः साध्य
 सामानाधिकरण्यापेक्षितस्य सत्त्वादेः कर्मणो यगमर्थव्यभिचारधीदशाद्योऽप्यनुमितिर्विच्छिन्न
 तत्त्वेऽप्यत आह साध्यसमानेति प्रागिति तत्रापि च पक्षे साध्यनिर्णयप्रोक्तोऽनुमितस्तोऽपि विद
 प्यनुमितिर्न स्यादिति भावः ननु धर्मज्ञानादितर्कमवच्छिन्नसाध्यसमानाधिकरण्यापेक्षया तिस्र इव
 प्रकारेणापह्नधर्मतानिश्चयोऽनुमितौ हेतुर्वाच्यः तथा च कर्मणि तादृशविशिष्टसत्त्वात् नृपेणापह्न
 धर्मतौऽनिर्णयान्नोक्तानुशयः संभवतीत्यत आह अयमित्यादिअपेक्षयद्दधर्मः विशिष्टेति तथा
 च धर्मज्ञानादिप्रकारेणापह्नधर्मतानिर्णयः संभवतीत्यत आह अयमित्यादिअपेक्षयद्दधर्मः विशिष्टेति तथा
 च धर्मज्ञानादिप्रकारेणापह्नधर्मतानिर्णयः संभवतीत्यत आह अयमित्यादिअपेक्षयद्दधर्मः विशिष्टेति तथा

ति प्रतीतेर्न मेपि वृत्तिर्नानाधिकरण्याभावात् धूमत्वप्रवृत्ते दकं न स्यादित्यर्थः न च हेतुता घटकसंबंधे
 न यद्धेतोऽधिकरणात् दवृत्ते देन साध्यस्य नानाधिकरण्याभावस्य निवेश्यत्वात् तत्रैष दोषः तथा सति गोत्व
 यान् अश्वत्वादित्यादौ महाकालु निरूपित विशेषणात् माहेतुर्न यथा प्रापतेः हेतुमन्माहाकाला यव
 द्देन तादृशसंबंधे न वृत्त्यभावस्याप्रसिद्धेरिति भावः अतिरिक्तस्य साध्यस्य नानाधिकरण्यादि
 त्यादिः ननु धूमसमानाधिकरणात् घटत्वादेव हि विशिष्टाधिकरणावृत्तिवत् धूमवाच हेतित्यादा
 वतिव्याप्तिरत आह साध्यसमानेति त्वपदे साचिनता यद्धे दकीर्तक मत्वादि परं वृत्त्ये विशिष्टा
 धिकरणा भूत यवत वृत्तित्वस्य धूमसमानाधिकरणावृत्तिवदतिव्याप्तिरतः सामान्येति तया ववृत्ति
 मध्ये गोत कवृत्तित्वस्यैव धूमसमानाधिकरणावृत्तिवत्तातिप्रसंग इति भावः वृत्तिद्वयानंतभावेन य
 वीये हेतुतालघुतरमाह स्वशिष्टेति गुणावलंबित्यत्र प्रागुक्तमिति त्याप्तिमुद्धरति सत्तात्वेत्यादिना स्थी
 वगुणावदि शिष्टसत्तादित्यत्रोक्ता मव्याप्तिरस्यति कसौ घन्यत्वेति यथाकृतस्यावच्छेदकत्वस्योप
 दायां कीर्तनतरमप्याह एवेवेति उपपत्तिरिति अन्यथा वा व्यत्यसनाधिकरण्याभावावतिगगनादौ प्रम

यत्वादेः सत्त्वाद्यं प्रमेयादित्यादावव्याप्तिरेवेत्यादि निभावः। मिश्रमतं नैस्यति। पात्तिरिति ननु
 प्रमेयत्वं यदितत्र न व्याप्तिस्तदोदाहरणादोदाहृत्येता हेतो रमन्मासोनुचितस्तस्य चोपपत्ति
 निमात्रफलकत्वादत आह नदग्रहस्तिति तथा च व्याप्तिरनवादिनामिव प्रमेयत्ववद्विषयवि
 शेष्यकत्वात्तिग्रहार्थमेव हेतोः प्रमेयत्वो नोदाहरणादावुपन्यास इति भावः। यदित्याप्तिविरहितेति न
 येराप्युदाहरणादितो व्याप्तिग्रहः प्रमाणिकस्तदा यो द्रव्यवानस वै हिमानित्यप्युदाहरणास्या
 त द्रव्यत्वस्याविरहित्याप्तिविरहितेति विशेषादित्यभिप्रेत्यह व्याप्तिग्रहोपमेव हेतोः
 प्रमेयत्वेपिनोदाहरणादावुपन्यास इति भावः। यदित्याप्तिविरहितेति न येराप्युदाहरणादितो
 व्याप्तिग्रहः प्रायोगिकस्तदा यो द्रव्यवानस वै हिमानित्यप्युदाहरणास्या नो द्रव्यत्वस्यापि
 त्वित्याप्तिविरहितेति विशेषादित्यभिप्रेत्याह व्याप्तिविरहित्यादि स्तु मने प्रमेय
 त्वस्यापि व्याप्तिविरहितेति त्वामातो गृह्यमानेनेत्युक्तं व्याप्तिग्रहेत्यसौ दाहरणादित्यादिः।
 अत्रोदाहरणं व्याप्तिविरहितेति येराप्युदाहरणात् कृत्वेपिनस्तुतिः। व्यभिचारेति न येराप्य

स्थ

लो ४

त्यप्यग्राहकत्वनिपमारेवपोपोद्रव्यवानसवह्निमानित्यादिवाक्स्पोदाहरात्वासंभवादिति वि
 त्ये। यत्तु प्रयेयत्वप्रकारेणागगनादौ निरुक्तव्याप्तिभावनिश्चयदशायां ताद्रूप्येणावमादौ व्याप्तिग्रहो
 नस्यान्समानत्रयेणाविरोधिनिश्चयस्यैव विरिषि वधी विरोधे वा दसुधावर्हिर्न धूमव्याप्यरिति मि
 र्ययेव विवर्हिर्धूमव्याप्य इति ज्ञानापत्तेरित्यर्थमाहुः तस्येदं प्रमेयत्वात्तवच्छेदे नैव निश्चयस्य
 विरोधितया तत्समानाधिक्यरूपेण वाधेयिताद्रूपेण व्याप्तिग्रहसंभवात् अन्यथा व्याप्या न्यप्रमे
 यं नित्यमिति धीदशायां प्रमेयं न्यमित्यग्रहस्यानापापत्तेरिति दिक् साध्यतेति नाह समवायेन
 चेकैः साध्यत्वे संसर्गयोगेन धूमादिहेतावन्वित्याप्तिः। उभयत्रैव हेतुतावच्छेदकं संघेनावर्त्तमा
 नं नैवैकाविदमेतद्रूपमिन्द्रगुणात्वादित्यादावन्वित्याप्तिरुपादत्त आह येन येनेति यथा श्रुतस्य
 द्रव्यं सत्त्वादित्यावन्वित्याप्तेरिति भावः। हेतुते तेन संयोगेन वह्निमति समवायेन वलमानस्य
 धूमावयवत्वादेः समवायेन धूमवह्निमानधूमादित्यादौ नात्मात्पितो रसाकम्पे पाततः वस्तु
 तोलाध्यादावैरपक्त्वाच्च साध्यसाधनयो रधिक्तराविरोधमाताविरोधेरोना वलमानत्वं प्रामु

वाध ४

व ५

ना ३

इदमा २

नदण्यं समवेतस्या सवेतत्वादिति भावः

मिमा

तमिहायनुसंधे (यं) वारामिष्यतेति वस्तुतः स्वमने नो लक्ष्मत्वमपि व्याप्तिरेव ताद्रूप्येणाहेतुप्रयोगे
 तु अधिकेत्रेव निग्रहस्यानेन पुंशो निग्रह्यत इति भावः खेति त्वसमानाधिकरणां यत्तादृशसाध्य
 संबंधितावच्छेदकोभूतं धर्मांतरतद्वदितत्वेनेत्यर्थः तथाच नीलधूमत्वस्य तादृशधूमत्वघटितत्वादे
 व व्युदासः। इयं गुणाद्यन्यत्वे समे सत्त्वादित्यादौ विशेष सत्त्वत्वस्य स्वसमानाधिकरणां पदगुणान्य
 त्वंधर्मांतरतद्वदितत्वादव्याप्तिरतस्मादज्ञापयत्तयावगुणाद्यन्यावैस्य तत्र साध्यसंबंधिता न व
 छेदकत्वात्तद्वदितत्वे व्युदासः न च महाकालनिरूपितविशेषरातयादकृत्तविशेषरातयाव
 गुणाद्यन्यत्वे स्यापि इत्यत्र संबंधितावच्छेदकत्वात्तदोषतादवस्थं प्रकृतहेतुतावच्छेदकसं
 धेन यत्साध्यसंबंधित्वं न दच्छेदकधर्मांतराद्यदितत्वं स्येत्प्रवेश्यत्वं न धूमत्वाद्यपि स्वेनैव साध्य
 संबंधितावच्छेदकधर्मांतराद्यदितत्वादवच्छेदकत्वं न स्यादित्यंतरपदा न चैवं नीलधूमत्वं धूमाव
 विशेषत्वं वावच्छेदकं स्यादधूमत्वस्य विशिष्टधूमत्वाभिन्नतया धर्मांतराद्यदितत्वादिति गीयं
 स्थानवच्छिन्नप्रकारतावच्छेदकत्वस्य धर्मांतरपदेन विवक्षितत्वादिति भावः। इमं प्रागभाववत्त्वं

राम

ति २१८

धर्म

ननु कुमत्वस्य साध्यसंबन्धितावच्छेदकत्वे विहेतुता घटकस्वरूपसंबन्धेन पासाध्यसंबन्धित्वं न दनव
 छेदकत्वेन दनवच्छेदकत्वे न धूमप्रागभावत्वस्य तद्व्यतिरेकत्वे न ह्यनिरत आह आदीति तेन धु
 मविशिष्टसभां देयि ग्रहः। अत्र धूमस्य त्विसमानाधिकरण्यहेतुतावच्छेदकता घटकसंबन्धेन यत्
 स्वाधिकरणांतरसाध्यसंबन्धितावच्छेदकता घटकसंबन्धेन वर्तमानत्वरूपं ग्राह्यं तेन याक्यचित्सं
 बन्धेन धूमत्वधूमप्रागभावत्वाद्योर्मिः सामानाधिकरण्याप्येति न ह्यतिः। हेतुतावच्छेदकता घटकस
 बन्धेन स्वाधिकरण्येति तेनैव संबन्धे न वर्तमानत्वं न तथा वाच्यं। धूमत्वप्रकारकप्रमाविशेष्यत्वादेनापि धा
 यतावच्छेदकता यत्नेः। ननु तद्व्यतिरेकत्वं तदविषयकप्रतीत्यविषयत्वं तदस्यत्वं वतद्व्यतिरेकत्वमित्यभा
 वद्वयप्रवेशे गौरवादाह तद्व्यतिरेकत्वं वेत्ति। मिश्रस्य मतान्तरमुच्यते त्विरूपेत्यादिना अत्र एवेति
 अतिप्रसक्तत्वाविशिष्टेति स्वरूपसंबन्धकत्वधीसंभवे नतयोर्विशेषप्रतिपत्त्यर्थमेव न ह्यर्थो
 तानादिति भावः। अन्ययेति पद्यनतिरेकवृत्तित्वमेवावच्छेदकत्वपदार्थस्तदेत्येव तदर्थः

रूपावच्छेदः

219

साध्या ४

१०
 अतिप्रसक्तत्वावच्छिन्नं प्रसक्तत्वेनानाहर्ष्यत्वा नासंभवेन योगादनुचितत्वादित्यर्थः
 गुणावत्त्वत्वादित्यादौ सत्तात्वादेः साध्यसंबन्धितवैधेदकत्वप्रपाकर्तुं भूमिकामाह विरुद्धपारि
 त्यादि एकस्य एकस्यावच्छिन्नस्य तेन धूमवान्वहेरित्यादौ वृत्तिव्यक्तीनां नानात्वे विवक्षितं
 स्य धूमसंबन्धितानवच्छेदकत्वसंयत्तिः न नूत्नक्रमेणावच्छेदकमेदाये दाया मयसिद्धां
 तइत्यत आह अत एवेति विरोधादिति एकस्यावच्छेदककवैल्यने विनिगमकप्रमाणाभावादि
 त्रिभावः विरुद्धपारित्युक्तेः फलमाह अथाप्यवृत्तेरिति तदभावस्य संयोगाद्यभावस्य अविरुद्ध
 त्वानवच्छेदत्वादेर्न सामानाधिकरण्यावच्छेदकत्वविरोध इत्यपि साभ्यामन्वयः अत्रैवं सति सं
 योगी सत्त्वादित्यादावविद्वयोः संयोगतदभावयोः सामानाधिकरण्यावच्छेदकसत्तात्वस्य
 दुर्वारमिति चिंत्यं ननु लीलावारी कुन्मते संयोगस्य व्याप्यवृत्तित्वात् तदभावो न वर्तते इत्यतः स्थ
 नां तरे विरुद्धपारित्यस्य फलमाह संयोगे न चेति तदभावस्य एकेन संबन्धेनेत्यस्य फलमाह वक्षिष्ये

वक्ष्यामि

४३

२१५

तीतिाननूक्त्याप्रैरनुमित्युपयुक्तत्वे साध्यवदन्यवृत्तित्वादिनद्वयविचारस्य तद्विज्ञानावि
 द्वाधित्वादेवाभासत्वं न स्यादत आह अविचारे नैग्रहायोगात् ग्रहानुसन्ने सत्तयाचातु भव कला
 द्वित्रविषयकमपिदानं प्रतिबंधकोमितिभावः समानविषयकमेव विरोधीति नत्याना नाम
 तमचुस्मत्वाह अस्मत्वेति साक्षात्तया ह्याभावा निरूपयविधया न चैवं व्याप्तिह प्रतिबंधाय कथ
 कानां व्यभिचारांतरस्योपन्यासो न स्यादत आह व्यभिचाराभावेति परंपरवेति तथा च प्रकृत्या
 स्य भावावच्छेदकधर्मविधये गोपाधोरिव व्यभिचारांतरस्याप्युपन्यासः कार्यो वा मिति भावः स
 समानाधिकरणा धर्मेत्यादिविशेषणाग्रहे परापूर्वकल्यालाघवमाविष्करोति नील धूमत्वे
 तिगौरवादि तिलघुसंभवे स्वरूपसंबंधरूपावच्छेदककत्वस्य तत्रैवोपस्थितित्वाभावादि निभावी ननु
 गुरोरवच्छेदकत्वे घटवानकंबुग्रीवादिमनस्यादौ बंबुग्रीवादिमत्वावच्छेदेनापि व्याप्तिर्न स्यात्
 घटत्वस्यैवलापोस्तथात्वसंभवात् ननु तत्रेष्टाय लिमाह एवं वेति ननु गुरुधर्मस्यातवच्छेदक

३२

ती४

अ५

त्वेतदवच्छेदेन व्याप्तिग्रहो भ्रमः स्यादेवं गुरुगौ व व्याभिचारि साधारणो नापि च मे नैकथा पाहेतो
 रूपन्यासः स्याद्वा यतान वच्छेदकत्वस्याविशिष्टत्वात् तत्तत्राह तेन चेति रेवु ग्रीवादिमत्वादिना
 वेत्यर्थो देवश्चित्रविशेषक एव व्याप्तिग्रहो ननु तस्य साध्यसंबंधितावच्छेदकत्वावगाहीत्युक्तौ न भ्रम
 त्वानुयोगसमै भवत्यतः कथापामित्युक्तं प्रकाशंतरेति व्यापक सामानाधिकरण्यादिव्याप्तिवादिना
 मापि च रूपसंबंधातिरिक्तस्य व्याप्यतावच्छेदकत्वस्य दुर्वचत्वादिति भावः । समान इति यदि च व्या
 प्तिनिमित्तं वा तत्रावच्छेदने न व्याप्तिनिमित्तं रूपे नैव हेतुपन्यासः । सांप्रदायिक इत्युच्यते तदा मया
 पितुल्यमिति भावः । ननु शरीर गौरवस्येवाश्रय गौरवस्यापि कल्पनापारिषेधित्वात् इत्युच्यते
 दोषाद्ये रूपत्वरसत्वादीनामुक्तं नामप्यवच्छेदकत्वं न स्यात्साधवेन उगात्त्यस्यैकस्यैव तयात्वादि
 त्वे तस्मिन्नेषा पत्तिमाह एवमिति ननु रूपत्वादिकमिव गुणात्वमपि न सर्वसंबंधि साधारणान्न आ
 ह इत्यादि दत्तादिपदस्य राकर्मघटत्वपरत्वादीनां परिग्रह इत्यसमवेतावस्य साध्यतदभावस

राम०

१५

२२०

हचरितसत्तावृत्तित्वेन सत्तावृत्तौ संवन्धिना वच्छेदकत्वा योगादाहुराणामसमवेतत्वे सती
 तिनचरपरसादीनां प्रत्येका समवेतत्वे सती युक्ता वृत्तिसत्तावाणामसंभवादिनिगमकाभावात् त
 षामनंतानांमावच्छेदकत्वप्रसक्तौ तद्वैतगुणानुपपत्तिसत्तादीनां एकवृत्तानां तथैव
 चित्यभिप्रेतिवाच्यं गुरुशरीराणामपि न परसादिप्रत्येका समवेतत्वे सति द्वयसंभवे तत्त्वानां सर्व
 षामेव घटपटादिद्वयघटत्वपटात्वादिजातिविशेषपदार्थसाधारणानुरोधादिनिगमना
 विरहेणावच्छेदकत्वस्य प्रामाणिकत्वात् न पत्वारसत्त्वगुणात्वादिनामरंजनामपि द्वय
 जात्यादिसाधारणविरहेणावच्छेदकत्वं नादिति भावः न तत्त्वं नावच्छेदकत्वं अत्र द्वय
 त्वेसाध्ये न परसादिप्रत्येका समवेतत्वे गुणा समवेतत्वे वा सति द्वयसमवेतत्वं न साध्य
 संवन्धिनावच्छेदकं किंतु द्वयेतरासंभवे तैव मात्रैलाघवात् तावतैव घटपटादिद्वयगुणाक
 र्मघटत्वादिजातिविशेषपदार्थानां मुख्यग्रहसंभवादितीतुचित्यं मतमिदं द्रष्टव्यमिति

ता क

तद्वर्ग

त्यर

विरुद्धेत्यादिनां कथं विरोध इति तयावसत्वात्वावच्छेदने वैगुणात्तदभावयोः सामानाधिकरारापसंभ-
 वात् ॥ गुणावानसत्वादिप्राप्त्यावतिव्याप्तिरिति भावः नन्वेकावच्छेदेन विरुद्धभावभावयो-
 : सामानाधिकरारापप्रतीत्येव विरोधः कल्प्यत इत्यत आह कथं वेति साध्यसंबंधितावच्छे-
 दकत्वं प्रकारेण हि हेतुप्रयोगे द्वयं प्रमेयादित्यपि प्रयोगा यत्नेरिभावः चतुर्था प्रकाशना हे-
 तुप्रयोगे साध्यसंबंधितावच्छेदकत्वं न तत्र किंतु प्रकृतव्याप्तिनियतवर्मांतराद्यदिति ॥
 तिसृष्वपि सति प्रकृतव्याप्तिनियतत्वं तद्वत्प्रकारेण व्युत्पद्यते न तु प्रमेयत्वादेरतो नातिप्र-
 सांग इत्यत आह तथा परामर्श इति स्वतन्त्रसंबंधावच्छेदकत्वाच्च ग्राहि परामर्शादित्यर्थः
 कथं मि नुषज्जाते ॥ अनुमिति रिति यद्विधुमात्वा हेतुस्वनूपसंबंधात्सकमवच्छेदकत्वं ना-
 भवत्कस्यानूदातद्वैरपरामर्शसंभवात्ततो नुमितिसंभाव्ये तवस्तत्तत्रैव भाना

न३

रामः

१२६
२२९

मावेनहिधर्मोवाहिसमानाधिकरणात्पादिसतीति धर्मो महत्तद्रव्यमित्यादिबोधव्याप्तं धूमत्वेसा
मानाधिकारणावच्छेदकत्वमवगाहितइतिकस्याप्यनुभवसिद्धमिति भा वः ननु हेतुमत्वस्य
साध्यसंबाधितावच्छेदकत्वे हेतुतावच्छेदकत्वस्य धूमत्वादेहेतुतावच्छेदकस्य तथात्वप्रद
शनं मूलकत्वे विरुद्धमतत्रा द्यं यत्त्विति। धूमएवमात्रो धर्मो यस्येति व्युत्पत्त्या धूम
मात्रपक्षद्वयमवतोलाभसंभवात्तत्परिणामित्यज्यैववृद्धेस्त्विति वा ठं व्याचष्टे वा हिममिति
त्या ४ इत्यादी पदान्नवान्निवामित्या। हावपीतवान्निमग्न्यामिषाद्यर्थः। विरुद्धेति साध्यवि
रुद्धदिगवच्छिन्नवृत्तिकस्य साध्या विरुद्धमानावच्छिन्नवृत्तिक साधनस्या
धिकरणात्तायां स्वनूपसंबंधनूपस्य साध्याधिकरणात्तावच्छेदकत्वस्याभावात्तद
नवच्छेदकदिगाद्यवच्छिन्नवृत्तिकस्य तदनवच्छेदकत्वनिश्चयमात्रं याचमगोत्त

तत्त्व ५

अपि न

रु

मुख्यगिरिमदस्ताचलवत्वात्कपात्तमेनह्युद्वत्तधरधंसकवादिन्यादावव्याप्तिरितिमा
 कान्यूननेति साध्यनूनदेशादिति कस्यसाध्यमनकालवत्तिकस्यहेतोरधिकाररातायांस्व
 ध्याधिकाररातावच्छेदकत्वासंभवात् तत्तत्त्यूनदेशादिवत्तिकस्यतद्वन्नवच्छेदकत्व
 नियमात्तथावद्व्यंशविधीत्वात्कालोद्यत्तत्त्वानघरादित्याहवव्यंशिरितिभावः।
 ननूननियमं द्रव्यमप्रयोजकमतश्चाहंतुल्यवत्तिकेतिचकारेणानुल्यवत्तिक
 योःपारिग्रहः अवच्छेदेतिस्वरूपसंध्यावच्छेद्यावच्छेदकभावस्येत्यर्थः। नियंतुंश्चाव
 धीरितुमशक्यत्वादिति तथ्याचतद्रूपावच्छेदकत्वनतद्रसवत्त्वमित्यादिप्रतीत्यानन्तीरि
 क्तंहेतुत्वस्यैवकृत्तस्यावभाहनेतात्तयाचहेसाधुकररातायोःस्वरूपसंबंधेमा
 नाभावादप्रासिद्धिरवलंकरास्पतिभावःनीयीतिअनुनासतिरिक्तवतीत्वस्यपारिग्र

धि२

अपि न

हः अतो न धर्मवाचने रित्यादौ अति व्याप्तिः ननु वाच्यं ते पत्वादित्यादौ साध्याधि-
 करणत्वातिरिक्तापसिद्धिरन आह त्वा न्यूनैस्त्वेत्वी मंतथा वस्वी याधिकरणत्वा न्यून-
 वृत्ति साध्याधिकरणता कत्वमर्थः। जेतव्याप्यत्वा न्यून वृत्तिभिन्नत्वादयं गौरवत्वा-
 दित्यादावतिव्याप्तेराह स्वध्यायकेत्यादि अतिरिक्ताद्यवाद न्योन्याभावगमैव व्या-
 प्तिरित्यादिग्रंथस्यार्थः। सर्वत्र सात्त्विक्या धेर वच्छेदकत्वात्संभवादाह विशेषो यो नोति यद्य-
 पि सर्वस्यैवोपाधेः सामानाधिकरण्यसंबंधेन साध्यसंबंधिता वच्छेदकत्वं संभ-
 वत्येव न साध्याधिकरणपदेः संबंधत्वे विवादात्तावताप्युपाधेता वच्छेदकत्वपर्याप्तिसंभवेन
 तृतीयार्थवाधौ वैदमुल्लंघनं नृणां भूतस्याप्युपाधेर्न वच्छेदकत्वं किं नु तत्कोटिनिविष्ट-
 तामात्रमत आह उपाध्या निति उपाधेरनुप्रवेशोपपत्तेरिति युक्त्या उपाधिघटनेनेत्यर्थः
 उपाधिचिह्नं हेनेति पाठेप्ययमेवार्थः अनुप्रवेयुत्वादयति वहा वित्यादिना आ-

अ

धो साध्यसंबंध
धि

विशेष ३

शं

स ४

द्रैधनप्रमवेति आर्द्रधनप्रभव बन्धिते अवच्छेदके आर्द्रधनप्रभवप्रकारेणानादृश
 बन्धितकोण धिर्धरकत्वादिति भावः। पट्टपेठोपाधिकत्वं तदवच्छिन्नं प्यवच्छेदकं त्वं स्यात्
 प्रवेशं दर्शयति रासभेत्यादिना यद्वा सोऽहो द्विशेषणीभूतमुपाधियुता घपरं प
 राविशेषणीभूतं तन्माह रासभेत्यादिननुधूमवान् रासभादितादावार्द्रधनजन्यव
 हिविशिष्ट रासभात्वमप्यवच्छेदकं संभवतीति तत्कृतः परित्यक्तमत आह रास
 भात्वादिकमिति। नीलधूमत्वादेरवच्छेदकत्ववादि नानव्यानां मतमाहाने वि
 शतइति स्वसमानाधिकारणावच्छेदकान्तराघरितस्यैव व्याप्यवच्छेदकत्वमिति
 प्राचां मतनाहनवेति अन्यदेतदिति उभयथाप्युपाध्यनुप्रवेशध्रौव्यादिति भावः
 उपाधेरवसाधनतावच्छेदकस्याप्यवच्छेदकत्वे पिसोपाधिरीत्यादिभूतसामंजस्या

रास०

न्ततेनद्यमिवावारांलभ्यतइत्युपाधिनेवेतिनिषेप्तान्यर्थकेचिरहस्तनिरस्प
 तिअत्रैतीदहंस्नेहवत्स्यशादित्यत्रविनापुपाधिप्रवेशंशीतत्वेनसाध्यसमानाधि
 कारानयास्वयमनुपाधिनाकेवलनेनसाध्यसंबंधोवच्छिद्यतइत्यन्वयः। जित्व
 जातेर्नित्याह। जित्वमतेतत्समानाधिकारावच्छेदकत्वंशीतत्वेनसंभवति। परमाण
 स्पर्शव्यभिचारात्अतस्नेहस्यसाध्यतयोत्प्लेखेननूपाधिनेवविशेषणीभूयावच्छिद्यतइ
 तिनिषेप्तसैनोपाधिभिन्नविशेषणीभूतेनावच्छिद्यतइति के वलशीतत्वेनसाध्यसंबंधि
 तावच्छेदेयिनश्रुतिः। नवेवंसाधनतावच्छेदकस्यावच्छेदकत्वेणुक्तानियमसंभवात्प्र
 कृतानुययोगसाधनतावच्छेदकमित्रोयोविशेषणानापात्रसुदन्यस्यैवविशेषणी
 भूतपदेनोक्तत्वादतआहनिःस्नेहमितिनिस्नेहस्यशादित्यत्रशीतान्यत्वेनसाधन
 व्योयकतयास्वयमुपाधिनाविशेषणीभूतसाध्यसंबंधोवच्छिद्यतइत्यन्वयः॥ शीतान्यस्पर्श

त्वे नमदव छेद्यत्वे शीता न्यत्वस्यापि विशेषणात्त्वमिति भावः यत्तु शीतो वायु रेति प्रतीत्या वा
 युस्य र्शस्यापि यदि शीतत्वे तदा तदव छेदे न स्नेह सामानाधिकरण्याभावात्तदाप्यन्य
 भिवार संभवत्यत आह निःस्नेहत्वेति तिलुं। एवं सत्युल्लेखनमिति प्रत्ययाल्लेखनस्य
 र्शस्यापि शीता न्यस्य र्शत्व संभवात्तदव छेदे न किः स्नेह सामानाधिकरण्या संभवात्तमा
 दायापि व्यभिचारस्योपन्यासायोगात्तत्केवलं नेत्यादिपदसंदर्भविशेषाच्च न नूपाधिना वि
 शेषणीभूयेवावच्छिद्यत इति नियमस्तेन विशेषणाना नापत्रे नोपाधिना नावच्छिद्यत इत्युक्तं
 भाडुपाधिमित्रेन विशेषणानावावच्छेदेपिनहतिः न च साधनतावच्छेदकधर्मस्यावच्छेदक
 त्वेषु कृत्तनियमसंभवात्प्रकर्तुं योऽपि साधनतावच्छेदकमिच्छते सत्युपाधिमित्रो यस्य स
 न्यस्येवोपाधिपदेन विवाहो तत्त्वादत आह "शीता न्यस्य र्शत्वेनेति। पद्यपि हित्यासौ
 व्यभिचारान्नाम्योपाधः शुद्धसाध्यव्यापकत्वेन याप्युल्लेखनस्य र्शजानां न्यतत्ताद्यवच्छिने

मा २

ध ६

राम

१८५

२२४

साध्यव्यापकत्वं दृश्यं न तात्पर्यमिति न चैवं साधनता वच्छेदकस्यानवच्छेदकत्वात् साधनता धिने
 ते मूलोक्तौ विनयेत्यत आह परं त्विति मुद्रस्येति। तेन धूम वा च हेरित्यादां देधनस्य वहित्वे न धू
 मसंबन्धे वा छिद्यमाने वहित्वस्य प्रवेशोपिन इति नियतमवश्यं अवच्छेदकं साधननिष्ठसाध्य
 संबन्धित्वावच्छेदकं अस्वेति अन्यथा यत्र साधनता वच्छेदकं तिरिक्तसाध्यसंबन्धिता वच्छेदको
 प्रसिद्धस्तत्र साधनता वच्छेदकस्याव्याप्यापत्तेरिति भावः स्नेहवत्परादिभ्यो दो
 साध्यसंबन्धिता वच्छेदकस्यापि सीतवादे रूपाधित्वाभावादाह तद्विशेष इति साधननि
 ष्टसाध्यसंबन्धिता वच्छेदकविशेष इत्यर्थः तत्र साधनता वदन्ति प्राभाकारानुशास्त्रवान् इव्य
 त्वादित्यादौ साधननिष्ठसाध्यसामानाधिकरापस्य देशविध्यावच्छेदकत्वं गगनादेरप्यस्तीति
 तत्रातिशयोक्तिरत आह अत्रेति समानाधिकरापे न समानाधिकरापे वा न त्वाधिकरापे
 वया तथा च समानाधिकरापे भूयः साधनसाध्यसामानाधिकरापस्यावच्छेदकस्य उपाधि

वा २

ध २

ननिष्ठ

शब्दानुद्वयत्वादित्यादौ वागनादिर्नत येति तद्वा दास इति प्रसङ्गः ननु साध्यसंबन्धितायां समा-
 नाधिकराणां विधया अवच्छेदकत्वेन तत्र तत्र रूपसंबन्धो मानाभावात् नाप्यनतिरेकत्वमिति चे-
 दित्यं ज्ञातेरित्यादौ घटत्वाद्यनेव्याप्तेरुक्तत्वे चेति समा नाधिकराणां भूषा वच्छेदकत्वं चेत्स-
 र्वं यिद्वा ननु द्रव्यं ज्ञातेरित्यादौ साध्यसमानाधिकराणां भूतस्यैव घटादेः साधननिष्ठ सा-
 ध्यसंबन्धितायां देशविधया वच्छेदकत्वात् उक्तविषयत्वापिते द्वारणा संभव इत्यत आह त-
 त्वेति ननु तदव्यापकत्वे सति तत्समानाधिकराणां त्वत्वेन दृश्यास्य न्यूनवृत्तित्वस्य विरहश्चे-
 दन्यूनवृत्तित्वतदाधूमवाच्यहेरित्यादौ जलत्वादावतिव्याप्तिस्तस्य सामानाधिकराणां व्या-
 पकत्वे पित तत्समानाधिकराणां त्वत्वादादेव त अनवृत्तिर्निर्वादात् आह व्यापकत्वे मिति ननु
 साधननिष्ठ साध्यसामानाधिकराण्यव्यापकत्वमुपाधिता घटकसंबन्धेनैव वाच्यम्
 न्यथा जलं सत्त्वादि त्यादौ त्वत्त्वसंबन्धेन पृथिवी मित्रत्वाद्युपाधेः संबन्धोत्तरेणासा-

समानाधिकरणविधया साध्यः

धननिष्ठसाध्यसंर्व धित्वा व्यापकत्वाद् व्याप्यतेः एवं च तत्रैव समवायेन स्नेहाद्युपाधाव
 व्यभिक्तस्य समवायेन रसाहान्तिवादेवं सधु रत्नजातावतिव्याप्तिश्च जलवदतिरसमा
 त्रस्यैव मधुत्व नियमादत आहतत्वेति तद्वापकत्वं त्र्यकारोतीसाधननिष्ठसाध्यसा
 मानाधिकरण्यावच्छेदकीभूताधिकरणांतर्भावेनेत्यर्थः तथावसाधननिष्ठसाध्य
 सामानाधिकरण्यावच्छेदकीभूतयद्दधिकरणांतर्निष्ठस्यार्थधिताद्यदकसंब
 धावच्छेदोभावस्य प्रतिपत्तिरिति त्वमेव प्रकृतव्यापकत्वं वाच्यमिति भावः ननु स्वमते
 सामानाधिकरण्यास्य व्याप्यत्वाद् व्याप्यत्वादेवच्छेदकतासंबधेन तत्वा प्रसिद्धानि
 त्तव्यापकत्वासंभवं सत्तायां द्व्येगुणासमानाधिकरण्यमित्यादिप्रतीत्या
 सत्तायां गुणाधिकरणाद्व्यवृत्तित्वस्यैव विषयीकरणादित्यस्वरसात्ताधव

धि३

चाहतेनेति साध्यविशिष्टेति साध्यतावच्छेदकावच्छिन्नाविशिष्टत्वं तेन विशिष्टस
 तावानुजातेरित्याहो द्रव्यत्वस्य केवलसत्त्वविशिष्टज्ञातिप्रत्वाव्यापकत्वेपि नाव्या
 प्तिः। गोत्ववानन्वत्वादिन्याहो वनसारत्वावच्छिन्नत्वं पञ्चिपरमत्वे विरोधभङ्गकस्ये
 वलक्ष्णत्वात् तत्र साध्यविशिष्टसाधनाप्रसिद्धावपि न ह्यतिः यादृशसंबन्धेन
 साधनतावच्छेदकतात्तत्संबन्धेनावच्छिन्नवत्ताभार्थसाधनपदं तेन प्रत्य
 हस्यशाहिताहो साध्यविशिष्टस्य विययिता संबन्धेन स्पर्शत्वाद्यवच्छि
 नस्य तानाहो व्यापकत्वेपि तूपाधौ नाव्याप्तिः न चाधिकरणात्ताकत्वप
 हवैयर्थ्यसंबन्धि ताकस्य तस्यैव नियामकसंबन्धेनोपाधाव्याप्तिवारकत्वा

३२

राम.

१८१

२२५।

क३

ह्यन्यथा तत्संबंधावच्छिन्नप्रतियोगित्वाप्रसिध्यात्तेन व्यापकत्वायोगादिति भावः। संबंध
मात्रस्येव प्रतियोगितावच्छेदकत्वमतेनाह निरुक्तैति प्रकृतसाध्या विशिष्टप्रकृतसाध
नव्यापत्तमित्यर्थः। अत्र कालो विभुत्वादित्याहो महाकालनिवृत्तिविशिष्टरातयर्थे यदेत
पाधित्वसंपत्तयेतिरुक्तसाधनव्यापकाधिकरणताकत्वमेवोचितमन्यथा तादृश
संबंधेन प्रतियोगि वेद्यधि करणाय प्रसिध्यात्तत्राव्याप्या पक्षेति चितनीयं न
नुसार्थनानिष्ठसाध्यसामानाधिकरणस्य सामानाधिकरणसंबंधेन व्यापकत्वाविव
क्षयेव जलतरसवत्वादित्याहो तेन हवत्वाद्यव्याप्येर्मधुत्वाद्यतिव्याप्ये श्रुवारणासंभवात्
विकरणांतर्भावो व्यापकत्वानुसरणां विपुलमतश्चाह इत्थंचेति चो बंधारणो
इत्यमेवेति तथा च द्रव्यसत्त्वादित्याहो घटावतिवा रणापमेवतावत् पर्यंतानुसरणा मि

र३

५९

दावि

तिभावः। इदं जातेरित्याहै नानाव्यक्तिसाधनस्थले परत्वात्। पिसाधनत्वात् न निष्ठसा
 ध्यसंमानाधिकरायं प्रत्येवसामानाधिकरायसंबन्धेन घटत्वं स्यापकत्वायोगा
 दैक्यं नीत्युक्तं साधनतावच्छेदकावच्छिन्नैत्यं फलमाह न वेति निःस्त्रहं स्थ
 शास्त्रियत्र शास्त्रस्य शास्त्रादिः साधनं व्यापकत्वं विरहेणापि वारणासंभवा
 दहं इदं सत्त्वादित्यादि शीतस्य शीतान्यावादेऽनुपाधित्वे विरोधाभंजकत्वमात्रं
 न तत्र साधनव्यापकताया व्यभिचारानुन्नायकत्वस्यापि तत्र तथा त्वसंभवा
 तः साध्यव्यापकत्वे सति साधनाव्यापकत्वेन व्यभिचारो न्नयनं न ह्यस्यो मे वि वि राम.
 रो धभंजनाहं मत्वमात्रेण यस्यानुपाधित्वं तज्जातिप्रसंगमाह इदं सत्त्वादि

स्य ३

२३९

रेव ४

मं २

तादावि ~~प्राप्त्यापि केचित्~~ ननु शीतस्पर्शान्यत्वं मपि साधनवृत्तितया तत्र विशेषरांभव
 ये वेत्तन्तो व्याचष्टे विशेषरामिति व्यावर्तकत्वं भेदनुमापकत्वं तच्च प्रुसत्तायां साध्या भा
 वविशिष्टसि ताभेदविहारेण द्रव्यसत्त्वादित्यादौ गुरावत्त्वाद्युपाधावव्या सर्विकुद्धर्म
 हयवैशिष्ट्यावच्छिन्नयेस्वसेत्तासत्तया भेदः हस्प्राच्यैः स्वीकारात् प्रतोच्या
 चष्टे साध्या विशिष्टसाधन इति भेदमात्रस्यानुमापकत्वत्तद्वरां व्यावर्तकत्वं निःस्ने
 हस्यर्शादित्यवशी तत्त्वभेदानुमापकत्तया शीतस्पर्शान्यत्वादे रण्यकृत उत्तं
 साध्या सावाविशिष्टा तसाधनादिति तत्सामान्यादित्यर्थः साधनसामा
 न्यतो व्यावर्तकत्वं संभ विंकिचित्साधनव्याव र्तत्वं केतु निःस्नेहं स्यर्शादि हे
 हिमान्यत्वेति प्रसक्तं तस्यापि तद्विसामानाधिकरण्यासंबंधे न हिमस्पर्श

५२

मत ४

त्या २

य २

स्येवमे हानुमापकत्वात्तोविशिष्टांतंसाध्याभावविशिष्ट सामान्याद्यावत्तकैवोक्ता
 विहंगुरुत्वात्तद्विपत्रतेजोन्यत्वाद्वाव व्याप्तिस्तेजोन्यत्वसमानाधिकरणास्यवा
 यात्वाद्गुरुत्वाभावविशिष्टमिन्नत्व विरहेनैतस्यनिरुक्तव्यावत्तकत्वाभास्तसाध
 नादित्युक्तंउपाध्नाद्यस्कसंबंधेनन्यावत्तकत्वोक्तोजन्यद्रव्यादित्यत्रसमवे
 तत्वोपाधावव्याप्तिर्धनिकेयमभिचारेणास्वरूपसंबंधेनसमवेतत्वस्यजन्यत्वाभा
 वविशिष्टद्रव्यभेदानुमापकत्वाभावादेव विस्तेहंस्यशीतित्यत्रशीतस्पर्शान्य
 त्वेतिप्रसंगश्चस्पर्शात्तत्स्पर्शान्यत्वावच्छेदेनैवनीःस्नेहत्वाभावविशिष्टस्पर्श
 भेदस्यसत्ताहणं कंतामानाधिकरणेनेतिननुसाध्याभावविशिष्टसाधन
 भेदस्यानुमापकत्वंनतत्प्लोपधानेतत्तत्पक्षेकोपाधावव्याप्तेर्निःस्नेहंस्यशी

या३

राम०

१८५३

२२८

दित्यहो व्याप्तिभेदात्तदनुभाषकेशीगान्यात्वादावतिप्रसंगाच्च किंतु साध्याभाववि
 शिष्टसाधनभेदस्य ~~स्वद्वययोगत्वमेव वाच्यं तथा च द्वयसत्त्वादिन्या~~
 हो गुराकर्मा न्यत्वायाधावव्याप्तिस्तत्समानं धिकरणास्यापे सत्त्वस्य द्रव्यत्वाभा
 वाविशिष्टसत्ताभिन्तत्वात्तयोक्तव्याप्तिविरहादेवं साध्यविशिष्टसाधनार्थकस्य
 तत्रेत्यस्य वेद्यार्थमपीत्यत आह साध्या भावाविशिष्टेत्यादि तत्र यद्यपि साधनवतिवृ
 त्तिरुपाधिना घटसंबन्धेनैव ग्राह्या तन्न तथा साध्यशून्यमहत्कालवृत्तितया किं
 इव्यत्वादिन्याहो गंधवत्त्वात्तदवव्याप्तेः सत्त्वाचसत्तावानैयत्वादिन्याहो सत्ताशून्यप्रमे
 ये जात्याहो समवायेन इत्यसिद्ध्या जातिमात्रं वाधावव्याप्तिरेवं द्वयं जातिरित्याहो
 विशिष्टसत्त्वेपि सत्ता न तिरि किं नस्तस्य गुराणां द्वावपि तत्तथापि साध्याभावविशिष्ट

सामान्यं
 प्रकृतसाधनाधिकरणात् तत्त्वावच्छिन्नाधिकरणात् कथमवत्वं विवक्षितं अत्र पूर्वद
 लनविहंष्टादृशं धर्मरूपेण साधनविशिष्टसाधनव्यापकत्वमापेतादृशधर्मरूपेण वग्रा
 संख्यात्वादिना साध्यविशिष्टसाधनव्यापकस्यापि घटहेतुरावत्त्वादिना दोषाधि
 त्वमिति ध्येयं साधनतावच्छेदकावच्छिन्नेत्यस्य फलमाह नवेति अतथा द्रव्यत्वा
 भावविशिष्टसत्त्वकर्मवृत्तित्वेन तत्रासात्त्विकः स्यात् इति भावः ननु कर्मरूपो
 वसामंजस्य साधनतावच्छेदकमिन्नेत्यस्य वेदकत्वमात्राह इत्येवेति निष्फ
 लत्वं ननु फलकमप्याह इति तत्त्वादिना ननु धित्वस्य साध्यत्वे साध्यं
 वनोपाधिरीतिप्राचीनप्रवादस्तस्यानुयाधित्वेपिन हतिरत आह जस्य वेति ह धित्वा
 हीति ह धित्वाद्यभावविशिष्टदधिमत्परमाराधत्तत्वाभावेन स्यापिलस्य त्वा

रस३

रामा

१५४

२२९

विरु३

त्व३

साध्यांतरं३

इति भावः साधनतावच्छेदकः ॥ मिन्नेनेत्यस्य मिन्तांतं सार्थकीकृत्य कल्यांतस्माद् ह्यद्वेति
 साधनतावच्छेदकानवच्छेदेति तथा च सर्ववाक्यानामिति न्यायेन मिन्नेनेति साधारणामि
 ति भावः ननु साध्या संबंधितायां ॥ ॥ नवच्छेदत्वं त्वानवच्छेदकीभूतसाधनतावच्छेदकध
 र्मकत्वं तत्रानवच्छेदकं यद्यतिरिक्तं ज्ञेत्वं तदा इच्छ्यं सत्त्वादिर्न्योगुणावत्त्वादावर्थ्यसि
 रत आह नैव वच्छेदकत्वं ॥ तं साधनतावच्छेदकस्य हतिगयेति अर्भेहेरतीया एवंगेपि
 ननु इच्छ्यं विशिष्टसत्त्वादिर्न्यत्र सद्देतो गुणावत्त्वे गतिव्याप्तिः इव्यत्वाभावविशिष्टायाम
 पि सत्तायां विशिष्टसत्तात्वस्य हत्वे रत आह तद्विशिष्टसाधनस्येति ॥ तस्या च साध्या
 भाववद्वाप्तिता ॥ ॥ नवच्छेदकीभूतसाधनतावच्छेदकावच्छिन्ननिष्ठसाध्या संबंधि
 तावच्छेदकत्वं फलितमतो विशिष्टसत्तात्वस्य इव्यत्वाभाववद्वाप्तिता नवच्छेदक

व४
 च५
 वि४

व२
 ध३
 दो४
 म५

त्वदेवेनोक्ताविप्रसंगानि भाविस्त्वमने विशिष्टनिष्ठ पिताथेयत्वस्यातिरिक्तस्याभावात् त
 हापतादवस्थ्यादहसाध्याभाववत्तथाव ~~साध्याभाववन्निष्ठत्वावच्छिन्ना~~
 धिकसाताकहेनुतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नसाधन निष्ठसाध्यसंबंधितावच्छेदक
 त्वं फालितार्थः ननु स्वरूपसंबंधस्यैव साधनतावच्छेदकावच्छेदतस्याभावः क
 थं न निविष्टः तावतापि द्रव्यं सत्त्वादित्यादौ गुणावत्त्वाद्युपाधेः संग्रहसंभवात् तत्रा
 हस्यते नोति निरस्तामीत्यन्वयः । अत्र प्रसिद्धिरिति संबंधिता मात्रस्यैव यत्र किंचित्प्रमे
 यावच्छेदात् तावत्तथा तत्राद्र्धन प्रभववन्त्याद्युपाधावव्याप्तिरिति भावः ननु स्वान
 वच्छेदकीभूतसाधनतावच्छेदकधर्मावच्छिन्नसाधन निष्ठायाः साध्यसंबंधिता
 यावच्छेदकत्वं विवक्षितं ~~तथावच्छिन्नत्वादिप्रमेयस्यैव धूमसंबंधिता~~

नच

समा

१८५

२३०

नितिवामं ननु रूपमहो भवत इत्याद्येतादृशत्वेन हेतुतायां इव त्वाहारति व्याप्यतेः ननु येन युक्तं साधनतावच्छेदकं तद्रूपविशिष्टान
नवच्छेदकत्वमपि क्वचित् अतः प्रमेयत्वविशिष्टानवच्छेदकत्वमपि सिद्धमेवेत्यतः

नवच्छेदकत्वमपि सिद्धानायासितं आह गुणावदित्यादिति त्वत्वादेरित्यादिना नेकव्यक्तेः
रिग्रहः गुणान्यत्वविशिष्टसमवेतत्वस्यैवत्वाद्येन साध्यसंबंधितावच्छेदकत्वादिति
तिभावः च त्रैपि प्रकृतसाधननिष्ठसाध्यसंबंधितायाश्च वच्छेदकत्वं न स्वरूपसं
बंधविशेषो मानाभावात् के त्वन्यूनवृत्तित्वं तच्च साधनादतीनामुपाधीनां साक्षात्सं
भवतीति पूर्ववदेव ग्राह्यमित्याशयेनाह त्रैवच्छेदकत्वं सामानाधिकरण्यापेक्षेन
नुद्ध्यं सत्त्वादित्यादौ घटत्वादेरुपाधितावारणार्थमवश्यमधिकरणांतर्भावेने
व व्यापकत्वं निवेश्यं तच्च सामानाधिकरण्याप्यव्यवृत्तित्वायामप्रसिद्धमतस्तत्रा
हत्या वेति उपरि श्रुतिं तिनीः स्नेहं स्पृशंतीति स्थलीयेत्यर्थः साध्यशून्याद्या
हायोपायिकं साध्यभाववद्वृत्तित्वाभावात् नुमापकं प्रकृतसाधने यात्समानाधि

दि

करणात्वेतुनासाध्याभाववद्वृत्तिवाभावेनुमातुं शक्यत इति यावत् तथा च शीतस्य र्श
 न्यात्वे सामानाधिकरण्यावच्छेदेन त्वेह स्वद्वृत्तिवाभावविच्छेदो न भवति तत्रातिप्र
 संग इति भावः । ननु साध्याभावसामानाधिकरण्यापवतो न तदभाववत्त्वं प्रतीतेरन्य
 थोपपादितत्वा तथा च द्रव्यसत्त्वादिपादो ग्रावत्वाद्युपाधावव्याप्तिरत आह
 यत्सामानाधिकरण्येत्पादिसाध्याभाववच्छेदव्यावर्तकं व्यावर्त्य नु कूलन व्याप्तिरिति
 पक्षधर्मता विशिष्टं तथा च साध्याभावविशिष्टप्रकृतसाधनवत्सामान्यभेद
 व्याप्यत्वे सति साध्याविशिष्टप्रकृतसाधनवत्तसा सामान्यवृत्तिवत्त्वं पथ्य
 वसितार्थः । द्रव्यसत्त्वादिपादो साध्याभावविशिष्टसाधनवतो नूपादौ एकस्य नू
 पान्यत्वादेः साध्याविशिष्टसाधनवत्तसकलान्वृत्तिवत्त्वादेः श्रवणं साध्या

द्वितीयाहो साध्याभावविशिष्टसाधनवतोत्पत्तिरहकस्य त्रुपा न्यायो हे साध्यविशिष्टसाधन
 उक्तमकलावृत्तिमयमहत्त्वं रराय सामान्यद्वयं यद्यपि साध्यविशिष्टसाधनवत् ४२
 सामान्यवृत्तिवता दृश साधनव्यापकत्वपर्यवसितं। अन्यस्य तु र्ववत्त्वादेवं साध्या
 भावविशिष्टसाधनवत्त्वावच्छिन्नमेह्याप्यत्वमपि साध्याभावविशिष्टसाधनव
 दृष्टिर्नित्वेनित्वलक्षणायासेन त्रैव विश्रामा न याच पूर्वकल्याहमेह तथ्या
 यिविशेषराविशेष्यमेहनत योनरुत्वं उपकेन नैसावर्मोममात्रह
 केचित्तिगिसमानाधिकरापस्य संवर्धंते इत्येके। साध्यभावविशिष्टसाधन
 वावावच्छिन्नमेहानिष्ठस्वव्यापकताकत्वमेवात्र तादृशमेह्याप्यत्वमताप
 र्वकल्याह इत्यन्ये। सार्वभौममात्रं आह केचित्तिगिसमानाधिकरापस्य

॥ ५ ॥

राजा०

॥

२३२

मासो ~~तिसाध्याविशिष्टसाधन~~ तिसाध्याविशिष्टसाधनवदन्ति
 त्वत्तुपेत्यर्थः नूना तिरिक्तेति प्रथमे प्रत्यक्षत्वसमानाधिकरणोत्पत्तादौ महत्त्वस्य
 महत्त्वसमानाधिकरणोत्पत्तादौ प्रत्यक्षत्वस्य सामानाधिक
 त्वद्वितीयेपिमहत्त्वसमानाधिकरणोत्पत्तादौ प्रत्यक्षत्वस्य सामानाधिक
 समवेतत्वसमानाधिकरणोत्पत्तादौ महत्त्वस्य सामानाधिकर
 णाभावादिभिर्भावाहेतुनिष्ठेति हेतुतावच्छेदकावच्छिन्ननिष्ठेत्यर्थः तेन
 महानित्यवद्व्यावाहित्यादौ द्व्यावनिष्ठमहत्त्वसामानाधिकरणस्य गगना
 धवच्छेदेन सत्वेऽप्यनित्यसमवेतत्वेनाव्याप्तिः स्वमग्रेषितेन द्वयंकर्मार्णवे स
 तिसत्त्वादित्यादौ सत्त्वं सान्यत्वसमानाधिकरणकर्मवच्छेदेन सत्वेऽपि गगना

निष्ठम्

स्य

233
 न्यत्वा हेना व्याप्तिरिति ध्येयं अत्र अतूनानागिरि कवचित्त्वं तत्स्वरूपसंबन्धेन यास्य इत्यं
 सत्त्वादित्यत्र घटात्वाद्वावती प्रसंगात् किंत्ववच्छेदकतासंबन्धेनेत्याशयेन तयोर्वा
 हत्तिमाह सत्त्वं निष्ठेत्यादिना अतिरिक्तं हत्तीति तया च द्रव्यसत्त्वादित्यत्र घटात्वाद्वा
 वाति प्रसंगात् किंत्ववच्छेदकतासंबन्धेनेत्याशयेन तयोर्वा हत्तिमाह त्वनिष्ठेत्ये
 दिना अतिरिक्तं हत्तीति तया च द्रव्यसत्त्वादित्यत्रेकमीरणत्वाद्देवारणार्थमन
 गिरिर्त्तं मिति भावः ~~न्यूनत~~ न्यूनत त्रीति सत्त्वं निष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरणप
 स्यत्यनुषज्यते तथा च द्रव्यसत्त्वादित्यत्रेव हत्तिवत्त्वाद्देवारणार्थमन्यूनत
 त्ति यदमिति भावः तद्वच्छेदको निसत्त्वं ~~न्यूनत~~ निष्ठद्रव्यत्वसामानाधिकरणप
 वच्छेदको त्वर्थः । स द्वैतो वद्विमानूधूमादित्याहो द्रव्यत्वाद्देवारणार्थमन्यूनत वच्छेद

(सुधिवीतसामानाधिकरण्यमित्यस्य सत्त्वनिष्ठेत्यादिः ४)

कीभूतधूमत्वादिभिन्तसायथाश्रुते नवाररायोगाहस्तद्वनवच्छेदेतिप्रकृतसाधनताव
 छेदकानवच्छेदेत्यर्थः अत्रापिसाधनतावच्छेदकस्यसाध्यानधिकरराहतिवोवच्छिन्ना
 धिकरराताकतेतोत्यर्थेतेनधूमवान्प्रमेयवतश्याहोप्रमयानवच्छेदात्वाप्रसिद्धावापि
 नहतिः। अत्रसामानाधिकरणस्यव्यापकत्वात्तद्वच्छेदकतासंबंधेनतदात्वाप्रसिद्ध्या
 लेहणासंभवइत्यस्वरसः किंचिदित्युक्तं सूचितः साध्यतिसाध्यस्यसंबंधोयत्रोतिव्यु
 त्पात्तासाध्याविशिष्टसाधनाश्रयोऽवच्छिद्यतेत्यवच्छिद्यतेसाध्याभावविशिष्टसाधना
 श्रयाध्यावर्त्यतइत्यर्थः। यथाश्रुतेसाध्याविशिष्टसाधनव्यापकत्वरूपस्यप्रागुक्तसा
 ध्यसंबंधितावच्छेदकत्वस्योद्भूतत्वात्तद्वच्छेदकतावच्छिद्यतेनागिमग्रंथासगतिप्रसंगात्। अतूनानुति
 रिक्तवृत्तित्वरूपावच्छेदकत्वघटितासार्वभौमत्वहारावसारैर्नयमाशंकेत्यप्याहुवस्तौ
 गुरूणांमनेवाद्योरापिप्रत्यक्षत्वादुद्भूतत्वरूपस्यतत्रैवसाध्याविशिष्टसाधनाव्यापकत्वात्तन्मा

स्था २

स्था ५

तानुसारेणोवेयमनवच्छेदकत्वं शंकेनीयं कृतमुत्पश्यामः न तथात्वासंभवादिनिप्रत्यहृत्वा भा
 वावशिष्टमूर्तत्वं कर्तुं परमाशाहृत् तत्त्वेन साध्याभावविशिष्टसाधनवच्छावर्तकत्वासंभवा
 दित्यर्थः तत्रोपाधौ तादृशो नैसाध्याभावसंबन्धिनिविरुद्धस्य साध्यसंबन्धस्यावच्छेदकी
 भूषोपपादक एवोपाधिरिति मत इत्यर्थः इह न ह्यराभिहितं अन्यथा तस्य लक्षणे तत्त्वं
 ह्यराभ्या व्याप्ताय तैरिति भावः उद्गूत रूपस्यापि यथाश्रुतलक्षणां सत्त्वेन
 वारणायोगात्तद्व्यसत्त्वादिन्याहो नूपाहो न्यत्तौ यतिप्रसंगाद्वाह साधनव्यापकत्वं भिन्नि
 हित्वा घवच्छिन्नतादृशाभावमाहायानिव्याप्तितादृक्स्थित्यहंतादृक्स्थितौ साध्या
 भाविशिष्टसाध्यासाधनत्वनेत्यर्थः । सूत्रापेसाध्यभावविशिष्टसाधनवच्छिन्नत्वा
 वच्छिन्नाधिकरणात्तत्कर्मवत्वेनात्यप्यंतिनजातिमेयात्वाहित्यत्रसत्ताया इव्यसत्ता
 दित्यत्रचविशिष्टसत्तायां प्रागुक्तरीत्या नव्याप्तिः । केचित्तु नन्वयंगौरं त्वानुश्रया

धन

धु

क४

हेसा निष्ठसाधसंवंधित्वाभिसिद्धासास्त्रावर्त्तो पांथावव्याप्तिरतउक्तं मूलेऽतएवेति वि
रुद्धस्यलेसास्त्रावर्त्तादे रत्नह्वावादेवेत्यर्थः अन्यथासाधनावच्छिन्नसाध्याप्रसिद्धा
नेषांलक्षणाभापित्वा व्यापकंस्यादितिभावशयाहः। ननूद्भूत इत्यवत्वादिरेषु
पाधिनामोपधायकत्वेनोपाधित्वात्तद्विरुद्धाभापितेषां दुष्टमेवमविध्यतीत्यतस्तेषां
मुपाधिर्यत्नोपधायकत्वमेव निरस्यता हसाध्याभावसर्वं धिनी तादिनातत्सम
र्थाणां प्रवहेदकीभूयसाध्या संवधोपपादनाप्रमर्शानां ननु व्याभिचारिण्यवश्यंसा
ध्यासंवंधितावहेदकमस्तीत्यसंगतं विरुद्धस्यलेतदभावाद ताव्याच
र्येव्याभिचारशानि अतएवेतीति तथा सपरुविषहृतिवत्तद्व्याभिचारस्येक
त्रविरोधात्तदुपपादनार्थमेवव्याभिचारैवावश्यमुपाधिरितिप्रत्येनोपाध्युपन्या-

रावा

रा

स श्रुतिभावात्स्वाभाविकं प्रवृत्तेन धूमवान्वहेरित्यादेर्धनजन्यत्वाविशिष्टस्य वक्षेदकत्वे
 पि न ह्येतिः उपधिपहंततर्गतस्योपहृत्यार्थमाह स्वसमीपेति जात्याद्युपाधेः सा
 मीप्यासंभवादाह स्वसमानाधिकराराणी। न त्वेवमाचार्यमते विसाधनासमाना
 धिकरारास्योपधित्वं न स्यादतः फलितार्थमाह व्याभिचारिणीति विपद्गामिनी
 त्यर्थः। संक्रामकतया भूमानुकूलतया च चित्प्रसिद्धेनान्यत्रारोपादिति भा
 वः यद्यपि स्वानिष्ठस्याप्यंतरसंक्रामकतयाप्याचार्यमते सा ध्याव्याप्तस्योपा
 धित्वसंभवादाह सवेत्तेन्न तस्य नापो दूनकत्वं नव्याप्यंतरस्य विना तस्य
 सहेतुमावक्षेत्के भव्यसंभ शेषतस्तत्तत्साधनावक्षेदकधर्मात् संक्रामकतया
 पाधित्वे सहेतावप्युपाधित्वाभः स्यादतः स्वरूपसंबंधरूपसाध्यसंबंधितावक्षेदके

५५

रामा. २३५

तान्तसं२

उभ्या

थापि २

त्या २

त्वस्यसद्देतुतावच्छेदकेभ्यस्तमासं भवात्तादृशाद्यासिसंक्रामकत्वमेवोपाधित्वमिति वाच्यं
 पाधिपहं तर्गतोपशब्दजं ब्रुव्यभिचारिरागीत्यतएव सद्देतोर्वीरतासंभवात्तत् व्याप्यंतरस्य
 साधनतावच्छेदकमेवेन नानात्वात् साध्यवदन्याद्यलित्वादेश्च केवलान्वायेन्यभावा
 त् सर्वानुगतं लघुवसाध्ये संव धितावच्छेदकं रूपवत्तमेव व्याप्तिरतस्तत्संक्रामकत
 येवोपाधित्वं युक्तमिति भावः रूपगोदायीकं रूपस्य वाच्यतयेति उपाधियद्वाच्य
 तयेत्यर्थः साध्याधिकदेशात् तावुपाधिव्यवहारस्याचार्यमते विरहात् कलहारास्य
 व्यवहारोपायिकत्वासंभवात् पूरयति ह्यरोगोपि कमितियथाश्रुतस्य रोगोत्वान
 श्च हिताहोसास्नावत्वाद्यथापेराह श्रुतेति साध्यव्यापकताभात्रस्य ह्यरोगो
 पपिकत्वं दर्शयति तावतैव तैसंभवादितीतयेव व्याभिचारधीसंपत्तेरिति भावः न च

वंत्वा जेशहेकिमित्यन्यामित्वा पश्यत आह साधनवर्तितथा विधे निसाध्यसंबंध
 यापकेत्युक्तिरिष्टः। ~~ततः~~ ततः उपाधिव्यवहारं साध्य आपकतां रूढ्यसत्त्वा रूप
 सहयोगिकमितियोगा नह रमितिरूढ्यार्थमात्रानादरे योगार्थविरहाहेवाप्रयो
 जकत्वा हेति प्रसंग विरहाह गिमग्रं विरोधाप नैति भावः उपाधिव्यमित्यस्य
 पहिसाध्यव्यभिचारोन्नायकं भिचारप्रतियोगित्वमर्थस्तदाग्रे मायोगाह उपा
 धिपहप्रवृत्तीति एवमग्रेपिननुव्यमित्वा रोन्नायकं तौ हे साध्यव्यापकं तत्र
 योगार्थविरहान्नायाधिव्यवहारं मत्त आह योगाह रोत्वि तिलाघरादिति व्यवा
 रोन्नयनानुकूलव्याप्तिपक्षधर्मात्तत्पस्यतदुन्नायगुरुत्वादिति भावः साध्यव्यापकता
 पकतामात्रेति साधनाव्यापकत्वस्य ~~व्यभिचारिहेतोस्वनिष्ठव्याप्ति~~ व्यभिचारिहेतोस्वनिष्ठव्याप्ति संक्रा २३६

व ४

व ५

त्व ३

क ४

मि ३

रामा-

२३६

ग ३

मकत्वपयोगार्थवत्तादेवमाप्तेरितिभावः। नमस्तेविश्वरूपाय नमस्तौविश्वभावन॥

॥ ॥ ६॥ ६॥ ॐ ॥ ॐ ॥

ॐ॥ तस्मात्सकृद्दर्शनिगम्यासेत्पुनसंहरत्यन्यायमतेविरो

धान्येय्याधि कानां सेयमित्याशंकाया असंभवादाह परमतइत्यादिना दर्शनिजस्य ग्रहविषयत्व रूपस्य यथा श्रुत
भूयो दर्शनिषम्यत्वस्य सकृद्दर्शनिगम्यत्वादिना गुरुणाऽन्यव्याप्तौ स्वीकारात्तदभावसाधने बाधइत्यतः साध्यं
विकल्प्य हेतुं योजयति दर्शनिनामिति प्रत्येकं तत्र दर्शनित्वेन हेतुत्वमिति साध्यघटकमिति शेषं ॥ मिलि
तानां वेति भूयस्त्वविशिष्टानामित्यर्थः मिलनमपि भूयस्त्ववैशिष्ट्यमपि स्वरूपतइति ययस्यारथ्यस्वरूपसं
बंधेनेत्यर्थः व्यापारतो व्यापारद्वारा स्वययस्यधिकरणसंस्काररूपव्यापारसंबंधेनेति यावत् आद्यश
ति तथाच तत्र तस्मात्तददर्शनेन व्याप्तिग्रहजनकतावच्छेदकं ~~तस्मात्तददर्शनेन व्याप्तिग्रहजनकतावच्छेदकं~~ तस्मात्तददर्शनेन व्याप्तिग्रहजनकतावच्छेदकं
वच्छेदकत्वात् इति प्रयोगार्थः प्रत्येकमहेतुत्वादिति मूलस्य प्रत्येकरूपेण नियतपूर्ववर्तित्वाभावात्

त्व४

त्व३

भूयो३

237

यादितिभावः द्वितीय इति तथाच भूयो दर्शनित्वं न व्याप्तिग्रहजनकतावच्छेदकं एकक्षणावच्छिन्नाधिकरणतानिरूपकतानवच्छेदकत्वादिति प्रयोगार्थः आश्रित्यादिमूलेनाश्रुविनाशिक्रमिकानेकतावच्छेदेनेकक्षणावच्छिन्नाधिकरणत्वरनिरूपकत्वस्य मेककस्याभावबोधनादिति भावः स्थिराणामनेकक्षणास्थापिनां उभयमिति आश्रुविनाशिक्रमिकोभयमित्यर्थः इदमुपलक्षणं आश्रुविनाशिनोः क्रमिकज्ञानयो निरुक्तमिजनसत्त्वाद्धुवचनेनानेकत्वमुपात्तमित्यपि दृष्टव्यं तृतीयमिति व्यापारद्वारा मिलनमित्यर्थः नयेति व्यापारत्वसंपत्त्यर्थमेव तत्र संस्कारस्य व्याप्तिधीहेतुत्वकथनादिति भावः यद्यपि नयेत्यादि ग्रंथस्य स्वातंत्र्येण संस्कारस्य व्याप्तिधीहेतुत्वपरतयैवोपपत्तौ व्यापारद्वारामिलनं वितक्यति इवतारो व्ययः तथापि तदुक्तं भूयो दर्शनित्वेन हेतुता नुपयुक्तत्वे आगेव निरस्तस्य भूयो दर्शनित्वे हेतुत्वस्य पुनः किंचित्यादिनावितक्यत्वं न संसर्गविरोधापत्तेरुक्तक्रमेणावतारणमिति भावः ननु व्यापकसामानाधिकरण्यरूपाया व्याप्तेरपि

239

सहचारविशेषत्वात् व्याप्तिप्रत्यक्षसमानविषयकत्वं सहचारगोचरसंस्कारस्याक्षतमेवेत्यत आह व्यापकेत्यादि न तत्पृच्छितस्या
पि सौरभादेः क्वचिदेव धर्मिलिउपनयाथविधात्तद्धर्मिकतदलौकिकप्रत्यक्षप्रति तद्धर्मिकतत्प्रकारकसंस्कारत्वेन हेतुत्वं वाच्यं त
थावपूर्वादिहीतमुक्त्याहो रजनत्वसंस्काराभावात्तत्रेदं रजतमिति भ्रमो न स्यादत आह भ्रमस्त्विति यद्यप्यपूर्वचंदनधर्मिकायां सुरभि
चंदनमित्यादिप्रमायां अपि व्यवभिचारः संभवति तथापि यत्र विशिष्य पूर्वमवतारो स एव तत्र संस्कारवशाद्यथा यत्र प्रत्यक्षे भासते न्य
त्र पुनरनुमानमिति प्राग्यमते तादृशप्रमाविरहाद्भ्रमपयं तादृशसंस्कारं यत्तु तदलौकिकप्रत्यक्षप्रति तत्रोचरसंस्कारस्य हेतुत्वे पूर्वा
नुपास्तिसंयोगस्य दृग्गोचरे भ्रमे संसर्गविधया भातं न स्यात्तत्रोचरसंस्कारविरहादित्याशं कया भ्रमास्त्विति ग्रंथमवतारयंति
तन्मदं तथा सति अपूर्वसंयोगसंबंधेन दं हीत्यादिविशिष्टप्रमायां व्यवभिचारस्य दुरुद्धत्वा पत्तेरिति **न** न्यासि ग्राहकमिति किंच
त्यस्य द्रवणांतरं चेत्यथ मनुस्तत्पदे संबंधभूयो दशनं चोक्तिमित्येवं प्रश्नपरत्वे तु न संबंधभूयो दशनमित्यथो द्रष्टव्यः ननु व्यवभिचा
रादर्शनस्यावश्यकत्वे तेनैवा न्ययासि द्रव्यार्कः कथं हेतुः स्यादत आह व्यवभिचारः तथा च व्यापारेण व्यापारिणो नान्यनामिद्विः
व्यभिचारादर्शनस्य तर्कव्यापारत्वं तु सौमिकं तज्जन्यत्वमादायैवोति भावः ननु वैवर्धन्यादिना नैव्यापिकां भूयो दर्शनस्य व्यापारि

न०

ना०

शनुष्यो गित्य स्वीकरोपसिद्धांतः इत्यतोभावात्तमाह व्यभिचारेत्यादिना ननु नातमा प्रत्यक्षं पुरुषं व्याप्तिग्रहस्य तर्कनिषेधत्वे
 प्रमादिनिष्ठ व्याप्तिग्राहकतर्कमूलस्य वक्रि व्यभिचारित्याद्येव प्रत्यक्षं तत्त्वाद्याप्तिग्रहस्य तर्कनिरासापेक्षत्वात्तत्रानवस्थेवेत्यत आह न
 थावेति तन्मूलक इति ज्ञातिमात्रं व्याप्तिग्राहीन इत्यर्थः फलबलेन तत् स्वेव तर्कमूलयावद्व्याप्तिविषयकत्वकल्पनादिति भावः
 तत्त्विति ज्ञातमात्रं व्याप्तिज्ञानादिकं त्वित्यर्थः विनानुभवमिति अनुभवत्वेन स्मृत्यहेतुत्वे विस्मृतेः समानविषयकानुभवपूर्वक
 त्वनियमादिति सः तर्कमूलव्याप्त्यनुभवः पर्यनुयोगेति तन्मीतरीयव्याप्त्यनुभव एव तर्कनिरापेक्षायामनवस्थासत्त्वादिति भावः
 यद्यपि व्याप्तिघटकपदार्थोपस्थिति साधिव्येन शाब्द एव ज्ञानांतरे तर्कमूलव्याप्त्यनुभवः संभवेति तस्य च प्रत्यक्षमभिन्नत्वात् न तर्क
 निरापेक्षत्वमित्यनवस्थाशंकापिन तथापि व्याप्तेस्तोदशाशाब्दबोधप्रतियोग्यताज्ञानविधया व्याप्तिज्ञानांतरे अपेक्षायां ननु पुरु
 षतर्कमात्राय पर्यनुयोगोद्विषयः ननु तर्कस्य व्याप्तिप्रत्यक्षहेतुत्वानुरोधेन सिद्धं तर्कमूलव्याप्त्यनुभवप्रत्यक्षमात्रायानवस्था
 षणमनादित्याह त आह अनादित्वेन चेति परत इति यत्र तत्तः सिद्धो व्यभिचाराग्रहस्तत्र तर्कविनेव व्याप्तिग्रह इत्यग्रिमग्रंथेनेत्यर्थः त
 थाव व्यभिचारात्तर्कस्य व्याप्तिप्रत्यक्षाहेतुत्वेन दुरुद्धमनादित्वमेवा सिद्धमिति भावः यद्यपि परतस्तर्कहेतुत्वे सिद्धेः परतो विचारविषय
 ते इत्यर्थः तथाव तर्कस्य हेतुत्वात् सिद्धो दुरुद्धमनादित्वसु हरपराह तमिति भावः हेतुपुन्यासमूनतां परिनिहीषुः पूरयति माना

भावादिति ननु ज्ञानतायाः किं विद्वच्छिन्नत्वं नियमात् कर्तृन्यत्वमेव आप्तिबुद्धेर्वैजात्यसाधकं भविष्यतीत्यत आह तर्कस्येति ननु ज्ञान
 स्येत्यवहाय ननु सामान्यतया ज्ञातस्येति यदुक्तं तस्य भावार्थमाह यद्विद्येत्यादिना तदुक्तं मृग्यतामिति सामान्यस्य हीत्यत्र ज्ञातस्य
 त्वबुद्धेर्गतेन तद्भावादिति भावः ननु सामान्यत्वेनेति तद्गोमृग्यतामिति पूर्वोक्तान्वयः मूलेऽनोपाधिकत्वज्ञानं अनोपाधिकत्वं निश्चयान
 पुनरोपाधिकत्वज्ञानस्याभावस्तथासति स्वरूपसत एव तस्य हेतुत्वादयोऽप्योपाधिव्यतिरेकज्ञानस्यानवस्थयाऽनेनिरासस्य उन्म
 तप्रलंबितत्वापत्तेः नचैवमुपाधित्वशंका निरासश्चेत्प्राप्तिमूलविरोधस्तस्यानोपाधिकत्वं निश्चयकारणसम्पत्तिपरत्वेनैवो
 पपत्तेः मृथेत्यादावमुपाधित्वज्ञानमुपाधित्वज्ञानाभावो न पुनरुपाधित्वज्ञानमतो न पूर्वशंकयापौ न रुतं च अतएवेति भूयोदर्श
 नस्य साध्यव्यापकत्वग्राहकत्वादेवेत्यर्थः तन्निश्चयः साध्या व्यापकत्वं निश्चयः तथा च साध्यसहकारित्वमिदं साध्या
 व्यापकत्वं निश्चयकत्वरूपमेव भूयस्य भूयो दर्शनत्वेन हेतुतायां निविष्टमिति भावः तद्विधूननं उपाधिशंकाविधूननं ननु भूयो दर्
 शनस्य साध्या व्यापकत्वादिनिश्चायकत्वाभावादुक्तं भूयस्य मसिद्धमत आह श्रुतौ साध्या व्यापकत्वमित्यादि तादृशेति सा
 ध्यवध्यक्त्यंतर इत्यर्थः भूयो दर्शनीति भूयः सुस्थानेषु दर्शनापेक्षेत्यर्थः ननु बहिरिन्द्रियव्यापारदशाया मेव संस्कारस्य तत्सहकारित्व
 संभवात्तद्व्यापारविन्यादिमूलं असंगतमत आह बहिरिन्द्रियमात्रस्येति ननु संस्कारस्य मनः सहकारित्वं ननु नोपि इन्द्रियांतरसहका

खंड-

व्यवहार इति नार्थः तथा सति सिद्धांते न तु निमित्तमस्तीत्यादिना रोवरूपस्य निमित्तस्य सत्त्वोपवर्णना संगतेः अतो व्याचष्टे सर्वत्र सभादा विनि व्या
 प्यत्वेन व्यवहार इत्येव इतरत्वेन व्यवहार इत्येव विना सभ इत्यर्थः विवक्षाभाव रूपदोषस्योभयत्रापि तुल्यात्वादसंसर्गाग्रिरूपस्यारोपस्य तथापि
 संभवादिति भावः इत्येवमूले निमित्तानुसरणमित्यस्य सामग्र्यनुसरणमित्यर्थः न तु निमित्तमस्तीति न बुद्धे पात्यकं यत्किं वित्कारणमस्तीति क
 त्वेवरोपस्तथा च कारणांतरविरहाद्यारोपस्य लीयोऽसंसर्गाग्रिरुपवारासमांतरे नास्तीति न तत्र व्याप्यत्वव्यवहार इति भावः अवगतत्वस्य
 व्याप्यनंतगतत्वादाह स्वस्त्वेति सन्निकृष्टता दशायां योग्यानुपलंभविरहान्महानसि निष्ठात्वं ताभावप्रतियोगित्वसामान्यमसौ वक्ष्यादौ
 प्रत्यक्षेण गृहीतुमशक्य इत्यतः प्रूरयति अस्मिन्नित्यादिरिति अवगतत्वस्य व्याप्तिघटकत्वे महामस सामान्यघटितत्वे व्यापक
 त्वस्य वक्ष्यादौ प्रत्यक्षसंभवात्सिद्धिनिपूरणं व्यर्थमिति पश्चादुक्तमप्यनुगतत्वं प्रागेव स्वरूपकृत्स्नित्वेन व्याख्यातमिति ध्येयं न च नदीदि
 य निष्ठस्येव न्महानसि निष्ठाभावप्रतियोगित्वस्यायोग्यत्वात्तदभावः कथं योग्य इत्यत आह मस्तीति तादृशेति एतन्महानसि निष्ठाभावीयेत्य
 र्थः न तु प्रतियोगितावच्छेदकत्वसामान्याभावस्य व्याप्तिघटकत्वात्तद्वहस्यदुःशक्यत्वं न क्षतिकरमतो व्याचष्टे न प्रतियोगितेत्यादि साध
 ना व्यापकेति न च धर्मा व्यापक्यवतित्यादिव्याप्यत्वस्य प्रत्येकवक्तो सत्त्वादव्याप्तिः साध्यतावच्छेदके साधना व्यापकव्याप्यतावच्छेदकत्वाभाव
 स्य विवक्षितत्वात् स्वरूपमेवेति तथा च तादृशसाध्यसाधनसंबंधरूपा व्याप्तिः प्रथमतो गृहीतुं शक्य एवेति भावः प्रथमवितर्कितोपाधेरभावरू
 पा व्याप्तिं परिष्कृत्य पश्चादितर्कितोपाधेरभावात्मिका व्याप्तिं परिष्कृत्य आह एवमिति साधनतावच्छेदकतादिक्रमावावच्छेद्यत्वाभावेऽस्ति निगमित

अधिकरणस्वरूपमेवेति अनुष्ठाने नवसाधनतावच्छेदकातिरिक्ते न तत्र ह्यमत्यादिना साध्य संबंधावच्छेदात् वक्रिमान्धूमादित्याद्यवसंभवाः सा
 धनतावच्छेदकातिरिक्ता इति शिक्ता शब्दे यथा भावस्य विवक्षितत्वात् अनुशयान इति आहृत्य येन च तथोक्तं सकृदशनिगम्यत्वं
 नवारयाम इति तथा च प्रकारत्रयाऽनुमितिजनकतावच्छेदकतापयस्यधिकरणत्वेन पक्षत्वे बाधस्तादृशजनकतावच्छेदककोटिनिविष्ट
 तेन पक्षत्वेव सिद्धसाधनमिति भावः गुरुमते विधिज्ञानस्य विशिष्टज्ञानाहेतुत्वात् पूरयति तत्सामग्रीति एतदिति उपाधिज्ञानस्य वा
 गसत्त्वमित्यर्थः व्यवहारहेतुत्वाच्चैति ग्रंथेन पर्यवसितं स्या पाध्यभावत्वं प्रकारकज्ञानहेतुत्वं स्यात् इना संभवादाह यथा श्रुतमिति उपाध्यानु
 पलंभसहितस्य केवलाधिकरणज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वादिति ग्रंथे यथा श्रुतमित्यर्थः ननु सत्यामपि व्यवभिचारशंकायामनुमानादिना व्या
 सिनिश्चयोत्यादात्तस्याः प्रतिबंधकत्वमसंगतमत आह प्रत्यक्ष इति निश्चयात्मक इति शेषः तेन व्याभिचारसंशयोत्तरं व्याप्तेः संदेहेत्या
 देविनक्षतिः ननु संशयोत्पत्तिक्षणनिश्चयानुत्पत्त्यर्थं निश्चयसामान्यं प्रसिद्धसामानाकारसंशयसामग्रीत्वेन विरोधित्वस्थितौ प्रात्यक्षि
 कनिश्चयप्रतिसंयस्यतयात्वे मानाभाव इत्याद्यायेनाह असत्ययापुनरिति ग्राह्यसंशयस्याविरोधिचेपुनरित्यर्थः कालदिशाद्यंतभावेन
 सामग्याः प्रतिबंधकत्वे गौरवादाह असाधारणतत्कारणेति विशेषादशनिधर्मिज्ञानकोट्युपस्थित्यादिरूपसंशयकारणेत्यर्थः विशेषे
 षादशनिनामेकैकसत्त्वे निश्चयोत्पादादाह मेलकैति सामग्रीप्रतिबंधकैति तदभिप्रायेणेव सावकचिदुपाधिसंदेहादिना मूलकता
 संशयसामग्याः प्रदर्शनादिति भावः ननु विशेषादशनि कोट्युपस्थितिधर्मिज्ञानादिसमुत्पत्तयस्य निश्चयप्रतिबंधकत्वं न समवायेन वि

दोषः नवोपाध्यभावात्प्रकृत्यासः साधनस्वरूपतया साधनग्राहकता व्यापकत्वात् ग्राहकता कत्वमेव सम्यक् साध्यसंबंधप्रवेशो व्यर्थ इति वाच्यं
 अनुमितिजनकतावच्छेदकतापर्यायधिकरणत्वप्रकारेण साध्यसंबंधविशिष्टसाधनस्यैव पक्षत्वात्तत्र ग्राहकत्वस्य केवलधर्मग्राहकसन्निकर्षात् सा
 धनग्राहकत्वाव्यापकत्वेन निरुक्तहेतोः स्वरूपासिद्धिप्रसंगादिति भावः ननु व्याप्तिग्राहकनिरूपणप्रस्तावेतयाहीत्यादिना व्याप्तिलक्षणाभिधा
 नमर्थतिर्यस्तमत आह उपाध्यभावेत्यादि साध्यसाधनसंबंधग्राहकतादिरूपस्येति शेषः मूलैरासभसंबंधतुल्येति सोपाधित्वज्ञानकालीन
 त्वेन तुल्यत्वं संबंधज्ञानस्य दृश्यं दीधितावासंनिक्तादित्यादिपक्षेनातींद्रियपरिग्रहः योग्यानुपलंभकं न विरहादिति हेतोरुपाधित्वघटक
 तथातस्सन्निकर्षाया मुपाधित्वविशिष्टस्यावतुपलंभकसमवधानासेभवादित्याशयः नवोपाध्युपलंभकसंसर्गसमवधानाविना कृतप
 योपाध्यनुपलंभोऽनुमिति हेतुः सत्यामपि साध्यसमानाधिकरणा हेतुमत्वबुद्धावनुपाधित्वग्राहकसामग्रीविरह इत्यायामनुमित्यनुष्णादस्य
 सर्वसिद्धत्वादिति भावः उपाध्यनुपलंभस्य निरुपाधित्वव्यवहारहेतुत्वेऽप्युक्तशंकातास्वच्छावाह तथा चेति इत्थं च व्यवहारहेतुरेव हेतुयस्य
 निमध्यमपक्षोपिवक्तव्यीहिणाऽनुमितेर्व्यवहारहेतुहेतुकत्वादित्यर्थः तत्रेत्यादिकं न्यायमतं न गुरुणा संसगग्रिहस्येव व्यवहारहेतुत्वादि
 निस्मर्त्तव्यं ननु कालस्य सात्त्विकव्यपस्त्यागे व्यवहारहेतुत्वाच्चेति प्रकारेण तस्य समुच्चयोऽनुपपन्न इत्यत आह उपाधिस्मरण इत्यादीति तत्
 कारणेति उपाध्यभावे प्रकारकज्ञानकारणेत्यर्थः तथा च दयोः प्रयोजकत्वमात्रं चकारः समुच्चिनोतीति ननु उपपत्तिः अनुमिति हेतुत्वादिति
 मूलैः पि हेतुशब्दस्य प्रयोजकत्वपरत्वादिति भावः केचित्तु ननु पाधिस्मरणसहकृतस्य तदनुपलंभस्यानुपपत्तेरिति हेतुत्वोपेक्षाया मुपाधिस्मरणे

नपक्षान्न वहेतोऽस्य साधिसिद्धिस्तु हेतुत्वोपेक्षायाः साधुपाधिसमरूपेण सत्युपाध्यनुपलब्धत्वात् ननु भावविभक्त्यस्याभावत्वस्य गुरुणा
इति न्यायाचारकसंज्ञानुमितिजनकतावच्छेदकपक्षत्वान्नतस्योपाध्यधिकरणत्वेनेति ॥ ४ ॥

सहकृतस्य तदनुलंभस्यानुमितिहेतुत्वोपेक्षायाः साधुपाधिसमरूपेण सत्युपाध्यनुपलब्धत्वात् ननु भावविभक्त्यस्याभावत्वस्य गुरुणा
इत्येदीति तत्कारणमिति उपाध्यभावत्वप्रकारकज्ञानकारणत्वार्थः तद्यथा च त्वयोक्तत्वेपात्रं मीत्वा कुः ननु भावविभक्त्यस्याभावत्वस्य गुरुणा
मप्रसिद्धत्वाद् उपाध्यभावत्ववृद्धकारकज्ञानस्यानुमितिहेतुत्वं दुर्घटमत आह अभावत्वं चेति न न्येवमुपाध्यभावविशिष्टसाध्यसंक्षिप्तमित्येवं
वानुमितिहेतुत्वावच्छेदकस्वैपयस्याधिकरणत्वमेति यावत् सिद्धिरूपस्यैव निरुक्तहेतुमत्वाभावात् नः नवेयं सिद्धसाधनं एतदोषस्याप्येव सामाना
नाधिकरण्यभावस्य तु तथात्वमित्यादिना दीधितिहेतुत्वोक्तत्वादिति भावः नव्यास्तु ननु उपाध्यभावत्वप्रकारकज्ञानयद्यनुमितिहेतुस्त
दोपाध्यभावत्वप्रकारकविशिष्टस्यैव साध्यसाधनसामानाधिकरण्यस्यानुमितिहेतुतावच्छेदकीभूतव्याप्तिव्याप्तिसहकृतदर्शनगम्यत्वात् ननु
ने गुरुणा बाधः स्वरूपासिद्धिरित्यत आह एवं चेति उपाध्यभावत्वस्य प्रामाणिकत्वेवेत्यर्थः नवममाम इति उपाध्यभावत्वविभक्त्यप्रकार
तया तदनुमितिजनकतावच्छेदकं तत्रैव सहकृतदर्शनगम्यत्वस्य साध्यत्वात् इति शाङ्कः इहापत्तिरिति अधिकरणस्य रूपव्याप्तेः प्रथममेव नि
र्णयित्वा इति भावः तदग्रहमात्रं उपाध्यग्रहमात्रं इत्थंच कविदिद्यमान एवोपाधित्वेन धर्मादेन जात इति शंकाया शंकासामर्थ्या गृहीत
व्याप्तावपि संशय इति किं विद्यमानेष्वदिमूलस्यार्थः उपाधेरनुपस्थिता वुपाध्यभावत्वप्रकारेणाप्रथमदर्शनसुष्ठुत्वात् प्रयत्नसिद्धि
पाधीति अत्र प्रथमदर्शने निश्चितस्य व्याप्तिरूपस्यैव संशयोपपादकतया यद्व्याप्तिमूलसंगमात् प्ररणव्यधिमित्यस्मद्गुरुवरणाः मूल
कविदित्यादि कविशसभे व्याप्यत्वव्यवहारो दोषाधीना संसर्गाग्रहादित्यर्थः अत्रापि तथेति मूलस्य दोषाधीना संसर्गाग्रहादित्यर्थः ॥ ४ ॥

निश्चयस्य ३

शोषादशनिस्समवायेन कृत्वा सत्त्वात्तादृशसमुदायसत्त्वे निनिर्णयप्रसंगादतएव स्वरूपसंबंधेनापि विरोधित्वं धर्मज्ञानादस्तेन सं
 बंधेन कविदप्यसत्त्वादत आह विवेचितमिति प्रामाण्यवाद इति शेषः तथा च विशेष दशनिभावादि विशिष्टविरोधिकोद्युपस्थितिरिव संश
 यसामग्रीपक्षस्तत्रोक्त इति तादृशकोद्युपस्थितित्वेनेव समवायेन निश्चयं प्रतिविरोधित्वं वैशिष्ट्यं नैककालावच्छेदेनोक्तत्वं दृष्टित्वरूपं नि
 विष्टमतो नातिप्रसंग इति भावः ननु निर्णयित्वम्यनीलाप्यं घटत्वादेदिवाथ सिमानयस्तत्वाभकार्यतावच्छेदकं त्वं मतस्तत्त्वच्छिन्नं प्रति
 संशयसामग्र्या अपि प्रतिबंधकत्वं दुर्घटमत आह वक्ष्यते चेति निश्चयत्वम्यकार्यतावच्छेदकत्वादि विशिष्टबुद्धिसामान्यं प्रत्येव ग्राह्याभा
 वनिर्णयत्वेन प्रतिबंधकत्वमुभयकोटि विशिष्टधी सामग्रीसंज्ञावेत्तव्यं ननु निश्चयो इत्यादिकं हेत्वाभासादो वक्ष्यते इत्यर्थः साधनमो
 दरेति साधनविशेषक इत्यर्थः ग्राह्येति साध्याभाववद्वृत्तिरूपस्याग्राह्यत्वात् साधन इत्यर्थः न च भावे साधीयत्वावगाहि प्रमेयत्वाभावरूप
 निज्ञेयत्वमित्याकारो व्यभिचारग्रहः केवला न्वयिष्ठत्वे संभवत्येवेत्यत आह खंडश इति कवित्साधने सवचेति तथान्वयप्रसाधने साध्याभा
 ववद्वृत्तित्वभ्रमो न ज्ञातस्तत्रेव व्यभिचारज्ञानाभावात् साध्याधी हेतुत्वमसंभवीति भावः तादृशग्रहे साधनवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेद
 कत्वग्रहे तथापीति तत्पुरुषीयहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकत्वबुद्धौ तादृशावच्छेदकत्वबुद्धेः समानविशेषकत्वस्य सत्याप्रतिब
 धकत्वद्योतनायोक्तं साध्यतावच्छेदक इति एकस्य पुंसो वक्तृत्वं धूमवान्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वग्रहेपि पुरुषां तरस्य तत्र तादृशानव
 छेदकत्वग्रहस्य संपत्यथमाह तत्पुरुषीय इति कायकूहस्तयोसौ हि मित्रकृते एकशरीरावच्छेदेन तादृशावच्छेदकत्वनिश्चये व्यनशरीरावच्छेदेन

तादृशानवछेदकत्वग्रहोपगमेपुरुषपरंशरीराधर्कयद्विकेदेहावच्छेदेनैवकस्यविनात्मनोवाधनिश्चयेष्यन्यस्यात्मपरपुरुषप्रवेशमात्रेणविशि
 ष्टधीःप्राप्तिर्कीर्तयतश्चछरीरावच्छिन्नतत्तत्पुरुषीयेत्येवकविद्विद्वत्पणीयंविषयतयेतिपुत्रविघटत्वादाशप्रतियोगितावच्छेदकंनित्यंनित्यं
 मेवमित्येवंग्रहेपिवक्तित्वंतादृशप्रतियोगितानवछेदकंइत्येवव्यापकत्वज्ञानोत्पादादिषयितासंबंधेप्रतिबंधकत्वमसंगतंनवतादृशावच्छेद
 कत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यतासंबंधेनतथात्वंवाच्यइत्यपिबुद्धित्वंतादृशप्रतियोगितावच्छेदकंनवेतिसंशयसंप्रवक्तित्वंतादृशानवछेदक
 प्रितिज्ञानावृत्यप्रसंगात्निश्चयत्वस्यधर्मिधर्मिभूतकतयातादृशावच्छेदकत्वनिश्चयत्वेनप्रतिबंधकत्वस्यवक्तुमशक्यत्वात्तथापिहे
 तुमनिष्ठाभावप्रतियोगितानवछेदकत्वप्रकारतानिरूपितविशेष्यतासंबंधेनतत्पुरुषीयतादृशानवछेदकत्वबुद्धिसामान्यतत्पुरुषीय
 बुद्धिमार्जप्रत्येववाच्यत्वंपरत्वादितत्तत्प्रत्येकधर्मधर्मिकतादृशावच्छेदकत्वनिश्चयनिरूपितघटत्वघटत्वादितत्तत्प्रत्येकधर्मनिष्ठाविशेष्य
 तासंबंधेनतत्पुरुषीयहेतुमनिष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वज्ञानमेतत्पुरुषीयज्ञानत्वमात्रेणैववाप्रतिबंधकत्वंतादृशतादृशसंबंधा
 वच्छिन्नतत्तत्भावकटस्येववदहेतुत्वंनवैवंप्रतियोगितावच्छेदसंबंधभेदेनकार्यकामणमात्राभेदेअनन्यगतिकतयावधात्वस्येष्टयात्वरक्त
 तत्तादृशावच्छेदकत्वप्रकारतान्यप्रकारतानिरूपितविशेष्यतावरूपेणैवावगदसंबंधेनैवतत्पुरुषीयतादृशावच्छेदकत्वज्ञानंप्रतिबंधकम
 तःसंबंधाननुगमश्चनान्तिवक्तित्वंतादृशावच्छेदकंनवेत्यादिसंशयस्यवक्तित्वनिष्ठमवच्छेदकत्वाभावप्रकारतानिरूपितविशेष्यत्वत्वं
 वसेद्येवच्छेदकत्वप्रकारतानिरूपितमपिनवछेदकत्वनिरूपितविशेष्यतातरंइतितादृशासंशयस्यानवछेदकत्वग्रहप्रत्यविरोधित्वंभतपुव

वृक्षः कविसंयोगीतरभाववाञ्छेति समुद्रया हस्तः संयोगिनवेत्यादि संशयस्य समुद्रये प्रकारतादृयनिरूपितैकविशेष्यत्वाभावात्तदवष्टयक्ष
 मणिदीधितावतिरिक्तविषयताप्रतियोगिज्ञानसशः समूहलब्धेन विरोधिप्रत्येकप्रकारवाञ्छिन्नाभिन्नेव विशेष्यताप्रतियोगिज्ञानात्प्रति
 रूपितैकेति संशययथेस्फुरप्रमिहितप्रित्यादिकमयत्र विस्तरः विषयतादृयनियामकत्वमतेतत्संबंधावच्छिन्नाभावात्प्रसिद्धत्वादाहताद्विषये
 तितादशावच्छेदकत्वनिष्ठप्रकारवाञ्छितसंशयविशेष्यत्वाभावइत्यर्थः विषयताज्ञानसमानकालीनतयात्प्रातिप्रसंगइतिभावः नन्वापिक
 ल्येयस्य पुंसः स्वरूपसंबंधेन तादशावच्छेदकत्वप्रकारकज्ञानमप्रसिद्धं तदीयव्याप्तिग्रहे व्यभिचारज्ञानाभावस्य हेतुत्वालाभः तथा व्यभिचारान्तर
 रग्रहेपि व्याप्तिग्रहप्रसंगश्चेत आह वक्तव्य इति इत्यादिकप्रित्यादिपरिमसाधनं साध्यवदन्यवृत्तीत्याहेतुपयहः यत्रैकविधमेव व्यभिचारज्ञान
 नप्रसिद्धं तत्र तावद्य व्यभिचारज्ञानाभावस्य हेतुत्वासंभवादाह अस्वायोगमिति तथा च यत्र यादृशं प्रसिद्धं तत्र तस्याभावो हेतुमिति भावः सम
 वायघटितसामानाधिकरण्यवत्या सत्या हेतुत्वमावेदयितुं पुरुषनिष्ठइत्युक्तं यद्यपि व्यभिचारज्ञानादशायां मपि घटाद्यवच्छेदेन तदभावस्य
 पुरुषे सत्यात्तदानीमपि व्याप्तिग्रहपत्तिः तथापि समवायेन व्याप्तिग्रहप्रतिसमवायावच्छिन्नव्यभिचारज्ञानाभावस्य निरवच्छिन्नविशेषणतासं
 बंधेनैव हेतुत्वं वाच्यं व्यभिचारज्ञानकालीनस्य तदभावस्य घटाद्यवच्छेदकत्वविशिष्टविशेषणतयेव तत्रात्मनिवृत्तिइत्युक्तं यत्र व्यभिचारज्ञान
 विशिष्टत्वावच्छिन्नस्यैव समवायसंबंधेनाभावो व्याप्तिधी हेतुः तथाचात्मनि घटाद्यवच्छेदेन व्यभिचारज्ञानस्य विरहेपि तद्विशिष्टस्यैव तस्यैव
 त्वात्तद्विशेषणइति तत्र दृक्षादौ मूलाद्यवच्छेदेन कविसंयोगीदृशिष्टवृक्षत्वाद्यभावस्यैवात्म्यपि घटाद्यवच्छेदेन ज्ञानविशिष्टात्मत्वाभावस्य
 सत्वात् विशेषणस्य तत्रासत्वे तद्वच्छेदेन विशिष्टवत्त्वस्यात्यंतसंभावितत्वात् केचित्तु समानावच्छेदकत्वप्रत्यासत्या व्यभिचारज्ञानाभावात् ॥ १७ ॥

रनिष्ठपञ्चाशिद्धिहेतुः नचैवंमज्जखंडशरीरेत्यतिदशायामवस्थितहस्ताद्यवच्छेदेन अभिव्यक्तानंतमोक्षदोषेण शरीरावच्छेदेन व्याप्तिधीः स्यादुत्पन्न
 अभिचारज्ञानस्यावच्छेदकतासंबंधेन खंडशरीरव्यक्तावसत्त्वादिति वाच्यं हस्तादेतानावच्छेदकत्वाभावाच्चेष्टावत्ताविशेषेपिशरीरस्यैव तत्त्वात्वा
 दन्यथाचैत्रोज्ञानातीत्यादेरिव हस्तोज्ञानातीत्यादेरविषयसंगादित्याहुः तर्हि तेष्ववच्छेदकत्वेत्ययमस्वरूपसमाह अतएवेति नानाविधव्यभि
 चारज्ञानाभावात् न हेतुत्वादेवेत्यर्थः निरस्तवच्छेदकत्वयस्य भावमावश्यहेतुत्वेनैव व्यवहारानंतरयह दशायामपि व्याप्तिधीः स्यादिति भावः
 एवं चेति साध्यसाधनादिभेदेन विशिष्टोक्तहेतुत्वेवेत्यर्थः ननु साधनं साध्याभाववद्वृत्तीत्यादिव्यभिचारज्ञानाभावस्य पुंनिष्ठतया हेतुत्वेति विज्ञा
 ध्यतावच्छेदकं हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वावच्छेदकमित्यादावव्यभिचारज्ञानाभावस्य पुरुषनिष्ठतया हेतुत्वाभिधानमसंगतं वक्ति
 त्वइत्यत्राद्यनंतसाध्यतावच्छेदकान्तर्भावेनानंतकार्यकारणभावापत्तेः किंतु हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगित्वावच्छेदकत्वप्रकारकज्ञानं प्रति स
 मानविशेष्यत्वप्रत्यासत्तातत्पुरुषीयतादशावच्छेदकत्वप्रकारकज्ञानस्य विशेषितया विशेष्यतासंबंधेन तदभावएव तत्र हेतुस्त्वितः पुरु
 षव्यक्तीनामपि साध्यतया तत्र पुरुषत्वस्य त्वया विविधयानि वेश्यत्वेन प्रवेशकृतगौरवस्याप्यसंभवादन आह प्रसिद्धाया इत्यादितदभा
 वबोधेति तादशावच्छेदकत्वाभावबोधेत्यर्थः तथात्वकल्पनं विशेष्यतासंबंधेन तादशावच्छेदकत्वयस्य भावस्य हेतुत्वकल्पनं ब्रह्मका
 रिति तत्तद्वृत्तिवच्छेदकमित्यर्थः विशेषइति वक्तृत्वादेतानि त्वादिकप्रकारेण तादशानवच्छेदकत्वयस्यैव न रूपेण तेन रूपेण तत्पुरुषी
 यावच्छेदकत्वनिश्चयस्य विशेष्यतासंबंधेनाभावः तेन रूपेण तत्पुरुषीयानवच्छेदकत्वज्ञानेकारणं वाच्यं तथायधर्मितावच्छेदकभेदेन का
 र्यकारणभावानंयं तवाव्यावश्यकमिति धर्मितावच्छेदकतत्पुरुषीयत्वयोर्निवेशेन कारणत्वकल्पने गौरवमिति भावः न व्यास्तव वक्तृत्व

 शिव
 २४३

निर्णयोपविहितत्वादिप्रकारेण तादशानवच्छेदकत्वग्रहा ३

ज्ञातित्वप्रकारेण वक्रित्वात्पादेः साध्यतास्थले वक्रित्वाद्यवच्छिन्नधर्मिकतादशावच्छेदकत्वनिश्चयत्वेन वक्रित्वाद्यवच्छिन्नधर्मिकतादशानव
 छेदकत्वग्रहप्रतिविरोधित्वेपि दंडित्वकृतिमत्तावच्छिन्नसाध्यतास्थले निरवच्छिन्नविशेष्यतावच्छेदकत्वसंबंधेन तत्पुरुषीयानवच्छेदकत्वज्ञा
 नसामान्यप्रतिदंडित्वकृतित्वादिसत्येकधर्मविच्छिन्नविशेष्यतावच्छेदकत्वनिश्चयनिश्चयविशेष्यतावच्छेदकत्वसंबंधेन तत्पुरुषीयावच्छेदकत्व
 ज्ञानत्वेन तत्पुरुषीयज्ञानत्वमात्रेणैव वा प्रतिबंधकत्वं युक्तं अन्यथा दंडित्वेपि दंडित्वाद्यने तद्धर्मिनिवच्छेदकांत भविमप्रतिबंधकता वच्छेदकगौर
 वापत्तेः न चैवं तादृशतादृशसंबंधेन तद्वच्छिन्नाभावकृत्तस्य हेतुत्वमपेक्ष्य लाघवात् निरवच्छिन्नविशेष्यतावच्छेदकत्वप्रत्यासत्या तत्पुरुषीय
 तादृशानवच्छेदकत्वग्रहप्रतिनिरवच्छिन्नविशेष्यतावच्छेदकत्वप्रत्यासत्यैव प्रतिबंधकत्वमुचितं दंडित्वेपि दंडित्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यता प्रवेशगो
 र्वादिति वाच्यं तथा सति दंडित्वादिसामानाधिकरण्येनावच्छेदकत्वनिर्णयोपितस्मान्नाधिकरण्येनानवच्छेदकत्वग्रहस्यानुत्यक्तिप्रसंगा
 द् न च यत्र दंडित्वं दंडित्वं च तादृशप्रतियोगितावच्छेदकमिति ज्ञानस्योत्तरं दंडांशेतस्य भ्रमत्वग्रहस्तत्र दंडित्वमदंडित्वेप्यनवच्छेदकत्वधीः
 स्यात्तदप्रामाण्यज्ञानव्यक्त्यभावविशिष्टस्येतत्पुरुषीयावच्छेदकत्वग्रहस्य समानविशेष्यतावच्छेदकत्वप्रत्यासत्या विरोधित्वादन्यथा
 दंडित्वेप्यनवच्छेदकत्वधीस्तदानीं न स्यादिति वाच्यं दंडित्ववच्छिन्नविशेष्यकावच्छेदकत्वनिर्णयविशेष्यतावच्छेदकतासंबंधेन तत्पुरुषी
 यावच्छेदकताज्ञानस्य विरोधितायामेव दंडांशेन भ्रमत्वज्ञानव्यक्तीनामुत्तेजकतया दंडित्वाद्यवच्छिन्नविशेष्यकावच्छेदकत्वनिश्चयविशेष्य
 तावच्छेदकतासंबंधेन विरोधितायां दंडांशेतदप्रामाण्यज्ञानव्यक्तेरप्रवेशाद्यत्र यद्भवति तन्न विशेष्यतावच्छेदकत्वसंबंधेन विरोधित्वं तत्र
 तद्धर्मविशिष्टांशे भ्रमत्वग्रहव्यक्तीनामुत्तेजकत्वादित्यमेव वचनमिति तादृष्टिप्रत्यविबोधवुद्धेस्तदभावव्याप्यवत्तानिश्चयस्य समानविशे

व्यतावच्छेदकप्रत्यासत्त्याविरोधित्वपरिष्कार्यमिति श्रौतुः । ननु व्याप्तिग्राहकमिति मूलस्य न व्याप्तिग्राहकतामाश्रम्यः पृथग्य
 वगाहिव्याप्तिधीननकेपरादावतिप्रसंगात् नापि व्याप्तिग्रहत्वावच्छिन्नकायता निरूपितकारणतावच्छिन्नं तथा व्यभिचारज्ञाने विर
 हेतद्वाधात् व्यापकताग्रहत्वावच्छिन्नप्रत्येवतस्य हेतुत्वादतो व्याप्तिविषयता व्यापकी भूतयत्किंचिद्विषयिता कग्रहत्वावच्छिन्नप्रतिकार
 णत्वमेव तत्संयोगविवादासन्नव्याप्त्यपिकसामानाधिकरण्यरूपत्वे सहचारज्ञानस्या संभवीत्यतो व्याप्तिमन्यथानिर्वृत्तिव्याप्तिश्रुत्या
 दिना साध्यसंबंधितेति ग्राह्याभावानवगाहि नोपि व्यभिचारज्ञानस्य मणिमंत्रादिन्यायेनात्र विरोधित्वं हेतुवृत्तिधर्मस्य साध्यसंबंधि
 त्वानवच्छेदकत्वमेवात्र मते व्यभिचार इति भावः उक्तव्याप्तिग्रहस्यानुमिताव हेतुत्वात्तद्ग्राहकाभिधाने मथंतिरयस्यामित्यस्य रसः
 कश्चिदित्यनेन सूचितः सामान्यतएवेति अत्र च तद्व्यापकत्वग्रहप्रतितत्सामानाधिकरण्यग्रहत्वेन हेतुत्वे समानविशेषत्वं प्रत्यासत्तिः ते
 न विरुद्धा किं दैवसाधारणेकव्यापकत्वाभावादिरुद्धत्वे सहचारग्रहस्य हेतुत्वेऽपि धर्मवक्तव्यो व्यपिकत्वग्रहहेतुत्वे मानाभाव इत्यपास्तं नल
 त्यादौ धर्मव्यापकत्वग्रहानुरोधेन तद्व्यपिकत्वस्य धर्मसामानाधिकरण्यग्रहस्य वक्तव्यादौ धर्मव्यापकताग्रहार्थमप्यावश्यकत्वादिति ध्येय असिद्ध
 त्यादिति व्यापकत्वधर्मसहचारधर्मस्य हेतुताया असिद्धत्वादित्यर्थः असिद्धिमेव स्पष्टयेति विरुद्धेपीति सामग्रीक्रमेति सामग्रीकमाधीनो ग्रहण
 स्पक्रमः सामग्रीयोग्यताधीनं च ग्रहस्य योग्यमित्यर्थः नन्वेति अन्यथा व्यापकत्वज्ञानोत्तरमपि क्वचित्सामानाधिकरण्यज्ञानोत्पत्त्यात्
 त्रापि व्यापकत्वज्ञानं हेतुरित्येव किं नरोचयेदिति भावः व्यवहितेति व्यवधानमध्यस्थितं क्रियादिसंबंधः विप्रकृष्टेति वृत्तिश्च संभवादित्यस्य ना
 तुपलंभयोग्यतेत्यनेनोच्यः प्रतियोगिसत्वेत्यादिप्रतियोगिसत्वं प्रसंजितोपलब्धिकत्वरूपेत्यर्थः द्रव्यत्ववृत्तित्वेति धर्माव्यधिकरणत्वावत्

संनिकर्षसिद्धिर्धूमवन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकस्यात्तादृशावच्छेदत्वेनोपपद्यते इत्यापादस्यैव वात्र योग्यता संपादकत्वाद्यावतां च धूमवतामेकदास-
 न्निकर्षविरहाजसा संभवतीति तादृशावच्छेदकत्वाभावेन लौकिकप्रत्यक्षविषय इति भावः आदिपक्षे चार्थोक्त्याः प्रतियोगित्वाप्येतरयावत्तदुपल-
 भकसमवधानरूपयोग्यतायाश्च परिग्रहः कथं विच्छेदादिना विरोधादीति धूमत्वादेतादृशावच्छेदकत्वस्य विरोधादिग्रहवशादित्यर्थः विरोधा-
 दसामानाधिकरण्ये आदिपक्षे ज्ञापकाभूताभावप्रतियोगित्वस्योपपद्यते तद्यथा तादृशावच्छेदकत्वासमानाधिकरणतया तादृशावच्छेदकत्वव्याप-
 काभावप्रतियोगितया वा धूमत्वत्वादित्यस्य धूमत्वादेपरामर्श इत्येतादृशावच्छेदकत्वभाव इत्योक्त्या कारकव्यतिरेक्यनुमिष्य नंतरमेव क्लृप्तादृशाप्र-
 तियोगितावच्छेदकं निश्चयकारकप्रत्यक्षमिति भावः नन्वेवमुक्तं क्रमेण वा क्लृप्तत्वादिना हेतुना तादृशावच्छेदकत्वाभावस्य वक्तव्येति व्यतिरेकतः अनुमिति-
 संभवात् धूमत्वानुसरणं व्यथमिति वाच्यं प्रत्यक्षतएव प्रथमतः साध्यतावच्छेदकीभूतवक्तव्यत्वादेतादृशावच्छेदकत्वाभावात् हाथं हेतुनुसरणात् अथा-
 नुवृत्त्यादि योग्यतायामनुगतत्वादिहेतुवक्तव्यतया ह्यतएवेति तादृशावच्छेदकत्वाभावस्य लौकिकप्रत्यक्षस्य ताभावादेवेत्यर्थः निर्णयात्म-
 निसंशयादिसाधारणस्य प्रतिबंधकत्वादित्यन्वयः निश्चयत्वावच्छिन्नप्रत्यक्षविषयतज्ञानस्य विरोधित्वे विपरीतनिश्चयोत्तरं संशयापत्तिरत आह साधा-
 रणवेति निश्चयात्मन इत्यर्थमेतान्वयः शंस्यो नपीत इत्यादि निश्चयसत्त्वे पिदुष्पन्नयनस्य पुंसः शंसः षीत इत्युपनीतमानोत्पत्तेराह दोषविशेषाज-
 न्येति सत्यपि बाधनिर्णीये लौकिकप्रत्यक्षो ह्यादाह उपनीतेति अत्रोपनीतत्वात् साक्षात्कारत्वा निरूपितविषयित्वोपलक्षकं ननु दोषविशेषाज-
 न्यत्वादेः प्रयोजनगौरवात् साक्षात्कारत्वा निरूपितत्वकारता कबुद्धत्वावच्छिन्नप्रत्यक्षत्वाद्येन तदभावा निश्चयत्वेन प्रतिबंधकत्वात् साक्षात्कारत्वनि-
 रूपितत्वं च प्रकारत्वं लौकिकप्रत्यक्षप्रवृत्तौ विशेषजन्यप्रत्यक्षेयविशिष्टं उभयत्रैव साक्षात्करीत्यनुभवात् एकदोषस्य कर्तृमशक्यत्वात् अत-
 एव लौकिकसंनिकर्षजन्यस्यापि घटादि संशयस्य तदभावा निरूपितप्रतिबंधकत्वं संशयघटकप्रकारताया अपि साक्षात्कारित्वानिरूपितत्वात् घटं

शिव

साक्षात्करोमीत्याकारकसंशयानुव्यवसायस्याभावात् इत्यादि कमन्यवैवर्तिरः साध्याभाववद्वृत्तिभावव्यामेलौकिकप्रयक्षमभ्युपगच्छतां मतमाह
 तद्भावाविति विरहादीत्यादिपदात्संनिकषद्येयसंहेतुं ननु धर्मांतरे निर्विकृतिवृत्तित्वस्य संभावनासत्तात्कृतो धर्मत्वात्तेन तदव्यवहारमतमाह त्वा
 यवाविति धर्मांतरा कल्पनलाघवात्तयः तथा च तदेवोक्तसंभावनायाः प्रतिबंधकमिति भावः कालांतरे वक्ष्यमाणवद्वृत्तित्वेपीदानींतदनुपलब्धिसंभ
 वादं मतमप्यनुपलब्धेर्गोच्यतामास्तीत्यस्वरसोवदंतीत्युक्ता सूचितः ५२ ननु वक्तो धर्मकारणत्वसंशयानिरासार्थं न कश्चिदस्य संपादनार्थं धर्मकारणत्व
 स्पृकं चिदप्यनिर्णयेत तस्य ह चरितधर्मवत्त्वग्रहाभावादेव वक्तो तसंशयस्यासंभवात् साधारणधर्मवत्ताय हस्य संशयहेतुत्वात् न चेद्धर्मो होतकं वि
 नैव धर्मकारणत्वनिर्णयात्तत्संभवस्तथा मति वक्ष्यामि एव तद्वदेव धर्मकारणत्वग्रहो बाधकाभावादिन्यतः सामान्यतः कारणत्वनिर्णयेन साधारणधर्म
 वत्ताज्ञाने संपादने न संशयसंभवमाह कृताशोभ्यादि अर्थे तेषामन्यतमो धर्मकारणमित्यवधारणस्य तावदन्यमत्वात् छेदेन धर्मकारणत्वावच्छेदेन धर्म
 कारणत्वावगाहित्वे तादृशान्यतमत्ववत्ताज्ञानस्यैव व्यावर्तकधर्मस्ति निवेधया वक्तो धर्मकारणत्वसंदेहे विरोधित्वसंभवात्तकश्चिदस्य विफल
 मतमाह संदिग्धे इति संदेहाकारमाह किमेतानीति कृताशानान्यतमवृत्तिकारणत्वं कृताशानान्यतमत्वावच्छेदं नयेति संदेहेतात्पर्यं तिथावो
 क्तसंदेहादुरोधादन्यतमत्वसामानाधिकरण्येनैव धर्मकारणत्वे पूर्वमवधृतं अथवा प्रतिबंधकसत्वे तादृशसंदेहायोगादिति भावः नत्वेतावता सा
 मान्यतः कारणत्वनिश्चयेन कारणत्वसहचरितधर्मवत्ताज्ञानस्य संपादने विधुर्मकारणत्वाभावस्य रुपापाकौटिनिश्चयस्य कृताप्यसत्त्वात्सहच
 रितधर्मवत्ताज्ञाविरहादेव धर्मकारणत्वसंदेहासंभवात्तन्निरासकौ विफळश्चेत्यतो धर्मकारणत्वाभावप्रतिषेधप्रकारमाह तत्रेति अहेतुत्वमेव
 नितथा च तममभावेन कारणत्वाभावसहचरितधर्मवत्त्वग्रहो नानुपपन्न इति भावः ननु ह कर्मण कारणत्वसंदेहस्य सामग्री संपाद्यतकस्य निवर्त
 कत्वोपपादने विचारणतानिर्णयिकत्वं तस्य दुर्घटं प्रत्यक्षेण कारणत्वग्रहेऽन्यथातिरेके ज्ञानस्य हेतुतायावद्विलंबात्कथं प्रत्यक्षतः कारणता

 शिव
 २४५

का

विशेषणवन्ति समवहिततन्मत्तपर्यवसायितमत आह विशेषणो विविचिषाभावस्य वि शेषणावि शेष्याभा
वयोः प्रत्येकभावाभ्यामनतिरे दिति भावः ननु विशेषणावत्रातिशये सत्येवोक्ततर्कस्य विशेष्याभावरूपे वद्विसम
वहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात् स एव नालि वद्विसमवधानं विना विधुमो भविष्यतीति शंका या प्रतिबंधादित्यत
आहतयोपस्थितीति वद्विसमवहिता जन्यत्वेन धूमोपस्थितीति भावः अग्रेऽवक्रेरेव भाविष्यतीत्यादि ग्रंथे न विपमान
भावां नालि भावाभ्यां शंका दैविध्यं न चोक्ततर्कस्य वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वे विधुमस्य वद्वितन्यत्वशंकायां
बाधकाभाव इति वाच्यं वद्विसमवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात् स एव नालि वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वे विधुमस्य वद्वितन्यत्वशंकायां
हीनत्वात्तादृशजन्यत्वप्राहकत्वापि व्यावर्तकधर्मदर्शनसंपादकतयेव वद्वितन्यत्वशंका निवर्तकत्वादिनिभावः
उक्तकन्येदषणाभिधानपूर्वकत्वात्तरमाह वस्तुत इति वद्वितन्यमपि वद्विसमवहिततन्मत्तसंभवतीति तथा च वद्वि
समवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात् स एव नालि वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वे विधुमस्य वद्वितन्यत्वशंकायां
सत्तां तादृश वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वापि व्यावर्तकधर्मदर्शनसंपादकतयापि न धूमधर्मिक वद्वितन्यत्वशंकायां
निवर्तको भवितुमर्हतीति भावः वद्विसमवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात् स एव नालि वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वे विधुमस्य वद्वितन्यत्वशंकायां
स्वरूपं पद्यपि वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वापि व्यावर्तकधर्मदर्शनसंपादकतयापि न धूमधर्मिक वद्वितन्यत्वशंकायां
समवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात् स एव नालि वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वे विधुमस्य वद्वितन्यत्वशंकायां
निवर्तको भवितुमर्हतीति भावः वद्विसमवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात् स एव नालि वद्विसमवहिततन्मत्तप्राहकत्वे विधुमस्य वद्वितन्यत्वशंकायां

वद्विसमवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात्

वद्विसमवहिततन्मत्तपर्यवसानं स्यात्

ज श्री

वमलस्यतात्पर्या वधारणा न्यायार्यातमिति चेप्यपि न न्यत्वस्य वदितुं न्यत्वपर्यवसितत्वे प्रमोपदिचक्षुसम
 वहिता न न्यत्वे सति वदितुं न्योनस्यानरा न्योनस्यादित्येव विशिष्टमायाद कीकृत्य न के संभवयेव न च नांतरीयकवदितुं
 केव्यभिचारवदितुं न्यत्वाभावस्यापादकमनरावापि न च न्यासमवधानका नीनपावर्त्तराग कृत्वरूपस्यैव न
 न्यत्वस्यापाद्यकोटिनिवे सत्वे नतधारणा संभवात् नयापि विशिष्टस्यापादकत्वे विपर्यये वदितुं न्यत्वमात्रपर्यवसि
 ता पंचन्यासमवहिता न न्यत्वस्य पदविशेषाया नुसर्गव्यवहार वमवदरे वमविष्यतीत्यादिशं कापाप्रकृता यौघप्र
 निबंधकं तदास्यात्तादत्रापदधर्मतासंयन्निमात्रप्रतिरूपत्वा दत्तः प्रतीकेवले वदितुं न्यत्वाभावमापाद कीकृत्या हतयावे
 त्रिज न्यत्वाभावस्वरूपेऽनुयोगिनिविशेषिते घटा दौ व्यभिचारतादवस्थ मत्तु तं प्रतिपोगी तितया वधूमोयदिवदितुं
 न्योनस्यालवदितुं समवहिता न न्यत्व विशिष्टज न्योनस्याल न्यत्वैवं तर्कस्तत्र न्यायाधस्यापि घटादौ सत्वात् न न्य
 भिचार इति भावः आयाधकोधंतर्गतस्य मूलोक्त न्यपदस्य यावृत्तिमाह अत न्य इति तथाच व मज्जम्यगगनादौ व न्या
 समवहिता न न्यत्वस्य सत्वे पि न विशिष्टज न्यत्वा सत्वा न्यत्वनिचारव न्या न्यत्वे सति वदितुं व्याप्य स्वसामय्यो को नांत
 रौ वदितुं सत्तरोसमादिस्तत्रपथा श्रुत न न्यत्व प्रवेशो नापि व्यभिचारस्याचार न्यासादाहतदर्थसि तितयाच वत्त
 समवहिता न न्यत्वविशिष्टज न्यत्वस्य नांतरीयकवदितुं कतद्रासमादौ सत्वे विव न्यासमवधानका नीनपावर्त्तराग

पत्य

अ

यकै २

क २

रामः

२४१

तस्य त्वचिरहास्यमिवावतः तस्य ताः प्रवेशेन नाद्यवादाहतः ॥ याविधेते पद्यविधमेतत्सामग्र्यन्यत्वं सत्यं तेषामिधाय
 मूलोक्तं न्यत्वस्य यथाश्रुतस्य प्रवेशेन नोत्तरीयकवक्रिकेयमिवावतः पितृशब्दात्ते तथाप्यवक्रमेयादिशंकायास्तदृशत
 र्के प्रतिबलत्वाभावाद्दस्यमाणां यथासंगते साद्रहितां सत्यं तमेतमात्यसंप्रवादितमाह नयेति अत्र वक्रमेयत्वं तस्यमाना
 धिकरणोपपादौ व्यभिचारवारताप्यसत्यं तस्यमानाधिकरणवक्रिमद्विन्नस्वावहितप्राकृष्टाकोयोस्तद्व्यत्वं तदर्थं व
 क्रिमद्व्यस्त्यावहितसर्वदृशाकाव्यत्वोविशिष्टस्य वक्ष्यसमवधानकालीनपावत्कारणान्यत्वविरहात् व्यभिचारः ॥
 (यथाप्रवेशेन नोत्तरीयकवक्रिकेयमिवावतः पितृशब्दात्ते तथाप्यवक्रमेयादिशंकायास्तदृशत र्के प्रतिबलत्वाभा
 वाद्दस्यमाणां यथासंगते साद्रहितां सत्यं तमेतमात्यसंप्रवादितमाह नयेति अत्र वक्रमेयत्वं तस्यमानाधिकरणोपपादौ
 व्यभिचारवारताप्यसत्यं तस्यमानाधिकरणवक्रिमद्विन्नस्वावहितप्राकृष्टाकोयोस्तद्व्यत्वं तदर्थं वक्रमेयत्वं
 व्यभिचारवारताप्यसत्यं तस्यमानाधिकरणवक्रिमद्विन्नस्वावहितप्राकृष्टाकोयोस्तद्व्यत्वं तदर्थं वक्रमेयत्वं
 व्यवहितसर्वदृशाकाव्यत्वोविशिष्टस्य वक्ष्यसमवधानकालीनपावत्कारणान्यत्वविरहात् व्यभिचारः ॥
 विद्विरतः स्वसमानाधिकरणोतिवक्रमेयशेषानोत्तरीयवक्रिकस्यापि वक्ष्यसमवधानकालीनविचिन्तारणकत्वा
 तत्तत्र व्यभिचारः स्याद ॥ उक्तं पावदितितयावतस्य पावत्कारणानवक्ष्यसमवधानकालीनं वक्ष्यसमवधानैष्युत

यः

काले

त श्री

बुभुक्षौ स्थितौ च अर्वा घा प यौ त इ घ ट ज्ञा नं प घेत द घ ट ज्ञा नं न्यं स्या त त द घ ट ज्ञा नं त्रि ~~अं~~ स्या दिति द्वि तीया नुय
 रो यं य घेत द घ ट ज्ञा नं स्या देत स र मि त्रं स्या देति त ती या च अ यं य रो य घेत द घ ट ज्ञा नं त्रि त्रि वि शिष्ट स्या त्र या ले नो प न न्ये त र
 ति स्वा पे द्या पे दित त्वा नि बंध नः प्र सं गो न्यो न्या अ यः य या यं य रो य घेत द घ ट ज्ञा नं न्य त नं कः स्या देत द घ ट ज्ञा नं स्या त्रि त्रि
 न्य तौ ए वं ज्ञा न्यो च स य मु दा हा र्ये । स्वा पे क्षा गी या पे क्षि त पे र त नि बंध न प्र सं गः ~~न्य त नं कः स्या देत द घ ट ज्ञा नं स्या त्रि त्रि~~ च न नं
 र्वा क र वा या द के ज न्य प दौ त र मं र नी यो दा ह र गं अ वे स्ता त्र सा हा त प रं प रं अ सा धारणी प्रा ह्या च अन त्या पु न रा
 ना गी का नं त प्र वा ह मूल क प्र सं गः य या घ ट ले य दि गा व द घ ट ज्ञा न्य स्या दिति उ क्त व सु धा न्य प्र सं गः
 प्र मा णा वा धि ता र्थ क प्र सं गं सो वि दि वि कः व्या पि ग्रा ह को ध क र त्रा द्यो य या य मो य दि व क्रि य मि वा री स्या द क्रि त न्यो न स्या
 त द्वि ती य स्तु प र्व तो प दि नि र्व क्रिः स्या त्रि धू मः स्या दि स्या दि विष प स्य क्त्वा दे शं का नि र्व त्रि द्वा रा नि श्चा य क ले न प रि र्वा ध क
 त्वा दि ति अ ने वि स्त रे ण व द्य स म व हे ता ज न्य त स्य स त्वा र्थ स्य नो त रो यं व क्रि के स त्वा दा ह स वे नि स त्वा र्थ शे त्वा र्थः त या
 व द्य मो प दि व द्य घ टि त साम ग्य ज न्य ले स नि व क्रि त न्यो न स्या ड न्यो न स्या दि ले वं त र्क स्या व ता र इ ति भा व प हे व द्य घ टि
 त साम ग्य ज न्य त नि अ यं वि ना प यो क्त त र्क स्य न व क्रि त न्य त र्क का नि र्व त र्क वि शे षा व त्रा नि अ प स ह कृत स्ये च वि शे ष
 पा र्क त र्क स्य वि रो ध्य व त्रा नि अ प स्य वि रो धि ता त स चा त्र सं भ व ति धू मे व क्रि त न्य त सं श प द ना यो व द्य घ टि त साम ग्य ज
 क

शः ३ दि

विषयपरिचो

शो ५

नामः

२४२

न

त

न्यत्वस्यापि सेंदिग्धत्वादित्याह प्रागिति वक्रित न्यत्वसिद्धेः प्राक्कृतं प्रथितं सामग्र्यं न्यत्वा सिद्धेः पितृर्थाप्यपि वक्रितं सामग्र्यं
 मेव धूमनेतर सामग्र्येन निवेश्योक्तं न्यत्वसिद्धेः धूमनेतर सामग्र्यं न्यत्वस्य पक्षी भूत धूमने प्रागपि निश्चयेन शक्यत्वात् यथापि ता
 दृशानर्कं अवक्रेरेव भविष्यतीत्यादि शंकायाः प्रतिरूपं लताभावं दृश्यमाणं यासंगे तिरस्कृतं शोकेतं न उक्तं वस्तु तस्मि
 तां दिक्च्येव द्रुमसमवहितान न्यत्वस्य पक्षे विशेषणत्वात् तथोपास्य निविशोधार्थं मवक्रेरेवेत्यादि मूलोक्तं का इयमसं गत
 मत आह त्रेति अत्र संसृष्टोपाधकोटि निविष्टत्वं कल्पेऽप्युपतीति वक्रुसमवहितं न्यत्वोपाधमेव द्रुमसमवहिता तन्यत्व
 विशिष्टं न्यत्वाभावरूपस्यापाधस्य सैमं भवेत्तादिति भावः ततोपाधे नुकरोत्सृष्ट इत्या शंका आपादकादीनि
 उत्पत्तिमात्रस्य हेतुन धी नत्वेव द्रुमधोन न न्यत्वा प्रसिद्धा तदभावात् पादकत्वा संभवादिति भावः आदिपदा उक्तं
 पादकारणा निरूपितं न्यत्वा प्रसिद्धा तदभावात् तस्यापाधस्याप्रसिद्धेः परिग्रहः अवक्रेरेत्यस्य वक्रि मित्रादित्यर्थे व
 क्रि मित्रादिविहीतो या शंका पादसमवहितान न्यत्वस्य भावापाध इष्टापत्तिर्यथा साचित्वेन संभवतोपतोपावष्टे वक्रे
 पितित्याचन विधते वक्रिरेति वक्रिहीति भावः तदीयेति तस्य उपादान विषयो भूतस्य वक्रेर्पत्त्यर्थं तद्रुमस्यापि स्व
 रूपे वक्रेर्पत्त्यर्थं तद्रुमस्यापि स्व रूपे वक्रिरेति तद्रुमप्रयोक्तृत्वं तानमेव यतो भूते तद्रुमे वक्रुसमवहिता न्यत्वशंका प्र
 निवचकं तद्रुमस्याप्यवत्वगर्भं ~~तद्रुमप्रयोक्तृत्वं तानमेव यतो भूते तद्रुमे वक्रुसमवहिता न्यत्वशंका प्र~~

अ ८

रि१

त्व२

गृहीत

घटादिजनकत्वस्य इव्यत्वाद्यवच्छेदेनाग्रहोहं अनुगतागुरुविशेषरूपोत्पादपस्थितीति तथा च वक्रफिता देस्तादृशवि
 शेषरूपस्योपस्थित्यादेव न हेतुत्वमिति अत्र तत्र तत्र त्रितयोक्तपालघटत्वपोरुपस्थित्यावपि इव्यत्वावच्छिन्नं प्रतिष्ठा
 नसमवायिकासाताग्रहार्थमाह अनुगतेति अत्रायदंडा न्यदेऽत्वादेरुत्पत्तिविशेषस्योपस्थित्यावपि इव्यत्वावच्छिन्नं प्रति
 ४ बुल्य उत्वेन हेतुत्वस्य ग्रहादगुरुपदं सामान्यतस्य शरीरार्थकं सान्त्वाद्यगुरुधर्मस्योपस्थित्यावपि विशिष्टबुद्धौ विशेषता
 शानत्वेन हेतुत्वग्रहादुक्तं विशेषेतेन विशेषणतानत्वस्य विशेषरूपदोषः नो नानादित्यत्वस्य वा काज न्यनील
 त्यादिना त्रगादिजन्यत्वस्य मरापाद्यजन्यवक्रित्यादिना सामान्यधर्मज्ञानेन किंतु धर्मिग्राहकवैजायवि
 शेषेणोवातुक्तं लाघवप्रतिसंधानेति तथा च लाघवप्रतिसंधानविरहादेव नोक्तधर्मावच्छेदेन न्यत्वग्रहः लाघव
 प्रतिसंधानस्यैसार्वत्रिकत्वमतउक्तं आदीति तथा च गौरवज्ञानाभावस्याप्येतेन नपाकाज न्यनीलादीगौरवग्र
 हादेवनतवच्छेदेन नीलादिग्रहरतिभावः सामान्यतः सामान्यधर्मावच्छेदेन तं कार्यकारणभाववैधिरिति अत्रिअवगाहते
 नत्वेकवक्रिभूमयोरन्यव्यतिरेकाभ्यामन्ययोरपि वक्रिभूमयोः कार्यकारणभावग्रहेति प्रसंग इत्यत आह ग्रामाप्ति
 कावित्तिकारणताग्राहकतया प्रमाणासिद्धाविवर्णः तथैव सामान्यं एव तयावय सामान्यनिरूपितं योरन्यव्यतिरे

४ बुल्य

न४

जन्यत्व

ज श्री०

जनक

कग्रहस्तत्ता मा न्यावच्छेदे नैव कार्य कारणाभाव इति सामान्य विशेषमा ~~व~~ वस्य निपाय कत्वा नातिप्रसंग इति भा
 वः ननु धूमस्वरूपेण व्यभिचारशंका परासत्वात् कथं न दवच्छेदेन प्रत्यक्षतो व क्रिन्नम्यत्वनिर्गोपः स्यादत आह फलेति
 लाघवज्ञाना दीत्यादिना विशेषदर्शनादियदिग्रहः प्रतिबंधकत्वमिति प्रत्यक्षनिश्चये ग्राह्य संशयस्यापि प्रति
 बंधकत्वमते नैदं कार्योऽत्यत्रियाप्यत्वमेवात्र प्रतिबंधकत्वं तथोच्यता घवज्ञानस्यैव परकोटिविषी कृष्यो प्रतिबंध
 कत्वात्र कारणात् निश्चयानुपपत्तिरिति भावः अत्र बंदऽस्य घटन न कतापो वक्रत्रम्यदिक पाल्द्वय संयोगपर्य
 तमिव वक्रैर्धूमत्वावच्छिन्नं प्रति ~~वे~~ तापो रूपविशेषा परावृत्त्यादितद्रूपावयव संयोगपर्यंतं प्रत्यासत्तिः सं वं
 धानुगमस्यादोषत्वाच्च न त्तिरिति प्रागेवैव धूमसामान्येव क्रित्वेन हेतुतापो कार्यकारणाभावयोः का
 र्मिनी प्रत्यासत्तिर्विशेष सामग्र्ये सराज्ञानातिप्रसंग इत्याहुः पतु समवायेन धूमत्वावच्छिन्नं प्रति स्वजन्य
 रूपवदवच्छेद संयोगसंबंधे न वक्रिः कारणाधूमसमवायिमात्रे वक्रिन्नम्य रूपविशेषवत् परमाणवच्छेद संयोग
 वत्वात् धूमघरादुक्त समवायिन्यपि स्वजन्य विशेषतात्वात् परमाणुनरावच्छेद संयोगसंबंधे न वक्रिः कारणाधूम
 समवायिमात्रे वक्रिन्नम्य रूपविशेषवत् परमाणवच्छेद संयोगवत्वात् धूमघरादुक्त समवायिन्यपि स्वजन्य

विकी

रामः

२५९

रूप २ वत्समापव २

ति३

रूपविशेषशास्त्रानुपैरमासां त्रावच्छेदसंयोगसं वंधेन वक्रैः संभवादिनिर्दिष्टं त्वं धानं व्यं पथा त
 थावक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन
 न वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन
 न्ये व्यभिचारवाच्यं रणापत्तन्यत्वविशिष्टस्येति न्यत्वं तु पश्चात्तदर्थं स्ति स्यादिना सौत्तरूपं ग्राह्यं नातोतां तरो
 पवक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन
 लेतु न्यत्वस्यैव विशेषविधेयोऽप्युक्तं तत्पापिवद्रासमवहितान्यत्वस्य विशेषणत्वे पश्चात्तत्तत्त्वादिना
 तस्य परामर्शो न स्यात्तत्तत्त्वादिना तस्य परामर्शो न स्यात्तत्तत्त्वादिना तस्य परामर्शो न स्यात्तत्तत्त्वादिना तस्य परामर्शो न स्यात्तत्तत्त्वादिना
 चैतत्पहाय वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन
 टितसामग्र्यन्यत्वादिघटितरूपत्वे प्राकृतदसिद्धिरतत्र त्वं पथाश्रयस्येति न्यत्वं वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन
 चिना नुत्यघमानत्वरूपमेव तस्य वेश्ममिति भावः ननु वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन
 लाङ्गमवावच्छेदेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन वक्रिधूममोः कार्यकारणभावग्रहणवासां संयोगेन

त३

दसतिबाधके

ॐ श्री

दद्यच्छेदेन वा ध्वनिश्च याभावा दत आह तच्चेति ध्वनिः पुत्रकारणा कपाले विना नृत्य घमानृत्य शंका सत्त्वात्
सत्त्वावच्छेदेन दध्मसमवहिनीत नृत्यस्यापि प्राकृतिकः कथं धूमत्वावच्छेदेनां क्रदोपतर्कावतारस्तदच्छेदेन वा ध्व
निश्च याभावा दत आह तच्चेति ध्वनिः पुत्रकारणा कपाले विना नृत्य घमानृत्य वमनस्य वसुग्रहमिति य
रेणात्वयः ५३० न्यायेति कृतासनं सभा घुक्ता च पव्य निरेक नहरोत्पथं नद्यतिरेकज नैति वद्विपुत्रका
रणा कपाले व्यतिरेको सन्निमत्वंशं कानिरासादित्यर्थः सर्गाग्रे वपं वम्यं तानि सुग्रहमिति तत्राचि तानि। ननु व
द्विपुत्रकारणा कपाले नृत्य वद्वि विना कृतस्यै व धूमजनकत्वं शंकायाज निता वद्विपुत्रकारणा कलापव्य
तिरेको स्यात्ति त्वंशं कात्या छद्मस्ति अवक्षेरे व भविष्यतीत्यत आह वद्वि विरहे योति निरति शपस्य नि
त्वंशेषितस्या वद्वि विना कृतस्यै व धूमजनकत्वं शंकायाज नि नाना वद्विपुत्रकारणा कलापव्य निरेको न्य
त्रित्यात्कृतस्येति यावत्तथा विधाद्वि विना कृतसारणा कलापात् ननु वद्विपुत्रकारणा कलापस्यै व ए कत्र ध
मे वद्वि सहकारेण धमांतरं च वद्वि मन्त्र सहकारेण जनकत्वं संभावनपा वद्वि विशिष्टकारणा कपाले व्यतिरे
को स्यात्ति केत्वंशं काटवाराय द्यस्ति वद्वि विना भविष्यतीत्यत आह ता दन्ता स्येति वद्विपुत्रकारणा

३४

रामः
२५२

कनापत्येवेत्यर्थः आसाधसहस्रत्वं नाघवादिनि। अद्विविरहस्य समविशेषानुत्पत्तिप्रयोजकत्वे स्थलांतरि
 यधमानुत्पत्तिप्रयोजकस्या मत्रकन्य नैगौरवात्तथा बव अभवप्रपुक्ता भवप्रतिपोगुत्पत्तिसामान्यकत्वधीरेव
 विशेषदर्शनविषयसंज्ञापयिरोधि नोत्रिभा वः तड पादानैमित्युत्तरग्रन्थे न वद्विसमवहितस्य परामर्श
 धर्मार्थवद्वेति सत्रवक्रियदं पावष्टे वद्वे वद्विसमवहितस्येति वद्वेति सत्येति मित्यनेना न पत्रमं निरसयि व
 रस्यमुपादानपदं यो हितं वद्विसमवहितोपादानस्या प्रतिबंधकत्वादाह अत्र चेति पमपवष्टे घस्य निपमल
 भ्यस्य तडपादानमेवेत्येवकारव्यत्यासेन तस्यै रोपादानमिति पोत्रनयातदिता उपादानस्य प्राप्तेरित्या
 रायः निपमवष्टे घस्य निपमतो वद्वे हपादानमिति निपदव्यवष्टे घस्येति वा र्थः अदत्तयज्ञा नेव रूपसमव
 हितान्नन्यत्वज्ञाने निपमवष्टे घादिकुसृष्टिं विनापि वक्र ~~समवहितान्नन्यत्वज्ञानं प्रापयति~~ रस्य
 रपावेति न्नसमवहितान्नन्यत्वस्य ग्रहे सति तद्विज्ञापनन्यत्वहेतुना वद्विसमवहितान्नन्यत्वानुमितिसातो वद्वे
 समवहितो प्रवर्तित इति परम्यनया वद्विसमवहितोपादाने वद्विसमवहितान्नन्यत्वज्ञानं प्रयोजकमिति भा
 वः तत्र वद्विसमवहितान्नन्यत्वज्ञाने अत्र च यतिरेवै धूमे वद्विसमवहितान्नन्यत्वयतिरेकानुविधापित्वज्ञानमे

य

त्रिप

यम ५

प ४

क्रि

व ३

ति

त्व ५

ज श्री

व व्यावर्तकधर्मदर्शनविध्यावप्रसमवहितेन न्यत्वशंकाप्रतिबंधकमतस्तदेवोक्ततर्कस्य घटकैसंपादक
 मित्यर्थः । अत्रैवमसंवादमाह नदिदमितियाह कस्य व्यक्तेविशेषवृत्तितया गृहीतस्य व्यभिचारादिति धूम
 बिरोधोवप्रसमवहितान्वयतिरेकानुविधापीति धूमत्वावच्छिन्नोवप्रसमवहितजन्योनवेति संशयोत्पादेन प्रति
 बंधकत्वस्य व्यभिचारित्वादित्यर्थः ननु धूमत्वावच्छेदेन वदिसमवहितान्वयतिरेकानुविधापित्वग्रहणवत्कृतसंश
 यविरोधीवा व्युत्पत्त्यत्राह निपतस्येति धूमत्वावच्छेदेन गृहीतस्येत्यर्थः ३ तैमिरसंशयसामग्रीसंज्ञावच्छेदेन वदिसम
 वहितान्वयतिरेकानुविधापित्वमेव निश्चेतुमशक्यं कुतस्तत्प्रतिबंधकं पदिवनद्योक्त्यापेनेत्याद्यस्त ५ कुरीत्यातत्र
 श्वपक्षदाधूमत्वावच्छेदेन वदिसमवहितान्वयतिश्च यएव संभवतीति विपरीतज्ञानविधयान्तस्यैरोक्तसंशयविरो
 धित्वसंभवेत्यर्थः यावर्तकधर्मपर्यंतानुसरणमिति भावः तच्चित्तमिति लाघवसहस्रतेन वपादशाचपयतिरेकता नै
 न धूमत्वावच्छिन्नेव प्रसमवहितान्वयत्वंग्राह्यता दर्शने धूमत्वावच्छिन्नेव कृतान्वयग्रहस्यैव प्रथमसंभवात् तर्कस्य वैय
 र्थ्यमिति असुरमश्रित्वा वीजं कार्यकारणग्रहणं नंतरं प्रति इदं वाक्यमागतं तर्कानुक्तत्वस्याधनिश्चयस्य रसायैधूमो
 यदीति वक्रिरूपादौ व्यभिचारस्य वारणापसत्यं नैतत्राधिवर्जितन्यत्वे सतीत्येतावन्मात्रोक्तैर्न विशेषदत्तवैयर्थ्यमापा

तादृम ५

रामः
२५३

भावे २

च २

र्घविशेषस्यादतः सामानाधिकरण्यातिरिक्तप्रत्यासत्तेति प्रमादो व्यभिचारस्य गारणापसंयन्तं तत्रापि सामाना-
 धिकरण्यप्रत्यासत्तेः संज्ञासंयतदलवैयर्थ्यमापाद्याविशेषश्च स्यादिति ध्येयं च अत्र ये घटादौ व्यभिचारिणां पा-
 पाद्येव द्विप्रवेशः ननु विना विप्रत्यासन्नं वदितुं न्यत्वसंभवादप्रयोजकत्वं मतं आह अत्र प्रत्यासन्नस्येति विशेषणं बलौ
 निश्चयकालीनस्यैव विनिश्चयापादकत्वं कस्य विशेष्यत्वं तत्रा निवर्तकत्वात् यद्देविशेषात् वत्वं ग्राहयति तादृशा जन्म-
 त्वं चेति न च धूमे प्रत्यासन्नरेणावद्विज्ञान्यत्वाभावग्राहकप्रमारायैव सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्योपर्यं वदितुं न्य-
 त्वग्राहकमेकविशेषकां सहकृतस्पर्शा न्यग्राहकप्रमारास्य विशेषांतररूपेणातद्ग्राहकत्वं निपमात्तथा च तदर्थं
 तर्कानुसरणं व्यर्थमिति वाच्यं सामानाधिकरण्यप्रत्यासत्त्या वदितुं न्यत्वसंज्ञा यत्वं ग्राहकत्वं नरमेव प्रत्यासन्नरेणा-
 वदितुं न्यत्वाभावनिश्चयस्तत्रैव तर्कस्यावश्यमपेक्षणीयत्वाच्च तदर्थं यत्कताधिकार्यकारणं ग्राहकं नरमित्युक्तं
 प्रत्यासन्नं सामानाधिकरण्यातिरिक्तप्रत्यासत्तिरपि कुर्वतीति वदितुं न्यत्वाप्रवेशाच्च तत्रा घस्यापरिहाराच्च
 सर्वस्मात् परिहाराच्च त्रौ नरीत्या विशेषणा वत्वं निश्चयस्यापेक्षणीयत्वात् तत्पुपपादयति तादृशानुत्पन्निकत्वं धूम-
 धर्मिकोचकानधिकरणा देवानुत्पन्निकत्वं ग्रहश्चेत्यर्थं तथा चेति प्रयोजकत्वात् गारणादित्यर्थं यद्यपि धूमविशेषे
 सत्तेषु कनिष्ठसंभवेन तादृशसंशयापनोदनाय उक्ततर्कस्यावश्यकत्वात् यत्र सामान्यतो वदितुं न्य-

त्यं

 ग्राह्यमिति पक्षे
 इत्यादिः ३

तार २

त्रा ३

प्रा ४

प्रा ३

यत्वेति २

प्र त
 त्वहं एव तादृशा नुक्ति कत्वग्रहः संप्रति नथापि धूमसा माभ्यस्य पदत्वात्तत्र प्रत्यक्षेणा तद्ग्राहसंभवा उक्तप्रकारेण त्वं
 नुमिति ध्वेपा यं प्रतीतिं चार्थकं प्रतीत्यर्थः यमि तारशंका निरासस्य हेतुत्वेन प्रयोजकत्वेन तेन पर्वोक्ततर्कस्य साहा
 ध्यमि चारशंकानि वर्तकत्वाभावेपि न हतिस्तु शेषित्वा दीत्यादिनाव प्रत्यक्षसमवहितान्न न्यत्वशंका निरी सस्य हेतुत्वेन
 प्रयोजकत्वेन तेन नम्र लोक्ततर्कस्य सीहा ध्यमि चारशंकानि वर्तकत्वाभावेपि न हतिस्तु शेषित्वा दीत्यादिनाव प्रत्यक्ष
 समवहितान्न न्यत्वशंका संग्रहः शंकोच्चावर्तमिति श्रवणेनैव भविष्यतीत्यादि प्रयेनेत्यादिर्वाघातः सत्त्वं न चिरोधः
 उपदर्शयत इति सर्वत्र स्वक्रियाया घात इत्यादि प्रयेनेत्यादिर्वाघातमुपपादयति नैव मिति उक्तशंका रौतुत्वमित्यर्थः
 यासतितैता दृशशंका सत्त्वेन तत्र का र्थी र्थितयेति प्रमाय धितया च न्यादौ कारो प्रवृत्तपो व्याहृत्ये रत्रित्यर्थः सथा
 वनुडपादानमेव शंका प्रतिबंधकमिति मूलस्यापि नुपादानमेव शंका चिरहोत्राय कमित्यर्थः इति भावः प्राकुरिति
 उपादानस्य यथाश्रुतार्थः सर्वत्र प्रकर्षः ~~यथा~~ यथा प्रवृद्धिमात्रे सहचारानस्य हेतुत्वात् प्रत्याहं चिरोधेन वेतदे
 त्वत्वाभिधानमसंगतं ततो व्यावर्तयति न हतिस्तु शेषित्वा दीत्यादिनाव प्रत्यक्षसमवहितान्न न्यत्वशंका निरी सस्य हेतुत्वेन
 विशेषादर्शनाद्यभावरिति चेत्सादिस्तेन व्यभिचारसंशयपदशया व्याप्तेर्विशेषादर्शनाभिश्च पदशया व्याप्तेर्विशेषादर्शनाभिश्च

मा-गार

५५

हृदये

वत्वे ३

स श्री०

तं

त्वादितीयकृत्येनाद्यवर्णं डर्घं टमत्र आहर्त कस्येति दर्शितत्वादिनिषेधं व्याघातादिनाशं केव न प्रभवतीत्यादिना मूलग्रंथेनेत्यादि। अथेति तदभाववत्त्वज्ञानोत्तरतन्निश्चयात्मकप्रत्यक्षेन तदभाववत्त्वज्ञानविरोधित्वेन विशेषदर्शनस्य हेतुत्वमित्यर्थः
अथ या विशेषदर्शनं न न त्रहेतुत्वे संशयोत्तरं व्याचर्त क धर्म दर्शनादिन स्तोदराप्रत्यक्षं न स्यादिभावः न चेति विपरीतज्ञानादि विरोधित्वेत्यर्थः। तर्कस्यापीति व्याभिचारं तं योन कत्वेनाहेतुत्वे विव्यभिचारज्ञानोत्तरस्यापि निश्चयात्मकप्रत्यक्षेण व्याभिचारविरोधित्वे न हेतुतायां न व्याभिचार इति धर्मात् एवोपपन्नौ किं तात्पर्यं व र्णा नैनेति भावः उक्त रूपेणाहेतुत्वात् त्वेपि न विपरीतज्ञानोत्तरमिश्चयात्मकप्रत्यक्षे प्रमात्या घबद्धि तं प्रविपरीतज्ञानप्रतिबंधकप्रमात्यादिनाहेतुत्वेपि नोत्तरता ननु उत्तरवर्तिज्ञानीयप्रमात्यादिप्रयोजकत्वं विपरीतज्ञानोत्तरवर्तिज्ञाने विप्रमात्यादि संभवेन प्रमात्यादिरूपं नर्भा व्योक्तकार्यकारणभावे मानाभावादित्याह अस्ति त्रिवस्तु विपरीतज्ञानोत्तरमिश्चयात्मकप्रत्यक्षत्वमापिन कार्यतावच्छेदकमार्थसमाप्तप्रसत्तादित्यावेदयितुमुक्तमापानत इति अथ विपरीतज्ञानानुत्तरत इत्यप्रमात्पत्तेः तत्र विपरीतज्ञानोत्तरप्रामाण्यादौ प्राण्यादीत्यादिना मूलसंग्रहः न स्यादिति विपरीतज्ञान निवृत्त कस्यापि विशेषतः प्रमात्याद्यंतर्भावेनोत्तरवादिन्याचर्त कस्य प्रमात्यादिकं न व्याप्तिप्रमात्यादिप्रयोजकमतस्तात्पर्यमुपदर्शितमिति भावः

ति ३

राम

२५५

मा २

वस्तु ५

तादात्म्यं ५

तः

तः

धु

अथाश्रयतत्र घटित्वा दिमैव तत्र तत्र प्रमायन्ति प्रयोजनं मनो न विपरीतं तानोत्तरं प्रत्यक्षं स्पष्टं प्रामाण्यं पप
 त्रित आह उक्तं चेति परं न पेति नाविद्युत्वादिभानं प्राप्यैक्यं दत्वादिप्रमोत्या देन व्यभिचारात् कारणात्मत इत्यु
 नाय मत इति तर्थात्तेन विशेषणतास्या हेतुत्वेन इति प्राप्तिं मिता यामपि प्रमाया मीश्वरतानस्यैव विशेषणता
 नस्य हेतुत्वं स भवात् घटत्वादिप्रमात्वावच्छिन्नं त्रिघटत्वादिज्ञानत्वे नैव हेतुत्वं तत्र कार्यस्य विशेष्यत्वं कारणास्य स्ववि
 षयाश्रयं वृत्तिविषयत्वं प्रत्यासत्तिरित्येतावतैवातिप्रसंगं न गतविशेष्य संबंधं विशेष्यत्वं त्वं ॥ रास्येष्टेषणो
 त्यादेरचित्तत्रेव तात्पर्यं दस्यया विशेष्यस्य संबंधत्वस्य नैव लान्वयित्वेनाप्यावर्तकपाकारणात्तावच्छेदकत्वायो
 गादिनिधेयं चैव नित्यस्य घटत्वादेः प्रमायां विशेषणस्यैव तत्त्वेन हेतुत्वमुचितं तद्विषयं प्रत्येकत्वापेक्षया न धु
 तादिति च घटत्वादिप्रमायाभाविन्यविघटादाद्युत्पत्त्या तदवच्छेदे न तादृशप्रामाण्यं बहिर्मुखं वृत्तिं तासंभवेन न
 त्रघटत्वादेरकारणात्तात्पर्यं विशेष्योर्द्वयोरेव नित्यत्वे तत्र मनस्त्वादेरेव हेतुत्वेपि रूपभावाच्चेति दिक्।
 त्वमते प्रमात्वेरास्य स मात प्रसत्तात्र कार्यं तावच्छेदकं मनोवदं नोत्तुक्तं। अनेयत्र तर्क इत्यादि तया व्याप्तिं नुभवतर्क
 स्य हेतुत्वं ज्ञातमात्रस्य तु व्याप्तिज्ञानं स्मरणं नामैव न च निवार इति तावत् न चैवमपि वक्रिधूममोर्थास्मिन् नुभवकारणा

सं २

ता ५

दि प्रमायां मन
त्वा

के २

म श्री

स्वतर्कस्य मूलोक्तो व्याप्यनुभवस्मर्कान्तरात् देवैतदेतुभूतो व्याप्यनुभवतयेत्यनुभवस्यैवेत्यत्र आहतं मूलं
नुभवेति तस्य ज्ञानमात्रं व्याप्यस्मरणास्य मूलोक्तो पोऽनुभवस्तदीयेनेत्यर्थस्य चाक्षानमात्रं व्याप्यस्मरणाहेतौर्त
न्मांतरीणां नुभवस्यैव वक्रिभूमव्याप्यग्राहकतर्कमूलोक्तव्याप्यादिविषयतया तएवनादशमूलोक्तव्याप्यादेः स्मर
णामेवाऽनुभवोयेतानवस्थेति भावः॥ अनुभूतोपदि वक्रिभूमव्याप्योऽप्यस्य विरुद्धं न स्यादित्यादिनर्केणावस्थ
रूपसत्तएवविरोधादिग्रहस्यापेक्षणात् तत्रवप्रमाणोत्पादिसिद्धोतोऽसंगतदुत्यत आह १६ मिति तथा वाचना
दिसिद्धत्वप्रकारेणाकार्यकारणभावादियहेतुर्कोहेतुरित्यभिप्रेत्यानादिसिद्धत्वे प्रमाणानुसृतमिति भावः
स्वरूपसत्तएवकार्यकारणग्रहस्यापेक्षणांमिप्रायेणापिसंगमयतिपरार्थेति तथा च परंप्रतिनर्कमूलत्वे नोपन्य
सोकार्यकारणभावादौपरेणाप्रमाणोक्तत्वेन उदाचिते प्रामाणिकत्वरूपमनादिसिद्धत्वमवश्यं तत्र साधनीयेत च
तदग्रहकहेतोरप्रयोजकत्वात्तसंभवतीति मूलोक्तशयः अनुपपत्तेरतिरिक्तप्रमाणात् मते विद्यापि ग्रहणं रापेक्षा
रूपदोषस्य संभवादनमानपर्थेतानुवाचनमपुनस्तसाधारणपेन व्याचष्टे अनुमानत्वादिति व्यभिचारसंशयस्य
व्याप्यग्रहाविरोधित्वात्तन्निवर्तनाय तर्कोव्यर्थेति मतं निरसितुमाह मूलकारोयेवात्रेत्यादिसहचारदर्शनादिषा

इ म २

रामः
245

१६५
नोपस्थितं

५ तिसेवे

दिपदेनव्यामिशरनिर्गोपस्याभावस्योपग्रहस्यापकृतग्रहस्यस्यहेनोपातेनैवोपाधिनाइतिशेषःशंकतेःनुमा
नमात्रेनोपाधिरितिसाध्यव्यामिशरानुमापकृत्यमिवावप्रतिपोषितरूपोपाधिपदार्थतादितिभाक्पत्रपहेतर
लंनैरानुमानाउच्छेदाहदीधितौसंभावितत्वादितिपहेतरस्योपास्थितौतत्रसाध्यपकृत्यग्रहस्यसंभावितत्वा
देस्यर्थतथावपहेतरस्योपास्थितौननुमानाउच्छेदेभूततात्पर्यमितिभावःननुपहेतौच्येनिश्चयपदशायां
पहेतरत्वमुपास्थितंनत्रैवव्यामिशरात्पहेतरत्वेसाध्यपकृत्यापहेतुहात्तानुमानोच्छेदइत्यत्रग्राह्यपदस्यतिवै
कल्यादितिप्रवृत्त्यादेःसर्वोत्पन्नसाध्यनिश्चयादेरसंभवादिभाक्साध्यव्यतिरेकेनैसाध्यव्यतिरेकोन्नापकत्वस्य
स्योपाधित्वस्यप्रवृत्तिर्विलेत्यादिनाउक्तग्रंथासंगतितोयाचछेदोपाधित्वेनेतिरूपदितिबस्तुतसाध्याभावरतिवृत्तित
शेव्यामिशरसंदेहस्यविरोधित्वंप्रदर्शसाध्याभाववत्तांशोसंशयात्मनोव्यामिशरानुमानस्यापिप्रतिरोधित्वमुदाहरति
मूत्रैविवेतिपरमार्थशक्त्यभावात्तत्परमतेनेतिशक्त्यतिरिक्तेतितथाचकश्चक्रिसंयोगोतींद्रियधर्मसमवायिसमवा
यिवेसतिनकत्वात्इत्येवप्रयोजकंस्वमतेवोध्यमितिभाक्असमानाधिकरणात्तादित्यादिपदेननिष्कर्षस्यहे
तुव्यतिरक्तोप्रतियोग्यनाधिकरणात्विशेषशास्त्रपरिग्रहःतत्राप्यस्योपाभावगर्भव्यापिग्रहेवितदितिप्रतियोगिस्तादा

वि५

६२

समते ३ साध्याप्रसिद्धि ३

न श्री

त्येनपः संवंधीत इत्यत्रित्यादिरूपं प्रति योग्यसमानाधिकरणायादिकं विषयतया प्रवेश्यमित्यर्थः तस्यैवं ब्रूते न चेव
मिति प्रतिपत्तिरिति विषयकत्वात् न हेतुत्वे इत्यर्थः उपाध्यायमत्र मां शेषं निराकुरुते न चेति हेतुमन्निष्ठघटाघभावप्रतियोगिता न
यच्छेदकं वदितुं नित्यादिप्रहादुमित्यनुत्पत्त्यर्थं यावंत इति तादृशाभावेति निरुक्ता वच्छेदकत्वाभावग्रहो हीत्यर्थः तदसंभवा
देनुसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिता न वच्छेदकं संयोगत्वमित्यादिप्रहासंभवात् सामान्यघटेन विज्ञेयवन्नानि न्यप
स्याविसामान्याभावबुद्धौ विरोधित्यादिति भावः प्रातिस्विकेति तत्राभावप्रतियोगिता वच्छेदकत्वत्वरूपेणोत्तर्यः रूपांतरेणो
ति हेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगिता वच्छेदकत्वघटेन धर्मेणोत्पादिनेन प्रेयत्वादिनात इत्यहसंभवाच्चातिप्रसंगः भ्रमे यो
त्वंतमिष्टापत्तिमुदासाय न चेति रूपाववस्तु भावस्यापि हेतुसमानाधिकरणात्वे ज्ञापमानत्वात् तत्प्रतियोगिता वच्छेद
कत्वघटितधर्मेणोत्पादिनेन मयत्वादिनात इत्यहसंभवाच्चातिप्रसंगः भ्रमे योत्वंतमिष्टापत्तिमुदासाय न चेति तथा ववस्तु
भावस्यापि हेतुसमानाधिकरणात्वेन ज्ञापमानत्वात् तत्प्रतियोगितानवच्छेदकत्वरूपेणोत्तर्यः संभवादिति सामानप्र
कारकत्वेनैव ज्ञानस्य विरोधित्वा बुद्धित्वे धर्मवन्निष्ठरासभाभावप्रतियोगिता न वच्छेदकत्वभ्रमदशायां वदित्वा न व
च्छिन्नहर्मवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकं वदितुं नित्यादिप्रहासंभवात् सामान्यघटेन विज्ञेयवन्नानि न्यप
रतथावतदायानुमितिः X ति X स्यादिति भावः तदाग्रहादेव तदा नानुमितिश्रुतिभावः उक्तस्यै

ननु प्राचीनं तत्समानं विषयत्वेनैव ज्ञानस्य विरोधित्वं वदित्वा न वच्छिन्नहर्मवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकं वदितुं नित्यादिप्रहासंभवात् सामान्यघटेन विज्ञेयवन्नानि न्यप
रतथावतदायानुमितिः X ति X स्यादिति भावः तदाग्रहादेव तदा नानुमितिश्रुतिभावः उक्तस्यै

रामः २५९

न्यधूमाधिकरणानुपस्थितिवित्यर्थः तादृशोतिरासमत्वं धर्मवन्निष्पन्नसमत्वा नवच्छिन्नाभावप्रतियोगिनानवच्छेदकं व
 दित्वं धर्मवन्निष्ठवद्वितानवच्छिन्नप्रतियोगिमानवच्छेदकं वदित्वं धर्मवन्निष्पन्नसमत्वा नवच्छिन्नोभावप्रतियोगि
 (रासमभ्युपधूमाधिकरणानुपस्थितिवित्यर्थः तादृशोतिरासमत्वं धर्मवन्निष्पन्नसमत्वा नवच्छिन्नोभावप्रतियोगि)
 (नानवच्छेदकद्वित्वं धर्मवन्निष्ठवद्वितानवच्छिन्नप्रतियोगितानवच्छेदकमित्येवं प्रमोत्यादेरित्यर्थः रासमभ्युपधूमाधिक
 रणोपस्थितिदशायां रासमत्वेन निरूपितानवच्छेदकत्वे उपर्युक्तमनोऽनुपस्थितिवित्यंतं उक्तं तादनुमितौ कं वाचि
 दिष्टायां निरूप्यादतो दोषांतरमाहैवमिति वदन्ने शुक्लान्तराहैव प्रभावस्याप्ये शुक्लप्रतियोगिकत्वं यदसंभवाद्
 दित्वं धर्मवन्निष्ठशुक्लप्रतियोगिकाभावप्रतियोगितानवच्छेदकमित्येवं ग्रहो न संभवतीत्यतो धर्मदशापामित्यंतं शुक्ल
 प्रतियोगिकाश्रयनेन वदन्ने भावस्य धर्मप्रतियोगिकाश्रयने न घटा घभावस्य निरूप्यतात्वं दभावांतरगतस्य संग्रहः
 ग्रहणीति अनुमानाच्चैत्यनुषङ्गतेत्यावततोप्यनुमितेः स्यादिति भावः दमुपलक्षणां शापमानत्वा शापमानत्वयो
 सामान्यतः प्रवेशोतिप्रसंगतत्रकालीनतत्रसुरक्षात्तापमानं प्रवेशोतिप्रतियोगिवैयधिकरणानुपस्थितिर्कानन्या
 मियहासंग्रहः पुरुषकालाघननुगमादौ दनुगतहेतुत्वाभावेत्यपि द्रष्टव्यं न चैवमित्यत्रासिद्धांतो मैवमिति तेषां

६५

७३

अश्री०

मितिप्रतियोगिष्यधिकरणाहेतुमन्निष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकमेतत्वात्तेताभावहेतुमन्निष्ठाभावप्रति
 योगितावच्छेदकमेतत्वात्ताभावाभिमित्यर्थः ननु तादृशग्रहविषयस्य तत्र स्थावस्य पदिसौ नम्रा न हेतुस्तदाप्र
 मेयत्वादिनापि न स्पष्टा नादनुमितिपामतेन तत्र रूपेण ता न स्पष्टहेतुत्वेनानुगमनादवस्थमिति तत्र आह तादृशा
 वच्छेदकमेतत्तदुद्दीनामितेतादृशावच्छेदकत्वाद्यभावबुद्धीनामित्यर्थः अत्र प्रति योगिष्यधिकरणाहेतुमन्नि
 ष्ठाभावप्रतियोगितावच्छेदकत्वप्रकारितायापकत्वप्रकारितावच्छेत्तप्रतिविरोधित्वमेव प्रवेश्येतेन देवाद्यद्यव
 तत्वादि विषयकतादृशावच्छेदकत्वग्रहविरोधिनघर्माभावावबुद्धतत्तानमादाय नात्रिप्रसंगः घटवद्गतविष
 यितायास्तादृशावच्छेदकत्वविषयित्वायापकत्वात्तु निरुक्तावच्छेदकत्वमात्रविषयिनी किंचित्तसो नयन्ति
 मुपादाय तदुद्दिष्टान्निविरोधित्वेनैवानुगमात्तोक्तदोषः इति तत्र तया सति यो वैयधिकरणापादेः कारणातावच्छे
 दककोद्यप्रविष्टतया समित्यादिना वक्ष्यमाणान्योऽप्यभावगर्भव्यामिशानहेतुतालाघवस्यासंगतत्वापने
 मघपिप्रतियोगितानवच्छेदकवद्वित्वाश्रयवारधूमादित्यादौप्रतियोगितानवच्छेदकवद्वित्वं प्रति योगिष्यधिक
 रणात्तमवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकवद्वित्वाश्रयवारधूमादित्यादौप्रतियोगितानवच्छेदकवद्वित्वं प्रति

प्रति ४

साम०

२५८

~~विरोधित्वं~~ रसाधूमवन्निष्ठाभावप्रतिपोगिता नैव छेदकमित्याकारकग्रहस्याहार्यस्यैव संभवति विरोधि
 ताप्रसिध्यान्नुगमोऽर्धदः नन्ता दशावच्छेदकत्वग्रहसमानविशेष्यकग्रहं प्रवेशनीयेत यावन्निरवच्छि
 तवद्वित्वधर्मिकानाहार्यतादशावच्छेदकत्वग्रहस्य विशेष्यपद्वित्वं तद्विशेष्यकानाहार्यज्ञानस्य विरोधि
 तप्रसिध्यानदोषइति वाच्यं तथा सति वद्वित्वं निरुक्तप्रतिपोगितानवच्छेदकं त्याकारकज्ञानतोऽपि प्रतिपोगिता
 नवच्छेदकत्वप्रकारेणानुमित्यापत्तेः तथापि प्रतिपोगिव्यधिकरणाहेतुमन्निष्ठाभावप्रतिपोगितावच्छेदकत्व
 ग्रहस्य प्रतिबंधकतावच्छेदकीभूतप्रकारित्वावच्छिन्नसाध्यतावच्छेदकज्ञानत्वेनानुगमाददोषं यद्वत्वादि
 धर्मिकतादशावच्छेदकत्वग्रहं प्रति विरोधितावच्छेदकंपदमवन्निष्ठाभावप्रतिपोगिव्यधिकरणाभाव
 प्रतिपोगितानवच्छेदकत्वप्रकारित्वं तदादीपैव प्रतिपोगितानवच्छेदकवद्वित्वविशेष्यक्यापकतावच्छे
 दकत्वज्ञानसौलभ्यात् ॥ इदं तु चिंत्य तत्प्रतिपोगिव्यधिकरणाहेतुमन्निष्ठाभावप्रतिपोगिव्यधिकरणाभा
 वतावच्छेदकत्वग्रहविरोधित्वेन धूमलिंगकवद्भूतमितौ नव्यापिज्ञानहेतुर्मानाभावात् वद्वित्वज्ञान
 तादित्येव तत्र हेतुत्वसंभवात् न वीक्षावच्छेदकत्वग्रहविरोधिधूमवत्यर्थतनिश्चयत्वेनानुगतम्

विशेष्यताक ६

१६६ - त्वया चर्तकधर्मदर्शनस्यापि एवं अभ्यासदौहेतुसमानाधिकारार्थभावादिग्रहस्यापीति ततोऽप्यनुमित्यापत्तिरत आह हे
 त्याभास इति तथा च व्याप्तिग्रहविरोधित्वादिहूमेण सव्यभिचारित्वादित्यहोविरोधित्वमस्ति अतः व्याप्तिग्रहणार्थं साध्यं
 तावच्छेदसादिमत्त्वग्रहविरोधित्वान्यत्वेन विशेष्यते तथा चातिता दृशावच्छेदकत्वग्रहविरोधित्वं तादृशावच्छेदकत्वाभावव्या
 प्यवत्ताविषयकत्वावच्छिन्नविरोधिता मित्रत्वेन विशेषणीयमिति भावः अनवच्छेदकत्वादीत्यादियदेन प्रतीयोक्तिर्वाच्ये
 दकत्वादेः संग्रहकेवला च विग्रहस्यानुमितीहेतुत्वमंगीकृतांत नानुमित्तिरेवेति तोषदिवेषु संविशेषणस्य प्रति योग्य
 समानाधिकारणत्वरूपस्य दानमित्यर्थः प्रति योग्यवृत्तित्वस्यैवेत्येव कारेणा प्रति योग्यकरणावृत्तित्वस्य गुरो र्य वच्छेदः न
 नुपत्तमा नाधिकरणात्वं ताभा जोयवि शेषणातावि शेषावच्छिन्नप्रतीयोक्तितासां मा न्येसाध्य सामानाधिकरणात्वं ताभा
 जीयविशेषणाताविशेषावच्छिन्नप्रतीयोक्तिता नवच्छेदकधर्मावच्छेद्यत्वं नास्तित्वमित्यं ताभा वगर्भव्याप्नो निष्कृष्टा पां प्र
 तियोगिवैषाधिकरणाप्रवेशात्रैषदौष इत्यत आह न चेति वेत्यर्थः तथा च वृत्तसमाताधिकरणा न्योन्याभावप्रतीयोक्तिता
 सामान्येसाध्यवृत्तिव्या न्योन्याभावप्रतीयोक्तिता वच्छेदकावच्छेद्यत्वं नास्तित्वमित्यं न्योन्याभाववगर्भव्याप्नो प्रति यो गि तां संधं
 धविशेषाप्रवेशात्तावद्यमुक्तं ताभा वगर्भव्याप्नो विशेषणाताविशेषावच्छिन्नत्वेन प्रति यो गि ता नि वेत्ता दौ रवमित्ये

धि

त्यं

यां

न

ज. श्री

२ सप्त

वा न्योन्याभावगर्भायाहेतुत्वे निगमकमिति भावः अ न्योन्याभावत्वमप्येतादात्म्यसंबंधावच्छिन्नप्रतियोगिताकाभावत्वं न त्व
 खंडोपाधेर्दघटितत्वाप्रेरितसंबंधविशेषात्तन्नाघवस्यावकाशो वस्तुनोऽप्येता न्योन्याभावघटितयोमपि व्याप्तौ नानुमित्यु
 पयोगित्वमिति लघोः साध्यवद न्यायज्ञेयस्यैवायेतथा न स्यात्स्यमाणात्वादिति आशयेन यथा अनेत्युक्तं अपरे मूलग्रंथानुरो
 धिनः इदमेति तथा च इत्यत्र स्यात्तावच्छिन्नप्रतियोगिनिवारयेति इत्येवावुपपत्त्यहत्वावच्छिन्नप्रतियोगपथावच्छिन्नसंयोगेन व्यभिचा
 रित्वेप्यसंताभावरगर्भस्याप्यवत्रापरा मर्शनाशकानुमितित्वावच्छिन्नप्रत्येकात्म्यताभावगर्भस्यापि शान्तादिना हेतुत्वमिति भा
 वः कतद्रूपेति तथा च साध्यतावच्छेदकं साध्यं च साध्यवत्ताग्रहचिरोध्याना च ग्रहविषयतावच्छेदकत्वेनानुगम्यहेतुधर्मिकृतदव
 छिन्नाभावसामानाधिकरण्याग्रहचिरोधित्वेनैव व्याप्तिधियोऽनुमितिहेतुत्वमिति भावः तद्रहस्यसाध्यैतद्वतोरन्योन्याभा
 वात्म्यताभावग्रहस्य कथंचित्प्रभावांतरे साध्यस्यैवावगाहित्वेनाश्रयेत्तसाध्यमेतस्य साध्यवद्वयं ताभावस्य च साध्यव
 त्वग्रहविरोधितावच्छेदकत्वावच्छिन्नाभावत्वात्तत्सामानाधिकरण्याग्रहविरोधिनिसाध्यवत्तासांमानाधिकरण्याग्रह
 विरोधित्वेनैवान्योन्याभावगर्भस्यापि शान्त्याप्यनुगमसंनवादविरोधित्वे साध्यवद्वेदग्रहस्य साध्यवत्ताहविरोधितादुक्तमे
 रानुगमोऽशक्यत्वमित्यवरसेनाहत्वात्तमितिमतांशमाह साध्यतावच्छेदकत्वादिवदंतोत्पत्तेनानव्यमने अतएता न्योन्याभा

गत्येन हेतुत्वं त
 थाऽनुमितित्वावच्छि
 न्नं प्र ४

रामः
 २६०

इत्यसाध्यवद्वेत्तासांमानाधिकरण्यस्यावाग्रहे सत्यप्यनुमित्यापत्तिः किं न भिन्नविषयकग्रहस्य विरोधित्वे साध्यवद्वेत्तांताभावोत्पत्त्यर्थः साध्यसाध्यताभा
 वसामानाधिकरण्य

विगर्भे व्यापकताज्ञानयोर्वहारां विरोधित्वा दुक्तक्रमेणाहुः मोक्षकालमित्यस्य सत्त्वे नाहं न विमितिमन्तरमाह साध्यतो
 वच्छेदकैत्यादिवदंतीत्यनेन व्यसने असंतापो यो भवेत्तर्ह्यप्यपकृताज्ञानयोरन्योन्याभावाभावापकृतेष्वप्यविधिना
 दुभयसंग्रहार्थपवगाहि^{तु}योक्तिः व्यापकताज्ञानेनानुमितेहेतुः साधनभेदे न विरोधित्वादिना साध्याभाववद्वान्नेत्यस्य सा
 ध्यवदव्यावृत्तित्वस्य च रूपमेव साधनहेतुः साधनभेदे व्यभेदात्तन्मादेव व केन च व्यनुमिते न व्यसतमनुसृत्याह साध्याभा
 वेति साधनधर्मिकेत्यादिः अत्राप्युभयपक्षे शक्यं न स च तद्विरोधित्वादिना विमितिर्वाप्येहेतुता वच्छेदकसमवायादिसंबन्धे न
 साध्याभाववद्वान्नेत्याप्रसिद्धान्दवगाहियहविरोधित्वं दुर्वचमत्र आह प्रसिद्धिरिति तयो समवेतत्वे साध्याभाववद्वे
 पत्वावगाहिप्रमा रूप एव ग्रहो धर्तव्य इति भावः ननु यमिचारव्यावर्तकं मेवेताज्ञानस्यापि व्यभिचारग्रहः विरोधित्वा तत्रा
 त्रिप्रसंग इत्यादि क मिति तादृशज्ञानव्यावृत्तौ विरोधे यदिति भावः ननु क्रक्रमेणात्यंताभावगर्भव्याप्रेरनुमितेहेतुः तु
 मित्येनोन्याभावगर्भे व्याप्तिरित्यादियथा संगतिरित्यत्र आह यथास्तिति अन्योन्याभावगर्भपस्या नाधिकस्य परत्वा
 दिति भावः ननु क्रक्रमेणात्यंताभावगर्भव्याप्रेरनुमितेहेतुत्वे नुमित्येनोन्याभावगर्भे व्याप्तिरित्यादिप्रथा संगतिरित्य
 वगाहयथास्तिति अन्योन्याभावगर्भपदस्यानौपाधिकत्वस्य परत्वादिति भावः अ नौपाधिकत्वमात्रव्यावच्छेदेन

जः श्रीः

न स्वर सं दर्शयति पदित्वा दिश्र न्ययानौपाधिकत्वं तु तत्त्वरागमित्येव वृत्तादिनिमाकश्चोक्तग्रहमात्रेणाहे
 तुत्वेनौपाधिकत्वज्ञानस्याधिकाररात्वापत्तिस्तस्यापिसोपाधित्वमंतर्भाव्ययोमिवारग्रहस्तद्विरोधित्वेनोक्तपदत्व
 तानवगाहशग्रहत्वं व्यापकविषयिताम् न्यग्रहविरोधित्वज्ञानत्वेनैव हेतुत्वं सोपाधित्वग्रहविषयितोक्तदशनादशग्रहत्वं व्या
 पिकैवेति नातिप्रसंग इति वाच्यं ज्ञानभेदे न विभिन्ना नोत्सवं व्यापकविषयिता नोत्तादशग्रहत्वाप्यपकत्वेन तद्व्यग्रहो प्रसि
 द्धं स्वरक्रमेणाहेतुत्वे विहपालाघवेन सोपाधित्वाय विषयकपत्तिविदुक्तग्रहमुपादापतव्यत्वे विरोधित्वेनैव हेतुत्वापत्तेः न
 वेषापत्तिस्तत्रैव ग्रंथतात्पर्यसंभवादिति वाच्यं तथासति तादृशीरनंतमन्त्रोत्पत्त्या प्रसक्तं तत्र ग्रहविरोधित्वे नानुमि
 ति हेतुतायामनंतकार्यकारणाभावापत्तेर्विरोधितावच्छेदकभेदेनैव विरोधित्वस्यापि भिन्नत्वात्तादृशेषां नुगमासं
 भवाच्चैत्यस्वरत्वाद्देतीत्युक्तं अज्ञानरूपासिद्धयुज्यतया व्यभिचारस्य नाभासत्वं किं नु व्याप्तिधीविरोधित्वेन तत्रोपा
 धित्वज्ञानस्य नास्तीत्यस्य सोनाभासत्वं तिस्रामिप्रायं प्रकाशपत्राह व्यभिचारज्ञानस्येति न नूपाधिधर्मिकताय
 व्यापकत्वादिवर्गस्य भिन्नाधर्मिकतया हेतौ व्याप्तिग्रहाविरोधित्वेपि हेतुधर्मिकसोपाधित्वज्ञानस्य व्याप्तिधीविरोधित्वस्य
 तद्व्यन्यस्येत्यादिमन्त्रमपुत्रमतस्तदपिरूपयति सोपाधित्वेति न व्याप्तिनि न साक्षात् व्याप्तिधीविरोधीत्यर्थः ननु परं

शानं २
भवा

रा ५

रामः
२६९

राविरोधिनत्वं सोपाधित्वस्य कुतो नाभासत्वमन आह वत्स्येति न चानौपाधिकेत्वादिमूलस्य हेतुमिधा
 नातद्विद्युननामयाकर्तुमाह निरुपाधित्वस्येति तयापि निरुपाधित्वोपाधिसिद्धाह क्वेपि आभासत्वायोगादि
 त्रिअनुमितेनोक्तकारणापरा मरीधानस्या विरोधित्वा दिति भावः तदुच्यते त्रिहेतुमत्रिष्टाभावश्च दिते तर्कः केव
 लानुपित्वादिति तया च तस्य प्रतिपोगित्वा हेतुसमानाधिकरणोपः प्रतिपोगपर त्रिर्घसमोपाध्या रस्तत्प्रतिपोगि
 तानवच्छेदकमेव साध्यत्वमैवं मतः संयोगिसत्त्वादिसिद्धाति व्याप्तिरिति भावः पद्यपि प्राणु मेरा हेतुसमानाधि
 करणस्य द्वयभेदस्यैव पारिभाषिकमेव प्रतिपोगिता वच्छेदकं संयोगवत्त्वमतो नातिप्रसंगात्सापेक्षसंकेतु विशेष
 वेसाध्यता वच्छेदकं न प्रतिपोगिता वच्छेदकं न त्रैवपारिभाषिका वच्छेदकानुप्रवेशो न सर्वत्रेत्यभिप्रेत्यागुरुधर्म
 स्यापि वा प्रतिपोगिता वच्छेदकमाह तेरे मुक्तं इदं तु चिंतये प्रतिपोगिता वच्छिन्न मित्रं पक्षे त्वधिकरणं तन्नि
 ष्टा न्यो न्याभावेत्याद्युक्तौ न कोपि दोष इहे संयोगिभेदसत्वे पितृस्यैपोगिता वच्छिन्न भेदं हा देव संयोगि
 त्वादित्यादावप्याप्तिं विहात रक्तः संयोगिभेद प्रतिपोगित्वा गो नेत्यप्रत्ययात् सत्त्ववत्तिगुणा दो व संयोगि
 भेद प्रतिपोगित्वा वच्छि तस्यापि भेदसत्त्वात् संयोगिसत्त्वादित्यादावति व्याप्त नवकोशात् अस्तु या पद्यत्रय

वि३

विनेयत

क३ विवेकतम

गीएनदक्षतादित्यादाय

न श्री०

२६२

कोमा

त्रिप्रति योगिभूतव्यक्तित्वावच्छिन्नभेदद्वयवदेतधिकरणाद्वृत्तिरेवा न्योन्याभावो व्याप्तिर्यद्वत्तयापि न दृष्टिसे
 योगिभेदप्रतियोगिव्यक्ताधिकारपासद्वयवच्छेदे कर्तृदेस्यत्वेत्यनद्वेविरहेण संयोगोक्तत्वादित्यादौ व्याप्तिर्युदासा
 दिति साध्यादिभेदेन व्याप्तिभेदस्यावश्यवत्वात् सर्वत्रैव निरूप्यमानाभावेपि न ह निरित्याशयेन संकते अथेति स्वव्या
 पकेति हेतुम त्रिष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकीभूतसाध्यसामानाधिकरण्यमित्यर्थः स्वव्यापकेति स्वप्रकृतसा
 ध्यंतव्यापकतावच्छेदकं दृष्टिः षष्ठ्याभ्यावप्रतियोगितावच्छेदकं पदं अधिकरणात्तानिरूपकोपोधर्मस्तदव
 छिन्नत्वात्ताभावात्सामानाधिकरण्यमित्यर्थस्तेन नान्योभावागर्भस्य साहाय्येति गणित्यादौ नैव कृत्यापकताव
 छेदकत्वे व्याधिकरणात्तानिरूपकत्वविरहादप्यपदेनैव दत्तं रणामनस्तदवच्छिन्नतां वसा मानाधिकरण्यस्य ध
 मादौ सत्वेपि वक्रिमात्रमादित्यादौ नान्यापि उक्तापेक्षया लाघवादाह तादृशरूपविशिष्टेति साध्यव्याप
 कतावच्छेदकरूपावच्छिन्नत्वर्थः तथा च साध्यद्वित्रिष्ठाभ्यावप्रतियोगितावच्छेदकरूपावच्छिन्नसा मा
 नाधिकरण्यफलितं न च तादृशस्थित्या च न्योन्याभाववतिकात्तिकादि संबंधेन ह मादेः सत्त्वा दक्रिमा वक्ष मा
 दितिसादाव व्याप्तिर्हेतुतावच्छेदकसंबंधेन दृष्टित्वेति सत्त्वादानुव्यत्यादित्यादावव्याप्तिः सदन्यसमवेतलोप

को०

 प्रतियोगिताका
 को न्याभावात्
 रामः

२६२

दत्त एव विशिष्ट सत्ता यादव्या न्य रतिवोपि द्वां विशिष्ट सत्ता दित्यादौ
 न्यातिः विशिष्ट निरूपिताधिकरणत्वं

सिद्धेरिति वाच्यं तादृश रूपावच्छिन्ना न्यो न्याभावाधिकरणाद्वैतव्यतिरिक्तता तां स्पष्ट्या न्यवृत्ति
 त्याभावात् संयोगी सत्त्वादित्यादौ वतादृश साध्य व्यापकतावच्छेदकी भूतद्वयत्वावच्छिन्ना न्यो न्याभाववद्विषयस्यैव स
 त्याधिकरणात्तां सत्तायां न्यातिरिति भावः स्मृतेत्यादिस्मृतिविषयत्वं संस्कारविषयत्वं तत्र न्यज्ञानविषयत्वं च महाप्र
 नयावच्छेदेन परमागवादाव सत्ता दव्याप्य वृत्तियेव प्रनये परमागवादिर्नैर्धर्मस्तत्त्वादिव्यवहाराराज्या वततत्ताध्य
 क दव्यत्वादिहेताव व्याप्य वृत्ति साध्यस्मृती यत्नदरायोरव्याप्तिः प्रथमे भावत्वादेरेव साध्यतावच्छेदकता तद्वच्छिन्ना
 तंताभावाप्रसिद्धेः द्वितीये वा भावत्वादेरेव निरुक्त साध्य व्यापकतावच्छेदकता तद्वच्छेदकता तद्वच्छेद न्यो न्याभावाप्रसि
 द्धेरिति भावः उच्यते कनियम्यायाः स्मृतेः साध्यवृत्तिवत्त्वेनाभावात् संस्कारविषयत्वादा नंतिपतोपेक्षा प्रवृत्ति
 षयत्वेन संस्काराविषयस्यापि वस्तुनः संभवेत्ता ज्ञान्यज्ञानविषयत्वा नुचावने सर्वदैवसर्वत्रानित्यज्ञानविषयता
 सत्ता दव्याप्य वृत्तित्वसम्पत्तये ज्ञानयदंका गतिः कथमव्याप्नुदाः स्याधिकरणीति सं हेतुः संयोगी सत्त्वादित्यादौ
 संयोग्यत्वस्यापि साधनाधिकरणादव्याप्य वृत्तित्वात्तदवच्छिन्नभेदमादायातिव्याप्तिवारणां स्यादतोपेक्षा त्वविति
 तथा च संयोगत्वावच्छिन्नभेदस्यापि साधनवद्व्यावृत्तिवत्तदवच्छिन्नभेदमादायातिव्याप्तिवारणे धर्मानवच्छिन्नप्र

केवलाव्यपि

व्यापक

दि२

न२

कान्योन्याभावप्रतियोगितावच्छेद ४
तथासाधनवद्विधमन्त्रिविधिप्रतियोगिताक

संयोगावच्छिन्नमेतत्प्रवृत्तिरिति संयोगेनाप्रवृत्तिरिति श्रुत्या कृत्वा एतत्प्रवृत्तिरिति श्रुत्या यद्यपि
प्रवृत्तिरिति श्रुत्या कृत्वा एतत्प्रवृत्तिरिति श्रुत्या यद्यपि
प्रवृत्तिरिति श्रुत्या कृत्वा एतत्प्रवृत्तिरिति श्रुत्या यद्यपि

[illegible]

षा

੨੫

रमः

२६३

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

निबद्धनिधर्मानवधिप्रतिपोगिताकोपश्रितातीतघटादिभेदस्तस्य प्रतिपोगितानावच्छेदकत्वादित्यर्थः तानि
 नत्वेनेति न्याचहेतुभिराणं परस्परं सादृश्यं वेतादिसमवेतानवच्छिन्नप्रतिपोगिताकस्य प ~~॥~~ टादिभेदस्य प्र
 तिकोगितानवच्छेदकं ज्ञानिमत्तमित्यव्यतिरिक्तिभावः न उक्तं न वदति साधनवदति सामान्यादौ ज्ञानिमत्ता
 वच्छिन्नभेदसत्ताज्ञातिव्याप्तिरत आह ज्ञानिषू न्य इति न्याचसामान्यादिसमवेतत्वाप्रसिद्धेव तादृशं साध
 नाधिकरणानल ह्यसाधनमिति भावः नेनेति न्यायग्राह्याप्रसिद्धाग्रहस्य प्रमातृकत्वापिन स्यादिति
 भावः त्रपात्वेन न्योन्याभावाच्चावृत्तित्वेन प्रत्ययमेवेति संयोगवत्त्वावच्छिन्नभेदस्योत्पत्तिकालावच्छेदे न
 घटदौ सत्त्वादिति भावः प्रतियोग्यधिकरणं पद्यतद्भेदकूटवत्त्वेन हेतुधिकरणस्य प्रवेशेनैव दोषः
 इत्यवधेयं स्वाधिकरणत्वादिप्रकृत हेतुधिकरणयत्नं विघट्टिनिष्ठाधिकरणभानिरूपकधर्मानवधि

न श्रा- नैयदत्तं ताभा वप्रतिपोगितं तदवच्छेदकी मन्त साध्यता व छेदकधर्मा व छिन्न सा मा नाधि करण मित्यर्थः - १५०
 तेन सत्ताया गुणय त्वितेपि चिरिष्ट सत्ताया न जाते रित्या दो नानि व्याप्तिर्न्या प्रागुक्तरीत्या रूप सामान्याभा वता
 न घटत्वादित्या दाव्या प्रिः सर्ववदित्त संबंध सामान्येन हेतुधिकतरा वन्नित्यस्यो भौ गुणाः स्पंदत्वादित्यत्र साध्य
 ता वच्छेदकसंबंधे न तथा लोकोक्तौ वृत्ताति मान मेपत्वादित्य ज्ञातिव्याप्तिभाक एव मितित्वप्रतियोगिता व छेद
 कधर्मा व छिन्नाधेयत्वानिरूपितं हेतुधिकतरा निष्ठाभा र्वप्रतियोगिकमेतत्तदवच्छेदकेत्यर्थः तेन वैशि
 ष्ट्यसत्ताया न जाते रित्या दो नानि व्याप्तिराधेयत्वं वसाध्यता वच्छेदकसंबंधावच्छिन्नं प्राप्तिना तो गुणाः स्पंदत्वादि
 त्या दावतिव्याप्तिः न न्यानामितिसंयोगनिष्ठाधेयत्वानिरूपकलोपगमे इत्यर्थः इत्यतस्मिन् हेतुतास्य लोउत्पत्तिप्रल
 पोभया वच्छेदेनैव हेतुमतः साध्यनिष्ठाधेयत्वानिरूपकत्वं संभवत्यतोपादरा हेतुस्याने प्रत्यया व छेदेनैव तद्वत्
 साध्यनिष्ठाधेयानिरूपकत्वं तमुदाहरति कात्त्वपरिमाणो वेति संप्रयोग साध्यक इत्यनुषज्यते। पावत्यापकत्वरूपम्

त्वं हेतुसामानाधिकरण्यवन्निष्ठाभावप्रतियोगितानवच्छेदकं तद्धमविधि
व्या४ न सामानाधिकरण्यं

व२

नौपाधिकृत्याप्रतिनेष्टुमसिद्धंतपत्रिसाध्यसामानाधिकरण्ये सादिना अत्र प्रतिपदं व्याख्यातृत्वात्प्रिवा ६ त्वे
। ~~सा~~ नानवच्छेदकत्वेत्यत्र भा० ६ प प्रवेशेणैरवादाह सामानाधिकरण्ये सादितत्वं वेधावच्छिन्नेत्याद्यप्रवेशनाधवा
दाहस्वसामानाधिकरणाः सर्व इत्यादिपदमावच्छिन्नसामानाधिकरण्यमित्यर्थः त्वापकत्वे विना यावत्त्वस्य
उर्वचत्वादिति ध्येयं अत्र सामानाधिकरण्यस्याप्यवच्छिन्नायाः प्रामाणिकत्वे प्रमादिसामानाधिकरण्यस्य
घटाभावादेव न धिकरणरादेशावच्छेदेन वक्षित्वाद्यवच्छिन्नसामानाधिकरण्यवेरहाद्वा क्रमानुधमादित्या
दावर्त्यप्रिर्नवहेतुसामानाधिकरण्यं वच्छिन्नविशेषणतासंबंधेन वाच्यं अतो नोक्तदोषः साधनी भूतधूमाद्य
धिकरणवच्छेदेनैव सा नोत्सामानाधिकरण्यवत्वेन निरवाच्छिन्नविशेषणतावच्छिन्नपाक्षमादिसामानाधिक
रण्यवत्त्वे प्रसिद्धे गुर्वचिल्लक्षणान्न साध्यसामानाधिकरण्यभावेति अत्र व्यव्यापकता घटकं साध्यासां न
धिकरण्यभावावत्त्वं निरवच्छिन्नविशेषणतावच्छिन्नविशेषणतासंबंधेन याद्यनेन घटाभावस्य वन्न धिकरण
देशावच्छेदेन वक्ष्यादिसामानाधिकरण्यभावावत्त्वं विवक्षितमात्रधूमादित्यादौ नाप्याप्रिधूमावत्त्ववच्छेदित्यादौ
तु निरवाच्छिन्नविशेषणता साध्या सामानाधिकरण्यभावावत्त्वात् अतः प्राप्तपिंडं तौ दोषकारकप्रमा विशेष

निर६

मा

त श्री०

त्यादौ वाच्यसामानाधिकरण्यास्य भावविरहाज्ज्ञाने व्याप्तिरिति ध्येयं साध्यतेति तेन पदत्वान्न मे पत्यादित्वा
 दौसाध्यसामानाधिकरण्यात् कालिकसंबंधेन पत्यास्यधिकरणात् दृष्टिरेव तत्र मे पत्यासामाना
 वसत्वेपि नातिव्याप्तिः हेतुनेति तेन रूपवाच्यत्वादित्यादौ साध्यासामानाधिकरण्यास्य महाका
 लिकसंबंधेन पदघटत्वाद्यधिकरणात् दृष्टित्वेपि नातिव्याप्तिः ननु इत्थं सत्त्वादित्यादौ अतिव्याप्तिः साध्यवत्कालवृत्ति
 त्याभावस्याप्युत्तिगगनादावेव सत्त्वे न तत्र हेतुसामानाधिकरण्याभावस्यापि सत्त्वान्न वदेति
 कविशेषरातासंबंधेनैव साध्यवदृष्टित्वं निवेश्यमतेर्निर्द्देशो यथा सतिता दृष्टित्वस्याभाव
 वति पर्वतत्वादौ समवायादिना हेतुमदृष्टित्वस्य सत्त्वेन वक्रिमात्रधृमादित्यादावव्याप्यपत्रेन आ
 ह दृष्टिद्वयेति साध्याधिकरणादृष्टित्वहेत्वधिकरणादृष्टित्वं चेत्पर्यः। एकेनेति पक्षसंबंधावच्छिन्ने साध्यवदृ
 ष्टित्वं न ह्यराघटकेतत्संबंधावच्छिन्नमेव हेतुमदृष्टित्वं निवेश्यमित्यर्थः पत्रद्वयं पोरननुगतत्वात् सम
 वायेन तादृशदृष्टितादप्यभावादापसत्तावान्मेवावादिता दावति व्याप्रे आह विशेषतोतिमव

धिकरणपर

रामः

२६५

इति व्याख्यानम् ॥ ७७

अदि ५
यो ४

मगादि तिसामग्र्यां प्रागभावस्यैव कलेव्यभिचारग्रहोपापयित्तत्त्वज्ञप्रसंगादित्यर्थः तथात्वं प्रागभावस्यैव
त्यंतरे तु कांसा मश्रीहेतुकां न च सामग्र्याः प्रागभावव्याप्यत्वग्रहोपि यस्यैव मत्तानि श्रुता भावात् कथमनुमितिरेति वा त्व
घटप्रागभावव्याप्यघटसामग्र्याः कृपां न वृत्तिरसं देहे प्रागभावप्रत्यक्षानुत्पादेन प्रत्यक्षानुरोधेनाविपक्षमत्तानि
अस्यावश्यं वा व्यत्यादिति भावः अनुमितिरेवेति तथा च तस्योक्तो गृहीतस्यापि घटो देवस्यैव मत्तानि चत्वादेव भानमवि
रुद्धं अनुमितौ व्यापकतावधेदकप्रकारेण ज्ञानस्यैव तत्र त्वादिति भावः ननु कपालादौ प्रागभावव्याप्यसामग्र्याः परामर्श
विघटप्रागभावस्य नुमितिः स मानविषयेतो विक्रयस्यैव सामग्र्या च न रत्नादत आह तावत्कालमिति सामग्र्यां प्रागभाव
व्याप्यादिसाध्यासा निरूपयमानस्यातिप्रसक्तत्वात् न चैकिक निरूपयस्यैव हेतुतया सर्वज्ञादसंभवादिति भावः ननु दुदरेवे
त्येव कारेण व्याप्यत्वादेति युक्तं तथा च कार्योपधापकत्वेन चरमकारणवत्ता लौकिकप्रत्यक्षमेव प्रागभावस्यैव तत्र म
तत्त्वस्यैव तत्त्वदनुभवे कौपयकतया तद्वत्स्मरणो वा न प्रागभावप्रत्यक्षमेव तदभिप्रेत्यैवोक्तं कार्योपादौ दृष्टप्रमाणसि
द्धेस्तदुदरेव तादृशकारणकपालोत्तमत बुद्धिस्तैरेव प्रागभावस्यैव कलोपगमादित्यर्थः तथा च प्रागभावव्याप्यत्वाघ
विषयकस्यापि चरमकारणविषयकतया ज्ञानस्यैव विज्ञीष्टप्रागभावप्रत्यक्षहेतुत्वोपगमान्न तस्यानुमितिरेति भावस्तौ
न स्वव्यवहृतो ज्ञानादिकमादायनातिप्रसंगत्वेनोक्तोक्त्या दुःखं ननु प्रागभावव्याप्यचरमसामग्र्योस्तत्त्वज्ञानमेव प्रागभा
ग्रहकालपक्षेति मित्यर्थः असत्त्वेनेति ननु चरमकारणत्वे सति सत्त्वे तत्त्वज्ञाने वा प्रागभा
वव्याप्यतया च चरमसामग्र्याः परामर्शस्यैव तत्त्वज्ञाने वा प्रागभावप्रत्यक्षोक्तोक्त्या भावः एवं ज्ञा

प्रागभावस्यैव कलोपगमादित्यर्थः
प्रागभावव्याप्यचरमकारणवत्ता लौकिकप्रत्यक्षमेव प्रागभावस्यैव तत्र म

३ श्री

281

६:४

वयहेहेतुः परामर्शानुमितेहेतुतायाः लक्षणत्वात् कायौषधायकतया सामग्रीसत्त्वज्ञानं तथा गौरवात् एव
 चाभ्यन्तरममानविषये प्रत्यक्षसामग्र्यावन्वत्वेऽप्यत्र तदकरंतीति शङ्काभावस्यानुमितिरित्युक्तं ततः प्रत्यक्षा सत्त्वेऽ
 नुमानमपि प्रागभावस्य उर्ध्वमित्याहं नु यो गि नेति अउ यो गि त्वं स्वरूप संबंधविशेषः आदिपदादावेदोपाधिरूप
 स्य तस्य पदेन भावत्वादेरित्यादिपदात्तदीयव्यासुपग्रहः तादृशेणाप्रागभावत्वरूपेणां अलंभवादिति तथा
 नायत्वेव तस्य स्य ह्यस्योपमिति भावः यद्येवमविष्यतीति शङ्काभिलष्यमानत्वाद्योपदिभविष्यत्वं तदा तस्यात्तां
 द्रियत्वेन तत्त्वमेव नास्तिकुतस्तत्र प्रतिपोगि विषयता रक्षोपोमासात्मन स गान्त्वीकार्यत्वात् शपेन हं भविष्य
 त्वं हीति भविष्यतीति पदाभिलष्यमानं हीत्यर्थः न ह्यदादावपि भविष्यतीति प्रयोगपत्रे स्तं वर्तमानेति प्राग
 भावविशेषात् तच्च तत्त्वयोगकालीनत्वं चोभाविनीति शोभाभाविष्यदोपप्रागभावस्याप्यापि वर्तमाना
 नत्वात् न चैवादि कालस्य प्रतिपोगि न्ये वावृषस्तथास्य पभाविनियरश्चो भविष्यतीति प्रसं गात् अथ
 भाविनः शोभित्वेनापि प्राभावे प्रागभावे प्रतिपोगिति चोभयत्र कालादेरचपान्नैवमिति युक्तं अथ स
 शोद्यद्येवमविष्यतीति अप्रत्यक्षापत्रे चरतप्रागभावयोरेकत्वरूपेति यादिति भावः उत्पत्तिरवश्यं भवि

 राम०
 २८९

प्लवघटितेति अत्र हेतुसमानार्थकत्वादेत्येवं स्वयं प्रागभावा नंगीकारा दाहवर्तमानकालेति अत्रोत्पत्तिरपि
 धंसघटिता प्राह्यारं देविरुक्तं न विष्यत्वं अतीन्द्रियत्वादिति तथा वानुमानादिनैव ज्ञानं वाप्यमित्यनागतभावा
 र्थेन सामान्यप्रत्यासत्पादरः पद्येभविष्यत्स्यातीन्द्रियत्वेपि भाविघटविशेषितरत्नलौकिकप्रत्यक्षा नुरोवे नैव
 सामान्यप्रत्यासत्तिरावश्यकीन स्वप्राचीनघटावगाहिते प्रमाणापत्तेस्तथापि वस्तुमाराक्रमेण राधादुमा
 नाद्याद्यत्वादिसंकारेण भाविनो घटादेर्ज्ञानोत्पत्त्या विनापि सामान्यलक्षणां भाविघटादेर्भविष्यत्वं कं भवि
 ष्यतीति सिद्धांतनिगर्वः न नूत्नेपि भविष्यत्वे कालादेस्तदुद्यत्कप्रागभावावहिते पूर्वोक्तातिप्रसंगतादवस्थामि
 त्यत्र आह र हेति रस्यादिप्रयोगेतादृशोत्पत्तौ विधमानशैवागभावप्रतियोगित्वत्वे रंशविशेषः कपालादिः काल
 विशेषो घादिः अधिकरणात्वेनेति शाचामनेतेषां नेदार्थकविनक्ति समबधानस्थले नामार्थधात्वर्थयोरपि भे
 देनोच्योपगमात् अतिकरणाविशेषत्वेनेति कार्योत्पत्तिमतो वेति अधिकरणात्वेन प्रतीयत इत्यनुवंतनीपंकाल
 स्प्रागभावावहिते शोभाविनि अद्य भविष्यतीति प्रयोगप्रसंगस्य सर्वमुक्तत्वादेशस्य प्रागभावावहिते लोषमाहान्त ए
 वेति पतः प्रागभावे देशकालयोरनवयोः तत्त्वेत्यर्थः घटादीत्यादिना घटप्रागभावसंग्रहः तत्राविघटसंस्र
 गभावं स्पष्टा लोकात्वाभावेति घटनाशप्राभावेत्यर्थः तत्र नोपपन्नो नो घटवेकपालेनेत्यस्य बुद्धि

भानं ५

ल

रित्यनेन संबंधः न वधः संलक्ष्य प्रागभावेन घटादिः किं त्विति रिक्तस्य वत्ता दृशकपालेनास्तीति मोक्षदोष इति वा
 अंग्रा वामतेनोक्तत्वात् ननु यमते विदेशविशेषस्योत्पत्तिविशेषरातये गानुपस्थानुभविकत्वादिति भावः ३ स्वप्तिम
 तिदेशकालयोरधिकारसौ नान्यपेक्षमाह नवेति न चोत्पत्तिप्रातिप्रागभावे चोपपत्तये देशकालयोरन्यथावक्तव्यो तोमे
 नप्रागभावस्य परश्चः प्रागनैषोरसत्ता त्रदोष इति वाच्यं आद्यरूपो घटो भविष्यतीति प्रयोगादुपपत्तये घटकप्राग
 भावयोरैकहृत्वा वृत्तित्वादित्युक्तत्वादिति भावः परश्चः प्रागेनेगच्छति गते च मे त्रेन दीकोत्य त्रेर्विद्यमानप्रागभावप्राप्ती
 योगित्वमेवासंभवीत्यत उक्तं गमिष्यतीति ननु भूतानुत्पत्तिप्रत्ययाप्यनुत्पत्तिद्वयोपस्थापनादघटो भविष्यतीत्या
 दौ विद्यमानप्रागभावप्रतियोग्युत्पत्तिकोत्पत्तिमानित्यनपेक्षयोर्धेऽनुभवविरोध इत्यत आह न वेति गगनेद्रव्यं भावती
 त्यादौ द्रव्यात्मकविशेषरासंबंधस्यानुभवाद्रव्यादितादात्म्यमेव भुक् शरीरं समिव्याहृतद्रव्यादिपदस्यातन्नदपीता
 त्यप्येव हेतुत्वात् तादात्म्यमात्रस्य भुवः शरीरत्वे सौम्यस्याद्रव्यादेर्धातुपक्षार्थे ननु भेदाच्छानुपपत्तेस्तु वास्तवत्वं न २४
 रां स्वरूपसत्त्वमेव भुक् शरीरं न तत्त्वत्रिगौरवादित्याशये नोच्यते इत्यपहापप्रत्याप्य इत्येवोक्तं प्रतीतिस्तत्त्वसंराया सं
 भवतीति भावः तादृशेति विद्यमानप्रागभावप्रतियोगित्वमित्यर्थः स्वपं प्रागभावस्वीकारादहता दृशेति वर्तमानका
 लोत्तरकालीनत्वं चेत्पर्यः प्रत्याप्यत इत्यनुषज्यते प्रांच स्तत्त्वसत्तापामिति शाहिकम्पते विहाय घटो भविष्यतीत्या

२४

रामः

२८२

दोघातोऽकालसंबंधरूपं तत्पुनरात्रमर्थः ~~संज्ञा~~ ननु तत्र प्रत्यक्षस्य तु वर्तमानप्रागभावप्रतियोगित्वेनात्मा
 दिवोचकाद्यादिपदस्य सप्तस्यास्त्यतिरर्थः शरदिपुष्पाति सप्त छदा इत्यादौ सप्तम्यास्तदर्थकत्वमुत्पादिनादेवं
 वनत्रतद्देशतोत्यति कैतत्वा लोत्यत्रिका वपाविघमानप्रागभावप्रतियोगिनीत्वरूपमत्रातदाश्रयोद्यदस्य त्वपाकार इ
 त्याहुस्तानुनादिहाघघटोभविष्यतीत्यादावचयवोधस्य सकृदेवोत्पत्तिविषयकत्वानुभवात् तत्वरूपसत्त्वाननु
 भवाच्चदीधितिस्ततोपेक्षितमिति स्मर्यते ननु वर्तमानप्रागभावप्रतियोगित्वमात्रस्यैव प्रत्ययार्थस्य सेहितेत्या
 देभविष्यत्तायामनुशासनविरोधः स्यादतो न शाब्दिधातुत्रस्यैव स्मृतेस्त्येते भविष्यत्तावोधस्य मुपपादयति
 ननु सतीति ननु धातुत्रप्रत्ययस्योत्पत्त्यर्थकत्वे न कुत्रापि दृष्टान्तमाह न रयतिन ह इत्यादौ चेति आख्यातस्तमे
 देन दृष्टान्तोपन्यासः यथा यथं यथाक्रमं उत्पत्तिरिति प्रत्याप्यत इत्यनुषज्यते अत्र च वर्तमानत्वा दौक प्रशक्ति
 कानोप्रत्ययानामुत्पत्तौ लक्षणाशक्त्योक्तपरस्परमन्वयादिशिष्टत्वाभेदवधातयेवपि कारकविभक्त्यर्थस्य धा
 त्वर्थान्वयित्वानुरोधेन धातुत्रेणोत्पत्तेर्भाष्यप्रताप्यत इत्येव वक्तुमुचितं तथापि प्रत्ययवैविध्यनास्तत्केवलमनशावातो
 रूपमिति शिष्टनाशस्याप्रतीतेः प्रत्ययसत्त्वे च स्तीतेरन्यथ्यतिरेकाभ्यां प्रत्ययस्यैवोत्पत्तिरर्थः स्वभाववैविध्यस्य प्र
 त्ययार्थेनाविर्भावित्वाकारकप्रत्ययस्य च यदंशयः एवं च न सतीत्यस्य वर्तमानप्रागभावप्रतियोगित्वेनात्मा

ति ५

दृष्टवरमतः स

लक्ष्य ४

प्र २

ज श्री

यो नाशस्तत्प्रति योगिता वा नित्यर्थः नश्यतीत्यस्य वर्तमानोत्पत्तिकोपो नाशस्तत्प्रति योगिता वा नित्यर्थः नष्ट इत्यादौ व
 र्त्तमानं नष्टं प्रति योगिता वा नित्यर्थः नश्यतीत्यस्य वर्तमानोत्पत्तिकोपो नाशस्तत्प्रति योगिता वा नित्यर्थः नष्ट इत्यादौ व
 पर्थनाम इत्यर्थः ननु न विषयत्वाद्दोषस्य प्रतिप्रभते ननु शासनं न विधमानं प्रागभाव प्रति योगिता दिपरमेशस्तमति
 व्यत्वादिपदमोख्यातस्योत्पत्त्यर्थक्यर्थमत आह एतेनेति एतेन उक्तत्वा वे कालविशेषादे वर्त्तमानत्वादेश्चा च येन
 दं च परास्तमित्येव नपिते स्पतीति व्यवहारः स्यादिति योजनाशोभाविनाशस्य परशोपि सत्त्वादिति भावः नष्टोवेति वि
 रोधतन्नाशस्य विधमानत्वादिति भावः नस्याच्चेति नष्टेवेत्यनुषज्यते इत्यादिर्ये चहारः आदियदेन नष्टवानि स्या
 दसंग्रहः कप्रत्ययार्थातीतत्वस्य तत्रासंभवादिति भावः तत्र नष्ट इत्यादौ अतीतेति तथा वनाशस्य विधमानत्वे
 विप्रतीते कालसंबंधित्वान्नष्ट इत्यादि व्यवहारो नानुपपन्न इति भावः कदादाह वर्त्तमानत्वे चेति प्रथमं विनष्टोपे
 र्वेष्टुर्नष्ट इति स्याद्विरोधतन्नाशस्य त्केरतीतकालसंबंधित्वस्यैव नष्ट इति तत्त्वोः सत्त्वात्वादितीयेतु विरविनष्टे
 धुनानष्ट इति स्यात्प्रादशनाशस्य वर्त्तमानत्वात् अथुनातनत्वाच्चेत्याह विरविनष्टेपीत्यादिना ननु घटोभ
 विषयतिनं ह्यतीत्यादौ धात्वर्थोत्यत्रैः नाशादेकघं घटि कदाचन योर्धात्वर्थनामार्थं नष्ट इत्यर्थोर्भेदेनाचप
 स्यात्पुसन्नत्वा दत आह कर्त्तरीति भविष्यतीत्यादावाश्रयत्वरूपे न ह्यतीदौ च प्रति योगित्वरूपे कर्त्तृत्वव

विर

रामः

२८३

रुम०

५३

भार्याते न प्रत्याप्यते न विष्यति तैत्रा अथ रूपो न पश्यत्यत्र प्रति योगिरूपः कर्ता स ता साध्यते न पश्यते
या प्राकृते नामार्थधातुत्वर्थपोखपवोधरवेनेति भावः कृतिमत्वत्पकर्तृत्वस्याप्या न कृष्ट्याम न भिधा
भादृघटादियदोत्ररम न भिहितापि कारीपत्नी पस्यादित्याशंका युदासापकर्तृत्वकर्तेति रूपो रूपन्यास स्ते न मु
ख्यविर्भक्तौ कर्तृत्वमात्रा नाभिधानस्य लखततीयेति भावः ननु घटादृषा ददशा यामिह कपाले घटो नास्तीति
प्रति योगि विशेषित प्रागभाव प्रत्यक्षा नुरोधा देवतामा न्यन्त ह्यगाः वा ये स्युतं आह कार्योनुसा देति न सपमि
ति अयं घटो नास्तीत्याकारं प्रत्ययः तादृशेति घटो नास्तीत्याकारैत्यर्थः घटोतर प्रति योगिक धैस प्रागभाव पोस्त न
सत्तादिति भावः यद्यपि घट प्रति योगिकां भावमा भाव माहितेपिन सामान्य न ह्यगाः सिद्धि पूर्वो वृत्तघट यत्ती
नो ज्ञानादेव तादृश बुद्धि संभवात् तथा पिवस्त गतिमनु रूध्ये दे प्रति योगिता कृमिति अभाव मवगाह गत्युभय
अनुष्ठानीयं नयेति घटत्वावच्छिन्न प्रति योगिता का द्वित्यर्थः धंस प्राभाव पोः सामान्या भावस्य लोकारैर्यित न
कपालेन तत्संभवात् या ह संभवतो वेति इदमपि वस्तु मनु रूध्ये अन्यथा घटत्वावच्छिन्न धंसा दे सत्वे पित प्रत्य
सत्पघटत्वेन यत्किं विवक्ति ता नादेव संभवेन तदनु रोधा न सामान्य प्रत्यास क्रैर सिद्धेति ध्वेपंततः सर्वमिति त
त्र कपाल इत्यनुष्ठत्यते न वभाविविन कृपोरत्यंता भावस्ये वधंसा देर विसामान्या दृष्टि न प्रति योगिता कार्ये गा धका

गति ३

ज. श्री

ती०

क०

भावः कस्य चिद्वदस्य नाशदशायामेव भाविष्येति प्रत्ययाय त्रेरेव बाधत्वादिनि
 भावः ननु पद्यत्वेता भावस्य पदध्वंसाद्यविरोधित्वे पदध्वंसात्वेता भावस्य रूपस्य पद्यत्वेता भावस्य पदध्वंस
 दशाया मयितेतौ सत्वात् दानीमयितेतौ पदध्वंसो नास्तीति प्रतीतिः स्यादप्यत्र दानी तंतौ पदो नास्तीत्यपि
 प्रतीतिर्न स्यादित्येकमेवाविधं सात्वेता भावयोर्विरोधो वाच्य इत्याशये नाशं कृते अथैवमिति एवं पदसमवा
 यिन्यपि न दत्तं ता भावसत्वे कया ला दत्तेति सावधारणतया च तं तावपि पदध्वंसदशायां ता दशा बुद्धिः स्यादि
 निभावः अथैव हेतुः अत्यंता भावस्येत्यादित्यमन इत्यादि न त्रदिति कया ला या दौ विस्मय इत्यर्थः स्वस्वाराणां म
 ननु गमादभावात् प्रतीतिर्न सत्वापत्तेस्तु स्वस्वाराणां मतयात्वे पदसमवायित्वदशायां तत्र पदध्वंसस्य न्यता प्रतीत्य
 नापत्तेः श्रुतिरिति चेत्तस्मिन् पदसत्त्वदशायां तं तादृश्यस्तीति भावः न चिहेदानीं पद प्रागभाव इति प्रत्यसे भाविनो घट
 स्य भावार्थसन्निकर्षसं पादकतया सामान्यप्रत्यासत्तीभावश्च कीत्यत आह इहेति न लोका नाभिनि तथा च किमत्र
 रोधा तसामान्यत्वस्य सात्वीकार्येति भावः एवमिति भविष्यति नास्तीति प्रत्ययानामन्यविषयकत्वेन प्रतीतेः प्रागभावत्वे
 नुपगम इत्यर्थः प्रागभावस्येव ध्वंसस्याप्यसत्त्वेन घटितस्य परवत्त्वादेः पश्चात्तिवैचनमसंगतं स्यादतो ध्वंसो
 माराणोपन्यास सर्वकंप्रागभावमया कुरोति ज्ञात इत्यादिना अतिरिक्ततामिति अत्यंता भावोदिः न सिति प्रागभावशब्दो

दित्या०

प्रागभावत्वे

राम०

२५४

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

५२

वस्य प्राक् सत्वात् कार्ये सा प्रतिबंधा संभवा दिति वा व्यञ्जिते विनष्टे तु संयोग व्यक्तेर्महापटंति विशिष्य हेतुत्वात्
 दभावादेव तदा नो महापटो सत्याभावा दिति रिक्तस्य प्रागभावा धर्मिणाः कृत्य नाम पे स्य प्राया संतु संयोग
 व्यक्तेरेव विशिष्य महापटं प्रतिनष्टं तु संयोग व्यक्तेर्महापटं प्रति विशिष्य हेतुत्वात् दभावादेव तदा नो
 (हापटो सत्याभावा दिति रिक्तस्य प्रागभावा धर्मिणाः कृत्य नाम पे स्य प्राया संतु संयोग व्यक्तेरेव विशिष्य महा)
 पटं प्रति हेतुतायाः कृत्य नाहेत्वात् न च तत्र तं तु संयोग व्यक्तेरेव तत्सममि पत संयोगांतरा सामयि विनिग
 मनाविरहादिषु हेतुत्वा पत्तिः तेषामन्यथा सिद्धत्वस्य सर्वसुम्भूतत्वात् न चैवमपि महापटोत्यत्रिदशाया मेवो
 रिक्तस्य नैवाविरव डं पटस्योत्पत्तिः स्यात् कार्यस्य सर्वमसत्त्वे प्रतिबंधा योगादिति वा व्यंमं घुस्य स्युक्तरपटं प्रति विशि
 ष्य हेतुत्वाद न्यथा प्रागभाववादिना मयितत्र प्रतीकारा नुपपत्तेरिति संक्षेपः लाघवा दितिन च प्रागभावस्वीका
 रे विकार्यस्य प्रतिरुबंधकत्वमावश्यकं अन्यथा यत्र पटो य एव तं तावेव तं त्वं त्वं स्यात् संयोगांतरा स री पट स
 लेवितत्रा शोत्रभावि यटस्य पटो य एव तं तावेव तं त्वं त्वं स्यात् संयोगांतरा स री पट स
 तु चित्त इति वा व्यंमं तु विनष्टं तु संयोग व्यक्तेर्महापटं प्रति विशिष्य हेतुत्वात् दभावादेव तदा नो महापटो सत्याभावा द
 (ति रिक्तस्य प्रागभावा धर्मिणाः कृत्य नाम पे स्य प्राया संतु संयोग व्यक्तेरेव विशिष्य महापटं प्रति हेतुतायाः कृत्य ना)

हापट

वि०

अथी० त्वननुतंनुसंयोगव्यक्तेरिवतत्समनियतसंयोगांतराणांमपि विनिश्चयमनाविरहादेव हेतुनापचिःत्रेवामन्यथासि
 द्रव्यस्य सर्वसम्पत्तत्वात् न वैवमपिमहापदेत्यत्रिदशाणामेवोत्पत्तिरित्यनेना विरुद्धेयत्वेत्यत्रिः स्यात्तत्कार्यस्य सर्वम
 सत्त्वेन प्रतिबंधायोगादिनिता व्यंमहापदधंसाद्युत्तरपटं प्रतिविशेष्यहेतुना दन्यथा प्रागभावगदिना मपि नत्र
 प्रतीकारा उपपत्तेरिति संशयः लाघवादिनिनच प्रागभावस्वीकारे विकार्यस्य प्रतिबंधकत्व भावश्च कं अन्यथापत्रयत्वे
 यनंता देव जंतुं तस्यांभकः संयोगस्तत्र पूर्व यदसत्त्वेयित आशोन्नरभाविषटस्यपटोपसंभ वक्रंधतायुत्यत्रिप्रसंगा
 ले प्रागभावस्य सत्ताथीवलाघवेनोपन्यासोऽनुवितरतिगत्वेनत्रैवपरातुपत्तेन वक्रंधतायुत्यत्रिप्रसंगात्रयत्वे
 लावस्यसत्ता वयावलाघवेनोपन्यासोऽनुवितरतिगत्वेनत्रैवपरातुपत्तेन प्रोदासीनतंतावुत्तरपटस्यतदानीमुत्प
 त्तिवारणाथै सर्वपटधंसस्योत्तरपटं प्रतिहेतुतायाव्यावश्यकत्वे प्रागभावोवादिना कार्यस्य कुविदपि प्रतिबंधकत्वा
 कन्यना दा ययो दासीनतंनौद्र्यसामान्याभावस्यतदानीमपिसत्ता तैवतदानीमुत्पत्तौ वैकृतंनु कर्षेदस्वीकारा
 पत्रेविति भावः कार्यदेरित्यादियदेन कार्यसंमकालोत्पत्तिरुभंसा नोपरिग्रहः तेन निर्विकल्पक यत्कीनांस्तुती यत्त
 शोपुननौत्यादः तत्र निर्विकल्पकसमकालोत्पत्तिरुभंसाः प्रतिबंधादन्यथा निर्विकल्पक हेतुतायाः स त्रिकु र्ष्यत्वे
 श्रुतुर्थे ह्युगोपुनस्तुत्यत्रिप्रसंगानुपपत्तिरिति विकल्पकसमकालोत्पत्तावत्त्वंतर प्रागभावव्यक्तीनांतत्रिर्विकहे
 स्ततीयादि सत्तात् नंतधंसव्यक्तीनां निर्विकल्पकं प्रतिविशेष्यप्रतिबंधकत्व कल्पनेष्यलाघवेन प्रागभाव एव हेतुः कल्पयितुमुचित
 कस्यवकारणत्वेनेवधर्मादिकप्रमाणान्निष्ठत्वात्तैवैविति निगमनाविरहः नच निर्विकल्पकसमकालोत्पत्ति

व५
 नोत्तरपटस्य
 एतानां पिबुध
 राम०
 २८५ अक

तन्निर्विकल्पकप्रागभावस्य तन्निर्विकल्पकहेतुत्व

तद ५

कल्पतीयं

कल्पित

तुल्येति चेत् तत्र विविगमनाच्चिरहस्यदवस्थाएवेति वाच्यं न त्वभावत्वावच्छिन्नं प्रत्येव प्रागभावत्वेन हेतुत्वं तत्र कार्यस्य
तादात्म्यं कारणस्य तु प्रतिपत्तिं संबंध इत्यनुगत रूपेणाहेतुतायावेकवस्तुप्रागभावस्य वस्त्वन्तरहेतुत्वा संभवानुतथा विषय
घनचयतिरेकसिद्धविशेषा नानाप्रतिपत्तिं कल्पककालोत्पन्नं सां प्रतिबंधकत्वेन यत्प्रतिर्विकल्पकहेतुत्वेन यदापी
तरं चेत् तर्हि दाहादावयिमसिपेनादी गोवहनां प्रतिबंधकत्वस्येत्याद्याद्योपधापकत्वेन न वत्त्वं तत्कल्पनाप्रसंगस्त
स्यात् तत्प्रवृत्तौ नानि यामकत्वा संभवस्य तत्त्वकारणात्वेन रस्तसिद्धिरित्याशयः शेषमत्रोषं प्रत्येवस्यामः सामग्रीत्वात्वेन
कार्यस्य त्रिशकृत्तात्वाप्यमप्रयोजकत्वात् अतिरिक्तप्रागभावकल्पनापत्तिरूपं प्रतिस्त्वतं त्वानु किंतु साध्यवहितो
त्तरहेताः स्यात् कार्यस्य त्रिमासिद्धादित्येव व्याप्तिस्तत्र च सामग्र्यवहितोत्तरं तं सामग्रीसमयं संधि कारणा कालं तं सा
धिकरणात्वे सति सामग्रीकालं साधिकरणात् रूपं कार्यद्वितीयकृतादावसिद्धि कार्योत्पादात्तगोभेव्यवधानादिति कु
नस्तेन पुनरुत्पादः प्रसंगो नोपस्थादिकं प्रतिबंधकत्वेनापीत्यधिकारेणाधुनितं ननु तत् तदत्यत्रिका नीनधंस प्रतिपत्ति
कालनृत्तिरूपं प्रागुक्तं तत्रोत्पात्तेस्तदधिगतादृशा र्त्तिप्रागभावप्रतिपत्तिं समयसंबंधरूपेण निविष्टा सावविना प्रागभावं
बंधेन तत्राह तद्वत् तत्रिष्टेति साधिकरणातिपत्त्योत्पत्तिर्यातदेव यदादिकं स्वपदेन प्राच्यतथा च तदधिकरणा समयसं
सानधिकरणात् न सा ईतस्य समयसंबंधः कालिकसंबंधः साविकसंबंधः तदत्यत्रिरित्यर्थः यदाद्युत्पत्तिरुत्पात्त्यापि विषयित

वोत्यात्रिरस्य पासत्रिरे शो वै प र्था दिति भावः चिराती तज्ञानवृत्तिं सप्रतिपोगेन सर्वस्यैव घरांघ्रि
 रराहृणा व। त्रित्वा दृघरादिनिष्ठतदेवेति पत्य सेवेवेः त्रित्वा प्रिरतः समय संबंधेति ननु तद। धिरराहृणा वृत्तिरिति त्र
 विषं हृणा त्वेत्वरु त्रि प्रति योति क प्रा गभावा नधिकरा सम यत्वं तत्र प्रा गभा चंवेति ना ड र्व व मत आह व हृणा
 त्वं वेति पनुत्त त्रय विभाग प्रा गभावा वृत्ति र्कर्म स्तुं हृणा त्वं प्रा गभावा स त्वे ड र्व व मतो न्य था निर्व त्ति हृणा
 त्वं वेति तत्र प्रत्ययो। य हा व था त्रि भिया। वि भाग प्रा गभावा वृत्ति र्कर्म राः हृणा त्वं शंका या एवा बुधा ना
 तस्व वृत्तिरिति स्य वृत्तिर्यो सः तस्य त्रि यो ग्या धे क करणं य पत्र द न्य त पित्य र्थं वृत्ति त्वं प्रति यो ग्या धि करणं त्वं च
 कालिक स वे च न बोध्यते न हृणा नो यद्या कथं चित् संवे च न स्य स्मि न व र्त्त मा न स्य स्वो तरो त्य न भुं सस्य प्रति यो
 गे स त्वं नो य्या प्रि न वा स्य स्मि र्कालिक तं पा व र्त्त मा न स्यैव धं सस्य प्रति यो गि नः सर्वो त्य त्रज्ञानादे र्ति स पत या
 धि करण त्वे प्य सं भ व न्ति त्वं वृ द्दा सा प सम य प दं न हृणा मि दं हृणि क स्यां त श हो दे रं गी कार ए वा न्य था त्रि
 पादेः स्वरु त्रि धं स प्रति यो ग्या धि करण ता त प्रत्ययान्य हृणा मात्र एवा य्या प्रि प्र सं गा द त स्म दं गी कारे प्या ह स्व वृत्ति तं
 त्रि स्वरु त्रि यो धं स सत्य त्रि यो गि प्रति यो गि को या वा र्धं स विशेष रां स हि काली न हृणा मात्र स्यैव त्वो नरो त्य न्य
 दा र्था त रां भा व वृत्ता त्रि यो गि क धं स वै ष्या भा वा वा य्या प्रि ता द व स्या म नो धं स य र्था ते अत्र व धं स स्य स्वरु त्रि
 धं स स्मि दि शि हं स म य त्व मि त्यर्थः तथा व ल गि क प द थ सि त्वे पि स्मि रा गामे वां स्य दणा वळे दे न ता दृश्या व त् धं स वि शि ष्ट त या
 क्त ए त्व मि ति भावः या वृद्धं म वि शि ष्ट म य त्व म क्त ए त्व मि ति भावः प्रति यो गि कांतं अत्रापि २

संता १

तं ३

290

५ श्री

भगवात्र
त्येव

गङ्गा

त्वस्य ~~...~~ तादृश पादस्य दार्ढ्यं वैशिष्ट्यं स्वस्ववर्जानिकसंबंधादिति च तत्त्वाभावात्तेन विषय
 ● तादिसंबंधेन त्वनिष्ठस्य विरातीतता नादेरुत्पत्त्यवधिर्न ह्यसामान्यैरेव कालिकसंबंधेन वैशिष्ट्यविरहेऽपि नाप्यतिः
~~...~~ नको विषयतया त्वस्य दार्ढ्यं न कालिकसंबंधेन च तत्रिहारादेहेन त्वस्य तत्रेति तत्त्वाभावात्तदारावच्छेदेन रा
 लिकतया वैशिष्ट्यविरहेऽप्यपि विपर्ययदाया इति स्तान्ता प्रत्ययस्य तदारात्तादिविषयतया तदोपवेदि स्य
 बत्तदारावच्छेदेन सत्ता तत्राद्याचिरिति न तुल्यदारात्तत्त्वं सर्वव्यापि कालो न च सप्रतिपत्ति कालः
 तत्त्वं तदंतगतत्वोत्पत्तिः ह्याराघटिते त्वोत्पत्त्यस्य पत्यमित्यत आह स्य पूर्वत्वं चेति स्याधिकरणीभूतत्वं
 तीयादिहारावृत्तिं सप्रतिपत्तिकाल एवैत्यदिति पदार्थस्य घटितारावच्छेदेन त्वस्मिन् वैशिष्ट्या
 भावात्प्रत्ययान्य ह्याराभात्राद्याचिरतः स्वपूर्वत्व निरुक्तौ पाददितिकालविशेषे ~~...~~ रादत्तं ननु क्रियाया
 त्रस्यैव कालोपाधित्वात् तदाराभिदं प्रत्यय ह्याराव्याप्त्यंत डत्पत्तावुत्पत्तिर्न ह्याराभवीत्यत आह
 जगत्वेति मात्रपदं कालार्थकं तथा च तदानीं क्रियाया अभ्यावेति चरमधे स कालोपाधिमादापि वत्तद
 रास्य प्रथममिति नित्यस्य कालिकसंबंधेनोच्यते कतया तदारावृत्ति च त्वेव तत्त्वालोपाधित्वं वाच्यम
 नोक्तव्यस्यैव तत्तात्त्विकमुचितमित्याशये ~~...~~ न पदार्थमात्रं पारित्यज्यत न्य मात्रस्यैव तत्त्वे

स्यवधिः
 रूपः
 रायः
 ३२०

रूप ३

॥१॥

२२०

ज श्री

स ३

वष्टि त्रस्या न्यत्रापत्यसंभवः पटत्वा वष्टि त्रसामग्रीसंवे वपटत्वा वष्टि त्रमन्यत्रोत्पद्यत एवेति वाच्यं पट
 मा त्रस्येदत तत्पटत्वे न कौंठ्यत्वस्या वश्यकत्वात् अत्र न्यथापत्रं तु त्रपा रक्ष्य यदस्ये कतेत गारा दिना शो स
 सु त्ररं गारु वनदारं भक्तं त्वं तरस्य ना शस्तु त्रनदा नी ने वा वष्टि न तं ले प टां तरो त्या द प्रसं मान यटत्वा वष्टि
 त्रस्य सामग्रीस्ववात् न च वा पत्रि र क तं तु पटस्या नेति कारात् न च वि नश्यतं तु मा दा य प ने त्या दः कार्य
 मा दा व त्रे सम वा यित्वा योगान्न त स्मा त्प्र ति दूत तस्य ट व्यक्तिं प्रति विशिष्य त्स्व प्रकारा स्य विरहा देव त्र
 पटस्या मा न्यस्या तु त्या त्रिर त स्तु त्वत्पटत्वा वष्टि त्रस्या पि स्त्वा न पि कर गो स्ता त्र सं भ व इति भा वः स ह
 स्त्रा दीना मि त्रि त दो रं भ के त्या दि त तं तु ते ने त्या दिन व स म वा ये न त त्प टं प्रति ता दा त्म्ये न त त्र न तं तु ते न हे तु
 वे मि यो त्य मि वा दः कालि क सं वे ने त वि रो धतः कार्य कारणा भा व स्त न त त्प टा दि कर रा तं तु र्प त्रि वा द
 क सं भ वतीति वाच्यं त तं तु नि र्मु पित म वा ये न त त्प टं प्र त्ये व ता दा त्म्ये न त त्र न तं तु ते न हे तु त्वा त्ता द श स वा ये न त त्प
 ट स्या त्मा त्रं तं ता व स त्वे न त्य मि वा रा सं भ वा त्र ये व ता द श स म धा ये म स्त्वा पि कर रा तं तु पु त त्प ट स्या तु त्या दे ना पि
 स म वा य मा त्रे तौ व न त्र त त्प टो त्या दो ड गी र इति वा त्ये स म वा य मा त्र स्य ता द वा का व्य ता न व छे द क त पा त या त त्से वे छे
 ना न्य त्र त त्प टो प त्प त्से म वा दि ति भा वः पु न स म वा ये न त त्प ट त्या वष्टि त्र प्र त्ये व त्र भ त्र तं तु ते न हे तु त्वा त्ता व त्

स ४

रामः
२२९

तुनि सुखहस्त्यादि सै रस्य पा एव कारणा ता घटक सं धे न यमि गरा संभवा दिति तनु व्यं पत्यर्तो द्विती यत्न
 रा स्वतन्त्रे तरे संयोगे तय त्या तमी प सुखो स हस्त तनु क प दो त्यन्नि तत्रै वत तो य मि चरता द वत्प्या त स हस्त त्या दि सै रस्यो
 पाः समाना धि करणा या व दे क त्व सा पे स त न पा द्यो त्यन्नि द्वि ती य दसो त द सं भवा त के चित्तु पा वंतः कार्य ता व छे द
 क धर्मो व छि त्रा स त्रये कस्य पत्तिं चि दा श्रय निष्ठा भाव प्राप्ति पो गिता न व छे द क धर्म वत्त्व मे व कारणा ता घटकं तथा व
 समवा ये न तत्प ट्या व छि त्रं प्रये व ता दा त्प्ये न त भे वत्वे न हेतु तै सु घ टं त य ग श्र फी भूत त नै तो त तै तु भे द स्या स ता दे ते न
 संयोगा दिकं प्रत्ये क धि क र्मा दे कारणा तं स्या तं न वै वं दि ह्म सा स्या पि द्रव्ये पि दि त्वा घु म्नि स्या त् द्रव्यो त रै क त्व मा दा पो क्त
 के मे रा सा म ग्री स ता दिति वा च्यं दृष्ट्या त् पा वत्त्व प्र व शं तु व दि त्वा व छि त्रं प्रै व त रा ता दि ना हेतु त्व वा न रा ग धं न धै वं का त्प ७
 र्थ्य समाना धि करणा व छि त्र धर्म त्व मे व कारणा त्वे नि वै श्य ता म न्य था सि द्धु निरूप क त्व द ने नै व त्या प क ता न व छे द जां त
 र बु दा स संभवा दिति वा च्यं य मि चार प्र हा प्रति व ध्य त पा त् स्य कारणा ता त्व ह पत्ता योगी दित्या क्त न व क्त प्रा पि प्रा ग
 भाव त्प १ के क धे ना न्य त्र कार्क म र्ज यो वे त्य तं आ ह स वे ति सा मा ना धि क र रा षि प्र त्या स त्वै व स्य हेतु ता दि ति भा व न ८ त ४
 व म पि दितं तु क प टा दो न त त्ति दि ता त्ता ति वि क्त स्य प्रा ग भा व ध मि साः कस्य ना म प र्श क्त प्र ते तु संयोग त्व के रे व ला घ वे न हे
 तु तै चित्ता द त आ ह र त्य वे ति क र्थ्य ता द मि या म क र्ता या वे र्थ्य प्रा ग भा व त्वे ति त त्ता ग भा व त्प १ के स्व भा व ता सि द्धौ
 ता द्रव्ये रा हेतु ता मि धा न म नु चि त मि ति वि भा व नो पं प्रा ग भा व स्वी क रे पि त तै तु त्य की नां त स १ म तं तु त्य की नां ग
 ने २ १० संयोग १

त्रीत्यर्थः संयोगस्त्वारं भ को ग्राह्य से न तर्क प्राग भाव न्या च वृत्ती नाम नारं भ क संयो गोतरा रांत तव टाल र्वं म स त्वे
 विन सतिः तव ट प्राग भाव सत्ता ना धि क र्णाय स्य त्वदा ना धा न त त वृत्ति य द्वा त दारं भ क ती त संयोग स्त्वा भा र रा या घ्रा प्य
 व प र्थ ता नु सर तां ते तु संयो गो धि त्रि य दारं भ के धि त्वा दि न नु न य ट प्रा कू ल रा व त्रि वे ना पि तं पो का कं वि वे सा
 त्रै य दे ष र त्य न आ ह त स्य डे नि त था क ना घ वा त त्व ट द्या प्य ता द श या व त्तं तु सं योग त्वे नै व त त्व डे प्रति हे तु त्व तं भ का
 द व छे द क त या पि न प्रा ग भा व सि द्धि वि ति भा वः न नु प ट स्ये व न त्रि य त सं र य्या वि शे ष स्या प्यु क्तं ~~संयोग~~ संयोग
 व छे द क त्रै वि नि ग म जा सा वा स्त्र चुर पि त त्व टो ना व छे द क चि त्तं त प्रा ग भा वं ध र्मि प्रा ह क प्र मा सो न स्ये व
 तं स्य सि द्धे र त आ ह या व त्वे ति त था च ता द श सं योग नि सं या त त्व म प्य पे ला बु धि वि शे ष वि ष य त्व मे व त स्तो
 ने ला बु धि त्वां क्री नां भे दा प्रा ने त्य नं त का र्ण्य का र रा भा वु ~~संयोग~~ संयोगे स्य ये न ति रि क्क प्रा ग भा व स्या व छे द क त्वे न व
 ल्य न मि ति भा चः अत्र व दं ति यं क मे रा तं त्वा नं त सं योगा नां ता न न ना च रं प ट स्यो त्या द स्तं त्रै प्रा मे व न व
 त्व ट स्यो त्य त्रि वा र रा गं व र म स्य तं ते स्त सं योग स्य ग वि शि ष्य हे तु त्वा व श्य क त्वे त त ए वो दा सी न तं तु पु य टो य
 त्रि वा र सो पि य त्र स म स्त तं तु छे कं दै को त्य त्रै बु संपु के षु प ट स्यो त्य त्रि वा र रा ग प प्रा ग भा वः का र रा त्वे न क त्व्य तां त
 तं तु सं योगा नां वि शे ष्य हे तु त्व क त्व न या त द्वा र सो गो र रा त् न हि न त्रि पि त त्व टो त्य त्रै सं व त दारं भ क तं तु पु य दारं
 भ क सं योगो ये न त दा नी स त्व ट स्यो त्या द वा र रा गं वि शि ष्य सं योगा नां हे तु मा व श्य कं स्या त् न च त त्व ट च त्वे नै व

तत्र तत्पटस्याप्यत्रोत्पादः

६५

जः श्रीः

तद्वशापटं प्रतिनंतनां तादात्म्ये न हेतुत्वप्राप्त्यत्र तत्त्वोत्पादइति वाच्यं कार्यवत्वे नकाररागापापमन्यथा सिद्धेः अ
 यथाद्रव्यचासुषुप्त्यावच्छिन्नं प्रतिवाच्यं वद्व्यत्यादि नैव हेतुत्वसंभवे रूपादीनामहेतुतापत्रेः समस्त आ
 रंभकतंतुसंयोगनाशान्नस्य पुनरारंभकतंतुस्य त्वेप्रसंगे न तत्तद्वारंभकसंयोगा नाविशिष्यतत्यटं प्रहेतुत्वक
 ल्यनेमहागौरवापत्रे स्थास्माकतु प्रागभावाविरहा देव न कस्य पुन नोत्पादः यत्तु पुनप्युत्पत्त्यैः संयुक्तैः सहंत
 तुभिर्जनितस्य पटस्यान्यत्रोत्पत्तिवारणार्थं तावन्ननुयय्याप्रायास्तत्पदार्थं भक्तसंयोगसमकालोत्पत्तिरव्याव्य
 केरेव तत्पटं प्रतिविशिष्य हेतुत्वं पुक्ते का तावत्तैव तस्मात्तन्मन्यत्र कालांतरे वा तावन्ननुयुतत्यटस्योत्पादवारणा
 दि त्वेन नुच्यस्य ततोर्द्वितीयं ह्येता एव तत्त्वं त्वरसंयोगे त्वत्वात् तृतीयं ह्येतोसहस्रतंतु कपटोत्पत्तिस्तत्रैवं न
 तोव्यभिचारसहस्रत्वादि संख्यायाः समानाधिरायावत्तत्वापेक्षतया द्रव्योत्पत्तिद्वितीयं ह्येतोसहस्रतंतुसंभवात् ।
 किंच तादृशसंख्यायुक्तीनां तत्र घटित्वेन तत्पटं प्रति हेतुत्वेऽनंतकार्यकारणाभावात् त्रिस्तावन्ननुयय्याप्रायास्तद्वशासं
 ख्यात्वेन हेतुत्वेव महागौरवमतस्तत्प्रागभावाव्यक्तिरेव तत्पटं हेतुता कल्पयितुमुचितं कारणात्तपैव धर्मि प्रा
 हकप्रमाणा सिद्धायाश्च तस्याः पदार्थांतरास्माद्विनिगमनाविरहस्यासंभवादि निदिक्कममवापिनोद्रव्य

ति १
स्त्र ४

रामः

२९३

सासमवापि कारणा नामैकतानां निमित्तकारणास्य चापे चातुर्दशविशेषान् क्वचिदेव न त्रित्वादि कुंजापते
 क्वचिन्नेति निपमो न स्यादतो पावद्वित्रित्तत्वादि प्रागभावस्तावत्प्रेरतत्तत्प्राचाद्युत्पत्तिवित्रित्वाद्युत्पत्तिनि
 पामकतपेव प्रागभावसिद्धिरित्याचार्यमतं निरस्य तिरनेनेति कस्यचित्समगो विनः तत्रिष्टैकत्वस्य चानुत्प
 त्तिदशापामपितत्तत्त्वाद्युत्पत्तिप्रसंगे न चरमस्य ताद्विनः तदेकत्वस्य चानत्रविशिष्यहेतुत्वाप्रौढ्येन विरहा
 देगान्यत्रद्वित्वाद्युत्पत्तिर्न संभवे प्रागभावमानाभावेनेत्यर्थः ~~तत्रैकत्वस्य चानुत्पत्तिहेतुत्वाप्रौढ्येन विरहा~~
 विरहाप्रागभावधर्माः तत्रानन्यथासिद्धत्वं नियतपूर्वरहित्वयोश्च कल्पनामये स्यासमवापितश्चरमैक
 त्वस्यैवानन्यथासिद्धत्वं कल्पनं तद्यीयदने द्वित्वात्तु शोधानु प्रागभावः सिध्यतीत्यतः द्वित्वपर्याप्तनुसरणं केचिनु
 तत्वज्ञानिनः श्रुतादेः सत्यामपि विहित ~~नियतपूर्वरहित्वयोश्च कल्पनामये~~ द्वित्वपर्याप्तनुसरणं केचिनु
 ज्ञानप्रागभावः सिध्यति न चोत्पत्तेरपितत्वज्ञानेतादृशज्ञानांतरस्य प्रागभावसत्त्वात्तदा नीधर्माद्युत्पत्तिः
 प्रसंगः समानकालावच्छिन्नैकात्मवृत्तित्वसंबंधेन तत्त्वज्ञानसूक्ष्मत्वेन प्रागभावस्य विशेषणीयत्वात्तदर्थे वंवि
 रुक्लप्रत्यासत्तात्त्वज्ञानाद्विशेषप्रागभावत्वेनैव हेतुत्वमुपेयं तत्त्वधी प्रागभावप्रवेशे गौरवान्नन्याचा
 घतत्वज्ञानकालोत्पत्तात्संगुणात् प्रागभावानामपि हेतुत्वापत्तिरिति गच्छतां ~~प्येरा हेतुतायामिष्टत्वा~~

अशः

तन चोक्तं च मेरा ननु यी प्रागभावस्य हेतुता मये ह्यन्ता घवान्मिथ्याज्ञानवासनापाराधमादिहेतुत्वं पुनः
 मिति वाच्यं। आत्मधर्मिकगैरवस्थानत्वादि प्रकारत्वन दरास्यमिथ्याज्ञानवासनात्वस्य नानात्वं गुरुत्वं न
 नच तादृशेणावर्माघतनकत्वात् नच तत्त्वज्ञानत्वमप्यात्मधर्मिकदेहाद्यत्वादिप्रकारकत्वमेवेति तदवच्छिन्नं प्रा
 गभावत्वेनापि हेतुत्वं ननु गमोगैरववेति वाच्यं। मानसत्वव्याप्यस्य नृत्तिजनकतावच्छेदकवैजात्यस्यैव तत्त्वज्ञान
 नपदेनेयत्वं रूपात्तनचमिथ्याज्ञानवासनाया अविधर्मादित नकत्वं भावनात्वव्याप्यवैजात्यविशेषेनैव न
 कव्यमतो न गौरवमिति वाच्यं मिथ्याज्ञानानंतरं तादृशवासनोत्पत्तिदशाया मविधर्माद्युत्पादाद्भावनात्वव्या
 प्यवैजात्येन हेतुता संभवादित्याहुस्तेषां धर्माधर्मोत्पादनियामकत्वेन वस्तुतस्तिसृषु विनष्टतत्त्वज्ञानप्राग
 भावोत्पत्तिदोषमात्रमनुचितं नोपेन नूक्तमेरा सिद्धस्यापि प्रागभावस्य प्रतिकोक्तिहेतुत्वं नागतमत आ
 हवर्त्तायं तदव्याप्यवच्छेदित्यादि द्वितीयाह रूपात्तुत्यत्रि कारणापेक्षेनैव नानुचितयावाया वच्छेदे नोत्पत्तायाः सं
 योगव्यकैर्द्वितीयादि रूपा पुनरुत्पादस्या मन्ता घवच्छेदेन तदभावस्य सत्त्वात् काव्यस्य प्रतिबंधकत्वात् संभ
 वात् अत्रावच्छिन्नतत्त्वसंयोगं प्रत्यगावच्छेदविविशेषतत्त्वसंयोगभावत्वेन हेतुताया गौरवत्वं तत्त्वसंयोग
 प्रतिज्ञसंयोगप्रागभावत्वेनैव हेतुत्वं पुनरुक्तिमिति भावः ननु घटादिसंयोगसामान्यं प्रत्येकवत्समानावच्छेद

न२

न३

राम०

२९४

तत्त३

ति ननु तत्तत्संयोगासंज्ञाभावस्य निरवधिः विशेषणतयेव तत्संयोगप्रतिहेतुत्वं वाच्यं न मतः स्यात् नंतरमाह धारावहने

इत्वं प्रत्यासत्ताद्यदि संयोगसामान्याभावस्य हेतुत्वं वाच्यमतो न गौरवं नैव मपि प्रसिद्धं प्रागभावमादा
यविनिगमना विरहः तस्य घटसंयोगव्यक्तौ तप्रागभावत्वे न हेतुत्वे घटीयसंयोगांतरप्रागभावमादा वैरोस्यत्र
स्यैवितस्य पुनः प्रसंगात्तत्र तत्र घटसंयोगव्यक्तौ तत्संयोगव्यक्ते प्रागभावत्वे न हेतुत्वे चावेतकार्यकारणभा
वापत्तिगौरवस्यापि विनिगमकत्वादित्यत आह धारावहने तीक्ष्णव्याघ्रः धारावहने तु त्वात्त न कीभूतात्मनः
संयोगव्यक्तीनां चतुर्थदशोऽस्य त्वमावेदितं तेन तत्कारणव्यक्ताभावप्रपञ्चायाः कार्यानुत्पत्तेर्भावसरः स
चिकल्पकस्य स्वकारणीभूततत्र विशेषणान्न व्यक्ताभावादपि चतुर्थदशो नोत्पादः संभवत्यतो निर्विकल्प
पर्वतानुसरणं श्रौतिकनिर्विकल्पकस्यापि विशेषणान्न न स्यापेक्ष्यत्वात् प्राथमिकेति तेन सप्रकारकान्यज्ञा
नत्वाभेदितोपत्तीपक्षमायोः स्मार्त्तिककार्येण प्रतिबंधसंभवात्तचतुर्थदशो न चतत्र निर्विकल्पं प्रति तत्सं
मकालोत्पन्नं सविशेषस्यैव प्रतिबंधकत्वं तदुत्पत्तिकालपर्यंतं स्यापि त्वविशेषस्य वाजनकत्वमस्तु न च का
र्याभावस्योत्तरज्ञाभावस्य च द्वयोर्हेतुत्वमतो न गौरवमिति वाच्यं न दशसंज्ञां हित्वा दीनां च वक्तुं न विनि
गमकाभावेन तथात्वकल्पनामपेक्षत्वाद्यवेनैकस्यैव तत्रिर्विकल्पप्रागभावहेतुत्वं कल्पनाहत्वात् न श्रुतेरपि यस्य
निर्विकल्पकप्रागभावस्य प्रमाणांतरा सिद्धता तेन सांख्यविनिगमकावस्थवक्तुं मशक्यत्वादिति भावः ननु

क२ भा१ स्यतानिर्विकल्पक२

न श्री

अत्र कथं - इत्यनेन साधारणप्रत्ययस्यासत्त्वमाविष्कृतं वर्णयन्तीत्यनेन निर्विकल्पकसामान्यप्रतिज्ञानत्वेनैव प्रतिबंधक
 वेकल्यनयानुययिणोऽननिर्विकल्पकसंभवात्तत्संयोगस्य तदुत्तरज्ञानस्य नाभावद्वयतत्कारणं त्या नवाभ्यामित्युत्तरसंज्ञितः ४

तत्र तसंयोगं प्रतिन च तसंयोगप्रागभावस्य त्यागवे न हेतुत्वसिद्धावपि मूलावच्छेदेन जायमानः स्येन
 संयोगकुतो नायावच्छेदेन जायते स्वरूपसंबंधेन तत्प्रागभावस्य उपपत्त्यावच्छेदेन विशिष्टादत आह त्वभावेत्या
 दितया च प्रागभावस्यावच्छिन्नरश्मिरेव संयोगस्यावच्छिन्नरश्मिरेव निष्पत्तिसमाभावच्छेदकत्वप्रत्यासत्त्येव
 तस्य प्रतियोगहेतुत्वादिति भावः तत्र संख्याविशेषकाराणां प्रतिज्ञासहस्रत्वेन तु पञ्चदोचरमतं तु संयोगोत्पत्तिज
 लीनस्य सहस्रत्वादिसंख्याविशेषस्येतांततः परमेश्वरीयावेत्यादि न त्वसामानाधिकरणप्रत्यासत्त्यो हेतुत्वो
 गीकारेणोद्भवा नाधिकरणातंतु प्रुतत्वात्स्यानुत्पादसंभवे कीत्यर्थस्य स्यंततो द्वितीयावच्छेदवतंतं तत्तत्संयोगोत्प
 त्यात्ततोपपत्तौ सहस्रत्वं तु कथं तत्पत्तिः तत्रैवं तंतोऽपि विचारान्तसहस्रत्वादिसंख्याहेतुत्वमसंभावितात्क
 त्वान्यसंख्यामात्रस्यैव संभावाच्चिरायावदेकत्वसापेक्ष्यतायादयोत्यादि द्वितीयावच्छेदसंभवात्तत्पु
 रुषकालभेदेन तस्यैव नामानंतेना नंतकार्यकारणाभावापत्तिगौरवं वेति द्रव्योत्पादनिषा मकत्वेनापि प्रा
 गभावकल्पयितुमुचितमेवेत्याशयेनोक्तं सति वैकीटिकप्रोक्तप्रस्थिते कस्याश्चित्समवाधिव्यक्तेस्तादेकत्वस्य
 चातुस्यैवैकत्वस्यैवकारणांतरतत्त्वमात्रप्रागभावादिनामपि त्रितोयान्निप्रसंगादुत्पत्त्यभा न समवा
 यित्वत्वेतादेकत्वस्य काविरिष्यहेतुत्वाप्रौढे प्रागभावकल्पनं कार्यमतो पुनरप्येतत्प्रवर्णयतांनुसरतां सर्वे

स्य

या

राम०

२९५

वर

५१

भाष्यतया द्वितीयोत्पादनिपासकत्वेन प्रागभावातिदेशाद्विज्ञातौ निनिपासकत्वेनेति अत्र यथा प्रगप दुत्पन्न
 निष्कृतितादस्ता न विकरतो स। पिद्रये सत्यादप्रसंगात् न चापेक्षा दुद्विषयकैरेव विशिष्यहेतुत्वात् प्राप्तिप्रसं
 गस्तर्कान्मयमादा मायायेत्तावदेव विचित्रजनकत्वदर्शनात् न च तदुक्तं निष्कृता न्य साक्षात् सामान्यं प्र
 तिनत्र स्रक्निष्ठविरोधतासं वंधेने कवप्रकारकनिश्चयेनेवापेक्षा दुद्विषयकैरेव विशिष्यहेतुत्वात् प्राप्तिप्रसं
 गात्तयावतनरुक्ते कनिष्ठविज्ञादेरन्यत्र द्रव्ये च अयमिति संभवति वा व्यंशुरव्यवसायां च षादिविचित्रद्रव्यधर्मि
 कैकत्वज्ञानत्रयादपितेषु चित्कोत्यानिप्रसंगेनापेक्षा दुद्विषयकैरेव विशिष्यहेतुत्वात् प्राप्तिप्रसं
 रकमीधीनैतैर्निगंसं योगादेरन्यत्रोत्पत्तिवारणार्थं मचरयंतं द्रव्यसंभवेन कार्यत्वावच्छिन्नं प्रतित द्रव्यत्वे न हेतुत्वं वाच्य
 मतस्तदस्यत्वादेवा न्यत्र तदीयं द्रव्योत्पादः किंतु चित्वाधं तर्भावेणा नंत प्रागभावहेतुत्वेन च कार्यत्वस्यैव कालिन
 संबंधेन घटत्वपरत्वमत्वस्या विविनिगमनाविरहेणा कार्यतावच्छेदद्वेदकोऽु प्रवेशाद नंत कार्यकारणभा
 वाचरयकत्वमिति वाच्यं समवेतत्वकालिकोभयसंबंधेन तत्र द्रव्यवत्त्वावच्छिन्नं प्रवतत द्रव्यत्वेन हेतुस्योक्तत्वा
 तनित्यवृत्तिधर्मस्यापि न न्यताछेदकत्व धर्मत्वस्यैव कालिकसंबंधेन घटत्वपरत्वमत्वस्यापि यत्नेन तत्र स्रक्
 समवेतत्वावच्छिन्नं प्रत्येवतत स्रक्त्वेन हेतुत्वसंभवा वैति द्रव्यमिमांसा मा न्यप्रत्या स तौ प्रत्यंत रनु

नु ४

त्ये ३ त्र

स्येकनिष्ठः
 चित्वा
 दि

न श्री

वात्प्रपदं

पुनश्चस्यति यत्नेत्यादिना नेति नानेकयोर्मिच्छा कृत्योश्चेत्यर्थः ननुपस्थितिमिति र्धोपमायकज्ञानस्य कृत्युपधाप
 केवमप्युपस्थितिं विनेत्यर्थं न वेति इति का ते ज्ञानस्य कृति काने चेष्टाया नसा तात्काम इत्यर्थः ज्ञानत्वे स्कारयोरे
 कदोत्वादाद्योपेत्युक्तं योप्येवं वेगा एति प्रत्यक्षमात्रेण त्वंते नानेति कल्पकद्वयस्यापि नैकदोपत्तिरित्येवं
 ज्ञानसंयोगोपेक्षकयोप्युक्तं तावतो यौगपद्येन अभिमानः स्यादत उक्तं विशेषे निरूपणस्योद्योग्यविशेषगुणा
 योर्धरादौ युगमप्युत्पादादुक्तमात्रादीति विभिन्नभावच्छेदेन सुखदुःखयोर्गोप्यस्यैव विशेषेण गुणापदंस
 विषयकं वाच्यं बरं शरीरं कृतं तेन काय आह दशायां शोभितं प्रभृतिर्नाशरीरावच्छेदेन तादादियोगपद्येन कृतिति
 त्याहुः इत्यादिजननेति इच्छाद्युपधापकैत्यर्थं ननु ज्ञानादाविच्छादेस्वरूपयोग्यत्वस्य फलोपधापकत्वस्य वाग्रहार्थं ज्ञानत्वादि
 स्मात्प्रत्यासत्तिरभ्युपेयात नानाघट्याह योवाप्येत्यादिना ग्रहात्मनो दित्यवस्थाभ्युपेयत्वादित्यत्र हेतुः इच्छा कृती
 निरुद्धानुत्पादस्य ज्ञानस्य कृत्युत्पादस्य तैश्छायाः सा तात्कारादित्यर्थः स न ते निजानुत्पादनिविष्टवत् कृत्यस्थितानि
 त्यर्थः तथा च फला उपधापकत्वं ज्ञानादाविच्छादेस्वरूपयोग्यत्वस्यानप्यभितरेकाभावात् नसाग्रहसंभवादिच्छाद्युपधापक
 ज्ञानादित्यस्तीनामनुपस्थितावपि न सति भावः द्वितीयाभिप्रेत्याह कृत्युत्पादस्य त इति ता नेत्युक्तं मूलात्मनो न सा ता
 कारस्य संभवादिनियोजनान्न वेच्छात्र ज्ञानस्य न सा तात्कारः कार्यसहभावेन विषयस्य हेतुत्वादिति वाच्यं अनु
 मित्याद्युत्तरमपि परामर्शदेव व्यवसायोत्तरसर्वत्र विषयस्य तथा हेतुत्वाभावात् न वेच्छा सा तात्कारस्य संभवादि

रि

रामः

२९५

ज्ञानं

३०

रिति

ज्ञानार्थः

दिति पोजनोरोनि विक्त्यनपात न कतावच्छेदकत्वेनापानो पथापक्य निग्रहासंभवतादवस्थिति वाच्यं भ्रा
वत्वादेविबतानत्वादेः सविक्त्यकै कवेद्यत्वा तनि विक्त्यकोत्तं नौ प न विकस्यज्ञानत्व विशिष्ट तानोपस्य संभ
का येतिभावः नवे वम। विज्ञानस्य ह्युपधाप कत्व ग्रहः सामान्यप्रत्यासत्तिं विना उर्ध्वः कतिपयते फलो पथापक
ज्ञानस्य सत्वेन त उन्नतं ह्यहा संभवादन आहत्त्यगो न येति तयावेदं स्मरतां तानन्यस्मत्तित्वादि त्वादि क्र
मेण यद्वधर्मता वलात् कतिफलो पथापकत्वा न्यक्रिमनुमापयश्चात्र कृतिकारणात् ग्रहः फलवलात् कत्य नी
परतिभा वः सतुपत्रो पे सात्म केन ज्ञानेन कृतिर्न निता तत्र तेन स्मर रागुत्यादा त् स्मृतात दनुमसंभवीपत आह विंशती
तिव्यासंगानुगो ज्ञानपोरे रागनिपोग पधनेष्यते नतु वि शेषगुणात्ता न्येयाशये नाह विंशतीति न चैकप्रपत्तस्त विंश
तेषु व्यावच्छेदेनोपपत्तिरिति वाच्यं अगु द्विवेषा नां भावस्तस्यामुन वेन पत्ते येन लूरापा यरप कत्वादिभिर्भा
व न निदं गोपद शाक्यता वच्छेदकं गोवादिपत्रतादात्म्ये ना पंसास्वावाग्गोत्वादि त्यवसमधापे
न गोत्वे हेतौ गवेतरा कृत्तित्ववि शेषसकल गो वृत्तित्वसं कल गो विशिष्ट सकल गो वृत्तित्वस्य गो तत्त्वस्य
व्याप्यता वच्छेदकतया तदेतर्गतसंलग्नं ग्रहार्थं सामान्यप्रत्यासत्तिग वश्यकी तेषु गत्वमतेति रस्यातिगोप
दशकता वच्छेदकता तित्वस्य साध्यताया समवेतत्वविशिष्ट ग वेतरास्तम वेतत्वमात्रं गोरूपा दोष

क२

मान
वेन
गोत्वोति

ज श्रीः प्रिवरीत्य तो गो निषेत्पादिगो निष्ठाभा वस्य गो हत्य यो भा वस्य प्रति पोगित्व ये नत दन्यत्वमिति
 पुत्रत्यागेतिहा को भा भात प्रतिषोता व छे दका नत्वै सतीत्यर्थ स्तेन गोत्वस्यापि गो निषु वि शिष्टा
 भा वादिप्रतिपोगित्वे गिन हेत्वसि। ३: अ य धे द क त्वं तु धर्मा व छि त्रं स म वा प सं वं धा व वं छि त्रं व
 आ धु म तो न त दो ष ता द व स्यं ग ग र्णा दो त्य मि चार र्णा र्य मा ह स म ये त त्वे ने ति सा स्त्रा दे ४ सा ध्य
 ता पां ग ये त रा स म ये त मा प्र स्यै व स म वा ये न हे तु च सं भ वा दा ह वि रो धि तं वे ति न त्वि ति न तु त त द नं
 त गो र्हा त्रि त्व वि रो धि त मि त्य र्थः अ रा का वा दि ति त त्र धा त्वे नानं त गो व्यक्ती म ना मे क दा तु यं त
 रि ति भा वः ने पा पि कं शं क ते स्या दे त दि ति ए त दू रं स्या दि त्य र्थः स मा ने ति र ज त त्वा व छि त्र ध र्म
 के षु सा ध न त्वा स्ता न त्वे न स म वा य प्र त्या स त्पा र ज त त्व प्र का र के षां प्रति प्र यो ज क त्व र त्य र्थः र ज त
 त्व प्र का र के षां सा मा न्यं प्रति त त्व का र क स्ता न त्वे न हे तु ता पां मा ना भा वे न य या श्र ता सं ग तेः र ज ता
 न य न त्वे वि प्र का र क प्र रा त्रिं प्र त्ये च र ज त त्वा दि प्र का रे णो पा दा न प्र त्य ह्य स्य हे तु त्वा दि ति ध्ये पं र त्वा
 दि रू प न ह रं सु र पा दे स्य तः प्र यो ज न त पा स मा न प्र का र त्वे नै च त त्र स्ता ने छ योः क र ता त्व सं भ वा दि त्वा

पं सु ख त्या दे

कार्य

स्ति

ज

२९७

ज्ञाना २ यमेवबोद्धाधिर

ले ४

पिकश्चित्तरवस्तुतोपदमि के एसाधननात्ता नंतत्रैवपदभावे देवसात्रापी छात्रा पतरति सर्वत्र फलना न्य गोचरैने कापां
एसाधननापितेति सिद्धेति इतरत नत्व प्रकारे त्वव स्यापितं पचात्र विन श्यदव स्ये नै वर जनाभाव धर्मि कदि
एसाधननात्ता नै नर जता भा वे द्विषोत नित सात्रो नर जानम जतिपि इतर जत त्व प्रकारे सो एाप निर-
तः सामान्य तोर जन त्व प्रकार के एा पारत नत्व प्रकार कत्ता नै ना विहेतु त्वांतर मा व श्य कं विप्रतः समान
प्रकारता मात्रे सो त्यादिकं यथा श्रुत मेव सप्य गिति प्रतीमः क्विदेवेति रजत त्व व नयानि श्विरे धर्मि गो त्यर्थः
क्वचिद्गृहीतर जनता संसर्ग के घटादौ ननु तत्पुरुषोपरतुं त्याव चि न धर्मि के एसाधननात्ता नत्वे नहेतु त्वेन
त्र कार्यस्य विरोप्यत्वं कारणास्य तु स्य प्रकारी नतर जनता श्रप त्वं प्रयास त्रिरतो घटादौ रजत त्व प्रकार के धे
त्यत आह तादृश प्रकारेति कथमिति तथा वस्तु न्या। देधर्मिकर जन त्व प्रकार के एा पां यमि चारा दुःक्रमेणा हेतु
त्वं म संभव नीति भावः ननु तद्धर्मि कं प्रकार के एा पां तद्धर्मि कर्त्तृ जनता संसर्ग ग्रह स्या भावो विहेतु गो च्यरतो धा
पां वि शेषानि षमः नच गुरुतां र जत धर्मिकर जत त्वा संसर्ग ग्रह स्या प्रसिद्धा र जत त्व प्रकारे एा तत्रे एा
न स्यात् कारणा वाचादि नि वाच्यं रजतान्य धर्मि के एा पा मे जो कं क्रमेणा हेतु त्वा पा मा नर जत त्वा संसर्ग
रजतत्व १ तत्व प्रकार के का सामान्यं प्रत्येक तत्पुरुषोपरतुं यरुतत

ज श्री०

के०

ज्ञान५

चेनविषयविधयापुरुषत्वभी नानिरेष्य सर्वकन्येषा वश्यकत्वादिति भावः सा मानाधिकरणमिति परम
 तेह्युक्तः तथा च समानप्रकारतामात्रेण हेतुतादिभिः परेपथैकस्य पुंसो सा नादस्य स्येष्टोत्या दकारागार्थं सामाना
 धिकरणं प्रत्यासत्तिरुच्यते तथैवास्मान्निरये कथमि कृत्वा नादस्य धर्मि केष्टोत्यत्रि वारणार्थं समानविशेष्य
 त्वं प्रत्यासत्तिः स्वीकृतेति भावः प्रां वस्तुन जतत्व प्रकार केष्टा सामान्यं प्रत्येवर जतत्वा रधिप्रधर्मि केष्टसाधनता
 मानत्वेन हेतुत्वं तत्र वैकृत्य पुंसो रजतत्व प्रकारेण सा नादस्य स्यतादशेष्टा यत्ना यथा सामानाधिकरणं प्रत्यास
 त्तिस्तथैकधर्मि केष्टसाधनत्वाना नादस्य धर्मि केष्टोत्यत्रि प्रसंगे न समानविशेष्यत्वमपि तथेति यथाश्रुत
 मेव ग्रंथार्थमाहुस्तत्र समानविशेष्यत्वप्रत्यासत्त्यां हेतुतांतु रक्षीयत्वस्यात्यर्थं विं वेशीयत्वादस्य धार
 जतत्वेन रजतत्व धर्मि केष्टसाधनतां वतोपि पुंसंऽस्तु निधर्मि केष्ट प्रकार जोत्यत्रि प्रसंगतु रक्षयंस्वही परजन
 त्वप्रकारकता नस्य विशेष्यता संबंधेन श्रुतो सत्यादिदिक्खत्वस्यानुगतत्वेन जतत्वा प्रकार केष्टा सामा
 न्यं प्रतिस्य समानविशेष्यकरतत्त्व प्रकारकता नत्वेन हेतुत्वं प्राप्तेरुक्तमपि सप्यविशेष्यत्व नियमार्थं न
 संसर्गग्रहादेकारागंतरकत्यनामपेक्ष्य लाघवादिपाहासे सर्गाग्रहादेरिति आदिना भेदाग्रहया वत्त
 कथमैग्रहादेः परिग्रहमानविषयत्वस्य समानविशेष्यकत्वस्य निवेशोपीत्यनुगता नतिप्रसिद्धत्व

स

स्य

वि०

रजतत्व५

जयापु५

पिना ५

यां५

रामः

२५५

संसागितो ह्येतद्विशेषोऽपि नित्यत्वात्कृतः कारणतामपेक्षेत्युक्तमत आह कारण इति कार्यस्येकादेः २। हेतुत्वादिशेषतोऽप्यसंसागितं ३।
 ३। स्य हेतुत्वमिति प्रतिमिति भावः एतेन समातविशेष्यत्वप्रत्यास ३।

मे वदुर्वचमित्यत्र सः सुचितः ननु यथा धनं जनतत्प्रकारेणात्मा धरादिभ्यं प्रतिदोषा घमाव वि शिष्टा त्परजन
 तत्वात्संसागि ग्रहस्य हेतुत्वाद्जनतत्प्रकारेणात्मा न्यं प्रत्यक्षिततत्त्वात् साधव यथा र्थे सा दिभ्यं प्र वि यथा र्थे
 सा ना देरेवे समा न वि शेष्यत्वं प्रत्यासत्वे गति प्रसंगभेदे निरस्तमित्यत्र यत्तत्त्वात्कारकता नमिति तत्प्रकारेण
 वृत्ताधन तत्ता नमित्यर्थः हेतुमिति परे निरस्तमित्यत्र यत्तत्त्वात्कारकता नमिति तत्प्रकारेण
 रजनतमिति भ्रमाद्युत्पादौ यथा र्थे सा प्रसंगे दाहदोषाभावसहितमिति तत्त्वात्तदौ रजनतमेदप्र हेतुत्वमिति संवा
 दोऽप्युक्त्यत्रेण हविसंवादिन्या स्ति त्रित्यामि त्युपपत्त्येऽपस्थितं यत्तत्त्वात्तदौ रजनतमेदप्र हेतुत्वमिति
 त्यर्थः सैरं गेरजनतमेदप्र हेतुत्वात्तदौ रजनतमेदप्र हेतुत्वमिति तत्त्वात्तदौ रजनतमेदप्र हेतुत्वमिति संवा
 कारकेणात्मे न जनन्यतारजनतमेदप्रकारत्वं निरूपितारजनतधर्मितात्ता नत्वे न हेतुत्वं समा न विशेष्यत्वं प्रत्या सन्निति
 त्यत्र तात्पर्यं अथा यथाख्याति म नं गी कुर्वता यस्या अंकुटलिंग जनिता दिदं र जनतमित्या कारकता न दृष्टा दविप
 यार्थरजनतौ ता दात्रं यथै रजनतत्ता नत्वे न हेतुत्वं उर्ध्वं रमेत आह तद्विधा यो ति उ पस्थितं यत्तत्त्वात्तदौ रजनतमेदप्र हेतुत्वमिति
 मेदप्र हेतुत्वाभावस्यैत्यर्थः न वै व प्रेरजनतमेदप्र हेतुत्वं तरे संवादिनीत्या नस्या रजनतधर्मिकमेदप्र हेतुत्वा दि
 ति ग व्यं संवा दि रजनतत्त्व प्रकार केणात्मे न कार्यत्वं रजनतमेदप्र कारकत्वा निरूपितरजनतधर्मितात्ता नत्वे न रजनत मेद

प्रमेणा ३

क ५

वेब

को

(स्यासंसागि ३)

था ३

अश्रीः

निराकां हरततधर्मिकता नत्वेन न जतत्वमाकां हरततधर्मिकता नत्वेन न गहेनुत्वं तं मानविशेषतावप्रत्यासक्तिरित्य
 वतासथा न आकां तातपरे खां यदा र्थो नरं कवित्ता न दयत्यत्वेयिते नरतत एवने दंरजतमिति प्रमात्मकता न द
 पदविनविसेवादिनीछानकाकृदलिंगपरा मशोत्ररा यत्र स्पप्रमास्यतातिरिक्तस्वेदं नुतमिति ज्ञानदयस्यो
 नूरं संवादीछानुसन्निरितित्येवं हेतुसमिति प्रयोतकत्वमित्यर्थे न भेदाग्रहस्यकारणा वच्छेदकत्वेपिन ह
 ति औचित्यादिति अन्यथा रत्यातिकादेनां प्रनरसाकं लाघवादिशिख्यज्ञानमेव हेतु रित्याशयः औचित्ये हेतुमाह दो
 वारणामिति अभिवाचनमेवेति न व भेदग्रहस्येव भेद व्याप्यवत्वग्रहणं भेदा वच्छेदकधर्मवत्वग्रहणं वा भावस्य
 हेतुतायाः कल्पनीयत्वात् न वापि गौरवं समानमिति या व्यं संवादि रजतत्वां प्रतिरतनसाकां हरततधर्मिकता क
 क्षानत्वेन हेतुत्वमिः पुंवरमकल्प्ये भेद व्याप्यवत्ताद्यग्रहस्य हेतुत्वाभावेपि कृत्यभावादिनि भावः सिद्ध इति
 इत्यत्र त्रित्यर्थः सुरवादादिछानस्यादिति ~~कृति~~ मूलश्रवणादाहसुखमिति न तत्र सुखे सिद्धत्वा निर्णये
 न प्रतिवधानं कथमिच्छोत्पत्ततामन आर्हत्वाद्यवा दित तत्र धर्मिके छाया तत्र धर्मिके सिद्धत्वेन च येन प्रति
 बंधकत्वे धर्मिके भेदे न गौरवादित्यर्थः तत्र कारके छाया मिति तत्र धर्मिके विशिष्टे दृश्यता के छाया मित्यर्थः तेन सुख
 वा वच्छेदेन सिद्धत्वग्रहेति सुखहेतुः परो नापता नित्यादेः सुखत्वादिप्रकारके छाया उपायस्तत्रेच्छायां ता

३५

 वे
 नाम०
 ३००

३५

अ१

दृशयदत्तविशिष्टस्यैवोद्देश्यतया विषयत्वात्तदुद्देश्यत्वं पुनरिच्छा नुभवसाक्षिको विषयताविशेषः सुखादि
 शेष्यतानिहृषिततत्प्रकारकैश्चापामित्युक्तं करणात्कैदोषशक्तिन पुनंसुखत्वावच्छेदेन सिद्धत्वं हेतुहं सुखी
 स्यामित्याकारकैश्चाप्रसंगात् आत्मत्वावच्छेदेन सिद्धता निश्चयं दशापामहंसुखी स्यामिति चानुत्पत्त्या दप्र
 संगत्वेति ध्येयं तत्प्रकारकसिद्धता निश्चयमोत्रेत्यविरोधित्वे सिद्धसुखं वांशुगुरा इत्यादिसमूहात्तद्वनस्य
 त्वेपिसुखं जायतामिति चानस्यात्तद्वन उक्तं तदवच्छेदेनेति तद्वनं चित्रविशेष्यतावेत्यर्थः अद्वैतकाले
 विशेष्यकोटिनिविष्टतामात्रेणानुसुखं सिद्धमित्याकारकस्य च भोजनसुखं सिद्धमित्याकारकस्यापि नि
 श्चासत्वे सुखं जायतामिति चानोक्त्यादः अतएव प्रतीत्याधनत्वाभेधनमात्रार्थितोनेष्टावितुप्रतिग्रहायधो न
 वनार्थेन एव यत्किंचिद्विशेषसिद्धैव समावेष्टाविद्येदारादिनिशेधमसुखं वस्तु न चैव सुखसामान्ये सि
 द्धमित्येवं सुखत्वावच्छेदत्वात्तन्तर्भावात् निर्यायेपि भोजनसुखं जायतामिति चानुत्पत्त्या दप्रसंगेस्तादृशसुखत्वा
 वच्छिन्ने सिद्धत्वात्तिरीयादिनिवाच्यं तस्यापि स्वातंत्र्येण तादृशोद्देश्यविरोधित्वेन विभावः सा
 नमिति निश्चय इत्यर्थः नयेत्यादितत्सुखत्वावच्छेदे सिद्धत्वात्तन्तर्भावे सुखं वप्रकारकैश्चाप्यनेनेत्य
 र्थः इत्यत्र सुखेषु तत्र च क्लृप्तत्वेनैव सिद्धत्वं निश्चयान्न सुखत्वमंतर्भावात्तत्सुखं सिद्धमित्याकारकनिश्च

दृ४

मि२

तमा ३ व ३

लाघवादिनि नैय्यायिकः ३

न श्री०

सत्वे तु सुखांतरत्वप्रकारेणैव तत्र चेति भावः नन्विह सा मायां प्रत्येव समानचि शेषत्वप्रत्यासक्त्या सिद्धता
निश्चयस्य प्रतिबंधकत्वं तत्र दत्तं तदर्थमिति वाच्यं किंतु भवेन्न तथा च गौरवान्तरकुतः सिद्धसुखादा विद्येत तत्रा
ह कथमिति अन्यथा तत्र द्वर्मानंदे रौचि रोधित्वे शोकने अचेति यद्यपि तत्र दशा मा रायज्ञा नाभावात् सिद्ध
त्वनिश्चयाभावो वेदेनैक हेतुत्व मयेत्यादि सिद्धत्वज्ञानस्य तत्र द्वर्मिकतत्र दशमा राय निश्चयाभावस्तदस्य च प्र
त्येकरूपेण हेतुतायामेव गौरवं तथापि सिद्धत्वस्य तद्याप्यगलत्वस्य तदग्रहे एक धर्मवत्त्वस्य वृत्ताने प्रसिद्धक
त्वा कल्पना देवलाघवं सिद्धत्वज्ञानी यत इदं प्राप्ता रायस्य संशय व्यक्तीनां प्राप्तिरिति रूपेणाभावरूढस्य
प्रतिबंधकता वच्छेदकीभूतस्य विशेषविशेषराभावेनानेन कार्यकारणभावकल्पनामयेत्येता घवं प्राप्य
सिद्धत्वस्य ज्ञानानंतरमप्रमेत्यादि ह या प्राप्ता रायज्ञान सत्वे च सिद्धत्व निश्चये नेष्टा प्रतिबंधादप्राप्ता रायज्ञान
सा मायाभावस्या नैजकत्वासेभ्यस्तेनैव तदप्राप्ता रायज्ञानाभावविशिष्टसिद्धत्व निश्चयाभावव्यक्तेरखंडतस्य कि
ंच नैव हेतुता उक्त गौरवान्तरकाशप्रतिकोपविशेषिता भावस्य हेतुत्वेनादशनिश्चयाभावसंहितस्या नतिप्रसङ्गाभावस्या
चित्तब्रह्मत्वे न हेतुता पत्रे विशिष्टाभावस्य विशेषविशेषराभावनिरिच्छत्वे खंडाभावव्यक्तित्वा संभवासेत्याशयः
असिद्धत्वज्ञानार्थमित्यस्य कोऽर्थः किंसुखादावसिद्धत्व प्रकारकज्ञानार्थं असिद्धत्वविषयकज्ञानार्थं जानाघट्टा

(किमसिद्धस्यसर्वस्यतानर्थः)

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri Initiative

८५३

शश०

309.

त्याहवि शेष्मेत्यादिउत्पन्नसुखेष्वेतन्नद्यत्रित्वे नवसिद्धत्वमिच्छयेपिसुरते नासिद्धत्वा ने राधकाभावादिनिभावः
 ननुविशेषतः सिद्धत्वा नदशापोषत्वा मायतोऽसिद्धत्वा नेतद्विशेषोऽप्युक्तः पास्यात्यन्तगोकारादित्यत्र आह तद्विप्रमितिं वमते
 दयेवेति यरेषां असिद्धत्वा कांश्चिदर्थान्नान्येवैकानेन नूतनाज्ञानद्वयेन स भगवदिति भावः द्वितीयेत्याह स्वामायेति सुखत्वादि
 सामान्यत्वं सत्तापास्तज्ञानाभावादिनिभावः न चेवमिच्छा यामनागत विषयत्वप्रवादेऽप्यहमेतेत्यत्र आह रस्तुतस्त्विति वनेमा
 न कालस्य सुखप्रमाणभावाच्च नुमितो वर्तमानकालवृत्तिप्रमाणभावप्रतिपत्तिरिति त्वत्वादिनृपरासिद्धत्वे सुखस्यापि सुग्रहमि
 त्याशयेनाहोयकालवृत्त्यादिप्रमाणभावा नभ्युपगमे वनेमानकालवृत्तिमाधिकरणात्त्यत्रिकत्वं वासिद्धत्वं वा व्यमनसाद्रुहा
 र्थसाध्यांतरमाहसुखीत्यादेत्यादिमहाप्रलयमन्तरीकृत्याहकालत्वादिति तदंगीकृत्याहतादशो निसृष्टिकालत्वादित्येधः
 अनुमानादिति प्रयोजकत्वेपंचमीतेनोक्तानुमितेसाक्षादसिद्धत्वा नवगाहित्वेविनश्रुतिः तत्सहकारेणाप्यनसौ केतरकालसुखत्वं
 स्यासिद्धत्वस्य ग्रहसंभवादिति धेयमिच्छास्तु वर्तमानकालवृत्तिप्रमाणभावप्रतिपत्तिरिति त्वत्वादिनृपरासिद्धत्वे विरोधः न ग्राभादोतदभावमिच्छये
 विरुद्धा नुभगतमितु वर्तमानकालावच्छेदेन स्वावृत्तित्वमेव तथा च सुखादिधर्मिकस्तु वृत्तित्वप्रकारकतः कालीनेषां प्रतिपत्तिरुत्वादि
 धर्मिकत्वात्तावच्छिन्नस्वावृत्तित्वप्रकारकत्वा नेहेतुत्वादतएव सुखमेवायमात्मित्याकारोपेक्षायाः सर्वजनसिद्धसंप्रपत्तेः सिद्धत्वा न
 जन्यतावच्छेदकतवेव सर्वत्रेष्टायां प्रदर्शयरागात्स्ववृत्तित्वं नु सुखादोत्पन्नसमवेतत्वं याकादोत्पत्तिकृतिविषयत्वं ग्रामादोत्पत्तिरिति तद्विप्रमितिं वमते
 यथा नुभवमूहनीयेसिद्धत्वा नस्य विरोधिरन्यत्र च तत्रकालावच्छेदेन स्ववृत्तित्वमेव सिद्धत्वं ग्राह्यमिति तद्विप्रमितिं वमते ननुम वि सुखप्रमाणभावा
 दित्यत्रैः सर्वमेतानात्र कथं तत्साध्यकानुमितिवत् आह त्रिपुल्यादि साध्यतावच्छेदक रूपेणोक्त्या केषां नादेव यद्दधर्मतावत्तात्तद्वयेना

स्व२

म६

अ४

स्व३

कालः

त्वम

